

B-7469

M V X E L

DOCT. CELEBER-
COMMENTARIA

REGLAS IVRIS

CONTIFICIL.

Auth. D. NICOLAI BOERII Regij
Præfidis in Senatu Burdegalenfi.

recognita, & ab infinitis propè mendis, quibus
ata. & in plurimis non solum vocibus, sed etiam
desiciebant in textu truncato, mutilo, & in in-
suâq; claritati & perfectioni restituta, multis
collatis & excusis, studio & industria C A
I. Censoris Iurifconsulti, & in supremo Parista-
a communem studio forum Iuris utilitatem.

umè ab eodem recognita & omnibus mendis qua
stugerant fidelissimè purgata. Et tertio ab ec-
Germaniæ Iureconsulto, Ill. strifs. Virtember-
filiario, & Academia Tubingenis Iurium pro-
ationibus analyticis illustrata.

de Santa Cruz, y
Santa Catalina.
C. 90 N. 26.

L V G D V N I,

Antonium Vincenzianum

M. D. LVI.

Cum privilegio Regis.

B-7469
L Y N I M V X E L

L A N I I . V . D O C T . C E L E B E R -
R I M I C O M M E N T A R I A
I N R E G V L A S I V R I S
P O N T I F I C I I .

Cum solitis Additionib. D. NICOLAI BOERII Regij
Confiliarij & Præsidis in Senatu Burdegalenfi.

*Primum ante triennium recognita, & ab insuitis propè mendis, quibus
indiq; scatebant, repurgata. & in plurimis non solum vocibus, sed etiam
orationibus, quæ partim deficiebant in textu truncato, mutilo, & in in-
telligibili redintegrata, suæq; claritati & perfectioni restituta, multis
veteribus exemplaribus collatis & excussis, studio & industria CA-
ROLI MOLINAEI Censoris Iuriconsulti, & in supremo Paristo-
rum Senatu Aduocati, in communem studioforum Iuris utilitatem.*

A C D E N V O Notissimè ab eodem recognita & omnibus mendis quæ
priorem recognitionè effugerant fidelissimè purgata. Et tertio ab eo-
dem c. M. Franciæ & Germaniæ Iureconsulto, Ill. strifs. Virtember-
gensium principum consiliario, & Academiæ Tubingensîs Iurium pro-
fessore primario annotationibus analyticis illustrata.

Reunido de Santa Cruz, y
Santa Catalina.
H. 3.º C. 90. N. 16.

L V G D V N I,
Apud Antonium Vincen

M. D. LVI.
Cum privilegio Regis.

Extrait du Priuilege.

L est permis par maistre Charles du Moulin Aduocat en Parlement à Paris, à Antoine Vincent Libraire demeurant à Lyon, de faire de-rechef imprimer ce present liure : avec certaines additions dudit du Moulin. Et defenses à tous autres Libraires & Imprimeurs, de n'imprimer avec icelles additions iusques à sept ans prochains sur les peines cōtenues au Priuilege octroyé de par le Roy audit maistre Charles du Moulin, pour ce liure & autres nommés en icelluy priuilege.

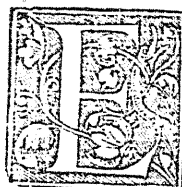
Donné à Fontainebleau, le xxij.
Feburier. 1547.

CAROLVS MO-
LINÆVS IVRECON-

SVLTVS PARIISIENSIS

studiosæ Iuris iuuentuti

S. D.

LNCHIRIDION hoc Dom. Dyni Muxellani in Regulas Iuris Pontificij, non solum à studiosa iuuentute, sed à summis etiam Iuris professoribus magnopere probatum, summoque in pretio semper fuit, aded vt Cinus ille Pistoriensis, quondam eius auditor ac discipulus, in l. vnica. q. ij. C. de sentent. quæ pro eo quod inter. profer. de hoc Enchiridio loquens, scripserit totam synodum legalis Philosophiæ his Do. Dyni disputationibus interfuisse, Et certè iam plus ducentis annis non discentium modò, sed doctorum quoque manibus iucundè, auidè, & vtiliter teritur, & meritò, quum sit vberrimæ solidæq; iuris doctrinæ promptuarium quoddam lectissimum, & manu gestando aptissimum. Sed per crebras corruptorum exemplariorum traductiones, non sine graui priorum Typographorum flagitio, vsque aded corruptum, laceratum, & deprauatù fuit, vt vix relicta esset oratio vna integra sine vitio, eaq; sapius tam pernicioso, vt non solum obscuritatem sensus, sed contrarium quoque sensum passim in-

a 2 duceret

duceret: vt iam alioquin vtilis & necessarius liber, vulgò ferè inutilis haberetur, & negligeretur, donec anno 1554. Antonio Vincentio insigni Typographo Lugdunèsi impulsore, emendationem & redintegrationem suscepi: nec in publico negotio confusus priuatæ libri mei emendationi, quam vsus proprii gratia dudum mihi ipsi feceram, plura vetera exemplaria conquisiui, & plus mille mendis expunctis, & iis quæ truncata mutilaque deficiebant, redintegratis, curauit, vt natiuæ suæ puritati, quàm fidelissimè, & diligentissimè restitueretur. Iuuit operam meam laudabilis memoriæ Domini. Molæus supremæ Parisiensis curiæ, dum viueret, Consiliarius præstantissimus, quicum mihi forte fortuna de hac re sermo incidit, suumque peruetustum, cæterisque (vtpote ex primùm impressis) castigatis exemplar mihi obtulit & commodauit. Itaque cum iam castigatum à me exemplar cursori tradidissem, reuocatum rursus contuli cum libro Domini. Molæi, & indidem nonnulla sarcinui, præsertim duo magna fragmenta in Regimora. quæ in omnibus aliis libris deerant. Nec me laboris illius pœnitet, tametsi longè grauioribus curis & meditationibus detinerer in iuris ciuilibus repurgatione, consuetudinumque nostrarum interpretatione, quas interrurbari molestissimè ferebam: Solatur enim me communis studiosorum vtilitas, quam breui grauiorum laborum

rum nostrorum interpellatione longius iuari promouerique video, nec non itudiorum gratitudo: adeò multi gratificati sunt, maioresque, quàm vnquam de hac opella sperassem, gratias egerunt redintegrationis huius ergò. Tandem hoc anno 1548. præfatus Vincentius significauit se rursus typis excusurum, vt si quid forsàn rursus emendandum haberem, ad eum trāmittere maturarem. Tum in manus assumens & excutiens, quod nouissimè super prima castigatione mea fuerat impressum, inueni mēdas aliquot irrepsisse. Quare rursus collatis multis exemplaribus etiā peruetustis manu scriptis, denuo penitissimè repurgauit & instaurauit, vt nec literam vnā (quatenus perspicere potui) mutatam transpositam vel omisissam reliquerim, vt nihil amplius supersit, quod desiderari queat. Cæterum exorari me passus non sum, vt vllam annotationem adderem, nec vt ex libro meo priuato transcribi sinerem, ne Enchiridion hoc oneraretur, nimis alioquin vel superuacuis additionibus onustum, quas parum absuit quin vel grauiissimo viro impulsore, prorsus ommitterem. Sed ne alienos labores defraudare viderer, satis habui ineptas quasdam & prorsus inutiles cancellare, reliquas sinere. Valete, studiisque nostris, quæ vobis vel propriæ valerudinis & rei familiaris luculento damno defudant, gratis animis fauete. Parisijs è bibliotheca nostra Idibus Iunij, 1548.

REVERENDISSIMO IN
CHRISTO PATRI DOMINO

D. GVLIELMO DE CAMERA-

co Bituricen. Archiepiscopo. & Aquita-
nię primati. Nicolaus Boërius iuris
vtriusq; licentiatuſ, ac ne-
pos tuus salutem
plurimam
dicit.

*

QUOTIES, Reuerendiſſime pater, memoria
repeto cuiuſcunq; ordinis & dignitatis viros
qui in orbe cum laude & gloria verſantur, to-
ties tu mihi precipuus videris, quem omnes in
primis admirari, deinde colere & obſeruari
debeant. Nec eſt quod mihi quiſpiam iure ſuc-
ceſſeat, ſi te præ cæteris admirandum excolen-
dumq; propoſui. Nam præter innumeras virtu-

tes quibus per omnes ætatis gradus floruiſti, conſtat te vnicum eſſe
bonitatis & probitatis ſimulachrum. Optimorū tu doctiſſimus, tu idem
doctiſſimorum optimus eſ. Summa vir integritate, vita omnibus nume-
ris bene inſtituta omnium conſenſu Optimi cognouitum eſ aſſecutus:
quod olim ſenatus Pariſienſis Parlamenti annis xxx. Conſiliarij offi-
cium tibi à diuis Francorum principibus condemnatum exercuiſti:
non minus inter cæteros prudentia animi, & fidei integritate, quam
lingua facundia ſpectatus eſ, & charus, & omnibus locis fidelis. His
tandem tuis meritis Metropolitana & primitiuali dignitate (licet profe-
cto multo maiora meruiſſeſ) decorari meruiſti. Siquidem nature &
fortunæ bona in te cumulatiſſe conſpiciuntur. Quid & ſi an-
tiquiſſima familia procreatus, voluiſti tamen inclita virtute tua eam
illuſtriorẽ, ac per cunctas Franciæ oras celebriorẽ reddere? qui poſt-
eaquã ad Bituricen. adipiſcendæ dignitatis cauſa conuolaſti, multos
humanitate tua populos tibi deuinxiſti. Quid referam quod liberaliter
apud eos per multos annos huiuſque exceptus fueris, vt omnes illius
urbis cines ita deuinxeris, vt vel ob hoc plurimum tibi debere fatean-

107. In tanta enim dignitate constitutus nihil creuisse videris. Item corporis cultus idem habitus, idem incessus, conuersatio eadem, nisi in quantum vrgentia Archiepiscopalis dignitatis negotia impediunt. Tu ab inuidia, & liuoris libe adeo abhorres, vt nihil detestabilius & homine libero indignius dicas. Prospera cuiuscumq; fortuna letaris, doles aduersa. Omnibus bona & optas & precaris. Neminem malevolentia aut similitate criminatus. Multa præterea præclarissima facinora egisti, quæ si commendare incesisset voluntas non epistolicus, verum oratorius character attendendus esset. Vt igitur meam erga te obseruantiam etiam postera testatam relinquerem, & hæc Dyni de Muxello iuriconsulti excellentissimi Commentaria incorrecta compererim, ide di

operam vt accurate castigata, & additiones per me editæ sub felicissimo nomine tuo in medium publicarentur, milleq; exemplaribus impressoria arte formata in vvarias regiones circumferrentur. Quocumque enim peruenerint, mei erga te præcipui cultus, & mea erga te benevolentia testimonium ferent. Incolumæ te, & mei memorè CHRIS-

STI Domini clemètia teneat.

Vale.

*

INDEX

INDEX COPIOSISSI- MVS IN COMMENTARIA D.

DYNI MUXELLANI IN REGVLAS

Iuris Pontifici, omnia quæ scitu digna sunt,

complectens: cuius primus numerus

paginam, mox sequens no-

tas arithmeticas ma-

ginales deno-

tat.

- A**BSOLUTORIA ab indebito exceptione parit in altero. 124.26.
- Absolutoria in petitione hereditatis lata exceptionem iudicatæ parit in rebus singularibus. 126.38
- Absolutoria lata in ciuili, rei iudicatæ exceptionem parit in criminali. 123.25
- Absolutoria lata in prima causa, quando exceptionem pariat in secunda. 124.29
- Absolutoria lata in vna causa, quando pariat exceptionem in altera. 229.46
- Absolutoria, quæ in prima petitione fertur, rei iudicatæ exceptionem non patitur. 119.10
- Absolutoria, quæ in rei vindicatione fertur, an pariat exceptionem rei iudicatæ in hypothecaria. 127.42
- Absolutoria, quæ in dominio fertur, exceptionem rei iudicatæ in usufructu parere creditur. 126.36
- Absolutoria lata in prima non parit exceptionem in secunda. 120.13
- Absolutus an sit à peccato, cui remissa est restitutio. 55.5
- Absolutus à fundi petitione, præsumitur absolui à qualibet eius parte. 183.3
- Absolutio à petitione totius fundi, absolutur à qualibet eius parte. 264.1
- Acceptio personarum in iudiciis fugienda. 87.7
- Accessorium sequitur naturam principalis. 200.1
- Accessorium quando non sequatur naturam principalis. 201.2
- Accusator quando sit melioris conditionis quam accusatus. 251.5. & 6
- Actio arborum furrim cæsarum intendi potest contra absoluitur ab actione ex locato. 128.44
- Actionum cumulatio quo casu impediri possit. ibid. 45
- Actio de partu cognoscendo locum non habet patre mortuo. 264.4
- Actio de periculo contra serui venditorem data, non est ei contraria, quæ datur contra

emptorem. 122.19
 Actio de euictione, an concedatur eo casu quo non fuit cautum. 186.6
 Actio hypothecaria, proponi nequit personali proposita. 123.23
 Actio iniuriarum vniuersali etiam successori non permittitur. 208.10
 Actio negotiorum gestorum pendet ex voluntate ratum habentis. 79.12
 Actio, an competat contra ratum habentem, si delinquens damnatus satisfecerit. 80.13. & 14
 Actio in rem transfertur translato dominio. 150.18
 Actio legis Aquiliae ad id, quod interest, datur. 158.11
 Actio negotiorum gestorum data contra ratum habentem, vnde oriatur. 78.10
 Actiones plures contrariae non possunt simul proponi. 120.14
 Actiones quae, & quando transferantur ad haeredes. 209.11
 Actione vna pendente non potest alia proponi. 121.18
 Actio turpis non intenditur aduersus eam, quae vxor esse desinit. 99.4
 Actio vna quando alteram non tollat. 125.35
 Actio utilis & directa non differunt in substantia. 185.2. & 17
 Actor an debeat cedere actiones ei, qui dolo possidere desinit. 187.7
 Actore, & reo, pariter de iure probantibus vtri fauendum sit. 82.1
 Actori negatur, quod reo non conceditur. 174.2
 Actor reo iudicem suum auferre potest. ibid.4
 Actoris conditio, an sit potior quam rei, si iura vtriusque sint obscura. 83.7
 Actor litem contestando conditionem suam non reddit deteriore. 119.11
 Actus idem, poenae & pramij causa immediata esse nequit. 245.16
 Actu legato non potest iter adimi. 274.2
 Actus legitimi quid dicantur. 216.1
 Actus legitimi diem recipiunt, & conditionem. 219.12
 Actus perfectus non vitatur si deuenit ad casum, à quo incipere nequiuit. 265.6
 Actus perfectus nullo casu superueniente tollitur. 34.22
 Aditio haereditatis non potest esse conditionalis. 217.4
 Aequitas in iudiciis inter litigantes seruanda est. 85.1
 Aequitas naturalis praeferrenda est rigori iuris. 35.24
 Aequitas quando rigori sit praeferrenda. 213.4
 Aestimatio conuenta communis & singularis non est inter esse. 154.21
 Aestimatio communis & conuenta an sint diuersae species inter esse. 150.10
 Aestimationem soluens, cum non possideat, an citra cessionem

nem habeat actionem in rem. 188.15
 Aestimatio potest in condemnationem deduci. 153.19
 Aestimatio quando solui debet, vel respicere restitui. 187.12.13. & 14.
 Aestimatio rei, an sit interesse, vel damni aestimatio, vel etiam lucri. 151.15. & 16
 Aestimatio rei quare non sit inter esse. 150.9
 Agere qui potest, excipere multo magis poterit. 254.1
 Agnata proximior tutelae commodum sentire potest, onus eiusdem sentire non potest. 229.4
 Alienatio bonorum pupilli contra formam iuris facta, est ipso iure nulla. 248.1
 Alternatiua affirmatiue concepta quo differat ab ea quae negatiue concipitur. 253.5
 Alternatiuae parte alteram adimpleri non sufficit, vbi verba coniuncta non sunt. ibid.6
 Ambiguitas contra quem debeat interpretari. 233.4
 Animus ad delinquendum praesumitur ex atrocitate delicti. 171.18
 Appellatione interiecta, & lite pendere, paria sunt. 119.12
 Arbitramenta iniqua arbitrio boni viri sunt corrigenda. 162.11
 Arbitri libertas limitatur & restringitur ad id quod iure licet. 162.13
 Arbitrium iniquum nulla lege inuenitur fulcitur. ibid.12
 Argumentum de contractu ad vltimam voluntatem qualiter valeat. 136.19
Beneficia principis quando ampliari debeant, & quando restringi. 163.3
 Beneficium alicui specialiter indultum, non debet ab aliis trahi in exemplum. 267.3
 Beneficium cum cura impetratum ab eo qui non est legitimae aetatis, non confirmatur eidem accessione aetatis. 107.2
 Beneficium restitutionis personale minori concessum non competit fideiussoribus, licet ad eius transeat successores. 64.2. & 3
 Beneficium personae concessum, quando cum persona extinguitur. 65.4
 Bona fides an profitur haeredi eius qui mala fide possedit. 40.42
 Bona fides an requiratur tempore contractus, traditionis & continuatae possessionis. 37. & 38
 Bona fides in quibus non sufficiat ad praescribendum. 36.28
 Bona fides semper praesumitur, nisi mala adesse, probetur. 177.5
 Bona pupilli an possint viuacipi. 273.3
 Bonifacius papa octauus quibus epithetis ab ipso Dyno insignitus. 1.1
 Bonus quilibet praesumitur, nisi contrarium probetur. 67.3. & 5

Calumniatus in prima ac-
 culatione, præsumitur ca-
 lumnari in secunda. 66.1
 Calumniatus per alium perin-
 de puniri debet, ac si per se ca-
 lumniam fecisset. 263.4
 Canonicus de manu prioris nõ
 legitime instituti præbendam
 recipiens, an possit agere ad
 eiusdem remotionem. 25.35.
 36.& 38
 Captus ab hostibus possidere
 non potest, igitur nec præscri-
 bere. 46.10
 Casus fortuitus, in quibus præ-
 stetur contractibus. 281.4
 Causa in dubio impulsiva præ-
 sumitur, non finalis. 100.6
 Causa in reali, quando ultra
 expressum extendatur. 125.2.4
 Cautio de euictione, quando ei
 præstari debeat qui dolo pos-
 sidere desit. 136.5
 Ciratus ad non suum iudicem
 comparere tenetur. 158.3
 Ciuili & naturalis non pon-
 unt differentias substantia-
 les inter possessiones. 51.27
 Clandestina præcedens non
 remouetur per violentiã su-
 peruenientem. 50.26
 Clausula specialis quando præ-
 feratur generali. 250.8
 Cogitatio sola peccati poenam
 non meretur iure ciuili. 58.4
 Collatio beneficij in primum
 facta derogat collationi factæ
 in secundum. 14.8
 Collatio per episcopum facta
 institutio iuris est appellanda.
 16.13

Commodum afferre non debet,
 quod in odium est intro-
 ductum. 242.4
 Commodum quando sentire
 debeat, qui tulit incommodũ.
 229.2.& 3
 Compensatio obftans vendito-
 ri, an possit opponi emptori.
 210.15
 Compensatio quando in deli-
 ctis locum habeat. 252.7
 Comprehendens aliud in se,
 non est idem cum comprehen-
 so. 152.18
 Compromissum factum in li-
 berum, & seruum vitatur
 propter adiectionem serui.
 192.3
 Compromissum poena adie-
 cta factum an sit seruandum.
 161.8
 Compromittentes, an possint
 petere reductionem ad ar-
 bitrium boni viri, si promi-
 serint se non perituros.
 160.6
 Concessio generalis quæ conti-
 nere soleat. 276.4
 Concessum alicui gratiosè, ab
 aliis in exemplum trahi non
 debet. 266.1
 Conclusio petitionis attenden-
 da, magis quàm ipsa petitio.
 123.24
 Condemnatus non cogitur per
 hominem ante tempus lege
 concessum soluere condemna-
 tionem. 101.4
 Conditio non impleta quando
 imputetur, & cui. 198.4.& 5
 Conditionem implere impe-
 ditus

ditus quando sibi præiudicet.
 199.6
 Conditio casualis quando pro
 impleta debeat haberi. 200.
 7
 Conditio mista quæ sit, & quan-
 do pro impleta habeatur. ibi-
 dem 8.
 Conditio pro impleta habe-
 tur, si per eum impediatur,
 cui impleri debet. 262.1.2.
 & 3
 Conditio quando pro impleta
 habeatur. 253.4.& 5
 Conditio conuienti melior est
 in re pari. 83.5
 Conditio impossibilis quando
 vitiet obligationem. 73.10.11.
 & 12
 Conditio potestatiua si nõ im-
 pleatur, quando non impleri
 imputetur. 198.1.& 2
 Conditio contractui adiecta,
 quandocumque impleatur ad
 tempus contractus & disposi-
 tionis trahitur. 27.42
 Conditio in testamentis quare
 retrahatur. 218.10
 Conductor possessionem loca-
 tori restituere cogitur ante o-
 mnia. 261.5
 Conferens beneficium quibus
 temporibus capax esse de-
 beat, vt collatio valeat. 20.
 24
 Confectio facta in iudicio non
 potest retractari. 130.3
 Confessio extra iudicium emis-
 sa an etiam sine causa liget cõ-
 fitentem. 131.4
 Confessio in iure facta per er-

rorem facti an valeat. 87.1.
 & 8
 Confessio quando contra con-
 fitentem recipiat interpreta-
 tionem. 234.6
 Cõsensu meioris partis quan-
 do sufficiat, & quando singu-
 lorum requiratur. 164.3
 Consilio dato quando quis ten-
 neatur, & quando non. 245.1
 Consilium dans alicui, quando
 ex eodem obligetur. 215.2
 Consilium præstans alij ad delin-
 quendum, quando de deli-
 cto teneatur. ibid.3
 Confitere creditur qui præ-
 sens rem suam obligari per-
 mittit. 202.3
 Cõsentit qui alium de iure suo
 patitur experiri. 203.4
 Constitutio indefinitè loquens
 quando vniuersali aequipol-
 leat, & quando non. 34.20
 Constitutio generalis pontifi-
 cis Romani non derogat spe-
 cialibus statutis locorum. 181.
 15
 Constitutio non extenditur ad
 non cogitata & quæ in facto
 alieno consistunt. ibid.16
 Consuetudo regionis in solu-
 tione pecuniæ attenditur ma-
 ximè. 204.2
 Contractus specialis quando
 derogat generali. 181.14
 Contractus ea sunt natura, vt
 semel initi non facillè possint
 reuocari. 132.9
 Contractus quando, & qui por-
 titentia possint retractari.
 133.10

Contractus ex conuentione legem accipiunt. 280.1
 Contrahens cum minore non potest eo inuito contractum rescindere. 241.2
 Contrahere nemo presumitur scienter super re impossibili. 61.7
 Contrariorum alterum è medio tollitur, posito in esse altero. 230.5
 Contrariorum quando eadem sit disciplina. *ibid.*.6. & 7
 Contraria origine & effectu mutuo se tollunt. 122.21
 Contrariorum altero percepto, percipitur reliquum. 29.1
 Conuentio tacita quando habeatur pro expressa. 244.13
 Conuentus de pauperie si negat quadrupedem suam esse, non potest eouictus eum pro noxa dare. 116.3
 Copulatiuæ natura quæ sit, & quæ disiuctiuæ. 259.7
 Corporalia specie differunt ab incorporalibus. 18.19
 Correctio iuris in dubio vitari debet. 218.11
 Correctio mentalis, id est conuictio requiritur, vt venia peccati concedatur. 58.1
 Correctio triplex est, & quæ definitur earum quælibet. 58.5
 Creditor habens pignus prætorium an præferatur ei qui habet conuentionale. 227.15
 Creditor quando creditorum debeat præferri. 225.8. & 9
 Creditorum omnium quando æqua sit conditio. 228.18
 Crimina non sunt pro infectis habenda, licet contra iuris formam sint facta. 248.2
 Culpa non caret, qui rei nõ intellectæ se immiscet. 112.3
 Culpa leuissima quando debeat ex contractus natura. 280.3
 Culpa quãdo & cui culpæ præponderet. 258.8
 Cumulatio actionum impeditur, cum ex eadem ad idem agitur. 127.40
 Cumulatio actionum quando admittenda, & quando reiiicienda. 119.9. & 17
 Curialitiam si prædia donare possit, vendere tamen eadẽ nequit. 223.4
Damnũ quod quis sua culpa sentit, quãdo alij imputare possit. 284.4
 Debens duo alternatiuè, vtrum volet poterit soluere. 170.15
 Debitor ad plura alternatiuè obligatus, eligere poterit quod soluere velit. 187.11
 Debitoris an sit electio in debito alternatiuo. 257.2
 Debitorẽ se credẽs dominium pecuniæ transfert quam tradit, quam tamen conditione indebiti recuperabit. 70.6
 Debitoris mora in multis est ipsi nocua. 146.1
 Deceptus pro nolente est reputandus. 159.4
 Decurio prædia publica nomine proprio sicut tollere nequit, sic nec alieno. 254.1
 Deduct

Deductum in aliud, non est id ipsum in quod deducitur. 152.17
 Definitionem eandem si qua habeant, eadem erunt in substantia. 51.28
 Deiciens per alium ita tenetur, ac si per se ipsum deiecerit. 262.2
 Delictum patris quando noceat filio. 140.7
 Delictum personæ non præiudicat ecclesiæ. 268.1
 Delictum prælati vel collegij quando in damnum ecclesiæ possit redundare. 269.4
 Delictum certum qualiter puniatur si delinquens sit incertus. 171.19
 Delictum qualiter causa proxima peccati & præmij esse putetur. 245.17
 Delictum si nesciatur à quo commissum sit, puniri debent omnes consortes. 215.4
 Delinquentis absolutio an proficit mandanti vel ratum habenti. 81.17. & 18
 Delinquentium vno copiam soluente, an liberentur reliqui. 80.15
 Denuntiatio ad quid fieri solet. 173.5
 Denuntiatio an debeat fieri scienti. 172.3
 Deponens conuenire potest vt depositarius de leui & leuissima tantum culpa teneatur. 281.5
 Detentio illicita dicitur, cum quis instituitur non habente potestatem instituendi. 16.14
 Dilatio concedi debet reo, quæ conceditur actori. 174.1
 Dilationes plures reo conceduntur quàm actori. 83.6
 Disiunctiuæ alteram sui partem tantum veram esse requirit. 111.1
 Dispensatio illesitimè nati ad beneficia, restringitur ad vnicum beneficium. 163.2
 Doloso nil dolosus. 251.4
 Dolosus non presumitur, qui quicquam iudicis mandato operatur. 144.1
 Dolosus quando dicatur & in quibus, qui petit quod eum restituere oportet. 237.3
 Dolus ex qualitate facti consideratur. 91.15
 Dolus, lata culpa & leuis quando ex natura contractus debeantur. 280.2
 Dolus per coniecturas probari potest. 185.4
 Dolus scienti & consentienti non sit, sicut nec iniuria. 159.1
 Dolus presumitur in eo qui tabulas testamẽti aperit ante iudicium defuncti. 90.13
 Dominij simplicis appellatione directum intelligitur. 32.11
 Dominium directum in rebus mobilibus per vsucapionem triennalem queritur. 30.8
 Dominium vile quanto tempore queratur præscriptione inchoanti bona fide, & quanto

to ei qui mala fide. 31.9
 Dominium non quaritur quā-
 tius temporis præscriptione,
 si mala fides addit. 32.14
 Dominium quæri potest sola
 ratihabitione. 76.2
 Dominium vile an censetur
 is habere, cui ceditur vel ven-
 ditur actio in rem. 190.18
 Dominium non acquiritur si-
 ne possessionis apprehensio-
 ne. 191.19
 Dominus præsumitur ignoras-
 se seruum militiam suscepif-
 se. 211.2
 Dominus quando & quatenus
 de contractu serui teneatur. 223.2
 Donare præsumitur qui inde-
 bitum soluit. 131.5
 Donatio non inducitur, si ab
 utroque nulla subesse causa
 sciatur. 131.6
 Donatio facta ultra quingen-
 tos aureos, non vitiatu nisi
 quatenus modum excedit. 192.
 2
 Donatio inter viuos irreuoca-
 biliter tenens non reuocatur
 ob delictum donantis sequens.
 21.27
Ecclēsia quatenus ex dolo
 prælati possit obligari. 269.2
 Ecclesiarum immobilia quan-
 to temporis spatio præscriban-
 tur à priuato. 33.17
 Ecclesiarum mobilia triennio
 vsucapiuntur. ibidem 18
 Effectus qui retractari ne-
 queant. 249.5

Emptori cedit quicquid rei
 emptæ accidit. 229.1
 Emptori potest opponi quic-
 quid venditori potest obici-
 210.16
 Enumeratio generalis specie-
 rum an operetur idem quod
 specialis. 180.11
 Errans in eo quod publicè no-
 tum est non excusatur. 88.4
 Errans in factò, & iure an sit in
 bona fide. 40.40
 Errans in iure non excusatur.
 88.2
 Errans in iure aut factò quan-
 do excusetur. 92.18.19. & 20.
 Errans in ratihabitione non præ-
 iudicat sibi in suo iure. 71.4
 Error communis an impediatur
 dominij translationem. 71.5
 Error facti concurrens cum er-
 rore iuris inducit bonæ fidei
 præsumptionem. 40.41
 Error proprii facti quando ex-
 cusetur. 89.7
 Error in iure excusatur vbi de dā-
 no vitando agitur. ibid. 9
 Error quādo in factò proprio
 toleretur. 93.22
 Error singularis nihil opera-
 tur in præiudicium veritatis.
 24.33
 Exactio vnus quando non im-
 pediatu per exactionem al-
 terius. 274.5
 Exactum semel an & quando
 iterum licitè exigatur. 273.
 1. & 3
 Exceptio an, & quando de re-
 gula esse dicatur. 7.13
 Exceptio excommunicationis

an possit opponi successori
 singulari. 209.13
 Exceptio non numeratæ pecu-
 niæ quo casu biennio non ex-
 cludatur. 215.7
 Exceptio rei iudicatæ ita rerum
 diuersitate impeditur, sicut &
 personarum. 125.33
 Exceptio dominij nō excludit
 interdictum recuperandæ pos-
 sessionis. 260.3
 Exceptio quando obstat singu-
 lari successori, quæ obstat
 præcessori. 207.5
 Exceptionem non numeratæ
 pecuniæ intra biennium non
 opponens, obligatur efficaciter.
 214.6
 Exceptionem iuris proponens,
 an censetur tacitè confiteri.
 229.2.4.5
 Exceptionem vnā proponēs
 an possit aliam postmodum
 opponere. 115.1
 Exceptione rei iudicatæ qui re-
 pellantur. 126.37
 Exceptiones contrariæ propo-
 ni nequeunt sine mendacio.
 117.5
 Exceptiones contrariæ qualiter
 intelligendæ. ibid. 6
 Exceptiones regulam impedi-
 re quando verum sit. 8.16
 Exceptiones an possint opponi
 post tempus à iudice statutū,
 & ante litis contestationem.
 103.9.10. & 13
 Exceptiones quæ fideiussoribus
 competant, & quæ non. 210.18
 Exceptiones plures an possint
 simul proponi. 115.2
 b Excip

Excipiens de dominio quando non audiatur ante restitutionem possessionis. 260.2
 Excipiens quando præsumatur confiteri. 247.1. & 3
 Excommunicatio præcessoris quando obici possit successori. 209.14
 Executor sententiæ iniustæ non tenetur aliqua actione. 144.3
 Exhæredatio facta de filio nocet nepotibus, & posteris. 140.6
 Exhæredatio legitimè facta de filio nepotem excludit. 138.2
 Exigere non possum, etiam ab alio, quod semel exegi ab uno. 278.3
 Exorbitantia à iure communi ad ipsius iuris regulas debent restringi. 163.1
 Expensæ factæ mala fide in re aliena, domino rei cedunt. 214.5
 Expressio rei plus in processu operatur, quam expressio causæ. 127.41
Facere per alium, & facere per se quando differant. 263.5
 Facere potest quis per alium quæ per se ipsum potuit. 255.1
 Facere qui nequit per se, quando possit per alium. 254.4. & 5
 Facinus futurum non detegens cum possit, an teneatur. 113.5
 Facta contra ius non valere, in quibus verum sit. 248.3 & 4
 Factum illicitè quando teneat. 249.7
 Factum per alium an idem sit ac si per se factum esset. 263.6
 Faciendum quando impediatur, quod factum tollit. 264.2
 Fallum & inofficiosum an sint contraria. 120.15
 Favor quando ampliandus, odio restricto. 97.3
 Favor publicus priuatorum præfertur vilitatibus. ibid.4
 Favor publicus in maleficiis puniendis attendendus. 98.5
 Favorem quando asserat quod in odium est inductum. 244.14
 Fictio postliminij quando ad possessionem in facto consistentem extendatur. 46.11
 Fides non est seruanda ei qui prior fidem fregit. 267.1
 Filius an priuatur feudo ob pateternum delictum. 141.8
 Filius actione emancipationem petere nequit, ex testamento autem petere poterit. 279.3
 Filius per vnde liberi exclusus, per vnde legitimi est admit-tendus. ibid.5
 Filius, cui concessa est peculij administratio libera, in fraudem creditorum alienare non potest. 275.3
 Filius damnati læsæ maiestatis infamatur ob delictum patris. 143.6
 Filiusfamilias ob dignitatem sui iuris effectus, finita administratione, manet sui iuris. 99.1
 Filiusfamilias patre consentiente causa

re causa mortis donare potest, testari autem non potest. 222.2
 Filius ob delictum patris non est vilo pacto plectendus. 139.5
 Filius qui hereditatem patris nam repudiavit, an possit ad eandem restitui. 176.5
 Fructus quando à die mortis dicantur venire. 147.3
 Filius qui in patris testamento increpatur, in existimatione grauatur. 283.4
 Fraus qualiter fiat legi de contractu ad contractum. 288.9
 Fraus legi potest fieri de nomine ad nomen, de tempore ad tempus, & de loco ad locum. 289.10
 Fraus quando de persona ad personam legi dicatur fieri. 288.7
 Fraus quibus modis fieri soleat legi. ibid.
 Furtiosus per alium potest acquirere, licet non per se. 254.3
Generi per speciem derogatur in legatis. 177.1
 Genus an quandoque deroget speciei. 180.10
 Genus quando restringatur per speciem aut contra. 179.6
 Gerenti negotia aliena sine mandato an comperat actio. 113.6
Hæredis an sit electio in legatis alternatiuis. 257.3
 Hæredi competit ius excipiendi, quod defuncto competiit. 206.2
 Hereditas quæ semel aditione apprehensa est repudiari non potest. 134.12
 Hæres adiens hereditatem omnium rerum hereditariarum acquirit dominium. 20.23
 Hæres an possit habere ratum quod nomine defuncti est gestum. 73.13. & 15
 Hæres eadem persona cum defuncto fingitur. 74.14
 Hæres emphyteutæ qui desuit canonem soluere, an excusetur. 94.4. & 5
 Hæres præsumitur ignorare factum defuncti. 94.1
 Hæres succedens in honore, succedit in onere. 270.1
 Hæreticorum bona ipso iure confiscantur ex tempore delicti commissi. 33.16
 Hæres ut institui quis queat, quibus temporibus capax esse debeat. 22.28
 Hypotheca expressa quando præferatur tacitæ, & contra. 226.12. & 13
Ignorans quare possessionem querere nequeat. 46.12
 Ignorans per procuratorem potest querere possessionem. 47.13
 Ignorantiam allegans eius, quod publicè notum est, in lata culpa esse præsumitur. 91.16
 Ignorantiam iuris prætendens quando excusetur. ibid.17
 Ignorantia facti etiam non notæ publicè an excuset. 88.5
 Ignorantia toleratur quandoque in facto proprio. 89.6
 Ignor

Ignorantia iuris naturalis non excusat. 93.21
 Ignorantia quādo toleratur in persona successoris. 94.3
 Ignorantia iuris an excuset eum qui de lucro captando certat. 90.10
 Ignorantia iuris an sit extra iudicium toleranda. ibidem 11. & 12
 Ignorantia in iure nec praesumitur nec toleratur. 211.3
 Illustres per se lingare nequeunt, per procuratores poterunt. 255.3
 Immunitas alicui concessa, non excusat reliquos quominus ad munera teneantur. 266.2
 Immutabilia quae dicantur per naturam. 68.7
 Impedimentum superueniens debitori quando eundem excuset. 57.11
 Imperium merum, & iurisdictionis sunt species abinuicem distinctae. 183.6
 Impetrans primus, in beneficio admitti debet, licet secundus impetrans prior literas praesentauerit. 224.1
 Impetratio secunda quando priori sit praesferenda. 224.2 3.4.5. & 6
 Impetrans ius iniquum quando in eius laesione retorqueri debeat. 243.9
 Impossibilia iure dicuntur, quae contra bonos mores esse censentur. 236.2
 Impossibilitas superueniens non vitiat obligationem aut con-

tractum. 62.13
 Impubes an possit hereditatem locupletem adire sine tutoris autoritate. 242.5
 Incertitudo duplex in annullando relicto plus operatur quam vnica. 169.13
 Incorporalia possideri non dicuntur. 44.3
 Indebiti soluti quando repetitio concedatur. 132.7
 Indefinita quando vniuersali non aequipollet. 5.7
 Indefinita negatiue prolata, vniuersali negatiue aequipollet. ibid.8
 Infames in dignitatibus cum viris integris non debent communicare. 284.5
 Infamia nedom impedit, sed & remouet a dignitate. ibidem 6.
 Infamia sola delatione citra sententiam non irrogatur. ibid.7
 Infamis an possit esse arbiter. ibid.8
 Infamia duplex, iuris & facti, & quae sit infamia iuris. 283.1
 Infamia facti quae dicatur, & qualiter contingat. ibid.2
 Ingenuus sententia pronuntiatius an perdat ius aureorum annulorum. 243.10
 Inquisitio inchoata cessat ordinario superueniente. 265.7
 Institutio alicui tacite vel ad cautelam facta quādo valeat. 26.38
 Institutio an vitietur per omissionem

tionem alicuius substantialium. 25.35
 Institutio à quo & de quo fieri debeat. 10.1
 Institutio quid sit. 12.2.5.7 & 9
 Institutio quo differat ab inductione in possessionem. 12.3
 Institutio corporalis dicitur, cum quis in possessionem mittitur. 13.4
 Institutus, beneficij consequendus capax tribus temporibus esse debet. 23.29
 Institutus in beneficio, ex causa superuenienti potest eodem priuari. ibid.30
 Institutio an vitietur, si post appareat eum, qui instituit, non potuisse iure instituere. 24.31 & 32.
 Institutio haeredis tria requirit. 15.10
 Institutio haeredis non vitietur, si postea testator ius amittat testandi. 20.25
 Institutio haeredis, licet actus legitimus dicatur, conditionem tamen admittit. 217.8. & 9
 Institutio haeredis potest poenitentia cassari. 134.13
 Institutio haeredis principio inutilis non validatur successu temporis. 108.3
 Institutio haeredis incapacis, non firmatur ei facto capaci. ibid.4
 Institutio inualida dicitur, cum incapax instituitur. 16.13
 Institutio variis sumitur modis. 17.16
 Institutio quae Canonica meri-

tò sit censenda. 17.17
 Instutio non vitietur si ex aliqua causa ius instituendi perdat. 21.26
 Interdictum vnde vi et si non infamat iure, existimationem tamen grauat. 272.3
 Interdictum vnde vi proprietario conceditur & usufructuario. 48.19
 Interdictum vti possidetis quibus concedi solcat. 48.17
 Interdictum vti possidetis non nisi possidenti confertur. 44.4
 Interesse propter moram debitoris qua actione peti possit. 148.5
 Interesse ob debitoris moram debitum, an sit multiplex vel vnicum. 149.6
 Interesse an differat à communi aestimatione. ibid.7
 Interesse ad personam, aestimatio autè ad rem refertur. ibid.8
 Interesse quando vnum, & quādo multiplex sit censendum. 154.22
 Interesse conuentum quod dicitur. ibi.23
 Interesse per relationem ad aestimationem constituitur in esse 151.12
 Interesse peti potest actione legis Aquiliae, sicut & damnum. 153.20
 Interpretatio fieri debet contra eum qui apertius loqui potuit. 232.1. & 2
 Interpretatio quare fiat pro locatore verba proferente. 233.3

Interpretatio quando fieri debeat secundum id est quod verisimilius. 234.5
 Interpretatio testamenti quando committatur hæredi. 169.12
 Interpretatio verborum contra proferentem fieri debet. 170.14
 Inutile initio quando valide tur per decursum temporis. 110.11
 Inuestitura dicitur confirmatio præcedentis concessionis. 15.12
 Iter bifariam sumi potest. 275.3
 Iudæi die Sabbati nec conueniri possunt nec conuenire. 244.12
 Iudex an quandoque possit iurisdictionem denegare. 104.12
 Iudex quando possit decernere in causa ad se non pertinente. 158.4
 Iudex secularis non potest in causa clerici sententiam ferre. 156.1
 Iudex sententiam, quam semel protulit, nunquam mutare poterit. 130.1
 Iudex subditos tractare debet, veluti pater filios. 85.2
 Iudex tempus limitare potest, post quod excludetur litigator. 103.11
 Iudicans male per imperitiam quando fit in culpa. 11.1
 Iudicia an differant à contractibus. 67.10

Judices inæqualitate vitare debent in iudiciis & arbitriis. 85.3
 Iudici quare in dubio parentur. 145.7
 Iudicium vniuersale omnia includit particularia. 124.30
 Iura distincta an conferantur per institutionem, inuestituram, & missionem in possessionem. 18.18
 Iuramentum an reddat validum, quod alioqui erat fieri prohibitum. 236.3
 Iuramentum in litem datur obdolum, non autem ob culpam. 151.13
 Iuramentum non ligat quod contra bonos mores emissum est. 235.1
 Iuramentum quando robur præstat actui alioqui inuálido. 236.5
 Ius agendi merè personale in singularem successorem non transit sine cessione. 208.7
 Ius personale in rem scriptam sine cessione transit in singularem successorem. ibi: 8
 Ius agendi quod defuncto competit, hæredi competit. 207.4
 Ius excipiendi ipso iure transit in singularem successorem, ibid. 5
 Ius agnationis pacto tolli nequit. 105.16
 Ius an præcedat regulam, an verò contrari. 8.10
 Ius canonicum in præscriptionibus videtur æquius iure civili. 35.23

Ius civile quid in peccatis accidat. 58.6
 Ius vnum civile per aliud tolli potest. 106.18
 Ius testandi incognitum fuit iure naturali & gentium. ibidem. 19
Legans quartam hæreditatis, quid legasse præsumatur. 166.2
 Legata quando debeantur, & quando inutilia reddantur. 270.2. & 5
 Legatarius quando eligere possit alterum ex alternatiue legatis. 258.4
 Legato generis quo casu per speciem non derogetur. 178.3. & 4
 Legatum à principio inutile quando validetur tractu temporis. 108.5
 Legatum debiti purè factum creditori, non valet, in diem autem valet. 265.6
 Legatum de duabus statuis marioris & item de omni mariore factum, qualiter intelligendum. 178.5
 Legatum factum capaci an adiuuatur, si secundo fiat incapaci. 221.5
 Legatum horti instructi qualiter debeat intelligi. 179.9
 Legatum nemo consequi potest ex testamento quod impugnavit. 194.1
 Legatum pupillæ factum si nupserit, non perit ea contrahente nulliter. 221.4
 Legatum quando impediatur per casum contingentem in persona alterius. 198.3
 Legatum sub conditione si, ea pendente, exactum fuerit, non poterit eadem eueniente iterum exigi. 279.1
 Legatum post annos, debetur post biennium. 196.1
 Legem implere non dicitur qui verba sequens, mentem non imitatur. 286.1
 Legis autoritas ad impossibile non potest quenquam obligare. 60.5
 Legis sententiam non seruans eadem pœna pleçitur qua qui facit contra eiusdem sententiam & verba. 286.2
 Legitima filio in bonis paternis debita an auferri, vel saltem minui possit. 105.35
 Legis verba an offendere liceat sententia seruata. 289.11. & 12.
 Lex Cornelia dolum requirit. 91.14
 Lex dubia vel obscura per quæ declari debeat. 233.4
 Lex vna aliam extenuare & penitus tollere potest. 162.8
 Libertas non petitur ex duabus causis simul. 122.20
 Libertus nomine alieno patrum in ius vocare potest, proprio non potest. 255.6
 Licet re nemini debeat per alium, quod non licet per seipsum. 288.8
 Ligatur quis facilius iure diuino quam humano. 18.3
 Litigare in causis publicis potest

zest quis per se, non autem per
 alium. 255.2
 Litigare per se licet in accusa-
 tione populari, nō autem per
 procuratorem. ibid.3
 Locutor expellens colonum nō
 soluentem pensionem, nō po-
 test ad pœnam cōueniri. 267.2
 Locuples effici nemo debet cū
 alterius iniuria aut iactura.
 212.2
 Locupletari cum aliena iactura
 non debet qui causam non lu-
 cratiuam habet. 72.8
 Locutio pluralis an & quando
 tria requirat. 197.3
Mala fides an tollat effe-
 ctum præscriptionis in-
 choata. 34.21
 Maleficia quando ad rigorem
 sint punienda. 98.6
 Malitia est personæ eam com-
 mittentis annexa. 68.8
 Malus semel præsumitur malus
 semper. 66.2
 Mandatum iuricis quando ex-
 cuset mandatarium siue execu-
 torem. 144.4
 Mandatum mandati actionem
 inducit, rati habitio negotio-
 rum gestorū, prohibitio man-
 dati actionem impedit. 78.9
 Mandatum reuocare licet, &
 consilium mutare. 176.2
 Maritus donans vxori quando
 fraudem faciat legi. 287.6
 Maritus in dolo esse dicitur do-
 tem petens, quam restitutus
 est. 237.1
 Maritus quando in casu resti-
 tutionis dotem petere possit.
 ibid.2
 Marmore legato venit rudis
 materia marmoris. 4.6
 Mater non debet filium exha-
 redare propter delictum pa-
 tris eiusdem. 138.1
 Matrimonio vetito retita sunt
 sponsalia. 195.3. & 5
 Matrimonium legitime con-
 tractum non dissoluitur ob fu-
 rorem alterutri superuenien-
 tem. 264.1
 Medicum se asserens, præsu-
 mitur in culpa, si peccet in cu-
 ra. 112.2
 Medium quando trahatur ad
 extrema. 204.6
 Mens legis seruari debet, si
 appareat verbis contraria.
 289.13
 Militia missus ignominiosè
 quod inde commodum cen-
 seatur reportare. 244.15
 Minimum an sit in obscuris ac-
 ciendum, an verò id quod
 verissimilius est. 166.3
 Minimum accipiendum esse,
 locum habet in contractibus,
 vltimis voluntatibus & deli-
 ctis. ibid.4
 Minimum an sit in contracti-
 bus præstandum, an id, quod
 mediocre est. 167.5. & 5
 Minimum præstari debere an
 verum sit in generibus. ibi-
 dem 7
 Minimum in vltima volunta-
 te attendendum quando sit
 verum. ibid.8
 Minimum in delictis est eli-
 gend

gendum. 171.17
 Minori quæstio de bonis aut
 statu lata non debet differri,
 si probationes habeat in pro-
 priu. 238.3
 Mora debitori damnosa mul-
 tiplices producit effectus.
 238.1
 Mora debitoris nocet in fru-
 ctibus debitibus. 146.2
 Mora debitori, nocet in in-
 teresse, quod peti potest.
 147.4
 Mora in causarum æstimatio-
 ne nocet, & ex parte rei, & ex
 parte actoris. 155.26
 Mora principalis nocet fideiuf-
 sori. 156.27
 Morum malorum continuatio
 consistit in animo. 68.6
 Mulier quibus creditoribus in
 dote sit præferenda. 226.10
 Mutans frumentum, vel vi-
 num, vt his distractis pecunia
 habeatur, fraudem facit legi.
 282.4
Negans scripturam suam,
 conuictus non potest al-
 legare solutionem. 116.4
 Necessitati non subest, quod in
 mera potestate est. 124.28
 Necessitatis causa permissum
 trahi potest in cōsequentiam,
 vbi non est nominatum prohi-
 bitum. 272.4
 Nepos ex filio exheredato non
 potest testamentum aui dicere
 nullum. 139.3
 Nepos quando ad querelam ex
 persona patris, & quando ex
 sua vocetur. ibid.4
 Nisi dictio, quando affirmare
 dicatur, & quando negare. 54.
 2. & 3
Obligari an possit quis ad
 impossibile ratione vlti-
 mæ voluntatis, vel contra-
 ctus vigore. 61.6
 Obligari nemo potest ad id,
 quod natura, factio, vel iure est
 impossibile. 59.3
 Obligatio debitoris non exten-
 ditur per casum contingen-
 tem in personam creditoris.
 96.6
 Obligatio naturalis nunquam
 contrahitur sine consensu.
 61.8
 Obligatio an fiat inutilis per
 impossibilitatem. ibid.9
 Obligatio occasione delicti cō-
 tracta extinguitur, sicut & deli-
 ctum morte serui. 63.15
 Obligatus ad impossibile ne-
 mo præsumitur. 59.1
 Obligatus quando difficultate
 excusetur. 57.9
 Obscuritas voluntatem inuti-
 lem reddit. 169.11
 Occidens per alium, tenetur
 perinde ac si per se occideret.
 262.3
 Occupanti quæ res concedan-
 tur. 2.3
 Occupantis conditio in pa-
 ri causa quando sit melior.
 232.4
Pactum an valeat, quod
 quis teneatur de casu,
 extra naturam contractus.
 281.6
 Pactum generale in contra-
 ctibus

stibus quando operetur, & quando specialē. *ibid.* 7
 Pactum de dolo non præstant do an sit validum. 152.8
 Pactum de futura successione reprobatur ipso iure. 171.17
 Pactum de non petendo, naturalem obligationem ipso iure aufert. 97.2
 Pactum de non agendo ad depositum an valeat, & an futurum dolum remittat. 161.7
 Pactum de non reduciendo ad arbitrium boni viri, est à iure reprobatum. 162.10
 Pactum in accessorii obscuro an sit contra venditorem interpretandum. 170.16
 Pactum, quo filia paternæ hæreditati renuntiat, an possit iuramentum validari. 236.4
 Papa solus sacra profanare potest. 219.2
 Pater adulterum filiz: & occidere, & contumelias afficere potest impunè. 221.1
 Pater dicitur consentire qui permittit ut filius decurio creetur. 202.2
 Pater ex contractu filij minus tenetur quam filius. 126.39
 Pater fame compulsus filium vendere potest, aliis non. 271.1
 Pater non potest filium à legitima petendo prohibere. 101.5
 Pater non tenetur gerenti negotia filij per simplicem rati habitationem. 70.2
 Pater promittens filium se non exheredatum apposita etiam pœna, exheredare poterit demeritum. 161.9
 Pater quando teneatur de contractu per filium inito. 73.12
 Pater vel dominus quando rati habitatione teneatur ex contractu filij vel serui. 72.10
 Pater ut patet administrare prohibitus, non poterit idem vt curator. 279.1
 Peccatum non remittitur, nisi prius quod ablatum est restituatur. 54.1
 Permissa necessitati, an possint in argumentum trahi. 272.3
 Petens totum an possit postea partem petere. 125.31
 Petitorium, & possessorium, an sint opposita, & electione tollantur. 121.16
 Pignus prætorium habentes an sint reliquis creditoribus præferendi. 227.14
 Pluralis locutio geminat singularis significationem. 107.4
 Pœna quando ex stipulatione peti possit. 242.4
 Pœna ex nudo pacto peti non potest. *ibid.* 5. & 6
 Pœna pro delicto quo casu sit infligenda. 206.5
 Pœna ex contractu debita transit in hæredes. 209.13
 Pœna non inferitur sine causa, licet aliquando sine culpa. 143.5
 Pœna iure non imponitur, vbi delictum non inuenitur. 143.1
 Pœna

Pœna infligitur quandoque, nulla culpa præcedente. *ibid.* 2
 Pœna nulla esse debet, vbi nullum delictum. 55.4
 Possessio auferri potest alterius facto. 69.10
 Possessio civilis, & naturalis, ad prescriptionem est necessaria. 51. 29. & 34
 Possessio naturalis, sola ad prescriptionem non sufficit. 52.30
 Possessio quare pedum positio appellatur. 50.25
 Possessio vera, vel quasi qualiter, & quibus quaratur. 18.20
 Possessio naturalis, an tantum accidentaliter differat à civili. 49.24
 Possessio per quid alicui quaratur. 13.6
 Possessio maximè clauium traditione confertur. 18.21
 Possessio vnius rei beneficialis accepta, an sufficiat pro reliquis rebus. 19.22
 Possessio naturalis, an differat à possessione pro suo. 48.18
 Possessio quæ necessaria sit, ad prescriptionem. 47.14
 Possessiones duæ differentes specie reperiuntur, naturalis scilicet, & civilis. *ibidem.* 15 & 10
 Possessionis defuncti continuatio in personam hæredis impeditur, si per alium apprehendatur. 45.9
 Possessor clandestinus an excipi
 pere possit de iure domini contra actorem. 260.4
 Possessor malæ fidei, quanto tempore possit præscribere. 30.7
 Possessor malæ fidei, qui verè censetur. 29.2
 Possessor bonæ fidei dicitur, qui & fraude, & fraudis, suspicione carere inuenitur. *ibid.* 4
 Possessor, an dicatur malæ fidei, qui in facto errauit. 39.38
 Possessor, an possit dici in bona fide qui errauit in iure. 39.39
 Possessori assimilatur, qui dolo desisse possidere conuincitur. 78.8
 Possidens, quo discernatur ab eo qui dolo desisse possidere. 186.8
 Possidentis conditio, melio est in causa pari. 250.1. & 2
 Possidens, quando præferatur non possidenti. *ibid.* 3
 Possidens civiliter perdit ciuilem, si decem annos naturalè neglexerit. 533.2
 Possidentis conditio, quando melior esse præsumatur. 226.11
 Possidere dolo qui desit, an actionem in rem sine cessione habeat, si restitutionem soluerit. 187.9
 Possidere culpa desinens, quo differat ab eo, qui dolo desit. 189.16. & 27
 Possidere dolo de finens, perinde te

de tenetur, atque si possideret. 184.1
 Possidere qui dolo desit, quo ad damnum suum possideretur presumitur. 135.3
 Possidere eandem rem eadem possessionis specie duo nequeunt. 47.16
 Posteriora prioribus derogant. 63.6
 Posteriora quando derogent prioribus. 135.17
 Præceptum iudicis illicitum quando sit contemnendum. 145.5
 Præceptum aut etiam autoritas neminem potest ad impossibile obligare. 60.4
 Prescribere non potest qui fuit in mala fide tempore possessionis inchoata. 30.5
 Prescriptio decem vel viginti annorum permittitur favore possidentis bona fide. 32.12
 Prescriptio impeditur mala fide superueniente. 41.43
 Prescriptio ad immobilia, vsucapio ad mobilia proprie referuntur. 44.2
 Prescriptio non currit contra possidentem. 52.31
 Prescriptio de iure canonico an requiratur titulum cum bona fide. 35.25. & 27
 Prescriptio sine possessione non potest prescribere. 43.1
 Prescriptio quanto tempore contra fidei completatur. 33.17
 Prescriptio qua ratione non inchoatur, absente eiuillem retinente. 53.33

Prescriptio inchoata impeditur superueniente mala fide. 30.6. & 13
 Prescriptio in corporalibus sine vera possessione, in corporalibus autem sine quasi possessione non inchoatur. 44.5
 Praeses provinciae ad mortem damnare potest, deportare vero non potest. 222.3
 Praeses & tacens quando non presumatur consentire. 203.5
 Praesides provinciarum quae munera à subditis accipere possunt. 286.5
 Praelatus an teneatur ratum habere quod gestum est praedecessoris nomine. 74.16
 Praelatus in dubio ecclesiae praesumitur quæsiuisse. ibid. 17
 Praetor stipulationem praetoria interpretari solet. 234.9
 Pretium commune vel conuentum non est interesse, licet in aestimationem interesse deducatur. 155.24
 Prior tempore in duabus dotibus, potior esse debet in iure. 228.16
 Prior tempore quando potior dicatur in iure. 225.7
 Priuatus quando licite possit iudici resistere. 145.6
 Priuilegium quando extinguatur eo extincto cui concessum est. 86.5
 Priuilegium rebus concessum, transit ad successorem. 65.6
 Priuilegium ciuitate vel loco concessum ad posteros transfertur. 66.7

66.7
 Priuilegium minori concessum finitur, ætate minori finita. 99.2
 Priuilegium finitur finita priuilegij causa. ibid. 3
 Priuilegium pro conditione personae, cui conceditur, est restringendum. 195.4
 Priuilegium suum interpretari potest qui illud concessit. 235.10
 Priuilegium reale praefertur personali. 228.17
 Priuilegium concessum vni litigatorum quando alteri proficit. 86.4. & 5
 Priuilegium mariti ne condemnetur, eius personam sequitur. 63.1
 Procurator prorsus reuocari potest, partim non potest. 223.5
 Procurator sua culpa damnatus, si poenam soluat, sibi imputare debet. 282.1
 Procurator vel negotiorum gestor indebitum soluens, sibi imputet. ibid. 2
 Prohibito aliquo prohibentur ea per quae ad illud perueniunt. 286.1
 Prohibito aliquo censentur etiam prohiberi ea, quae ex illo sequuntur. 195.2
 Prohibitentis quando sit melior conditio. 231.1
 Prohibere valens laesorem an teneatur, si non prohibuerit. 112.4
 Promissor si ante diem moriatur, an poena committatur. 94.2
 Promissum malum dupliciter intelligi potest. 256.3
 Promittens duo alternatiue, vtrum volet soluere poterit. 257.1
 Promittens illicitum, non obligatur. 256.1
 Promittens decem dolo ductus, an teneatur. ibid. 2.
 Promittens impossibile de facto non obligatur. 59.2
 Promittens decem libras, si pecunia sit varia, de qua soluere teneatur. 166.1
 Promittens hominem mortuum, & si non dederit, decem promittit, an obligetur ad poenam. 62.14
 Pronuntiandi modus quando duplex oriatur ex eadem causa. 128.43
 Pupilli factum quando citra tutoris auctoritatem sit validum. 242.6. & 7
 Pupillus qui sine tutoris auctoritate rem vendidit, fidem emptori seruare non tenetur. 268.3
 Pupillus recuperans rem sine tutoris auctoritate venditam, non debet pretium lucrari cum iniuria emptoris. 213.3
 Pupillus possessionem naturalem sine tutoris auctoritate non potest alienare. 49.23

Qualitates possidendi contrariae non concurrunt in eadem substantia. ibi dem. 21

Quarta bonorum debetur, si eandem legare intendens intermediam errore scripserit. 182.1

Rapientem virginem volentē, an teneatur, & qua aetio ne. 159.3

Ratam habens vulnerationem clerici non est ob id excommunicatus. 69.1

Ratihabitio etiam in delictis locum habet. 76.3

Ratihabitio nihil operatur in delictis, quae per alium committi nequeunt, 77.4

Ratihabitio qualiter dicatur retrahatur. 75.1

Ratihabitio an equiparetur mātā dato. 78.7

Ratihabitio quādo dicatur retrahatur. 77.5

Ratū habere nō possum quod meo nomine non est gestum. 70.3

Ratum habens delictum qua re eadem plena plectatur cū delinquente. 81.16

Regula an & quando sit iuris constitutiva. 5.9

Regula dicitur, quae rem, quae est, breuiter enarrare inuenitur. 22. & 12

Regula & generalis esse, & omnia comprehendere debet. 3.4

Regulæ officium quod sit. 6.11. & 15

Relatio interesse communiter ad personam fieri potest. 155.25

Relegatio an licite bona adimantur. 249.6

Renunciare praesumitur qui æquus debitum labi patitur. 77.6

Rescissoria tollitur, iure offerēdi sublato. 107.20

Rescriptum speciale derogat generali. 182.17

Reseruatō facta à legato an possit effectum sortiri finita legatione. 28.40.41. & 43

Restitutio quādo facta esse fingatur. 56.7

Restitutio impossibilis nō obligat, modo adsit restituendi voluntas. ibid.8.

Restituere quid sit. ibid.6

Reuocatio generalis quid operetur, & quid specialis. 135.16

Rei quare fauorabiliores sint quā actores. 117.8

Reo fauetur si de neutrius iure probetur. 82.2. & 3

Reo quod obest attenditur potius quā quod prodest. 84.8

Reus an audiri debeat probare volens ad se pertinere, si actor in probatione defecerit. 175.5

Reus & actor si sint in causa pariter turpitudinis, reo potius fauendum est. 82.4. & 9

Reus exceptiones dilatorias & declinatorias opponere potest. 101.2

Reus exceptiones peremptorias antè sententiam opponere potest. ibid.3.

Reus non potest per hominem impediri, quo minus pluribus possit exceptionibus uti. ibidem 1.

Reus in exceptione dicitur agere. 117.7

Reus

tractu temporis. 108.3

Sententia interueniens quando minuat obligationem. 160.5

Sententia contra minorem lata nulla est, si sine tutoris autoritate litigauit. 141.1

Sententia lata si nulla sit, à quo denuo proferri poterit. 131.2

Sepulchrum iudicis præcepto destruens non tenetur actione sepulchri violati. 144.2

Seruitutis constitutio facta vno sociorum non consentiente, validatur accedente consensu. 110.10

Seruitus in fundo communi nō potest constitui citra omnium, ad quos pertinet consensum. 164.1

Seruitus aquarū ducendæ nō conceditur in eorum præiudiciū, ad quos spectat. ibid.2.

Serui an in fauorē domini, sint torquendi. 244.11

Seruus in contrahendo domini personā representat. 73.11

Seruus quare ad vindicandam necem defuncti admittatur. 142.3

Seruus quandoque torquetur ut adulterium vxoris eruat. 143.4

Significatio propria attenditur, ubi quod verisimilius est non inuenitur. 205.5

Socius ob delictum suū ad poenam damnatus sibi & non societati imputabit. 282.3

Socius quando socium impedire possit in re communi. 231.2 & 3

Reus ordinarium suum recusare non potest, actor vnum de pluribus eligere potest. 174.3

Rigor iuris quandoque relaxatur ne contractus inutilis reddatur. 240.8

Sacra necessitate cogere alienari possunt. 272.2

Sacrum semel effectum nō debet ad vsum profanos transferri. 219.1

Scientia quando non sufficiat sine denuntiatione. 173.4

Scientia an potius praesumatur quā ignorantia. 211.4

Scientia rei alienæ præcedens in defuncto praesumitur continuisse in hærede. ibid.5

Scriptura si obscura inueniatur, quis ordo teneatur. 205.3

Sententia lata in petitorio an pariat exceptionem rei iudicatæ in possessorio. 261. 6. & 7

Sententia lata pro fideiussore quando profitur principali. 124.27

Sententia tempore feriarum neutra partium consentiente lata est nulla. 157.2

Sententia absolutoria in petitorio lata, an pariat rei iudicatæ exceptionem in possessorio. 122.22

Sententia à pluribus lata, valet in eo, in quo omnes consenserunt. 182.2

Sententia dubia à quo possit interpretationem recipere. 234.8

Sententia nulla non firmatur

Soluens

Soluens naturaliter debitum & civiliter indebitum errore excusat. 88.3
 Solutum per debitorem quocumque casu reuocari possit. 2.8.19.20. & 21
 Solutio estimationis habetur loco emptionis. 187.10
 Soluta est species orationis distincta à coniuncta & disiuncta. 259.8
 Soluuntur facilius, quæ ligatur facilius. 58.2
 Specialia generalibus inesse, qualiter intelligendum. 9.17
 Speciale illud dicitur, quod à generalitate abstrahitur. 154.22
 Specierum enumeratio quando genus restringat ad nunc raras. 179.7
 Species quando dicantur enumeratæ gratia dubitationis tollendæ. ibidem.8
 Species an restringat genus in substitutionibus. 180.12
 Species, quæ de genere accipiuntur, sub genere non continentur. 7.14
 Spoliatus prius restitui debet, quam de proprietate quaeratur. 239.4
 Spõsalia inter minores septem annorum contracta an teneant. 107.1
 Status rei præsens verus vel præsumptus attenditur. 67.3
 Statutum odiosum est merito restringendum. 96.1
 Statutum generale quando deroget speciali. 34.19
 Stipulatio iudicio sisti committitur quanti ea res est. 151.14
 Stipulatio seruitute quãdo corrumpatur pro indiuiso. 265.5
 Stipulatio quæ fit de re sacra non firmatur eadem effecta profana. 183.6
 Sùpulario non committitur si per pactione nuda ante litem contestatam. 239.7
 Stipulatio inutilis est si de vno respondeatur de duobus alternatiuè interroganti. 183.4
 Stipulatio redditur inutilis per diuersitatem qualitatis. ibidem.5
 Substitutio specialis an deroget generali. 180.13
 Substitutus in honore hæreditatis, an succedat in onere legatorum. 271.3
 Succedens in honore quando succedat in onere. 270.2
 Succedere qui nequit iure civili, alia via non debet admitti. 279.2. & 4
 Successor quando eodem iure utatur, quo defunctus cui successit. 208.9
 Successor eo iure utitur, quo prædecessor. 206.3. & 9
 Successores qui dicantur vniuersales, & qui singulares. 206.3
Tacens nec fateri, nec negare censetur. 203.1
 Tacens consentit, si contradicendo impedire poterat. 201.1
 Tacens consentire videtur si de præiudicio vel exceptione agatur. 203.4
 Tacere

Tacere medium quoddam est inter consensum, & contradictionem. 204.5
 Taciturnitas consensum non operatur, ubi de aliquo obligãdo tractatur. 202.3
 Temporis tractu non roboratur quod initio nullam fuit. 109.7. & 9
 Tempus ad appellandum à lege concessum non potest per hominem tolli. 102.6
 Tempus quantum concedatur ad appellationem prosequendam. 104.14
 Tempus longissimum habetur loco tituli. 36.29
 Tempus quod datur ad appellandum an possit per iudicem minui. 104.14
 Tempus non est possessionis perdendæ modus. 52.31
 Testator non potest in primo testamento facere, quo minus ei liceat secundum condere. 137.24
 Testator an sic disponere valeat vt reuocare nequeat. 134.14
 Testamentum pupillare tollitur paterno sublato. 100.5
 Testamentum filiifamiliaris non capit vires eo sui iuris effecto. 110.8
 Testamentum minus solenne dicens, an, si succumbat, possit eo sibi legatum petere. 194.2
 Testamentum dicere falsum, in officiosum, & minus solenne differunt. ibid.3
 Testamentum dicens in officiosum, dicit testatorem non esse mente sanum. 155.4
 Testamentum secundum quando deroget primo, aut contrã. 135.15
 Testamentum posterius sic se habet ad prius, sicut lex posterior ad priorem. 136.20
 Testamenti verba dubia à quo debeant interpretari. 235.11
 12. & 13
 Testamentum primum quibus verbis reuocari solet. 137.23
 Testamentum posterius sic se habet ad prius, sicut stipulatio nouans ad nouatam. 135.18
 Testamentum falsum dicere potest, qui aliquid consequutus est ab hærede. 25.37
 Testes duo intelliguntur, cum numerus incertus requiritur. 197.2
 Tignum domui coniunctum non possidetur. 45.6
 Titulus eadem ratione in usufructus præscriptione requiritur qua & in dominij. 38.34
 Titulus an requiratur cum libertas contra seruitutem præscribitur. 42.44
 Titulus quare in præscriptione rerum corporalium requiratur, nõ autem incorporealium. 37.31
 Titulus & longæua possessio quando à præscribente allegari debeant. ibid.32
 Titulus non requiritur in præscriptione triginta vel quadraginta annorum, sicut nec bonafides. 36.26
 Traditio rei an possit aliquid transfer

transferre, quod penes tradentem non fuerit.	274.4	Vendens rem aliquam, id iuris transfert solum, quod in eadem habet.	273.1
Transferre qui possint plus iuris quam habeant.	ibid.5	Venditor actione ex empto emptori tenetur, qui seruitutem deberi à prædio vendito non detexit.	171.1
Tutor à testatore datus per iudicem confirmatur.	15.11	Venditorem dolo ad vendendum inducens, in malefide constituitur.	29.3
Tutor quando directa actione tutelæ teneatur.	262.1	Venditio rei sitcum onere suo.	212.2
Tutor suspectus ob publicam utilitatem remouendus.	98.7	Venditio si prohibeatur, traditio prohiberi censetur.	196.4.5.& 6
Tutor præsumitur ignorare leuitorem datum esse.	211.1	Verba in iudiciis prolata contra proferentem an sint interpretanda.	134.7
Tutor suspectus accusari nequit tutela finita.	264.3	Verba indefinita vniuersalibus sunt aliquando æquipollentia.	4.5
Tutor remotus, in dubio ob culpam, non ob dolum præsumitur.	215.2	Verisimilitudo ex quibus percipi possit.	205.4
Tutor nec suo nec alieno nomine rem pupilli potest emere.	254.2	Verisimilius attendi debet, vbi verba sunt obscura.	204.1
Tutoris autoritas non præstat sub conditione.	217.5	Vicarius Episcopi beneficia nõ confert sine mandato speciali.	275.1
Tutoris datio quæ fiat à iudice, conditionem non admittit.	ibid.3	Victoria vnius quando cæteris proficit.	81.19
V ariare licet quandoque, & sic consilium mutare.	176.3	Violentia in dubio sine armis facta præsumitur.	215.1
Variatio quando & in quibus permittatur.	ibid.4	Violentum per se licet expellere, non per alium.	256.4
Vendens rem meam suo nomine quando mihi ad pretium teneatur.	71.7	Vniuersitas quatenus ex facto priuati teneatur.	269.3
Vendens mancipium, mores & vitia eiusdem manifestare debet.	172.2	Voluntas prima quando præua leat vltima.	154.21
Vendens rem alienam quando ad pretium teneatur.	72.9	Voluntas dubia testatoris manet in arbitrio heredis.	168.9
Vendens hominem liberum volentem, non tenetur actione iniuriarum.	159.2	Voluntas vltima an reddatur inutilis si inueniatur dubia.	ibid.10

inutilis si inueniatur dubia.	V usufructus iure communi potest possideri.	38.25
ibid.10	V usufructus patri debitus in bonis filij aduentitijs, an possit ei auferri.	102.7
V usufructio triennialis, inducta est in fauorem possidentis.	V usufructus qualiter, & quando præscribi possit.	38.33
32.10	Vtile, quando per inutile vitietur.	193.4.5.6.& 7
V usufructio sine possessione inchoari nequit.	Vulnerans, animum occidendi habuisse in dubio præsumitur.	215.3
V usufructio interruptitur, si usufructuarius possessionem priuetur.		
ibid.8		
V sura non debentur, nisi prius fors debeatur.		

INDICIS FINIS.

REGVLARVM IVRIS

PONTIFICII INDEX.

Accessorium.	200	Eum qui certus.	172
Actus legitimi.	216	Ex eo.	194
Beneficium.	10	Exceptionem.	246
Bona fides.	277	Frustrà.	267
Certum est.	286	Factum legitime.	264
Contra eum.	232	Generi.	177
Contractus.	280	Ignorantia.	87
Cui licet.	221	Imputari.	197
Cum non stat.	252	In alternatiuis.	257
Cum quid.	279	In argumentum.	172
Cum quid prohibetur.	195	Indultum.	102
Cum quis.	93	Infamibus.	283
Cum sint.	82	In generali.	275
Dammum.	282	In iudicijs.	85
Decret.	98	In malis.	256
Delictum.	268	In obscuris.	266
Dolo facit.	237	In pari causa.	250
Ea quæ.	156	In pœnis.	215

In re communi.	231	Privilegium.	63
Inspicimus.	204	Pro possessore.	184
In toto.	274	Quæ à iure.	163
Is qui tacet.	203	Quæ contra ius.	248
Is qui in ius.	206	Qui ad agendum.	259
Locupletari.	212	Qui contra iura.	276
Mora.	146	Qui per alium.	262
Mutare.	175	Qui prior.	214
Nemo potest ad.	59	Qui sentit.	229
Nemo potest plus.	273	Qui tacet.	201
Non debet.	138	Quod alicui.	266
Non est in mora.	238	Quod alicui non licet.	254
Non est obligatorium.	235	Quod ob gratiam.	241
Non est sine.	111	Quod omnes.	164
Non firmatur.	107	Quod quis.	143
Non licet.	174	Quod semel.	130
Non præstat.	220	Ratihabitionem.	75
Nullus ex consilio.	245	Rationi.	270
Nullus pluribus.	115	Ratum.	69
Odia restringi.	96	Scienti.	159
Peccati uenia.	57	Semel Deo.	219
Peccatum.	54	Semel malus.	66
Pluralis.	196	Sine culpa.	142
Possessor.	29	Sine possessione.	43
Potest quis.	255	Vtilis per inutile.	191
Plus semper.	182		
Præsumitur.	211		

F I N I S.

D N.

D Y N I M V X E L L A N I

I. V. DOCTORIS, IN RE-
GVLAS IVRIS PON-
TIFICII, PRO OE-
M I V M A.

In proœmium. Argumenta,

- 1 Bonifacius Papa octauus quibus epithetis ab ipso Dyno insignitus.
- 2 Regula dicitur, quæ rem quæ est, breuiter enarrare inuenitur. & nu. 12.
- 3 Occupati quæ res concedantur.
- 4 Regula generalis esse, & omnia comprehendere debet.
- 5 Verba indefinita vniuersalibus sunt aliquando æquipollentia.
- 6 Marmore legato venit rudis materia marmoris.
- 7 Indefinita quando vniuersali non æquipollent.
- 8 Indefinita negatiuè prolata, vniuersali negatiuè æquipollent.
- 9 Regula an & quando sit iuris constitutiua.
- 10 Ius an præcedat regulam, an verò contrà.
- 11 Regula officium quod sit. & nu. 15.
- 13 Exceptio an & quando de regula esse dicatur.
- 14 Species, quæ de genere accipitur, sub genere non continetur.
- 16 Exceptiones regulam impedire quando verum.
- 17 Specialia generalibus inesse, qualiter intelligendum.

R A E M I S S I S casibus singularibus, & eorum determinatione in præcedentibus titulis singulariter intellecta: quia non est nouū vt quod sparsim propositū est, ad regulam reducatur, quæ compendiosa narratione omnia diffusè tradita cōprehendat. vt ff. eod. l. j. & ad legē Aquil. l. si seruus seruuum. §. inquit

- lex. b Ideo dominus noster summus Pontifex, videlicet
1 Domi. Bonifacius † Papa v i i l. lux, mundi regula morum, eccle. doctor, & patriæ honor, & Iuris illuminator, post præcedentes tractatus, posuit titulū de Regulis Iuris, in quo sub breuitate c verborum colligit ea quæ in aliis partibus iuris per verba plura & varia differuntur.

A

¶ Cuius

I

A Proœmium: est considerandum tanquàm causa finalis. no. Bald. in lvt liberis. col. j. C. de col. & in l. si. col. j. ff. de har. n. i. i. ubi dicit illum tex. de iure meliorè ad hoc quòd præfationes & pœmia probant causam finale. Nam ex verbis proœmij colligitur mens dispositionis dicat per illū tex. Panor. in c. aduersus. de immuni. ecclesi. & Bart. in l. ambitiosa. ff. de decret. ab ordi. fa. Bart. & Bald. in l. regula. cū ibi apost. ff. de iur. & fa. c. igno.

b Adde, quòd in legibus tradentibus regulam, nihil superfluum esse debet. Bald. in l. Gallus. §. j. in in. opposi. ff. de liber. & posthu. per text. in d. l. ff. de reg. iur. hic alleg.

c Adde. Breuitas enim cōmendatur. l. fin. §. i. C. de appel. & in l. finali. C. de donat. & facit text. in l. j.

in prin. ff. de offic. p. r. f. & dicit glo. in l. j. ff. quod met. caus. quod gaudet breuitate moderum. intellige eum modo ex tali breuitate obcuritas non inducitur. not. Bal. in d. l. f. C. de appella. quia vt dicit Herat. Obcuritas sic dum breuis esse laboro. & non in proom. ff. verba. compendium. obcuritas enim reproberur in l. l. legatario. s. si. h. de fideicom. m. s. lib. in l. ita fidei. ff. de iure fl.

A Vide ibi Bar.

¶ Cuius occasione videnda sunt quinque; communia omnium regularu; quia forte per Glossatores iuris Canonici & Ciuilibus cofuse vel minus plene tractata reperiuntur. maximè in l. j. ff. eo. Primum est. qualiter regula diffiniatur. Secundum. qualiter constituatur. Tertium. quæ sit regulæ potestas. Quartum. quod sit officium regulæ. Quintum. an exceptiones intelligantur esse de regula.

¶ Circa primum dicendum est. quod regula est. quæ re. quæ est. breuiter enarrat. id est ius aliis in variis partibus iuris constituit. & breuiter recitat. vt patet ff. eo. l. j. in prin. a ¶ Vt ecce singulariter constituitur est. vt pices b occupantibus cedant. quia nullius in bonis sunt. Item lapilli in littore maris inuenti. occupantibus cedunt. eadem

elect. & te. in c. quatro. vi. q. i. vnde dicit Philosophus v. Et hic. q. licet lex sit regularis. & tamen debet esse plumbea. propter duritiem. sicut lapides interdum non possunt sic dolari vt æquentur aliis quæ sunt in adificio. Imò valet plura ea regula. vt in illa recuritur. & denotat redcat ad redimend. Ita in lege est. occurrunt enim aliqui casus particulares. in quibus legis reseruatō seruari nō potest. illa optet esse flectere & incurare regula per dispensationem. refert & sequitur Card. Alex. in c. reguli. iij. dist. Et lex est quædam regula determinata & ducta à ratione reseruatō. s. Thom. in l. ij. q. xc. artic. i. & in ij. dist. xij. de quo vide fratrem Obuerii Mallard. in sermone xlvij. De iure p. s. i. q. rheologica. Et regula dicitur vinga. q. iij. s. item peccato. Itē sumitur pro iure communij. dist. c. i. Itē pro regula ecclesiastica. l. xij. dist. qm. & i. q. ij. c. saluator. ver. alioquin. sed an regula prælet autoritate arguè. sicut lex. vide gl. quæ faciunt singularè Bal. Lud. Bolog. in suis secundis nouis interpret. in l. j. c. ep. ob chir. p. eum. & Bal. in c. q. sicut. de elect. & facit gl. in rub. ad leg. in l. de adu. & in l. ff. de sta. ho. & tex. in proom. Itē dicitur regula. eo quod rectè regit. vel normam rectè viuendi tribuit. vt d. c. regula. & ibi Card. Alex. & c. multos. in fi. l. iij. dist. & vide Albe. de Rozate in Dictionario suo. in litera. regula. & Io. And. hic plene in gl. ordm. & Doct. Mod. in super. Pet. de Anch.

B Adde quando licitū sit piscari in flumine publico. vel priuato. c. Bar. & Ang. in l. i. iur. iur. m. s. q. i. quis. ff. de iur. Io. Fab. Christoph. Proc. & Ang. Aret. in s. summa. in l. i. de rer. diuis. & Bart. in l. j. de viucap. Bal. in rub. ff. de rer. diuis. & in l. item lapilli. col. l. tes. tit. text. & gl. in l. i. q. i. ff. de diuers. tempo. p. r. f. & pulchre Card. Alex. in c. j. s. si quis. de mans. de controuer. in uel. & an occupari & venari sit permissum. vel per Doct. s. alleg. & in l. diuis. ff. de feruit. rullie. p. r. d. & Ang. Aret. in s. fere. in l. i. de rer. diuis. sed hodie secundum Card. Alex. in c. ius. natural. col. penult. i. dist. de consue. per quæ tollerentur garen. videtur quod in prænna aliena capiens non faciat suum. sed tenetur restituere domino. & hoc pro

ratione

bat. quia si inhabitio facta fuisset per iudicem maximè cum causæ cognitione: tunc capiens rem ceptā non facit suam. arg. l. qui fundum. s. qui sciens. ff. pro emp. nam prohibitio iudicis impedit dominij translationem. & forsitan acquisitionem. facit quod no. Inno. in c. h. de accus. multo fortius lex consuetudinaria. quæ magis potest interdiceri dominij translationem. ff. de iure pat. l. si libertus. & de agric. & censu. quemadmodū.

A ratione quod nullius in bonis sunt. Item aues eadem ratio quia nullius in bonis sunt. Item fera bestia. & quia nullius in bonis sunt. occupantibus conceduntur: vt ff. de rer. diuis. l. quædā. & de acq. pos. l. j. circa prin. & in l. i. de rer. diuis. s. ite fera. & ff. de acq. rer. do. l. iij. & l. natural. & ex his casibus singulariter determinatis. & ad eandem rationem determinationis pertinentibus. constituitur regula generalis. illa videlicet. Quod nullius in bonis est. id naturali ratione occupanti cōceditur: vt ff. de acq. rer. do. l. iij. in prin. ¶ Circa secundū. scilicet qualiter regula b constituitur. Dicendum est. q. regula debet esse generalis. & omnia comprehendere. quia constituitur per ea verba quæ sui natura omnia comprehendunt: id est per

riter interesse. quod no. tu mercator pro te. vt l. ij. s. si cū ibi no. ff. de eo quod cer. loco. & per Dyn. in regula. mora sua. j. eo. & Fely. post Abb. in c. cum venerabilis. de excep. de quo latè Lud. Ro. in l. si constante. s. si. ff. sol. matri. & dist. Bal. in l. vna. C. de sent. que pro eo quod interest. & Bar. Io. de Plat. in l. j. de colleg. Illici. lib. xj. tamen hoc est verum. præterquam in piscatore & venatore. à quibus non potest peti aliquod interesse ratione talis lucri cessantis. text. est in l. quemadmodum. s. idemq; Labeo & Proculus. ff. ad leg. Aquil. quæ pro singulari ad hoc propositum allegat Lud. Ro. in suo sing. dcxxxj. in verbo. tu habuisti. & ratio est in tex. quia incertum est an caperent ab eis pices. vel aues. seu volucres. Ideo nō potest haberi ab eis ratio lucrj illius cessantis. idem tenet Lud. Bolog. in suis primis nouis interpret. in d. s. idemq; Labeo. Venatio & aucupatio quemodo differat. vide Abb. in elem. jate statu monach. & ad no. 3. in prin. vide Bart. in l. ij. ff. de acq. rer. do. & Io. de Plat. in l. quosdam. vers. qui. aut. de usufr. ag. lib. xj. & Ang. in consil. cels. col. j. A Adde quod bestia appellatione continetur solum fera nō mansueta. nisi constituctio regionis sit in contrarium. vt not. Bart. & ibi Alex. in addit. in l. j. s. bestia. sub s. remouet. ff. de postul. & Matth. de Mar. in suis notab. & ibi vide an afinus cōtineatur. Et no. quod appellatione bestiarum comprehenduntur animalia terrestria tantum. nec includuntur aues & pices. quod non. propter statuta. quæ dicit. quod de bestiis & animalibus soluatur tantū pro gabella: quia si dicerent de animalibus. includerentur pices & aues. fecus si dicerent de bestiis: vt no. Card. Alex. in c. vj. dist. xxxv. per glo. ibi iun. q. o. textu.

Voluit etiam & nunc allegare Mathefil. no. scvj. incip. no. vnū mirabile. de quo per Fely. post Panor. in Proc. Decret. col. iij. in gl. i. vbi meminuit de Math. Sed tu limita vt Rom. sing. ccccxxij. incip. communis doctrina. & quod ibi ponit. B Adde Bart. & Doct. in l. j. ff. eo. Alberic. de Roz. in opere suo statutorum. in j. parte q. iij. & dic per Pet. Ancha. & Doct. Moder.

A 2 signa

A Adde Bart. in dispart. sua incip. per Italiam. Bar. in l. si pluribus. & ibi Bal. ff. de leg. ij. & Jaco. de Bello. in l. si necessarii. ff. de pign. act. & Bar. in l. j. ff. eo. in l. si ita. ff. de leg. ij. ubi dicitur quod indetinetur etiam quando ponitur terminus communis sine aliquo signo. & in vide de vniuersali & sing. & adde Io. And. in c. vt circa. de elec. l. 5. eo. super verbo. aliorum. & Bald. in l. si. ff. de lib. & posth. & ibi aliquod per Ange.

signa vniuersalia affirmatiua. quæ affirmado omnia comprehendunt. vt patet. ff. eo. l. omnis diffinitio. & l. omnes actiones. & l. omnia ferè. & l. omnia quæcūq;. Item per signa negatiua. quæ vniuersaliter negado omnia excludunt. vt j. eo. c. nullus pluribus. & c. nullus ex consilio. ff. eo. l. nemo. & l. nullus. Itē per verba indefinita quæ iurista simpliciter dicit æquipollere vniuersalibus a xvij. A dist. c. si Romanorum. & c. quia circa. de priuileg. & ff. de off. præfect. verb. l. j. §. cum vrbe. & de leg. præst. l. j. §. generat. l. i. & c. de hæ. ven. l. si. & ideo quas omnes regulæ per hunc titulum traditæ (paucis duntaxat exceptis) traduntur per signa indefinita. aliquando affirmatiua. aliquando negatiua. Tamē falsum videtur quod indefinita æquipollent vniuersali. etiam secundum iura quia si lego alicui omne marmor. vniuersaliter video legare & statuas marmoreas. & ceteras species de marmore factas. vt ff. de lega. ij. l. hæres meus. §. j. & ff. de auro & arg. leg. l. j. Et tamē si legatur marmor indefinitè. comprehenditur in legato sola rudis marmoris materia. & nō species de marmore facta. vt ff. de leg. ij. l. quæ sit. §. illud fortasse. Itē si lana legeretur indefinitè. lana tinctoria nō continetur in legato. vt ff. de lega. ij. l. si. cui. in prin. b Et tamen si legeretur omnis lana vniuersaliter. etiam tinctoria cedit in legato. vt ff. de auro

in consil. ccc. lvi. in antiquis. & pulchre Felin. in d. c. auditis. de præscri. col. xij. vers. iusta etiam. & Pet. de Anch. hic in v. col. & Dyn. in regula. exceptionem c. hincens. j. eo. & Bal. in consil. clxxj. lib. j. & per Philip. Fran. hic col. ij. & j. c. cum multis. nu. i. & ibi dixi in apost. in vers. indefinita. de rescript. dixit etiam in apost. ad Panor. in c. si. in si. in vers. Oldra. de cons. prof. notauit in l. si ita in apost. in ver. indefinita. ff. de leg. ij. & in apost. ad Bart. post Alexan. & alios in l. si pluribus. per istum alleg. col. ij. ver. quare vtrum hoc sit verum. in vers. indefinita. ff. de leg. ij. no. Oldr. consil. c. incip. in executione. & consil. clxxij. & alleg. xxv. volu. iij.

Adde quid veniat appellatione lanæ. Bar. in l. si cui. de leg. ij. hic alleg. & in l. pediculis. §. Labeo. ff. de auro & argen. leg. & ibi Alexan. in addit. & ibi habes quid veniat etiam in legato pannorum lini & lanæ: & vide Bar. in l. v. in prin. de auro & arg. leg. & Bal. in rub. C. de verbo. signi.

Dic etiam quod huius app. venit etiam nō separata à pellibus animalium mortuorum. & ipsa etiam pellis cui hæret. si propter lanā principaliter habeatur. non si & arg.

diuerso. vt no. Bar. in l. lana. & in alleg. l. si cui lana. ff. de leg. ij. Item venit sericū. l. j. C. que res ven. non possunt. Nec commuto vtrum valde not. q. lana dicitur fructus industrialis. vt no. Bar. in l. & ex diuerso. ff. de rei vend. & in l. sequatur. §. lana. ff. de vlt. & in §. si quis à nō domino. per gl. in l. de rei. diuis. quod facit ad hoc q. lana cedat emptori bonæ fidei. q. nō si esset fructus naturalis. l. cū dū Bar. in d. §. lana. &

in l. & ex diuerso. & not. Bal. in l. j. C. de vlt. & fructu lega.

Adde quæ indefinita æquipollent vniuersali collectiue. non autē distributiue per tex. in d. l. si pluribus. ff. de lega. ij. siq. secus dūm Bal. in sua Margarita. in verbo. indefinita. ad hæc bene facit glo. in d. l. si pluribus. & fac. text. in l. si ita relictum. in prin. c. ff. de ed. & vide Alber. de Roz. in l. de pu. pille. §. qui nuntiat. ff. de oper. no. murtia.

Adde Barto. in d. l. & ibi doctores. ff. eodem titulo. & Alber. de Roz. in dicto opere statim. in prima parte. & Ioannes Andr. & Petr. de Anchara. hic & per Felin. post Abbat. Sicul. in c. quoniam frequentem. in prin. cip. vt lite non contest.

Adde Barto. in d. l. & ibi doctores. ff. eodem titulo. & Alber. de Roz. in dicto opere statim. in prima parte. & Ioannes Andr. & Petr. de Anchara. hic & per Felin. post Abbat. Sicul. in c. quoniam frequentem. in prin. cip. vt lite non contest.

Nota quod

regula Catoniana est regula iuris, quia ius de nouo constituitur. sed Ioan. An. tenet hic contrarium. q. regula Caton. non sit regula iuris per rationē Dy. sed Bar. cōcordat eos in l. i. col. ij. ver. his praemissis. ff. de reg. Caton. in reg. Caton. habeat locum in legatis in tit. lib. & glo. in d. l. distinguit tres casus. sed Dy. hic. & in d. l. i. f. ext. sex casus. de quib. vide per Bar. in d. l. i. col. l. ij. & in Lectera. §. ij. & ibi Do. ff. de leg. i. & qua notat Dy. in reg. tiliter, & dicunt, quod est considerare tres species casuū. Nam quidā sunt casus in canone vel lege specialiter determinati. & in illis regula nō constituit ius, quia inuenit iam constitutū. Quidā sunt casus excepti à legis determinatione, & in illis similiter regula nō constituit ius, quia non clauduntur sub regulā dispositione: vt infra subiicitur. Quidā sunt casus in quibus est eadē aequitas quae est in casibus à iure determinatis: nec tamen reperiuntur in iure positi, & in illis regula facit ius propter identitatem rationis, quae nō patitur determinationē casuum similium esse diuersam. vt ff. de iniusto rupto testam. l. posthumus. de verb. obli. l. à Titio. ¶ Aptius autem dici possent, quod aut constitutio iuris praecedit traditionē regulā, & regula de iure iam constituto quasi materiarum de materia producat, & tunc proprie locū habet distinctio praedictorum casuū: videlicet vt indeterminationis & exceptis nō faciat ius. Sed in non determinatis in quibus est eadē ratio aequitatis, faciat seu constituit ius. Sed vbi non est ius constitutum ante regulā traditionem, sed inuenitur sola simplex traditio regulā: tūc ipsa regula est ius seu constituto iuris, & ab alio nō: sed à constituyente procedit. & ita potest intelligi praell. l. j. de reg. Caton. ¶ Circa quartum, scilicet quod sit officiu regulā. ¶ Dicit Doct. quidā q. officiu regulā est, cōiungere plures rationes casuū: id est rationē traditā in vno casu, ad plures alios extendere, in quibus veritur eadē aequitas. Tamē ista expositio non videtur vera: quia cum tex. dicat. ff. eo. l. j. quod regula est coniunctio rationis. & secundū opinionē praemissam nō coniugeter rationes. sed ius in vno casu constitutum ad alium extenderet, sequitur q. opin. illa Ioā. remota sit à propria significatione verborū text. Itē secundum opin. Ioan. rationē vnus casus, attribueret alteri, quod tex. non intendit, quia nihil de extensione casuum: sed de coniunctione rationis tractat. Itē si de extensione tractaret, iam poneret de regula ius constituyente, quod similiter videtur contra text. ¶ Et propterea dicendum est, quod regula est coniunctio rationis, ideo quia de ratione plurium casuum

¶ Adde q. officiu regulā est q. sufficit habere regulam pro se, donec probetur de exceptione. Lab ea parte. ff. de probat. & l. sius quoq. ver. puta. ff. de hære. instit. in ead. decimas. de reit. spol. & c. venerabilis. ver. pete. it. queq. de sent. excom. in v. nam pro regula semper est pronuntiandū, nisi probetur exceptio. secundum Bal. in c. i. col. ij. de elec. iudi. mut. causa fac. & in l. si tutor. in si. C. de ser. pign. dat.

casuum eandem rationem habentium, vnam numero generalem traditionem facit. & sic quae primò erant plures numero rationes, ad vnam, ex omnibus coniunctis procedentem reducuntur, per regulam: & ideo proprio dicitur quod officiu regulā est rationes coniungere. verbi gratia: Statutum fuit primò in piscibus, quod occupanti concederentur. Item statutum fuit in auidis quod occupanti concederentur. eadem ratione, quia nullus in bonis sunt: & in feris bestiis eadem ratione: quia nullus in bonis sunt. Ex his omnibus sequitur traditio regulā, quae rationes praedictas omnes coniungat. scilicet quod

A in nullis bonis est, occupanti cōceditur. ¶ Circa quintum & vltimum fuerunt duae opinioniones contrariae. Ioan. B. nes enim dicebat quod exceptiones nō sunt de regula, quia sunt ad derogandum regulā. vt ff. de regula Caton. l. i. j. responsio. ergo oppositū. id est confirmatiōem regulā nō inducunt: igitur sub regula nō cōprehenduntur: quia magis intendunt ad oppositū, id est ad effectum regulā, excludendū. arg. ff. de adimen. leg. l. legata in uti- l. i. ter. de condit. & demōstr. l. cum tale. §. si. ¶ Præterea species de genere excepta non continentur sub genere. ff. de poenis. l. sanctio legum. & de verb. obli. l. doli clausula. de leg. ij. l. vxorem. §. felicissimo. & l. seruis vrbanis. §. vit. & de alim. leg. l. alimenta. §. basilice. & l. Strichus. Igitur casus excepti à regula nō cōtinentur sub regula. Placē. verò dixit q. exceptiones cōtinentur sub regula. & pro eo videtur facere. ff. eo. l. semper. specialia generalibus insunt.

dem. §. sina. ff. de testa. militari. Et not. quod regula non debet restringi per illa quae ponuntur gratia exempli: vt notatur in cap. re clerici vel monachi. & in l. i. vulnereus. §. illud. ff. ad legem Aquil. & not. Card. Alexand. in c. ius naturale. colum. ij. j. dist. i. Item casus excepti à regula extenduntur ad omnes similes casus: vt not. gloss. in l. j. ff. de condit. indeb. gloss. & Abb. in cap. cum dilecti. de conscri. vtil. vel inuti. & Abb. in c. sina. colum. ij. de re iudic. & in c. sina. colum. ij. vt lit. non content. & vide Anto. Corf. in suis singularibus in litera: extensio. el. j. qui plene distinguit in hac materia. Et sufficit habere aliquam regulam pro se: qui vult allegare fallaciam vel exceptionem debet eam probare. vt est extra. in l. sius quoque. vers. si. pur. ff. de hære. instituen. & in l. ab ea parte. ff. de probat. &

galecimas de rell. spol. eo. lib. & glo. sing. & ibi L. d. Bel. in secundis interpre. in Cle. si. de rell. B. l. in l. post dorē. ff. sol. mar. & in l. actio. & in l. amplior. C. de app. Alex. in add. ad Bar. in l. pater. §. maritus. ff. de deli. excep. & Bar. & ibi Alex. in l. n. l. scilicet. §. sic & reprobare. ff. de no. ope. nunt. Pau. de Cat. cons. xlix. col. vlt. in auct. & alias cōcordatias vide per Iaf. fati. plenē in l. qui se patris. col. j. C. vnde liberi. & Alexan. in col. xij. col. iij. in fine lib. ij. & Abb. in c. quoniam. de conu. & leproforum. & Barto. & Ludo. Bel. in secundis nouis interpre. in l. generaliter. §. vxori. ff. de usufr. lega. & Bar. in l. que situm. §. demq. ff. de fundo instru. & instru. lega. & Alex. in addit. ad Bart. in l. nam quod liquide. §. fin. ff. de pen. leg. & per Petrum de Anch. & Docto. in c. qui ad ag. dum. supra de precu. eo. lib. & Barto. & Doct. in l. actio. C. de transact. Ange. in l. j. ff. eo. titu. Ioā. de Imol. in l. i. tra. legatū. ff. de leg. i. dicit q. nēdum exceptio restringit regulam. sed per eam legatum restringitur. etiam si legatū annullatur. & tamē pro illum tex. prof. atur contrarium. Vide Alexandrum cons. clxij. col. ij. ver. ij. prebare videtur. & in penul. col. & omnino in cons. lvi. in ij. col. lib. v. Bal. in cons. cxv. in si. ij. vel. & in cons. clxvij. & cons. cclxvij. in si. lib. i. & Ange. de clausio in sua summa. in l. itera. alie natio. §. x. & an regula per exceptionem declaratur. vide Ludo. Ponta. de vrbe in cons. lxxij. col. ij. & Iaf. de May. no. in §. eqv. egat. vers. capio glo. in l. de a. & Alexan. cons. cxv. ecl. ij. verū. praterea. lib. ij. & in l. si. ff. quod quisq. iuris in aliu. statuit. ipse eodem iure vtatur. & hic per dominum Philp. Franchū de Perusio. col. j. & per Ang. cons. cccxxix. & in cons. clxxix. & Franc. de Aret. in cons. clxxij. & per Alex. & alios in verlic. firmat regulam. ff. de usufr. lega. & Anto. Corf. sing. sius in ver. statutum. incip. nota vnum dictum.

Item q. per exceptiones dicitur regula confirmari. vt in auth. de non alie. §. vt autem. coll. ij. Ergo videntur exceptiones esse de parte regula. & cum q. regula confirmacionem tendant. Minus videtur q. vtraq. opinio contineat veritatem. nam non sunt de regula. id est non disponunt secundum regulam. imō quantum ad eas regula perdit officium suum. ff. eod. l. j. in si. ¶ Quia cum officium ius regula sit cōiungere rationes vt dictum est. & in his. scilicet exceptis. non cōiungat. quia aliqua ratio suadet cōiunctionem vitandam. vt patet in regula. quod nullius in bonis est. occupanti cōceditur. quod fallit in libero homine. & in re sacra. & in multis similibus. vt notatur ff. de rer. diu. l. j. in his enim nō possumus sequi regulā communem. vt ff. de legib. & senatus cōsul. l. in his. & l. ius singularare. & propterea nō clauduntur sub regula. Et ita credendum est intertextu l. o. Sed sunt sub regula. id est sub generalitate verborū in regulæ traditione expressorum cōtinetur. quia si regula est de homine. & exceptio debet esse de homine & non de alio. seu capra seu alia specie. Itē si regula pedit de actione reali. nō rectē sequit exceptio in personali nec ecōtrā. Et ita verisimile est intellexisse Placē. Ad Arg. lo. potest responderi q. verū est q. 16

¶ Nota quod Placent. fuit primus qui vniuersitatem in clviti Castro Montipessulano. Mag. erexit. & iacet dormiens in cœmeterio dñi Bartholomæi extra muros in quo exiret simpliciter. & in d. c. a vniuersitate incepti iura ciuilia & canonica sub cōscriptis patribus & dominis viues & Anch. Ray. vulgō appellato le petit Pape. & triusque iuris professoribus. & tandem sub eisdem gradum in vtroque iure bac

calariarū adeptus sum. deinde hic Bituricus me trāstuli causa petiit. & in vtroque iure licentiatu effectus sum. Et de ipso Placentino facti mentionem Azo in sua summa. in proemio C. & in dicta vniuersitate legit Azo. & cōposuit ibi summas super tribus libris C. & inicit & ipse refert in principio. d. summæ super tribus lib. C. & Placent. fecit ibi super ipsis summis aliquas additiones. Et licet in ciuitatibus & nō in castris itudialia generalia debeant esse. vt not. gloss. Ioan. Andr. Abb. Sicul. & Felyn. in proemio Beccre. & glo. Bart. & Ioan. de Plat. l. vna. C. de stud. lib. vrb. Rom. lib. xi. fallit in Montepessulano propter inelctam eius nobilitatem. vt dicit Bald. in dicto proemio Decret. col. vi. post med. ideo de ipso calice feci mentionem. quia omne actum in nobili patria redundat ad gloriam illius. ext. celest. in l. si q. is in prin. & Salic. C. de natur. lib. Meminim l. mecharcos. no. ij. in ver. ciuitatibus. C. de excus. art. lib. x. in addit. ad Iacob. Rebus. qui fuit prædicti Castro Montipessulani. & ordinarius lehor.

non exceptis. quia vbi sunt plura capitula. quorū effectus est distinctus. si fiat detractio in quibusdā. videntur cetera confirmari. vt ff. de testa. milit. l. tributum. §. vlt. Itē verum est quod species excepta nō est sub genere. & dispositio eius non sequitur ad dispositionem generis. sed nihilominus est de genere. qualitate verborū inspecta vt s. dixi. Sicut si dicerem. Omnis homo legit. præter Martinum qui dormit. Martinus sub homine continetur. sed de eo aliud quā de ceteris prædicatur. Ad argumenta Placē. dicendum quod verum est quod specialia generalibus insunt. id est. sub generalibus comprehenduntur quantum ad verba. sed non quantum ad dispositionem. quia si best aliqua ratio quæ non patitur ipsa secundum genus disponi.

In reg. Beneficium. Argumenta.

- 1 Institutio à quo & de quo fieri debeat.
- 2 Institutio quid sit. & nu. s. 7. 9.
- 3 Institutio quo differat ab inductione in possessionem.
- 4 Institutio corporalis dicitur cum quis in possessione mittitur.
- 5 Possessio per quid alicui quæatur.
- 6 Collatio beneficii in primū facta derogat collationi facta in secundum.
- 7 Institutio hæredis tria requirit.
- 8 Tutor à testatore datus per iudicem confirmatur.
- 9 Inuestitura dicitur confirmatio præcedentis concessiois.
- 10 Collatio per episcopum facta. institutio iuris est appellanda.
- 11 Detentio illicita dicitur. cum quis instituitur à non habente potestatem instituendi.
- 12 Institutio inualida dicitur cum incapax instituitur.
- 13 Institutio varijs sumitur modis.

l. vna. C. de stud. lib. vrb. Rom. lib. xi. fallit in Montepessulano propter inelctam eius nobilitatem. vt dicit Bald. in dicto proemio Decret. col. vi. post med. ideo de ipso calice feci mentionem. quia omne actum in nobili patria redundat ad gloriam illius. ext. celest. in l. si q. is in prin. & Salic. C. de natur. lib.

Meminim l. mecharcos. no. ij. in ver. ciuitatibus. C. de excus. art. lib. x. in addit. ad Iacob. Rebus. qui fuit prædicti Castro Montipessulani. & ordinarius lehor.

- 17 *Institutio qua canonica merito sit censenda.*
- 18 *Iura distincta an conferantur per institutionem inuestituram, & missionem in possessionem.*
- 19 *Corporalia specie differunt ab incorporalibus.*
- 20 *Possessio vera vel quasi qualiter & quibus queratur.*
- 21 *Possessio maxime clauium traditione confertur.*
- 22 *Possessio minus rei beneficalis accepta, an sufficiat pro reliquis rebus.*
- 23 *Heres adiens hereditatem, omnium rerum hereditarium acquirat dominium.*
- 24 *Conferens beneficium quibus temporibus capax esse debeat, vt collatio valeat.*
- 25 *Institutio heredes non vitiat, si postea testator ius amittat testandi.*
- 26 *Institutio non vitia est si ex aliqua causa ius instituendi p'datur.*
- 27 *Donatio inter vivos irrevocabiliter tenens non reuocatur ob delictum donantis sequens.*
- 28 *Heres vt institui quis queat quibus temporibus capax esse debeat.*
- 29 *Institutus, beneficij consequendi capax tribus temporibus esse debet.*
- 30 *Institutus in beneficio, ex causa superuenienti potest eodem priuari.*
- 31 *Institutus an vitietur, si post appareat eum, qui instituit, non potuisse iure instituere. & nu. 32.*
- 32 *Error singularis operatur in preiudicium veritatis.*
- 33 *Institutio an vitietur per omissionem alicuius substantialium.*
- 34 *Canonice de manu prioris non legitime institui prebendam recipies, an possit agere ad eiusdem remotionem. & nu. seq. & 32.*
- 35 *Testamentum falsum dicere potest, qui aliquid consequutus est ab herede.*
- 36 *Institutio alicui tacite vel ad cautelam facta quando valeat.*
- 37 *Reservatio facta a legato an possit effectum sortiri finita legatione. & nu. seq. & 43.*
- 38 *Conditio contractus adiecta, quando omne impleratur, ad tempus contractus & dispositionis trahitur.*

BONIFACIUS VIII.

REGULA PRIMA.

BENEFICIUM ecclesiasticum non potest licite sine canonica institutione obtineri. ^A

REGULA ESTIUS exemplum euidenter patet. intendit enim dicere quod si aliquis institutus ab eo qui ius non habet instituendi. Item si institutio fiat de eo qui non sit institutionis capax. Item si institutio fiat non seruata forma

possessio beneficij, Pater: quia possidens illud tanquam prado si spoliatur, datur ei restitutio. item cum quis. c. in literis, supra de restit. spo. quandoque titulus ipsore extinguitur in personam vnus, qui tamen possessionem retinet. c. licet Episcopus. sup. eo. de prob. quoad que sententia disponit de possessione beneficij, prefrenato iudicio tituli & proprietatis. 5. de causa possessionis & proprietatis. cap. cum super. c. cum ecclesia. ita tenet & exponit Petrus Anchara. hic col. ij. item late tenet P. nec. in dispo. 4. incip. Titius clericus. sed communis opinio

forma que debet in institutionibus seruari, institutio videtur esse minus canonica: quia defunctum habet eorum que sunt institutionis substantialia. Propterea ex institutione tali non potest a beneficium legitime obtineri.

^A **Q**uod declarationem autem verborum regulæ ^B querendum est quid sit institutio. Item in quo differat ab inuestitura &

Doct. est in contrarium. Dic quod opinio Anchar. & Panor. vera est. respectu non pretendens titulum. vnde debitores, coloris, censuarij, & alij non possunt titulo saltem colorato possidendi, denegare solutionem, eique soluendo liberantur. quantum non teneantur, nisi ex contractu predecessorum per not. Bart. Alex. in l. si verbum fide de condit. indeb. gl. c. nihil per illum tex. verb. administ. & ibi Composellia. de elect. Lupus alleg. 89. Caro. Ruinus conf. 170. nu. 2. lib. 1. terij in annotat. ad Alex. consil. 120. nu. 7. lib. 1. & in annota. ad Dec. consil. 407. Sed respectu contententis de titulo vel possessione ipsius beneficij precedit communis sententia. & ita practica. vt per triginta annos & ultra practicaui, & consului in parlamento Parisien. c. Bar. Mol.

^A Adde quod verbum potest, positum cum negatione, importat necessitatem. vt l. non potest. ff. de fur. & not. hic Io. Andr. & Phi. Franc. in ij. col. post princ. & Bart. in consil. xviij. col. ij.

Tu dic hoc verbum quando negatiua precedit: scens autem si apponatur sine negatiua precedente. vt per gloss. in l. i. in verificand. potest. & ibi Modern. ff. de iur. iudi. omnium iudic. de quo omnino vide Ant. Corl. lingu. suis in ver. potest. incipiens. Verbum potest importat necessitatem.

^B Ad istam regulam Ioannem Andream hic, & Petr. de Ancharano, & appellatione beneficij, omne beneficium comprehenditur, vt notat hic Ioannes Andreas. & Docto. in cap. de multa. de prebend. & Card. Alexand. in cap. miror. l. dist. in fin. & Abb. Sic. in consilio xvij. volum. ij. & Specu. & ibi Ioann. Andr. in addit. in titul. de dispensa. §. videndum restat. verficu. sed nunquid nocet. & hoc large sumptio vocabulo. de quo per Abb. in cap. super. Fel. in c. postulat. col. v. verficu. circa gl. ij. fin. in titul. de coll. §. volens. in verb. beneficij. Et quomodo cognoscitur beneficij ecclesiasticum, vide Fel. in repet. c. in nostra. col. vij. ver. restant multa. de rescrip. Et an pensio appellacione beneficij contineatur. vide Fel. in cap. ad audientiam. el. i. de rescrip. post Abb. Sic. & And. Sic. Hug. Barb. satus amplè. Et beneficij est beneuola actio gaudium tribuens capientur: inquit Senec. lib. i. de beneficij. & Bol. in c. j. & ibi Car. Alex. quib. mod. feu. amitt. & vide Abb. in cap. clericis. de vit. & ho. cle. & Bald. in sua marg. in liter. beneficium. & ibi vide quor. mod. dicatur. & Alex. in conf. xij. in fi. col. ij. & not. quod licet beneficium sine legit. mo. titulo, non possit obtineri: vt hic & in cap. §. ordinarij. de pactis. post in pract. & in titul. de coll. §. sed & insuper. verbo, titulo. tamen propter eorum aciam absentis actor nullus in possessione ex secundo decreto acquirit possessionem. & potest beneficij prescribere per x. annos ab ind

Obtineri. Non negat possidere. nam videtur, quod ex titulo minus canonice transferatur

inter presentes & inter absentem tñ habeat titulum saltē coloratū vt col-
ligitur ex no. p. gl. & Doc. in c. cōtingit de dolo & cōtu. & Abb. Sic. inc. j. in literis. de
reit. spo. & ne. hic Io. And. & in regl. laeq. in Mercu. & gl. & Doct. in c. vno. de eo q
mittitur in pos. cau. res. seru. s. eo. lib. & gl. ind. c. j. de pacifi. pos. super verbo. trienñi.
sed hodie per illū text. qui possedit per trienñi habens coloratū titulū tam in pe-
nitentia quam in
possessione, nō
pōt à quoquam
etiā ratione iu-
ri ne uiter im-
petrari meletta-
ria. acceptis cas-
ibus ibi nec. per
gl. si per verbo.
pos. deat. & in
gl. beneficium.
& rex. & glo. &
Doct. in clem. 1.
de sequetra.

posse. & propriat. & in regula Cancellaria; xxxiij. & ibi singl. gl. Ioan. de Ana-
in c. licet Hely. de Simon. & Felyn. in c. plerumque de rescript. & in cap. sicut. de re-
ind. col. xvj. Et ibi. de iudic. Hottien. Card. Butr. Imol. At. & Felyn. col. ij. in fin. in c.
illud. de præsump. quōd clericus præsimitur rectē institutus quando d. in turro tem-
pore tenet ecclesiam. seu beneficium vt recedat. quia superiores visitantes saepe ec-
clesias præsumentur uidisse titulum suum. nec tolerassem intrusum tanto tem-
pore. & not. hic Petr. de Anchar. col. vij. & Ioannes de Anania post Abbatem. &
in d. cap. licet Hely. & Felyn. in dicto cap. sicut. col. xv. versic. fallit ij. & Domi-
de Rota decis. lxxxiij. in antiqu. titulo de prebat. & quando episcopus vel alius prin-
cipatus possit compellere beneficiatū ad ostendendum titulum beneficij. vide hic
per glossam. & Petr. de Ancharano in vij. questione. & Abb. & Felyn. in dicto
cap. licet. Felyn. col. m. ij. versic. extra. q. vii. quærit. Bald. in consilio clxxvij. lib.
iij. & in l. malic agit. C. de præscript. xxx. ann. & Andr. Barb. in repetit. rubr. de
fide instrument. columna lxx. & Paul. de Leaza. in repetit. cap. in literis. columna
iij. versic. ad ult. & ibi per Abbatem & Modernos. de restit. spohat. & Felyn. in d.
cap. licet. ponit quinque conclusiones cum suis fallent. Quid de eo qui habet in
commendam beneficium. an dicatur habere titulum. vide Doctores in cap. ne-
mo de elect. supra eodem libro. qui dicunt communiter quod commenda est titu-
lus canonicus. & notat Luduic. Roman. in consilio cccij. quod est pulchrum in ma-
teria commendarum. & vide gloss. singularem in d. cap. i. de pacifi. posse. super
verb. titulum in Pragmatica sanct. Item not. quod licet quis etiam non possit cen-
sere qui beneficium nisi vnico titulo vt c. vti qui duas. s. de elect. eodem lib. tamen potest
se defendere ex pluribus titulis vt c. ubi in cap. in nostra. de rescript. & est text.
celebris in cap. post electionem. & ibi Abb. de præbend. & Abb. in cap. cum olim. &
ibi Felyn. in fin. de re iudic. & pulchra Felyn. in repet. dicit. cap. in nostra. col. ij. versic.
titulus multiplicatur ad cautelam in eodem heresico. vnde dicit quod si quis dubi-
taret de prima collatione sua. impetret secundam. quia per hoc non inducitur renun-
ciatio primæ. imō potest vti vtraque ad defensionem suam. & vide Abbatem in c.
cum olim. in ij. ad fi. de primie. & Felyn. post Card. in c. inter dilectos. col. x. versic.
fallit ij. de fide instrum. quod nota per petro. & vide gloss. in cap. nullus pluribus.

ex in

Eodem titulo. & quæ ibidico post Dyn. in princip. facit quod not. Dyn. in sequenti
fol. versic. quod ex eo. & not. Abb. Sicul. in consilio. volum. ij. & Bald. in consilio. vij.
titul. de elect. & ibi de sancto Germano.

Copiose quantum sit de beneficio & illius appellatione tractatum in hac apo-
stul. vide ultra hic allegat. Card. in clemen. auditor. nume. ix. & ibi post in apostul.
in ver. compre-

ex iniuncto. in fi. & ad alium pertineat in possessionem
inductio. scilicet ad Archidiaconū vt s. de off. archid. c. ad
hæc. & c. vt nostrū videtur inconueniens dicere qd in idē:
quia cum sint distincta officia illorum ad quos pertinet.
distinctos debent habere effectus quæ discretorum & di-
stinctorum distincta & discreta ratio esse debet. vt ff. de ca-
lum. l. vlt. & C. de don. inter vir. & vxor. l. si maritus. j. & de
episc. & clerici. l. repetita. & de testa. l. consulta diualia. Sed
excusari potest qd intellexit de institutione quantum ad
ius quod ex sola institutione acquiritur. Sed intus statio
de facto per inductionem in possessionem subsequitur.
4 Et præterea dici potest qd motus fuit ex eo qd canones
appellant inductionē in possessionē institutionē corpo-
ralem vt s. de off. archid. c. ad hæc. s. in quadam verō. Et
propterea potuit probabiliter dicere qd institutio esset
intus positio. vel intus statio de facto: cum etiā sit in cor-
poralem possessionē inductio. vt d. s. in quad. Magister
5 verō Bernar. scribit s. de insti. c. autoritate qd institutio
est ius canonicum in Ecclesia vel ecclesiastico beneficio
tribuere. Inuestire est quasi possessionē illius iuris cōfer-
re. Postea verō subiugit. qd instituere est spiritualis be-
neficij vel dignitatis corporalē possessionē tradere. Et in
hoc videtur tradere cōtraria. Quia primō dicit per institu-
tionē conferri ius. & post illā collationē iuris per sub-
sequens factum: id est per inuestiturā quæri quasi posses-
6 sionem. per quod includit qd per institutionē non acqui-
ritur possessio. Et hoc est certū possessionē nō queri per
solā institutionē. vel ex sola inuestitura: sed per inductio-
nem in corporalē possessionē: vt s. de elect. c. cū in cun-
ctis. s. cū verō electus. & no. Host. in tit. de inst. & patet ff.

no tempore tenuit &c. hoc facit ad dissolutionem q. an possess. beneficij cogatur
per superiore ostendere titulum suum. de quo dixi in apost. ad Panor. post eum.
in cap. licet Hely. numer. xxij. in versic. ad ostendendum. titu. de simon. & in c. acce-
dens. nume. iij. in ver. ad ostendendum. tit. de accu. dixi etiam in apost. & Gemin. in
c. jnu. vij. in ver. probare. titu. s. de eo qui mittitur in poss. cau. rei ser. & in addit. ad
Bald. in l. in ciuile. in j. oppo. C. de furt. & in Rota decis. lxx. & clxxxix. in antiquis.

de acq

¶ Adde q. multiplex est institutio: una est proprie que sumitur pro translati-
one iuris non libera a superiore facta quādo scilicet presentatur per patronum
instituitur, & istud ius instituenti transit in capitulum sed vacante, c. j. de instit. lib.
vi. Alia est institutio que capitur pro collatione libera de qua in ca. ex frequenti-
bus, eod. tit. in antiq. Tertia est institutio auctorifabulis que fit quo ad curam po-
puli tantum, vt

si collatio be-
neficij spectat
ad inferiorem
pro cura popu-
li non exempti,
recurritur ad
episcopum, vt
in cap. de ca-
pellanach in
vj. Alia est insti-
tutio que capi-
tur pro indu-
tione in possessi-
one: ista perti-
net ad Archi-
diaconū de iu-
re communi, c.
ad huc, & cap.
vt nostrum, de
effic. Archidia.
Et scias quod
de iure commu-
ni collatio in-
stitutio tituli
pertinet ad epi-
scopum glof. in
cap. cum venis-
sent, eod. tit.
in antiq. ita re-
fert Pe. Rauen.
in suo compen-
dio iuris cano-
titul. de instit. col. iij. & col. v.

¶ Adde quod in beneficiis non requiritur traditio, vel quasi, vt acquiratur
ius in beneficio, vt plenē, not. Dyn. in regula, qui prior, infra eodem, & ibi dicam,
quia primus presertur secundo in beneficio, etiam si fuerit tradita possessio, vt tenet
hic Dyn. per textum in cap. si tibi de prabend. supra eodem libr. & Io an. Andr.
ibi super verbo, acquiras, dum modo collatio prima beneficij fuerit iure facta: vt
est textus, & exemplum in cap. illud, & cap. si gest. m. de iure patronat. ita tenent
Io an. Fab. Bald. Salic. Paulus de Castro in l. quentis, & ibi Ias. de May. in repetitio-
e, column. v. in quarta limitatione. C. de rei vendicatio, & Ludouic. de Ro. consilio
ccxxvij. colum. i. vt sic. iij. videtur casus, quod no. pro limitatione l. quoties. C. de
rei vendicatione.

dicen

¶ Adde quod duplex est institutio in beneficiis, & que differentia fit inter insti-
tutionem, collationem, & inuestituram: & que dicatur inuestitio, auctorifabulis: & an
per inuestiturā transferatur poss. vide tex. de est. in c. cum illis, §. cum autem, §. eod.
lib. de prub. & plenē per Abb. post Io. And. in §. auctoritate, de inst. & Felin. c. audi-
tus, col. ij. ver. inquantū, Abb. de rescri. & glo. in §. j. de annat. in versu. institutiones, in

Pragmatic. &
Bald. in rubr. de
causa possess. &
propriet. col. ij.
de inuestitura,
vide Baldum &
Card. Alexā. c. j.
quid sit inuesti-
tura, ver. not. &
ibi vide per An-
dre. consil. in ad-
dit. ad Bald. per
que sit inue-
stit. adde Inno.
Abb. & Balinc.
ex literis, versu.
not. de consuet.
Archidia. lxxij.
dist. Hadrian. &
per Alex. in l. j.
in fin. in princ.
versu. vltimus
querit. ff. de ac-
quirē possess. &
Paul. de Castro
consil. clx. in an-
tiq. qui alle. hic
Dyn. vide And.
Barba. in dicitō
ca. ex literis, de
consuet. & que
dicam in iij. q.
& seq. & Philip.
Franc. hic col. j.
& glo. in d. c. in
prin. super ver.
inuestitura, de
annat. in Prag. Sanct. Et ideo est q. institutio de beneficio facta nō trāfert posses-
sionem, nisi corporalis possessio tradatur, vt not. in c. cum Bertholdus, falsis limi-
tationib. quas ibi ponit Fel. de re iudic. in antiq. dat tamen iustam causam possi-
dendi, & iustum titulum in prælatura, vt per Bald. in l. ij. C. de emancip. liber. & de
materia orig. huius, scilicet quid sit institutio in beneficio vide Car. in c. j. in solu.
vij. q. de supplen. neglig. prælat. Gemin. & Phil. Franc. in consil. in illis, §. de præbend.
¶ Vide ibi Bald. & Card. & Alexand. & latius in præludis feudorum, & maxime
largo

9 dicentium, clarius potest dici quod institutio, est iu-
ris alicuius beneficij verbalis collatio. inuestitura verò
collationis seu institutionis confirmatio, seu declaratio,
per quā inducitur confirmatio. Missio in possessionem,
est prædientium id est collationis & inuestituræ execu-
tio, quod per similia patet. Nam in institutione hæredis
tria sunt per ordinem. ¶ Primum est institutio que pro-
cedit per dispositionem verbalem. Secundum est institu-
tionis irrevocabilis confirmatio que contingit per con-
sequens factum id est per mortem. Tertiū autem est in-
stitutionis & confirmationis executio que contingit per
aditionem hæreditatis & sequens adminiculum id est ap-
prehensionem possessionis licet illa nō sit necessaria ad
acquisitionē dominij rerum hæreditariarum: sed necessa-
ria est ad acquisitionē possessionis. C. de testa. l. omnium.
ff. de acquir. poss. cum hæredes. in princ. de bo. poss. l. j. &
11 ij. ¶ Item in datione tutoris datur aliquādo a testa-
tore. Secundo datio illa verbalis confirmatur à iudice, vt
patet ff. & C. de testa. ture. & de censur. tu. Tertiū sequitur
decretum iudicis administrationem concedens. C. arbitr.
tu. l. fi. & in auth. vt hi qui obl. se hab. res minorum. §. pe-
colla. vj. Item patet in feudo. nam primo fit feudi concessio.
12 sio. ¶ Secundo inuestitura que est prædientis concessio-
nis confirmatio. Tertiū in possessionē inductio. que est
concessionis, & inuestituræ realis executio: vt in titulo,
& quid sit inuestitura. collat. x. b. Et licet prædicta non sint
similia quantum ad omnia: similia tamen sunt quantum
ad ordinem successivum. Et hæc vera sunt secundum ab-
solutam & propriam significationem verborum. Sed in
presenti regula credendū est, & dicendum institutionem

per Ias. & Decif. Parlam. Gratia. cap. l. Delph. in quibus occurrit.

Adde tamen quod hoc de Dyn. hic videtur sentire inueniaturam in feudo non sufficere sine inductione in possessionem. Imitabis hanc dictam rui. posse. Fuit prius apud feud. et in antiqua tunc in inueniaturam etiam verbis istis. evenit. et per Bal. in authen. de functione princ. & ibi postea in addit. in verb. inueniatur. C. ad Ter. tit. & in l. j. C. de rerum permur. quod tamē intelligo esse verum si dominus sciebat tunc seu daturum possessionem. In quacunque enim predictarum defectus interveniens reddit benedicti receptionem vel retentionem illicitam.

¶ Si enim defectus est in institutione verbalis, tunc ex parte instituentis: ut quia is instituit qui de iure institueri non possit. Illicita est detentio. verbi gratia: ut quia institutio fiat per vicarium episcopi generalem, quem constat institui non posse, nisi instituta potestas specialiter fuerit ei concessa per episcopum: ut de offic. vic. cap. cum in generali. lib. vj. & ita debet intelligi s. de instit. c. ex frequentibus, vel quia fiat per capitulum de beneficiis ad collationem episcopi pertinentibus quam constat non valere etiam sede vacante b. vt s. de instit. c. j. eodem titu.

¶ Itē si institutio fiat de eo qui non potest de iure institui: vt si in vicario in Prag. Sanct. & Alexand. in rubr. de offic. eius cui. col. iij. & iij. & Abb. in c. extirpand. s. qui verò in iij. col. de prebend. & Cardin. in clement. in quij. de off. vic. & Ioan. Franc. in suo eleganti tract. de potest. c. sede vacante. in x. q. secundae partis. & ad not. hic per Dy. vide singulariter Card. Alex. in c. perlectus. col. v. in glo. super ver. iurgia. xxv. dist. i. & ibi in videatur habere iurisdictionem ordin. vel delegatam. & Imo. in c. sua. not. de off. vic. & per Io. And. in addit. Spec. de off. vic. super rub. & Alex. in addit. ad Bart. in l. i. s. ab ep. ff. quis & a quo appell. & ibi etiam vide an appelletur de vicario ad episcopum. & latius in ca. non putamus. s. de consuetu. eo. lib. & ad not. hic per Dy. vide hic Philip. Franc. col. ij. in fin.

De materia peculiari huius quaeritur. scilicet quod vicarius episcopi non possit instituire. vide quod plenē notavi in addit. ad Phil. Franc. in c. cum generali. s. alle. nu. iij. in ver. conferendi beneficia. s. de offic. vic. vbi dico q. tamen potest instituire praesentatum a patrono ecclesie idoneū. tex. ell. in c. ex frequentibus. per illum alleg. ad hoc dicit singul. Rom. in suo singul. dev. incip. tu scis q. fundatores, de quo per Cardin. in clement. i. quæst. xvij. & xvij. de offic. vicar.

¶ Adde gloss. & Doct. in cap. ijs. & inc. cum olim. & ibi Abb. & Fel. de maior. & obe. in gl. in tit. de colla. s. illi verò. ver. legatorum. & in s. cui rei. ver. ecclesiasticus. in Prag. sanct. & ad plenū vide Io. Fran. de Pavin. in d. tract. de potest. ca. sed. lvac. in ij. par. q. ij. iij. iij. & vbi in v. q. ponit an arrenator seu firmarius possit præ-

vt si

sentare: & alleg. p. u. de Cast. tenere q. non in consil. v. etiam ratio prostrato. rj sed illud consilium cum difficultate potui reperire in antiq. & est cccxliij. secundum verum numerū incip. venerabilis vir. pro facit tex. Abb. & ibi de Bellen. xim. in addi. in c. ex literis. de iure par. & Abb. in sua dist. incip. Augerio. col. xix. & Bal. singulariter in consil. xxxij. lib. ij. & ibi vide quando transeat ius patronatus cum vniuersitate. & Fel. in c. causam. col. v. post prin. de s. scrip. & gl. in l. precibus. & ibi Doct. C. de imp. pu. & aliis sub. titi. & Io. And. in c. j. s. de iur. pa. eo. lib. & Doct. de Ro. decif. cccxxxix. in antiq. tit. de iur. pa. & Abb. Sic. in consil. liij. lib. j. & Bal. in l. j. col. ij. C. de bo. liber.

A vt si instituat laicus. vel alius irregularis cui prohibetur de iure beneficium conferre: vt s. de insti. c. ij. idem erit si defectus fuerit in institutionis forma, vt quia fuit sub conditione facta, cum actus legitimi non suscipiant conditionem. neq. diem. vt j. eo. actus legitimi. v. s. de elect. c. in electionibus. lib. vj. Et per hoc patet q. institutio largo modo hic sumitur: vt tam institutione verbalem & inuestituram quae ius tribuit, quam inductionem in possessionem, quae possessionem & quasi concedit, comprehendat. Et hoc ostenditur necessario arg. posito casu quod esset aliquis verbaliter institutus & inuestitus re ipsa sine inductione in possessionem: & autoritate propria possessionem occupauerit. diceretur incumbere possessioni vt praed. non vt iustus possessor. ff. de acqui. possil. si ex stipulatione. j. & ij. responsio. & l. nec ex vera. C. eo. tit. j. Canonica verò institutio appellatur, in qua omnia substantia lia validae institutionis largo modo sumptae concurrunt: id est collatio, inuestitura, & in possessionem inductio: & decens personae habitas, tam ex parte conferentis, quam ex parte illius in quem collatio facta est, & solennis institutionis forma, sicut superioribus est ostensum. Sicut dicitur legitima tutoris datio, quando is dedit qui dare potuit: accipit cui fuerat dandus, & is datur cuius dandi facultas erat, & pro tribunali decretum interponitur. vt ff. de consir. tut. l. naturali. s. si quaeratur. ¶ Quærit autem

si qui in vlt. no. xxij. dist. & plenē in c. placuit. eadem dist. col. ij. versu. ad secundum. Et ibi videat clericus qui contraxit matrimonium, & vxor ante copulam vult intrare monasterium, an possit clericus redire ad suum beneficium. adde gl. & Doct. maxime Imol. post Abbatem in c. j. de cler. coniuga. facit quod no. gl. in c. vno. s. eo. lib. in verbo. clericalis. de cler. coniug. & Ang. Ar. in quib. mod. ius pat. pot. sol. in prin. & Decifio. Capell. Tholof. quæst. cclx. & quæ dixintra. de pote. & offic. deleg. in j. quæst. col. antepenult.

Adde ad quaerita de po. apost. j. an laicus ex dispensatione episcopi possit beneficium obtinere: & ego puto quod in curatis non possit dispensari, in aliis verò non requiratur dispensatio: vt late per Fed. de Sen. consil. cxxvij. incip. casus talis est, quidam est canoni. & quis dicitur laicus, vide glo. in c. j. s. de procu. & in c. si iudex laicus. de iudi. & tex. in c. duo sunt genera. xij. q. j.

Adde quæ requirantur vt dicatur legitima tutoris datio. vide Bar. post Dyn. potest

in d. s. si queratur. hic alleg. & Dyn. fol. preced. post principium. & Decis. Pariam. Gratianop. Delphin. q. cccxxx. & Decis. Capel. Thol. q. liij. & Cyn. Bar. Ioan. Fab. & Sal. in l. si. omnem. C. de admin. tut. & Ang. Aret. in 4. tutores. in l. de tutel. & quæ dixi in lib. confus. Bar. tit. de confuetu. itatus iurum personarum. s. vij. & in addi. Adde prædictis Bar. in l. legitimor. in si. prim. & quod ibi posuit in apollit. ad ipsum. in verii.

vilia facere. ff. de leg. tut. & in l. tut. ff. de adm. tut. Alex. o. post Bar. l. prator. ff. de o. per. no. numt. & conf. cxv. vol. j. & plenius per Bal. cons. xxxj. incip. queratur incurator. &c. volu. j.

x Adde text. glof. Ioan. Fab. Angel. Aret. & Christoph. Porcum; & ibi Iaf. in addit. in s. si quis meret. in l. de rer. diuis. & Barto. & ibi Alex. in addit. in l. clauibus. hic alleg. & Bar. in l. eum pater. & pater pluribus. ff. de lega. ij. & Bar. in l. ij. C. de verb. sig. & per Pet. de Arch. in cle. j. s. sanè. de heret. & glo. in c. conf. et. recti fendi. col. x. & Card. Alex. in c. ostiarius. xxij. dist. & in c. perlesar. xxv. dist. col. j. & glof. & Docto. maxime Bal. in ca. ij. de consue. ver. non

potest circa materiam supradictam. Primò nunquid institutio, inuestitura, & in possessionem inductio, sunt distinctæ species, vel idem significantes. hoc autè declaratum est per superiora, & ideo superuacuum esset reperere. ¶ Tercio queri possit cum sint species distinctæ propriè sumendo, vtrum distincta iura tribuantur per eas; & dicendum est sicut in superioribus patet, qd per institutionem verbalem tribuitur ius proprietatis, & per inuestituram declaratur, & confirmatur illius iuris collatio, vt dicto c. cum ex iniuncto. &c. inter cætera, de præben. & per inductionem in possessionem tribuitur ius possessionis vel quali & ius administrationis; vt in dicto ca. ad hæc. c. vt nostru. Possit autem aliquis dicere quod in conueniens videtur quod in eadem re queratur possessio & quasi possessio, cum possessio consistat in rebus corporalibus tantum; vt ff. de acq. pos. l. iij. in prin. & de vsucap. sequitur. s. si viam quasi possessio consistit in corporalibus; vt ff. de seruit. l. pen. & si seruit. vendi. l. licui. s. Aristo. & vt posside. l. h. ¶ Sic ergo corporalia & incorporalia sunt species oppositæ; & non cõcurrentes circa eandem rem; vt instit. de reb. corpo. & incor. per tot. ff. de rer. diui. l. j. sic possessio, & quasi possessio videntur species oppositæ; & non possent concurrere in eandem rem. Sed dicendum est quod in beneficiis est considerare ipsum ius beneficii, quod est incorporale; & in eo dicitur queri quasi possessio. Item est considerare res corporales, quæ sub iure beneficii continentur; & in illis dicitur queri vera possessio corporaliter instituta. ¶ Queritur tertio, quare est quod per inuestituram factam per anulum, vel per librum aut baculū, non queritur vera possessio, vel quasi possessio, cum per clauium traditione queratur possessio rerū quæ sub clauibus constituantur vel custodiuntur; vt ff. de contrah. emp. clauibus; & de acq. rer. do. l. qua ratione. s. item si quis; & ff. de acqui. possi. l. j. s. i iusserim. Ratio est; quia res sub custodia clauium constituantur, & continentur, & ideo traditis clauibus sub quarū custodia sunt, ipsæ res traditæ intelliguntur. Annulus verò & bacul

18

19

20

21

A

quod, & Alex. in l. j. s. i iusserim, hic alleg. & in l. possideri. in prin. col. ij. eo. tit. & ibi plenè vide, an etiam per traditionem instrumenti transferatur possessio. col. ij. vers. fallit in casu. l. j. C. de dona. & Dyn. & quæ ibi dicæ in regula, pro possessore. q. vij. eo. & vide Bal. in l. ab emp. col. ij. ff. de pact. & in l. ij. C. de acqui. poss. & Bal. Ang. & Alex. in l. prædia. ff. de acqui. poss. & Ang. Aret. in l. interdum. in l. it. de rerū diuisio.

& baculus seu liber nihil habet cõmune cum rebus quæ in beneficio continentur. Er ideo inuestitura per baculum facta, nõ intelligitur translata possessio: sicut etiam dici solet si tradatur vel legetur instrumentum in quo continetur emptio prædij, vel alterius rei, ipsa res intelligitur tradita vel legata: quia iuris in re quæritur probatio in instrumento continetur. C. de don. l. j. ff. de leg. j. l. seruum filij. s. cum. & de lega. iij. l. qui chirographum.

¶ Huius autem causa queri possit quarto si institutus verbo, & inuestitus annulo inducatur in possessionem rei vnus quæ est in beneficio sibi collato nomine illius & aliarum, an intelligitur quæsitæ possessio illius tantum in qua inducitur corporaliter, vel illius & aliarum; videtur quæsitæ possessio omnium: quia iure cauetur quod restituta vna re hereditaria omnes restituitur intelliguntur, si ea mente restituantur vt effectus restitutionis trahantur ad omnes. vt ff. ad Trebellian. l. restituta. in prin. & quia totius fundi possessio transfertur etiam si vnum fundi angulum quis ingrediat: vt ff. de acquiren. poss.

queritur per traditionem annuli vel baculi: vide Alex. in l. iij. in prin. col. ij. ff. de acqui. poss. & Io. Fabr. Ang. Aret. post glimstit. de verb. oblig. in prin. & Dy. sequitur Io. And. in c. transmissa. de elect. & ibi vide Mod. sed intelligitur cõcessa licentia intrandi auctoritate propria. dictum est singu. in no. in dicto c. ij. de consuet. de quo facit festum ibi Bal. & Lud. de Ro. in suis singu. fol. 4. col. iij. vers. consuetudo est, & quomodo possessio beneficii probetur. vide Lud. de Ro. in consi. cccxix. in quest. iij. & in consi. cccxxxij. & Bald. in l. j. C. de crimine expilat. hære. & l. j. & ibi Alex. in addit. C. de donatio. & ad omnia supradicta vide Paulum de Leaza. in repet. cap. in literis. col. v. per j. quarto. & per Abb. Sicu. de restit. spolia. & per ipsum Paulum in rubric. de causa possess. & proprie. & domini de Rota decisio. ccccij. in antiq. titu. de causa possess. & propria. & Oldra. consi. cccix. & Decisio. Parlamen. Delphin. xxxij.

Adde alleg. & deducta per Docto. coapostilato. mem. Panor. plenissi. in c. ij. & quod ibi posuit in apollit. ad ipsum. in veris. clauium. nume. rz. de consuet. dixi in apollit. ad Lanfran. de Oria. in c. quoniam contra falsam. s. testium de positi. no. 96. circa finem. in ver. ic. pe. col. de probatio. Alex. omnino in l. iij. de poss. & Bartho. Socin. consi. cxxxij. incip. in conuersa. versic. secundò probatur, & consi. cxxxj. incip. in præfenti. col. iij. volu. j. & dum alleg. Rom. singu. suis. fo. 4. voluit allegare singu. cxxxvj. incip. consuetudo est,

▲ Ergo. Ve ecclesia veldignitatis Per. Ancha. hic in fi. & Teo. c. sine possessione. ccl. xvj. Ioan. i. auct. l. j. C. de emancipa. Libero. Panor. in disputa. iij. Ioan. Petr. de rerra in lib. de rei vendica. C. M.

▲ Adde quod idem tenet Spec. tit. de primo & secundo decreto. s. iam de effectu. in prin. & Ioan. And. hic & Philip. Franchus. col. ij. post prin. sed Abb. Sicut. in c. cum aliquib. col. ij.

verbc. vterius
quaro de re iu.
tenet cotariu
per plures ra-
tiones quas ibi
vide. & idē te-
net Pau. de Lea-
zar. in rep. c. in
l. iteris. col. v.
ver. modo que-
ro. de relit. spo.
scilicet opin. Spec.
& Dy. sequitur
But. in e. cū ve-
nissent. ad fi. de
relit. spo. Bal. &
Paul. de Cast. in
l. nō mirum. ff.
de pig. actio. &
An. in repe. l. si
quis. s. differen-
tia. ff. de acqui-
pos. & Arg. in l.
cū vnus. ff. de
bon. auto. iudi.
pos. & Bar. in l.
iij. in prin. col.
v. ff. de acq. pos.
& ibi Ludo. de
Ro. & pulchre
Fely. in d. c. cū
aliquibus. col. j.
ver. inquatū.
¶ Et si. qui di-
cit ab ista par-
te nō esse tum

recedere. vide Lud. de Ro. in cōs. cccxxxvij. & ista est cōmunis opin. Adde Bar. in l.
stipulationes non diuiduntur. ccl. l. vj. ver. vtrū autem istud. ff. de verb. obli. & do. de
Rot. de c. cclxxxvij. tit. de relit. spo. in nouis. & decif. Parlamenti Delph. c. cccv.
c Adde hic glo. & Phil. Franc. col. ij. post medium. & quando est defectus in con-
ferente qui non habebat potestatem conferendi. iudicatur possessio colorata vel
non. vide Abb. in c. cum nostris. col. j. in prima regula. de conce. præben. & in c. ij.
in princ. ne sede vacante.

tuit,

Adde prædictis Bal. in rubr. C. de conduct. ob turpem causam. & in prin. & quod
ibi positū in addit. a. l. ipsum. in versū. incapax ad omnia. Alex. in l. fratres. ff. de
par. & Card. in clem. ij. q. xij. de xta. & qualita.

▲ Intelligendū est illud. dum modo hoc vitium non incidat in crimen punibile. non
rumpit testamentum prius legitime factum: sicut si tale vitium incidere in crimē

punibile: vt l. j.
§. exigit. & ibi
gloss. in ff. de
ben. pos. secun-
dum tab. & Io.
de Imol. in l. is
cui. & ibi Fran.
Aret. in ij. nec.
& latius in l. qui
in potestate. §.
j. & l. sequens. ff.
de testamen.
& Io. And. c. quan-
quam. de vjur.
§. eo. lib. & Bar.
in repetit. l. cum
fros. populos.
circa fi. & Bal.
in l. j. in lect. C.
de sacrosanct.
eccles. in ij. & in
l. ff. col. penulti.
versū. hic dubi-
tatur. C. vnde le-
gitimi.

3 Testato. ir.
Hæc distinctio.
quæ incipit j.
eodem. num. 25.
plausibilis est.
& communiter
approbata. sed
falsa. pater: quia
non solum ma-
quet testamentū
si testator post-
ea fiat inhabilis
facto suo lauda-
bili secundum
illos. vt profes-
sione. Authent.
Si qua mulier.
C. de sacrosan.
Ecclesie. sed etiā

tuit. sine delicto suo & absq; facto suo perdidit ius tes-
tandi. institutio propterea nō vitatur. vt ff. de testamēt.
l. is cui. & de bon. poss. secundū tabul. l. j. §. exigit. prætor.
§. si quis autē. ergo institutio de beneficio facta nō vitatur.
licet instituens ius instituēdi perdidit. vt §. de elect.
c. querelā. & de iure patr. cōsultationibus. arg. ff. de offic.
præto. l. Barbarius. & l. j. C. de testi. c. ij. de præf. in vj. ob-
stare tamen videtur qd. l. cauetur qd. si testator qui hæredē
instituit. ius testandi perdidit propter delictū suum vel
▲ propter factū suum. 2 quia se præbuit ad arrogandū. in-
stitutio vitatur. vt ff. de iniusto & irri. testam. l. si quis filio
exheredato. §. irritū. & de bono. poss. secundū tabu-
las. l. qui ex liberis. §. testamēto. & instit. quibus mod. tes-
tamen. infirm. circa principiū. & §. nō tamen. ergo vitia
ri videtur institutio facta de beneficio. Sed respōderi po-
test. qd. institutio beneficij tenuit: ita quod per expressam
instituentis voluntatem non potuit reuocari. arg. vt §. de
præbendis. c. inter cætera. & co. titu. c. si tibi absentis. in vj.
26 ¶ Et ideo ex quacunq; causa ius instituēdi perdidit. in-
stitutio præcedens nō vitatur: vt in auth. de tabel. §. pe-
nul. sed institutio hæredis nō tenebat irrevocabiliter an-
te mortem testantis. cū semper esset voluntas ambulatoria
& mutabilis vsq; ad mortē. c. cū Marthæ. de celebrat.
miss. & C. de sacrosanct. eccle. l. j. ff. de iure codicil. l. diui.
§. licet. & de leg. j. l. si mihi & tibi. §. in legatus. & de lega.
ij. l. si quis in prin. testamētī. & de adimen. leg. l. iij. §. vlt.
& de don. inter virū & vxor. l. cum hic status. §. ait oratio.
ideo si perdidit testator potestatem testandi ex ea causa
quæ originē sumat à delicto. id est culpa vel dolo testatis.
institutio irritatur. vt in præalleg. §. irritū. & in §. non ta-
men. sed si ex ea causa perdidit testamētī factiōnē quæ
3 ex dolo. vel culpa testatoris b nō sumat originē. institutio
nō vitatur. vt in d. l. is cui. & in l. j. §. exigit. & §. si quis au-
tem. Facilius enim reuocatur ea quæ à principio nō ha-
bent effectū irrevocabile. quàm ea quæ à principio irre-
uocabiliter tenet. vt patet: ¶ quia donatio inter viuos quæ
27 irrevocabiliter tenuit à princ. nō reuocatur propter de-

facto suo culpabili, vt obitium prodigalitate. l. i. cui lege. ff. de testam. Et sic re-
iecta inepta & falsa distinctio: vera methodus est, facere regulam & fallentia,
& regula sit affirmatiua per reg. l. i. in ambig. §. non est no. ff. eodem. c. factum le-
gitime infra eodem, & per tex. in inuidio in l. j. §. si quis autem, de bono. po. ff. de
secundum tabular. Fallit quando vnus cum superuenienti inhabitate bona ad
alterius disposi-
tionem veldo-
minum deuo-
luuntur, vt hic
in eo qui se dat
in arrogatio-
nem: vel pati-
tur sententiam,
ex qua bona co-
fiscantur. Et ita

debet intelligi & restringi lex, si quis filio. §. irritum, verfi. sed & si quis, de iuri-
iusto rupto testam, vt hunc procedat, quando simul bona amittuntur, & probatur
in l. eius qui, §. j. & in fin. de testam. Secus ergo si bona non publicantur, & noue
dixi in Authen. si qua mulier, in fi. c. de sacrosanct. Eccles. in lectura mea Tubin-
genfi, anno 1554. Et ita praerogatur Galliz in locis, vbi non est confiscatio, vt te-
stamenta ante sententiam mortis facta maneant etiam in crimine laesae maiesta-
tis, vt in Britannia, & dixi in Consuetud. Parisiensi, §. penult. quamuis per senten-
tiam fiat intestabilis, vt non possit reuocare prius testamentum, nec de nouo tes-
tari, vt dixi in Consuetud. Parisiensi §. cxij. Tum quia iam seruatur poena, tum ne
perturbatus odio cognationis a qua non est redemptus bona dispergat vel a sacri-
ficulis persuadeatur, vt tempore beati Hieronymi reuocata fuit lex prima. C. de sa-
crofanct. Eccles. quae est Constantini magni, id; odio clericorum Ecclesiae Roma-
nae, qui moribus in dolo hereditates captabant, vt ipse refert, & eam legem lau-
dat To. 2. Epist. 2. vt dixi legendo dictam legem primam Tubinge.

Non obstat lex prima §. exi. praet. in princip. de bono. posses. secundum tabu-
lar. quia debet intelligi quando incipitur a tempore vltimo, quia illud no. sufficit:
sed habitas tempore testamenti requiritur & sufficit vt probat text. §. si quis au-
tem testam. eadem l. vt d. xi in d. Auth. si qua mulier, in fine, C. M.

A. Adde quando donatio vel venditio facta reuocetur propter delictum sequens
incontinenti commissum. Cyn. Bald. & Salye. in l. si quis post hac, hic alleg. per
Dy. & Bald. & Angel. in l. res vxoris. C. de donat. inter virum & vxorem. Dy. & pul-
chre Barto. in l. post contractum. col. ij. ver. praesum. ff. de donat. vbi ponit praesump-
tionem. & Imol. in c. illo vos. de pie. & Spec. tit. de dona. §. j. verfi. item pone
aliquis. & ibi Ioan. And. in additis. & Spec. de accus. §. sequitur, verfi. quid post.
& Bal. in l. pen. col. ix. verfi. quid tamen esse sine. C. de exec. rei iudi. & Cy. & Doct.
in l. i. C. ad l. Jul. maiest. et Pet. de Anch. in coss. cl. x. & Ang. Aret. in tract. ius Male-
fictorum. in tit. de bo. malefactoru. col. ij. verfi. et pone, aliquis commisit. Et no. q. pro-
hibetur testari propter suu delictu vt vsurarius, vt c. quanqu. de vsur. §. eo. tit. non
potest codicillari, nec donare causa mortis, vt no. Doct. in d. c. quaquam & Bal. in
cons. cl. xj. lib. j. & in l. j. c. de sacrosanct. in q. in fi. To. And. in addit. & Spec. tit. de
instru. et. §. cop. p. h. o. ver. latronib. & Paul. de Cast. coss. cl. x. in fin. in vol. antiq.
b. Adde hic glo. & Philip. Franc. col. ij. in fi. & an maior septennio, licet minor
xij. annoru, possit esse capax canonice & praeb. de in ecclesia cathedrali videtur

quod fieri not. c. super inordinata, de praeb. & in c. ex ratione, & in c. in decoris, de
ara. & quali. & c. ex eo, de elec. §. eo. lib. & c. nullus de temp. ordinand. & in c. i. eo
tempore, & ibi glo. de rescriptis, & hodie probat tex. in d. c. ex eo, & glo. in c. statum.
§. j. verfi. canonice. & de rescriptis, eo. lib. & Imo. in d. c. super inordinata, di-
cit etia q. sine dispensatione, licet Host. Dominicus, Ant. Pet. de Aachar. & Abb. ibi

res institutus debet esse capax tribus temporibus: scilicet
testam. mortis testatoris, & aditionis hereditatis, ff. de
haere. instit. l. si alienu. §. in extraneis. & instit. de hz. qua.
19 & differ. §. in extraneis. ¶ eadē ratione institutus debeat
esse capax beneficij cōsequēdi tribus tēporibus: id est tem-
pore institutionis, & inuestiturae, & tēpore quo mittitur
in corporalē possessionē: sed si medijs tēporibus fuerit in
capax, id est inter institutionē & inuestiturā, vel inter in-
uestituram & missionem in possessionem, institutio non
vitatur, ex quo tribus temporibus capax inueniretur: vt
ff. de haeredi. instituen. l. sed & si in conditione. §. sole-
mus. cum l. seruuum meum. ¶ sed si capax fuit in tribus
30 temporibus: & post illa tria tempora incipiat esse non
capax, si quidem ratione delicti fuit: vt quia homicidium,
vel aliud enorme delictu commisit quod ipsum inhabi-

lit cathedr. alibus facta pro illis qui non excedunt xij. annum non valent, nisi sedes
apostolica specialiter aliud concedat. Item q. impetratio canonice in col-
legiata ecclesia facta pro minori x. annis, non valet, nisi specialiter fiat mentio in
impetracione, vnde dicitur ibi glo. q. ordinarius non potest dare canoniatu in ec-
clesia cathedrali minori xij. annis cum non possit dispensare contra illa regula:
maxime quia Papa reseruat sibi, vt ibi vide, & ad praedicta vide tex. & Doct. Ma-
xime Abb. in clem. in fi. de ara. & qualitat. & vide ad qua beneficia: vel dignitates
post illa minor promoueri. Card. Alex. multum ample in c. de his. col. ij. post princi-
pium. v. vij. dist. & Doct. de Rota, decis. cccxxij. tit. de referri. in nouis, & in deci-
sione, et seq. in antiquis, tit. de ara. & qualitat. & Fely. in c. cum xx. col. vlt. ante
fi. de offic. deleg. Et an Papa pupillo coram se existente conferendo dignitatem vi-
deatur secum dispensare super defectu aetatis, vide glo. in d. regula Cancell. qua al-
legat aliquo cons. in domin. Old. de Laude, qua sunt a cccxxv. vsq. ad fin. multu
ting. adde Bal. in l. si. col. ij. ver. & ideo. C. sententiam referri. no. pos. & in c. j. per
quos fit inuestit. tex. glo. & Doct. in c. vno, de ara. & qualitat. §. eo. lib. & in c. licet ca-
no. de elec. & Cald. in cons. vij. tit. de rescriptis. Quid in episc. conferendo inhabi-
litatem beneficiu, an videatur cui eo dispensare: vide ibi & Card. Alex. in c. ex ponenti-
bus. l. dist. & quod no. Bar. Ang. de Perus. Raph. Fulg. & Io. de Imol. & Moderna, in l.
quidam consulebat. de re iud. vnde Inno. in c. veniens de filiis presbyter. & Abb. in
c. diuersis fallacis. de cler. coniu. & Ang. Aret. in l. qui manum. non possit. §. i.
idem iuris est. in §. seruus qui datur, vel cur. & Card. Alex. in c. j. xlij. dist. & c.
apostolica. l. vj. dist. Et an episcopus super arate dispense, vide Doct. 5. in locis
alleg. & glo. & Abb. in c. cum dilecti de elec. & Spec. tit. de dispens. §. qualiter, ver-
fic. dicunt quidam, & verfi. nunquid ergo episcopus, & ad notata hic per Dy. v.

de ipsium in regula, non firmatur. in prin. & Io. And. in c. pen. de cler. agror. & in c. vno. de cler. agror. & ibi Doct. ubi habes de coadiutore. Et hic Pet. Philip. Frac. col. ij. prope finem glo. in 1° rag. Sancti. de collat. §. cur rei in verbo. ecclesiasticus. A Adde quando beneficium dicatur vacare propter delictum & crimen. Fely. in c. si constituit. col. ij. de accusationibus. & an beneficium possit conferri criminoso. vide ample Fely. in c. ij. col. ij. in prin. de rescrip. B Adde hic Io. an. And. in Mercuriali. in regula. 1^a. meta. & Abbas Sicul. in c. consulationibus. de iure patron. & latius in c. cū dilecta. col. v. & ibi Barbatia & Fely. col. ij. §. ij. ver. lex Barbarius. de rescrip. & vide Doctores in iuribus alleg. per Dyn. & Lud. Bolog. in d. l. Barbarius. in primis interpret. & Angel. Areti. in §. sed cum aliquis. in iur. de testa. Adde Alexā. Panor. in c. nisi. j. nu. iij. & quod ibi posui in addit. in vers. ipso iure. de renunt. & in c. fin. nu. 2. ubi iterum notaui in addit. in ver. ipso facto. de exce. praela. Fely. in c. inquisitionis. in prin. post Abb. & To. de Anand. de accus. aucton. Corset. sing. suis in ver. restit. incip. clericus homicida. & Thom. Ferrat. in suo tract. cautel. incip. canonicis constitutionibus. c Adde quando omisio formæ solennitatis substantialis, & omisio leuium viet actum. glo. hic, & Philip. Franc. col. vlt. post prin. & Bar. in lect. hi. §. si prator. uentur,

ff. de transac. & in repet. l. j. §. si plures. ff. de exercit. act. & Cyn. in l. ignorare. ff. de testa. milit. & quæ not. Doct. in l. sciendum. ff. de verb. obli. & gl. ab Maria. col. xvj. & ibi Fely. col. ij. in c. quoniam frequenter. vt lite non contenti. ubi extendit Fely. apostollam domini Alex. in l. vnueria. post Bar. C. de precib. imper. offer. & ibi per ipsos reperies multas concordant. Docto. & Fely. in cap. j. col. ij. de spon. & Lud. in

suis secundis interpret. in l. ne in arbitris. §. sinaut. m. C. de arbit. & magistrum Guid. de Monte Ferra. in suo commento super Pragma. Sacra. in ij. parte. c Adde prædictis Alexan. in l. cum lex. ff. de fideiuss. & Panor. in ca. super questionum. §. verum. nu. iij. & quod ibi notam in apost. ad eum in vers. præter. seu vltra. de offic. delegat. A Adde ad hanc q. singulariter Domi. de Rot. Dec. ecccxv. titu. de procurat. in nouis. ubi allegat Dy. hic. & vide text. in cap. ex ore. & ibi Abb. Sicul. de his quæ sunt a ma. parte cap. ubi solūm faciens reuerentiam alicui præ lato, tanquam legitime constituto, licet forte non esset, videtur ipsum approbare. B Adde Dy. plenē. & quæ ibi dico in regula. ex eo j. co. tit.

uentur, institutio vitietur? Et dicendum est quod omisio cuiusq. substantialis vitiat. vt ff. de transac. l. cum ij. §. si pator. & arg. de reb. eor. l. si pupillorū. §. si prator. & ad municip. l. constitutionibus. licet omisio leuiū & nō substantia liū nō vitiet rē de qua agitur. vt ff. de vēr. inspic. l. j. in fi. 35 ¶ Nonō quæri possēt, si canonicus præbendā percepit de manu prioris qui nō erat legitime institutur, an postea possit petere priorē ad administratiōē remoueri, tāquā non legitime institutur? & videtur quod non, quia iure ca uetur qd si ego cōsequar legarum ab hærede instituto in testamento, quod poterā infringere p querelā, vel cōtra tabulas, sciens me posse, qd postea non possum rumpere testamentū, quasi iuri meo renūtiāsse videtur. ff. de inof. testam. l. si pars. §. si. & l. nihil. & de leg. præst. cōtrab. bo. post. pet. l. filiū. §. omnibus. & de bo. liber. l. in seruitutē. §. si quis. per quod videtur ¶ qd si canonicus sciebat priorem non canonicē institutū, & præbendā de manu sua cepit percipiēdo videtur renūtiāsse iuri suo dicendi institutio nem eius minus canonicā. Econtrā videtur, qd nihilominus possit dicere priorē nō canonicē institutū, & petere eum remoueri: a quia si cōsequor legatū ab hærede qui erat indignus, ex eo qd defuncti necem non vindicauit, nihilominus possum postea eum dicere indignū ad aufe rendū sibi hæreditatē. vt ff. ad Sylla. l. penult. & arg. ff. de probat. l. quidā. ¶ Item si cōsequor legatū ab hærede instituto in testamēto falso vel minus solēni: nihilominus pos sum postea dicere testamētū falsū vel min^o solēne b & cōsequēter hæredi hæreditatē auferēdā: vt ff. de his qbus vt indignis. l. post legatū. sed ex præmissis arg. soluitur qstio. qd si cōsequor legatū ab hærede instituto in testamē to, quod poterā dicere inofficiosū, vel p cōtratab. rum perē: ideo excludor, quia pdebat ex facto meo rūpere, vel non rūpere testamētū: vt in primis arg. sed ubi cōse quor ab hærede indigno qui necē nō vindicauit defunctū

lem ad beneficiū reddit. priuatur ex causa superuenienti: A vt s. de homicidio volūtā. & causa. c. sicut dignū. c. presbyterum. & c. cōtinebatur. Sed si propter aliū defectū qui ex delicto nō sumit originē: vt quia senio vel valetudine corporali impeditus sit vel alia causa simili, nō priuabitur: sed dabitur alius coadiutor sibi: vt s. in titulo de cler. agror. lib. vj. ¶ Septimō quæritur, quid si credebatur instituentē instituisse habere ius, cū in veritate nō haberet: an cōperto errore institutio vitietur: & videtur vitiatū debere: quia factū illius qui credebatur esse tutor, & nō erat, inuile est: vt ff. de reb. eorū quæ sub tute. l. qui neq. & de admini. tut. l. Titii. §. a matre. & de eo qui pro tut. l. si is qui. ¶ Econtrā videtur vitiatū nō debere de iure 32 Canonico vel Ciuili, b quia tenuit ab initio propter erro rem commūne qui pro veritate habetur. c. consulationibus. de iure patr. de supel. leg. l. iij. §. si. l. Labeo. in fi. & de offi. præto. Barbarius Philippus & C. de testa. l. j. & de sen. interloc. om. iud. l. si arbiter. & instit. de test. §. sed cū ali quis. & ideo licet postea detegat veritas errori cōtraria, nō vitabitur institutio quæ ab initio tenuit. vt j. eo. c. factum legitime. Ad cōtraria dici pōt qd ibi fuit error singularis, qui nihil operatur in præiudicium veritatis. ff. de acq. har. l. cū quidā. §. quod dicitur. & de supel. leg. l. Labeo. §. verū si ea. sed in cōsumptis fructibus etia singularis error facti vel iuris excusare debet de iure ciuili. vt ff. de petit. hæ. l. sed & si lege. §. scire. C. de rei vēr. certū. sed secundū Theologos, qui dicūt qd veritate quādocunq. cōperta, vitiatur quod ab initio tenuit. si appareat cōtrariū veritati, debet fortē in principali aliter iudicari: sed de fructibus idē. ¶ Octauō quæritur, an si in forma institutio 34 nis vnum de substantialibus omittatur, c & cætera obser-

A Adde, quod idem tenet hic Ioan. Andr. & Philip. Franc. col. vi. circa medium. & Bal. lin. l. quidam si. de probat. & ibi Flor. de sancto Petro.

¶ Quid enim, hæc clausula vsque ad verbum decimo, non habetur in libris antiquis manuscriptis, nec in primis impressis. C.M.

A Adde, quod ista qualitas non est demum Dyn. sed potius additio magistris Petri Caponis,

vel alterius, ut poterit videre:

circa quã dic, quod nec profectus poterit constitui, aut deponari, siue referuari aliquo p̄sore, si qui nō est

espax beneficii, secundum Abb. in c. ad aduentum, in ij. de rescrip. in c. extirpandæ. §. si vero. col. ij. de præbend. & la. præb. in c. cōquerente de cler. non res. vbi explicat in episcopo qui non valet providere nepoti de curato beneficio propter defectum ætatis, cōtulit ipsum alteri, & super fructibus deputatur pensio non pot. & hæc si sine causa: sed ex causa licita & honesta, ut pro bono patris. ut cap. nisi esset. de præb. vel vbi concurrunt merita, & de ipsis constat. de quo vide plenè per Felyn. in

vel quia filius putabatur, cū esset suppositus, vel quia institutus erat in testamento falso vel minus solenne: ideo non excluditur, quod ex facto meo non procedebat quod hæretus esset indignus: vel quod esset filius, vel non filius. Item quod testamentum esset falsum vel non falsum, solenne vel non solenne. & ideo non excluditur ut in securis ar-

gumentis: sic ergo & in proposito dicendum est, quod si defectus institutionis factæ de prioris non p̄debatur ex facto canonici percipientis præbendæ de manu eius, a quo non impediatur canonicus institutionem prioris minus canonicam dicere. ut d. l. penult. & l. quidam. & l. post legatum. sed si defectus institutionis p̄debatur ex facto vel ex voluntate canonici, tunc siquid sciebat eum non canonicè institutū, videtur renūtiassè iuri suo. ut d. l. si pars. & l. nihil. & l. filii. §. omnibus. sed si ignorabat, non videtur renūtiassè, & ideo nō excluditur. ut ff. de inoff. test. l. meter. §. ceterū. & leum qui. & arg. ff. de acq. hare. l. nec his. §. heres. & l. si is apud quē. §. petat. & c. b. ¶ Quid enim de institutione alicui ad cautelam facta, vel tacite: ut cū sit collatum beneficiū cuidam habili ad illud tenendū tacito fideiussore scire, ut fructus restituat legitimò, cū illud beneficiū tenere non possit: an valeat: dic quod nō p̄ ea quæ dici possunt in l. ij. de prob. latissimè p̄ Doct. in hæc regula beneficii. ¶ Decimo ante hæc tempora dubitari cōsuevit si apostolicæ sedis legatus, tempore legationis suæ referuauerit in aliqua ecclesiâ bñficiū alicui cōferendū. & exccutores deputauerit, & postea finito legationis officio beneficiū vacauit, an exccutores possint bñficiū taliter referuati cōferre: & consequenter possit per eum cui cōferretur hōc obtineri: & videbatur quod non, quasi autoritas referuatoris expirasset hæc ipso, quod legationis officii expirasset. arg. de test. nisi. l. si certarum. §. si. & de iure codicil. l. cōficiuntur. §. si miles. ad leg. Falcid. l. si post missionē, sicut in legibus illis finita militia expirat privilegiū: sic autoritas confirmationis codicillorum in militia facta. Item pro hoc erat efficax argumentum de iuri. d. omnium iudic. l. eum qui. ¶ Contra vi-

di. cap. ad audientiam. col. ij. in j. & ij. conclusiombus. & gloss. in c. de collat. §. ordinat. super verbo. onus. fol. 16. in Pragma. Sanct. Facit pro dicta origine. de quo hic quod not. Card. in clem. j. §. j. q. ij. & x. de supplen. neglig. prælat.

A Adde, quod referuatio beneficiorum non habet locum hodie in regno Franciæ. Prag. Sanct. in pro. & tit. de elect. & de refer. & ibi per gl. licet secundum Card.

Alexand. in c. j.

xix. dist. Prag.

Gallorum censetur esse repro-

bata, eum affirm-

ment aliquid cō-

stitutiones se-

dit apostolice esse

irrationabiles, neque ve-

lunt eas recipere

reum cuius rei iudicium ha-

bere non possunt.

& gloss. c. j. §. visum fuit.

de collat. super

verbo, visum te-

net idem: sed fal-

sa reuerentia te-

netur, licet in

pluribus locis dic-

tatur quod futuri

oratores regni instabunt

& c. quia p̄ hoc

A detur collationem valere, quia referuatio collata erat in tempus quo vacare contigerit: & ideo quodcumque postea vacare contingat, trahi videtur ad tempus referuatio-

nis factæ: ¶ quia si contrahō sub conditione, vel obligatō rem meā, vel disponēdo de rebus meis institutō hē-

redem: vel sub cōditione legando, & postea quandoque existat conditio trahitur ad tempus contractus & dispositionis retro factæ: b ut ff. de periculo & commod.

rei vend. l. necessario. §. si pendente. & qui potior. in pign. habeat. l. si. & de testa. mil. l. quod dicitur. & §. de off. si. deleg. c. si super gratia. lib. vj. Sed hodie per constitutionem nouam positā. §. de off. lega. c. præfenti. c. hæc du-

bitatio est remota: ¶ quia referuatio autoritas expirat officio legationis finito. & ideo beneficiū quod postea vacat non potest conferri canonicè per exccutores, nec licitè obtineri ad argumentum contrariū potest responderi, quod loquitur in eo qui contrahebat, & disponebat de rebus suis: & ideo euentus conditionis trahitur ad tempus depositionis, legatus aut tē nihil iuris habebat in vacaturis. sed solus papa: d & ideo nihil ad rē Dyn.

non videntur reprobare, & etiam de facto quàm per ordinationes regias eam obseruant.

A Adde, quando conditio trahatur retro in contrahibus & vltimis voluntatibus quantum ad legatum. vide pulchrè Barro. & Imo. in l. si is qui pro emptore. col. xvij. vers. ad primam cum fingit. ff. de vsuc. & Bald. in l. si. §. sed quia. C. communia de le. Ang. & Imo. in L. qua sitis. §. si mihi seruis. ff. de leg. j. & Bal. in l. hæreditas. col. j. ff. de hære. instituen. & Dy. in reg. quæ prior. §. eo. post prin. & quæ ibi dico in addit. & Doct. §. seq. postil.

A Adde, ibi gloss. Domin. & Doct. & gloss. in l. si certarum. §. si. ff. de testament. militari. quod intellige etiam ante euentum successoris non poterit legatus conferre beneficiū finito legationis officio. secundum Gulielmum de Cug. & Bald. in l. meminisse oportebit. col. ij. de offic. proconsul. & legati. licet secus sit in alijs officarijs, qui poterunt regere & administrare ad aduentum successoris vsque. ut in d. l. meminisse.

A Papa. Et processit fulminatus ab eius exccutore perpetuat mandatum. Dem. de sancto Gemini. Philip. Francus d. c. præfenti. Spectra. de legata. §. quinto. nume.

14. Federici de Senis. cons. cccxv. quod non obseruatur in Gallia, nisi prout in titulis & mandatis, in pragmat. & concordatis permittitur. C.M.

¶ Contra vi-

di. cap. ad audientiam. col. ij. in j. & ij. conclusiombus. & gloss. in c. de collat. §. ordinat. super verbo. onus. fol. 16. in Pragma. Sanct. Facit pro dicta origine. de quo hic quod not. Card. in clem. j. §. j. q. ij. & x. de supplen. neglig. prælat.

A Adde, quod referuatio beneficiorum non habet locum hodie in regno Franciæ. Prag. Sanct. in pro. & tit. de elect. & de refer. & ibi per gl. licet secundum Card.

Alexand. in c. j.

xix. dist. Prag.

Gallorum censetur esse repro-

bata, eum affirm-

ment aliquid cō-

stitutiones se-

dit apostolice esse

irrationabiles, neque ve-

lunt eas recipere

reum cuius rei iudicium ha-

bere non possunt.

& gloss. c. j. §. visum fuit.

de collat. super

verbo, visum te-

net idem: sed fal-

sa reuerentia te-

netur, licet in

pluribus locis dic-

tatur quod futuri

oratores regni instabunt

& c. quia p̄ hoc

In reg. Possessor malæ fidei. Argumenta.

- 1 Contrariorum altero precepto, percipitur reliquum.
- 2 Possessor mala fidei quis verè censetur.
- 3 Vēditore dolo ad vēdēdū inducēs, in mala fide cōstituitur.
- 4 Possessor bonæ fidei dicitur, qui & fraude & fraudis suspitione carere inuenitur.
- 5 Prescribere non potest qui fuit in mala fide tempore possessionis inchoata.
- 6 Prescriptio inchoata peditur superueniente mala fide. et n. 13.
- 7 Possessor mala fidei quanto tempore possit prescribere.
- 8 Dominium directum in rebus mobilibus per usucapionem triennem queritur.
- 9 Dominium vile quanto tempore quaratur prescriptionem inchoanti bona fide, & quanto ei qui mala fide.
- 10 Usucapio triennis inducitur est in fauorem possidentis.
- 11 Dominij simplicis appellatione directum intelligitur.
- 12 Prescriptio decem vel viginti annorum permittitur fauore possidentis bona fide.
- 14 Dominium non queritur qualitatis temporis prescriptione, se mala fides adstet.
- 15 Ecclesiarum immobilia quanto temporis spacio prescribantur à priuato.
- 16 Hæreticorum bona ipso iure confiscantur ex tempore delicti commissi.
- 17 Prescriptio quanto tempore contra fiscum compleatur.
- 18 Ecclesiarum mobilia triennio usucapiuntur.
- 19 Statutum generale quando deroget speciali.
- 20 Constitutio indefinite loquēs quando vniuersali equipoleat & quando non.
- 21 Mala fides an tollat effectum prescriptionis inchoata.
- 22 Actus perfectus nullo casu superueniente tollitur.
- 23 Ius canonicū in prescriptionibus videtur æquius iure civili.
- 24 Aequitas naturalis preferenda est rigori iuris.
- 25 Prescriptio de iure canonico an requiratur titulū cum bona fide. & nu. 27.
- 26 Titulus non requiritur in prescriptione triginta vel quadraginta annorum sicut nec bona fides.
- 28 Bona fides in quibus non sufficiat ad prescribendum.
- 29 Tempus longissimum habetur loco tituli.
- 30 Bona fides an requiratur in prescribendis rebus incorporalibus.
- 31 Titulus quare in prescriptione rerum corporalium requiratur non autem incorporalium.

- 32 Titulus & longæua possessio quando à prescribente allegari debeant.
- 33 Vsufructus qualiter & quando prescribi possit.
- 34 Titulus eadem ratione in usufructus prescriptione requiritur quæ & in dominij.
- 35 Vsufructus iure communi potest possideri.
- 36 Bona fides an requiratur tempore contractus, et aditionis & continuatæ possessionis. & nu. seq.
- 38 Possessor an dicatur mala fidei, qui in facto errauit.
- 39 Possessor an possit dici in bona fide qui errauit in iure.
- 40 Errans in facto & iure, an sit in bona fide.
- 41 Error facti concurrens cum errore iuris inducit bonæ fidei presumptionem.
- 42 Bona fides an prosit heredi eius qui mala fide possedit.
- 43 Prescriptio impeditur mala fide superueniente.
- 44 Titulus an requiratur, cum libertas contra seruitutem prescribitur.

REGVLA II.

POSSESSOR mala fidei ullo tempore non prescribit.

PRÆMITTENDVM est ad euidētiam istius regulæ. Quis dicatur malæ fidei possessor qui prescribere non potest, & cōsequenter videbitur quis sit bonæ fidei qui prescribere potest: quia ꝑ intelligentiā vnius contrariorū, percipitur alterius intellectus. vt ff. de accu. l. qui accusare. & de his qui sunt sui vel alie. iuris. l. j. circa prin. & de prat. stip. l. j. §. stipulationū. & insti. de tutel. in 2. prin. ꝑ Malæ fidei autē possessor dicitur qui scies cōtra canonū vel legū interdicta mercatur: vt ꝑ. co. c. qui contra. & C. de agric. & censu. l. quæadmodū. in fi. lib. xj. Item ille qui emit contradicente domino. vt C. de rei ven. l. si fundū. nā qui spreta contradictione ad emptionē processit, præsumitur fraudis particeps esse, & consequenter bona fide carere. vt ff. quæ in frau. cre. l. ait prætor. §. si quis particeps. & de lega. præstan. l. virilis. §. si adierit. ꝑ itē ille qui ad vendendū venditorē induxit dolo, dicitur malæ fidei possessor. C. de resc. ven. l. si dolo. & l. dolus. Item ille qui emit ab eo quē sciebat vendere non posse: vt à pupillo tutoris autoritate, vel falso tutore, quem sciebat tutore non esse: vt ff. de contrah. emp. l. qui à quolibet. & de public. l. quæcunque. §. qui pupillo. ꝑ Bonæ fidei vero

A Adde quis dicatur malæ fidei possessor. Ab. in c. grauis. de resti. spo. gl. Bart. & do. d. in ex diuerso. ff. de rei vend. & Cy. & doct. in l. certum. C. de rei vendic. & Io. de Platea in l. que admodū. versic. vlt. not. col. vlt. C. de agricol. & censu. in xj. gl. l. Ab. Sic. & Fel. in cap. si diligenti. col. iij. & seq. ibi Bal. col. ij. versic. quæro quæ sunt illa. de prescri. & Abb. in c. fin. eod. tit. & Bart. in l. fundum. §. fundi. ff. de vfu. cap. & Alber. de Rosa. in suo Dictionario. versic. sine possessione. & per doct. hic & Abb. Sicu. in consil. lxxvj. vlt. doctio. col. vlt. vo. i. & quomodo probetur mala fides Ab. in consil. lxxxj. in j. col. & Ang. consil. cxx. & Hip. po. de Marsil. in suo fin. xxxiiij.

A Non præscribit, Tu dic q. hæc regula non tantum procedit de iure canon. sed imo etiã est in tantum vera, vt omnes illi. que in oppositum disponunt, puta l. omnes. & l. licet, c. si. que dicunt præscr. c. mala fide currere, hodie sint de iure cano. corre. & prout tenet gl. l. an. Ant. l. mo. Pan. & alij mod. in c. si. de præscr. Bal. in l. quibus diebus, §. domus, e. d. cond. & demon. Ang. & l. mo. in l. sequitur, §. si. viã. ff. de vsu. Guli. de Cug. in

l. si quas actio-
nes, nu. ij. & ibi
posui in apost.
ad eum inver. re-
quiritur bona
fides. C. de seru.
& aqua. Panor.
in ca. peruenit.
nu. ij. & ibi po-
sui in apost. ad
ipsi, in vers.
eum mala fide. de
empt. & vendi.
Matt. Matthe-
silla, singul. suo
xxij. not. quod
omnes leger. &
Alexand. consil.
clxxxvij. incip.
viso titu. que sit.
col. xij. ver. ve-
nio ad secundum
dubium, vol. ij. &
consil. xxxij.
incip. viso præ-
cessu causæ. col.
j. vol. ij. quod
est verum nõ so-
lū in adicibus
realibus, verū
etiam in perso-
nalibus; prout
tenent commu-
niter omnes do-
cto. in locis s. al.
leg. reprob. opin. Bart. in l. sequitur, §. alleg. de quo omnino per Tho. Ferr. in suo
tract. cautelarum, c. xxxvj. incip. exploratum iuris est. quod facit ad apost. seq.

B Adde dum dicit Dyn. hic præscriptionem non esse contraria naturæ; quod
idem tenent Io. And. hic & Pet. de Anch. & Philip. Franc. col. ij. Abb. Sicul. in rub. de
præscr. ip. col. ij. & glo. in c. ius naturale. & ibi Card. Alex. col. ij. post prin. & Domi.
j. distinc. dicentes, q. licet præscriptio sit iniqua respectu priuata utilitatis; tamen
a qua respectu publicæ nec repugnant fini eternæ ideo seruanda, de quo vide pul-
chrè Fel. in d. rub. col. ij. vers. dum dicit Alb. & c. que res non possunt præscribi,
libus

econtra dicitur qui fraude qualibet & fraudis suspicione
caret: vt quia emit vel alio titulo accepit ab eo que crede
bat dominū esse vel putauit eū qui vendidit, ius vendēdi
habere, quia credebat eū esse tutorem vel procuratorem
domini. ff. de ver. sig. l. bonæ fidei. Est ergo huius regulæ
intellectus duplex, & vterq. continet veritatem. Primus
dicitur q. ille qui habuit malā fidem tēpore possessionis
inchoatæ & continuatæ, nullo tēporis tractu seu tēporis
continuatiōe præscribit, etiam si centū annis vel vltra
possessionē continuaret. ¶ Secundus est intellectus, q. si
possessor tēpore inchoatæ possessionis habuit bonam fidem,
& consequenter præscriptionē inchoauit; & postea
tempore procedente superuenit mala fides, impediatur
processus, & effectus præscriptionis inchoatæ, & ideo illa
verba, vltio tēpore, determinare possunt præcedentia &
subsequentia; secundum primum determinat sequen-
tia. Secundū verò secundū determinat præcedentia. Sed
opponitur secundum primū, iure cauetur ¶ q. malæ fidei
possessor præscribit sicut spatio triginta vel quadragin-
ta annorū: vt C. de præscr. trig. ann. l. omnes. Sed scien-
dum est q. hęc legislator considerauit naturalē equitatē
dispositioni diuina conuenientē: qua cauetur, q. cum al-
terius iactura locupletari non decet: ius verò ciuile con-
siderauit rigorem ex constitutionibus hominum sua-
dentibus aliquibus publicis utilitatibus procedentem; id
est vt dominia rerum non essent omni tempore indistin-
cta siue incerta: vt ff. de vsuc. l. j. & propter finem facilius
litibus imponendum: vt ff. pro soc. l. h. ¶ nam iure ciuili
per vsucapionem triennij, quæ procedit in rebus mobi-

in quibus casibus non currit præscriptio: & quæ personæ non possunt præscri-
bere; & contra quas non currit præscriptio: vide glo. ampliam in c. cum nõ liceat,
de præscr. & spec. tit. de præscr. per totum. & Abb. in consil. xiiij. lib. j. & an posses-
sor malæ fidei non possit præscribere, & iura ciuilia in præscriptione sint corre-
cti iure canonico. vltra Dy. Ioan. And. in v. q. & Philip. Franc. hic col. ij. & seq. vide

Ab. in consil. iij.
q. xiiij. vol. ij. &
Bar. in l. primie
gia. C. de sacra-
sanc. Docto. in
c. si diligenti, in
ca. vigilantia,
& c. si de præsc.
& sing. Alex. in
consil. xxxij.
col. ij. in princ.
lib. ij. & in consil.
cxix. col. ij. in
prin. vol. iij. &
Cy. & doctor in

libus, & in qua requiritur titulus & bona fides, quaritur
dominium directum: vt ff. de vsucap. l. iij. & de acquiren-
rerum domi. l. j. Item in præscriptione x. vel xx. annorū,
quæ procedit in immobilibus & in iuribus incorpora-
libus. vt C. de præscr. long. tempor. l. fin. & de vsu fruct.
l. corruptionem. & de seruit. & aqua. l. penult. in qua re-
quiritur similiter titulus & bona fides, quaritur domi-
nium vtile, cuius occasio datur vtilis in rem etiã con-
tra dominium habentem directum: vt C. de præscr. p.
xxx. annor. l. si quis emptionis in princ. & ibi not. ¶ Item
in præscr. xxx. annor. & etiam xl. si possidere bona fide

authentic. malæ fidei, C. de præscr. x. vel xi. ann. Bart. Ang. & mod. in l. sequitur, & si
viam. & Alex. in apost. lib. j. & Bart. ff. de vsucap. & Ang. in l. i. C. de præscr. xxx.
ann. & Bald. in c. si quis per xxx. & ibi Card. in Ale. si de feud. controuer. fuer. inter
dom. & agnatum. & Bal. latius in c. si de præscr. & Ang. in rep. l. j. de iudic. & vide
Bart. in l. hæc autem iura. ff. de seruit. vrb. præd. vbi opin. Bar. & in d. §. si viam. re-
probatur, volendo q. iura ciuilia non sunt correctæ a iure canonico, vbi præscri-
ptio causatur ex negligentia alterius sine aliqua possessione præferentis, & ip-
sum Bart. reprehendit Bal. in consil. ccc. circa fin. lib. ij. de quo vide Fel. in d. c. si. de
præscr. qui enumerat plures doct. conuenientes eund. Bart. tamen contra Bar. cō-
munior est opl. & ibi ponit quatuor declarationes, limitationes, & saluationes & c.
▲ Adde an per vsucapionem vel præscriptionem quaratur dominium directum
aut vtile. gl. & Bart. & Bal. Sal. in auth. nisi tricennale. C. de bo. mater. gl. Io. Fab. &
Ang. Ar. in l. de vsucap. in princ. & ibi Bal. col. ij. cum seq. & gl. Bal. & Sal. col. iij.
& v. in l. traditionibus. C. de pact. & ibi Alex. col. ij. & gloss. in rub. ff. de iur. &
tempo. præscr. ip. & gloss. in l. si quis diuturno. ff. si seruit. vend. & gloss. in l. si quis.
in verb. creditores. & Salic. C. de præscr. p. xxx. annorum. Specul. titu. de præscr. in
princ. Bart. in l. ij. de vsucap. & in l. Stich. ff. de vsu fructu. lega. & late l. mo. in c. fin.
eolum. xxxij. de præscr. ip. & gloss. & Ange. in authent. vt ecclesia Roma. in fin. Ar-
chid. in cap. seruitium. xvij. quæst. ij. & gloss. in dicta l. ij. de vsucap. & Ioan. Andr.
hic, & Marian. Socin. de Senis in rub. de cau. possess. & pro. vers. xvij. & Abb. in
cap. ad aures. & in rub. de præscr. ip. concluditur per docto. communiter, quod
directum dominium non queritur per præscriptionem xx. vel xxx. annor. & vide
sing. Fel. in d. rub. de præscr. col. j. qui ponit regulam cum nouem fallentis; &
Alex. canon. l. xxxvij. col. ij. in princ. vers. probauit. volum. ij. & Ioan. Perr. de Fer-
rar. in forma lib. in adione reali. in verb. iure domini. & Bald. in authentic. hoc ius
porrectum. C. de sacro sanct. eccle. col. ij. in princ. & Bald. in repet. l. fina. col. vj.
C. de præscr. & Christopho. Porc. & ibi Ias. de May. in tit. de vsucap. in princ. in
gloss. in verbo, dominica. & Innoc. & Abb. Sicul. in cap. ceterum. de iud. & Bart. in
l. j. §. denique. ff. de aqua pluuiali arcenda. & ibi per mod.

inchoauerit quis, quæritur dominium vtile: si mala fide inchoauerit, quæritur sola exceptio contra dominum: vt d. l. si quis emptio. n. ij. res. pon. adeo q̄ mala fides post præscriptionem inchoat̄ superueniens, nihil prædicat in aliquo prædictorū. C. de vsu. transfor. l. vna. §. hoc tatum. Ratio verò diuersitatis prædictorum est, ¶ quia vsucapio ¹⁰ triennij est inducta in fauorē possidentis tantum, & ideo per eam quæritur dominium directum, adeo quod nihil iuris remanet penes primū dominum: quod ex eo patet, quia lex dicit, q̄ vsucap. triennij quæritur dominium: vt d. l. iij. de vsucap. & C. de pact. l. traditionibus. constat autem ¶ simplex dominij appellatio ad directū refertur. ¹¹ vt ff. si ager vecti. vel emph. l. j. & ideo fauor iste ampliatur. vt j. eod. c. odia. præscriptio autem xxx. annorū inducta est in odium negligentium tantum, non autem in fauorem malæ fidei possessorū: quia isti non fauent iura: vt hic. & C. de agri. & censu. l. quemadmodū. & ideo odiū illud restringitur. vt d. c. odia. & l. cum quidā. ff. de libe. & posth. ¶ In præscriptione autem x. vel xx. annor. versatur ¹² fauor ex parte a possidentis bonā fidem habentis. odium ^A verò ex parte nō petētis seu petere negligētis: & ideo in ea eligitur quadā mediā via: quia ex ea parte qua dicitur inducta in fauorē possessoris, quæritur vtile dominium possessori. ex ea verò qua dicitur inducta in odiū negligentis, facit dominium directū remanere penes ipsam negligentem, ratione cuius agere possit actione in rem directā contra alium possessorē. sed non contra eum qui præscripsit: vt d. l. si quis emptio. n. & hæc procedunt iuxta prædictam regulā. odia restringi & fauores conuenit ampliari. De iure verò canonico in vsucapione triennij, & præscr. x. vel xx. ann. idē per omnia si bona fides fuerit continuata vsq; ad finē extremi momenti cōpletæ præscriptionis, ¶ sed si mala fides superuenierit quādo cunq; ¹³ que, ante finem præscriptionis completa, impeditur inchoatæ præscriptionis continuatio: & hoc voluit dicere verba regular. prout illa verba. vlt. tēpore, determinat præcedentia. Item videtur hic casus de iure canonico, ¶ ¹⁴ nec dominium nec exceptio quæritur præscr. x. vel xx. vel lx. an. vel etiā centū, vel etiā vlt. temporis spatio, cū interuenit mala fides: & hoc intendit regula cū dicitur, vlt. tēpore determinando sequētia: & hæc vera sunt in rebus laicorū: in rebus verò ecclesiarū, licet opiniones sint va-

^A Adde Bart. in l. naturaliter in prin. col. j. ff. de vsuca. & tex. glo. Cyn. Barto. Bald. & Alex. in l. si de edict. di. vi Hadr. tollen. & Bart. in l. fin. ff. de eo per quem fa. & Lud. Bolog. in d. l. si de edict. di. vi Hadr. tol. in suis secundis interpretata dicens istud procedere præterquam in materia feudali. nā semper est præscriptio ibi fauorabilis. & alleg. Bal. in ca. j. §. si quis de mansor. col. ij. de controuer. inuest. ver. opp. ista iter a facit viij. & ibi idem tenet Car. Alex. colum. j. & adde Ang. Arc. instit. de vsuc. in prin. col. pen. in fi. & Christ. Porcum s. per rub. eod. tit. in fi. & Inu. in ca. ceterum, de iudi. Et quæ dixi in §. xv. in gl. j. de consuet. feud.

^A Adde quantum tempus requiratur in præscriptione rerū mobilium & immobilium ecclesiarū Rom. & aliarum etiam ecclesiarum vt possunt præscribi. Saly. in l. ij. C. cōmunia de vsuc. col. ij. & Alex. consil. lxxxiiij. col. ij. vers. ij. dicimus. lib. j. & in consil. clxix. incip. vlt. themate. col. j. vers. nam ad hoc lib. ij. & text. Abb. & Fely. in e. ad aures. in prin. de præscr. & Fely. in c. ad audientiam. ver. vlt. facias regulā. col.

- vij. c. tit. & Bal. in cōsi. clxxx. in fi. lib. iij. & Lud. de Rom. in cōsi. lix. col. ij. vers. vlt. premitto. & Pau. de Castro. cōsi. ccxv. incip. vlt. puncto. in notis. col. ij. & Angel. Aret. & Bar. in §. res fiscales. & ibi l. fin. addit. ad Porcū in fi. de vsuca. vbi habes de præscr. rerū ecclesie mobilium. & per Bald. in l. ij. C. ne rei do. vel templo. & per Doct. Moder. in c. fi. de præscr. §. eo. lib. & Ang. de Perus. in l. j. C. de an. except. Arch. in §. quas. xvj. q. iij. Bal. in c. vigilantia. col. penult. de præscr. & Abb. plur. post Cal. & Imo. in ca. j. col. vj. de in integ. restit. Imo. latē in c. illud. col. ij. de præscr. & ibi Bal. in prin. & Saly. in l. vna. C. de vsuca. transfor. post prin. & Fely. in c. de quarta. col. vlt. de præscr. & Abb. Sicu. in consil. xcviij. col. vlt. lib. j. & decil. Parla. Gratianopol. Delph. q. c. cum seq. vj. q. ad cliij. & in q. clxj. & ibi in addit. & q. xxxvj.
- ^B Adde Bal. in l. sicut. in fi. & quod ibi posui in apost. ad ipsum in verb. res immobiles. vbi citauit Domi. apostil. hic Cardin. in clem. ij. §. irritum. q. ij. de cle. do. & Ias. de May. in authen. quas actiones. in j. no. C. de sacrosan. eccle. & Pau. de Cast. consil. xlvij. aliis l. ij. incipien. in causa qua vertitur.
- ^B Adde quanto tempore res fiscales præscribantur. vide Doct. in l. j. C. cōmunia de vsuca. & Io. Fab. & Ang. Aret. in §. res fiscales. instit. de vsuca. & Alex. in dicto consil. lxxxiiij. lib. j. & Fely. in c. cum nobis. col. v. & seq. & ibi Abb. de rescri. & quādo bona

consecrata & delata præscribantur, vide Bal. in consil. cccvij. ante fil. lib. iij. & Pau. de Cal. consil. cccv. in antiquo ordine meorum. sed numero antiq. est cccxij. & Io. de Pla. in Lib. v. versu. qualiter. C. de fun. patri. lib. xj. & in l. j. ver. fil. no. de bo. vacan. lib. x. & Christoph. Porcus in d. s. res. fil. & ibi Ias. in addit. vbi ponit ij. falien. in s. s. verò expectet. de vsuca. in lit. & decil. Parlamenti Delphinal. q. cccv. in prin.

▲ Adde Ioan. Andr. & Domi. in c. j. de cõitue. 7. eo. lib. & Bal. consil. lib. iij. & latus in cõf. cccvj. in ij. vol. & ibi vide quid sit tractatus, & Alex. consil. vj. lib. v. col. ij. in prin. ver. cõfirmatur. & Io. de Imo. in l. i. ver. r. s. de viro. ff. sol. mat. & no. quod cõstitutio generalis non cõprehendit ea quæ in spe tractare non possent. vt no. Lud. in consil. cccix. eol. ij. ver. ij. & adde not. p. Dy. & quæ ibi dico in regula, generi per speciem. fo. 10. & Bal. & Doct. moderni in Leonardi. s. qui patr. ff. de vulg. & pupi. & ad no. per Dyn. vide in s. i. col. i. pen. de præscri.

reperiatur inter canones determinatū: nisi aliquis disputando diceret q̄ contrarium videtur caueri per cõstitutionem generalem, quæ statuit simpliciter quadraginta annos in rebus ecclesiarij. ¶ Sed ad illud responderetur, q̄ statutū generale non derogat speciali. s. de consil. c. j. lib. vj. sed qui sustinent opinionē auth. contrariam, dicunt q̄ illud habet locū quando speciale & generale statuunt eodem iure: hic a autē generale videtur de iure canonico, speciale verò de iure ciuili, quo casu nō potest in aliquo derogare. Sed nihil est: quia in d. c. j. de consil. per summum Pontificem inducebatur cõstitutio generalis: & per alios consuetudo vel cõstitutio specialis, & tamen specialis generali derogat. Sed illud cõtingit per specialem permissionē summi Pontificis: aliās lex generalis superueniens tolleret specialem præcedentē: vt ff. de sepul. viola. l. iij. §. diuis. Sed adhuc videtur mihi in haren pul. viola. l. iij. §. diuis. Sed quia cõstitutio quæ loquitur in primæ opinionis. ¶ quia cõstitutio quæ loquitur in definitē, nō æquipollet vniuersali, quādo non est eadem ratio & cõditio omnium particularium in vniuerso cõprehensorum: vt ostensum est s. in prin. rub. constat autem aliam esse rationē, & conditionē mobiliū, & immobilium: ergo cõstitutio prolata simpliciter reducitur ad distinctionē auth. Romana verò ecclesia sola de iure communi gaudet præscriptione centum annorū: vt s. de præscri. c. ij. lib. vj. & in auth. vt ecclesia Roma. colla. iij. ¶ Secundo opponitur, quia videtur q̄ licet mala fides ab initio interueniens impediat præscriptionem inchoari: non tamen tollit effectum inchoatæ: quia quæ ab initio aliquid fieri impediūt, ex postfacto superuenientia non tollunt iam factum: vt j. eo. factum legitimē. ff. eo. l. in ambiguis. §. non est nouū. Sed solutio b̄ patet ¶ quod si factum est perfectū, casus superueniens qui ab initio impediret non tollit iam factū: vt in prædicta regula. factū legitimē & in præleg. §. non est nouū. sed vbi factum erat inchoatū & non perfectum, casus superueniens qui ab initio impediret inchoari, impedit etiam perfici inchoatum. ita loquitur hic prædicta solutio. probatur ff. de verb.

præscri. secus de iure ciuili. vt est tex. & ibi Cyn. Bal. & Ang. in l. vna. C. de vsucap. transfor. & Ang. Aret. in lit. de vsuca. in prin. col. iij. & ibi Christoph. Porc. & pulchre Ias. in addit. ad eum. & Alex. in addit. ad Bal. in d. l. vna. & per ipsū Bal. in l. super long. col. iij. C. de præscri. long. temp. x. vel xi. ann. & Bar. in l. naturaliter. ff. de vsucap. sed superuenientia maxime fidei post completam præscriptionem non nocet in foro conscientiar: vt not. Abbas post Card. & Imo. in ea. vigilanti. de præscri. & Ang. Aret. de vsuca. in prin. col. iij. & Ioā. And. hic. Bald. in l. cum quis. C. de iur. & facigno. & Pet. de Anchar. hic. col. xxij. verific. quæro circa du biū, & vide l. ud. de Ro. in rub. de arbit. ij. col. iij. Imo. in ea. si. de præscri. Ang. in repet. l. j. C. de iudi. Bal. in d. c. vigilati. per plura iura, maxime per tex. meliorem. de iur. & glof. incognita secundū eum in l. j. si. cū l. seq. ff. de itin. actū. priuati. ibi, neq. enim corrumpi aut mutari sū. perueniēte delictō potest, q̄

de verb. oblig. l. si sub vna. §. si quis. & l. pluribus. §. & si placeat. de serui. l. pro parte. & de serui. rusti. præd. l. via. §. quicumq. & plenē dicitur j. eo. c. factū. per quod patet

23 ¶ quod ius canonicū rectiūs procedit circa tractatū præscriptionis quā ius ciuile, secundum generales & communes regulas. Tertiō opponitur & videtur q̄ quantumcūq. omni tempore interuenit bona fides: præscriptio non possit procedere: constat enim q̄ æquitas naturalis scripta est, qua cauetur neminē cum alterius iactura locupletari debere: vt ff. eo. l. iure natura. & de cond. inde. nam hoc natura. & de insuto. act. l. si quis mancipium. §.

24 Proculus. ¶ Cum ergo rigor iuris præscriptionem inducens simpliciter scriptus reperitur, præualere debet æquitas naturalis. C. de iudic. l. placuit. & ff. de pos. l. bona

▲ fides. Sed dicendum a est. q̄ vbi reperitur æquitas scripta in genere, & rigor contrarius in genere, præualet æquitas: sed vbi reperitur æquitas scripta in genere, rigor in specie. sicut est in proposito, quia æquitas generalis naturaliter dicitur neminem debere cum alterius detrimento locupletari: rigor verò dicitur specialiter præscriptionem procedere in alterius damnū, fauore bonæ fidei possessoris, in odium negligentū, præfertur rigor: quia in iure nostro generi per speciem derogatur: vt j. eo. quæ in ri. ff. eo. l. semper in iure. cū multis simi. ¶ Quærendum est autem vtrum de iure canonico requiratur in præscri.

25 titulus b̄ & bona fides, vel an sufficiat bona fides tantū in specie: nam de iure ciuili constat q̄ in vsuca. triennij & in præscriptione decē vel xx. ann. requiritur tit. & non

legitimē transactum est. vide Fely. in d. c. vigilanti. col. vlt. versu. superuenientia.

▲ Adde Cyn. & Bal. in l. placuit. C. de iudi. quæ allega. hic Dyn. & vide Bart. & Doct. in l. j. C. de legib. & plenē per Doct. post glo. in c. si de transact. per Specu. tit. de leg. s. dispensatio. versu. notandum. cum seq. & Alex. in d. l. placuit. & per Fely. in c. vigilanti. col. iij. versu. v. de præscri. & Bar. in l. i. ff. de vsucap. & Fely. in c. quum illorum. col. iij. de senten. excom. & in c. iij. col. j. de re iudica.

▲ Adde quando requirantur in præscri. titulus & bona fides. Doct. & maxime Fely. melius quam alibi in c. de quarta. col. vj. versu. sed ad cognoscendū, de præ-

feri.vbi ponit plures doctrinas multipliciter limitatas:& gl. Abb.& Fely.in c.fi diligenti.ver.cateru.col.vj.cum seq.de præfcri.Io.Fab.& Ang.Aret.inlit.de vsuca.in prin.& Bar.in l.Celsus.ff.de vsucap.& Alex.confli.lxxxvij.col.pen.verfi.itante.lib.ij.& in confli.cxxvj.col.j.verfi.vel etiam.co.lib.& Bal.in repet.l.fi.C.de præfcri.& Alex.confli.cxxix.per totum lib.iiij.vbi ponit quid de iure ciuili & canonico.& per Bal.in l.

nullo iusto. C. de rei vendi. l. nullo. & ff. de vsuc. l. Celsus. vel saltè error facti probabilis, qui titulo æquipo-
 30 poller: vt ff. pro empt. l. quod vulgò. & de vsuca. l. nò so-
 lum. §. quod vulgò. & de iure dot. l. Proculus. & de vsuc. pro lega. l. pro legato. & pro suo. l. si ancilla. §. si. & nota-
 25 tione autè xxx. vel xl. anno. nec tir. nec bona fides requiritur, cum etiam fures præscribât xxx. vel xl. annis: vt C. de præfcri. xxx. vel xl. ann. l. omnes. & hoc si agatur de præscribendis rebus priuatori: sed si de rebus ecclesiastiarum, tunc etiam in præfcri. xl. ann. tit. & bona fides requiritur, sicut in præfcriptione priuatorum spatio x. vel xx. anno. vt C. de sacrosan. eccle. authen. quas actiones. & in auth. de eccle. tit. §. pro temporalibus. ¶ de iure verò ca-
 27 noni, iure veteri videbatur requiri bona fides & titulus; licet in hoc fuerit opin. vt §. de præfcript. c. si diligenti. iure verò nouissimo distinguitur rationabiliter: quia in rebus ecclesiasticis quas possint possideri iure communi, nec præsumptio est contra possessores, sufficit bona fides. ¶ Sed in his quæ de iure communi nequeunt possideri, vel contra possessorem est præsumptio, bona fides non sufficit: sed est necessarius titulus, qui possessori causam tribuat præscribendi: nisi tanti temporis allegatur præfcriptio, cuius contrarij memoria non existat: vt §. de præfcript. ca. primo. ¶ Transcurfus enim temporis cuius contrarij memoria non existit, loco tituli a habere-
 29 quid res nò sit
 30 quid res nò sit
 31 quid res nò sit
 32 quid res nò sit
 33 quid res nò sit
 34 quid res nò sit
 35 quid res nò sit
 36 quid res nò sit
 37 quid res nò sit
 38 quid res nò sit
 39 quid res nò sit
 40 quid res nò sit
 41 quid res nò sit
 42 quid res nò sit
 43 quid res nò sit
 44 quid res nò sit
 45 quid res nò sit
 46 quid res nò sit
 47 quid res nò sit
 48 quid res nò sit
 49 quid res nò sit
 50 quid res nò sit
 51 quid res nò sit
 52 quid res nò sit
 53 quid res nò sit
 54 quid res nò sit
 55 quid res nò sit
 56 quid res nò sit
 57 quid res nò sit
 58 quid res nò sit
 59 quid res nò sit
 60 quid res nò sit
 61 quid res nò sit
 62 quid res nò sit
 63 quid res nò sit
 64 quid res nò sit
 65 quid res nò sit
 66 quid res nò sit
 67 quid res nò sit
 68 quid res nò sit
 69 quid res nò sit
 70 quid res nò sit
 71 quid res nò sit
 72 quid res nò sit
 73 quid res nò sit
 74 quid res nò sit
 75 quid res nò sit
 76 quid res nò sit
 77 quid res nò sit
 78 quid res nò sit
 79 quid res nò sit
 80 quid res nò sit
 81 quid res nò sit
 82 quid res nò sit
 83 quid res nò sit
 84 quid res nò sit
 85 quid res nò sit
 86 quid res nò sit
 87 quid res nò sit
 88 quid res nò sit
 89 quid res nò sit
 90 quid res nò sit
 91 quid res nò sit
 92 quid res nò sit
 93 quid res nò sit
 94 quid res nò sit
 95 quid res nò sit
 96 quid res nò sit
 97 quid res nò sit
 98 quid res nò sit
 99 quid res nò sit
 100 quid res nò sit

Adde Bald. in c. fi. col. & vers. si quis tamen vellet facere. de præfcri. vbi ponit vnam cautelam per quã potest præscribi cum mala fide, & licet alias ponit Thon. Ferrar. in suo tractatu cautelaram, caute. xxxvij. incip. explorati iuris est.
 Adde glo. & Abb. in c. super quibusdam. de verb. sig. & in c. quanto. de consuet. & glo. sing. Domi. & Doct. moder. in c. j. de præfcri. §. eo. lib. Bal. in l. fi. arbiter. tam in antiqua, quam in noua lectura, ff. de proba. & Ioan. de Plat. in l. vsus aquæ. C. de

tur: vt

quæductu. lib. xj. Bar. & Doctores in l. j. §. item Labeoff. de aqua pluuia arcendâ. & Bal. in l. conuenticulam. col. v. C. de episc. & cler. & Inno. in c. quid per nouale; & ca. veniens. de verb. signifi. & quod no. Abb. in c. super eo. de parochi. & pulchrè Fely. in cap. causam. col. ij. vers. signa theoricâ. de præfcrip. & qua dixi in §. j. de præfcrip. & in §. xj. de consuetu. præd. in lib. consue. Biturigû. & qualiter probentur: vt ff. de aqua pluuia arcendâ. l. j. §. si. & l. ij. & l. fin. & de aqua quotidiana, & æstiuâ. l. hoc iure. §. ductus aquæ.

30 ¶ Item nūquid in præscribendis rebus incorporalibus sit necessaria bona fides, & titulus: vel an sufficiat bona fides? Et dicendū est etiã de iure ciuili, q̄ sufficit bona fides: nec est opus probare titulū: vt ff. si ferit. ven. l. si quis diurno. ¶ Quare autè in præfcriptione rerū corporaliū titulus requiratur. & nō in præfcriptiōe rerū incorporaliū, ratio est: quia vbi maius periculū imminet, ibi cautius est agendū. vt ff. de Carb. edict. l. j. §. sed & si quis. Sed in præfcriptione rerum corporaliū maius periculum & præiudiciū paratur: quia rei dominiū aufertur: sed in præfcriptione seruitutis nō aufertur dominiū rei: sed subiciit res speciei alicuius seruitutis debitoræ præscribenti.

32 ¶ Nunquid autè sit opus saltem allegare titulū, & longævam quasi possessionē probare? videtur q̄ sic. b. vt ff. centum annorum. vide per Abb. & Fely. in c. cum nobis. col. iij. post princip. vers. vltimus. de præfcript. & per Fely. in c. veniens. Ioan. ij. de testib. & Bald. in auth. quas actiones. coll. vlt. C. de sacrosanct. eccle. & Barto. consil. clxxxix. col. ij. & Abb. sic. in consil. vij. & consil. xvij. vol. ij. & Decis. Parlamen. Gratianopolis Delphinat. q. ccclxvij. & ibi in addit. & Cepo. in consil. xxij. col. iij. in princip. & Calcin. consil. fin. titu. de consuet.

Tu die vt præfcriptio tanti temporis cuius non sit memoria, in contrarium probetur, debet certus actus articulari: vt ponit multū notabiliter Specul. in titu. de probatio. §. j. vers. fi. vit. quaritur. & sequen. & vers. quid testes. & ver. & not. & Flor. in l. seruitutes. col. xvij. ff. de seruit.

A Adde Abb. in c. de quarta. col. vlti. & ibi Fely. col. xv. & pen. de præfcrip. multum amplè. & an requiratur sciētia aduersarij, vide ibi & per Inn. in c. bona. e. l. j. de postulat. prelat. & in c. cōquærete. de offic. ordi. & Bal. in l. fi. C. de præfcri. long. tempo. & in l. j. col. j. C. de seruit. & aqua. & vide pulchrè Bal. in lit. de seruit. §. j. col. ij. vers. si. sed in dubiū reuoco. & Pet. de Anchar. in reg. sequē. col. xij. vers. ix. opp. & Pau. de Cast. consil. xxij. in nouis. & c. Dyn. in d. l. j. in ij. quæst. C. de seruit. & aqua. & Bar. in l. seruitutis. ff. de seruitut. & Ang. Aret. in §. æquè si agat. col. vj. vers. quomodo autem probetur. & ibi Io. Fab. & Iaf. Mayn. insuit. de act. & Floren. de sanct. Petro in d. l. seruitutes. vbi ponit septem specialia in præfcrip. iuris incorporalis, & vide qua dixi in §. v. de præfcrip. libro Consum. ad istam & sequen. questionem.

B Adde q̄ hanc opin. tenet Inno. in c. cum dilectus. in fi. de consuet. & glo. Bar. in l. seruitutes. ff. de seruit. glo. & Bar. in l. j. §. deniq. ff. de aqua pluu. arcen. & Ang. Aret. in §. æquè si agat. col. vj. ver. cautela est. insuit. de actio. per l. cum de in rem verso.

C 3 de vsur.

& tenet. Floren. in d.l. feruitutes. & Ioan. in d.l. j. §. fin. de aqua plu. arcend. B. l. Ang. & Ioan. in d.l. qui aliena. s. ff. de acqui. hered. licet Ultramontani tenent eum Dy. contrariū & Ang. in repet. l. i. certis annis. C. de pact. tamen alia est communis opinio qua non est recedendū. & tenet Alex. in d.l. ii. certis annis. colum. vlt. verū non omittit. & Barto. in disputa. incip. mulier habens. colum. penul. ver. si. circa certum. & Bal. in §. i. colū. pen. ver. sic. vlt. etius queritur. in iust. de seruit. & Barto. in consil. clxxxix. incip. primo queritur. columna ij. qui allegat Dy. ita tenere. non tamen hic. sed Alexan. in d.l. si certis annis. allegat Dy. in §. que si agat. in i. de action. & sic Dynus est sibi contrarius: vt patet. vide Alexan. in consil. v. ij. in fin. lib. ij. & Salyc. in l. ii. certis annis. & Fely. in c. causam. colū. ij. verū. nihilominus. in cap. de quarta. col. xv. ver. de. ij. Fallit. de rescrip. Inn. & Abb. in c. si di

de vsur. l. cum de in rem verso. sed dicendum est, qd non de iure ciuili vt dictum est. l. si quis diuturno. & de aqua plu. arcen. l. j. §. si. & ad l. cum de in rem verso. respondē dum erit, qd ibi agebatur de persona astringenda si. ubi obliganda ad aliquā praesertationem. Propterea est necessaria saltem tituli allegatio: cū ad obligationem personalem inducendam necessaria est causa vera vel praesumpta: vt ff. de doli. excep. l. ij. §. circa. & de proba. l. cum de in d. i. b. t. §. fin. ratione praedicta, scilicet quia vbi maius periculum & c. Item nūquid in praescribendo vsufructū requiritur titulus: videtur qd non. quia illud ius seruatur in praescribendo vsufructū quod seruatur in aliis praescribendis seruitutibus. C. de praescri. longi temp. l. si. in fine. contra videtur (& est verū de iure ciuili) qd titulus requiratur: quia vsufructus est domini pars: vt ff. de fidei. i. l. si a reo. §. si vero. ff. de vsufr. l. i. iij. ¶ vnde qua ratio- 34 ne in praescriptione domini requiritur titulus. vt d. l. nul. lo. & l. Celsus eadē ratione, & in praescriptione vsufr. & ad l. si. de long. temp. praescri. dicentem ideū seruandum esse in vsufr. quod in ceteris seruitutibus: verū est quantum ad tēporis limitationē, hoc est vt eodē tempore praescribatur quo & cetera seruitutes. non quantum ad alia, vt hic. & hoc de iure ciuili: sed secus de iure canonico: ¶ c. 35 vsufructus a possideri possit de iure cōmuni. vt ff. de acquir. pos. l. naturaliter. & l. possessio. & de vi & vi arma. l. i. & Abb. in c. si di

Adde quod vsufructuarius possideat, scilicet naturaliter vt not. Alex. post Bart. iij. §.

& Docto. in alleg. l. naturaliter. Bar. in l. si fur. in j. not. ff. de vsur. & in l. in si. primū ver. si. quo extra glo. & ibi posui in add. ad ipsum. ff. de acquir. posses. & in l. si quis. cum glo. in ver. si. tradatur. C. de dona. vbi dicitur, qd per retentionem vsufructus, possessio cuius in donatarium transferretur: eo naturalis remanet donatio, & sic vsufructuarius. & Alex. omnino in l. ij. §. possessor. ff. qui satisd. cogant.

ii. §. vt frui. praescribi poterit etiā sine rit. dū tñ bona fides accedat vt in praell. c. j. de praescri. lib. vj. vel transcurfus 36 tēporis à quo memoria nō extet. ¶ Itē querendū est vtrū bona fides requiratur, etiā tempore contractus, & tempore traditionis. & tempore cōtinuatē possessionis. ¶ Et dicendum est de iure ciuili qd in tit. emptionis & vendit. requiritur bona fides, vel probabilis error facti, qui bonae fidei praesumptionē inducat tēpore cōtractus & tēpore traditionis. in ceteris verō requiritur tēpore traditionis tantū: vt ff. de vsucap. l. si is qui pro emptore. §. si. & pro solu. l. si 37 existimās. & pro empto. l. ij. in prin. ¶ Sed de iure canonico nō requirit bona fides tēpore cōtractus in his quae de iure cōmuni possunt possideri cū sine titulo praescribant vt dictū est: sed tēpore traditionis & cōtinuatē possessionis, vsq; in finē cōpletā praescriptionis. vt patet per verba regulā: in his verō quae nō possunt de iure cōi possideri, in quibus praescribēdis requiritur titulus, dicēdū foret qd bona fides nō requiritur tēpore cōtractus & tēpore traditionis & cōtinuatē possessionis in tit. emptionis: in ceteris verō requiritur tēpore cōtractus, & tēpore traditionis & cōtinuatē possessionis. nisi post tēpus cōtractus mala fide celebrati error facti probabilis interueniat, qui mala fidei praecedētis suspiciōem remoueat. ¶ Itē querendū 38 est si possessor errauit in facto. b. vtrū dicat mala fidei vel bona fidei possessor: & dicēdū est qd error facti probabilis praescribit: quae bona fidei aperta praesumptionē inducit: vt ff. de vsuc. l. i. iusto errore. §. si. filius. & l. nō solu. §. qd' vulgo. & 39 pro emp. l. quod vulgo. ¶ Itē queri pōt, si errans in iure dicat bonae fidei vel mala fidei possessor: Et dicendū est qd licet quātum ad fructus perceptos, dicatur bonae fidei,

rei vend. & l. iud. de Rom. in suis sing. fo. j. incip. vlt. & Alen. cōsil. lxxij. col. pen. ver. vnde dictus. lib. ij. & in consil. xlvj. pen. col. ver. & nō lib. ij. vbi dicit, qd error iuris nō causat bonā fidē quo ad praescriptionem etiā longi temporis: vt prebet gloss. iuncta tex. in c. apostolic. de donat. vt tenet Dy. hic in seque. & clarus per Pau. de Ca. in l. Celsus. ij. col. ff. de vsuc. & And. Barb. in c. palliaris. de don. & Abb. in c. ij. de his quae si. & praelat. vide Docto. in proxima possid. alie. & Abb. in cōsil. xiv. vol. 22

§. de errore iuris. To. de Imol. in consi. xvij. iuxta fin.

▲ Plene not. Sed glo. Barto. & omnes doctores ibi & ubiq; in hoc errant quia veritas est, quod in d. l. vii. v. xori. donatarius etiam non erret in iure, sed sciat, donationem non valere: tamen ita dicitur vti caput vel præscribit. ut est text. in l. fed. et si constante, de donat. inter vir. & vxor. quæ ita debet intelligi, ut dixi in nouis intellec. & ratio est,

quia donatari⁹ in hoc scilicet ut ad restitutionem eorum non teneatur: vt ff. de petitio. hæredita. l. fed. & si lege. §. scire. tamen quantum ad præscriptionem, pro malæ fidei possessore habetur. vt ff. de v. l. cap. l. si fur. §. j. iuris enim ignorantia in v. l. non toleratur: vt ff. de v. l. cap. l. nunquam. in principio. & de iuris & facti ignor. l. iuris ignorantia. ¶ Item 40 quærendum est si errauit in iure & in facto simul: ut ū dicatur bonæ fidei vel malæ fidei possessor? & videtur primò q; bonæ fidei, quasi magis attendi debeat quod proficiat, quàm quod noceat. arg. ff. de iure fisci. l. non intelligitur. §. si quis palam. Econtrà videtur quod malæ fidei, quasi magis consideretur illa de pluribus causis simul concurrentibus, quæ nocet: quàm quæ prodest. arg. ff. ex quibus causis in possess. ca. l. Fulcinius. §. quid ergo si duas. & ad Syllan. l. si quis in graui. §. vlt. & l. qui posthumus. Sed dici potest quod bonæ fidei reputetur, & quod præscribere possit: vt probatur. ff. pro donat. l. si vir vxori. & ibi plenè not. a ¶ Ratio autem est, quia error facti A cum errore iuris concurrere, inducit bonæ fidei præsumptionem, & eius oppositum renouet. sed in §. quid ergo si duas. & l. si quis in graui. §. vlt. & l. qui posthumus. constabat de mala fide: & ideo per aliam causam concurrentem, quæ est de bona fide, nõ amouetur veritas malæ fidei de qua constat: cū in incertis, non certis locus sit coniecturis: vt ff. de verbo. oblig. l. continuus. §. cum ita. aliàs, si de mala fide non constaret, præsumptione induceret. ¶ Item quæri possit si defunctus habuit malam fidem, 42 & hæres bonam, vtrum bona fides hæredis prodesse debeat: Et econtrà si defunctus bonam fidem & hæres malam, an mala hæredis nocere debeat: & cum mala fides defuncti noceat hæredi, quia propter fictionem identitatis personæ; existimatur successor vitiorū & culpæ defuncti: vt ff. de diuer. & temp. præscript. l. cū hæres. & de publi. l. si ego. §. partus. videtur q; bona prodesse debeat etiam accedens malæ, cum contrarij eadem sit disciplina: & videtur probari. ff. de publicia. l. eum qui. §. in hac actione. & pro empto. l. ij. §. si defunctus. sed verb

Adde an errans in iure & in facto simul dicatur bonæ fidei possessor. Bart. in l. si vir, ff. pro donat. & Bal. in l. vendicationi. C. pro emp. & in l. nul. lo. C. de rei vendi. & Felyn. in d. cap. de quarta. colum. xij. vers. limit. v. & vlt. & ad istam questionem, & præcedentes vide Ludou. Bolog. in l. cū vir, de v. l. cap. in sectionibus interpre. & in c. cū dilectus. de cōfue. in primis interpre. & Abb. Sicul. in cōf. iij. q. xix. vol. ij.

▲ Solunt. Sed loquuntur tantum de tempore malæ fidei, quia qualitas iuncta verbo (& idem de nomine verbali) intelligitur, secundum tempus verbi. l. in delictis §. j. ff. de noxal. actio. & sic solutio est, quod hæres bonæ fidei non impeditur iure canonicò præscribere, prout aliàs de iure civili. & sic tam iure civili disponente, quàm canonico non impediante, imò tacite cōcedente, argum. ca. de ope. no. munt. heres l. g. l. i. mo tempore scribit, & est veritas: que quid Dynus hic dicat. Et ita contra Dynum Alex. cōf. l. j. num. 7. libr. v. ibi in annotat. dixi. Philip. Cornel. cōf. l. c. xv. j. l. i. j. Philip. Decius cōf. cccij. nu. 6. vbi in annota. dixi. C. M.

▲ regulæ huius questionem solunt: a quia ¶ quocumque tempore mala fides interueniat ante præscriptionem completam: impedit præscriptionem compleri. & propterea siue defunctus, siue hæres malam fidem, sequitur quod impeditur præscriptio. Possit tamen aliquis dicere de aequitate canonica, quod si defunctus habuit malam fidem & hæres bonam, & veller hæres à se præscriptione inchoare, b quod possit præscribere, cum in præscriptionibus rerū quæ considerari possunt iure cōmuni, titulus nõ requiratur: vt in d. c. j. §. de præscript. li. v. si cut dicit de successe singulari volente à se præscriptionem inchoare: vt ff. de acq. pos. l. Pomponius. §. cū quis, Sed rigor iuris civilis qui per malā fidem defuncti, malæ fidei tenet Abb. in cap. si diligenti. de præscript. quod imò mala fides defuncti impedit præscriptionem hæredis volentis eam de nouo inchoare, & tenet do. Ab. in c. nihil. col. ij. eod. tit. Butrig. in d. c. si diligenti. Imol. in c. fin. col. ij. eod. tit. dicens, quod iura allegata per Dy. hic loquuntur in successore qui non causat ius à defuncto, vt prælati: & tenet idem Bar. in l. Pomponius. §. cum quis. ff. de acq. poss. & Bald. in authen. ad hæc. versem. fed. quid dicemus de hæredi. C. de v. l. iuris. col. iij. Lud. de Rom. in consil. cl. xix. col. ij. & in consi. c. j. col. ij. & Abb. consi. xix. ij. vol. & in consi. ij. incipit. in præfenti. colum. xxij. q. xij. iij. eod. vol. vbi dicit dictum Dyn. procedere in terris ecclesiæ, non autem in terris imperij, vbi debet seruari ius civile, ex quo potest seruari sine peccato: & contra Dyn. tenet Alex. in consi. lxxiii. libr. j. & in d. l. Pōponius. §. cum quis. col. x. & in cōf. iij. col. pen. ij. vol. & in cōf. xxxvij. eod. vol. & in cōf. cccxxi. col. ij. eod. lib. sed opi. Dyn. tenet Bart. in l. eum hæres. ff. de diuer. & tēp. præscript. & in l. vitia. C. de acq. pos. l. Imol. in c. illud. col. ij. de præscript. Ang. Arct. in l. i. de v. l. cap. §. fed. tamen id. dicit, q; licet possit hæres inchoare ex persona sua: tamen tenetur exonerare animā defuncti, & idem Alex. in consi. l. ij. vol. col. ij. vers. quinimo. & opi. Dy. sequitur Bald. in l. eum qui. §. in hac actione. ff. de public. & in l. nihil. C. de v. l. cap. pro hærede. de quo latè Maria. de Senis in rub. de causa pos. & p. prie. in ij. tract. art. iij. vers. vj. competit publiciana. vbi probat q; etiam in terris imperij si hæres non vult vt adminiculo defuncti, præscribit cum bona fide: non obstante q; probetur mala fides defuncti. fed. Ang. in l. si ego. §. partus. ff. de pub. act. dicit Dy. procedere in terris ecclesiæ, & c. plura etiā circa materiā accumulata Alex. in d. l. eum hæres. in additionib. ad Barr. & plenius in d. l. Pōponius. §. cum quis. col. xij. sed Fely. in d. c. si diligenti. col. v. vers. contra opi. famosam Dy. dicens, q; pauci sunt qui recedat à prima opin. quia cōmuniõ est. cōtra Dy. sed secundū eum opin. potest habere locū in duobus casibus, quos vide ibi per eum, & Alex. vbi s. & adde ad supradata Paul. de Cast. cōf. cclix. in nouis, & Alex. cōf. lxxij. in iij. vol. & in consi. x.

tenet Abb. in cap. si diligenti. de præscript. quod imò mala fides defuncti impedit præscriptionem hæredis volentis eam de nouo inchoare, & tenet do. Ab. in c. nihil. col. ij. eod. tit. Butrig. in d. c. si diligenti. Imol. in c. fin. col. ij. eod. tit. dicens, quod iura allegata per Dy. hic loquuntur in successore qui non causat ius à defuncto, vt prælati: & tenet idem Bar. in l. Pomponius. §. cum quis. ff. de acq. poss. & Bald. in authen. ad hæc. versem. fed. quid dicemus de hæredi. C. de v. l. iuris. col. iij. Lud. de Rom. in consil. cl. xix. col. ij. & in consi. c. j. col. ij. & Abb. consi. xix. ij. vol. & in consi. ij. incipit. in præfenti. colum. xxij. q. xij. iij. eod. vol. vbi dicit dictum Dyn. procedere in terris ecclesiæ, non autem in terris imperij, vbi debet seruari ius civile, ex quo potest seruari sine peccato: & contra Dyn. tenet Alex. in consi. lxxiii. libr. j. & in d. l. Pōponius. §. cum quis. col. x. & in cōf. iij. col. pen. ij. vol. & in cōf. xxxvij. eod. vol. & in cōf. cccxxi. col. ij. eod. lib. sed opi. Dyn. tenet Bart. in l. eum hæres. ff. de diuer. & tēp. præscript. & in l. vitia. C. de acq. pos. l. Imol. in c. illud. col. ij. de præscript. Ang. Arct. in l. i. de v. l. cap. §. fed. tamen id. dicit, q; licet possit hæres inchoare ex persona sua: tamen tenetur exonerare animā defuncti, & idem Alex. in consi. l. ij. vol. col. ij. vers. quinimo. & opi. Dy. sequitur Bald. in l. eum qui. §. in hac actione. ff. de public. & in l. nihil. C. de v. l. cap. pro hærede. de quo latè Maria. de Senis in rub. de causa pos. & p. prie. in ij. tract. art. iij. vers. vj. competit publiciana. vbi probat q; etiam in terris imperij si hæres non vult vt adminiculo defuncti, præscribit cum bona fide: non obstante q; probetur mala fides defuncti. fed. Ang. in l. si ego. §. partus. ff. de pub. act. dicit Dy. procedere in terris ecclesiæ, & c. plura etiā circa materiā accumulata Alex. in d. l. eum hæres. in additionib. ad Barr. & plenius in d. l. Pōponius. §. cum quis. col. xij. sed Fely. in d. c. si diligenti. col. v. vers. contra opi. famosam Dy. dicens, q; pauci sunt qui recedat à prima opin. quia cōmuniõ est. cōtra Dy. sed secundū eum opin. potest habere locū in duobus casibus, quos vide ibi per eum, & Alex. vbi s. & adde ad supradata Paul. de Cast. cōf. cclix. in nouis, & Alex. cōf. lxxij. in iij. vol. & in consi. x.

lib. j. col. iij. in fin. vers. ij. Cy. & Imol. l. seq. §. hares. ff. de vſucap. & Alex. cōſi. iij. col. v. in prin. v. vol. & in conſi. xcix. col. j. verſ. & dec. lib. iij. & Ang. in ſ. ſurtua. inſtit. de vſuc. & in ſ. ſed ille. col. xij. de actio. g. ponit xij. limit. ad auth. malx. fidei. c. de preſcrip. long. temp. & ibi vide Cyn. & Abb. & Felyn. in c. de quarta. col. vj. verſ. ſi mſum. vbi ponit q̄ mala fides deſuncti non nocet ſucceſſori in beneficio, ſicut nocet haredi vniu- ſaliqua nō ha- ber ius à deſun- cto ſicut hares. idem tenet glo. in regula, cum quis. jo. cap. & Abb. in ca. cura. de iure patr. & ſequitur Imol. in dict. cap. ſin. de præſcriptis. col. iij. v. ſ. di. xi in prin. vi. de Chriſtopho. Por. & ibi Iaſ. in additio. in §. res ſcici. inſtit. de vſuc. glo. f. & Salice. in l. ij. c. de vſucap. pro haredede. & Bart. Bald. in l. ſi ego. §. partus. ff. de publi. & Ludo. Bolog. in l. tu- torum rerum. ff. de admini. tuto. in primis interpre. & decif. Parla. Delphinal. quaſt. ccccxi. & Io. de Imol. conſ. xliij. col. ij. verſ. circa ſect. adum.

Tu adde, quod origi. dictum Dyn. eſt verum, vt plerē notat Paul. de Caſtr. in l. iij. §. hares. ff. de vſucap. licet ipſe ſibi contrarius tenuerit oppoſiti in l. ſi quis ſub conditione. in fin. ff. de condit. inſtit. & in l. ſequitur. §. ſi viam. ff. de vſuc. & conſ. cxc. incip. hareditas dicitur puelia. quam etiam tenuit Rapha. Cuma. conſ. lxxvj. incip. ſtatuto ciuitatis Vincentina. ſed contraria opinio eſt communior: vt dixit De mi. apoſtil. & Rom. conſ. l. x. incip. conſi. latione. prædictam Decif. vbi dicit opin. Dyn. huc eſt falſam. Idem not. Alex. conſ. in ij. incip. videretur. in ſpe. ſis. his qua in themate ſupraſcripto proponuntur. col. ſi. vol. ij. & De mi. meudo. Ia. Cinl. Pempen- nius. §. ſi quis admiriculo. ff. de acq. peſ. A Adde Cyn. in l. ij. quæſt. C. de ſeruit. & Aqua. & Ange. Arct. in §. quæ ſi agat. colum. vlti. ver. dixi de ſeruitute. de act. inſtit. & Balin §. ſeculum. ij. verſ. ſed in du- bium reuoco. inſtit. de ſeruit. vbi plenē diſtinguit inter libertatem ſeruitutis nulli- cæ & vrbana. idem Bart. in l. ij. authen. iura. ff. de ſeruit. vrb. præd. & vide Bart. in l. ſequitur. §. ſi viam. ff. de vſuc. & de libertate præſcribenda contra eccleſiam, vide Innocen. Imol. Abb. & Salice. in cap. de quarta. colum. xij. verſ. vtrum in præſcri- benda. de præſcript.

In reg. Sine poſſeſſione. Argumenta.

- 1 *Præſcriptio ſine poſſeſſione non poteſt procedere.*
- 2 *Præſcriptio ad mobilia, vſucapio ad mobilia, p̄prie referunt̄.*
- 3 *Incorporalia poſſideri dicuntur.*
- 4 *Interdictum vti poſſidetis, non niſi poſſidenti conferitur.*
- 5 *Præſcriptio in corporalibus ſine vera poſſeſſione, in incorpo- ralibus autem ſine quaſi poſſeſſione non inchoatur.*
- 6 *Tignum domni conuinctum non poſſidetur.*
- 7 *Vſucapio ſine poſſeſſione inchoari nequit.*

- 8 *Vſucapio interrumpitur, ſi vſucapiens poſſeſſione priueter.*
- 9 *Poſſeſſionis deſuncti continuatio in perſonam haredis impe- ditur, ſi per alium apprehendatur.*
- 10 *Captus ab hoſtibus poſſidere non pot̄, igitur nec præſcribere.*
- 11 *Fictio poſtliminij quando ad poſſeſſionem in facto conſiſten- tem extendatur.*
- 12 *Ignorans quare poſſeſſionem querere nequeat.*
- 13 *Ignorans per procuratorem poteſt querere poſſeſſionem.*
- 14 *Poſſeſſio qua neceſſaria ſit ad præſcriptionem.*
- 15 *Poſſeſſionis duæ differentes ſpecies reperiuntur naturalis ſci- licet & civilis. & nu. 20.*
- 16 *Poſſidere eandem rem eadem poſſeſſionis ſpecie duo nequeunt.*
- 17 *Interdictum vti poſſidetis quibus concedi ſoleat.*
- 18 *Poſſeſſio naturalis an differat à poſſeſſione pro ſuo.*
- 19 *Interdictū vnde vi proprietario cōceditur & vſufructuario.*
- 20 *Qualitates poſſidēdi cōtraria nō cōcurrūt in eadē ſubſtātia.*
- 21 *Effectus idem producitur ab his qua ſunt eiſdem ſpeciei.*
- 22 *Pupillus poſſeſſionem naturalem ſine tutoris autoritate non poteſt alienare.*
- 23 *Poſſeſſio naturalis an tantū accidentaliter differat à civilis.*
- 24 *Poſſeſſio quare pedum poſitio appelletur.*
- 25 *Cladeſtinitas p̄cedēs non remouet v̄ violētā ſuperueniētē.*
- 26 *Civilis & naturalis non ponunt differentias ſubſtāntiales inter poſſeſſiones.*
- 27 *Diffinitionem eandē ſi qua habeant, eadē erūt in ſubſtātia.*
- 28 *Poſſeſſio civilis & naturalis ad præſumptionem eſt neceſ- ſaria. & nu. 34.*
- 29 *Poſſeſſio naturalis ſola ad præſcriptionem non ſufficit.*
- 30 *Præſcriptio non currit contra poſſidentem.*
- 31 *Tempus non eſt poſſeſſionis perdende modus.*
- 32 *Poſſidens civiliter perdit civilem. ſi decem annos naturalem neglexerit.*
- 33 *Præſcriptio qua ratioe nō inchoetur, abſente civilē retinēt.*

REGVLA III.

SINE poſſeſſione præſcriptio non procedit.
EXEMPLVM iſtius regule pater. Pone q̄mi ali- quam rem mobilem vel immobile à quodā nō domino bona fide: nō tamē poſſeſſionē adeptus fui: modo dubi- taf an vſucapā vel præſcribā? R Eſpōdetur q̄ non, q̄ ſine poſſeſſione præſcriptio nō procedit: poſſeſſione ci- uili & naturali ſimul vel ſaltē civili, non autem natu ali tantū ſi alius civiliter poſſideret: vt infrā oſtēditur. & hic præ

Δ Adde, in incorporalia quasi possideatur, & pro ipsiſ cōpetat interdīctū vti possidetis, sicut pro rebus corporalibus. gl. Bar. & Flo. in l. seruitutes, & text. gl. & Doct. in l. quoties. in ij. ff. de serui. & Abb. Sic. in c. conqueſtus. de for. cōpet. & per Ange. Aret. in tit. de reb. corp. & pulchrē per Cyn. in princ. & Bal. sol. ij. vers. expeditus sum. & ibi Alex. in addit. in l. q. C. de serui. & aqua. per Im. & Abb. inc. querelam. de ele. & Imol. in c. bo-
 na. in ij. de po-
 ſtu. prel. in c. in
 literis. de reſti.
 ſpol. & inc. per-
 uenit. de cenſi.
 & in c. conſulta
 tionibus. de iu-
 re patro. & per
 Abb. in c. eā ec-
 cleſia Sutrina.
 de cauſa poſ. &
 propriet. Bald.
 poſt glo. in l. re-
 gulariter. ſi. de
 petit. hered. &
 quæ dixi in lib.
 conſuet. Bituri.
 §. xxiiij. in gloſ.
 j. ante ſi. de com-
 ſuet. feudi. Ita
 nota Compo. in
 tit. de procur. §.
 j. ver. quid mihi
 & in tit. de ac-
 ſeu peti. §. ij. &
 in ti. de ppriet.
 §. j. ver. alij ſūt.
 & in tit. de reſti.
 ſpol. §. ij. & ij.
 & in tit. de emp.
 & ved. §. j. verſi.
 ſed vſuſfructus.
 & an cōpetat
 pro incorpora-
 libus interdīctū
 vti poſſi. vide
 Bart. & Alex. in
 l. j. & ſi. vti poſ.
 & omnino Paul.
 de Caſt. conſv.

B Adde, q̄ aduerſus hereditatem iacentem, præſcribi non poteſt. vt l. ea quæ. & quod no. ibi. gl. & Doct. C. de temp. in integ. reſtit. & l. ſi ſeruis hereditatem. ff. de ſtipul. ſeruo, & not. Cyn. in l. licet. C. de iure delib. & Bald. in conſil. xiiij. in ſin. lib. j. & capitur:

Bal. in d. licet. in vlt. q. & Alex. poſt Bart. & Bald. in d. l. ea quæ. & Abb. Sicul. in c. de quarta. col. ij. & ibi Fel. col. vj. poſt princ. verſic. contra hereditatem. de præſcrip. vbi ponit regulam cum tribus fallent. & tenet Ang. in d. l. licet. & ibi Alex. ſed Specul. tit. de præſcrip. §. j. verſi. item not. tenet cum Dy. q. præſcribitur hereditas iacens. & Anto. in c. cum non liceat. eod. tit. & Pet. de Anch. hic. col. xl. verſic. vj. oppo. & Alexan. in conſil. cxxvj. colum na prima. verſicul. non obſt. Non poſſideri. Seque-
 deri. Seque-
 deri. (ſi hoc eſſet
 verum) quod in
 ſuo à ſe poſſeſ-
 ſo de ſua mate-
 ria edificas per
 deret poſſeſſio
 nem materiar.
 quodeſt falſum
 etridiculū. Sed
 dicendum, q̄ vt
 dominium; ita
 poſſeſſionē reti-
 net, non tamen
 deinceps tāquā
 rei particularis
 per ſe, ſed tan-
 quam pars in
 tegralis rei cui
 incorporatum
 eſt, quæ ſi eſt
 immobilis, iam
 quod incorpo-
 ratum eſt poſſi-
 detur, nō vt mo-
 bile, ſed vt im-
 mobile vel pars
 immobilis: vt
 etiam ſatis in-
 nunt text. d. l. eū
 qui, in ſi. & dixi
 in nouis intel-

le d. d. l. & l. qui vniuerſas. Car. Mol.

B Adde text. gloſſ. & doct. in l. ſine poſſeſſione. ff. de vſucapio. & Bald. in conſilio xiiij. colum. iij. verſic. capio. ij. lib. j.

C Adde Bar. pulchrē in l. naturaliter. hic alleg. de inter pret. præſcrip. gloſ. Abb. & Imo. in c. illud de præſc. tex. & doct. in l. vt perfectus. C. de anna. excep. & gl. Bal. & Sal. poſt Cy. in l. cum notiffimi. §. imō. C. de præſc. xxx. ann. & per Specul. de præſcrip. & tit. de exec. & ſing. Fel. in d. c. illud. per totum, & aliquid per Io. de Plat. in l.

poſſeſſi

capitur: vt ff. de vſuca. l. cepta. & l. nunquam. §. vacuum. & l. iuſto. §. nondum adita. ¶ Item conſtat tignum coniu-
 ctum domui nō poſſideri: vt ff. de vſuc. l. eum qui. & de
 A acqui. poſſ. l. qui vniuerſas. in prin. & tamen vſucapitur ſi
 tempore iniunctiōnis pauci dies ſupererant ad vſucapio-
 nem complendā, vt ff. de vſuca. l. rerū mixtura. §. Labeo.
 ¶ Sed dicendum eſt, quod ſine poſſeſſione b non poteſt
 B inchoari. & ita loquitur regula. aliquando tamen inchoa-
 ta mediante poſſeſſione continuatur, & completur ſine
 poſſeſſione, & ita loquuntur cōtraria. Sed cōtra hanc ſo-
 lutionem eſt valde. ff. de vſuca. l. naturaliter. vbi dicitur,
 C quod perdita poſſeſſione interrumpitur vſucapio c &
 eius effectus. ergo non continuatur ſine poſſeſſione: ſed
 dici poſſet quod illud habet locum quando interuenit
 interruptio naturalis, qua mediante poſſeſſor poſſeſſio-
 ne priuatur, quod nihil videtur: quia in caſibus ſupradic-
 tis poſſeſſor poſſeſſione priuatur, ſcilicet quando iniun-
 git tignum domui. vt l. qui vniuerſas. & l. eum qui. item
 quandoque moritur. quia mors omnia ſoluit: vt in auth.
 de nupt. §. deinceps. propterea ſupradicta non videntur
 8 procedere. ¶ Sed dici poteſt quod in d. l. naturaliter. priu-
 atur poſſeſſor poſſeſſione, actu & habitu: & ideo inter-
 rumpitur vſucapio in prædictis autē caſibus, id eſt quan-
 do iniungit, & quando moritur: priuatur actu tantum, &
 non habitu: ſed certe imō ſi moritur, priuabitur actu &
 habitu: quia mors omnia ſoluit. Sed dicas q̄ in heredem
 qui eſt eadem perſona fictione iuris. vt ff. de vſucap. l. ha-
 res. & in auth. de iureiu. à mori. præſt. eſt apta immedia-
 9 tē continuari, ſi non fuerit apprehenſa per alium. ¶ Nam
 ſi per alium apprehenderetur, impediretur continuatio

militariibus, versific. item litis. C. de decur. lib. x. & Decis. Parlamenti Gratianopolis
Dei. p. 1. q. 1. c. ccc. xvi. & quæ dixi in §. j. in gloss. j. quælit. penult. de præscrip. lib.
Consuetud. Biturigum.

▲ Adde quod Bart. in l. cum hæredes. in princ. ff. de acquir. possid. dicit, q. non potest dici continuata: nisi apprehendatur. sed bene quantum ad vscupationem possessio defuncti dicitur esse continuata, vt tenet hic Dy. per l. cum miles. ff. ex quib. cau. maior. idem Alex. in d. l. cum hæredes. colum. ij. vers. glo. super verbo, nõ pertinet. vbi vide quod possessio in suo vel extraneo sine apprehensione transferatur. & vide Alexan. in consilio xxxvij. col. ij. ver. saltem. lib. j. & in consil. lxxiij. lib. ij. & in consil. xliij. eod. vol. & an itaruta & consuetudines transferretes possessione defuncti proximioribus hæredibus valeant, vt est consuetudo hic Biturige. vide per Alex. in d. l. cum hæredes. causa

breuitatis. quia aliàs interdo plenius dicere in gloss. meis super consuetudinibus Bituricensium iam inceptis. & per Bald. in rubr. de causa possess. & propr. colum. ij. prope finem. versific. quarto. titate Mediolani.

▲ Adde Bart. in l. cum hæres. §. in lit. & ibi Lud. de Ro. & Alex. ff. de acquir. poss. vbi ponunt plures rationes quare quis postliminio circa recuperandam possessionem quam possidebat reuersus per se non fingit, & fecus per filium, vide Bart. in l. si qui pro emptore. causa secundam partem. ff. de vscu. & Christoph. Per. & Arg. Arct. in §. si ab hostibus. inst. quib. med. ius patris potest. scilicet & Barto. in l. nec vtilem. ff. quib. ex cau. maior. in integ. & Bald. in l. denique. eod. tit.

stantialib

▲ Adde quod solus animus non sufficit sine corporis actu: vt licet. & ibi gloss. Cyn. Bartol. Bald. & Salice. hic per Dyn. alleg. & docto. alleg. 3. in præcedenti fil. j. apot. alleg. incip. adde Barto. & an ignorans quærat possessionem nisi per filium vel seruum. vide per Bart. & Alex. in l. j. §. item querimus. ff. de acquiren. possid. & per procuratorem, tutorem, & curatorem. vide per Alex. in l. j. §. per procuratorem. ff. eod. titu.

▲ Stantialibus quæ requiruntur in possessione quærenda. a & glo. Cy. Bar. Bal. & Sal. in l. j. C. de acquir. possid. & Arg. Arct. in §. item nobis. & §. fina. inst. eod. titu. & Bart. & Imo. in l. qui mihi donatum. ff. de dona. & de neg. gest. l. si ego. vide docto. §. in locis allegatis.

Adde in quantum iste dicit poss. posse quæri per procuratorem, dicit q. etiã tradi & recipi potest per eum. vt not. Bart. & docto. in l. possessio. §. j. & si possessio. ff. de acquir. poss. & in alleg. §. per procuratorem. & in l. certè. §. j. si. ff. de precar. & in l. si rem. ff. de vscup. Bal. in l. si qui pro emptore. in vij. q. prin. eod. titu. vbi dicit. verum etiam in facta, vt quia quis constitretur posside-

13) lucipere: vt in l. præalle. ¶ Item per procuratorem quære potest possessionem ignorans: sed non vscupare, nisi postquam venit in notitiam domini. vt C. de acquir. possid. l. j. & ff. de acquiren. possid. l. j. §. per procuratorem. per negotiorum verò gestorem qui caret mandato quæreret possessionem, & vscuparet denum post rati habitationem. vt ff. de acquir. possid. l. communis. §. procurator. & de neg. gest. l. si ego. ¶ Modò quærendum est quæ possessio sit necessaria ad præscriptionem, vtrum ciuili tantum, vel naturalis tantum, vel vtraque simul? Ad cuius declarationem primò est quærendum: vtrum sint duæ possessiones specie differentes, vna tantum, quæ diuersificetur per accidentia. Ioannes dicit ¶ q. duæ sunt possessiones specie differentes, vna ciuili, & alia naturalis. Azo vnam tantum: scilicet naturalis, quæ diuersificatur per accidentia. Et glossatores iuris ciuili in C. tenent opinionem Azonis in ff. verò, maxime in titulo, de acquirenda possessione. tenent opinionem Ioannis. Pro quo argui & ostendi potest quod sit duplex possessio, dicitur enim in l. quod si possidens fundum naturaliter & ciuilitate egrediatur de fundo, & peregrè vadat, quod si, eo existente extra fundum, alius ingreditur fundum, ingrediens habet possessionem, & adhuc absens possidet. vt ff. de acquiren. possid. l. clam possidere. §. qui ad nundinas.

16) ¶ Cum igitur impossibile sit duos eandem rem eadem specie possessionis in solidum possidere. vt in eodem

re procuratore meo, quod est contra Arg. in præalleg. §. procuratorem. vt ibi per Alex. & in l. si qui de vscup. Bal. in c. j. sed vtrum, in tit. per quos fiat inuest.

▲ Adde an duo possint in solidum eandem rem possidere. Bart. & Alex. in l. ij. §. de contrario. & gloss. & Bart. in l. si vt certo, §. si duobus vehiculum. ff. commoda. &

tit.

Alex. consil. xcix. col. vij. vol. v. & intellige regulam, q̄ duo in solidum non possunt possidere: intellige in dominio irrevocabiliter acquisito: secus si revocabiliter, secundum Bal. & Ang. tex. in l. si pluribus. ff. de legat. j. quod est singulare, secundum eos. vide ibi Imol. verfici, circa prædicta dubitetur, & vide Bartol. in l. si is qui. ff. de vfuicap. & Alex. in d. s. si duobus. in addit. ad Bart.

▲ Adde quis dicitur civi-liter possidere tantum, vel naturaliter tantum. gloss. & Bart. in l. j. §. de iur. ff. de vi & vi arma. & in l. naturaliter. in prin. & ibi Alex. ff. de acquir. poss. & dicitur q̄ eod. fo. in postil. sequente. & an eis comperat interdicitum vnde vi. vide gloss. Bar. & Alexand. in l. clam possidere. §. qui ad nundinas. ff. de acquir. poss. & in d. l. naturaliter. & Angel. Aret. in §. j. in st. de vfuicap. & Cyn. Bald. & Salicet. in l. licet. C. de acquir. poss. & per Ioā. Fab. in §. penult. instituit. per quas perfon. nob. acquirunt. & Guido Papæ in suo tract. super statuto. si quis per literas. in gloss. post. ff.

titu. l. iij. §. è contrario. & de precario. l. duo. manifestum est, quod duæ sunt possessionis species. Item potest argui ex eodem §. qui dicit quòd ingressus fundum post priorem reuersum, non admissum possidet vi & clam: sed violentia & clandestinitas duæ sunt qualitates contrariæ. ergo coherere non possunt eidem subiecto. ff. pro suo. l. ancillam. & pro emptore. l. ij. §. vlt. si verò coherent diversis: sequitur ¶ quòd diuersæ sint substantiæ siue species possessionis. Præterea dicitur ff. de vi & vi arma. l. j. §. deicitur. quòd datur interdicitum ei qui possidet naturaliter tantum. a Item ei qui possidet civi-liter tantum: quælibet enim illarum possessionum. vt ibi dicitur, sufficit ad interdicitum vnde vi. Cum igitur interdicitum vnde vi non detur nisi ratione possessionis. vt in l. j. §. interdicitum autem hoc. ff. de vi & vi armata. manifestum est, q̄ quælibet illarum esse verè vna species possessionis per se. ¶ Item ibidem dicitur, quòd naturalis possessio & pro suo ad interdicitum pertinet: cum igitur copula cadat inter diuersa, manifestum est q̄ specie differant naturalis possessio, & pro suo. quare cum idem sit pro suo possidere & civi-liter possidere, secundum omnes opiniones, apparet ulterius quòd civi-liter & naturalis possessio sunt duæ possessiones specie differentes. ¶ Item interdicitum vnde vi datur proprietario & vfufructuario: vt ff. de vi & vi arma. l. iij. §. vnde vi. vterque ergo possidet: quia aliter interdicitum non haberet: vt in eod. tit. l. j. §. deicitur. in fi. Cum igitur non possint in solidum eodem genere possessionis possidere, & vfufructuarius possideat naturaliter: vt l. naturaliter. & l. possessio. ff. de acquir. poss. certum est quòd proprietarius eodem genere possessionis non possidet quo vfufructuarius: vt eod. §. è contrario. ¶ quare cum possideat civi-liter, apparet q̄ civi-liter & natu-

Adde pro quæsito in principio huius apost. Iacob. Rebuffi in l. sin. num. 2. & quod ibi posui in apost. ad ipsum in ver. de corporali possessione. C. de fundis patr. libro xi. plenius per Alex. in l. iij. §. ex contrario. ff. de acquir. poss. & quotuplex sit possessio, not. Bald. in authent. defuncto. in ij. q. C. ad Tertul.

turalis

- ▲ Adde saly. in l. non ignorat. C. ad exhiben. & Alex. pulchre in consil. cxxxij. col. ij. vers. nec. volu. ij.
- 2 Adde & dic quòd aut loquimur in perdena possessione, & pupillus qui habet intellectum potest eam perdere eo modo quo perderet eam maior. & sic tutoris autoritate: vt l. possessionem. & ibi Bart. & Alex. ff. de acquir. poss. aut alienando, & tunc aut loquimur in re propria, & non potest alienando perdere sine tutoris autoritate, vt l. pupillus. hic allega. per Cy. etiam quæcunque res sit vt instit. quibus alien. licet. §. nunc admonendi. & ibi ita dicit Angel. Aret. col. ij. aut est res alterna, & potest eam alienando perdere. iste est casus in l. ij. §. si à pupillo. & ibi frugi. Bart. ff. de vfu-capio. pro empt. vbi eum vide. & Alex. in dicta l. possessione. & Ludo. Bolog. in suis fecundis interpretat. in l. magis puto. §. si res alienum. ff. de rebus eorum. & Cepolam in consilio iij. columna ij. vers. sic. sed pupillus licet, & Alexand. in lege tertia. §. ad iudicantur. ff. de acquir. poss. sine possessione.
- 21 Præterea quæcumque sunt eiusdem speciei, producant eundem effectum: ergo ad destructionem consequentis, quæ non producat eundem effectum, non sunt eiusdem speciei: quare cum civi-liter & naturalis possessio eundem effectum non producant, quia ex civili procedit vfu-capio, ex naturali nō, vt ff. de acq. re. do. l. acquiritur. §. vlt. manifestum est, q̄ civi-liter & naturalis possessio sunt possessiones specie differentes. ¶ Præterea dicitur in l. sicut nullam. §. si quis in re. ff. de acquir. poss. l. quemadmodum. Cum igitur hoc signū nulla pro diuersis in natura videatur negare, sequitur q̄ omnes possessiones nō sunt eiusdem naturæ: quare nec eiusdem speciei. ¶ Præterea dicitur in l. pupillus. ff. de acquir. re. do. q̄ pupillus sine tutoris autoritate nō potest alienare etiam possessionem b quæ est naturalis: innuit ergo in hoc quod dicit etiā, q̄ non est eiusdem naturæ naturalis & civi-liter: ergo nec eiusdem speciei. præterea cōtra differentias accidentales, sicut etiā iusta & iniusta, vt patet.

Δ Adde quod est possessio in dicitur glo. Bar. & Alexan. col. ij. in l. j. ff. de acquir. poss. ubi multum disputat de diffinitione possessionis, ubi tenetur comuniter contra Bart. & quot modis accipitur verbum possessio, vide Alex. consil. xcv. col. ij. volu. v. & Paul. de Leaza, super rubric. de causa posses. & propriet. & ibi Bal. col. j. & gl. Cal. & Lud. Bo log. in secundis interpret. in l. regulariter. ff. de petit. hære. ubi dicunt quadrupliciter respectu diversarum rerum accipi. & Jo. Berber. in viatorio vtriusq. iuris, id est, regiaru. in princip. facit amplè. & Guil. Pape in suo tracta. super statuta, si quis per literas, &c. in versi. poss.

ff. de acq. poss. l. iij. §. e contrario. Nam ibi in secundo respon. ponitur vnū posse contradicere, & alium naturaliter, & tertio respon. dicitur non posse vnū possidere iuste, & aliu iniuste. per quod apparet quod ciuilibis & iusta item naturalis & iniusta, nō solum non sunt idem, imò nec æquivalent, ergo nec ponunt differentias accidentales sicut iusta & iniusta: si non accidentales, ergo substantiales. ex quo sequitur qd si diuersificatur in substantia, diuersificatur in specie, cum esse idem in specie sit esse idem substantia & natura: vt supra dictū est. Præterea contra Azo. est ff. de acq. poss. l. iij. §. Nerva filius. ubi dicitur me possidere rem mobilē extrinsecus quatenus possem nancisci naturalem possessionē si possideo, & nihilominus postea nanciscor naturalē: ergo patet primo me habuisse aliam distinctam à naturali: ex quo sequitur manifestè quod duæ sunt, quarum nulla est altera.

¶ Pro opin. autem Azo. scilicet quod vna sit tātum, quæ diuersificatur per accidentia arguitur sic. primo, quia rub. dicit de acq. poss. in fi. Item in C. de acq. & reti. in nu. ergo quod vna est vera possessio, & per consequens vna species, sicut Azo dicebat, aliter enim non singulariter, sed pluraliter loqueretur. & confirmatur ista ratio per text. de acq. poss. l. j. ubi dicit qd possessio appellata est quasi pedū positio. a & singularis locutio vno solo supposito cōtenta est. ergo &c. Præterea pro Azo. dicitur in l. qd si aliquis exeat de fundo animo definiendi possidere, perdit omnem possessionē, ergo videtur qd vna sit substantia possessionis cui diuersæ inhærēt qualitates. sicut Azo dicebat, vt de acq. poss. l. iij. §. in amittēda. & l. si quis. §. differentia. Præterea aut vna est species possessionis tantū, aut plures. si vna, Azo habet propositum: si plures, tunc vnus potest habere vnū, alius aliam: & sic contingit qd eadem res sit à diuersis simul & semel in solidum possessa, qd est contra l. iij. §. ex cōtrario. de acq. poss. Item sequeretur, qd ex qualibet specie procederet vfuc. & sic sequeretur duos in solidum vfucapere, & duos in solidū dominium quarere: qd est contra l. si vt certo. §. duobus. ff. cōmoda. ¶ Præterea pro Azo. est §. qui ad nuditas. in fi.

si bene inspiciatur. ¶ Nam secundum verba, tex. per violentiam superuenientem remouetur clandestinitas, scilicet præcedens, quæ est contraria qualitas. & illud cōtingit, ideo quia duæ contrariæ qualitates non comparantur se circa eandem possessionē: vt dictum est. si enim essent possessiones

Δ Adde quod Bart. in l. j. col. iij. ff. de acq. poss. dicit, quod iura alleg. per Dyn. hic non probant suam opin. qd sunt duæ: pos. & dicit Bar. Dy. hic ponere quadam verba, guarda me sed quid importent ista verba nescit sed Alexan. ibi col. cxij. tenet

opinionem. Io. & Dy. quod sunt duæ possessiones différentes: & hoc probat per plures rationes, vt ibi vide, & ista dicit comunem opinio, esse sed Bar. ibi dicit, qd triplex est possessio, cum quo transit ibi Lud. Rom. & Arg. in l. si quis vs. §. differentia iure per. illius. ff. de acquir. poss. sed cōtraria opin. qd non sit dare tertiam speciem possessionis, tenet Ang. Imol. & Pau. de Cast. in d. l. & Bal. in l. j. vij. colum. C. vi. poss. Bal. Ang. & Saly. in l. licet. C. de acq. poss. & Bal. in rub. de causa poss. & proprie. in col. j. & ij. & ibi Pau. de Leaza.

¶ Adde an ciuilibis possessio sine naturali sufficiat ad præscribendum, vel econtraria naturalis sine ciuilibis. gl. Abb. & Docto. in c. causam. de præscri. & pulchre Bart. in l. iij. §. e contra-

¶ Præterea pro Azo. est quæcunque habent eandem diffinitionem, sunt eadem in substantia: sed naturalis & ciuilibis eandem habent diffinitionem etiam secundum Ioan. vt not. de acquiren. posses. l. j. in prin. ergo ciuilibis & naturalis sunt eadem in substantia: ergo & specie: sed ad istud dici potest quod describuntur simul respectu ciuilibis tertij in quo conueniunt; & ideo non sequitur quod sint idem in substantia: sicut nec sequitur, homo est animal, asinus est animal; ergo homo & asinus sunt idem in substantia. Solutio, iustus & probabilis est tenere opin. a Ioan. quia text. ponit ciuilem & naturalem possessiones vt duas species corales. ff. pro hærede. lege. iij. §. quod vulgdo. & confirmatur in dicta l. iij. §. Nerva filius. ff. de acquiren. posses. & ad argumenta contraria facile est respondere si quis diligenter inspiceret. ¶ Dico igitur reassumendo quæst. præmissam, quod ad præscriptionem est necessaria ciuilibis b, & naturalis possessio: vel saltim ciuilibis sola sine naturali. Nam quod sufficiat ciuilibis sola probatur, quia l. cauetur quod absens quem. constat solam ciuilem possessionē animo retinere, qd

rio. & ibi Alexan. ff. de acquiren. possess. & Felyn. in c. causam. de prescri. col. pen. versic. quamvis ubi dicit, quod in vno casu sufficit naturalis: videlicet in prescribente usufructum nam usufructuarius possidet naturaliter: vt l. naturaliter ff. de acquir. poss. vt supra dictum est, per Dyn. & in addit. fol. 24. & de materia vide Archid. 6. j. xij. quaestio. j. & Petr. de Ancha. in c. j. col. vj. de prescri. s. eodem. lib. & Bald. in l.

si vt certo. §. si duobus. ff. commoda. & in l. in traditionibus. col. iij. C. de patris. & in l. cum res. C. de prophatio. & Io. Fab. in §. pen. in lit. per quas personas nob. acqui. & appell. poss. simpliciter intelligat de iure civili vel naturali. vide Alex. consilio xxvij. col. i. versic. & tali. volu. ij. & Bart. & Docto. in lege. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquiren. possessio. in v. lect. & Bal. in l. j. C. commu. de usufructu. & Felyn. in cap. causam. col. vj. versic. ad de etia. de prescri. & in c. iij. post princip. de probatio. Adde Bal. in l. penult. col. ij. versic. hęc ratio est falsa. C. de conditio. infert. & omnino l. mater. paulo post prin. & in authen. defunco. col. ij. quaestio est. C. de conditio. infert.

¶ Sed potest instari quod secundum hoc nunquam prescriptio contra absentem a procederet, quia contra possidentem prescriptio non incurrit. C. de prescri. xxx. an. l. ij. Idem tempus non est modus perdendae possessionis: vt ff. quib. modis usufructu. l. mulieri. ergo contra absentem civilem possessionem animo retinentem nunquam procedit prescriptio. fateor quod contra civiliter possidentem prescriptio non procedit. Item fateor quod tempus tantum non est modus perdendae possessionis. Tamen iure cauetur, quod tempus est modus inducendi obliuionem, & obliuio est modus inducendi dispositionem animi, & dispositio animi, est modus perdendae possessionis: vt legitur & not. ff. de usufructu. l. furtum. §. fundi. & C. de conditio. infert.

Adde Abb. & Felyn. pulchre in cap. vigilanti. de prescriptio. & quis debet probare absentiam ad infringendam prescriptionem: vide ibi. & Ang. in Lemptor. C. de prescriptio. longi tempo. qui dicit, quod ei qui allegat. Idem Alexan. consilio

propt

lxxxvij. colum. vltim. versic. fortius. lib. ij. & text. & gloss. & ibi Bald. & Doct. in l. finali. C. de prescrip. longi tempo. & Bar. in l. j. in autem. ff. de itin. actus. priuati. & Cepol. de seruitut. vrbator. prad. cap. xxij. & amplè in decisi. Capel. Tholos. decisi. lxxxvj.

A. Adde quae requiruntur ad perdendam civilem possessionem glo. Inno. & Abb. Sicul. in

- 32 propterea dico quod si civiliter possidens neglexerit naturalem possessionem per x. ann. a vel ultra, quod in illa negligentia circa possessionem naturalem priuati eundem possessionem civilem, sicut alias cauetur in iure, quod negligentia commissa in adificenda vel recuperanda possessione naturalem inducit amissionem civilem: vt ff. de acquir. poss. l. si de eo. §. si forte. dico ergo quod quando absens retinet civilem possessionem, non inchoatur prescriptio duplici ratione. Prima, quia contra possidentem civiliter non prescribitur. vt d. l. secunda. C. de prescrip. xxx. anno. Secunda ratio est, quia qui civiliter possidet prescribitur ergo alius non prescribit eodem tempore, ne plures simul in solidum quererent, vt dictum est. sed ex quo iuris presumptione possessionem civilem perdidit per obliuionem, seu per animi dispositionem quae ex obliuione procedit post absentiam longi temporis, ex nunc inchoatur prescriptio contra eum, & hoc voluerunt Glossatores iuris civilis aliqui qualiter dicere, licet non plenè. C. de seruis fugiti. l. j. per
- 34 quod patet quod ad prescriptionem est necessaria civilis & naturalis possessio simul, vel civilis sola, naturalis autem sola non sufficeret eo casu quo poneremus alium civiliter possidere: vt s. ostensum est. Dyn.

In reg. Peccatum. Argumenta.

- 1 Peccatum non remittitur, nisi prius quod ablatum est restituat.
- 2 Nisi dictio, quando affirmare dicatur, & quando negare. & nunc. seq.
- 3 Poena nulla esse debet, vbi nullum delictum.
- 4 Absolutus an sit a peccato, cui remissa est restitutio.
- 5 Restituere quid sit.
- 6 Restitutio quando facta esse fingatur.
- 7 Restitutio impossibilis non obligat, modo ad sit restituendus voluntas.
- 8 Obligatus quando difficultate excusetur.
- 9 Inducia an differant a contractibus.
- 10 Impedimentum superueniens debitori quando eundem excuset.

prescribere non statim, sed demum possessione citius à domino amissa prædicto modo obliuionis decennij: vt not. hic Dyn. & alij tribus modis, per Felyn. in d. e. vigilanti. notatis.

Adde pro hic deductis Specu. in tit. de iurisdic. omnium iudi. vers. vlt. not. & in titu. de locat. §. vj. vers. xlvj. & in tir. de confel. §. ij. vers. quid si confiteor. & vers. sequē. qui incip. sed quid si confiteor. & Alex. ommo in l. j. interdicitum. ff. vti possid.

REGVLA IIII.

PECCATVM non remittitur nisi restituatur ablatum.

¶ **I**tem rem meam surripuisti, vel violenter abstulisti, vel aliud à me extorsisti per vsurariā prauitatem, ꝛ non remittitur peccatū: & consequenter nec poena peccati, nisi restituas rem ablata. & hoc intēdit hæc regula, & probatur. §. de vluc. c. cū tu. & de censib. c. ij. & dictio nisi, bponit sicut in c. proxim. & ff. de vent. in pos. mir. l. extraneo. & de fer. l. si feriat. & de custod. reo. l. ij. §. si. aliquādo autē reperitur q̄ negat seu priuat. v. C. de transacion. l. iij. & ff. de regu. iuris. l. quo tutela. in principio. & ideo dicendum videtur q̄ vbi præcedit oratio negatiua, dictio nisi ponit. vt dicta l. extraneo. l. si feriat. & l. ij. §. vltimi. & de auro & argento lega. l. si quis ita. & de aliment. legat. l. Stichus. §. Titia. & in hoc capit. & sequenti. sed vbi præcedit affirmatiua, sic negat seu priuat. vt dicta l. quo tutela. in principi. ff. cod. de diu. & temp. præf. l. de accessioni. bus. §. vltimo. & ad Turpillian. l. j. §. penultimo. & de iure. fil. l. iij. §. multa. & l. non possunt. Sed contra hoc videtur. ff. de regulis iuris. l. nemo ex in. princip. vbi priuat. & non ponit, & tamen negatiua præcedit: sed illa negatiua equipollēt affirmatiua: & ideo dictio nisi priuat, sicut vbi vera affirmatiua præcedit. ¶ **I**tem contra præ-

tere, cui est facienda restitutio, propter quid restituito fit, & quando. vide religio. fratrem Oliuerium Mallardi in serm. xxxvij. in vltima. parte Dominica. iij. Quadragesimæ. & in sermone sequent. in vltim. parte. & idem dicendum in omnibus casibus in quibus competit repetitio: & istud habet locum in foro animæ. nam vbiunque ius positium habens concursum legis seu æquitatis naturalis disponit super repetitione seu restitutione faciendā, talis lex est seruanda in foro conscientia: vt notat Abbas Sicut. in cap. quia perique. de immunit. ecclesi. vbi vide multa alia notanda in hac materia: & an restituito male ablatorum debeat fieri per manus illius qui tenetur restituere, vel per episcopum, vide Fely. in capit. cum sit. de Iudicis. vbi facit tres conclusiones. & Bald. in c. j. iniuria. colom. ij. vers. sic. q. ro. de pac. tenenda.

¶ Adde de hac distione Barto. Bald. Salic. & Alex. in d. l. iij. C. de transact. & latē in tractatu meo Dictionum: sed vltra vide Alex. consi. lxxxvj. lib. j. & per Io. And. dictaria

dic. & in addit. spec. titu. de sponsa. super rub. in verbo. negationem. & glo. in §. j. de his qui in mis. non con. in verbo. præter. in Fragmat. Sarct.

¶ Adde an restituere rem raptam pro fit raptori ad poenam euitandam. At h. in cap. j. de dolo & contu. & in cap. olim. in i. de restitu. spoliat. Alb. de Reza. in d. r. t. o. sic. in ver. restitutio. & opin. Dyn. hic sequitur Barto. in l. qui ea mente. §. de nra distam solutionem videtur. ff. de manumif. testamen. l. Titia. §. vltim. vbi videtur præcedere negatiua, & tamen dictio nisi, non ponit: sed ibi negatiua non præcessit, sed secuta fuit: & ideo non videtur habuisse animam concedendi libertatem, sed potius impediendi: & propter illam præsumptionem animi impeditur donatio libertatis. argumen. ff. de adimen. legato. l. legato inutiliter. & de conditio. & demonstrat. l. cum taie. §. vlti. Arguitur ergo à contrario, si restituatur ablatum, remittitur peccatum, cum argumen. à contrario sensu sumptum sit lex. vt ff. de testib. l. ex cod. & de testamen. l. qui testamento. §. mulier. & cum sublata causa finali alicuius rei tollatur effectus. vt ff. de dolo. l. ij. §. vltimo: & l. & eleganter. in princip. & de exception. rei iudi. l. ij. & de adimend. leg. l. alumnæ. §. ab heredibus. & §. de præbend. & dign. c. si pauper clericus. lib. vj. Cum ergo delictum sit causa finalis poenæ imponendæ: quod patet, quia vbi non est delictum, non debet esse poena. ff. de verbo. signi. l. aliud. §. inter multam. C. de poenis. l. sancimus. & bene sequitur quod restituito ablato, & sic reducta causa ad nõ causam, remittitur peccatum: sed contra hoc apertè. ff. de furt. l. qui ea mente. & vi bono. rapt. l. penult. vbi restituta re sublata, vel violenter ablata, non remittitur peccati poena: sed illud secundum rigorem iuris ciuiliis: secus autem de æquitate iuris canonici. quod diuinū imitatur. ¶ **Q**uarti autem solet. si fur. vel raptor, vel vsurarius habet facultatem rei restituendæ: si fiat ei remissio absque eo quod restituat rem, an intelligatur à peccato absolutus: & quidam dicunt quod sit absolutus b, quia sol-

not. Cy. Bar. Bal. & Saly. in l. si quis non dicam rapere. C. de episcop. & cler. & Bar. & Angel. in §. igitur. in authen. vt iudic. sine quoquo suffra. colom. ij. & quæ notr Barto. Bal. Paulus de Castro. & Alexand. in l. quamuis. ff. de iureiurand. & Dyn. in regula. quæ contra iura. vers. sed contra regulam videtur. j. eodem & Dec. in l. ij. de calore. ff. eo titu. & Cyn. Ioan. Fab. in d. l. si non conuict. & ibi Salyc. C. de in iur. & Dec. in Capel. Tholof. questione ccccx.

¶ **A**bsolutus. Est bene, si est facta liberè & ab habente potestatem, D 4 nere

reiecta scrupulosa distinctione sequenti, vt dixi in tract. vsurarum nsm. 8. & cll
communis sententia Theologorum & Iuristarum. Car. Mol.

▲ Adde quid sit restituere. Abbas Sicul. in capit. querelam. in fin. de elect. & in e.
præterea, de vsuris, vbi ponit differentiam inter satisfacere & restituere, & in ru-
bri, de restit. in integrum. & Barto. in l. qui in proprio. §. item quaeritur. ff. de pro-
curat. Quotuplex fit, vide

Barto. in l. cum quis. §. si quis pro reo. ff. de solutio. & in l. prima. §. fina. ff. de quaestioni. & ibi vide Alexan. in additione. & Bald. in cap. domino guerrâ. Et ibi Cardin. Alexand. colum. na. iij. Hic finitur lex, & incipiunt Consuetudines Regni. col. lat. x.

▲ Adde quòd idem tener expressè Bald. in l. rogasti. §. si tibi. col. j. versicu. quid autem si remis vsurario. cum seq. qò. ff. si certum pet. alleg. hic Dyn. & in l. singularia. colum. iij. eodem tit. & vide Hostien. in summa de vsurariis. §. fina. versu. quid si fenerator. & versu. quid si vsurarius. & Dom. in cap. quanquam. de vsur. §. eodem lib. Ioan. And. hic in glo. & in Mercur. tenet contrarium. & in additione. Specul. titu. de vsur. §. j. & Fed. Sen. in consilio xvij. incipien. quratio talis est. & Ioan. de Anchara. & Io. Calder. in consilio x. super rubri. de vsur. & pulchrè Alexand. in consilio xcj. colum. j. & vltim. libro ij. & Feder. consilio xxij. & Laurent. de Rodulp. in repet. capit. consulti. in prima quaestio. de vsur. vide Ludo. de Roma. in suis singular. fo-

uere & consequi remissionē eius, quod erat soluendum, paria sunt. ff. de re iudic. l. iij. §. soluisse. & l. intra dies. & quia satisfactū accipimus per eum modū quem creditor acceptauerit. ff. de pigno. actio. l. si rem. §. satisfactū autē. & quib. mod. pignus vel hypot. sol. l. itē liberatur. in prin. Alij dicunt qd non liberatur quis, quia verbis regulæ inherendum est in dubio, cū de peccato agatur. † Restituere autem est, rem in primo statu reponere. vt ff. de vsur. l. videamus. §. in Fauiana. & ne quid in loco public. l. ij. §. vt restituat. & de verbo. significat. l. cum prætor. & l. plus est in restitutione. & l. restituere. Non absurdum tamen dici potest † quod si res erat restitutio parata, & tunc fiat remissio, qd habeatur perinde ac si res esset restituta, & postea per eum cui restitutio facta fuit donata sit restituenti. argu. ff. de donatio. inter virum & vxorem. l. iij. §. sed si debitor. & §. vlti. & de iure dotium. l. vir ab eo. & ff. si certum petatur. l. singularia. circa finē. & de solutionib. pecuniam. & de rei vindicatione. l. hoc si res. aliās nō potest intelligi propriè facta restitutio, cum quā tum ad propriam significationem verborū, aliud fit remittere aliud restituere, vt dictū est. † Sed si non habeat facultatem rei restituendæ: tunc esset sibi impossibilis restitutio. Et tunc sine restitutione absoluentur: b quia nemo potest ad impossibile obligari: vt infra eodem capit. nemo potest. & ff. de regulis iuris. l. impossibilium. quia ipsa non habendi necessitate excusatur: vt ff. de muner. & honor. l. cura. §. inopes. Licet fortè secūdum rigorem iuris civilis nō esset excusatus: quia naturalis impossibilitas non personæ difficultas debitorem excusat: vt ff. de ver-

obl.

l. i. colum. ij. versu. colligitur & Alexand. in l. si plagij. colum. j. ff. de verborum obligationibus.

▲ Datio. scilicet quantitatis, vel in genere, aliās in obligatione dandi speciem, difficultas impedit moram, vt t. net Bart. Alex. & omnes in l. quòd te. §. cert. pet. vbi Philip. Deci. ad fin. idem sentit in obligatione dandæ quantitatis, & malè, vt ibi in

Annotatione. dixi. C.

Molin.

- oblig. l. continuus actus. §. illud. ¶ Sed mihi videtur etiam secūdum rigorem iuris civilis posset excusari. multum enim refert vtrū sit in obligatione datio vel factū. nam si est in obligatione datio, & difficultas personæ nō excusat debitore: vt in §. illud. sed vbi est in obligatione factum persona, b casus contingens in persona. debitore excusat, siue factum debeatur ex contractu, siue ex promissione in iudicio facta. De contractu patet. ff. ad leg. Rhod. de iact. l. vlti. §. penul. De iudicio, si quis cau. l. ij. §. si quis. † Verum est, quia Glossatores iuris civilis distinguunt inter iudicia & contractus, & nihil est: quia idem est in vtroque quantum ad hoc. vt in l. præalleg. Cū ergo rem restituere sit factum: sicut & rem tradere: c vt ff. de verb. obliga. l. vbi autem non apparetur. §. qui id. & l. stipulationes non diuid. §. idem puto. sequitur † quòd im pedimētum superueniens in personam debitoris, quòd restitutionem impossibilem facit, debitorem excusat, nisi culpa præcesserit casum, quia tūc non excusatur propter casum: vt ff. solut. matrimo. l. etiam. §. licet. Item nisi relinqueret sub spe veniæ d consequenda: quia tunc videtur culpa casum præcedere. & ideo excusari non debeat. argumen. ff. de damno infecto. l. fluminum. §. item apud. & §. Seruius, & de acti. & obliga. l. j. §. is quoque. & commod. l. in rebus. §. quod autem.

In Reg. Peccati venia. Argumenta.

- 1 Correcchio mentalis, id est, contritio requiritur, vt venia peccati concedatur.
- 2 Soluuntur facilius, quæ ligantur facilius.
- 3 Ligatur quis facilius iure diuino quam humano.
- 4 Cogitatio sola peccati penam non meretur iure civili.
- 5 Correcchio triplex est, & quæ desinat iuramentum earum qualibet.
- 6 Ius civile quid in peccatis attendat.

si quis ab alio, §. si. ff. de re iudi.

▲ Adde tex. & ibi Abb. Sic. in cap. illud. de clerici. excommu. & not. quòd facilitas veniæ in casum tribuit delinquendi. xiiij. quaestione iij. cap. est iniusta. Spec. tit. de

adu. verfi. vij. in fin. vide Petr. de Ancha. in d. cap. illud. & istud induxit Iaf. in §. fina. colum. iij. ver. xj. fallit. in lit. de act. quod si quis sub spe cessionis bonorum contrahit. non admittitur ad cessionem bonorum. vt tenet ibi Ioann. de Platea & bene facit quod not. Bar. in l. j. §. j. ff. si quis testamentum liber esse.

Adde Card. Alex. in c. denique. in princip. iij. dist. in fin. verbis suis. vbi dicit esse ibi gl. limitantem hanc relationem quod procedit in venia culpæ. focus in venia pœne. qd non est. idē not. Alber. de Ros. in Dictionario suo. in litera. y. e. nia. licet Dyn. hic videat sentire contrariū. qd correctus cōsequatur remissionem pœnæ. &c.

PEC CATI venia non datur nisi correcto.

QUAE REGULA concordat cū proxima precedenti: quia sicut in præcedenti nō remittitur peccatū. nisi restituatur ablatū: ita hic nō remittitur peccatū. nec peccati pœna. nisi interueniat mentalis correctio. id est animi pœnitentia & cordis contritio: his enim interuenientibus datur peccati venia. a sed quaeritur. cur de iure canonico propter solam pœnitentiam. id est cordis contritionem. datur peccati venia. & non de iure ciuili: vt ff. de adul. edict. l. quis sit fugitiuus. & de furt. l. qui ea mente. cum similib. Respositio est aperta: quia ea quæ facilius ligant. facilius dissoluntur: seu quæ facilius ligantur. facilius dissoluntur. vt ff. eod. l. nihil tam naturale. & l. ferè. & de sol. l. prout quisq. & de rescin. vend. l. emptio. ¶ Constat autem qd de iure diuino facilius quis ligatur: quia sola mentis cogitatione. si modò fuerit huius propositi. qd occasione data. id. quod cogitauit. commissurus sit. vt ff. de verb. signifi. l. fugitiuus. & ideo per contrariā animi pœnitentiam. & cordis contritionem. cōsequitur remissionem peccati. & pœnæ pro peccato imponenda: ¶ Iure autem ciuili per solam animi cogitationem ad actum non procederet pœnā non meretur. vt d. l. fugitiuus. & de pœnis. l. cogitationis. sed si ad actum processit pœnā meretur. & ideo sola cordis contritione veniam nō consequitur. Correctio. id est pœnitentia. & cordis contritionem habenti. ¶ correctio triplex reperitur: vna verbalis. alia realis. tertia mentalis. tamen nec verbalis. nec realis prodesse. nisi mentalis interueniat quo ad Deū. cum ad cor tantū respiciat Deus & quantum ad peccati commisionem. & quantum ad remissionem consequendam. ¶ Iura verò ciuilia quantum ad commisionem considerant factum concurrens cum animo: & non factum tantum sine animo: quia voluntas & propositum maleficia distinguunt. vt ff. de fur. l. qui iniuria. & de sicar. l. infans. & l. diuus. nec animus sine facto. vt l. fugitiuus. & l. cogitatio.

In reg.

Adde singu. Cyn. & Bald. & Salice. in l. si quis non dicam rapere. C. de episcop. & cler. Barto. in l. j. in princip. ff. de extra ord. crim. & Bart. pulchrè in consi. cexvij. & Alex. in l. i. §. fina. ff. quod quisque iurus. & Salic. in l. i. qui cum telo. C. de sic. & Abb. in cap. j. de præsumpt. & Docto. in cap. perpetua. §. de elect. eod. lib. Bal. & Ange. Aret. in §. item lex Cornelia. in lit. de pub. iudic. & Barto. in l. j. §. diuus. & l. diuus. ff. ad l. Cornelianam. de sicar. signanter per Felyn. in d. capit. j. de præsumpt. post do. Anto. & Imol. & Felyn. in tra. suo de conatu. quæ posuit post tituli. de appell. vbi ponit in dictis locis regulā. & quod conatus sine effectu pœnam meretur. & etiā octo fallit. Et quid in statutis maleficiæ punientibus vide per Doct. §. alleg. & Paulum de Castr. in consil. xxvij. in antiq. colum. ij. verfic. dicit aliquis. & ad prædicta vide Lud. Bolg. in l. in executione. §. quæcunque. ff. de verb. oblig. in secundis interpretationibus. Quia pœna puniatur illi qui repertus est in domo animo furandi: non tamen processit ad actum. vide Bart. in l. qui ea mente. ff. de fur. & Bald. in d. l. si

In reg. Nemo potest. Argumenta.

- 1 Obligatus ad impossibile nemo presumitur.
- 2 Promittens impossibile. de facto non obligatur.
- 3 Obligare nemo potest ad id. quod natura. facto. vel iure est impossibile.
- 4 Præceptum aut etiam autoritas neminem potest ad impossibile obligare.
- 5 Legis autoritas ad impossibile non potest quenuquam obligare.
- 6 Obligari aut possit quis ad impossibile ratione vltima voluntatis vel contractus vigore.
- 7 Contrahere nemo presumitur scienter super re impossibili.
- 8 Obligatio naturalis nunquam contrahitur sine consensu.
- 9 Obligatio an fiat inutilis per impossibilitatem.
- 10 Condicio impossibilis quando vitiat obligationem. Erui. seq.
- 13 Impossibilitas superveniens non vitiat obligationem aut contractum.
- 14 Promittens hominem mortuū. & si non dederit. decem promittit. an obligetur ad panam.
- 15 Obligatio occasione delicti contracta extinguitur. sicut & delictum. morte serui.

REGULA VI.

NEMO potest ad impossibile obligari.

- 1 ¶ I promitto alicui dare quod est impossibile de natura dari. vt Solem. Lunam. & Stellas. non obligor: vt ff. de verbo. oblig. l. si stipuler. ij. respon. Item si promitto facere id quod impossibile est de natura fieri. vt cœlum digito tangere. vel cœlum ascendere: vt dicta l. si stipuler. ij. respon. ¶ Item etiam si promitto id quod est impossibile de facto: vt montes Alpum ultra mare deferre. argum. ff. de statulib. l. cum hæres. §. j. Item si stipulor id quod est impossibile de iure: vt rem sacram mihi dari. vt instituit. de verb. obligat. in princip. & ff. de verbor. oblig. l. inter stipulantem. §. sacram. & l. si stipuler. §. item 3 quod leges. Intèdit ergo regula dicere quod nemo potest obligari. a ad id quod de natura. de facto. vel de iure

quis non dicam rapere. & Ant. in cap. j. de eo qui mit. in possess. causa rei servan. & Archidia. in can. qui bona. xv. j. q. j. vbi dicitur per textum. in l. facularij. ff. de extraord. crim. quod relegatur vel ad opas traditur: sed ibi Lud. Bolog. tenet contrarium. ad not. hic vide Baldum in consilio xxxij. volu. iij. & Cardin. Alexand. in cap. omnes. xx. j. dist. i. & Bald. in consil. xxx. lib. ij. & in consil. lvij. colum. vij. versu. ite qui iusti. lib.

j. & in cons. xx. vij. lib. ij. Et an eonatus puniatur in ciuilibus sicut i crimine. dic q non. vt not. glo. sing. & Bal. in l. i. cōstit. terit. C. finium regund. & Fely. in c. cum accessissent. col. xvj. in princip. Dec. consil. xxxij. & in consil. xxxvj.

Adde inquam alleg. Fely. in tract. de conuatu. post titu. de app. q. nunc per modernam impressione ponitur post titu. de sponfal. & de hac materia tu vide omnino Panor. in capit. adolefcens. & qd

ibi posui in addit. ad ipsum. in versicu. consummatum. nu. ij. de sponsi. vbi pono quid de hoc casu in foro fori. & in foro poli. & de hoc etiam vale Romam singul. eccxx. incipiente. iudex capiens pecuniam.

A Adde, an & quando impossibilitas vitiet. Bart. in l. j. ff. de hered. instituend. & in l. fina. ff. si certum petat. & in authentic. si quando. C. de consil. pec. impossibile simpliciter potest deduci in obligationem, si nominis prouisione deducatur ad possibilitatem. textus singul. & vnicus in l. fina. §. inter eos. ff. de verborum oblig. & ibi Lud. Bolog. in secundis interpret. de quo vide per Bar. in l. continuus adus. §. illud. ff. de verborum oblig. & ibi quæ sit impossibilitas, & multa alia circa materiam. & quæ not. Dyn. s. in regula. peccatum. & ibi in penult. addit. & quodplex sit. per Bar. in l. j. ff. de conditio. instit. & ibi multa notanda dicit in materia. & in l. impossibilis. & ibi Alexan. ff. de verbo. oblig. & pulehræ Angel. Aret. in §. impossibilis. instit. de inutil. stip. & Bald. & Imol. in dicta l. j. ff. de condition. instit. & Bal. in l. vni. ea. in x. oppo. C. de his quæ pona. nomine. & in l. ab administratione. C. de lega. & in cap. j. ad hæc. versicu. extra quæro. hic finitur lex Corra. columna x. & in con-

leges

§lio xxix. colum. ij. versicu. quia impossibile. volum. iij. & Christopho. Poreus. & ibi Iason de May. in additionib. in dicto §. impossibilis. de inutil. stipu. & Card. Alexand. in cap. ab exercitio. columna ij. xx. xv. dist. i. & Abb. Sicul. in cap. cum esset. colum. xj. de testament. & Bald. in l. iij. §. quæ situm. ff. si quis caut. & Cyn. in l. non morituro. C. de contrahend. & committend. stipulat. & Ioan. Fab. in §. fina. instit. de leg.

Paul. de Castro leges improbat. vt hic. & ff. eodem. l. impossibilium. & Bartholo. & Bartholo. mæus Socin. in l. obtinuit. ff. de conditio. & demonst. & Calder. in consilic. vj. titul. qui filij sint legitimi. & Angel. in consilio cxix.

A Adde Cardin. Alexand. in cap. erit autem. iij. dist. i. col. i. & ij. & ibi dicit Card. quod medium est impossibile illud quod est contra legem. vt dicit glof. in cap. gratia. de refra. §. eodem lib. & Anno. in cap. pastoralis. de causa poss. & propriet. sed etiam quod est contra consuetud. vt cap. erit autem lex.

B Adde quod ex conditione impossibili non nascatur ciuilibus. vt dicit glof. in cap. gratia. de refra. §. eodem lib. & Anno. in cap. pastoralis. de causa poss. & propriet. sed etiam quod est contra consuetud. vt cap. erit autem lex.

C Adde quod ex conditione impossibili non nascatur ciuilibus. vt dicit glof. in cap. gratia. de refra. §. eodem lib. & Anno. in cap. pastoralis. de causa poss. & propriet. sed etiam quod est contra consuetud. vt cap. erit autem lex.

contr

testamento contra legem celebrato: vide Ang. & Alex. in l. si certis annis. colum. ij. ver. ij. limitat notabiliter Ang. C. de pa& Bart. in l. cum lex. col. ij. ver. his pramissis. ff. de fideiussoribus. & Ant. & Imo. in c. cum contingat. de iureiur. & no. q. filiusfamilias accipiens matrem contrahit contra senatusconsultum. Maced. & pariter mulier intercedens contra Velleia. & tamen obligantur naturaliter & civiliter, licet adiuventur exceptione, vt est text. & ibi glo. super verb. petitio. in l. j. in prin. & ibi Bar. ff. ad Maced. & Iason. in reper. l. frater a fratre. colum. xx. post principium. ff. de cond. inde. vide Dyn. & ibi in addit. in regula vlt. versic. de re ad rem.

▲ Adde quod idem tenet Cy. in l. non moriturum. C. de cotrahen. & committend. stipul. & Bartolus & Alexand. in l. si homo mortuus. ff. de verborum obliga. sequendo ibi gloss. & Bartol. Bald. & Alexand. in l. si deceaserit. ff. qui satisfada. cogant. reprobando ibi glo. & allegant Dyn. hic & Barthol. Socin. in l. obtinuit. colum. na prima. prope finem. de conditio. & demonst. fr. ff.

contractibus, aut in vltimis voluntatibus. † Si in contractibus, aut affirmatiue, aut negatiue: si affirmatiue, vt quia promitto si cœlum digito tangas, reddit contractum inutilem: si negatiue, vt quia promitto, si cœlus digito tangas, valet contractus, & quia affirmatiua est impossibilis, ideo negatiua, quæ est eius contraria, est possibilis & necessaria, & facit contractum de præserti valere & obligationem parit. vt ff. de ver. obli. l. impossibilis condit. & ita debet intelligi. ff. de act. & obli. l. nō solū. & patet aperte in l. de inu. stip. §. si impossibilis. † sed in vltimis voluntatibus, siquid negatiua, idem quod in contractibus: si affirmatiua, aut omni tempore impossibilis aut a principio possibilis & ex post facto impossibilis primo casu aut erat adiecta in persona honorati. id est eius cui aliquid in testamento adscriberetur, & tunc habetur pro non adiecta, & relictum valet. vt in d. l. obtinuit de cond. & demon. l. j. de cond. inst. & ibi no. si in persona onerati, id est eius cui onus præstationis in vltima voluntate imponitur: vt dāno hæredē x. dare si cœlum digito tangat. tūc reddit inutile. vt in l. de leg. §. vlt. sed † si erat ab initio possibilis, & ex post facto deuenit ad impossibilitatē, relicti valet, & sola impossibilitas remouetur: vt ff. de lega. j. l. si mihi & tibi. §. si quis seruos. Quid autē si in conuentione apponatur aliquid impossibile, & si id nō fiat, detur pœna quā possibile est præstitari: saltem obligatio contrahitur in pœna: verbi gratia: † promitto dare hominē mortuū: & si non dederō, promitto x. nomine pœnæ: vel promitto dare certum hominē viuū: & si non dederō, promitto dare decē nomine pœnæ: & homo postea moriatur ante moram. Glossatores iuris ciuilibus aliquando determināt, & malē, q̄ pœna cōmittatur per l. in illa stipulatione. si calen. ff. de ver. obli. aliquando determinant, & bene, a q̄ stipulatio non committatur ad pœnam. vt de ver. obli. l. si homo mortuus. & in l. in illa stipulatione. vbi nil facit ad propositum, quia ibi incidit stipulatio pœnalis a præcedenti conditione, & ideo interitu illius rei quæ non est in obli

▲ Adde Bart. & doct. mod. præcipuè Franc. de Are. in l. maritum. ff. solu. matr. & ipsum Dyn. in §. sunt præterea. inst. de act. & Alexan. sing. in d. l. maritum. qui ponit regulam, quod maritus nisi inquantum facere potest, & viginti vnam fallen. & vide Ang. Arc. & Taf. de May. Io. de Pla. & Ioan. Fab. post Nicol. de Neap. in §. item si de dote. inst. de act. & Ang. de Peru. in l. non solum. ff. de re iud. & Lud. Bol. in l.

in obligatione, nō potuit liberari promissor: sed in proposito incipit a præcedenti conuentione: & ideo si res sit intertempa a principio. pœna non debet committi, quia rei impossibilis fuerat adiecta. itē si moriatur post promissionem, & ante moram nō committitur pœna, quia interitu rei quæ in obligatione erat contingente ante promissoris moram, liberatur a principali, & a pœnæ promissione. vt d. l. si homo mortuus. & ibi no. Sed contra hanc determinationem videtur. ff. de noxal. l. si ad libertatem. §. si quis. nam ibi seruus nō erat in obligatione, sed æstimatio damnæ: vt ff. de re iud. l. miles. §. x. & tamen eius interitu contingit liberatio: sed ibi est in obligatione æstimatio propter delictum serui: † sicut ergo delictum morte serui delinquentis extinguitur, ita & obligatio delicti occasione contracta. Dyn.

In reg. Priuilegium. Argumenta.

- 1 Priuilegiū mariti ne condemnatur, eius personam sequitur.
- 2 Beneficium restitutionis personale minori concessum non cōpetit fideiussoribus, licet ad eius trāsseat successores. & n. 5.
- 3 Beneficium persona concessum, quando cum persona extinguatur.
- 4 Priuilegiū quādo extinguitur, eo extincto cui cōcessum, est.
- 6 Priuilegium rebus concessum, transit ad successorem.
- 7 Priuilegiū ciuitati vel loco cōcessum ad posteros trāsfertur.

REGVLA VII.

PRIUILEGIUM personale personam sequitur, & extinguitur cum persona.

¶ POTE ST poni exēplū huius regulæ in priuilegio quod datur marito, vt condēnetur inquantū facere potest. deducto ne egeat. nā personā mariti sequitur, & cū persona mariti extinguitur: & ideo hæres mariti extraneus in solidū condēnetur, nō habita ratione ne egeat. vt ff. sol. mat. l. maritū. & l. seq. & de re iud. l. & si fideiussor. §. si maritus. & in l. sciendū. idē in priuilegio personali, q̄ datur patri & patrono & militi vt condēnetur inquantū facere p̄possunt. vt ff. de re iud. l. sunt qui in id q̄ l. patronus.

& ideo. §. j. ff. rer. amo. in suis primis interpr. antiquis. & an huic priuilegio possit renūtiari soluto matrimonio. vide per Lud. Bolog. in l. eum qui. §. si mulier. ff. de iur. iur. & adde ipsum in l. si filio. ff. solu. matr. & in l. etiam. eod. titu. & Cy. in l. vna. §. cum autem. C. de rei vxor. act. & Alexan. in l. nō tantum. ff. de re iudic. & Fel. in cap. quæ in ecclesiarum. colū. xxv. ante mediū de cōsti. b Adde doct. in iuribus hic all. leg. & in §. sunt præterea. & §. sed & si quis. inst. de actio. & quod dicitur in milite armate militie, idē in clerico cœlestis militie mite. vt no. glo. in l. milites. & ibi Bar. Augel. & Marthæus de Math. in suis notabil. fol. 1. colum. ij.

Et Ioan. Bap. de sancto Seuerino. in tract. de debitor. suspectus. & fug. in qv. mul-
 tum singulariter. & decisionibus Capellæ Tholof. decisi. cccxlvj. & Abb. Sicul. in cap.
 olim. de restit. & in cap. j. de cler. & grotan. & Iatus in cap. Odoardus. & ibi Andr.
 Barb. colum. ij. de solt. t. ubi dicit idem dicendum in aduocato. & tenet Anse. Ale-
 xand. & Ludouic. Bolog. in secundis interpretationibus per gloss. quam faciunt ibi
 singulariter. in

dicta l. miles. de
 re iudica. & ibi
 Alexand. alleg-
 gat aliam glo.
 & ibi Bartol.
 in l. ij. §. est &
 alius. ff. si quis à
 par. sue. & idem
 Cyn. & Salicet.
 in l. j. colum. v.
 C. de iur. & fa-
 cti ignoran. ibi
 hoc limitat nõ
 habere locum
 in priuilegij
 concessis ra-
 tione presump-
 tæ ignorantie
 iuris: quia
 turpe est do-
 ctoria ius igno-
 rare in quo ver-
 satur. l. ij. §. ser-
 uis autem su-
 spectus fide o-
 rig. iur. pro quo
 dicto est text.
 & ibi Cy. Barr.
 Bald. & doctor.
 moder. in l. j. C.
 qui & aduers.
 quos in integ. restitu. & in l. profecto. & ibi gloss. & Ioan. de Plat. C. de muner. pa-
 trimo. lib. x. & vide docto. maxime Alexand. in l. ij. quod quisque iuris. facit text. in
 l. aduocatos. C. de aduoca. diuer. iudi.

Adde Mattheum notab. lxx. incip. nota quod clerici. de quo vide Anchara. in re-
 pet. cap. si propter. colum. vj. de referip. Panor. in cap. j. de clerici. & grot. de mi. metus
 do. Iafon May. in l. quamuis. col. ij. circa medium. C. de iur. & facti ignoran. & Abb.
 consil. xcij. incip. an quoque heredum. l. ij. & ibi posui in apostilla ad ipsum.

Adde ibi videndum Barto. qui alleg. Dyn. hic. & ponit vnum casum. in quo pri-
 uilegium restitutionis non transit ad heredem minoris. & aliu casum vide etiam
 per gloss. & Bartol. in l. pater familias. ff. de priuil. credit. & Bartol. in l. interdum. de
 minorib. ff. qui sequitur solut. Dyn. hic.

Adde Cy. & Bald. in l. heredes. C. ad Velleian. & Bald. sequitur. Dyn. & multum
 dicend

omne pendit. & ponit vnam dicit. & vide Dyn. in regula. si quis succedit. infra.

Adde pulchre Bar. Bal. & Alex. ling. in l. quia tale ti. foli. mat. glo. celebrer. Bar.
 & ibi Ioan. de Plat. in l. fordidorum. C. de excus. mune. lib. x. & Bar. in l. pen. ff. de serui.
 leg. & in l. j. & ibi Alex. in addit. ff. de consil. prim. & Bal. in l. h. in noua lectura. eo.
 tit. col. j. & Ang. Aret. Ioan. r. ab. & Iaf. in addit. ad Christoph. Porc. in §. quod prim.

dicendum est ¶ quod aut persona est proxima & imme-
 diata causa beneficij personalis. vt patet in marito. patre.
 patrono. & milite. de quibus superius dictum est. & tunc
 beneficium personæ cum persona extinguitur. vt hic. &
 ff. eo. l. priuilegium. & l. in omnibus. aut persona non est
 proxima & immediata causa: sed latius. vt est videre in
 persona minoris. qui in integrum restitui petir. cui non
 conceditur restitutio. licet probat se minorem. nisi pro-
 bet de latio: vnde latio est proxima causa restituitio-
 nis. non persona minoris: vt probatur ff. de iureiuran. l.
 nam poitea. §. si minor. & de minorib. l. quid si minor. §.
 non semper. & l. non omnia. & tunc beneficium perso-
 nale non extinguitur cum persona. vt d. l. non solum. &
 l. interdum. Ratio autem prædictorum est aperta: quia
 primo casu extincta persona extinguitur causa finalis
 priuilegij concedendi. & ideo extinguitur priuilegium:
 in secundo extincta persona. non extinguitur causa fina-
 lis priuilegij concedendi: & ideo priuilegium non expira-
 t. iuxta regulam qua cauetur. cessante causa finali. ces-
 sat effectus: & non cessante causa. durat effectus: vt ff. de
 dona. l. j. §. vlt. & l. & generaliter. ¶ Vltimo loco a circa
 materiam regulæ potest plenè distingui: quia aut priui-
 legium conceditur personæ. aut cõceditur rebus: aut ge-
 neri personarum. aut ciuitati. vel loco. aut causæ.

¶ Primo casu: aut persona est proxima causa priuilegij
 cõcedendi. tunc cum persona extinguitur priuilegium:
 vt ff. sol. matr. l. maritum. & l. seq. & de re iudica. l. licen-
 dum. & l. fideiussor. & §. si maritus. & de excus. mune. l.
 fordidorum. lib. x. & ibi no. & de iur. in iuu. l. j. §. personis.
 & hic. Aut verò persona est causa remota. & alia proxi-
 ma. & tunc priuilegium nõ extinguitur cum persona: vt
 ff. de in integ. rest. l. non solū. & de min l. minor annis. §.
 si. & l. seq. & C. de temp. in integ. rest. pet. l. ea quæ ad
 Velleian. l. heredes. ¶ ¶ Secundo casu. scilicet quando
 conceditur rebus. transit ad successorem in eadem rem.
 siue succedat titulo vniuersali. siue titulo singulari: vt ff.
 de aqua quo. & asu. l. j. §. permittitur. & de censu. l. etate.

obstat etiam. & per Alber. de Roza. in opere statutu. in p. parte. q. x. & Bal. in l. Galus. quidam recte col. vlt. ver. si. sed quid in dubio. ff. de libe. & posthu. & Bar. in disputa. sua incip. Pisona civit. col. vi. & Bar. & ibi singu. Alexan. de Imo. l. j. s. ff. de iure immuni. & Ang. Aret. in lit. de grad. s. v. grad. in fi. & Bal. in repet. c. si pat. de testam. su. pra eodem. lib. vj. char.

A Adde. an semel mal' semper presumitur malus. Bar. in l. si cui. s. ff. de iud. col. ij. ver. si. venio ad secundam parte. ff. de ac. c. & intellige quod malus presumitur malus in eod. gen. mal. secundum Bart. in l. Casius. ff. de senat. & vide Bart. in l. si prius. in ij. & v. opinio. ij. partis. ff. de no. oper. nuntia. & Bal. in l. si. ff. de hered. in lit. & Alex. in consi. v. col. ij. in pri. l. col. & te. & ibi Bart. & Ioan. de Plat. in l. Athletas. C. de theod. lib. x. facit quod non. Bal. in ca. j. de feud. dato in vicem l. commiss. & Innoc. in c. super his. de accusa. & q. voluit gloss. in c. theorica. Abb. Sicu. ibi in c. p. posuit. de cler. excom. ministr. vbi nec. ex illa gl. quod semel excommunicatus presumitur ex-

§. rebus. & arg. ff. de seruit. rusti. prad. l. via. §. quacunque. ¶ Tertio casu quando conceditur generi personaru. hoc expressio vel intellecto quod ad posteros trafeat. ad succedentes per lineam masculinam: non autem ad descendentes ex foeminis transiit: vt ff. de iure immu. l. j. §. vlt. & l. immunitates. & de mune. & hono. l. vacatio.

¶ In quarto casu. id est quando conceditur civitati vel loco. cum semper idem populus videatur: vt ff. de iudi. l. proponebatur. ita cocedi videtur quod ad omnes in eadem ciuitate vel loco successiue habitates perpetuo extendatur: vt de censu. l. forma. §. quamquam.

¶ Quinto casu. scilicet quando conceditur causae. vt est videre in causa depositi. & similibus. non extinguitur cum persona. sed transit ad successores: vt ff. eodem. l. in omnibus. & l. priuilegia. Dyn.

In reg. Semel malus. Argumenta.

- 1 Calumniatus in prima accusatione. presumitur calumniari in secunda.
- 2 Malus semel. praesumitur malus semper.
- 3 Bonus quilibet praesumitur. nisi contrarium probetur. et nus. §.
- 4 Status rei praesens versus vel praesumptus attenditur.
- 6 Posteriora prioribus derogant.
- 7 Immutabilia quae dicantur per naturam.
- 8 Malitia est persona eam committentis amexa.
- 9 Motus malorum continuatio consistit in animo.
- 10 Possessio auferri potest alterius facto.

REGVLA VIII.

SEMEL malus semper praesumitur esse malus.

¶ EXEMPLVM huius regulae summi potest ex l. si cui. ff. de accusa. §. iisdem. vbi dicitur. q. qui calumniatus fuit in accusatione prima. calumniari praesumitur etiam in secunda. Idem ex l. non omnes. §. a barbaris. ff. de re mili. vbi dicitur quod si miles male se habet in militia. non est ei plus credendum: quia non est verisimile quod in futurum bene se habeat. ¶ Ex quibus legibus progreditur ista generalis regula. q. semel malus a semper

presum

communicatus. nisi probetur absolutus. de quo per Alexan. in addit. ad Bal. in l. ex persona. C. de proba. limita hanc regulam secundum Andr. vulgo. Barba. in c. testimonium. de test. in fi. & Andr. Corlet. in suis singu. in litera. praesumptio. quod si aliquis fuit semel suspectus & male vitae. licet de facili non praesumatur mutatio vitae de malo in bonum. si potest probari quod iste qui olim fuit male vitae nunc

per tres annos continuos seu a tribus annis citra. probetur fuisse bene conuersus & bonae vitae. q. praesumitur purgatus. ¶ Sed contra regulam & exempla. videtur praesumptio iuris & naturae: quia quilibet praesumitur bonus a

& emendatus. & per hoc cessabit sinistra suspicio mali. elegans est tex. in authent. de monachis. s. hic autem. ver. sic. facit. & ibi Ang. & expresse tenet Lud. de Roma. in consi. cccxxv. col. ij. vbi dicit. quod propter desipientiam ab iniquo vitendi genere. reuerfionem ad bonum quis fingitur notus homo. adeo quod fingitur nunquam fuisse talis qualis erat tempore male vitae. vt cap. ferrum. l. distinctio. quod no. & idem tenet Fely. in c. cum deputari. in prin. de iudic. & Ioan. Fab. in insit. de inoffic. testam. ver. sic. scortis. & Card. Alexan. in c. leges. col. vlt. liij. dist. per text. & glo. in cap. Conradus. xv. ij. quaeftio. ij. add. Bald. hic in consi. lxxx. col. ij. ver. sic. praesumitur. vol. liij. & Bal. in l. j. ff. de magistr. conue. quando ex praesenti paupertate quis praesumitur retro pauper. & sit facienda praesumptio de praesenti ad praeteritum. vide Bar. & pulchre ibi Bal. & Alexan. in addit. ad Bart. in l. ex persona. C. de proba. & Bal. in l. iure possidetis. eo. tit. & Bal. in l. non ignorabit. C. ad exhib. in l. si quis. & ibi Alex. in addit. C. de adult. & per Bal. in consi. lxxvij. ver. nam quando. lib. j. & Ang. Aret. & Iaf. in s. sic. itaq. col. ij. in lit. de actio. & etia praesumatur in futurum. vt no. Bal. in l. ij. C. si vendi. pig. aga. Et an ex vnico actu iudicetur quis malus vel bonus. Ioan. Fab. in s. cumq. Deo. col. ij. in lit. in proc. & ibi Ang. Aret. & per Bart. & Doct. s. in locis allegatis. Et bonus semper praeseratur malus. emendato. vide Fely. in c. eam. te. col. vij. ver. limita. ij. adde Abb. Sicu. post Doct. in c. cum inter canonicos. col. liij. de elect. & Spec. de praesump. s. ij. ver. pen. & aliquid per Bal. & Doct. in c. si. de praesump. & Cy. in d. l. siue possidetis. & Bal. in l. Casus. de senato. & Fely. in d. c. si. de praesump. & in d. c. testimonium. col. xj. ver. in gl. in verbo. emendatus. de testib. & omnino hic Pet. de Anch. & Philip. Fran. & Saly. in l. si minorem. C. de in integ. rest. minor. & Pau. de Cast. in l. qui iurasse. s. fi. in fi. ff. de iur. iur. Et Alex. de Imo. in consi. xlviij. col. v. ver. & si diceremus. lib. i. & Bal. conf. eij. ver. non obstat. lib. ij. & gl. Arch. & Card. Alex. in c. multis. xliij. dist. & vide Alex. in l. j. col. vj. ver. similiter. ff. si cert. pet. & Fely. in c. cum in iure. col. j. in prin. de offic. deleg. vbi ponit quinque limitationes ad regulam: quae vult quod quilibet praesumatur bonus. & Hippol. in singu. lxxvij. Ego puto q. voluit allegare Hippolitum de Marfil. sing. lxxiiij. incip. tu habes regulam vulgarissimam. dixi in apost. ad Bal. in l. non ignorabit. nu. s. ver. sic. vnde semel inimicus. in verb. semel haereticus. C. ad exhib. de quo vide omnino Fran. Aret. in l. substitutione. col. v. ver. sed contra praemissa. ff. de vulg. & pup. & Barth. Socin. in suo tract. fallen. regu. xxxix. vbi ampliat & limitat hanc regulam. & Alexan. de Imo. consi. v. col. ij. volu. j. A Bonus. Fallit quando agitur de praediuicio tertij. Philip. Decius. c. Praesentia. col. vij. de offic. deleg. consi. ccccccxxvij. nu. 3. quibus in locis in Annota. dixi. Andr. Alciat. tracta. de praesumptio. Reg. ij. praesumpt. ij. nu. 2. C. M.

nisi probetur malus: vt C. de inof. test. l. omnimodo. & ff. de leg. ij. l. cum quidam. & l. cum pater. §. rogo. & de præsumpt. c. dudum. Sed dic quod accidens naturæ contrarij, remouet effectū præsumptionis naturæ: & ideo ex tempore accidens naturæ contrarij semper iudicari debet, tanquam cōstitutus in quasi possessione malitiæ quæ procedit ex illius malitiæ actū, accidens naturæ contrarij. ¶ Quia quælibet res fecundum præsentem statum verum, vel ex precedentibus vel præsumptis præsumptum iudicatur: siue sit accidens naturæ cōtrarium, vt seruitus: vt ff. de libe. cau. l. si cui. §. licet. & l. liberis. §. pen. C. de ser. expor. l. moueor. & de ingen. man. l. pen. & s. de sent. excom. si iudex lib. v. j. Siue accidens secundum naturam: vt ætatis incrementum, & libertas personæ: vt ff. de mino. l. minor. xxv. ann. adito præside ex aspectu. & C. de testa. l. j. & de senten. l. si arbiter. & instit. de testa. §. testes. Siue præter naturam, vt dignitas, & conditionis personæ vilitas: vt ff. de offi. præto. l. Barbarius & local. l. si ignorās. & de iniuriis. l. item apud Labeonē. §. si quis virgines. ¶ Sed oppo. q̄ si naturæ præsumptio fit, quælibet bonū esse vt dictum est: præsumptio autem malitiæ procedit ex actibus naturæ contrariis, ergo magis sequi oportet præsumptionē naturæ, quàm naturæ contrariam: quia verisimilior est, & in dubiis verisimiliora sequenda sunt: vt l. e. infpicimus in obscuris. & ff. ea. l. semper in stipulationibus. & de testibus. l. ob carmen. §. si testes. ¶ Sed dicendum videtur quod posteriora prioribus derogant: vt ff. de adm. leg. l. iij. §. vlt. & de iu. codic. l. diui. §. licet. & ideo potius standum est præsumptioni cōtra naturam ex posterioribus procedenti, quàm præsumptioni naturæ precedenti. Item opponitur, q̄ si de natura est quemlibet bonum esse, ergo est immutabile: vt instit. de iure natu. §. sed naturalia. & ff. de capi. dimi. l. has obligationes. ergo per actus subsequentes non est possibile tolli. ¶ Sed dicendum videtur q̄ quædam procedunt ex necessitate, seu ex quadā necessaria cōstitutione iuris naturalis, & illa sunt immutabilia, vt in contrariis. quædā verò ex præsumptione: vt aliquē bonū esse. & illa tolluntur per facta cōtraria præsumptioni naturæ: quia in incertis nō certis locus est coniecturis: vt in l. continuus. §. cū ita. ff. de ver. obl. l. item opponitur, q̄ qui olim fuit in possessione, vel quia alicuius rei, nō præsumitur esse hodie. vt plenē determinatur. C. de prob. l. siue possideris. ergo qui fuit olim in actū quasi possessionis malitiæ, non debet præsumi esse hodie. ¶ Sed dicendū est, q̄ malitiæ vitium cōnexum est personæ cōmittentis malitiā: & ideo præsumendū est q̄ semper concomittetur personam: possessio autē alicuius rei non cohæret personæ. Et ideo non præsumendum est personā concomitari: sed cōtra hoc est, quia etiam alicuius rei possessio vel quasi personæ cohæret: quia animo cū corporeo actū queritur. ff. de acq. pos. l. iij. ij. rñ. & l. quemadmodū. & animo solo retinet, vt in ea. l. iij. §. in amitēda. & l. clam possidere. §. quid ad nūdinas. & l. si id quod.

id quod. §. autem. quare ergo magis præsumitur animi perseverantia in cōtinuatione in aliorū morum, quàm in cōtinuatione possessionis vel quasi alterius rei: & si dicitur q̄ possessio & quasi possessio cōsistit in rebus separatis à corpore possideris & quasi possideris. ¶ Cōtinuatio verò malorum morum consistit in animo vitioso. Tunc ego dico quod ius possessionis vel quasi consistit in animo vt d. §. in amitēda. in quod. & C. de acq. pos. l. licet. Licet res possessa & quasi possessa extra corpus & animam discernatur. Item & vitium consistit in animo: vt l. ob quæ. §. animi. ff. de aditio edicto, redhibitoria act. de homine tamen præsumitur per actus extrinsecos & extra animum declaratos: vt C. de iniuriis. l. si non conuicij. & de fcar. l. j. & de tuto. & curat. dar. ab his qui. l. is qui. §. diuus Pius. & argu. de condi. institut. l. quidam. ¶ Sed mihi videtur quod ratio sit: ¶ quia possessio auferri potest facto alterius, etiam sine concursu spontanei animi possidentis, vt patet ff. de vi & vi arm. per totum. ideo de præterito non præsumimus in præsentem. Vitium autem animi auferri non potest per aliū, sine corruptione animi delinquentis: & ideo semper præsumitur cōtinuata quasi possessio in existentia malitiæ si contrarium non probatur. & ad hoc tendit huius regulæ cōclusio. Dy.

In reg. Ratum. Argumenta.

- 1 Ratum habens vulnerationem clericici, non est ob id excommunicatus.
- 2 Pater non tenetur gerenti negotia filij per simplicem ratihabitionem.
- 3 Ratum habere non possum, quod meo nomine non est gestum.
- 4 Errans in ratihabitione non præiudicat sibi in suo iure.
- 5 Error communis an impediatur dominij translationem.
- 6 Debitorem se credens dominium pecunie transfert quam tradit, quam tamen conditione indebiti recuperabit.
- 7 Vendens rem meam suo nomine quando mihi ad pretium tencatur.
- 8 Locupletari cum aliena iactura non debet, qui causam nō lucratinam habet.
- 9 Vendens rem alienam quando ad pretium tencatur.
- 10 Pater vel dominus quando ratihabitione tenentur ex cōtractu filij vel serui.
- 11 Seruus in contrahendo domini personam representat.
- 12 Pater quando tencatur de contractu per filium inito.
- 13 Hæres an possit habere ratum quod nominis defuncti est gestum. & nu. 15.
- 14 Hæres eadem persona cum defuncto fingitur.
- 15 Prælati an tencatur ratum habere, quod gestum est prædecessoris nomine.
- 16 Prælati in dubio ecclesie præsumitur quæsiuisse.

REGVLA IX.

RATVM quis habere non potest, quod ipsius nomine non est gestum.

- ¶ Si vulnerasti vel occidisti clericum nomine tuo, & ego cuius nomine

Adde an in delictis habeat locū ratiō habitū, vide in sequenti regula, & quæ sibi dico, & Bal. in l. quid ergo, in princ. ff. de his qui not. infam. & in l. i. §. si procurator ff. si quis ius dicat. nō obtēn. & Pau. de Cast. consil. cels. xij. & Lud. Bolog. in l. j. §. quoties. in secundis interpretat. ff. de vi & vi arm. & Docto. in c. cū quis. §. de sent. excō. eod. lib. & Ange. Aret. in tract. Maleficioꝝ, in glo. Sempronium mandatorē, verfic. nunc quinde
 cimo. & ibi in addit. per Augusti. & Bern. Landrianū, & Alb. de Gād. in trac. Malef. titul. de furib. colum. iij. verfic. sed pone q̄ aliquis meo nomine, vt dicit, facit furtum & c. vbi limitat ratiō habitōem nō habere locū in delictis quā nō possunt per alium explicari: vt adulterū & similia personæ coherentia vide Frā. de Aretin. in consil. clxv.

Adde ad istā regulam, & no. per Dyn. Bar. & Bal. in l. si pupill. §. sed si ego. ff. de nego. gest. & Bar. post gl. C. si vna eadēq; causa. Inno. in c. Messana. cum seq. de elec. & Bal. omnino. in Lei. qui. & ibi Salic. C. quod cū eo qui in alie. pot. & in l. i. eo. tit. & Bal. in l. j. C. qui admitt. ad bono. pos. per glo. & Bar. in l. j. C. de his qui à non domino ma. & in l. mater. C. de rei vendic. & in l. si eū seruum. ff. si certū pet. & ibi Alex. & Lud. Bolog. & singulariter Lud. Bolog. in l. sicut. §. veditiois. ff. quib. modis pig. vel hypot. sol. in primis interpret. & Bald. in l. venditioni. C. de vsc. pro emp. vide glo. qua. facit. & ibi Bal. in singulari. & Lud. Bolog. in l. si maritus. C. mandati. quod in casibus in quibus requiritur speciale mandatum non sufficit ratiō habitio, nec potest quis habere ratum, pro quo facit glossi. in l. Paulus. ff. de acquir. heredi. & vide per Oldr. consil. excix. colum. vlt. in princ. & Alexand. de Imo. in consil. lxxvij. in fin. volum. iij. & in consil. xlvj. & pulchrē. Felyn. in cap. causam. colum. vlti. de iudic. & an nullum possit haberi ratum, vide latē Inno. in c. prudentiam. de offic. deleg. & Franc. de Aret. in cona. c. xvij.

iffius

& Cardin. Alexand. in c. regula. xvij. dist. in fin. etiam Bald. in consilio xcvi. in fin. lib. j. & in consil. cvij. ante finem. & consilio clxxxix. eodem libro. & vide Baldum in consilio ccxix. in ver. sed videndum. & in consilio ccx. eodem libro. & in consilio ec. col. ij. eod. lib. & Bar. in l. Pomponius. & in l. si ff. de neg. gesti.

Adde Bartolum & Alexand. Bartholom. Socinum in l. demonstratio. §. quod autem. ff. de cōdition. & demōstr. Barto. Ioan. Fabr. & Angel. Aret. in §. huic proxima. cum §. sequent. in futur. de leg. & Bald. l. j. colum. vlt. in c. de falsa causa. Decis. Caspell. Tholosa. ccccxiij.

Adde de hoc, quæro scilicet an & quando falsa demonstratio vitiet legatum, glossi. in l. si sic. §. si mihi. in verb. demonstratōnem. & quod ibi dixi in apostil. in verfic. non nocet legato. ff. de leg. j. dixi etiam in apostil. ad Baro. in l. cum quodam. in verfic. legatū non vitiat. ff. de leg. gat. ij.

4. istius regulæ, quia nō nomine meo gestū & c. §. sed dicunt quidam, & benē, q̄ si habui ratū quasi vendideris nomine meo, cū vendideris nomine tuo, & tūc nihil præiudicat mihi, quia videor in causa ratiō habitiois errasse, & propterea nō consentisse. vt C. de iuris & fac. ign. l. cū testamētū. & l. non ideo. sed si ratū habui, quia vendidisti nomine tuo, nō habiturus ratū si scirem me pretiū petere non posse, ratiō habitio nō inducit actionem nego. gesti. quia nomine meo non est gestum. vt dicto §. sed si ego. facit tamen me dominium perdere. vt C. de rei vendic. l. mater. agam tamen contra possessorem, sed si excipiar de ratiō habitioe, potero replicare de dolo. argumen. §. ff. de pactis. l. si cum tēro princ. §. tamen contra hoc. videtur manifeste, quia iure cauetur quōd error causa nō impedit translatione dominij, vt ff. de acquir. rerum domin. l. cum in corpus. Item alio iure cauetur, quōd falsa causa & falsa demonstratio non vitiat legatum, a. ff. de condit. & demōstr. l. demonstratio. in princ. & l. falsa. in prin. nec ergo debet impedire confirmatōnem dictæ venditionis. §. Item quia iure cauetur, q̄ si tradō rem seu pecuniam credens me debitorē, cū non sum, transféro dominium, & datur conditio indebiti. vt per totum titu. de condit. inde. ff. & C. sed dicendū de rigore iuris dominij transferri. verūm quia error probabili nō debet erranti nocere: ideo contra possessore excipientem conceditur replicatio doli: vt d. l. si cum te. quia non erat ratum habiturus, nisi credidisset sibi cōpetere per ratiō habitioem actio nego. gesti. ad pretiū. & ideo merito datur replicatio: quia & in legatis falsa causa vitiat legatū, si testator aliās legaturus nō foret. vt ff. de condi. & demō. l. cū tale. §. falsam. arg. de hered. insti. l. si. sed opponitur & videtur quōd venditionē rei meæ licet non meo nomine factam ratam habere possim, & per ratiō habitioē competat mihi actio negotiorū gesti. vt C. de rei vendic. l. mater. & c. rebus alie. non alie. l. j. ff. de nego. gesti. l. si & si certū pet. l. si eum seruum. §. Sed dicendū, quod aut ille qui vendidit rem meā nomine suo & pretiū percipit, habeat causam

Adde Bald. Bartol Alex. et colij. ver. in eagle ff. l. as. & Doct. Me. der. in l. si eum feruum. ff. de certum per. Cyn. & Balan. mater. in ij. oppo. & q. 6. j. C. de rei vend. & glo. Do. to. in l. i. pupilli. sed si ego. ff. de nego. gerit. & gloss. & ibi Bald. in fin. l. j. C. de rebus alie. non alien.

Quod meo nomine no est gestu. Adde Bar. omnino in l. bonoru. ff. rem ratu haberi. & Elym.

in e prudentia. a me, aut ab alio, aut a nullo: si habebat causam a me, co- potest: nisi actio ad pretium non extante: vt ff. de condi. ind. sol. si non fortem. §. libertus. & in l. in sum. ma. §. si feruum. si ab alio, aut habebat causam lucratiuam, aut non lucratiuam: nisi non lucratiuam, etiam r. pere. npta non tenetur ad pretium, nisi culpa vel mora sua intercessit. ff. de rei vend. l. Julia. scribit, si homine. ¶ Ratio autem est: quia quando habet causam non lucratiuam, non videtur locupletari cum aliena iactura: quia tantum si abi abest quantum adest. arg. insitit. de leg. §. si res aliena. & ff. de legat. j. l. plane. §. quod si rem emulm. sed si habebat causam lucratiuam, tuc in subsidium, id est re perempta vel precripta tenetur mihi ratum habenti ad pretium: in preceptum actione nego. gest. vt de nego. gest. l. fin. & si cert. pet. l. si eum feruum. In tertio casu, a scilicet quid a nullo habet causam re extente, & si ratu habeo nullo modo tenetur: quia quod meo nomine no est gestu ratum habere no possim: sed consultitur mihi contra possessorem ad rem in subditu: tamen re perempta vel precripta consultitur mihi ratum habenti ad pretium perceptum act. nego. gest. vt ff. de nego. gest. l. vlt. & C. de rei vend. l. mater. & de reb. alien. no alie. l. j. & hoc si ius ven didit erat bonæ fidei possessor: alia tenetur ad iustum pretium, & no liberaretur soluendo acceptu: vt ff. de pet. hared. l. si possessor. §. si item contra exempla in prin. posita, & contra verba regulæ videtur: quia l. cauetur. ¶ §. si pater ve dominus ratu habet contractu a filio vel seruo celebratum. obligatur in solidu: c. ff. quod iustu. l. j. §. si ratum. & de in rem ver. l. si res. §. pen. ergo ratum habere potest quod no suo nomine gestum est. & aliter obligatur: quia si ratum no haberet, teneretur de peculio tantum & ratu habendo teneretur in solidu. Solut. dicunt glo. iuris civilis quod aut aliquis habet ratum contractu serui vel filij, & tuc tenetur in solidum. vt d. §. si ratum. cum d. l. si res. §. quod feruus. aut habet ratu contractu vel quasi ab alio celebratum nomine filij vel serui: & tuc rati habitio nihil operatur: vt in d. l. si pupilli. quæ solutio tolli potest per l. si ser

uus. ff. de prec. nam ibi contractus precarij celebratus erat ab iplo seruo. & tamē dominus ratu habens tenetur de peculio tantu. Sed dici potest a volentibus solutione illi sustinere, quod in l. si seruus. rex. non exprimit quod dominus ratu habuerit, licet suppleatur per glo. & ideo remanet valida solutio prima. ad cuius confirmacionem accedit, 11 quod seruus personā domini representat: vt ff. de opt. leg. l. si a Paphilo. Itē filius representat personā patris. a

insitit. de inutil. stip. §. post mortē. & C. de impub. & aliis subdit. l. si. & ideo si ratu habuerit quod est gestu a filio vel seruo ipsius filij vel serui nomine ratum habere videtur illud quod quadam iuris presumptione gestum est nomine iunioris. sed & per hoc si gestum est ab alio nomine filij vel serui, dici potest quod ratum habere videtur quod gestu est nomine iunioris. & ideo deberet obligari per talem rati habitioem, sicut si ratum haberet quod sui patris vel domini nomine gestum esset. quod tamen falsum est: vt dicta l. si pupilli. §. sed si ego. ibi, nā

12 & si seruum. ¶ Et ideo verior solutio videtur, quod aut ratu habet tanquam pater, aut tanquam alius, aut dubitatur. primo casu tenetur in solidum: vt ff. quod iustu. l. j. §. si ratum. & de in rem ver. l. si res. §. quod seruus. in secundo casu nihil operatur rati habitio: vt ff. quod cum eo. l. j. §. si in tertio. idem, quod nec operetur rati habitio. ff. de preca. l. si seruus. & præalleg. §. sed si ego. Sicut alia distinguitur. aut facit illud tanquā pater, vel tanquā alius. vt ff. de adop. l. si pater. §. qui duos. Idē pater quādo conuenitur pater nomine filij: quia est administrator legitimus. vt C. de bon. mater. l. j. releuat a cautione iudic. sol. C. de administ. tut. l. fin. §. defensionē. sed quando defendit filiu tanquam alius, necesse habet cauere iudi. solu. qui satisd. cog. l. filiusfam. & ita solet notari. C. de bon. q. liber. l. si. §. vbi autē. b & facit ad predictam solutionem confirmandā. ff. sol. matrim. l. si verō. §. item quicquid. & 13 de acquir. hared. l. si quis no. cū multis similibus. ¶ Que-ri autē possit & debet an hæres possit habere ratu quod gestu est nomine defuncti: & si consideremus veritatem,

13 & si consideremus veritatem, huc articulum.

huc articulum.

huc articulum.

huc articulum.

huc articulum.

huc articulum.

huc articulum.

huc articulum.

huc articulum.

huc articulum.

huc articulum.

huc articulum.

Sabice in l. fina. §. vbi autem. C. de bonis que liber. & Bald. & Ludo. Beleg. in secund. de inter. pret. in l. prator. §. sed si filius. h. de eden. & Doct. in l. tam ex contra. cibus. si de iudic.

Adde text. Io. Fab. & Angel. Aret. in §. cum autem. inst. de hær. quæ ab in test. & idem in l. si. C. de impub. & alus sub. & per Ias. in §. a tione. autem. in prin. inst. de ac.

Adde, an pater teneatur ca uere de rato, vel iudica. solu. uen. agendo vel defendendo no mine filij, vide Cyn. in d. l. si. §. vbi autem. C. de bon. que libe. & ibi Bart. & Alex. in addit. & Sali. qui allega. hic Dyn. Baldum. & Bart. in l. filiusfam. & ibi Paul. de Cast. & Alex. ff. qui satisd. cog. & Io. Fab. in §. codic. & Angel. Aret. in §. in autem. col. ij. insitit. de satisd. tut. & Ange. de Perus. in d. l. fina. §. vbi autem. vbi vide per Doct. quid in aliis administratoribus, & tutoribus.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

Tu conclude quod præsta tor cautio rati per patrem agentem & defendentem filiu. vt plenē notat Bart. in alleg. l. filiusfam. & ibi posui i. addit. ff. q. satisd. cog. vbi plenē examino huc articulum.

A Adde Bar.in l.bonoru. ff. rem ratā haberi. qui refert & sequitur Dy. de quo vide text. & ibi Bald. & Saly. in l. ab vno. C. de neg. gest. & Bart. in l. si quis offeret. §. si ff. de sol. & in l. si cui. ff. rem ratā haberi. & an eo ipso quod quis succedat videtur. videatur habere ratam venditam. nam per defunctum factam. vide Alexan. consilii. xxiij. col. ij. & lib. v. & plenē per Barto. in l. cum virum. ff. de vscap. & in l. ij. C. si in frau. de patro. Cyn.

Bald. & Salicet. in l. cum a ma. tre. C. de rei. v. & Ioann. And. hic in Nouel. & Domin. de Ro. zar. de cas. cxx. in. in nouis. tit. de leato & cō. duc. & qua di. xii. in §. ij. col. xj. & in addit. de consuet. re. tra. libro Cō. ductu. Bituri. gum.

B Adde Bart. in dicta l. bono. rum. & in l. si is cui. ff. rem ra. tam haberi. Et an gesta nomi. ne vnus cano. nici possint ra. ta haberi per canonicum qui e. postmodum succedit. vide ibi Bar. & Inno. & Doct. in cap. qd̄ sicut. de elec. c. Adde an ac. quisita per ele. ricum seu prā. latū. vxorem. tutorem. officia lem prāsuman. tur quāsitā de bonis ecclesie. mariti. pupilli. vel ex officio. Lud. de Roma. in consil. cxlij.

id est. quod verē est alia persona. iuxta verba regula. nō poterit habere ratum. Item quia iure cauetur expresse. quod bonorum possessionem petitam nomine defuncti hæres non potest ratam habere. vt ff. de bon. posses. l. iij. §. acquirere. in fr. & ff. rem ratam haberi. l. si is cui. & l. bonorū. E contra videtur si consideremus fictionem iuris. §. q̄ fingit personam heredis eadem cum persona defuncti. ff. de vscap. l. hæres. & in authen. de iureiur. quod à mor. præst. in princ. dicemus quod possit habere ratū quod gestum est nomine defuncti. Item quia expresse iure cauetur. quod hæres potest habere ratum quod gestum est nomine defuncti. ff. rem ratam haberi. l. si sine. §. si procuratori. Dicendum est. a. q̄ aut agitur de eo iure quod non est agnitionem per defunctum quod non so. set ad hæredem transmitti. & tunc hæres non potest habere ratum quod gestum est nomine defuncti. vt in d. l. iij. §. acquirere. & hoc aperte per verba illius text. colligitur. & d. l. si is cui. & l. bonorū. ff. rem ratā haberi. Sed si agatur de eo iure quod etiam non agnitionem per defunctum ad hæredes transit. tunc hæres potest habere ratū. vt in præalleg. l. si sine. §. si procuratori. ¶ Item quæri potest an successor prælati possit habere ratum quod gestum est nomine prædecessoris. b. Et dicendum videtur. quod aut est gestum nomine prælati. tanquam singularis personæ. aut contemplatione ecclesie. aut dubitatur. Primo casu non potest habere ratum per verba istius regula. & eius similibus. nisi eo casu quo ecclesia prælo succederet. quia tunc idem seruaretur quod dictū est fore seruandum in hæredē. s. in proxima q. Secundo casu potest habere ratum. quia adhuc durat ecclesia. cuius personam repræsentat prælator secundus sicut & primus. In tertio casu præsumendum est in dubio ecclesie contemplatione gestum & prælati ministerium solum designatum. ff. de annuis leg. l. annua. §. j. & de condit. & demonst. l. filio. & ideo ratum habere potest. ¶ Item quia quæsitā per prælatum in re dubia quaruntur ecclesie. c. vt in authen. de eccle. tir. §. interdicitimus. Dyn.

& de vxore Alex. and. consil. xiiij. in fin. lib. v. & Doctores in l. conuictus. ff. de donat. inter virum & vxorem. & in l. cum. C. eod. tit. & ibi vide Alber. de Ro. quid in vltima. & Angel. in c. nullo xiiij. vbi ponit quid in concubina. & Cyn. Barto. Bald. & Salicet. an authen. licentia. C. de episcop. & cleric. & text. & ibi Innocent. & Aib. & Modern. in cap. requisi. de test. & Innocent. in capitulo cum in officio. & Alth.

In reg. Ratihabitionem. Argumenta.

- 1 Ratihabito qualiter dicatur retrahri.
- 2 Dominium quæri potest sola ratihabitione.
- 3 Ratihabito etiam in delictis locum habet.
- 4 Ratihabito nihil operatur in delictis. quæ per alium committi nequeunt.
- 5 Ratihabito quando dicatur retrahri.
- 6 Remittiari presumitur qui tempus debitum labi patitur.
- 7 Ratihabito an equiparetur mandato.
- 8 Possessori assimilatur. qui dolo desisse possidere conuincitur.
- 9 Mandatum mandati actionem inducit. ratihabito negotiorum gestorum. prohibito mandati actionem impedit.
- 10 Actio negotiorum gestorum data contra ratum habentem unde oriatur.
- 11 Gestum utiliter pro rato habetur.
- 12 Actio negotiorum gestorum pendet ex voluntate ratum habentis.
- 13 Actio an competat contra ratum habentem si delinques damnatus satisfecerit. & nu. seq.
- 15 Delinquentium mo quoptiam solente. an liberentur reliqui.
- 16 Ratum habens delictum quare eadem pena plectatur cum delinquente.
- 17 Delinquentis absolutio an profit mandanti vel ratum habenti. & nu. seq.
- 19 Victoria minus quando ceteris profit.

REGVLA X.

RATI HABITIONEM retrahri. & mandato non est dubium comparari.

¶ **L**ICE T quod meo nomine nō est gestum nō possim habere ratū. vt in regula præcedenti. tamen si ratum habeo quod nomine meo gestū est ratihabito retrahri. & p̄inde obligor ac si mādassē. a. & hoc intendit de Roma. in suo singulari quod incipit. quare nunquid gesta per filium. & Cepol. cautel. xxx. & Angel. Perus. in l. inter quos. s. alieno. ff. de damno infecto. & Bald. in sua Marg. in lit. ratihab. & Angel. Aretin. §. præiudiciales. de actio. in fin. & Bald. regula

confi. ex xix. & confi. seq. & in confi. ac. lib. j. & in confi. & chux. ver. vj. & alia ratio. nu. & in confi. ex vij. in fin. lib. ij. & per Docto. in licet. ff. de iudic. Cyn. Bal. & Sa. lice. in l. fin. C. ad Maced. & Bart. Bald. & Imel. in l. contrario. ff. de offic. pro confi. & Bar. in l. si quis. ff. pro empr. in ij. oppo. j. partis. & per gloff. Docto. in l. Iulianus. ff. qui fatida. cogan. & Bald. in l. si pupilli. §. item. queritur. ff. de nego. gest. & ibi Bar. & pulchre

Fely. in ca. sicut tuus in fin. de li. men. vti ponit regulā cum ix. fallen. & an ratio dicatur retrahi per si. tuone. & nō per veritatē & multa alia, in materia. vide Alex. in confi. xv. lib. v. & ibi quando rati hab. retrotrahit. quando ex hoc aufertur ius illi contra que fit rati hab. & an contractū per aliu nomine meo gestum possum in absentia illius cū quo

contraxi ratificare. & licet quod sic. vt tenet gl. Guillier. Bar. & Doct. in l. Pōponius. ff. de neg. gest. & no. C. y. in l. j. ad si. C. si quis in fraud. patro. & Bart. in l. quo em. ff. rem ratā hab. & in l. certū. §. si quis absente. ff. de colat. & Ang. in §. sin. verō expressum. in auth. de hered. & falc. & pulchre Alex. in cōf. cxv. in vit. col. lib. v. & an ille cuius nomine celebratus est contractus ex quo se fundat pendente iudicio possit ratificare. tenet Alex. quod si in confi. cxv. ij. col. ij. ver. ij. respen. eo. lib. & Bal. in confi. cclxxix. l. iij. & quando & quomodo videatur ratificare & apprebare factū procuratoris si excedat mandatū. & quid si est p̄sēs & tacens. vide pulchre Alex. in confi. lxx. col. v. lib. iij.

Adde hic Barro. in l. si vxor. §. si quis vxore. ff. de adu. & Alex. in l. bonorum. in addit. ij. ad Bar. cum seq. ff. rem ratam hab. & Fely. in c. causam. col. vlt. de iudi. qui ponit xx. fallen. quod factum per falsum procurem nō potest ratificare. & Fely. in c. j. col. pen. & vlt. de re iudic. & Petr. de Ancha. hic qui vltra hanc regulam non scripsit. & Alber. & Phil. Franch. hic. & singu. decif. Capel. Thol. q. cclxxij. & Angel. confi. cccxij. Panor. cap. cum vos. no. vj. & ibi posui in aposti. ad eum. in versic. actus. precedens. de his que sunt a p̄lat.

Adde. an rati habitio in delictis retrotrahatur. Bald. post gloff. in l. si pupilli. §. si Titij. tit. ff. de neg. gest. & Bart. in l. Pōponius. eo. tit. ad plenum. & Pau. de Calt. in confi. cccxv. in antiq. & Bald. in confi. cl. ij. lib. j. & Barto. in l. j. §. fed & si cum quis. ff. de vi & vi ar. Cyn. Bald. & ibi latissime Salice. in oppo. in l. non ideo minus. C. de accus. Bald. in l. fina. ad fin. C. ad Maced. & Inno. & Docto. in cap. ij. de ord. cogni. ff. de

Adde Dyn. in l. bonorum. hic alleg. vbi idem tenet. & Dyn. sequitur Cyn. in l. C. ad Macedoniam. sed Barto. in d. e. bonorum. eosdem reprobatur in secundo contrario. vbi vide quo tempore debet fieri rati habitio. vt aliquod operetur. & Barto. in l. vero. §. sed non vero. ff. de solutio. & Bald. in consilio xlij. lib. ij. & Bartol. in l. j. C. qui admit. ad possess.

ff. de vi & vi ar. l. j. §. fed & si cum quis. & §. quoties. & §. deicille. & ff. de reg. iur. l. hoc iure. §. deicitur. & idem in omni genere delictorum que possunt explicari per aliu. cum regula generalis sit tradita in p̄xall. §. fed & si cum quis. quia in delictis rati habitio coparatur mandato. ¶ In his autem que non possunt per alium explicari. vt adulterium. & similia personarū coherentia. dicunt rati habitioem nihil operari. vt arg. C. de cadu. tol. l. j. §. ne autē.

¶ Sed oppo. & videtur q̄ rati habitio retro non trahitur. quia si quis petat bonorum possessionem mihi delatam nomine meo infra tempus legitimum. & ego ratam habeam petitionem post tempus. rati habitio nihil operatur. per quod patet q̄ non retrotrahitur. ff. rem rat. hab.

l. bonorum. sed dicendum est q̄ ap ratum habenti potest imputari a culpa tacite repudiationis. verbi gratia: appellacionem interpositam nomine meo ratam habeo post tempus quod datur ad appellandum. vel ad appellacionem proseguendam. vel si bonorum possessionē petitam nomine meo ratam habeo post tempus quod datur ad bonorum possessionem nihil operatur. vt d. l. bonorum. Ratio autem est. q̄ quia patiedo tempus labi in quo competeat ius bo. poss. petendā. vel ius appelladi vel appellacionis proseguendā. vel aliud quodcunque videatur tacite illi iuri renuntiasse. b arg. ff. si tab. test. nulla esse dicantur. l. j. §. ita autem. & in auth. de his qui ingred. ad app. §. si verō. & ideo frustra per rati habitioem conatur redire ad id quod semel renuntiasse videtur. vt C. de reb. cred. l. si quis iusiurandum. & de cond.

tract. in lib. Consuetud. Biturigum. Ratio autem huius dicti est. quia regulariter taciturnitas cum scientia operatur idem quod consensus. vt not. Bartol. in sponfalibus. §. j. ff. de sponfal. duor. in l. ij. in apost. in ver. qui tacet. posito super glo. in ver. non contradixit. ff. ad Municip. notauit post Iacob. Rebuffi in l. j. nu. 2. ver. pro consentiente. C. de filiis. & quem ad modum patet reterur pro eis. lib. x. posui post Gemin. in c. si post. in ver. taciturnitas. nume. 1. de confess. lib. vj. post Panor. in c. per venerabilem. nu. 28. in ver. consentiat. extra qui filij sint leg. de quo per Ancha. confi. cccxv. Rom. singu. cccclv. incip. inferior. & Corset. singu. suis. in verb. taciturnitas.

Adde & no. quod tacens & permittens labi tempus intra quod agere potest. videtur tacite renuntiare iuri suo. vt l. prima. C. de in integrum restit. quod limitat per Bal. ibi esse verū in iure querendo. sed in iure quæzito cur surp̄scriptio nis non inducit consensum renuntiationis. vt l. fin. ff. rem ratam hab. & tenet Alexand. in dicta l. bonorum. in iij. addit. ad Bart. & per Fel. in cap. cum causam. colum. ij. de re iudi. & doct. in super d. Alexā. de Imol. in dicta l. j. C. de in integr. restit. & que dixi in §. j. collat. ij. de consuetud. re-

infer. l. fin. & ff. qui similit. cogan. l. de die. §. si. & not. ff. de neg. ge. l. si ego. aut verò culpa tacita renuntiationis non potest imputari ratum habenti: & tunc habet locum regula q̄ ratihabitio retrotrahatur & mandato comparetur. Item opp. & videtur q̄ ratihabitio non assimiletur mandato: quia mandatam parit actionem mandati: vt ff. de procurat. l. licet. §. ea obligatio. sed ratihabitio parit actionem neg. gest. ff. de nego. gest. l. si pupilli. §. idem ait. S. d. dicendum est q̄ aut habetur ratū gestum à presente: & tunc datur actio mandati. ff. mand. l. si remunerādi. §. si passus. & l. qui patitur. & l. qui fidem alterius. aut habetur ratum gestum ac absente: & tunc datur actio neg. gest. & non mandati. vt in d. §. idē ait. & ff. man. l. ex mandato. §. si n̄denuñtori. tunc ergo comparatur ratihabitio mandato in effectu. sed non quantum ad speciem actionis. 4. Tunc dicitur eum qui dolo deicit possidere, possessori assimilarī. vt j. eo. c. pro possessore. & ff. eo. l. si dolo. & l. p. rem. & tamen differt quantum ad speciem actionis: quia ille qui possidet. tenetur directam: ille vero qui dolo deicit possidere tenetur vtili. ff. de noxal. l. electio. §. si ex pluribus. & §. si is. & l. si pluriū. Item propter hoc q̄ ratihabitio comparatur mandato. patet nō esse mandatū cum nihil simile idem sit. ff. de po. l. quod Nerua. ergo nō debet parere actionem mandati quā procedit ex mandato tantum tacito vel expresso. ¶ Tria ergo sunt quorū nullum est alterum. Primum, est mandatū tacitū vel expressum. Secundū, est ratihabitio. Tertium, est prohibitio. ¶ Primum, inducit actionem mandati. vt l. licet. §. ea. & d. §. si passus. & l. qui patitur. & l. qui fidem. secundum actionem neg. gest. vt l. si pupilli. §. idem ait. tertium, impedit actionem mand. vt ff. mand. l. & si pro te. & l. qui fide. Itē impedit actionem neg. gest. C. de neg. gest. l. vl. & ff. de neg. gest. l. si duobus. ¶ An autē actio neg. gest. quā datur contra ratum habentem nascatur ex administratione præcedenti, vel ratihabitioe sequenti: nō. doct. q̄ ex ratihabitioe tantum sequenti: mihi videtur q̄ cum quatuor sint genera negotiorum, vnum, quod est meum, cura & sollicitudine: secundum, re ipsa: tertium, ipso gestu: quartū, ratihabitioe, vt plene nō. ff. de neg. gest. l. si pupilli. §. item queritur. & §. quid ergo. q̄ in primis tribus casibus nascatur actio neg. gest. ex administratione præcedenti mediante ratihabitioe sequenti spontanea, vel coacta, sicut

A Adde & nota q̄ ratihabitio comparatur mandato, nō tamen in omnibus: quia nō oritur actio mandati, vt sequitur & refert Bar. in l. si pupilli. §. itē queritur. in j. opp. ff. de nego. gest. & ibi Bald. idem tenet in §. idem ait. ead. l. & per Hippo. de Marii. suo singula. lxxiij. vbi ponit vnam hinc.

A Adde Bart. & Bald. post gloss. in l. si pupilli. §. item queritur. ff. de neg. gest. & Cyn. Bart. Bald. & Sal. & Alex. in l. si pecuniam. C. de nego. gest. qui tenent contra Dyn. qui in hoc quod vult quod in casibus in quibus negotium ad nō spectat ratihabitioe actio nego. gesto. non oritur ex negotio ante gesto nomine meo, sed ex ratihabitioe mea, insequendo gloss. in dicta l. si pecuniam. & in l. mater.

C. de rei vendicat. sed contrarium tenent cōmuniter docti. quod imo ex negante gest. oritur act. negot. gestor. per textū in l. iij. §. hæc actio. ff. de neg. gest. & ibi vide Baldū & doct. quorū sunt genera negotiorū, vide Bar. & doct. §. in locis alleg. Et nota quod in mutuo & debito facto nomine meo non requiritur ratihabitio. l. si absentis. & ibi Bar. & Bal. C. si certum petatur.

A Adde an q̄ possit habere ratum gestum nomine suo, semel reprobatur, vide Bart. Raph. & doct. moder. post gl. in l. dispensatorem. ff. de solutionib. & Bart.

in l. Pomponius. colum. vj. de nego. gest. tex. gloss. & ibi Domin. in cap. licet. de procur. §. eod. lib. & Bald. in l. salius. colum. ij. C. de sur. vbi dicit, quod si dicitur per procuratorem reuocatum non possunt habere ratum, de quo vide Alexā post Barto. & doct. in l. tutor. C. in quib. cau. in integ. restituit. & Bald. in l. absentis. C. si certum petat. & Specu. titu. de defensore. §. j. versio. sed penē egilt. & Ang. Arēt. in singula. in §. prauudicialis. col. iij. versio. si autem semel reprobauit. & ibi Bal. de May. in init. de act. qui ponunt intellectum l. dispensatorem.

aliis dicitur in casu simili. C. de rer. permut. l. ex placito. quia posito quod nulla ratihabitio interueniret, nihilominus datur actio nego. gest. cum j̄ pro rato esset habendum quod vtiliter esset gestum. vt ff. eod. titu. l. Pomponius scribit. versio. quemadmodum. & inconueniens videtur dicere q̄ in illis tribus generibus nascatur ex ratihabitioe, cum ea non interueniente cōpetere possit actio negot. gest. in quarto verò genere, scilicet in eo quod est meum ratihabitioe tantum, dico verū esse q̄ ex ratihabitioe nascatur: 2. vt d. l. si pupilli. §. item queritur. Alia questio est ad eādem determinationē tendens, ¶ An actio neg. gest. pendat ex voluntate ratū habentis: & in hac videtur mihi similiter q̄ tribus primis generibus non pendat ex voluntate ratū habentis, quia datur contra iniuriam. vt d. l. Pomp. & l. si pupilli. §. si Titij. & l. item si cum putauit. in quarto verò genere, scilicet in eo quod est meum ratihabitioe à p̄. inc. pendet ex voluntate mea. b. quia si ratum habeo. nascitur actio neg. gest. si ratū non habeo. impeditur natiuitas actionis. vt d. l. si pupilli. §. itē queritur. & §. item ait. sed ex postfacto nō pendet ex voluntate mea: quia si semel habeo ratum, non possum voluntate contraria tollere actionem iam natam. Itē si reprobauit quod gestū erat, & per hoc impediui natiuitate eius, non possum postea, licet velim habere ratum, facere q̄ nascatur actio neg. gest. cuius natiuitas fuit ab initio impedita. & ita loquitur si bene inspiciatur. ff. de sol. l. dispensatorem. & in his duabus questionibus confuse loquuntur Legistæ. Item queri potest circa materiam regulā: quaedam questio dubitabilis & sæpe occurrēs: ¶ v-

in l. Pomponius. colum. vj. de nego. gest. tex. gloss. & ibi Domin. in cap. licet. de procur. §. eod. lib. & Bald. in l. salius. colum. ij. C. de sur. vbi dicit, quod si dicitur per procuratorem reuocatum non possunt habere ratum, de quo vide Alexā post Barto. & doct. in l. tutor. C. in quib. cau. in integ. restituit. & Bald. in l. absentis. C. si certum petat. & Specu. titu. de defensore. §. j. versio. sed penē egilt. & Ang. Arēt. in singula. in §. prauudicialis. col. iij. versio. si autem semel reprobauit. & ibi Bal. de May. in init. de act. qui ponunt intellectum l. dispensatorem.

A Adde an mandans & mandatarus vel ratum habens teneatur Dyn. & quæ ibi dico in regula, quæ per alium. 7. eod. Et quando plures fecerunt aliquod delictum, vel furtum, quilibet teneatur in solidum, vel vno solvente cæteri liberentur, vide Cyn. in l. j. C. de cond. furt. in iij. & v. quæst. & ibi Bald. & Sal. & Dyn. & Bartol. in l. semper. §. si sepulchro. ff. quod vi aut clam. & in l. si familia. ff. de iuridict. omnium iudicum. & Bal. in ladeo. eod. tit. & Bart. in l. fin. ff. de success. & Bal. in l. j. C. si plur. vna sentent. fuer. & per Innocent. in cap. sicut dignum, de homicid. per Abb. & alios in cap. signific. in ij. eodem tit. & Bal. in l. cum rationib. C. qui accus. non p. ell. & quid si uo ap. par. et cuiuscu. quis perit, an omnes teneantur, vel omnes absoluantur, vide Dyn. in regula, in obscur. vers. ad tertium, & quæ ibi dico in fine regulae, quando multitudo delinquentium excusetur à pœna delicti, vide pulchrè Felin. in cap. dilectæ. col. v. vers. quod aliter. de excep. & Alber. de Rosa. in iij. parte stat. q. lxj. & glo. Archid. dominum Petr. de Anchâr. & Philip. Francisc. in cap. cupientes, §. cæterum. in ver. qui culpabiles. de elec. eodem lib.

Adde his deductis pro primo membro Ias. in l. j. col. vj. C. de ser. fugi. & Paulum de Cast. consi. cexl. incip. videtur prædicta. & an, & quando, & per quæ vert a videtur mandatum delictum, nct. Roman. singu. dexij. incip. tu fcs q. Bartol. C. resp. singu. suir in verbo, præsumptio. incip. famulus, & Matheii. singu. clxxxvij. incip. not. q. vbi creditor. ad fin. pro principali autem quæsito vide Bal. in sua practica ea iudicaria. cap. vij. quæz it. ij.

item

A Adde quando dicitur vnum delictum, vel plura: vnum furtum, vel vnum verbum iniuriosum, vel plura. Doct. in l. si familia. ff. de iurif. om. iud. & Bar. in l. numquam plura. ff. de priua. delict. & ibi Alex. in mag. post & Bar. in consi. cexxij. incip. Anto. comisit adulterium. & Bar. in litem apud. §. ait prator. ff. de iniuriis, & Bal. in l. quicunq;. C. de ser. fugi. & Bar. in consi. cvij. & Doct. maximè Alex. in l. turpia. ff. de lega. j. & per Bart. consi. clxxx. in princ. lib. ij. & Card. Alex. in c. c. rui. xix. dist. & in c. fin. lvi. dist. & Ludo. Bolog. in d. l. si familia. in suis primis interper. & Ang. Aret. in tracta. suo malefic. in glof. in verbo, cotumeliosum. & Felyn. in ca. quonia. in princ. col. j. de officio deleg. & Decis. Parlamen. Delphin. cccxxix. q. & Io. And. in regu. delicti. & Gaspar Cal. in consi. j. titu. de consanguinita. circa medium.

item Mela. §. sed si seruum plures. ad q. dici debet quod ibi erant plura facta diuersarum personarum, & distincta, & ideo alio modo punitur vnus, & aliter alius. 7. Sed

A in questione præmissa vnum tantum est factum a quod necesse est esse occidentis, vel vulnerantis, vel aliàs delinquentis, sed ex interpretatione reputatur mandantis, vel ratum habentis: & ideo eandem pœnam portare debet, & vno solvente vel sustinente pœnam, non liberatur alius, vt dictum est. 7. Item quæri potest econtrâ, si delinquens est absolutus, an absolutoria proficit mādanti vel ratum habenti? & videtur quod proficit, sicut in causa communi appellatio vnus, & victoria prodest alteri: si eadem causa fuerit defensionis omnium: vt ff. de appell. l. si

B quis separatim. §. quod est rescriptum b. Econtrâ videtur quod non proficit, quia res inter alios acta non nocet, nec

C prodest alteri c. vt ff. de re iud. l. sæpe. & de except. l. Modestinus. & C. res inter alios acta. per totum. 7. Distinguendum videtur, quod aut absolutus fuit: ideo quia pronuntiat delictum non commissum, aut ideo quia non fuit in culpa. Primo casu victoria prodest, secundo non: arg. ff. de iureiur. l. duobus. §. à fideiussore. & §. si ei qui

D Et ad argu. contraria dic. 7. quod loquuntur quando iura diuersarum personarum sunt diuersa, & separata: sed cum eadem est causa defensionis omnium, & ex eodem facto sumens originem, tunc non absurdum est victoriam vnus alteri prodesse. argu. l. præallegata. si quis separatim. §. si. & d. l. duobus. §. à fideiussore d.

versic. victoria tertij. de re iudi. & Bart. in l. asinam. col. i. ff. de appell. c. Et nota quod sententia inter alios lata aliis non nocet, vt hic, tamè facit quale preiudicium. vt vide text. & ibi Bar. in l. no. & Alex. in addit. in d. l. asinam. de appell. Alex. pulchrè in repet. l. sæpe. hic Alex. & Felyn. in c. suborta. col. vij. ver. no. etiam. de re iudi. qui ponit duas limitationes ad d. l. sæpe. & per Bal. in l. j. C. de fal. & Abb. & Felyn. in c. cum semper. de re iudi. & Lud. Bolog. in l. posthum. §. si quis. ff. de inof. testa. & l. qui repudiantis. eo. tit. in primis interpret. & Alex. consi. lxxx. lib. j. & consi. clxxxix. lib. ij. & vide Abb. & Ludo. Bolog. in l. si duo patroni. in princ. ff. de iureiuran. & Felyn. in c. inter dilectos. col. vij. de fide instru.

D Adde an sententia lata contra principalem præiudicat fideiussori vt posset

fieri executio contra fideiussorem, vel contra sententia in fauorem fideiussoris pro sit principali. Bar. & Dec. modern in d. s. a fideiussore. & Bar. & Alex. in addit. in la. in am. ff. de appel. & plenè in l. j. & ibi Alex. in addit. ff. iudi. fol. & Cyn. Bal. & Saly. in l. i. C. de vitur. rei iudi. & Bal. Ang. Ar. in s. ff. de facti. in lit. & Alex. consil. cxxj. col. ij. vers. ergo. lib. ij. gl. in c. j. s. de iniuriis. eo. lib. Spec. tit. de execut. sent. s. sequitur. vers. sicu. quid si fen

In reg. Cum sint. Argumenta.

- 1 **Actore & reo pariter de suo iure probantibus utri fauendum sit.**
- 2 **Reo fauetur si de neutrius iure probetur. & nu. 3.**
- 3 **Reus & actor si sunt in causa paris turpitudinis, reo potius fauendum est. & nu. 9.**
- 5 **Conditio conuenit melior est in re pari.**
- 6 **Dilationes plures reo conceduntur quam actori.**
- 7 **Actori conditio an sit potior quam rei, si iura utriusq; sunt obscura.**
- 8 **Reo quod obest attenditur potius quam quod prodest.**

REGVLA XI.

CVM sint partium iura obscura, reo fauendum est potius quam actori.

¶ SI actor & reus pariter probauerint de iure suo, 1 quod intelligitur, vel per numerum testium aequalem, vel per instrumentum publica, eiusdem autoritatis fauendum est reo: quia debet absolui à petitione actoris, cum iura 2 partis vtriusq; sint obscura. & hoc intendit dicere. ar. ad idem. ff. de manu. l. leg. Iulia. & ff. eo. l. fauorabilior. ¶ Item si neuter nec actor nec reus aliquid probauerit, iura partium sunt obscura: & ideo fauetur reo, quia debet absolui, vt insit. de interdi. §. commodum. & C. de eden. l. qui accusare. & de rei vendic. l. fin. Item apertum 3 sensu iuris de quo agitur vt cap. ex literis. & ibi Fel. consil. ij. in princip. versic. in textu. & versic. vit. not. de probat. Et not. quod data paritate probationum in dicto cap. vt possidetis, ista amen obtinere debet qui meliorem titulum probat: quia testes sui praeseruntur super possessione. vt not. Abb. Sicul. in c. licet. in x. notab. & ibi Fel. col. vij. in princip. de probat. versic. quarta causa victoriae. & Bart. Bald. & Alex. in l. si duo patroni. in princip. ff. de iureiur. & Ange. Ar. in l. de act. §. quadrup. versic. item dixi. chart. vi. col. m. j. & Decis. Parlamen. Delphin. q. lxxj. Quid si actor probat plenè de credito, & reus semiplenè de abolutione, an debeat deferri iuramentum. vide Bart. in l. vulg. ff. de administrat. & in l. admonendi. ff. de iureiuran. qui tenet q. sic. & Io. And. in c. si. de iureiur. de quo per Ias. d. l. admonendi. & q. d. l. in bonis fidei. C. de reb. cred. & Alex. in consil. cxxij. col. i. versic. ista dico. vol. i. ij. licet do. Ant. de Bus. & Abb. Sicul. in dicto cap. fina. teneant quod sit deferendum actori. & vide Decis. Capellæ Tholof. q. cccxvj. & Cepol. in consil. j. col. iij. **exempl**

Adde quod fauetur reo in sententia ordinarij: securus est in sententia d. legati. vt Leus. ff. de re iudic. & ibi glo. Bar. & Alex. Item intelligitur ordinarij. qui sunt pares. securus est in impares vt est l. si vna alius Pomponius. & ibi glo. Bar. & Alex. ff. de re iudic. & ibi Lud. Bo. leg. in d. l. duo. in primis inter. pret. qui ponit intellect. d. l. duo. & linter pares. & i. ely. an. c. cum inter. col. v. de re iudic. & Bal. in l. cum magistratus. C. quando

- 1 **exemplum est. si duo sint iudices ordinarij a de causa cognoscetes. & vnus cõdemnat & alter absoluat. iura partium sunt obscura: & ideo fauetur reo, quia praualet absolutoria: vt ff. de re iudic. linter pares. & ar. ff. de act. &**
- 3 **oblig. l. Arrianus. ¶ Item si ago hypothecaria contra Titium & probo rem mihi obligatam à domino die Calendarum Augusti. Et e contra Titius probat eadem rem sibi à domino obligatam eadem die. nec apparet cui prius, & cui postei iura partium sunt obscura: & ideo fauetur reo, quia debet absolui: vt ff. de pig. l. si debitor. & de inoffic. testa. l. si pars. cum simil. ¶ Quidam verò legisant ponunt exemplum regulæ, cum reus & actor sunt in pari causa turpitudinis, quia tunc reus absoluitur. C. de cõdict. ob turp. cau. l. cum te. & l. mercalem. sed hoc exemplum non conuenit regulæ, quia iura partium non sunt obscura: imò certa & paria. & ideo non habet locum pro-**
- 1 **prie hac regulæ: sed illa in qua cauetur ¶ quod in re pari melior est conditio cõuenti, quam agentis: vt ff. eo. l. in pari. & l. par. & de verb. obliga. l. si seruum. §. sequitur. & j. eo. c. cum in re pari. sed ista duo sunt æquipollentia in effectu, scilicet iura partium esse obscura, & esse paria & certa, quia vtroq; casu reus absoluitur, & propter paritatem conditionis: vt dicta l. si seruum. §. sequitur. & de doli exceptio. l. apud Celsum. §. Marcellus. & de doli. l. si duo. & de contrahen. empt. l. domum. & solu. matrimo. l. viro. & l. cum mulier. possunt excusari qui dictum exemplum ponunt, quia cõsiderant effectum finalem: non est autem in origine aut in habitudine propria exæquatio**
- 6 **exemplorum. ¶ Alij ponunt exemplum in eo q. plures dilationes cõceduntur reo quam actori: vt C. de dilat. l. si quando. & de temp. in integ. restit. l. petenda. ff. de feriis. l. vit. Sed hoc exemplum non proprie congruit regulæ: quia hoc exemplo iura partium non sunt obscura. sed certa: sed ideo constituit ius, q. plures dilationes cõcedantur reo quam actori, quia in potestate actoris fuit quando prouocaretur d. l. si quado. & ff. de doli exce. l. purè. §. si**
- 7 **Sed opp. & videtur ¶ q. in re obscura, potior sit causa seu**

▲ Adde an debeat ambigua petitio interpretari secundum intentionem prefertentis. Innocen. in c. licet causam. in fi. de proba. & Fely. in c. auditis. col. j. prop. finem. de pr. l. r. Bal. & ibi Alex. in add. ad Bar. in d. l. si quis intentione. Abb. in c. dilectus de iudi. & in c. ij. col. ij. de dil. r. & Innocen. in c. examinata. in fi. de iudi. & no. per Den. in regula sequen. & in regula. contra eum qui j. eodem. & Pau. de Cait. in consilio

col. col. ij. verfic. circa quod. in notis. & Ang. Aret. in §. sed minus. col. xi. in glo. corrigere. & ibi Tal. verfic. de act. & Ang. Aret. in §. j. & in §. tripli. eodem titu. & Alexan. in l. si quis a filio. §. si quis plures. in princ. ff. de lega. j. & Bal. in l. cum precum. C. de libe. caus. & Abb. Sicu. in cap. episcopi. de causa posses. & propriat. & Philippus Francus. hic per Fely. in c. super questionum. col. ij. de offic. deleg. ubi allega. hic Dyn. quod interpretatio debet esse verisimilis. non dissena. & ibi etiam vide de multiplici interpretatione. & in materia vide Bal. in l. edita. col. ij. in repet. Padua. de eden. C. & Abb. Sicu. in consil. lxxvij. col. j. lib. i. & Decif. Capel. Tholo. q. xxx. j.

Adde quod notavi in apostil. ad Lanfr. de Cris. post Bened. Vad. in c. quoniam contra filium. §. responiones. nu. 7. in verfic. ambigue. de aduerte quod sicut quis obscure vel ambigue respondendo sibi praxi dicat. iuxta vulg. l. veteribus. de pa. §. in interrogationi ambigue vel obscure respondere non tenetur. nisi prius declaraverit. nota Bal. in l. ij. §. quod observari. & ibi dixi in apostil. ad eum. in verfic. nisi prius declaraverit. C. de iura. calum.

▲ Adde Dyn. in l. soluminum. §. item apud. ff. de dam. infect. qui idem dicit. & ibi sequitur Bar. & ad ornatum huius regulæ vide Bart. & Alexan. col. ij. in l. inter stipulantem. §. j. ff. de verb. oblig.

conditio actoris quam rei: quia si in libello cōtineantur verba obscura. statim interpretationi actoris vt ff. de iud. l. si quis intentione. & de verb. oblig. l. inter stipulantem. §. ij. ff. eo. l. in contrahenda. §. j. & in l. in ambiguis orationibus. sed dicendum est quod leges illæ loquuntur in his quæ pertinent ad causæ præparationem: in illis enim magis fauendum est actori. quam reo. & quantum ad interpretationem verborum in libello expressorum a: vt in l. præallegata. ff. de iudi. si quis intentione. & quantum ad alia quæ in libello exprimuntur: sed eorū dispositio pertinet ad officium iudicis: vt est in die apponenda in stipulatione iudicio sicut vt ff. qui satis. cog. l. de die. in princ. Ratio autem est aperta: quia reus semper impediret ne posset contra eum experiri: vt d. l. inter stipulantem. §. j. Item opponitur & videtur potius eligendum q̄ obster reo. quam quod prodest: quia l. cauetur quod si res cauit de dam. infect. & damnum contingat vitio adificij etiam fortuito casu. q̄ tenetur reus ad emendationē damni ex cautione damni infecti: & tamē casus fortuitus erat pro eo. licet debilitas adificij contra eum. & sic partium iura sunt obscura: vt ff. de dam. infect. l. soluminū. §. seruus. & §. item apud. Sed tūc dicendum est. q̄ ibi non erant in pari causa reus & actor b. quia reus erat in culpa ex eo quod ruinam adificij poterat prævidere. Actor autem nulla culpa poterat imputari: & ideo quia præponderat culpa

rei. deterior est eius conditio. argu. ff. ad l. Aquil. l. item si obster. & l. si putator. §. aliis si essent in pari dolo. vel in pari culpa. lata. vel leui vel leuisima. fauendum est reo potius quam actori: vt d. l. fauorabiliores. & l. in pari. & l. perenda. & de doli except. l. apud Celsum. §. Marcellus. & de verborum obligat. l. si seruum. §. sequitur. & j. eod. in pari causa.

In reg. In iudicij. Argumenta.

- 1 Aequitas in iudicij inter litigantes seruanda est.
- 2 Index subditos tractare debet veluti pater filios.
- 3 Indices inæqualitatem vitare debent in iudicij & arbitrij.
- 4 Priuilegium concessum vni litigatorum quando alteri proficit. & nunc. seq.

REGVLA XII.

In iudicij non est habenda acceptio personarum.

- 1 Inter litigatores debet iudicij æquitas obseruari: siue litigatores sint pares. quia vterq; vilis. vel vterq; cōditio- nis honestas sint: siue no pares. quia vnus iudex cōditio- nis & alter cōstitutus in dignitate: nec debet vilius prætextu dignitatis alicuius litigatoris. prætextu lucrī. vel gratiæ. vel odij in alterā partū declinare: sed vtriq; parti quod iustum est præstare. & ius suū vnicuiq; tribuere. & æquitate in omnibus obseruare. vt in authen. iusturandum quod præstatur. §. j. & §. ecouerto. & §. primū. ibi. nequaquā sub inclinatio &c. & in auth. vt iud. sine quoquo suff. §. deinde propter. & §. quod autē. & de defen. ciuit. §. iusturandū. Iudicis enim debet se habere circa subiectos. a sicut pater circa filios: vt in authen. vt iud. sine quoquo suff. §. & eos. & in authen. iusturand. quod præsta. ab his. §. deuotos autē. pietas autem in patre. nō in atrocitate. sed pietate consistere debet. & consiliū pro liberis capere. vt ff. ad l. Iuliam. de paricid. l. diuus. & de adult. l. nec mea. §. pen. ergo quolibet iudex vel prælatus superior habere se debet circa subiectos piē. atq; pium consiliū ac iustum capere pro subiectis. sicut pater pro filiis. Itē debet in iudicij æqualitas obseruari: quia si vnus litigator sit priuilegiatus. alter nō. priuilegiū vni competēs extendi debet ad alterū. C. de fruc. & lit. expen. l. si. & de proxi. sac. §. scrip. l. in sacris. & l. vnicuiq;. lib. xij. j. istud autē cōtingit propter inæqualitē vitādā. quā Legislator vitare student. nō solū in iudicij. sed etiā in arbitrij. & aliis actib⁹

▲ Adde quod etiā benignē debent aduocates coram eis plebi scitantes audire: vt l. ne gequā. §. ibi dicitur. verfic. circa aduocatos. ff. de cōfir. precōs. & leg. & specul. de aduo. quid male seruatur hic dicitur. & contra dices est text. cum super verbo. quia venitas. xxx. que lio. ix.

▲ Adde Angel. Aret. in §. j. col. ij. verfic. in ea. gloss. in iustur. de his qui sui vel alienis sunt. vbi ponit an pater possit incarcereare filij: & vide Bald. in l. i. filius. C. de patria potestate. & in l. libertos. & Alexan. in addit. C. de obsequ. patr. præstā. & glo. h. in c. quē admedium. de iureiur. ad. & do mini. m. Bonifac. de Vitalini: in tractatu suo Malefic. tit. l. quibus concessa est correctio. & Cyn. & Docto. in l. Manichæos. C. de episc. & clerj.

& Lud. Bolog. an Lex facta. la grande. ff. de hered. in iur. in ij. interpret.
 ▲ Adde in quibus causis & contractibus iur. seruanda aequalitas. Barto. & ibi ple.
 ne Ioa. de Platea in l. in sacris. §. si. ff. de prox. sac. scri. & Cyn. Bar. Bal. & Salic.
 in l. si. C. de fruc. & lit. expen. & Bal. in c. ij. §. quibus. de consuet. recti feud. & Ioan.
 Fab. Christoph. Proc. & Aug. Aret. in §. fin. col. ij. in iur. quib. alium non licet. an idē
 in arbitris. vide

extra iudicialibus & arbitraria contingentibus. ² vt ff. de
 arbit. l. si de meis. circa prin. & l. Padus. §. in seruum. §. l.
 si cum dies. §. pen. & de vulg. & pupil. subit. l. iam hoc iu.
 re. & l. Lucius. & C. de restitut. vend. l. raris. & de test. mil.
 in l. in reuicam. & de impub. & aliis. subit. l. heredita.
 tem. & l. quāuis. sed certē fallum videtur q̄ priuilegium
 cōcessum vni. debeat extendi ad aliū cum personā illius
 cui concessum esse probatur egressi nō debeat. vt in iur. de
 iur. na. §. sed quod prin. ¶ Dicunt quidā: aut agitur de pri.
 uilegijs pertinentibus ad litis executionē. & tunc priuile
 gium cōcessum vni litigatori. prodest alteri. C. de fruc. &
 litis expen. l. fu. & l. in sacris. in fin. & l. vnicuique. de prox.
 sac. scri. lib. xij. aut agitur de priuilegijs pertinentibus ad
 litis decisionē: & tunc priuilegium cōcessum vni nō prodest
 alteri. vt §. sed quod princ. quod licet prima facie vi
 deatur probabiliter dictū. ostendi potest non esse verū:
 quia priuilegium restit. in integ. quod minori cōceditur.
 pertinet ad litis decisionē: & tamen aduersario prodest. C.
 si aduer. transf. l. j. & ij. de reput. quæ sunt in iudi. restit. in
 integ. l. vnica. ¶ Alij dicunt. q̄ aut priuilegiū cōcessum est
 ad postulationē. aut sine postulatione: si ad postulationē.
 prodest: si sine postulatione. non prodest. vt ff. quod quis
 que iuris in alium. l. ij. in prin. quæ sol. quantū ad propo
 situm parum valet: quia in præalleg. l. si. C. de fruc. & lit.
 expen. loquitur etiam de priuilegio propria liberalitate
 principis. etiam sine postulatione cōcesso: vt ibi no. in j.
 glo. & patet in tex. Et ideo dicendū videtur q̄ aut priuile
 gium cōtinet ius iniquū. vt in alterius lationem
 concessum & tunc distinguitur: quia si ad postulationem
 conceditur. debet vt impetrans eodem iure si sine post
 tulatione. tunc non compellitur eodē iure vt. vt ff. quod
 quisque iur. l. j. & ij. Sed si non cōtinet ius iniquū. sed fauore
 m illius cui cōceditur. & aliquā iuris cōmunit relaxa
 tionem. siue ad postulationē eius cōcedatur. siue sine post
 tulatione. prodest impetrātī tantū. & nō alijs eū non con
 tingenti: vt in §. sed quod princ. ¶ Item prodest non so
 lum ei cui concedit. sed etiā secū litiganti: quia occasione

et pulchrē. Alex. in l. ij. in prin. ver. ij. limi. ff. quod quisque iur. & Dy. j. in reg. quod
 eb. gratiam. & Lud. de Roma. in cons. cxlvj. col. ij. ver. ij. respons. & Philip. Frā.
 c. hic. Panor. in c. si. nu. xj. & ibi postui in post. ad eum. in verlicu. debeat exten
 di. de translat. pralat.

▲ Adde q̄ ab ignorantia seu errore iuris quis excusatur vbi lex est multū dubia.
 text. est in l. regula. ff. de iur. & faign. & no. gl. in c. vno. de postula. præ. l. s. eo. li. & Ab. in c. si. de cōst. l. Fel. in c. de quarta. colum. ix. circa prin. de pra. ser. in regno Sicilia. ignorantia iuris excusat à perditione feud. di. propter. non petiā inuestitu rā. vt not. Car. Alex. in c. i. col. ix. quo tpe miles inuestitu. pe te. debeat. in vñ bus feud. quia tex. est munificus & liberalis. vt l. imperialis. C. de imp. & no. in l. in lege. C. ad leg. Fal. facit quod no. Barto. sed si susceperit. §. ij. ff. de iudi. quæ est iudicium illius munificen tiz. vide Card. vbi §. q. no. pro vafallis. tenenti bus feudū à rege. seu a iur. prin cipe. vide Do. & j. pen. addit. al. legat. & Spec. in suo aureo re portorio. in ritu lo de ignoran

In reg. Ignorantia. Argumenta.

- 1 Confessio in iure facta per errorem facti an valeat. ¶ nu. 8.
- 2 Errans in iure non excusatur.
- 3 Solus naturaliter debiti et civiliter debiti errore excusat.
- 4 Errans in eo quod publice notum est. non excusatur.
- 5 Ignorantia facti non noti publice. an excuset.
- 6 Ignorantia toleratur quandoq; in facto proprio.
- 7 Error proprii facti quando excuset.
- 9 Error in iure excusatur. vbi de damno vitando agitur.
- 10 Ignorantia iuris an excuset eū qui de lucro captando certat.
- 11 Ignorantia iuris an sit extra iudicium toleranda. ¶ nu. seq.
- 13 Dolus presumitur in eo qui tabula testamenti aperit ante iudicium desuncti.
- 14 Lex Cornelia dolum requirit.
- 15 Dolus ex qualitate facti consideratur.
- 16 Ignorantiam allegans eius. quod publice notum est. in lata culpa esse presumitur.
- 17 Ignorantiam iuris pratendens quando excusetur.
- 18 Errans in iure aut facto quando excusetur. ¶ nu. seq.
- 21 Ignorantia iuris naturalis non excusatur.
- 22 Error quando in facto proprio toleretur.

REGVLA XIII.

IGNORANTIA facti. non iuris excusatur.
 C ONVENIENTER pot̄ exēplū poni istius regule in eo qui in iure cōfessus est. & cōfessus errauit: nā si errauit facto. iuste excusatur error. & nō nocet cōfessio. si errauerit iure. error nō excusatur: & iō nocet cōfessio vt ff. de cōfessis. l. nō fatet. verbi gratia: si crederā te esse solertē meū. & hoc cōfessus sum in iudicio errādo in

facti vel iuris, & quæ dixi in §. vij. col. ij. de consuet. feud. lib. Consuetu. Biturigum. Adde breuiter, q. ignorãtia iuris nõ plus excusat mulierẽ quã alios, quando ipsa potuit consultare peritos: vt not. Bal. & Alex. in l. iuris. C. qui admitt. & ibi dicit post Bar. q. si est in loco vbi nõ est peritorũ copia, præsũmitur pro eã aliã fecus. Et in quantum dixi, non plus excusari mulierem &c. illud intelligo verum, nisi in casibus in iure expressis: vt nõ factõ, iste error non præiudicat. vt C. de iur. & fac. ign. l. si post diuisionem. & ff. fam. erc. l. cũ putarẽ. ¶ sed si cõfessus, sui errando in iure, quia credebam testamentũ valere factum corã testibus nõ rogatis, vel factum corã non solenni numero testiuũ, error nocet: a vt probatur ff. de con. fessis. l. nõ fatetur. Itẽ similiter poni põt exẽplũ, si soluaẽ A illud quod est naturaliter debitũ, ciuilitèr indeditũ. ¶ Nã 3 si quidẽ per ignorantia facti excusatur soluens, & ideo potest repetere. Si verò per ignorantiam iuris, non excusatur, & ideo non potest repetere. vt C. de iur. & fac. ign. l. cum quis. & ad l. Fal. l. error. Sed opponitur & videtur quòd ignorantia facti non excusatur. Nam si proscriptum erat vt nõ cõtrahatur cũ eo qui tabernæ prapositus erat, is qui contraxit ignorans prohibitionẽ factam, nõ excusatur: & ideo nõ potest agere contra dominũ: vt ff. de in. sit. l. sed & si pupillus. §. proscribere. ¶ ¶ Sed dicendũ est, 4 quòd aut erat publicè b notum, & tunc non excusatur, vt in contrariõ: quia videtur errans esse in lata culpa quæ dolosa similitur, & eo quòd ignorat quòd omnes intelligant. c ff. de verb. signi. l. cedere diem. §. vlt. & l. latæ. & l. magna. aut non erat publicè notum, tunc excusatur, vt hic, & in præalle. l. non fatetur. ¶ ¶ Sed opponitur & videtur 5 quòd ignorantia facti etiã non publicè notũ non excusatur: vt ff. ad Velleia. l. quanquã dicitur quidã, aut errat in facto alieno, & tunc si nõ erat publicè notũ excusatur: l. non fatetur. §. ij. aut in proprio, & tunc non excusatur, vt d. l. quanquam. Sed contra hanc solutionem est, quòd iu- blicum, quia facit rem esse notoriã: quia quæ publicè sunt, præsũmunt sciri, vt hic §. præscribere. vers. literis, & c. j. de postul. prælatorũ. & ignorãtia contra factum publicũ non excusatur vt not. Bart. & Alex. in addit. in d. §. præscribere. aliã §. de quo, & vide Cepol. in cons. xxxix. col. v. & Cald. in cons. liij. tit. de offic. lega. qui ponit limitationem ad dict. c. de postul. prælat. & Franc. Aret. in cons. cix.

Adde de hoc Barth. Soc. in suo tract. fallen. reg. clxv. & ibi habes limit. ad hanc reg. & de hoc vide Pet. Phi. Cor. cõs. xlj. incip. plures in litera d. vol. iij.

c Adde quæ dicatur lata culpa. tex. & ibi Bar. in l. quod Nerua. ff. de po. & Fely. in c. cognoscetes. col. j. de cõsti. & Lud. de Ro. cõs. cccxxvj. & Abb. Sicu. cõs. xvij. vol. iij. & Declii, Parla. Delph. cccclxxiij. & Cepo. in cons. xxxvj. col. j. in princ.

re cauetur

re cauetur, quòd si credens me promississe tibi decẽ cum non promississem, soluã, repeto. Itẽ si ex cõuentione inter me & te i nita debui tradere prædiũ imposita seruitute, & tradidi liberũ, condicere seruitutẽ possum quã tpe traditionis debui imponere: vt ff. de cond. ind. l. sed & si me putem. in princ. & §. cum inter. & de ac. emp. l. si tibi liberum. per quod patet ¶ quòd etiã in proprio factõ tolerabilis est ignorantia. ¶ ¶ Quidam dicunt, quòd aut ago de damno vitando, & tunc toleratur: vt in d. l. aut de lucro caprando, & tunc non toleratur: quæ solutio quantum ad propositum nulla est, quia in l. quanquam. ff. ad Velleia. fideiussoꝝ certabat de damno vitando: & tamen 7 ignorantia facti proprii non excusatur. ¶ ¶ Sed dic q. vbi allego ignorantia facti proprii in iniuriã alterius, id est illius cui promiseram, & ex promissione mea obligatus etiã error facti proprii non excusatur, licet contendam de damno vitando. vt d. l. quanquã. sed vbi non est in iniuriã alterius, sed voleas mihi subueniri aduersus dãnum quod incurri per ignorantia facti proprii, excusatur & toleratur. Et ita loquitur præallegata l. si tibi liberũ. & d. §. sed & si me putẽ. Itẽ opp. de l. error. C. de iur. & facti ign. ¶ Sed dicendũ est, q. ista regula reducat ad distinctionẽ illius legis: ¶ q. si cõstendo in iudicio errauit in facto, error facti excusatur, vt hic, & corripit a põt vsq; ad prolationẽ sententiæ, & non post: vt l. cõtraria. viteri? opponitur circa ignorãtia iuris, videtur enim q. ignorãtia iuris excusatur: q. si soluo illud quod erat omai iure indeditũ, vel ciuilitèr tantũ, per ignorantiam iuris repetere possum. ff. de condi. indebi. l. si nõ fortẽ. §. indebitum. & §. adeo. & l. cum is. §. fideiussoꝝ. & iur. & facti ignorã. l. error. in fi. ¶ Dicit potest quòd in l. illa erratum fuit in iure extra iudiciũ, & ideo iuris error excusatur si de damno vitãdo agatur: vt l. præalleg. hic autẽ. & l. non fatetur. erratum sunt in iure & in iudicio: & ideo iudiciorum autoritãtẽ operatur, vt error iuris reuocari nõ possit. ¶ Sed contra hanc solutionẽ est, quòd iure cauetur quòd etiã error iuris in iudicio interueniens potest reuocari: vt ff. de interroga. act. l. de ætate. §. qui iusto. & §. Celsus. Dicẽdũ est q. secundum eos qui intelligunt prædictos §§. in errore facti proprii, expositio nõ procedit: sed secundum illos qui intelligit prædictos §§. in errore iuris, dici debet quòd error iuris in iudicio ante litis contestationem

A Adde, an error comissus in iudicio possit reuocari. Bart. & Bal. post Cyn. in l. error. C. de iur. & facti. ign. & in l. j. c. de consess. & in l. non fatetur. & ibi Alex. in addit. ff. de cõfess. & Bal. in l. cum pretiũ. ad fi. C. de liberãtiã causa.

Adde omnino de materia huius apost. & seq. Lanfran. de Oria. in c. qm̄ contra falsam. vers. cõfessiones. nu. xxxij. vers. pro veritate. & qd ibi positi in a. postill. in vlt. addit. & prob.

F § excu

Adde, quod non prodest mulieribus ignorantia iuris in lucris captandis si potuerint confulere peritiores, secus si non poterint, vt d. l. non bonorū. ff. de bo. pos. & ibi Bart. & iuris ignorantiam, & ibi Bald. & Doct. C. qui admit. ad bo. poss. & gloss. in ij. C. de iuris & facti igno. Et idem in rustico, secundum Bald. ibi. & in d. l. iuris ignorantiam, & est ratio: quia sicut mulieres & rustici vadunt ad syluam pro lignis, & ad ciuitate pro

indulgentiis, ita excusatur, vt in illis §. post verò litis contestationem non excusatur, vt in l. non fatetur. & hic. ¶ Item opponitur & videtur quod ignorantia iuris excusatur, etiam de lucro captando agatur: vt ff. de bonorum possess. l. in bonorum. & de iuris & facti ignorantia. l. regula. §. sed iuris. Sed dicendum est, quod aut lucrum percipi poterat sine alterius iniuria, & tunc excusatur, & toleratur si non ponit peritiores confulere: 2 vt ff. de iuris & facti ignorantia. l. iuris ignorantia. & de viciationibus. l. nunquam. & l. si fur. ¶ Item opponitur circa præmissa & videtur quod iuris ignorantia non toleretur etiam extra iudicium: licet de damno vitando agatur: vt ff. de acqui. hered. l. si duo. sed dicendum est quod ibi causa de qua agebatur originem sumebat à lucro: & ideo licet subsequenter damnum inducat, iuris ignorantia non excusatur cum magis originem, quam casum post originem incidentem considerari oporteat: vt ff. de dona. l. qui id quod. in princip. & de acqui. possess. l. clam possidere. circa princip. & de fideiussor. l. tutor. in princip. ¶ Item opponitur & videtur quod ignorantia iuris excusatur: vt ff. de decr. ab ord. fa. l. fin. & ff. ad Sylla. l. si quis in grau. §. si quis ignorans. dicendum est quod in illis l. quæ dolum requirunt, ignorantia iuris excusatur. ¶ Certum est enim quod in aperiente tabulas testamenti vindicatis defuncti necem requiritur dolum: vt in ead. l. si quis in grau. §. quod ad causam. & ideo ignorantia iuris excusatur à pena: vt in eod. §. si quis ignorans. In illis verò l. quæ dolum non exigunt, si quidem ius per eas inductum erat publicè notum, verè vel iuris præsumptione, quia à tempore constitutionis publicatæ concurrerunt duo menses: vt in authent. vt factæ nouæ constitut. ignorantia non toleratur. vt ff. de public. l. vlt. §. licet. Sed

pluribus fallent. & Philip. Franchic. & Ange. in cons. cclxxxvij. incip. viso themate supradicto. Panor. ead. nostram. m. ix. & ibi posui in apostil. in ver. non excusatur de rebus ecclesie. non alie. & adde quod notauit eadem regula, in apostil. prima.

Adde vtrum lex vel statutum afficiat verè ignorantem ad hoc vt ignorantia iuris procedens ex lata culpa, vel dolo non excuset delinquentem Abb. Siculan. vbi non

ibi Fely. in cap. cognoscentes. col. ij. post medium. ver. prima est. de constitutionibus. vbi ponit Fely. tres conclusiones cum duabus fallent. & vide Bartol. in l. quod Nerua. ff. de positi. & latus. in l. ff. si quis test. libr. esse ius. fuerit. & Bartol. & ibi Alexand. in addit. in l. diuus. ff. de fal. & Alexand. in l. si quis id quod. in princ. ff. de iuris d. omnium iudic. Et à quo tempore incipiat lex ligare, vide Fely. in vbi 2. col. iij.

vbi non est publicè notum, verè, vel iuris interpretatione, ignorantia toleratur: vt ff. de decr. ab ord. fa. l. vlt. Tamen contra prædictam solutionem est. ff. ad leg. Cornelia. dolum requirit: & tamen, sicut ibi dicitur, ignorantia edicti seueritatem non excusatur. Sed responderi potest, quod aut lex requirit dolum verum, aut est contenta dolo præsumpto ex qualitate facti, vbi requirit dolum, verum ignorantia iuris excusatur, vt d. §. si quis ignorans. Vbi verò contenta est dolo præsumpto, ex qualitate facti, vt scilicet præsumatur, ¶ Dolus ex qualitate facti est. vbi cūque quis facit quod scit vel scire debet se facere non debere. 2 vt C. de iniurijs. l. si non conuictij. & ad leg. Cornelia. de fidei. l. j. ff. de doli excep. l. j. & tunc iuris ignorantia non excusatur: vt hic. & in præalleg. l. diuus Claudius. ¶ Ratio autem est, quia qui ignorantiam præterdit eius quod est publicè notum, videtur esse in lata culpa: vt d. l. cedere diem. & l. lata. de verbor. signifi. Lata enim culpa dolo præsumpto æquipollet. & ideo ignorantia iuris non excusatur. Item opponitur contra prædicta, & videtur quod ignorantia non excusatur etiam vbi de damno vitando agitur: vt ff. ad leg. lul. de adul. l. si adulterium. §. stuprum. C. de in ius voc. l. venia. ¶ Sed dicendum est, quod aut præterditur ignorantia iuris ciuiliis, & tunc locum habent omnia supradicta. Vbi verò præterditur ignorantia iuris naturalis, vt quia præterditur filius se ignorasse, non debuerit iniuriā inferre patri, vel non debere patri prouidere in necessarijs alimētis, vel non debere furtum

de Aretin. in consilio lxxvij.

Adde Bar. in l. quod Nerua. & ibi Doct. ff. de positi.

Adde, quod licet pater teneatur de iure naturali alere filium, vt l. j. §. huius studij, & ibi Doct. ff. de instit. & iur. & instit. de iure naturali, gentium, & ciuili. in princ. & ibi Toan. Fab. Christoph. Porc. & Ange. & Abb. Siculan. in cons. lxxxv. col. vj. libr. ij. & gloss. Abb. & Prapolo. in cap. cum haberet. de eo qui duxit in matrimonium quam possit per adulterium, tamen de iure naturali non est educatio parenti faciendā liberis: sed naturali ratione, vt beneficijs beneficijs: vt l. sed & si lege. §. consilium. ff. de peti. hered. ita tenet Bartol. in d. l. j. §. huius studij, & in l. si quis à li.

beris. §. parens. perillum tex. ff. de lib. agnos. & Bald. sing. in lit. de iure nat. gent. & ciuil. in prin. ecl. iij. prope fin. cum seq. & Bal. in l. i. §. ius naturae. col. ij. de iust. & iur. & an educatio patris & filij sit de iure ciuil. vide per Doct. §. alleg.

Adde ad prepositum presentis huius addit. an debeatur alimerta natus ex illi- cito, vel damnato cecit. per parentes, vide Bald. in l. ad quod pauperibus, numero xxxvij. vers. vi.

quoniam. & quod ibi dixi in apostil. ad ipi. in ver. alimerta. C. de episcop. & cleric. & quod si eā tellator da- ri prohibuit. no- tam post Dynū in addit. in l. in ves. non sunt a- lenda. ff. de con- cub. notam post Alex. in additio- ne ad Bart. in l. Mauus. vers. sed illud forte in vers. iure cano- nico. ff. de leg. ij. notam post gl. in l. si quis in a- postil. in vers. ex illi cito cecit. uo- sita super glof. in verb. au- sit. ff. de lib. a- gnos. & notat Mattheus. sing. ex vij. incip. not. singulare dictum.

A Adde glossam in d. l. i. de adulterium. quae dicit. quod si quis errauit in iure natura- li. vel gentium. non excusatur. ut sequitur hic Dy. licet aliquant. releuetur. secu- dum gl. sed Barto. ibi hoc reprehendit. distinguit ut ibi vide. & Alex. in l. si quis id quod. in prin. col. ij. ff. de iur. d. om. iud.

a Adde ad hanc regulam Doct. in cap. ab excommunicato. maxime Inn. de re- scrip. & Ange. Aret. & Ias. de May. in §. i. si quis agens. de act. in fin. & Dyn. & quae ibi dicam in regula sequenti. & in regula praesumitur ignorantia. infra eodem. & per Abb. Scul. & Felyn. in capit. ij. de constit. glof. in capit. apostolica. de clerici. excom. ministran. & Al. xand. cōs. xxx. in iij. colum. in fi. l. ij. & Ang. Aret. in sit. de nup. §. si aduersus. & Bart. in l. si adulterium. si de adult. & in d. l. non fateretur & ibi Alexand. in addit. ff. de confessis. Cyn. Bald. Barto. & Salyc. in l. error. & de iur. & fa. & ign. Barto. in l. Claudius. ff. de acquirend. heredit. & Ludo. de Roma in consil. c. xxv. & Flyn. in capit. j. in columna ij. j. distinct. sed qualiter probatur error. dic quod quod allegat tenetur probare. ut tenent Cyn. & Docto. in dict. l. error. & probatur eo ipso quod probatur rem aliter se habere secundū Bar. in l. de arate. §. qui iusto. ff. de interro. act. & in l. non fateretur. & in d. l. error. & Lud. Bol. in l. ij. C. de erro-

19 ff. ad Silla. l. i. si quis in graui. §. si quis ignorans. ff. sed si er- rat in eo in quo requiritur dolus praesumptus. vel lata culpa. tunc si quid erat publice notū. verē. vel iuris pres-umptione, ut quia a tempore publicationis cucurrerit duo menses. iuris ignorantia non excusat. vt C. de legi. l. leges sacratissimae. & de iur. & fac. igno. l. constitutiones. ff. de publicia. l. vlt. §. licet. & ad leg. Corne. de falsar. l. diu- Claudius. sed si non erat publice notū. verē. vel praesumptiue. iuris ignorantia excusat. ff. de decr. ab ord. fac. 20 l. si. ff. Sed si agatur de lucro captando. siquidem cum alteri iniuria. vt per vsucapionem. iuris ignorantia non to- leratur. nec excusat. siue potuit peritiores consulere. vt ff. de iur. & fact. igno. l. iuris ignorantia. & de vsucapio. l. si fur. & l. nunquam. sed si sine alterius iniuria. si non potuit peritiores consulere. iuris ignorantia toleratur. & excu- satur: sed si potuit peritiores consulere iuris ignorantia non excusat. vt ff. de iur. & fact. igno. l. regula. §. sed iuris. & §. si quid. de bo. poss. l. in bonorum. quis ordo in bon. possess. seruetur. l. ij. §. vlt. fallit. de acquir. heredit. l. si duo. 21 propter rationem quam §. dixi. ¶ Si erratur in iure natu- rali. ignorantia iuris non excusat. vt d. l. si adulterium. §. stuprum. si erratur in quasi natu. iuris ignoran. non excu- sāt. vt C. de in ius vocā. l. ij. si errat in facto. aut in pro- prio. aut alieno. & si alieno. aut erat publice notum. aut non erat publice notum: si erat publice notum. ignoran- tia non excusat. ff. de inst. act. l. sed & si pupillus. §. profici- bere. si non erat publice notum ignorantia excusat: vt ff. 22 pro suo. l. si. & J. eo. c. proxi. ¶ Si in facto proprio. aut cer- tat de damno vitando. aut de lucro captando si de lucro. error non toleratur in proprio facto. si de damno euitā- do. aut cū alterius iniuria. & tunc error in proprio facto non toleratur: vt ff. ad Velleia. l. quanquā. aut sine alterius iniuria. & tunc error in facto proprio excusat & tolera- tur. vt ff. de cond. inde. l. sed & si me putem. in prin. & §. cum inter. & de act. empt. l. si tibi liberum. & ita oportet intelligi quae not. ff. de leg. j. l. si res obligata. Dyn.

In reg. Cum quis. Argumenta.

- 1 Haeres praesumitur ignorare factum defuncti.
- 2 Promissor si ante diem moriatur. an poena committatur.
- 3 Ignorantia quando toleretur in persona successoris.
- 4 Haeres emphyt. q. de iure canonice saluere. an excusetur. C. n. §.

re aduce. in fe- cundis interpr. & Cepolam in cau. ex. in prin. & Alex. consil. lxxix. col. v. ver. & c. i. fo. lib. ij. & Abb. Sic. in c. ex parte de co- fess. & Cardin. Alex. in c. ij. co. i. iij. distinct.

Adde ad ma- teria huius apo- stil. scilicet an & quis probare debeat igno- rantiam. & qua- liter probetur. bo. tex. & fin. in cap. si verō ali- quis. vers. pro- prium iur. amē- tum. de electio- lib. vj. vbi q. iur- ramento alle- gantia ignoran- tiam probetur. quem tex. limita- ta per gl. Alex. Lud. & doct. in l. que bona. §. qui alieno. ad ij. nem. ff. de dam- infec. dixi & in addit. ad Philip. Frac. post cum in c. circa. nu. 7. in ver. ignoran- tia probatur. praalleg. titul. de elec. lib. vj. & posui in add- dit. ad Stil. Par- iam. tit. de adi- ta haered.

Adde Bart. & Alex. in l. cū filius. §. in hac. si. de verb. obli. & Bar. Alexan. post Dy. in d. l. ad die. hic alle. B. Adde Ang. Arc. & Io. Fab. qui dari tutoris pot. in prin. in glo. datus. in st. qui idem tenent. & Bart. in l. qui in alteri. §. sic dicit q. si cesser conuentus habet iustā causam ignorantiz vsq. ad publicatione re situm vel productione instrumenti per que appareat ipsum esse certiatū, & non habere causam ignorantiz: quia tunc ab illo tēpore postea debet cōdemnari in expen. vt l. si quis inficiatur. ff. de po. sed securus est in adre. vt tenet hic Dy. licet secundum Bar. possit esse ex parte aitoris iusta causa: que statim cognita debet reuocari. & releuabit ab expen. vt l. destitutis. ff. de iudic. & l. cum quem tēmer. & ibi

Obligatus debitor non extenditur per casum contingentem in personam creditoris.

REGVLA XIII.

CVM quis succedit in ius alterius, iustam ignorantiam causam habere presumitur.

PRONE q. promissisti dare bouem in Calēdis Augusti, si non dares promissisti centum uomine pœna: decedis ante Calendas Aug. hæres ignorans promissionē factā non soluit: dubiū est an possit cū effectu cōueniri ad pœnam: & responderet q. non, quia iustam habuit ignorantiam causam, vt hic. & ff. eo. l. qui in alterius. sed contrā est apertē de verb. obli. l. ad diem. vbi dicitur q. mortuo promissore ante diem pœna nihilominus committitur adueniente die quo dare debuit, licet promissoris hæreditas non sit adita, & idem dicitur de nau. fœno. l. vlti. sed dicas de rigore iur. pœnam cōmitti contra heredē ignorantem, vt d. l. ad diem. & de nau. fœno. l. vlt. Sed propter probabilē ignorantiam causam postulare potest successor beneficium restitutionis in integrū, & eo impetrato nocet pœna commissio, vt hic. & in d. l. qui in alterius. nocet ergo ipso iure vt in contrariis: sed propter probabilē ignorantiam causam restitutio datur, vt hic. ¶ Item opponitur & videtur ignorantiam non tolerari in persona successoris, & pœnam cum effectu committi, nisi successor fuerit pupillus, vt ff. de ver. obli. l. cum filius. §. in hac stipulatione. ¶ Sed distingue utrum successor agat vel conuenitur: quia si agat vel alium inquietet, pœna committitur cum effectu, licet ignorauit promissionem factam ab eo cui successit, vt in d. §. in hac. sed si conuenitur, tunc pœna committitur de rigore iuris, vt in l. ad diem. ff. de ver. obli. & de nau. fœno. l. vlt. Sed ob probabilē ignorantiam causam datur restitutio in integrū. Ratio autem est que redditur in tex. vt in d. l. qui in alterius. quia qui agit, plane certus esse debet cū sit in potestate eius an velit experiri, & ante debet rē diligenter explorare, & tunc ad agendum procedere: quare ratio non extenditur ad eū qui conuenitur, vt ff. de doli excep. l. purē. §. vlt. & ideo alius est effectus vnus, & alius alterius. ¶ Quærit autem potest an hæres emphyteuticæ, qui soluere cessauit ecclesie canonem per biennium, vel priuato per triennium, excusari possit & debeat pretextu ignorantie, quod videtur per

Bar. & vide Bal. in cons. cc. xj. lib. j. & Bar. in d. §. in hac. §. alleg. & in l. qui in seculo. §. eriam. ff. de leg. j. & in l. j. ff. de abic. iud. mur. Bar. & Bal. in l. proponenti. §. si autē. C. de iud. vbi ponit Bal. in si, quod si quis habet iustā cau. litigandi super tota causa tamē super vna exceptione non alio. in c. præterire. de elec. vide Bal. in l. nō ignorare. C. de fruc. & lit. expen. & per Bal. in authent. gener. aliter. & ibi Bar. & Salic. in l. j. c. de epif. & cle. Bal. in l. terminato. in l. terminato. & ibi Salic. C. de fruc. & lit. expen. & Abb. Sicut. in cap. finem litibus. de dol. & contum. & ibi vide de iuramento calumniæ an excuset ab expen. & Bar. in d. Letiam. & Cyn. in d. auth. gener. aliter. & idem tenet Io. And. c. j. de elect. §. eod. & in reg. præceden. quod error excusat ab expen. condemnatione in causa principalis: sed in causa appellacionis. rationem ibi vide, sed Adm. alter dicit in l. generaliter. §. j. & ibi vide omnes doc. C. de reb. cred. sed Bald. in cons. lxxxiij. col. iij. vers. sed si quis. lib. j. dicit q. Ioan. And. debet intelligi in expensis factis in causa appellacionis ex nouis actis ex prædictis, vt no. Ioan. And. in regula præcedenti. & Innoc. in cap. finem litibus. & ibi Abb. de dolo & contu. & in d. l. generaliter. §. j. & Ang. Arc. in l. de pœna teme. litigan. §. j. col. penul. vers. quæro vnus cōtinuit. & gloss. singul. in l. fin. ff. de re iud. quæ dicit quod ille qui succumbit in causa appellacionis, tenetur rescicere omnes expensas etiam primæ instantie. sed Raphael. ibi & doct. §. alleg. vt §. dicitur est, tenent contrariū: & vide decisio. Capel. Tholos. c. cxxxiij. & ibi quarto appellans pro parte obtinet, pro parte non. Lanfr. de Oria. in suo tract. de arbit. in vlt. parte. q. xvj. ad prædicta accedit gl. in auth. de iud. s. oportet. in verb. solo adiectio. per quam dicit ibi Ang. quod iusta causa litigandi excusat ab expen. si tamen fallit quando expense sunt promissæ, & idem tenet Bal. in l. eos. §. cautione. C. de app. & in d. auth. generaliter. & Ang. & Bald. in d. §. si nauis. de iudic. Alex. de Imo. in cons. l. j. col. iij. vers. possit lib. v. & in consilio xxvij. in vlt. col. lib. ij. & Bal. & Arg. in cons. l. j. col. iij. vers. ff. de rei vend. sed Alexand. in cons. clxxxiij. in fin. vol. v. tenet contrariū, q. iusta causa litigandi non excusat, stante iurato q. victus victori & c. Franc. de Crema in suo singular. cxx. & vide Alex. in cons. l. iij. eod. lib. in cons. xxxiij. in fin. lib. iij. an communes opt. doct. excusent a condemnatione expensarum, vide doct. §. alleg. & in c. finem litibus. Zenzel. in c. ne Romani. de elec. habetur in c. sacro. de sent. excom. vbi loquuntur etiam de opinione vnus doctor. & per Abb. in c. capellanus. de fer. & in c. j. de re iud. & in c. j. de postu. pralat. vbi dicit q. excusata pœna legis, & per Bart. in l. cum quidam. §. dicitur. ff. de acquir. hered. & Fel. in c. super his. col. vlt. de accu. nam communis opinio facit probabilem errorem facti. d. c. j. de postu. pralat. cum ibi not. & l. ij. ff. de iur. & fact.igno. & Bart. in l. de eo. & ibi ling. Alexan. in addi. C. de pœna iud. qui malē iudic. per Ioan. And. & Abb. Sicul. in cap. j. & Innoc. in c. ne inuitaris. de const. & Alex. in d. cons. l. j. lib. v. & in cons. lxxvi. in fi. col. eo. lib. & per Bal. in Lobseruare. §. profici. ff. de off. proconf. & leg. & gloss. in cap. j. de collat. in verbo opinio. fol. 2. in Pragmat. Sanct. & Bald. in cap. j. §. iudices. de pace iuramē. fir. & Fel. in j. consilii. col. xxx. cum sequ. vbi ponit regulam cum fal. & Ioan. Bap. Cast. in addi. ad Dictionarium Alber. de Rosa. & not. Corset. in suis singul. incip. vbi doctor. in litera. & in verbo. opinio. & Ang. Bart. Bald. in clemen. j. de elect. & Card. Alex. and. in cap. qui nesciat. ix. dist. & in c. mensa. ij. dist. & Bar. Ange. & Alexand. in l. cum prolatus. col.

vlt. vers. addi. quærit Bart. ff. de re iud. & Pau. de Monte Pico. in repet. §. Titia. & l. Titia. ff. de lega. ij. colum. xij. An in dubio præsumatur ignorantia in succedente ius alterius. Alexan. tenet quòd sic. in consil. lxx. lib. j. col. ij. vers. ipsa. & vide Alexā. in consil. cxxxij. in fin. eod. libr. an iudex debeat sequi communem opin. vel particularis doctoris. & doct. s. alleg. & ad istam regu. vide Marian. Soc. in rubr. de cau. poss. & propr. in ij. tract. art. l. ad diem. & de minor. l. Aemilius. de nau. fœn. l. vlt. ¶ **D** i
 iij. vers. vi. cõ- penditur videtur q̄ de rigore iuris possit deici à iure em- phyteutico : vt in d. l. ad diem. cum similit. sed propter ius- tam ignorantia causam restitutio a concedi debeat, vt hic. & d. l. qui in alterius. Item quæri potest quare est q̄ mortuo stipulatore sine hærede, vel relicto hærede cui non potest de iure solui, pœna non committitur ipso iure: vt ff. de vsu. l. pecunia; fœnebris. in fi. & l. cum quidam. §. si pupillo. sed ecotrā b mortuo promissore cõmittitur, licet restitutio concedatur, vt dictū est. ¶ **R**atio enim est, quia casus contingens in personam creditoris non debet extendere obligationē debitori. ar. ff. eo. omnis hæreditas. §. nunquā. & ad leg. Aquil. l. qui occidit. §. vl. sed ecotrā casus cõtingēs in persona debitoris nō debet variare obli- gationis cõditionē. vt ff. de ver. obl. l. ij. & de præst. l. i. l. ij.

In reg. Odia. Argumenta.

- 1 Statutum odiosum est merito restringendum.
- 2 Pactū de nō petendo naturālē obligationē ipso iure aufert.
- 3 Favor quando ampliandus, odio restricto.
- 4 Favor publicis priuatorum præfertur vtilitatibus.
- 5 Favor publicis in maleficis puniendis attendendus.
- 6 Maleficia quando ad rigorem sint punienda.
- 7 Tutor suspectus ob publicam vtilitatem remouendus.

REGVLA XV.

ODIA restringi fauores conuenit ampliari.

¶ **C** A S V S istius regulæ est. s. de elect. c. statutū. lib. vj. vbi dicitur, ¶ quòd statutū de his qui ad parochialitū ec-
 in authent. ge- neraliter. nu. 9. & ibi no. post eum in vers. iurament. calum. C. de episc. & cleric. di. xi post Guil. de Cug. in l. proferendum. §. sin autem alterutra. nu. j. vers. iurament. e. calumnia. C. de iudic. & Lanfr. de Oriā. in c. quoniam contra falsam. §. expensæ. nu. 4. in ver. donationem expen. probat. & an debeat fieri contra vitium in vro. c. dixi post præalleg. de Cug. vbi s. nume. ro. in ver. in expensis. & in addi. ad Lanfr. vbi s. num. ro. in ver. nisi in quinquag.

¶ **A** Restitutio. Idem glo. Dy. Bal. Io. Fab. l. ij. C. de iur. emphyt. Ludo. Roma. consil. clxvj. in fi. Alex. consil. clxix. nu. ro. lib. 2. Philip. Dec. consil. lvij. in fi. vbi in annotatio. dixi. & consil. cxxxvij. col. ij. idem ex omni iusta cau. Caro. Ruin. consil. cl. lib. j. C. M.

¶ **A** Adde hic Io. And. & in add. Spec. de loca. §. aliam. ver. xix. & Bart. in l. ad diem,

ff. de verb. oblig. glo. & l. in l. ij. C. de iure emphy. Bal. in l. fi. C. si pendens. appel. & Bar. in l. Aemilius. hic alleg. Fely. in c. vigilantia. col. ij. in prin. de prescrip. & Andr. Bar. in repet. c. Raynaldus. in Ioannina. circa fi. de testa. & Bar. Alex. in l. cum fili-
 lus. §. in hac. ff. de verb. obli. Imo. in c. potuit. de loc. Cyn. in d. l. ij. de iure emphy. & Ant. Corse. in sing. in litera. hæres. & Lanfr. de Oriano. in trac. de arbit. q. ix. & Abb.

Sicu. in consil. ij. col. vj. vol. ij. & Decif. Parlām. Delphin. qua. fit. xxiiij. in fi.

¶ **A** Adde quòd odium duplex est, publicū & priuatū. de quo per Abb. Sicu. in c. quoties. de testib. & quando odia restringi, & fauores ampliari debeant, vide Alexā. in l. cætera. §. sed & si quis. ff. de lega. j. & per glo. & Bar. in l. ij. §. exercitij. ff. de his qui no. infra. Bar. & Ioan. de Pla. in l. quem admodū. C. de agrico. & censu. lib. xj. & Ioan. Imo. in d. l. cum quidā. de liber. & posthum. & Bal. in l. j. an iij. §. C. de liberis præte. & Alexā. in d. l. cum quidā. l. fin. & Philip. Fran. hic. & quando odium repellat quē à testimonio, vide Alexā. consil. xix. in ij. col. j. lib. & an lex possit esse pro parte fauorabilis, & pro parte odiosa, vide Bal. & ibi Lud. Bolog. in secundis interpret. in l. j. §. quod autem. ff. de aleato. & Bal. & ibi in addit. Alex. in l. veniā. C. de in ius voc. & Alex. l. sed si hac. §. semper. in prin. ff. de in ius voc. adde quòd not. Fely. in c. dilectus. in ij. col. in vers. quarta

¶ **A** ber vtilitatibus priuatorū a. vt C. de primpipilo. l. vtilitas.

conclusio. de rescript. & col. iij. versu. ij. facit. & Cardin. Alex. in c. vera. l. v. dist. 1.
 A Adde text. in l. vna. s. si. & ibi Doct. C. de cad. tollen. & in auth. res. qua. subia-
 cent restitutioni. C. com. de leg. & in c. licet. de resti. & transeunt ad relig. q. intel-
 lige secundum

gl. ibi. cum per publicam non impeditur priuata: quia charitas bene ordinata incipit a seipso. l. praes. C. de feruic. & aqua. & vide text. in c. scias. vj. quaestio. j. ibi glo. celebrā. & in capitulo. honz. in j. de apostula. praes. & Pau. de Cast. consi. cccc. col. ij. in antiq. & plenē per Bar. Bal. Alexan. & Barthol. Socin. in l. j. ff. soluto matrimo.

Adde qua sit pena iudicis mutatis pœnam à iure introductam sine causa. Roman. omnino singu. suo lxxvij. incipien. veni qua. & Fely. qui illius meminis in capit. de causis. eolum. v. de officio delegat. in capitulo. qualiter. & quando. lo. ij. s. ad corrigendos. colū. vj. versicu. pro complemento. extra de accusationibus.

& in auth. & de re. ea. qua. parit in xj. mense. §. quameb-rem. col. iij. Sed hoc falsum esse possit aliquis ostēdere euidenter. certū est quod in maleficiis puniendis fauor publicus versatur: vt ff. de publica. l. licitatio. §. q. illicitē. & ff. de fidei. l. si à reo. §. quod vulgō. & ad leg. Aquil. l. ita vulneratus. tamen iure cauetur quod interpretatione legum pœnā delictorū potius molientiā. quā exasperanda: vt ff. de pœnis. l. praes. & l. interpretatione legū. Sed dicendum est fauorem publicū desiderari. vt maleficcium non remaneat impunitū. ex quo constat commissum. nō autem in re dubia. id est cum incerta est criminis qualitas. vt pœnā exaggeretur. sed vt potius minuatur. cum potius clementia. quā seueritati a nos iudicantes studere oporteat: vt ff. de pœn. l. respiciendum. in prin. Item contra praedictam dist. est ff. de suspes. tut. l. hæc enim. §. quid. vbi non apparet causa remotionis. ex causa leuorū remotus videtur. Et tamen re-
 7 motionē tutoris suscipere inadet publica vilitas: vt in tit. eo. l. j. §. consequens. imō non sit cōtra: quia ibi non suadet delictū. sed praesumitur in dubio minus fuisse delictum. cum sit incerta delicti qualitas. & ideo ad sententiam cōdemnatoriam sequitur minor pœna. cum pœna moderanda sit secundum qualitatem delicti: vt ff. de of. praes. vrb. l. j. §. cum patronus. & de iure patro. l. j. Dyn.

In reg. Decet. Argumenta.

- 1 Filius familiaris ob dignitatem sui iuris effectus finita administratione manet sui iuris.
- 2 Priuilegium minori concessum finitur. et aetate minori finita.
- 3 Priuilegium finitur. finita priuilegiij causa.
- 4 Actio tempus nō intenditur aduersus eā. quæ vxor esse desit.
- 5 Testamentum pupillare tollitur paterno sublato.
- 6 Causa in dubio impulsua praesumitur. non finalis.

REGVLA XVI.

DECET concessum à principe beneficium esse mansurum.

CLARISSIME patet exemplum istius regular in auth. constit. qua. de dignita. §. illud. colla. vj. vbi dicitur

A Adde quod dignitates hodie liberent filium à patria potestate. text. gl. Ioan. Fab. Christioph. Porc. & Ang. Aret. in §. filius. milit. quib. mod. ius patr. pot. sol. & gl. ling. & ibi Ioan. de Plat. in l. fi. C. de decurio. lib. x. & in auth. sed episcopalis. & ibi Saly. C. de epis. & cler. & gl. & post Inno. in c. Iudæorum. de ata. & qualit. Dixi in apollil. ad Bal. in l. sacrosan. nu. r. in versu. episcopalis autem dignitas. C. de

- 1 tur t q. si filius familiaris propter dignitate sibi delatam fuerit sui iuris. q. a nihilominus dignitatis suae administratione finita remanet sui iuris. & retinet omnium cognatorum & agnatorum iura. ¶ Sed contra regulam videtur. ff. de leg. ij. l. Titia Seio. §. vsuras. vbi dicitur. t q. finita minori aetate cuius occasione priuilegium cōcedebatur. finitur priuilegium à principe cōcessum. Sed dicendum est. q. ibi finita erat finalis causa priuilegiij concedendi: & ideo ibi finitur priuilegium b. Iuxta regulam generalē. cessante causa cessat effectus. C. de epis. & cle. l. generaliter. & de hæret. l. j. & de testa. milit. l. penul. de resti. min. l. si. c. cum cessante. de appel. t Et in proposito non erat finita priuilegiij causa. & ideo priuilegiij durat: vel si erat finita. fuerat causa impulsua. & non finalis. & ideo finita causa non finitur priuilegium: vt ar. ff. de vsu. fruc. leg. l. generali. §. duas. Et huius occasione distingue. aut cōstat causam priuilegiij cōcessionis aliquid vel prohibitionis factę esse finale. Aut constat esse impulsuam. Aut dubitatur: & si constat esse finale. aut ea sublata remanent aliquid reliquæ precedentis causæ. aut omnes tollunt. & si aliquæ reliquæ remanent: reliquias eius remanentibus durat effectus: vt patet exemplū. ff. de quest. Bar. in l. 5. in viti. q. ff. de l. vnus. §. seruus. vbi seruus à dño distractus. in memoriā prioris dominij. nō debet nec potest aduersus quondam donūm interrogari. Itē qui desit esse decurio. torqueri in memoriā prioris dignitatis nō debet: vt ff. de decur. l. si. t Itē contra eam quæ desit esse vxor. non instituitur actio turpis in honorē precedentis matrimonij: vt ff. rer. c. amot. l. ij. & iij. Sed vbi nullæ reliquæ causæ finalis re-

strumen. edit. §. nunc autem. vers. item opponitur. vbi ponit casus in quibus priuilegium perditur. & per Innocen. Abb. & Fely. in c. cum accessissent. col. x. ante medium. de constit. vbi ponit Fely. tres regulas cum aliquibus fallen. & glo. & Doct. in c. fuggestum. de deci. & glo. & Arch. in c. priuilegium. xj. q. ij. & Cyn. in l. voluntarie. C. de excu. tur. & Bar. in l. j. ff. de nundi. & Alexan. in consi. xxxij. lib. v. & in materia Lud. de Rom. in consi. clxxx. quod est pulchrum & singulare.

c Adde quod per notata hic per Dyn. decidunt Bar. & Bal. in l. fi. de feruis. quod si datur dilatio ad producendum vnum instrumentum. & producitur in prima

dic quod finita est causa dilatoris, & iudex potest procedere ad ulteriora. vide Bar. in l. a filio. §. alumno. ff. ad Trebel. & Ang. Aret. in §. si minus. col. viij. de actio. & Dyn. & que ibi dicam in regula, non licet actori, infra eodem.

Adde quod in dubio presumitur impulsiva & non finalis; vt no. gl. fing. in l. ij. §. si. ff. de dona. & cessante causa non cessat effectus, vnde qui vult dicere effectum cessare ex cessatione causa;

manent, sublata causa tollitur in totum effectus; vt §. de præben. c. si pauper. lib. vj. & ff. de act. & obli. l. qui cum hærede. ar. ad confirmationem huius distinctionis, quia iure cauetur ¶ q̄ sublato testamento paterno de iure ciuili, in totum tollitur pupillare, quia nullæ remanent reliquæ paterni. ff. de inof. testa. l. Papin. §. sed nec impuberis. & de vulg. & pupi. sub. l. in substitutione. & l. ex duobus. §. vlt. & l. §. i. contra tabu. cum ibi no. Si constat esse impulsiuam, tunc finita causa non finitur effectus; vt ff. de dona. l. ij. §. vlt. & l. seq. Et q̄ dici solet vulgariter de Calphurnia. ff. de postulan. l. j. §. sexum. ¶ Sed si dubitatur vtrum fuerit finalis vel impulsiva, presumitur in dubio impulsiva; & ideo ea finita, nõ finitur effectus; vt ff. de codi. & demon. l. cum tale. §. fallam caus. & l. Titio. §. sed cum ante nuptias. & de vsufr. leg. l. generali. §. duas. & de dona. l. ij. §. si. C. de iur. dor. l. si mulier. vbi de hoc. & ff. de condi. ob. cau. da. l. ij. §. quanquã. & de dolo. l. ij. in fi. Dy.

In reg. Indultum. Argumenta.

- 1 Reus non potest per hominem impediri, quo minus pluribus possit exceptionibus vri.
  - 2 Reus exceptiones dilatorias & declinatorias opponere pot.
  - 3 Reus exceptiones peremptorias ante sententiã opponere pot.
  - 4 Condemnatus non cogitur per hominem ante tempus lege concessum soluere condemnationem.
  - 5 Pater non potest filium à legitima petenda prohibere.
  - 6 Tempus ad appellandum à lege concessum non potest per hominem tolli.
  - 7 Tempus quantum concedatur ad appellationem persequendã. Vsfufruct. patri debitus in bonis filij aduentitius, an possit ei auferri.
  - 8 Lex vna aliam extenuare & penitus tollere potest.
  - 9 Exceptiones an possint opponi post tempus à iudice statutum, & ante litis contestationem. & nu. 10. & 13.
- Bal. in l. generaliter. nu. 3. in ver. cessante causa impulsiva. C. de epif. & cle. de renũ. & in c. si Christus. ad fi. de iureiu. & per gl. & Card. & Alex. c. fratruimus. §. neophy-
Iudex

tum. lx. dist. & Alex. in addit. ad Bar. in d. §. fi. & Bar. in l. fina. ff. de testa. tur. & Abb. & Præposi. Card. Alexan. in c. cum cessante. col. j. de appel. & Bar. in l. in omni. ff. de adopt. & in l. Titia. §. vsuras. ff. de lega. ij. & Fely. in c. cum nuntius. in j. col. versi. no. primo. & in prin. ij. col. de testib.

Adde an & quando iudex possit dilaciones iuris abbreviare, vel augere; Barto.

- 11 Iudex tempus limitare potest, post quod excluditur litigator.
- 12 Iudex an quandoq; possit iurisdictionem denegare.
- 14 Tempus quod datur ad appellandũ an possit per iudicẽ minui.
- 15 Legitima filio in bonis paternis debita an auferri, vel saltem minui possit.
- 16 Ius agnationis pacto tolli nequit.
- 17 Pactum de futura successione reprobatum ipso iure.
- 18 Ius vnum ciuile per aliud tolli potest.
- 19 Ius testandũ incognitum fuit iure naturali & gentium. Petitiõ hereditatis iure ciuili indultu tolli potest.
- 20 Resistoria tollitur iure offerendi sublata.

REGVLA XVII.

INDVLTVM à iure beneficium, non est alicui auferendum.

- 1 ¶ INDVLTVM reo à iure q̄ possit plures exceptiones proponere: vt j. eo. nullus pluribus. & ff. de exceptio. l. is qui. & l. nemo. & ideo non potest auferri per hominem. ¶ Itẽ indulgetur reo per l. q̄ omnes exceptiones dilatorias & declinatorias proponere possit vsq; ad litis cõtest. C. de probat. l. exceptionẽ. & de excẽp. l. vlt. & pen. & de procurat. l. ita demum. & ideo nõ debet auferri per hominem. ¶ Itẽ indulgetur reo per l. q̄ possit opponere peremptorias quãdocũq; ante sententiã. vt C. sentent. rescin. nõ poss. l. peremptorias. & ideo nõ debet auferri per hominẽ, quia indultũ à iure beneficium nõ est alicui auferendũ, vt hic. & aũthẽ. de nup. §. si verò solum.
- 4 col. iij. ¶ Itẽ Item à iure indulgetur condemnato, ad condemnationem soluendã tempus quatuor mensiu. C. de vsur. rei iud. l. ij. & ideo non debet nec potest auferri per A iudicẽ sine causæ cognitione: a vt ff. de re iudic. l. ij. & iij. §. si quis condẽnatus. ¶ Itẽ indulgetur filio à lege quod

Parlamen. Gratianop. Delphin. & Ang. Aret. & Iaf. de May. in §. si Lud. Bolog. in l. iij. §. quis condemnatus. ff. de re iudic. & Lud. de eccvij. & Philip. Franc. hic. & glo. in c. j. super verbo, prorogetur. de author. sacrat. concil. in Prag. §. anc. fol. 5. Sed an episcopus possit prorogare terminũ indultum
G 3 habeat

à lege hæredibus ad implendum voluntatem testatoris, vide Abb. Sicul. in consil. xl. col. in lib. j. & Feder. consil. cxxviij. & quod not. in c. nos quidem, de testam. not. pro magistro testamentum Curie Bituri.

▲ Adde quor medi sunt, & consil. tria quod pater potest filium excludere & priuare à legitima sua, de quibus per Dyn. Bart. & ibi Alexand. in addit. in l. hæres. ff. de bonis authc. iud. pos. & Ang. habeat legitimam de bonis patris: vt in authent. de trien. & semil. §. j. col. iij. & ideo non potest auferri pur patrè, a nisi in casibus à iure expressis: id est in quibus licet filii exhæredare. in illis enim in quibus licet exhæredare, nihilominus relinquere tenetur: vt in authen. de hæred. & falc. §. exhæredatos. coll. j. & de immens. donationi. in filios fact. §. vlt. colla. viij. quæ est C. de lib. præter. authen. non alicet. vt cum de appellat. cognos. §. aliud. & §. seq. ¶ Item indulgetur à iure, illi contra quæ sententia lata est tempus x. dierum ad appellandū. vt in authen. de appell. circa princip. colla. viij. Itē indulgetur appellanti ad appellat. profequendum annus, & ex causa biennium: vt hic in authent. de his qui ingrediuntur ad appell. col. v. & ideo ei non est auferendū, vt hic. & infinita etiam istius regulæ alia inueniuntur exempla regulam confirmantia. tamen est contra regulam ¶ quia pater à iure vsufructū habet in bonis aduentitiis filij. C. de bon. qua. lib. l. cum oportet. & l. si. & tamen potest auferri per hominem relinquentem ea conditione, ad patrem perueniat b vsufructus: vt in authen. vt liceat matri & auia. in princip. Sed illud sit legis autoritate & ideo non videtur auferri per hominem, sed per legē quæ. auferendi potestatem concedit. vt C. vbi, & apud quem cog. in integr. restituit. argu. l. vti. & ff. quod cuiusque vniuer. nomine. l. item. §. si decuriones. & de lega. ij. l. vnum ex familia. §. si de falcidia. ¶ & constat quod vna lex potest tollere, aliam, & multo 8 fortius extenuare vires, & effectū alterius, cum cui plus, licet liceat & quod minus, vt infra eod. cui licet. Item à lege datur marito administratio paraphernalium vxoris, in ver. excep. incip. si statutum. & seq. & Hipp. de Marf. sing. x. incip. tu scis.

▲ Adde Bar. in l. ij. col. ij. ver. ego teneo. ff. de re iud. & in l. mancipiorum. ff. de opt. leg. vbi dicit q. probationes post terminum assignatum traduci nō possunt. Vide Dyn. in regula, morā suam, in si. eo. gloss. & Cy. in l. si ea. C. qui accus. non prof. to. de l. mol. in l. quandiu. ff. de acqui. hære. & Salic. in d. l. si ea. qui distinguit aut præfixit terminū actui iudicia. aut extrajudiciali. & vide Inn. in c. cū in tua. qui matri. accus. pos. & Bart. & Ange. in d. l. quandiu. & plene per Ange. Arer. §. si minus. col. x. in l. i. de act. & Alex. in addit. ad Bart. in d. l. mancipiorum. in j. & ij. apostil. vbi reperies multas concord. & per Ioā. Fab. in §. qui autem, de excusat. vbi dicit quod siue sit tempus statutū à lege aut homine, si de nouo perueniant probationes ad certitiam volentis probare, potest etiā post tempus præbare. licet Spec. ritu. de excep. §. nunc videndū. teneat contrariū in tempore præfixo ab homine. vide Abb. in c. pastoralis. ij. j. col. & ibi Fely. col. vlt. ver. item collige. & col. seq. de excep. vbi Fely. alleg. Dyn. hic & per Bald. consil. cccxvi. in iij. vol. & singul. Maria. Socin. in repet. c. venerabilis. col. xx. princ. art. de iudi. & Alex. in l. si insulam. col. x. in si. ff. de verbo. oblig. vbi dicit opi. Bar. communiter in d. l. mancipiorum. reprehēdi in termino præfixo

esse textū in l. plenum. §. quanquam. ff. de vsu, & habita. tenet Angel. Arer. in d. §. i. gi. tur. verficu. sed tu aduerte.

▲ Adde, an maritus sit procurator in rebus paraphernalibus vxoris, vel quomodo. Alex. in consil. xlij. in vij. col. in princip. lib. j. Cyn. Barto. Bald. Salyc. & Alex. ad. in l. maritus. C. de procur. & Bald. in c. ex parte. & ibi Do. et. de consuet. & etiam de cōsuetudine re gnū & patriæ mulieris prohibitionem. vt probatur C. de pact. conuen. l. hac lege. Sed eadem responsio potest habere locum. Ad materiam regulæ, & dictorum exemplorum in regula positorum pertinet quærere. ¶ primo, si iudex statuatur tempus certum ad dilatoria vel declinatoria exceptiones opponendas: an post illud tempus, & ante litis contestationem possit opponere. Item si statuatur certum tempus ad opponendas peremptorias, an post illud tempus & ante sententiam possint proponi? Et videtur quod sic, ¶ quia beneficium proponendi dilatorias vsque ad litis contestationem est à iure indultum. Item proponendi peremptorias vsque ad sententiam est similiter à iure indultum: vt dicta l. exceptionem. & l. vltim. & penultima. & l. peremptorias. ergo non potest auferri vel extenuari per iudicem, vt hic. & ff. de re iudicata. l. iij. §. si quis condemnatus. & in authent. de nupt. §. si vero solum. E contra videtur quod non possit, b ¶ quia iudex potest limitare tempus. Et post illud tempus à iudice limitatum excluditur litigator: vt ff. de accusat. l. Titia. quiniimo plus, quia non profequēdo infra tēpus à iudice

reuocabitur, & in apost. in ver. de sequestr. pos. vbi plenissime Anton. Corf. singul. suis. in ver. excep. incip. si statutum. & seq. & Hipp. de Marf. sing. x. incip. tu scis.

▲ Adde Bar. in l. ij. col. ij. ver. ego teneo. ff. de re iud. & in l. mancipiorum. ff. de opt. leg. vbi dicit q. probationes post terminum assignatum traduci nō possunt. Vide Dyn. in regula, morā suam, in si. eo. gloss. & Cy. in l. si ea. C. qui accus. non prof. to. de l. mol. in l. quandiu. ff. de acqui. hære. & Salic. in d. l. si ea. qui distinguit aut præfixit terminū actui iudicia. aut extrajudiciali. & vide Inn. in c. cū in tua. qui matri. accus. pos. & Bart. & Ange. in d. l. quandiu. & plene per Ange. Arer. §. si minus. col. x. in l. i. de act. & Alex. in addit. ad Bart. in d. l. mancipiorum. in j. & ij. apostil. vbi reperies multas concord. & per Ioā. Fab. in §. qui autem, de excusat. vbi dicit quod siue sit tempus statutū à lege aut homine, si de nouo perueniant probationes ad certitiam volentis probare, potest etiā post tempus præbare. licet Spec. ritu. de excep. §. nunc videndū. teneat contrariū in tempore præfixo ab homine. vide Abb. in c. pastoralis. ij. j. col. & ibi Fely. col. vlt. ver. item collige. & col. seq. de excep. vbi Fely. alleg. Dyn. hic & per Bald. consil. cccxvi. in iij. vol. & singul. Maria. Socin. in repet. c. venerabilis. col. xx. princ. art. de iudi. & Alex. in l. si insulam. col. x. in si. ff. de verbo. oblig. vbi dicit opi. Bar. communiter in d. l. mancipiorum. reprehēdi in termino præfixo

ab homine. fecus si iure: quia tunc auditur post tempus: ut vult Bal. in l. diffamari. C. de inge. & ma. & in d. l. si insulam. in v. fallent. & vide Ias. in rep. l. ad monendi. colu. ij. ff. de iur. iur. & singul. Do. de Rot. in Decif. cccclxij. tit. de probat. in nouis.

Adde ad materiam huius apostil. & principalis quasi titulum in l. Titia. & quod ibi posui apostil. ad ipsum in versu. Itat minus certum tempus reo. ff. de accus. & dixi aliquid post

Barto. in l. italicum. §. Stichum. in versu. videtur esse prohibitus. ff. de lega. ij. & vide Thom. Ferratium in suo tract. cautelarum. caute. xlvj. incipit. sapientissime litigantes. & Gerar. de Petra sancta singulari. xcvj. incipien. not. Barto. & Docto.

A Adde an tempus datum ad appellandum possit per iudicem minui. gloss. & Doct. in authent. offeratur. C. de lit. contesta. & Bart. & Alex. in l. ij. ff. de iudic. Abb. & Felyn. in cap. cum sit Romana. de appel. Barto. & Bal. in authent. qui semel. C. quomodo & quando iudex. & gloss. in c. j. de authent. sacro. C. c. cil. super verbo. prorogetur. fo. c. i Prag. Sanct. & Doct. s. prox. in j. addit. alleg. & tex. glo. & Doct. in clem. si appellatio. de appel. & in c. personas. & ibi omnes scriben. eod. tit. in antiq.

Adde omnino de materia huius apostil. per Roman. sing. suo clxij. incip. hoc nesciunt legittia,

appel.

A Possit auferri vel minui. Adde Bald. in l. cum lege. nu. ij. & ibi posui in addit. ad ipsum in ver. vtrū per statutum. C. de epi. & cler. Ia. Reb. in rub. C. de decur. li. x. nu. vij. & ix. & ibi not. post eum in ver. praxestu statuti. Panor. in e. Rayn. nu. xij. post que etia addidi in ver. Itaturū. de Ita. Felyn. in c. ecclesia sancte Maria. nu. v. col. ij. ver. ceterū quæritur cōmuniter. de test. Rom. sing. cix. vel dclx. incip. quida Card. &

appel. l. ij. Item quia iure cauetur quod dilaciones sunt arbitrarias: vt ff. de iudi. l. nonnunquam. & C. de dilat. l. j. & l. siue pars. tamen cōmuniter dicitur, & tenetur, q̄ cum hoc tempus decē dierū cōcedatur à lege sine aliquo ministerio iudicantis tacito vel expresso, q̄ non possit per iudicē minui. arg. istius regulæ. & in auth. de nup. §. si verò solū. & de re iud. l. iij. §. si quis cōdēnatus. ¶ Ad cōtraria patet respōsio: quia omnia loquūtur in tēpore quod datur ministerio iudicantis tacito vel expresso, id est per l. intellectu. cum lex non statuit: ideo tale tēpore potest p̄ iudicem minui vel augeri. ¶ Item quæri potest, an legitima quæ debetur filio in bonis patris, possit auferri vel A minui. a per l. municipalem: & videtur q̄ non: quia cum beneficium sit à iure concessum, sequitur q̄ non possit auferri, vt hic, & præalleg. §. si vero solū. Itē quia lex municipalis est ius ciuile: vt ff. de iustit. & iure. l. ius ciuile. & l. oēs populi. Et iure ciuili iura sanguinis non possunt dirimi. ff. de l. iura. ergo nec legitima, quæ iure sanguinis debetur potest auferri. ¶ Præterea ius agnationis, nō potest tolli per pactū: vt ff. de pact. l. ius agnationis. ergo nec per statutum siue l. municipalem: quia in his demū valet. l. municipalis, in quibus & pactum. vt no. C. de decur. lib. x. super rub. Præterea si verum est q̄ in his demū valet. l. municipalis, in quibus & pactum, vt dictū est, de necessitate sequitur, quod non possit debitū iure naturæ tollere vel minuire, quia nec pactū potest. vt C. de inoff. testam. l. si quando. §. illud. item ex eo. arg. concluditur: quia cum sit quasi pactū de furra successione disponendo, minuendo, vel tollendo, in totū sequitur q̄ non valeat pactum. C. de pact. l. pactum. & l. si. & de colla. pactum. & de suis & legit. hæred. l. si. Præterea legitima de bonis parentum debetur iure naturali: vt in authent. de hære. & faic. §. primum itaque. colū. j. & vnde lib. ff. l. scripto. in fin. & de bon. dam. cum ratio: sed ius naturale est immutabile, vt insit. de iure natur. §. pen. & ff. de ca. dimi. l. eas. ergo ius cōsequēdi legitima de bonis paternis erit cōsequēter immutabile. Oppositum huius bosten-

G s ditor:

fi. §. in autem as alienum. per illum text. C. de bo. quæ lib. & Abb. de Roza. in ij. par. te statutorum. in q. c. iij. cum seq. & dom. de Ro. t. in decif. xvij. in antiq. incip. Item fuit dubitatum. & Paul. de Cast. in conf. xlvj. in nouis. & Bar. in conf. lxxij. colu. ij. verf. ij. probatur. Ioan. And. hic in Mercuriali. & in addit. Spec. in rub. de fucef. ab intef. & in cap. Raynutius. de testam. & Oldra. confilio cvj. & in confilio cxxxvj. & Bart. in auth.

de hære. & falc. circa fin. prin. & Aage. in l. Papi- nianus. §. quar- ta. ff. de inoffic. testa. & Alexã. confil. lv. libr. ij. & Lud. de Rom. confil. xxxij. & pulchrè Card. Alex. in cap. ius naturale. colu. ij. verf. gloff. ij. verbo. con- cef. j. dift. & Lu- dou. de Rom. in confil. cxxxiij. & Bald. in confilio ccxv. in prin. lib. ij. & Inno. in cap. quæ in ec- clefiarũ. de con- titur. & Abba. Sicul. in cap. fin. col. fin. de con- fuetu. & latius in Ray. & Ray- nald. de testam. & dom. de Ro. decif. xvij. titu. de confuetud. in nouis. & mul- tum ample. & Abb. in confilio lxiij. colu. ij. libro j. & in confil. lxxv. colu. penult. in fin. eod. lib. & Bart. in l. de quibus. col. ij. ver. opp. quod in diffin. c. ff. de legi. & decif. Capella. Tholof. q. cccclxxv. multum notabiliter. & decif. Parliament. Gratianopolis Delphinal. q. cccclxxv. & Angel. in confilio ccc. & latius in confilio cccclix. & quæ dixi in §. ij. confil. iix. & in addit. de testa. lib. Confuet. Biturigum. fol. 118

Adde, quo iure ius testandi fuit inductum, Christopho. Porc. & famosum iuri- ftarum principem Franc. de Aret. in addit. Age. de Aret. in l. tit. de testam. in prin. & Barto. in l. interdum. ff. de condi. & indeb. & Alexand. confilio xij. colu. ij. verf. nec ad hoc. libro j. & in confilio lxxv. colu. nã. ad hoc. libro ij. &

videtur. sublata. vt ff. de act. & oblig. l. in honorariis. §. si cum resciffa. ¶ Item sublato iure offeredi per quod peruenitur ad pignoratitiam. & ipsa pignoratitia sublata videtur. vt C. de præscript. xxx. vel xl. annorum. l. cum notissimis. & nor. ff. de dam. infec. l. si finita. §. postea autem. & quod dicitur de debito iure naturæ. debet exponi. & intelligi iure ciuili persuadente naturali coniunctione constituto: vt aliàs exponitur. ff. de verb. signifi. l. pronun- tiatio. §. familia. propter quæ videtur dicendum. quod de rigore iuris legitima possit diminui. & auferr per l. municipalem: sed æquitas in genere tradita videtur sua- dere contrarium. & ideo rigor præualeat. vt dixi supra eod. cap. ij. Dyn.

In reg. Non firmatur. Argumenta.

- 1 Sponsalia inter minores septem annorum contracta an tenent.
- 2 Beneficium cum cura impetratum ab eo qui non est legitima ætatis. non confirmatur eidem accessione ætatis.
- 3 Sententia nulla non firmatur tractu temporis.
- 4 Institutio hæredis principio inutilis non validatur successu temporis.
- 5 Institutio hæredis incapacis. non firmatur ei facto capaci.
- 6 Legatum à principio inutile quando validetur tractu temporis.
- 7 Stipulatio que fit de re sacra non firmatur eadè effecta prophana.
- 8 Temporis tractu non roboratur quod initio nullum fuit. & numero 9.
- 9 Testamentũ filij familias non capit vires eo sui iuris effecto.
- 10 Seruitus constitutio facta vno sciorum non consentiente. validatur accedente consensu.
- 11 Inutile initio quando validetur per decursum temporis.

REGVLA XVIII.

NON firmatur tractu temporis, quod de iure ab initio non subsistit.

¶ Si duo minores septem annorum contraxerint spõsalia. non tenent ab initio de iure: nec solo tractu temporis cõfirmatur. Item si duo impuberes. vel vnus pubes & alter a impubes nō proximus pubertati. & in quibus ætatè malitia non suppleat cõtraxerunt matrimonium per verba de præfenti. nō tenet ab initio de iure. nec cõfirmatur solo temporis tractu. §. de despõsatione impub. c. j. lib. vj. ¶ Item si ali

Abb. in confilio lxxij. lib. j.

Adde, quo modo matri- monium cõtra- ctum inter mi- nores. & maio- ré conualefcit. pulchrè Bal. cõ- sil. cccxxiiij. in- cipit. incipiam à radice. lib. j. vbi ponit intellecũ ca. j. de despon. impub. lib. vj. & per Bal. confil. cccxxix. eod. lib. & in conf. cccc- xxxviii. vbi etiã vide quid inter duos impube- res. & Abb. Si- cul. & Præpos. Mediola. in cap. de illis. in j. de despons. impub. & Ioan. Lup. de Hispania in tra- cta. suo de spon- sal. & matrim. §. quæ atas re- quiritur. & quæ not. decif. Cap. Tholof. clx. & phlchrè Cald. in confil. ij. titu. de sponfal. matri- vbi ponit de duobus minori- bus. quod vide- quia singulare.

A Adde gloss.ingu. in d. cap. si eo tempore super verbo, tunc. & gloss. sequen. & ibi de sancto Gemino, de rescrip. 3. eod. libro. & Dyn. 3. in reg. beneficium, in vj. q. & quæ ibi dixi.

B Adde, quando tempus datæ literarum attendatur, in regula, qui prior infra eodem. & quæ ibi dico.

Adde omnino de hoc dicto Panorm in cap. dilectus, & quod ibi posui in addi. ad ipsum in ver. tempus datæ. de præb. Ge mi. post quem dixi in apoft. in cap. si cui. num. lx. in ver. tempus datæ. de præb. libro vj. & dixi plenè post Phil. Franc. in ca. dist. pedia. §. prius; nu. ij. in ver. tempus datæ. extrâ de rescrip. eod. libr. vj.

e Adde, an sententia ipso iure nulla per appellationem, si per iudicè appellacionis confirmetur, validetur. Bart. post Dyn. in l. si expressim. col. ij. in ij. q. & ibi Alexand. in addit. hic alleg. & glo. in l. j. & Cy. in v. q. Bar. & Bal. col. iij. C. quando prouocare non est necesse.

D Adde, an testamentum factum apud hostes valeat, si testator redeat ab hostibus. Bart. & Franc. de Aret. in l. eius in princ. ff. de testa. & rationem ibi vide per Fran. Quid de mercatore vel alio qui apud Barbaros aut Venetos, vbi non seruatur forma iuris, fecit testamentum & ibi decessit? vide Barto. in l. j. in q. ij. & ibi Docto. Moderni. C. de sum. Trin. & Bal. pulchrè in l. ius civile. col. ij. ver. & no. & latius in l. si nò special. & ibi Alex. C. de test. & Bal. in còf. cccxx. col. ij. ver. restat. lib. j. & in còf. cxj. vol. ij. & celebre. in còf. c. l. x. c. iij. & Old. de Laud. in consil. ccxlvij. & Alex. in addi. ad Bar. in d. l. j. C. de sum. Trin. qd de testamto facto i portu Saracenorù, an dicatur factu in terris Saracenorù. & determinatu fuit qd nò, qd portus est publicus, & ita Christiano nò sicut & Saracenorù. vt no. Bal. i rub. de rer.

diu. col. iij. ver. sed queritur an portus. & Ange. in §. litorum. in si. inst. de rer. diu. A Adde quod ædibus affixa marmora legari non possunt, nec reconualefcit. licet postea ab ædibus separantur: vt l. cætera. hic allegata, quod limita quinque modis. vt ibi per Alexand. & bene facit quæ dixi in quodam consil. incip. Iaquelina. in tertio dubio.

B Adde gloss. & Bart. & Flor. de S. Petro in l. per fundum. ff. de seruit. rustic. prædio. & pulchrè Bar. tenentem hanc solutionem post glo. ibi in l. cum vir. col. ij. ver. opp. ff. de vscap. & Bal. in l. j. col. ij. C. si seruus extero. & Bart. in l. pluribus. §. j. ff. de ver. oblig. & ibi Angel. Aret. in §. j. in l. de inut. stipul. & Specu. in titu. de arbit. §. ij. verfic. quid si pendete. & Bar. in l. cætera. in princ. ff. de leg. primo. Et not. quod quado testamentu deficit ex persona testantis, quia est intestabilis, non reconualefcit postea: vt in personis hinc per Dyn. enumeratis: & vide pulchrè per Bart. in l. j. & ibi Bald. ff. de leg. iij. & Bal. in l. j. col. x. C. de sacrosanct. & Angel. Aret. in quib. mod. permiffum est face. testa. in princ. in fin. & in §. non tamen. in primo notab. quib. mod. infirmatur testam. an autem testamentum per filium patre existente deportato rescindatur patre restituto. Barto. in l. fin. de senten. pass. & restit. dicit quod ita. secus autem est in contractibus inter viuos. quod reprehendit ibi Ludo. Bolog. in suis secundis interpre. per illum tex. verfic. ita tamen vt ge. fita per filium &c. quod siue sit testamentum, siue contractus inter viuos, omnia valent; nec irritantur per restitutionem patris ad patriam, vt ibi per eum. Et vide Abb. Sicul. in consil. cvij. lib. j. & Ludo. de Ro. in consil. ccccix. an contractus iniualidus ratione personæ contrahentis prohibetæ cessante inhabilitate validetur. & adde hic Dyn. & Barto. in l. fin. & de solut.

ta, vt quia legantur marmora & columnæ ædibus iniunctæ, non firmatur tractu temporis, etsi causa impedimenti a remoueat. vt ff. de reg. Cato. l. j. in princ. & de lega. j. l. cætera. §. j. & C. de leg. l. seruos. & inst. de leg. §. an seruo. ¶ Item in stipulatione quasi stipulor rem sacrâ, stipulatio nò firmatur, licet fiat prophana. Item si stipulor hominem liberu, non firmatur stipulatio, licet tractu temporis fiat seruus: vt ff. de verb. obl. l. inter stipulatent. §. sacram. sed contra regulâ videntur multa obitare, & maxime ff. de seruit. rustic. præd. l. per fundum. & comu. præd. l. receptu. vbi constitutio seruitutis facta per vnum sociotero, non tenet ab initio, postea tamen firmatur aliis consentientibus quandocunq;. Itè C. de contract. iud. l. vna. vbi data in officiali inutiliter collata tractu temporis firmatur & C. de nup. l. & si contra mandata. & ff. de ritu nup. l. si quis in senatorio. Item de leg. iij. l. j. §. sed si filius. vbi legatum quod est ab initio inutile, firmatur temporis tractu. Item de hære. insti. l. qui soluendo. vbi institutio quæ erat inutilis confirmatur tractu temporis. Item de condit. institu. l. mulier. §. j. vbi manumissio quæ ab initio fuit inutilis confirmatur temporis tractu. Ad quæ omnia dicunt Legistæ volentes soluere generaliter, quod illud quod ab initio de iure non tenet, non firmatur temporis tractu solo. & ita intelligunt hanc regulâ. ff. eod. l. quod ab initio. & l. pen. Sed aliis adminiculis concurrentibus;

non reconualefcit postea: vt in personis hinc per Dyn. enumeratis: & vide pulchrè per Bart. in l. j. & ibi Bald. ff. de leg. iij. & Bal. in l. j. col. x. C. de sacrosanct. & Angel. Aret. in quib. mod. permiffum est face. testa. in princ. in fin. & in §. non tamen. in primo notab. quib. mod. infirmatur testam. an autem testamentum per filium patre existente deportato rescindatur patre restituto. Barto. in l. fin. de senten. pass. & restit. dicit quod ita. secus autem est in contractibus inter viuos. quod reprehendit ibi Ludo. Bolog. in suis secundis interpre. per illum tex. verfic. ita tamen vt ge. fita per filium &c. quod siue sit testamentum, siue contractus inter viuos, omnia valent; nec irritantur per restitutionem patris ad patriam, vt ibi per eum. Et vide Abb. Sicul. in consil. cvij. lib. j. & Ludo. de Ro. in consil. ccccix. an contractus iniualidus ratione personæ contrahentis prohibetæ cessante inhabilitate validetur. & adde hic Dyn. & Barto. in l. fin. & de solut.

quod non valet ab initio ex postfacto firmatur. Et ita intelligit omnia supradicta iura quae videntur regulae contrariae quae solutio, licet commiter teneatur per omnes, non procedit de iure: quia si quis testatur impubes, & moritur factus pubes, adminiculum superuenit, & tamen testamentum non confirmatur. ¶ Si testatur filius, & postea fiat sui iuris, adminiculum superuenit, & tamen testamentum non confirmatur. idem in furioso, licet postea fiat sane mentis. idem in capro ab hostibus, si postea redeat ab hostibus. idem in re mea quae mihi pure legatur. Nam licet adminiculum superueniat, quia definit esse mea, non firmatur legatum. idem in re sacra, quae postea fiat profana. & in homine libero, qui postea fiat, l. seruus. nam in his omnibus superuenit adminiculum, quia cessauit causa impediendi: & tamen quod ab initio fuit inutile, non firmatur temporis tractu. & ideo clarius potest dici ad omnia quae aut durat causa impediens, aut cessat, & nulla superuenit confirmans, aut cessauit, & superuenit confirmans. primo enim casu regula simpliciter vera est: quia quod ab initio non valet, tractu temporis non firmatur: vt hic. & ff. eo. l. quod ab initio. & l. pe. & C. de sal. l. sicut. & ff. de app. l. si expressim. secundo casu, scilicet quando solum cessauit causa impediens, & non superuenit causa confirmans idem: ¶ quia quod ab initio non tenuit, non confirmatur: vt ff. de ver. obl. l. inter stipulantes. §. sacram. & de testa. l. eius. & l. si filius. & de leg. j. l. cetera. §. j. C. de lega. l. seruos. inst. de leg. §. an seruo. & §. de re scrip. c. si eo tempore. In tertio casu quando cessauit impediens, & superuenit confirmans, tunc regula locum non habet: & patet si quis bene intellexerit in omnibus contrariis supradictis. Nam in l. per fundum. & l. receptum. ¶ defectus consensus socij reddebat constitutione seruitutis inutilem: & ideo quia cessauit defectus, & superuenit consensus, confirmatur constitutio seruitutis. Item C. de contra. iud. l. j. impediendum donationis erat officium: ideo quia cessauit officium, & superuenit voluntas expressa vel tacita ex temporis diuturnitate, praesumpta confirmatur donatio. & idem in l. & si contra mandata. & in l. si quis in senatorio. & in l. j. §. sed si filius. ff. de leg. ij. & in l. si deportati seruo. & l. mulier. ff. de cond. inst. & l. j. C. si ma. fac. ratum hab. & in l. quod in rerum. §. j. ff. de leg. j. l. legata inutiliter. eod. tit. & §. de despon. imp. c. j. quia ibi cessauit causa impediens, scilicet minor aetas: & superuenit causa confirmans, id est nouus consensus, per verba expressa vel per alios nouos actus extrinsecos declaratus. Et idem in l. tribunus. §. vlt. & l. si filius. ff. de testa. mil. & in omnibus aliis in quibus cauetur quod inutile a principio tractu temporis confirmatur. Item contra regulam videtur. ff. de regul. Catoniana. l. j. & ij. Scribunt Legistae ff. eod. l. quod ab initio. quod specialia sunt: tamen nihil est: quia tex. aliter soluit in praesentia. leg. l. vlt. quae diffinitio. ff. de regu. Catonia. dicit enim ¶ quod multum refert versus aliquid pure concipiatur inutiliter, & tractu temporis non firmatur: aut sub conditione, & tunc pendente conditione

tionem

2 Adde pulchre Bart. & Alexan. ibi in addit. in l. si iudex. ff. de var. con. quando per imperitiam iudex male iudicauit. & Bart. in sua disputa. incip. iudex per imperitiam. & Bal. in c. j. §. iudices. & ibi Card. Alex. de pac. iura. fir. & Barto. & Bal. in l. filius. in princ. ff. de iud. & Inn. & Abb. in c. super eo. quod met. cau. & Ange. Aret. & Ioan. Fab. inst. de oblig. quae ex quasi delictis. in princ. Ange. de Pers. in l. ex maleficijs. §. si iudex. & ibi Bartol. ff. de a. & obligat. Bartol. Bal. & Alex. in l. ij. §. quod quis que iuris. & no. quod iudex male iudicis tenetur ex quasi maleficio, vt hic per Dyn. & in iurib. §. alle. sed medicus male secans vel iniquas medicinas approprians tenetur ex maleficio. vt instituit ad legem Aquil. §. imperitia. alias praterita si medicus. & ibi Io. Fabr. & Angel.

tionem non potest inuitile dici, cum sit nullum. & ideo non impeditur effectum assumere per conditionis euentum. Cum quod nullum est vitari non possit. ff. de iniur. rupt. testa. l. nam & si sub conditione.

In reg. Non est sine. Argumenta.

- 1 Iudicans male per imperitiam quando sit in culpa.
- 2 Medicum se afferens. praesumitur in culpa, si peccet in cura.
- 3 Culpa non caret, qui rei non intellexit se immiscet.
- 4 Prohibere valens lesionem an teneatur, si non prohibuerit.
- 5 Facinus futurum non detegens cum possit, an teneatur.
- 6 Gerenti negotia aliena sine mandato an competat actio.

REGVLA XIX.

Non est sine culpa qui rei quae ad se non pertinet, se immiscet.

¶ I quis asserit se iuris peritum, cum Canonici & ciuilibus sit iuris ignarus, & prae-textu asseritionis fuerit assumptus in iudicem, per imperitiam male iudicauit, & videtur fuisse

Aret. in d. tit. de oblig. quae ex quasi. Bartol. & Bald. in l. illicitas. §. sicut. hic alleg. & tex. & ibi doct. in l. pe. C. de cond. ob. caudat. & ad praedicta & omnia exempla hic per Dyn. posita, vide Inno. Abb. & Fel. in c. tua nos de homic. & quid de aduocato, an teneatur de imperitia. vide ibi Fel. pulchre in princ. & Guid. de Suz. in ca. j. C. de aduoc. & Bart. in Lidemque. §. si quis e. ff. mand. & Spect. in tit. de aduoc. §. vlt. col. vlt. vers. quid si per imprudentiam. & tit. de requisitione consilij. §. j. vers. consilij. quid de imperitia notariorum, vide Bal. cons. v. in prin. lib. ij. quod si imperitia notariorum destruit mundum, & ponit conscientias virorum in magno discrimine. vnde dicit gl. no. quam sequuntur Cy. & Bald. in l. si. C. de fideiuss. quod simplicitas notariorum non intelligentium clausulas iuris quas quotidie ponunt in instrumentis, non debet nocere partibus, & sunt vt pica, & pitacus, qui stant in palatio domorum, qui loquuntur sine intellectu. vt dicit Lud. de Ro. in suis sing. fol. 3. quod not. & de ipsi vide gl. Io. de Pla. in l. generali. C. de tab. lib. x. & Bal. in fi. C. de eden. col. pe. & Alex. de Imo. in l. argentarius. §. cum autem. col. vlt. & ibi Ludo. Bolog. in suis primis interpretationibus. ff. de eden. vbi dicunt notarium teneri ad interesse partis propter eius culpa, & quando quis teneatur de dano dato per imperitiam, vide Abb. Sicu. in c. fin. de iniur. & damno dato. & Card. no. Anto. in summa confessionali. tract. de rest. & de iud. vide Lud. Rom. in suis sing. fol. 5. col. ij. vers. iudex qui admittit. & Ludo. Bolog. in d. l. ff. de var. cog. in primis interpret. & Fel. in c. excommunicata. in fin. de heret. & Bald. in cons. lix. ante fin. lib.

in culp

Δ Adde quod fallit in fabro & operatorio qui excufatur fi laborat in re alterius quam conducentis, ex quo facit de mandato eius, vt est gloss. fing. & ibi Barto. & in addit. Alexand. Ang. Bal. Ludo. Bolo. in l. i. rem. §. tignum. ff. de rei vend. & Alexand. in l. de pupillo. §. nuntiationem. col. iij. ff. de no. oper. nuntia. quod limita. vt ibi per Ludo. Bolog. & Alexand. in d. §. tignum. in addit. ad Bald. & vide Angelum Areti. in §. cum in suo.

anfit. de rerum diuifio. & Salic. in l. nō ideo minus. C. de accus. & Imol. & Ludo. Ponta. in d. §. nuntiationem. & Pau. de Cast. in cōfil. cccclix. in antiquis. & Alexand. confilio xxvj. colum. ij. libro. j. & Felim. in cap. vniuersitatis. col. iij. de sentent. excom. & Bartol. in l. non solum. §. si mandato. col. ij. verfi. circa primum dic. ff. de iniur. & ibi Alexā. in addit. circa fin.

in culpa, quia se immiscuit rei ad se nō pertinētī. & propterea iure cauetur, q̄ ipse tenetur actione in factū in quantum religioni iudicantis videbitur æquum. ff. de va. cog. l. si iudex. & de act. & obli. l. lex maleficiis. §. si iudex. & inst. de oblig. quæ ex quasi delict. nasc. in prin. ¶ & idem dico in eo qui se afferit medicum. cum medicinam ignoret. & per imperitiam aliquem lædit: vt ff. de off. præsi. l. illicitas. §. si cicuti. & instit. ad leg. Aquil. §. imperitia. Itē in quolibet artifice asserēte se peritum, cum sit imperitus: ¶ quia culpa est immiscere se rei ad se non pertinenti: vt ff. de loc. l. si quis fundū. §. Celsus. & l. item quæritur. §. si gehenna. & ad leg. Aquil. l. idē iuris est. in fi. fallit in mēiore qui de dolo tantum tenetur, & si imperitē versatus fuerit. sibi enim imputare debet qui eum adhibuit, nisi mēior fuerit in lata culpa quæ dolo assimilatur. ff. si mē. fal. mo. dix. l. j. §. hæc actio. Item in eo qui inuadit possessionē vacante: quia cum sciat eam ad se non pertinere, videtur fuisse in culpa. a & propterea tenetur. C. vnde vi. l. fi. ¶ Sed nunquid ille qui potuit impedire ne alius læderetur, & non impediuit, teneatur? De iure canonicobla-

De adde an ex sola scientia quis teneatur, quando non impediuit, vel non reuelauit, text. & ibi Innoc. & Abb. & de Bellenz. in addit. in cap. quanto. de sent. excomm. & Bar. in l. j. §. sed in eo. ff. ad Syllaniam. vbi dicit quod si quis occidit alium me præsentē, & non adiuuante, non teneor. arg. gl. j. l. culpa caret. ff. de off. tit. sed Pau. de Ca. in l. fi. C. de his quib. vt indig. hoc limitat vt ibi vide per eum. & Bern. in addit. Abb. in d. cap. quanto. & vide Bar. in d. l. culpa. & in l. j. §. occisorum. ff. ad Silla. & latius in l. verū. in fi. & ibi Alex. in addit. ff. de parric. Bart. & Bald. in l. non meum. §. sed licet. ff. quod me. cau. & Bar. & Bal. in l. vt vim. col. ij. ff. de iust. & iur. & Ang. Aret. in §. iuris præcepta. inst. eod. & Lud. Ro. confil. cxvj. tex. & gl. in cap. non ferenda. xxij. q. iij. & Archid. in c. negligere. n. q. v. ij. & Ang. Aret. in tract. Malefic. in gloss. che ay tradito la parria tua. colum. ij. & spec. in titu. lapsis. & dispus. §. iuxta. verfi. cicuti. quid si potuit. & verfi. quid si amici mei. & Bald. in hære. decre. col. v. verfi. informatur. & Cepol. in confil. lv. col. ij. in fin. & Ang. in confil. lxxij. Felin. in dicto cap. quanto. Ioan. Andr. & Ioan. de Anan. in cap. Petrus. de homicid. & Florent. in l. art. lex. ff. ad legem Aquil. Ange. in l. j. C. de nil. agger. non rump. & Sal. in l. j. C. de rap. virg. & Bald. in repet. l. j. C. vnde vi. & Abb. in cap. j. colum. penult. de reilit. spo. sed opin. Bar. in d. l. vtrum. reprehenditur per Bald. in quodam eius confil. in quo dicit animam Bartol. in inferno propter illam opinio. cruciari, vt referunt Alexand. Ange. Areti. & Felin. in

num

REG. IN VLLIS PLURIBUS. IIII
locis §. alleg. & illud cōfil. Bal. non potui innere. & vide Ang. Arimin. & Ber. Ladr. in addit. ad Ang. Aret. in dict. tract. Malefic. & Lud. de Rom. in suis sing. fol. vit. col. j. verfi. nunquid. & Lud. Bolog. in l. modorum. in primis interpret. ff. de pœn. & Cy. in d. l. j. C. vnde vi. & Bar. in authen. vt defunctorum funera. col. v. & Fely. in c. qui alios. de hæreticis. qui ponit regulam cum pluribus fal. & in c. j. de offic. delega. & Salyc. in l. qui-

num est quod tenetur: quia non impediendo, cum posset, videtur participasse delictum seu fauorē præbuisse delinquenti: vt §. de sen. excom. c. delicto. de iure autem Ciuili videtur prima facie idem quod de iure Canonico, quia iure cauetur, quod si seruus sciente domino & prohibere nolente occidat, dominus occidisse videtur. ff. de no. x. l. ij. in prin. ¶ Item præpositum suum non prorexit, cum posset, in pari causa facinoris est habendus: vt ff. de re milit. l. omne delictum. §. qui præpositum. Sed contrarium huius determinatur ff. eo. l. culpa caret qui scit, & prohibere non potest. text. tamen illius l. est in contrarium, arg. à contrario sensu sumpto: quia si culpa caret qui prohibere nō potest, ergo si prohibere potest, videtur esse in culpa, tamen pro illa opin. induci posset: quia iure cauetur: quod seruus qui potuit opem ferre domino, & non tulit, capite punitur: vt ff. ad Sylla. l. j. §. eo autem. tamē libero homini vel de proximo ex causa fideicom. liberando non imputatur si opem ferre potuit, & non tulit: vt ea. l. j. §. sed in eo. Item videtur ista regula impedire effectum tractatus. ff. de nego. gestis.

¶ quia cum gerens aliena negotia sine mandato sit in culpa, debet sibi actio denegari tamen consueta est & facilis solutio: quia cum naturaliter homo homini officium debeat, vt ff. de seruus export. l. seruus ea. l. magis suum officium videtur adimplere, quam culpabiliter rei alienæ se immiscere: quia appellans pro damnato, dicitur facere rem suam quasi sua interfit, ratione illius officij & cognationis, quam inter homines natura constituit: vt ff. de iustit. & iure. l. vt vim. & de appel. l. non tantum a. & quando appel. sit l. ij. §. fi. Dyn.

In reg. Nullus pluribus. Argumenta.

- 1 Exceptionem vnā proponens an possit aliam postmodum opponere.
- 2 Exceptiones plures an possint simul proponi.
- 3 Conuentus de pauperie si esse quadrupedem suū esse, non potest conuictus eum pro noxa dare.

H

Negant

A L non tantum. quæ licet non obseruetur in regno Franciæ, tamē præstat in Comitatu libero Burgundiæ, etiam damnato nolente, vt ipsi etiam aduocati (in quibus doctissimus do. Ioan. Belinus) testantur & prebant. C. M.

- 4 *Negans scripturam suam, non potest allegare solutionem.*
 5 *Exceptiones contrariae proponi nequeunt sine mendacia.*
 6 *Exceptiones contrariae qualiter intelligende.*
 7 *Reus in exceptione dicitur agere.*
 8 *Rei quare favorabiliores sunt quam actores.*
 9 *Cumulatio actionum quando admittenda, & quando rejicienda. & nu. 117.*
 10 *Absolutoria, quae in prima petitione fertur, rei indicat & exceptionem non patitur.*
 11 *Actor litem contestando conditionem suam non reddit deteriorem.*
 12 *Appellationem interiectam, & litem pendere, paria sunt.*
 13 *Absolutoria lata in prima non parit exceptionem in secunda.*
 14 *Actiones plures contrariae non possunt simul proponi.*
 15 *Falsum & inofficiosum an sint contrariae.*
 16 *Petitorium & possessorium an sint opposita, & electione tollantur.*
 18 *Actione una pendente non potest alia proponi.*
 19 *Actio de periculo contra serui venditorem data, non est ei contraria, quae datur contra emptorem.*
 20 *Libertas non petitur ex duabus causis simul.*
 21 *Contraria origine & effectu mutuo se tollunt.*
 22 *Sententia absolutoria in petitorio lata, an pariat rei indicat & exceptionem in possessorio.*
 23 *Actio hypothecaria proponi nequit personali proposita.*
 24 *Conclusio petitionis attendenda magis quam ipsa petitio.*
 25 *Absolutoria lata in civili, rei indicat & exceptionem parit in criminali.*
 26 *Absolutoria ab indebito exceptionem parit in altero.*
 27 *Sententia lata pro fideiussore quando proficit principali.*
 28 *Necessitati non subest, quod in mera potestate est.*
 29 *Absolutoria lata in prima causa, quando exceptionem pariat in secunda.*
 30 *Iudicium universale omnia includit particularia.*
 31 *Petens totum an possit postea partem petere.*
 32 *Vsura non debentur, nisi prius fors debeatur.*
 33 *Exceptio rei indicata ita rerum diversitate impeditur, sicut & per sonarum.*
 34 *Causa in reali quando ultra expressum extendatur.*
 35 *Actio una quando alteram non tollat.*
 36 *Absolutoria quae in dominio fertur, exceptionem rei indicat & in usufructu parere creditur.*
 37 *Exceptionem rei indicat & qui repellantur.*
 38 *Absolutoria in petitione hereditatis lata exceptionem rei indicat & parit in rebus singularibus.*
 39 *Pater ex contractu filij minus tenetur quam filius.*
 40 *Cumulatio actionum impeditur, cum ex eadem causa ad idem agitur.*
 41 *Expressio rei plus in processu operatur quam expressio causae.*

Absolut

Adde gl. super verbo, quod meum & ibi Doct. in c. inter dilectos, de fide instr. & ibi aliquid per Felyn. col. x. vers. fallit tertio. & per glo. & Philip. Fran. hic qui etiam dicunt quod beneficiatus non agit ex tit. duplicato, tam bene excipit. vide quae dixi in regula, beneficium. in li. primae postil. & vide ad no. hic Bar. in l. nemo. & Lis qui. ff. de except. & Bar. & Doct. in l. j. C. de fal. cau. adiec. & Spec. tit. de excep.

- 42 *Absolutoria, quae in rei vindicatione fertur, an pariat exceptionem rei indicat & in hypothecaria.*
 43 *Pronuntiandi modus quando duplex oriatur ex eadem causa.*
 44 *Actio arborum furtim casarum intendi potest contra absolutum ab actione ex locato.*
 45 *Actionum cumulatio quo casu impediri possit.*
 46 *Absolutoria lata in una causa quando pariat exceptionem in altera.*

REGVLA XX.

NULLVS pluribus uti defensionibus prohibetur.

- ¶ **T**NAM si negavi me debitorem ad mei defensionem, & sic proposui exceptionem facti siue intentionis, nihilominus possum postea proponere exceptionem pacti & rei iud. & alias, vt in regula iuris, nemo ex his. in prin. ff. eod. Item si primo proposui exceptionem pacti vel iurifuradi, possum postea proponere exceptionem rei iudi. vt ff. de except. l. is qui. ¶ Item simul & semel possum proponere plures exceptiones a, vt pacti, iurifurandi & rei iudi. vt ff. de excep. l. nemo prohibetur. est ergo effectus regula, quod simul & diuersis temporibus proponere possum plures defensiones, quibus omnibus

quod vbi quis allegauerit plures exceptiones, sufficit altera probare ad victoriam suae causae, vt ca. cum iandudum, de praben. & hoc sentit Dyn. in prin. vers. est ergo effectus, & c. & Alex. in consi. vj. lib. ij. nisi requireretur concursus omnium vt l. ij. §. hoc autem superiori. ibi duas res docere. ff. de itinere actusq; priuat. vide nisi se altrimixisset ad omnia probanda. vt c. licet causam. & ibi glo. in verbo, altrimixit. de probatio. & l. diuus. & ibi Bar. ff. de re iudi. & no. Ioan. de Plat. in l. monenda. in iij. no. de delat. lib. x. & Bar. in consi. excij. in fi. vers. quarto dico. qui allegat Dyn. hic & amplè per Felyn. in d. cap. licet causam. super verbo, altrimixit. col. xxxj. vbi ponit duas conclusiones cum decem fallen. & Fely. sing. in c. ij. col. xij. vers. infringitur. de referri. & Abb. Sicut. consi. lxxxvj. & in consi. l. lib. j. Adde Alexan. consi. lxxj. col. ij. vers. sed in casu nostro. lib. ij. & Pan. de Cast. consi. xxvj. in antiq. Ang. & Tal. in §. j. de actio. & ipsum Ang. in §. qui autem se volunt. & ibi Ioan. Fabr. in lit. de excus. rut. & ibi Tal. in addit. ad Christoph. Porc. & quando qualitas adiecta facto debeat probari cum facta, vide per Fely. vbi §. & in c. examinata. de iud. & Imo. & Ant. in l. exhibita. eo. tit. & Alex. in l. diuus. col. ij. vers. successe sine quo. Bal. & Moder. in l.

Titia. ff. solu. matrimo. & Ant. Corset. in suis sing. litera, qualitas. & Alex. in addit. ad Bar. in l. qui vorat. s. qui tamen. ff. de adult. Bar. in l. i. ulcinius. s. j. ff. ex quib. cau. in poss. eat. & Bal. in l. i. de condit. inst. & in l. ij. post Cyn. C. de proba. & Ang. Aret. & Iaf. de Mayno. col. xxx. in s. omnium autem. de actio. & ibi quid in actore. & quid in reo. & Alexan. con. d. cxxj. col. penult. versu. quod libro primo. & pulchre per ielyn. in c. auditis. col. iij. penult. versu. n. conclus. de pract. script. & Ludo. Bolog. in suis seculis interpretat. in l. i. arbit. ff. de proba. & Bar. in disputatione incipit. iure municipali. & decif. Parlamen. Delphi. quæst. cccc. l. ij. & ibi in addit. & Hippolit. de Marfilus in suo singu. clxxxvij.

A. Adde Bar. in d. l. nemo prohibet. & ibi Alex. in addit. & Bar. in l. i. ver. circa secundum. C. de furt. & in auth. cotra. qui propria. in n. & ij. col. C. de no. nu. pec. hic allegat per Dy. & Ray. & in l. i. in l. i. t. i. si nupierit. ff. de condit. & demon. & Bald. in l. peremptoria. in ij. col. versu. quæro nunquid ille. C. sent. rescin. non pos. & Inn. in c. cu venerabilis. de exceptio. & Lanfr. de Oria.

mediantibus, vel altera eorū, excludetur intentio actoris. Sed opponitur & videtur quod si propotui vnā, non possum proponere aliam: si enim conuentus actione noxali negauit me seruū habere in potestatem, & conuictus de mendacio volo me dicere seruū habere in potestate & conueniri noxaliter, non sum audiendus: vt ff. de noxal. quoties. §. prator. & l. si seruus depositus. §. si negauerit. ¶ Item si conuentus de pauperie negauit quædrupedem meū esse, & conuictus mendacio volo dicere meum esse & dare pro noxa, nō audior. ff. si quadr. pau. fecit. di. l. j. §. interdum. Item si rei vend. conuentus negabam me possidere, & conuictus de mendacio volo me dicere possidere, & paratū me suscipere iudicium, non audior: nam possessio nihilominus transferitur ad actorem: vt ff. de rei vend. l. si. item si conuentus hypothecaria, nego rem debitoris, & postea probato dominio debitoris, volo dicere mihi primo obligatū fuisse, non audior: vt in auth. de trien. & semis. §. illud quoq. col. ij. C. qui pot. in pig. hab. auth. item possessor. ¶ ¶ Item si negauit scripturā meam quæ contra me producebatur, vel negauit numerationē: & conuictus volo postea confiteri scripturam meā, & numerationem, & allegare solutionem, non audior, quia nihilominus cōdemnabor in duplum: vt in auth. de trien. & semis. §. studiū quoq. & C. de non nu. pec. auth. cotra. qui propria. Sed in omnibus hic dicunt quod specialia sunt. Ratio autem specialitatis est, vt mendacium puniatur. vbi cunq. ergo deprehenditur in proponente defensionēs mandaciū, idem erit dicendum per omnia, cum vbi eadē ratio est idē ius statui debet. l. illud. ad l. A. qui. ¶ sed vbi proponūtur exceptiones cotrarias, necesse est inesse mendaciū quia si vna est vera, eius cotraria necessario erit falsa. Cum ad positionem vnus cotrariorū sequatur remotio alterius. ff. de ver. sig. l. hac verba. & de instito. l. sed & si pupil. §. si institoria. & propter hoc opinio illorū qui dicūt licere proponere exceptiones cotrarias, nō procedit. vnde mihi videtur clariūsa distinguendū: quia ¶ dico aut exceptiones quæ videntur

contrar

in c. quoniā contra falsam. super verbo, exceptiones, col. ij. ver. ex his sequitur. de probat. & Abb. in c. pastoralis. col. v. ver. iuxta hoc. & ibi Fely. col. v. ver. circa dicta Abb. de excep. & Salyc. post Cyn. & Bar. in d. auth. cotra. etiā Fely. in c. impunita. col. ij. versu. quia declaratio. de fide instr. & Bar. in l. cū de mēbito. in princ. ff. de probat. & Alex. in l. etiam. §. licet. ff. solu. matrimo. & Barto. in suis disputancij. index per imperi

contrariarū proponūtur conditionaliter, aut simpliciter. si conditionaliter. proponi possunt etiam contraria. verbi gratia: quia dico me debitorem non esse: sed si coningit probari me debitore esse, propono exceptionē pacti de non petendo, vel solutionis, vel aliā similem. vt C. de excep. l. liquidē. in fi. Sed si proponuntur simpliciter, aut est possibile primam conuenti assertionem cōcurrere cum secunda. aut nō. in primo casu quādo est possibile primā cū secunda cōcurrere, id est possibile est id quod in vtraque cōtinetur simul verū esse, tūc licet plures proponere simul & diuersis tēporibus. & ita loquitur ista regula: & ff. eo. titu. nemo prohibetur. sed si nō est possibile primā conuenti assertionem cū secunda concurrere, id est nō est possibile simul verū esse quod in vtraque continetur, quia in vna negat. & in alterā affirmat: & affirmatio & negatio sunt directē contraria, tūc dico q. non audietur. vt in authen. de trien. & semis. §. studiū quoq. & §. illud quoq. & C. de non num. pecu. authen. cotra. qui propria. & de cōpensā. l. si. & qui potio. in pig. hab. auth. itē possessor. & ff. de rei vend. l. si. & si quad. pau. fe. di. l. j. §. interdum. & de noxal. l. si. in. & l. si seruus. §. si negauerit. ¶ ¶ Itē opponitur, quia iure cauetur q. reus in exceptione est actor: vt ff. de excep. l. j. & de probat. l. in exceptionibus. in princ. sed actor non potest plures actiones proponere, sed vnam de pluribus debet eligere. ff. eo. l. nemo. §. quoties. & de ribi. act. l. quod in harede. §. eligere. ergo nec reus poterit opponere plures defensionēs vt videtur. Respondeo & dico q. quāuis plures actiones actor non possit simul proponere: plures tamen exceptiones reus potest proponere, siue ex eadē, siue ex diuersis causis originem sumentes. vt hic, & præalleg. l. is qui. & l. nemo. Ratio autem est quare aliud in vno & aliud in alio, quia fauorabiliores sunt rei, quāam actores. vt in regula iuris. ¶ Ratio autem rationis est, quia in potestate est actorum quando pro-

A. Adde q. per istam vitiam rationem Dyn. tenet Bar. in l. nemo phibeat. de excep. in vltima q. & in l. si expressim. ff. de app. q. actor potest in replicatione plures actiones proponere. vt ibi vide. Adde q. posui E. in prox. præcedēti apo. Imol. post gl. & Bar. in l. nemo. ff. de excep. & Spec. in tit. de excep. §. i. ij. & de sententia. §. viij. versu. sed nūquid talis.

H 3 uocent.

1. Adde an exprimi in libello tam de iure civili, quam canonico per gloss. Barto. Bal. & Alex. in i. j. §. ff. de eden. Cy. Bar. Bal. Saly. Iaf. & Alexand. in Ledita act. C. de eden. & Io. Fabr. & Ang. Aret. & Iafin. §. omnium autem actionum. in lit. de act. & Imol. Abb. & Felyn. in c. dilecti de iud. & c. examinato. co. tit. vbi. in d. c. dilecti. in fi. Felyn. ponit regulam cum quatuor fallent.

2. Adde an &

quoniam cumulatio sit admittenda, glo. Cyn. Bart. Bal. in rep. Pa. duana. Saly. Ang. gel. Pau. de Ca. str. Iaf. de May. & Aelxand. de Imol. in Ledita. C. de edendo & Io. de Plat. Io. Abb. Ang. Aret. & Iaf. in §. si minus. col. xij. in situt. de act. & Bal. & Card. & Alexand. in c. j. an maritus succed. vxor. in vii. feudo. & Alexan. in L. si idem. ff. de iurisdic. omnium iudi. Et opinio Bart. in Ledita. post medium. vers. sed iuxta hoc quareo & c. & in L. libellorum. §. sed si aliud. ff. de accusat. vbi tenet quod plures actiones vel accusationes diuersae speciei contra eundem in eodem libello cumulari non possunt. argu. L. non est neum. ff. de actio. nib. empti. reprobatur a Docto. quia contra Bar. est gloss. in cap. dispendia. in vers. ficu. personalis. §. de rescrip. eod. lib. & tenet Saly. in L. si quis homicidij. C. de accusat. fat. dicens opi. Bar. iure non probari. refert & sequitur Alex. in d. l. si idem. in prin. per illum text. Et an in odiosis admittatur cumulatio, vide gloss. quam faciunt ibi Bar. & Ludo. Bolog. in qu. l. vbi fideiusso. ff. de solut. & Bar. in L. ij. §. j. ff. de conditio. in litut. & Bald. in l. sancimus. §. si quis autem. C. de donat. & Alexand. in dicta l. si idem. colum. ij. & adde hic Abbar. Sicul. x. col. om. in cap. ij. colum. penulti. & sequent. de lib. oblat. & Specul. tit. de actio. & petition. §. ij. vers. notandum etiam. & vers. sed nunguid praesens. & simul & c. aliquid per Bartol. Ange. in re. petit. & ibi Alexand. in L. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquirenda possess. & Lud. de Rom. in consil. cexl. incip. viso themate. & in consil. cccc. xij. columna. iij. vers. an libellus. & Alexand. consilio lviij. circa princip. lib. v. & Ludo. Bolog. in L. re. mo. §. quoties. ff. de regul. iuris. in secundis interpret. & Paul. de Castro in consilio cxxj. colum. ij. incip. visis & consideratis. ij. volu. nouorum. & Barba. post Doctorem. in repet. cap. Raynaldus. fol. ij. colum. ij. in fi. de test. & Decif. Parlamen. Delph. cxliij. & ibi in addit. & de odiosis & penalibus Cepol. in consil. xxxiiij. satis amplè. & adde Ioan. de Imol. in consil. xij.

3. Ignoratis. Hac thesi: vera est. et sic glossa & doctores nec principium, nec medium, nec finem intellexerunt in materia cumulationis, quae est merè practica, nec minus lapsi sunt & intricauerunt, quam in materia interessè. quae etiam practica

etica est: vt docui in extricatione Labyrinthi. Veritas est, quod cumulatio actio. num regulatur à cumulatione obligationum: nec esse differentiam propter causam lucrativam & onerosam, nec propter sententiam absolutoriam: vel condemnatoriam: nec lex fundum, cum l. sequè. ff. de exceptio. in hoc fundatur, vt omnes adhucque malè putant: sed in sola litis pendente rei maioris. Et sic cumulatio regulari-

ter permittitur, quia est triplex: coequalis, alternatiua, subordinata. vt nouè & analytice dixi legendo Ledita. C. de edendo. mensè Iunio, anno 1554. in Academia Tubingensi. vbi propter factiofes typographos habere non petui, nec locum ad me accedentibus dare. sed (Deo iuvante) sectiones meas C. & P. breuè excudit curabos Carolus Molli. neus.

4. Regula autem cumulatiue hoc modo, vbi plures sunt actiones non contrariae, & quae electione non tolluntur, & in prima quarum absolutoria lata non parit exceptione rei iudic. in ij. ibi admittitur cumulatio. Sed cum tractatur de cumulatione impedita, debet tradi regula distinctiue & hoc modo, vbi plures sunt contrariae actiones quae vel electione tolluntur, vel in quarum prima absolutoria lata parit exceptione rei iudic. in ij. ibi repellitur cumulatio. Quod autem praedicta regula copulatiue posita sit vera: ostedo in primo per illud generale, non debet expectari calus cuius nihil operatur euentus: vt ff. de fideiuss. l. pen. & ad Vell. l. aliquando. §. si. sed certum est, quod absolutoria lata in petitione prima non parit exceptionem rei iudicatae, in secunda quando- cumque mutatur persona vel causa petendi, vel res. ff. de excep. rei iudic. l. cum de hoc. & l. cum quaritur. ergo non debet impediri secunda pendente prima, praeterea in spe dubia constitutus, non debet esse melioris conditionis, quam is qui est in spe certa: vt probari pot. ex l. vlt. C. de copen. sa. & ex l. x. qui duobus. de acqui. hare. & de leg. iij. l. j. in prin. sed non d. absolutoria in j. est in spe dubia, sed absolutoria est in spe certa. Si ergo dicimus petitionem secundam ad eandem rem ex alia causa propositam: vel ad aliam rem ex causa eadem impediri pendente prima, & cedere absolutoriae latae in primam: non absolutus est melioris conditionis quam absolutus: quod esse non debet, vt dictum est maxime quia non solet actor lit. contest. facere conditionem suam deteriorè. vt in regula iuris. ff. eo. l. non solet. & ff. de nouat. l. alia. Praeterea probatur: alio modo certum est, quod appellatio pronuntiatum extinguitur, & ad eum statum reducitur in quo erat post litem contesta. & ante sententiam: vt probatur per l. ita demum. de procur. C. & per l. qui cum maior. §. accusasse. de bonis liber. ff. de iniuito rupt. rest. l. si quis exhaeredito. §. hi autem omnes. & de pœn. l. ij. in fi.

5. Vnde paria videntur litem pendere, & appellationem interpositam: sed appellatione interposita licitum est plu-

res causas cōiungere, seu cumulare, ex quibus ostēdatur appellatiōem iustitiā continere: ergo & pendēte causa principali, licet videretur plures causas cumulare, ex quarū oninium vel vnus probatione appareat rem deductam in iudiciū debere deduci in condemnationē. vt l. c. i. §. vlt. ff. de appel. Præterea pro hoc potest induci in iud. de act. §. si minus. intelligendo tex. vt iacet. & de doli excep. l. apud Celsum. §. itē quaritur. Item potest probari per l. vlt. ff. de appel. nā ibi licitū est petitionē ex eadem causa ad aliā rem extendere. Et sic ex his duabus probatur, & ex §. item quaritur. prima pendēte. posse eadē causa agi ad id quod plus est. & ex l. c. i. probatur ad eandē rem agi posse ex alia causa. Ex duobus primis arg. concluditur vtrūq; communiter. Præterea probari potest per l. sed si ante. de except. nam ibi j. & ij. petitio eandē causam habent, cōsiderato effectu, & ad diuersa proponuntur: & ¶ quia absolutoria lata in prima, nō parit exceptionem rei iudicatæ in secunda. etiam admittitur cumulatio. ergo & c. præterea potest probari per l. j. §. quia autē. ff. iur. iur. leg. dum dicit intelligendo literā generaliter vt iacet, quem admodum solemus facere quoties incertū est quæ actio potius teneat. nā duas actiones dictamus & c. ergo concluditur ex eo quod duæ actiones ex diuersis causis possunt eodē tempore ad idem proponi, & ex hoc cōcluditur cumulationē concedi. Item secūda regula tradita disiunctiue similiter vera est: ¶ quia constat q̄ vbi sunt plures actiones contrariæ. propoſita vna repellitur alia ratio enim contrarietatis est vt positū vno, alterum intelligatur remoueri ad hoc facit C. de fur. l. j. & si seruus extero. l. vnica. & de codicill. l. h. ff. de insti. l. sed & si pupillus. §. institoria. & de verb. signifi. l. hac verba. itē si electione tollitur, vna electa, præcludit alterius viam: vt ff. de noxalib. l. electio. & de tributo. l. quod in herede. §. eligere. itē & vbi sunt duæ in quarū prima sententiā lata parit exceptionē rei iudic. in secūda, repellitur cumulatio. ff. de excep. l. fundū. & l. fundi. apparet ergo q̄ præmissa duæ regulae quarū prima perimit cumulationē, secūda denegat, veræ sunt. Contrarium a autē prædictorū arguo sic: ¶ falsum, & inofficiosum, non sunt contraria, nec electione tollitur, nec absolutoria lata in vno parit excep. rei iud. in alio. & hec colligi possunt ex l. eū qui. C. de inoff. test. & l. Lucius. ff. de peti. har. & l. cōtra maiores. C. de inoff. test. & tamē ab eodem propoſita impediūt se cōcursu: ergo regula prima cumulationē admittens est falsa. Itē noxalis actio detracta noxæ deditioe, id est in solidū qnq; cōpetēs & cū noxæ deditioe, id est noxaliter, quādoq; simul proponūtur nec impediuntur concursu: & tamen absolutoria lata

▲ Adde, an in eodem libello possit cumulari hypothecaria & personalis. Lud. de Roma in conti. c. l. ij. ver. ij. dubitatur. & Doct. in iuris per Dyn. hic alleg. & singulariter in decr. Parlamen. Gratianopolis Delphin. c. vij. & Io. Fab. Ang. A. et. & l. al. in §. item seruiana. in iud. de act.
 3 Non possim. Idem omnes glof. & Doct. scholastici male hæc iura practica intelligentes. Veritas est q̄ possim accumulare per eadē facta, id est p̄ eadē allegata, in eadem instiā. & ita etiā practicitur in Galha, etiam sine li teris regis, nisi post a. t. c. l. c. cōclusos, quo casu opus est literis regis, non cbitat §. varius, quia intelligit in diuersis instiā tuis, vt dixi in lectura Turingens. super l. edita. C. de edē. C. M.

in vna parit excep. rei iud. in alia: vt in l. in delictis. §. si detracta. ff. de noxal. ergo regula secūda cumulationē impediēs est falsa. ¶ Præterea petitorū & possessorū non sunt opposita: vt patet in l. j. §. huius autem ff. vt pos. nec electione tollitur, & cumulatū: vt l. cū fundū. §. si. de vi & vi ar. & l. naturaliter. §. nihil. de acq. pot. & tamen absolutoria lata in petitorio parit excep. rei iud. in possessorio. vt determinatū est in l. j. & iij. §. quædā. ff. de interd. ergo prædicta regula secūda cumulationē impediēs est falsa. Præterea hypothecaria & personalis sunt diuersa: quia non cōtraria nec electione tolluntur: & tamen absolutoria lata in personali parit exceptionē in hypothecaria: vt ff. quib. mod. pig. vel hypot. sol. si deferente. nihilominus cumulantur & simul proponuntur. a vt in authē. de fideiuf. §. sed neque. col. j. ergo regula est falsa.

17 Præterea ibi cōceditur cumulare, id est diuersas actiones ex diuersis causis ad idē proponere secūdū intellectu verū, vbi actor est incertus ppter factū aduersarij quæ potius competat: vt l. j. §. quia autē. ff. quorum leg. & ibi nō. ergo vbi propter factū aduersarij nō est incertus, nō pmittitur actori ex diuersis causis plures actiones ad idē proponere. ergo regula prima cumulationē admittēs est falsa. Præterea si peto rem legatā rei vendic. & succubito: si postea peto personali actione ex testamēto, si quidē in prima pronuntiatū fuerit rem non fuisse testatoris, non ob. exceptio rei iudic. arg. ff. de excep. rei iudic. l. si. & tamē in p. posita vnā, eadem p̄cedit velim proponere

3 aliā, nō possim: b vt in l. cū filius. §. variis. ff. de leg. i. cū ergo hæc nō sunt cōtraria, sed diuersa: nec electione tolluntur, & possibile sit absolutoria latam in prima, nō parere excep. rei iud. in secūda: & tamē impediūt se cōcursu, apparet primā regulā esse falsam. præterea ciuilis c & criminalis ex eodē facto procedentes, c nō sunt contraria: quod patet, quia vna posita nō potest excludi altera: nec tollitur electione, nec sententiā lata in vna parit excep. rei iudic. in altera. vt l. j. C. quādo ciuilis act. crim. præiudicat. & ff. de alter. ex lib. l. locū. §. si quis dolo. & de

▲ Adde q̄ cōuetus vna actio ne cū possit plurib; cōueniri, debet prius ab alijs absolui, quā cōdēnetur. tex. est que Lud. Pota. in suis singu. col. ij. fo. j. vers. aduerte. dicit esse vnicum. & l. si pupillus. ff. de ann. leg. licet videretur secūdū eundē secus: quia electione vnus ab alia liberatur, vt d. l. quod in hæredē. §. eligere. sed illam l. si pupillus. nō potui in libro n. cō inuenire.

14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

lib.homi.exhib.l.iiij.& tamē impediunt se cōcurfu,& non cumulatur: vt l.interdū.de public.iud.& l.ij.ff.vi bo.rap.ergo relinquunt prima regula falsi.† præterea actio de peculio quæ datur cōtra venditorē ferui, & quæ datur cōtra emptorē, non sunt cōtraria,nec electione tollūtur, nec vno cōuento alter liberatur : & tamen vna proposita impeditur altera.vt l.quoties.§.si creditor.ff.de pecu. si ergo contra diuersos ex eadem causa,& ad diuersa impediūtur cumulari,multomagis quādo contra eundem ex eadē causa,licet ad diuersa, impediūtur:ergo regula cumulationē inducens non procedit. Item cōtra regulam cumulationem inducētem est.l.si quis libertatē.ad fi.ff.de pet.hared.† nam ibi inchoa-²⁰ ta petitione libertatis ex vna causa, non permittitur probari cōpetere libertatē ex alia:ergo apertē ostenditur impediiri cumulationē ad idem ex alia causa.præterea cōtra regulā est.l.si duo.§.idē Iul.in fi.ff.de iureiur.nam ibi nō permittitur secūda petitio, in qua secūda petitionē propter diuersitatē personarū nō obstatet exceptio rei iudi.absolutoria lata in prima. Itē contra cumulationē est l.non est nouum.ff.de act. emp.ibi enim nō permittit plures actiones ex diuersis causis eodē tempore ad idē proponere:sed dicit vnā debere proponi in qua vtriusq; cōmodū veniat: patet ergo ex prædictis cumulationē nō pcedere,nec pcedere posse regulas q̄ de cumulatione tradūtur. ¶ Regulas cōcedo,& ad opposita singulariter respōdeo.† Et primo ad primū:q̄a quædā sunt²¹ cōtraria in origine & effectu,& tollūtur electione.vt in l.j.de fur.& l.vnica.li seruus exte.& de codicil.l.vlt.C.& in his cumulatione non pcedit. Quædā sunt cōtraria origine, & effectu conueniētia,quia ad vnū finālē effectū tendentia:vt falsūm & inofficiosum: & ista tolluntur electione, nec sentētia lata in vno præiudicat alteri.vt d.l.eū qui.sed non patiūtur se cōcurfu ratione cōtrarietatis quæ est in origine:& in his similiter cumulatio non procedit:vt d.l.contra maiores. Quædam sunt quæ nec in origine nec in effectu sunt cōtraria, & electionē nō tolluntur, & absolutoria lata in vno non præiudicat in alio: & in his procedit regula quæ cumulationē permittit. ¶ Ad secūdū respōdeo:quia in §.si detracta.nihil cumulatē.nō enim ibi petitur aliud, sed idē:nec ex alia causa, sed ex eadē. Sed solū agitur de quodā beneficio à lege permisso concedendo vel denegādo:vnde ibi nihil agitur per quod spcialiter detractō aut augmentū inducat quantū ad formā sentētia:vt in l.miles. §.ij.ff.de re iud.vnde ad materiā de cumulatione nihil facit. ¶ Ad tertiuū respōdeo,²² q̄ credo q̄ nō sit verū simpliciter q̄ absolutoria sentētia lata in petitiō pariatur exceptiō rei iudicata in possessorio, & hoc tali ratione:q̄a sicut causa dominij separata est ab vsufructu formali:ita causā proprietatis separata est à possessione:vt colligi potest ex l.naturaliter.§.nihil.& l.permiseri.ff.de acqui.poss.& de reb.eor.qui sub tu.vel cur.l.sed si fortē. Sed constat q̄ lata in dominio non parit exceptiōē rei iudicata:

in vtu

▲ Adde Bart.in l.omnes.§.Lucius.ff.de his quæ in fraud.ere.& in l.certum.§.j.& ibi Alexan.in addition.ff.de confessis.& Cy.in ledita actio,in ij.q.c.de eden,Ang. Aret.& Ias post Ioan. Fab.in §.omnium autem actionum.in lit.de act.& Alexan. in l.nam hoc.col.j.ver.item not.C. vnde cogna.& pulchrē Lud. Bolog.in l.quis in bet.post Baid.ff.de dolo.in secundis interpret. & Ang.Aret.in lit.de act. si quis in fraudem, colū.

in vsufructu formali: vt l.cum argentum.§.pe.j.respon so.ff.de excep.rei iud. ergo lata in proprietate nō parit exceptiōē in possessione.& hoc determinatur.C.de interd. l.incerti. Et quia determinationes cōtrarie reperiuntur,ideo plenē dices vt j.co.tit.c.qui ad agendū. ¶ Ad quartum dico,scilicet ad §.sed neq;disputariōis causa,† q̄ proposita personali non possit ex postfacto proponi hypothecaria. quia absolutio lata in psonali parit exceptiōem in hypot. vt d.l.si deferēte. licet ergo coniūgere ab initio.vt in §.sed neq;sed nō cumulare ex postfacto: quia & aliis in simili cōceditur ab initio quod ex postfacto denegatur.vt l.& ancillarum.§.illud.& l.quoties.§.si creditor.ff.de pecul. ¶ Ad quintū,scilicet ad §.q̄ autē.respō. quia licet ibi positio actionū sit copulatiua: tamen conclusio petitionis alternatiua est: vt patet dum dicit,protestari ex altera, & c.si alternatiua:ergo incerta, & ratione illius incertitudinis regulariter non procedit.²⁴ vt in l.pretor.§. qui autē.ff.de iniuriis.† magis enim cōclusio à petitionis spectari debet, quā petitio.ar.de lib. leg.l.Aurelius.§. Sticho.& de pœnis.l.si prætes.sed in cumulatione petitio, & conclusio copulatur: & sic non repellenda: quia qua ratione potest ex pluribus causis deberi, potest ex pluribus causis separatis, & non contingentibus peti:distincto ergo copulationis, & alternatiōis oppositum tollit. ¶ Ad sextum respond. quia ibi potest esse vtriusque eadem causa, & alia scilicet potest esse in eadem, pone q̄ pronuntiat non legatum, sententia lata in vni parit exceptiōē rei iud.in altera. Itē potest esse q̄ alia, vt si primō agatur rei vendi. & pronuntietur rem non fuisse testatoris, & propterea non competere rei vendi.eo casu exceptio non obstatet in personali^b ex testamēto:tamē lite pend.in prima propter futurū dubiū pronuntiationis euentū, cumulatio repellitur.vt j.ostendam. ¶ Ad septimū respōd.q̄ absolutio-

ijj. ver. ex qui- bus & Bald.in l. praesumptione. C. si contra ius. & in l. domum. prope princ.C. de rei vendic.& in l.j.C. qui accus. nō pos.col. ij.& Angel. cō silio. ccxxij, & Andr. Barb. in repeti. rubr. de fide instru. col. xxxix.

▲ Adde, quōd actio personalis potest concurrere cum rei vendic. pro re lenata etiam si dominium sit, translatum in legatarium, q̄a actio psonalis, dabitur ad tradēdā possessionē & nō ad dominiū transfereūdū, & de hoc est gloss.in §.j. versicu. sed nostra. in litu. de leg. quā faciunt sing. Bartol. & Bald. Angel. Alexand. Franc. de Aret. & Bar tho. Soc. in l.j. ff.de leg.j. Cyn. & Bald. in l.j.C.

communis de leg.Ioan.Fab.& Ange. Aret.col.iiij.& ibi Lud.Bol.in suis primis interpret.in d. §.j. versicu. sed nostra.

ria in

ria in ciuili lata parit excep. in criminali, & econtra. quando pronuntiantur super factio, id est delictum non fuisse commissum: eo enim casu effectus pronuntiationis ad totum extenditur. arg. ff. de iureiur. l. si duo, §. idem Iulianus. & l. in duobus. §. colonus. & propterea se non copatiuntur concursu, & sic oppositio non procedit. Ad octauum respon. scilicet ad §. si creditor. ¶ Ibi absolutoria quia pronuntiat in debitum parit exceptione in altero: & ideo vna non potest alij cumulari: sed contra hoc est aperte: quia ibi dicitur quod pendente iudicio contra emptorem, non potest agi contra venditoris: & tamen constat quod lata pro emptore non parit exceptionem venditori. vt l. si à te. §. Iulianus. ff. de excep. rei iudic. Sed respon. verum est, quod non proderet nisi pronuntietur non contractum: tunc enim quare ratione lata pro fideiussore prodest reo principali. vt in l. duobus. §. a fideiussor. ff. de iureiur. licet fideiussoris non interfit non peti à reo principali: vt in l. fideiussoris. ff. de pact. eadem ratione lata pro emptore per eundem modum extenditur ad venditoris: & sic procedit respon. Ad l. si quis libertatem. respon. ibi non erat cumulatio: sed de vna causa proposita, ad alteram non propositam, improba transgressio. Et eodem modo respon. ad l. si duo. §. idem Iulianus. nam ibi non erat cumulatio, sed quædam petitio prima de vna persona in altera improba & illicita transgressio. Ad l. non est nouum. respon. quia ibi dici potest, quod potestati committitur, necessitati non subijcitur. vt l. non quicquid. ff. de iud. & C. quomodo & quando iud. l. j. Et ad hanc respon. probandam induci potest de iniuriis. l. prætor. §. si mihi plures. quia igitur regulæ veræ sunt, restat videre in quibus casibus secundum eas cumulatio procedat. Aut enim petitur aliud ex causa alia, & tunc nullo modo est dubia cumulatio: quia simpliciter petitiones diuersæ, & se non contingentes quantum ad rem vel causam sunt. Et ideo proceditur vt l. si idem cum eo. ff. de iuris. om. iud. & C. de ann. excep. l. si. cū sim. ¶ Aut petitur idem ex alia causa, & tunc cum certum sit absolutoria lata in prima causa non parit exceptionem in secunda, vt in l. Lucius. §. Sæpro. ff. de leg. iij. & l. Aurelius. §. si. de li. leg. videatur quod cumulatio procedat secundum regulam: & pro hoc l. illa scio. §. vl. de ap. pel. inducendo eam vt ostensum est s. & ad y. quia aut responsum est: aut agit ex eadem causa ad id quod plus est: & tunc ex quo regulæ veræ sunt, est valde dubia cumulatio: & quod procedat, ostenditur sic: primo per l. ampliorē. in fi. C. de ap. Sed ad illam antequam procedam ulterius respondeo: quia ibi loquitur in iudicio vniuersali. quod de sui natura omnia in vniuersitate cõterat cõprehendit. vt in l. si quis cū totū. in fi. ff. de excep. rei iud. dū dicitur: nam cū hæreditatem peto, & corpora & actiones quæ in hæreditate sunt videtur in petitione deduci. vnde ibi non videtur noua petitio: sed potius per quadam declarationem primæ petitionis extensio. ar. ff. de pe. he. l. iij. & l. itē videndū. §. si quis. & l. si quo tpe. ostēdo ergo per alia arg. hoc modo vbi ex aliqua causa plus debetur & minus petitur, ipso iure

in re

in reliquo non ob. exc. vt l. apud Celsum. §. itē queritur. ff. de do. exc. & ar. l. j. §. quid ergo. de contrar. & vlt. ac. & C. si aduer. rē in l. j. & ibi de hoc. ¶ Ergo secūdū regulā debet poste peti eodē iudicio cumulari: ¶ Præterea si primo peto totū, & postea à parte, ob. exc. sed non econtra, licet ex eadem causa: vt in d. l. si quis cū totū. & de pecu. l. hinc queritur. in prin. ergo admittitur cumulatio. Præterea si absolutoria fertur super eo quod sui potētia continet alterū, non nocet in cõterito: vt ecce lata super actū, non nocet in iunere, vt determinatū est in l. si mater. §. si quis iter. ff. de exc. rei iud. sed ad hoc respondeo statim quod ibi non determinatur in litera: & dato quod diceretur, adhuc resp. non est verū quod actus cõtineat iter, prout iter est species distincta seruitutis, & corqueua ad actū: vt ff. de ad. leg. l. j. & ibi no. & ideo ar. non procedit: ostēdo ergo per aliud. absolutoria lata in sorte non nocet in iuris. vt ff. de cõd. in d. l. si. §. Lucius. ¶ & tamē vsuræ ita se habent ad sortem quod non possunt mihi deberi, nisi fors debeat vel debita fuerit. Itē licet id quod est plus in actione furti manifestū non potest deberi nisi verū sit præcessisse rapinā cuius occasione debeat: tamē sententia lata in vi bo. rap. non videtur parere exceptionem in actione furti: si non parit, bene cõcluditur vterius quod cumulatio admittitur. Præterea hoc operatur absolutio quod cõdēnatio satisfactio tollit. vt l. si quis totū. §. planē. sed cõdēnatio satisfactio secuta non tollit aliam actionem ex eadem causa cõpetentē in id quod plus est. vt ff. de ac. & ob. l. cū ex vno. & l. qui seruū. & arb. fur. cef. l. j. & l. si colonus. & vi bo. rap. l. j. ergo nec absolutio tollit. & si non tollit, sequitur secūdū regulas quod cumulatio admittitur. ¶ Præterea diuersitas rerū ita impedit excep. rei iud. sicut diuersitas personarū. vt in l. cū queritur. & l. cum pater. de exc. rei iud. & ibi de hoc: ergo sicut ibi sunt diuersæ personæ, licet eadē quæstio & eadē causa defensionis, non ob. exc. vt l. si cū vno. & l. iij. de exc. rei iud. ita & vbi est diuersitas rerū, licet eadē causam petitionis habent, ob. exc. non debet: & si non obstat, sequitur quod cumulatio procedat. Itē si lex ponit ius substantiæ re, vt causam cū tractatur de permittēda & impediēda exc. rei iud. quod verū est. vtd. l. cum queritur. & l. an eadē. & l. cum de hoc. Et constat quod vbi est causa alia, licet res eadē, exceptio non obstat: vt in l. Aurelius. §. vl. ergo & vbi est alia res, licet eadē causa, ob. exc. non debet: & si non obstat, bene sequitur quod cumulatio admittitur ex eadem causa in id quod plus est. ¶ Præterea ex prædicta purificatione rei & causa procedit etiā aliud: quia si expressio causæ in reali, non patitur exceptionem vltra causam extendi expressam: vt de exc. rei iud. in l. si mater. §. si quis. & tamē aliās ad totū. i. ad omnē causam extēderetur: vt in ea. l. §. eadē. ergo expressio quantitas certæ non patitur exceptionem vltra illā quantitatem extēdi: & cõsequēter nec cumulationem impedit. ¶ Præterea lex dicit quod vbi ex eodē facto plures actiones nascuntur: vna in plus, altera in minus, vna alterā non tollit, & licitū est omnibus agi. ergo vt aliquis sit legis effectus videtur dicendū, quod

certam

etiã absolutoria lata in prima agitur ex secunda: vt ff. pro sol. l. rei cõs. & de tut. & ra. dist. l. j. §. in tut. s. de act. & ob. l. cū ex vno. ¶ Contrarium autē huius probatur sic, sententiã absolutoria lata in eo quod cõtinet alterũ, quod nõ est pars eius, parit exceptionē in cõtēto quod nõ est pars primi petiti. verbi gratia: vsufructus causalis nõ est pars domini: vt in l. si ita stipulatus. §. ff. de ver. obl. & de acce. l. per iusur. §. illud. ¶ & tamē absolutoria in dominio lata parit exceptionē rei iu. in vsufructu causalis. vt ff. de exce. rei iu. l. cū argētũ. §. si fundũ. sed illud ideo, quia impossibile est secūdũ petitiũ, id est causale vsufructũ cõpetere, nisi primũ, id est dominiũ cõpetat. sic ergo & si pronũtiatur factũ nõ esse effectus pronũtiationis, trahitur ad id totũ quod nõ potest de iure deberi nõ præcedēte factõ super quo pronũtiatũ fuit: & pro hoc apertē induci potest. l. j. ij. & iij. de exce. rei iu. Itē hoc idē probatur, quia lex dicit. ¶ qui primõ domũ petir. Secūdõ cernēta quæ nõ sunt pars domus except. rei iud. repellitur. Item qui primõ petit nauē, secūdõ tabulas quæ nõ sunt pars nauis, exceptione repellitur: & hoc ideo quia primũ petitiũ quadã totalitate sui & integritate cõprehendebat secūdũ. vt in d. l. si quis cū totũ. §. j. & ij. & de pac. l. si vnus. §. itē si pactus. ergo cū totũ factũ deductũ in primũ iudiciũ non solũ cõprehendat quod in secūdõ deducitur, imõ idē totũ restat: & pronũtiatũ in primo absolutorio exceptionē pariat in secūdõ, & cõsequenter facta relatione ad regulã cumulationē impediatur. Itē pater hoc apertē ex eo quod lex dicit. res hereditarię nõ sunt hereditatis pars, ¶ & tamen sententiã absolutoria lata in petitione hereditatis parit exceptionē rei iudicatae petitione singulariũ rerũ. vt in l. iul. & in l. si quis cū totũ. §. pe. de exce. rei iud. Plus fortifico ar. si actũ sit personaliter ex contractu contra hereditariũ debitore, & absolutus sit, si postea agatur contra eundē petitione hereditatis vniuersali, licet secūda petitio plura cõprehendat incõparabiliter quã prima: tamen quia idē dubiũ, & eadē questio, & causa deducuntur in secūda, quod deducta fuerāt in prima, obstat exceptio rei iudicatae. vt l. si quis cum totũ. §. vl. & §. & generaliter. & §. & quidē ita diffiniri potest. sic ergo sic primo actũ fuerit vi bo. rap. pro rapina, & absolutoria lata sit, & secundo pro eadē rapina agatur furti, eundē idē factũ & idē dubiũ in secūdõ iudiciũ deducatur, cõstat quod exceptio rei iudicatae obstat debet si obstat debet exceptio. bene restat vltē referēdo ad regulã, quod cumulatio impediatur ex eadē causa in id quod plus est. ¶ Præterea constat patrē ex contractu filij tenēri in minus, quia de peculio tantũ, & ipsũ filiũ in plus, quia in solidũ. vt in l. si quis cū filio. ff. de pec. & tamen si pater iurat super factõ, id est filiũ dare non oportere, in solidũ queritur exceptio filio. ¶ vt l. qui iurasse. §. A si pater. ff. de iureiur. & est ratio, quia obligatio vtriusque

A Adde quãdo iuramentũ patris sup obligationē pñt filio. gl. Bar. Paul. de Ca. Alex. & l. i. in l. q. iurasse. §. si pater. hic alleg. & glo. Bart. Bald. & Alex. in l. si tibi. §. si pater. ff. de pact.

ex ead

ex eadem causa descendit. idem & eadem ratione si iudicatur pro domino conuento ex contractu serui. vt in l. si cum argentũ. §. si. de excep. rei iud. ergo patet quod cum agitur ex eadē causa in id quod plus, cum idem sit factũ quod deducitur in vtrunque iudiciũ, obstat debet exceptio rei iud. & consequenter cumulatio impeditur. ¶ Præterea si ad idem agitur ex eadem causa, cõstat quod ex quo omnis questio deducta fuerit in primum iudiciũ, ergo in totũ debet obstat exceptio: igitur per regulã cumulatio impeditur debet. quod sic ostendit, si rei veditio est simpliciter proposita, & in prosecutione certa causa exprimitur: absolutoria lata parit exceptionem in totũ. vt l. ex sextante. in prin. ff. de excep. rei iu. & solet allegari per gl. & l. an eadem. §. actiones. tamen secūdũ verum intellectum nihil facit. Sicut ergo nihil operatur expressio causæ quod minus exceptio rei iud. obstat in totum: ita & in proposito factõ ex quo ius agendi procedit, nil operatur expressio quantitatis. Sed ad hoc statim respondeo, quia refert inter generalitatē rerũ causarũ: ¶ plus enim operatur expressio rei in processu, quã expressio causæ. vt l. si ex testamēto. & ibi no. ff. de exc. rei iu. & est ratio: quia petitio vnus rei nõ habet cõmunē finalē effectũ cum petitione alterius: sed secus si bene aduertatur perpendi potest in pluribus causis concurrentibus circa acquisitionē alicuius rei, vt scripsi circa §. actiones. Sed hæc responsio nihil facit ad præsens propositũ: quia sicut in rei vend. pluriũ causarũ cõcurfus tendit ad eundē finē, id est ad acquisitionē domini: sic & in proposito cõcurfus pluriũ actio num ex eadē causa descendentiũ, tendit ad eundem effectum, id est ad idē factũ puniendum. Itē in rei vend. si ab initio vna causa exprimitur, non patitur expressio exceptionem vltra illam causam extendi. vt in l. si mater. §. si quis verõ petat. sic ergo & hęc nõ patitur expressio quãtãtis exceptionē extendi vltra quãtãtitē expressam. Et sic est arg. pro cumulatione permissa, scilicet ex eadē causa, in id quod plus est, non eadē. præterea in hypothecaria est vna causa, id est obligatio rei: & in rei vend. alia, id est do

42 miniũ. vt in l. aliena. & l. re alienã. ff. de pig. act. ¶ & sententiã absolutoria lata in rei ven. sciēte creditore obstat exceptio in hypothecaria. vt in l. l. p. de re iu. & tamē per rei ven. aduocatur plus: quia dominiũ. per hypothecariã minus, quia possessio. vt in l. in re actio. ff. de rei ven. & l. si cum venditor. ff. de euict. ergo bene sequitur quod vbi est eadē causa duarũ actio nũ, alterius in plus, alterius in minus cõpetentiũ, ex eadē causa, quod sententiã absolutoria lata

A Adde Cy. in l. j. C. quando ciuile actio crimin. præiudi. & Bart. in l. j. §. j. ff. vi bon. rap. & in l. si duo patrori. §. idem Julia. col. j. ff. de iur. iur. qui allegat Dy. in absolutoria lata in ciuili faciat præiudiciũ in criminali vel eadē. de quo vide per glo. & doctor. maximē Bal. in l. ex mer. C. ad legem Aquil. & Bald. in l. j. C. ad leg. Flau. de Plagi. & per lmo. in l. interdum. ff. de pub. iud. & doc. præcipuē Ant. de But. l. mol. & Fel. col. ij. versi. vi. limit. in cap. de his. de accu. & per omnes in cap. dilectus. de purgatione canonica.

in vna

in vna parit exceptionē in totū in altera: & cōsequenter impedit cumulationē secundum regulā prēmīssā. Præterea absolutio lata in rehdhibitoria nocet in quātō minoris: & ecōtra eo casu quo contingit eadē causā eas contineri. vt in l. si is qui hæres. ff. de exc. rei iud. §. est in potestate. licet cōmūniter diuerfas habeat causas & separatim ergo & c. ¶ Cōcludo vltērius, sed hoc rollo statim: quia ille §. est in potestate. loquitur quando conueniebāt in re & causa: quia nil plus in vna q̄ in altera: sed quando differunt, sententia lata in vna nō nocet in altera: vt l. si tamē. §. j. ff. de ædi. edi. ¶ Dico igitur q̄ cum ex vna causa plures actiones cōpetunt, vna in plus, & altera in minus, duplex potest esse modus pronūtiandi: potest enim pronūtiari super factō, id est factum illud de quo iudex adiur non præcessisse: & tūc si agatur alia, certū est exceptionē rei iudicatæ obstatē. Itē potest pronūtiari super actionē propositā, id est eā non cōpetere ex præcedenti factō: & hoc casu exceptio rei iudicatæ non obstat in alia. Verbi gratia: ago furti non manifesti contra aliquē, & dico rapuisse rem: & pronūtiatur rapinā non factā, si agatur postea vi bo. rap. propter eandē causam, obstat exceptio rei iudicatæ: sed si pronūtiatur furti nō manifesti actionem non cōpetere, vt quia cōstat rem raptam fuisse interueniente vera violentia, exceptio non obstat, quia videtur absolutio facta a propter petitionē ineptā. ¶ Itē exemplū aliud: si ago contra aliquem cedentem arbores actione ex locato, & absoluitur, si quidē absoluitur, idco quia pronūtiatur eū non incidisse, obstat exceptio, si ar. fur. casā, postea agatur in id quod plus est: sed si pronūtiatur actionē ex locato non cōpetere, quia non præcessisset locatio, exceptio rei iudicatæ nō obstat in furtim casarū, q̄ in l. Aquil. & hæc similia colligi possunt ex l. si duo. §. idē Iul. & ex l. in duob. §. a fideiussore. & §. leg. & §. exceptionē. & §. si q̄ iurauit. & §. colonus. ff. de iurciu. ¶ Ergo eo casu quo exceptio rei iudicatæ induceretur in totū, certū est cumulationē impediri secundū regulam. Itē quia lite pēdere incertū est qualiter debeat iudicari, id est utrū super factō, an super actione, cōsequēter an sit obstatura exceptio rei iudicatæ, vel nō, dico tamē cumulationē impediri: quia cum futurus dubius euentus se habeat pariter ad duos, id est ad impediēdū & ad permitte- dum, iudicatur de eo, vt de impediēte dū pēdet, vt colligi potest

▲ Adde quōd vbiunque apparet male esset actum ex vna causa, & hoc apparet ex actū, & ex officio apparet q̄ ex alia causa bene potest agi, non potest iudex ex illa apta causa condemnare: sed debet absolvere reū, & nihilominus ipse iudex in sententia sua debet seruare paritatis agēdi cōpotens sibi ex alia causa, text. est valde singu. in l. Behius Marcellus. ff. de pac. dō. de quo facta est festum Bal. ibi in antiq. lec. & in l. j. in fi. C. de pign. act. & Bal. in authent. sed & si quis. col. vlt. C. de fe. eund. nuptiis. & Barb. in c. examinata. de iudi. & Anto. Corset. in suis singu. in litera iudex.

potest ex l. pecuniam. ff. si cer. per. & per similitudinē legati relicti p̄ rē & sub conditione adempti: vt in l. si legatum purē. ff. de adj. lega. cum sep. & l. quoties. de nouatio. vbi ergo separate sunt causæ quantū ad numerum, licet eadem in specie, absolutio lata in vna non parit exceptionem in altera. Et sic nec cumulatio impeditur, vt perpendi potest ex l. si cum ex testamento. & ex l. si cum argentum. ff. de except. rei iudi. ¶ Sed vbi est eadē causa numero per omnia licet plus vel minus in vna quam in altera cōtineatur, absolutio in vna lata parit exceptionem in altera. & sic impeditur cumulatio cum eadem quæstio per omnia in iudicium deducatur: vt in l. cum argentum. §. si petio gregem. & d. l. si quis totum. §. generaliter. & §. & quidem ita diffiniri potest. & l. singulis. ff. de exceptio. Ad opposita verō possent responderi singulariter ad singula, & vniuersaliter ad omnia: vt sollicitus indagator inquirere poterit, si recte rationem connexitatis, & separationis rerum & causarum aduertat.

In reg. Quod semel. Argumenta.

- 1 Iudex sententiam, quam semel protulit nunquam mutare poterit.
- 2 Sententia lata si nulla sit, à quo denuo proferri poterit.
- 3 Confessio facta in iudicio non potest retractari.
- 4 Confessio extra iudicium emissa ac etiam sine causa liget consistentem.
- 5 Donare presumitur qui indebitum soluit.
- 6 Donatio non inducitur, si ab utroque nulla subesse causa sciatur.
- 7 Indebiti soluti quando repetitio concedatur.
- 8 Confessio facta in iudicio quando renocari possit.
- 9 Contractus ea sunt natura, vt semel initi non facile possint renocari.
- 10 Contractus quando, & qui penitentia possint retractari.
- 11 Electio semel facta non facile est cassanda.
- 12 Hereditas que semel aditione apprehensa est, repudiari non potest.
- 13 Institutio heredis potest penitentia cassari.
- 14 Testator an sic disponere valeat vt renocare nequeat.
- 15 Testamentum secundum quando deroget primo, aut contrā.
- 16 Renocatio generalis quid operetur, & quid specialis.
- 17 Posteriora quando derogent prioribus.
- 18 Testamentum posterius sic se habet ad prius, sicut stipulatio nouans ad nouatam.
- 19 Argumentum de contractu ad vltimam voluntatem qualiter valeat.
- 20 Testamentū posterius sic se habet ad prius, sicut lex posterior ad priorem.
- 21 Voluntas prima quando preualeat vltimæ.
- 22 Speciale illud dicitur, quod à generalitate abstrahitur.
- 23 Testamentum primum quibus verbis renocari soleat.
- 24 Testator non potest in primo testamento facere quo minus ei liceat secundum condere.

Adde an iudex possit corrigere sententiam suam, gl. Bar. & ibi Alex. in addit. & ibi Ang. Aret. in l. ab executione. ff. de appell. glo. & Arch. xxxv. q. ix. in summa. & in s. husita. in ead. causa. & in q. & in c. nouit. de iudi. & omnes Docto. in l. iudex. ff. de re iudic. & in l. si vt proponis. C. quomo. & quan. iudex. Inno. Abb. & ibi Fely. in c. qualiter & quando. in j. not. de accusa. vbi ponit regulam cum xij. fallen. & plu Bald. & Salyc.

REGVLA XXV.

QUOD SEMEL PLACUIT, AMPLIUS DIFFICILITER NON POTEST.

IN sententia potest poni exemplum huius regulæ. nam ex quo semel placuit iudici. certam ferre sententiam. non poterit displicere. vt per hoc possit eam mutare. siue sit æqua. siue iniqua: vt ff. de re iud. l. iudex. & l. Paulus. & l. post rem. & l. cum quærebatur. & de quaestio. l. j. §. fi. & de pæn. l. diui fratres. Sed cõtra hoc opponitur de l. si præses. C. quomo. & quan. iudex. cum similit. ¶ sed dicitur soler. & debet referre vtrum sententia non teneat ipso iure. & tunc ipse idem si est ordinarius. potest secundo a pronuntiare. si delegatus. pronuntiabit delegans b; vt C. quomo. & quan. iud. l. si præses. & l. si vt proponis. & de accusa. l. iij. sed si teneat ipso iure. licet iniquitatem contineat. non potest per eundem iudicem reuocari: vt in l. præalleg. & ff. de re iudic. l. quod iussit. & C. de sent. l. post sententiam. tamen potest appellari. & per iudicem appellantis de iniquitate cognosci. & cognita iniquitate sententia corrigi: vt ff. de re iudica. l. præses. & l. cum prolatis. & de app. l. j. ¶ Itẽ potest poni exemplum in confessione facta tam in iudicio cum causa. vel sine causa. vtraq; enim est obligatoria. vt ff. de interro. act. l. j. quàm extra iudicium cum causa. tamen legitima: vt

confi. sc. lib. j. & Domin. de Rota decis. cccxlj. tit. de re iud. c. in nouis. & decis. Parlamen. Delphis. b; Delegans. Idem Tac. Burrig. Bar. Bal. Salyc. Paul. d. l. si vt proponis. j. & om. vbiq; sed errant. quia imò idem iudex indiffinitè potest denuo iudicare etiã delegatus. nisi reuocetur vel alij committatur: vt in d. l. & dixi in nouis intellect. C. M.

c; Adde quòd sententia nulla potest reformari per iudicem appellantis qui de nullitate cognoscit. Alexan. in confi. xxix. per totum. & in confi. cxxij. in vlt. col. vers. in super post. lib. ij.

d; Adde Ant. de Butr. Abb. Sicu. Moder. in c. si cautio. de fide instru. & Bal. in rubr. C. de confes. & in l. j. col. x. eo. tit. & in l. mater. in ij. col. C. de rei vendic. & Imol. in l. a Titio. ff. de verbo. oblig. & Pau. de Cast. in l. hoc iure. ff. de dona. & in l. si diuortio. ff. de verbo. oblig. Bar. in l. nuda ratio. ff. de dona. & Ang. confi. xxv. incipiens. pro quaestione de iudicio. & Alex. in confi. iij. col. ij. & seq. lib. j. & in addit. ad Bar. in l. cum de indebito. §. si. ff. de probatio. & de Ferrariis in forma libelli quo agitur vt

C. de

facta seruentur. in j. glo. & Ioan. Baptist. de sancto Severino in suo sing. tracta. de pactis. in quaestio. xij. in prin. vers. vlt. ius insert. in quibus locis scriben. tenent quòd promissio extra iudicium facta etiã sine causa discretã vel specificata videtur facta animo donandi. vt tenet hic Dyn. per l. Campanus. maxime si in promissione sunt adiecta verba. scilicet. ex certa scientia. tunc præsumitur causa do-

nationis. secundum Bal. Alex. & doct. 3. alleg. de quo pul. hret per Fely. in eo. ca. si cautio. vbi ponit regulam. quòd confessio vel promissio est inefficax. de iure canon. vt d. eap. si cautio. & etiã profectò de iure ciuili. vt d. c. cum de indebito. §. si. ff. de probat. & duobus modis ampliat d. regulã. & ponit ad illam xvj. fallen. & in vj. fallen. tenet cum præcedem. allegando hic Dyn. q; confessio facta in iudicio sine causa valet. quia præsumitur de liberata facta. & tenet Lud. de Rom. in confi. cliij. & vide Cyn. & ibi Bal. in l. generaliter. C. de non nume. pecu. & Lanfr. de Orzano in repet. c. quoniam contra falsam. in verbo. confessio. vers. vidimus. ff. de proba. & Alex. in addit. ad Bar. in l. sicut. C. de actio. & Ioan. Fabr. Ang. Aret. & Ias. de Mayo in §. si minus. in j. glo. in fit. de actio. Alex. a. de Inno. in d. l. a Titio. Et quando confessio extra iudicium facta noceat. Bald. confi. cxcvij. ante fi. lib. j. & an noceat fauore animæ. vide glo. & Lud. Bolog. in c. quoticus. i. q. vij. in secundis interpret. & in materia vide Bal. confi. cxxij. in fi. & confi. cliij. vers. sic contra a. col. j. lib. ij. & Lud. de Roma. confi. cccxij. & Alex. confi. lxxij. col. vlt. lib. j. & in confi. xij. col. eo. lib. & confi. xix. col. ij. vers. quicquid. quod est multum singulare & Bal. & Alex. in l. sicut. C. de repud. hære. Et quæ actio iudicis confessione iudiciali. & extra iudiciali. ex iudiciali. vt l. is actio. confessoria. text. est sing. & ibi Flo. in l. proinde. §. si procurator. ff. ad l. Aquil. licet secus de extra iudiciali. vt l. Publica. in fuff. depositi. & tenet Lud. Rom. sing. xxij. incip. ex confessione.

& in iudicio quasi contrahitur: vt l. ij. §. idem scribit. ff. de pecu. Et tenet Lud. de Rom. in confi. cliij. & vide Cyn. & ibi Bal. in l. generaliter. C. de non nume. pecu. & Lanfr. de Orzano in repet. c. quoniam contra falsam. in verbo. confessio. vers. vidimus. ff. de proba. & Alex. in addit. ad Bar. in l. sicut. C. de actio. & Ioan. Fabr. Ang. Aret. & Ias. de Mayo in §. si minus. in j. glo. in fit. de actio. Alex. a. de Inno. in d. l. a Titio. Et quando confessio extra iudicium facta noceat. Bald. confi. cxcvij. ante fi. lib. j. & an noceat fauore animæ. vide glo. & Lud. Bolog. in c. quoticus. i. q. vij. in secundis interpret. & in materia vide Bal. confi. cxxij. in fi. & confi. cliij. vers. sic contra a. col. j. lib. ij. & Lud. de Roma. confi. cccxij. & Alex. confi. lxxij. col. vlt. lib. j. & in confi. xij. col. eo. lib. & confi. xix. col. ij. vers. quicquid. quod est multum singulare & Bal. & Alex. in l. sicut. C. de repud. hære. Et quæ actio iudicis confessione iudiciali. & extra iudiciali. ex iudiciali. vt l. is actio. confessoria. text. est sing. & ibi Flo. in l. proinde. §. si procurator. ff. ad l. Aquil. licet secus de extra iudiciali. vt l. Publica. in fuff. depositi. & tenet Lud. Rom. sing. xxij. incip. ex confessione.

▲ Adde quando quis possit reuocare confessionem per errorem in iudicio factam. Bar. in l. non fatetur. ff. de conf. glo. & Lud. Bolog. in c. ex literis. de ditor. in primis interpretat. Bal. in c. ex parte. de confes. & Cardin. Alexan. in c. ij. col. iij. dist. in. & Alexan. consil. xv. ij. col. viij. verific. ij. respon. lib. j. & in consil. xc. col. ij. ver. si. hoc proba. eo. lib. & Bal. in l. Gallus. §. quidam redit. col. ij. ff. de liber. & po. humis. & Fely. in ca. cum dilecti. colum. vj. de accusatio. & in proemio Decreta. col. j. ante fi. & Alexan. in addi. ad Bar. in d. l. cum de indebito. §. fi. & in consil. cxix. lib. ij. vbi ponit quando dicatur reuocari incontinenti. & quid si ex acceptata per partem aduersam an possit reuocari. & in consil. cxij. in ij. col. in princip. & in verific. non obstat illud. & in v. colum. ver. si. præterea. & Ludovic. de Rom. consil. cccclxxx. iij. & omnes scriben. in d. ca. ex parte. & Io. de Plat. in l. si ille. ver. si. item ibi. C. de decur. lib. x. vbi etiam dicit. quod error potest reuocari vsq; ad sententiam ipso iure: fed post non. nisi per restitutionem. pro quo vide glo. & Bar. in l. cum fideicom. ff. de confes. & Alex. in l. quicquid. in fi. ff. de verb. oblig. & Lanfran. de Oriano in dicta repetitio. quoniam contra. in verbo. confessiones. in vlt. quaest. & Cepol. caute. cccxij. no. & Abb. consil. xvij. vol. ij. & Andr. Barba. in repet. rub. de fide instrui. col. xv. in prin. vbi ponit quid est text.

prompta est: quia in pari causa melior causa conueni quam agentis. vt dictum est. † Cum ergo sint in pari scientia causa reus & actor. sequitur quod repetitio soluti negatur. & petitio promissi. sed quando creditor crederet subsesse causam. reus qui confitetur sciret non subsesse. videtur ex causa donationis confiteri. & ideo esset efficaciter obligatus. arg. ff. de oper. liber. l. Campanus. & non in præalleg. §. circa. Item opp. quod displicere possit quod semel placuit. etiam in iudicio confitendo: vt ff. famil. ercisc. l. cum putarem. & de iuris & facti igno. l. error. † Sed dicendum est. quod aut constat confitentem errasse. aut constat non errasse. aut dubitatur. primo casu aut errauit in facto. aut in iure: vt plene dictum est §. eod. in ca. ignorantia. Secundo casu non potest reuocari confessio a. & ita loquitur regula. Tertio casu præsumitur in dubio non errasse: quia nemo existimandus est dixisse quod non mente cogitauit. ff. de supelle. lega. l. Labeo. §. idem Tubero. † Item poni potest exemplum regulæ in contractu: quod enim semel placuit in contrahendo. amplius displicere non potest: vt C. de actio. & obliga. l. sicut. de rescind. vendit. l. de contractu. Sed tunc obstat. ff. de condi. ob causam. l. si pecuniam. vbi contractibus licet penitere.

† Sed dicendum b erit qd differentia est inter contractus

de Plat. in l. si ille. ver. si. item ibi. C. de decur. lib. x. vbi etiam dicit. quod error potest reuocari vsq; ad sententiam ipso iure: fed post non. nisi per restitutionem. pro quo vide glo. & Bar. in l. cum fideicom. ff. de confes. & Alex. in l. quicquid. in fi. ff. de verb. oblig. & Lanfran. de Oriano in dicta repetitio. quoniam contra. in verbo. confessiones. in vlt. quaest. & Cepol. caute. cccxij. no. & Abb. consil. xvij. vol. ij. & Andr. Barba. in repet. rub. de fide instrui. col. xv. in prin. vbi ponit quid est text.

Adde omnino Lanfran. in allega. §. seu verific. confessiones. nu. 32. ver. si. pro veritate inuestiganda. ibi plene an sufficiat in reuocatione probare rem aliter se habere. & quid in confessione sui procuratoris. seu administratoris. & quid si scienter sit emanata vel circa præparatoria iudicij: & ante litis contestationem. vel circa defensoria. & quando dicatur in iudicium emanata. no. idem Lanfran. vbi supra paulo ante ver. si. non dimittendum. & in apostil. in ver. si. in iudicio.

▲ Adde quando in contractibus nominatis vel innominatis sit locus penitentia.

nomin

REG. QVOD SVPER
gl. Bar. & Alex. in d. l. si pecu. & Fely. in cap. præsentata. col. ij. de restitu. & Io. Bapt. tract. suo de pact. in qd. vj. princip. & Cy. Bal. & Salyc. in d. l. licet. & ibi Barto. C. de act. & Bald. in d. l. si pecuniam. & an in feudo habeat locum penitentia. & in contractibus. vide Bald. consil. clix. colum. penultima. & in consil. ccc. lxxix. in princip. lib. j. Bartol. & Alexan. in l. quicquid. de verborum obligation. & Alex. con. xi. in prin. cip. lib. j. & Lud.

10 nominatis & innominatis. † Nā in contractibus nominatis non licet regulariter penitere. licet fallat in casibus qui notat. in præallegata l. sicut. In contractibus verò innominatis. aut res est integra ex vtraq; parte. & tunc vtrique contrahentium penitere licet: aut contractus est vestitus per alterutrum partium. & tunc vestienti licet penitere. alteri non. vt plene tractatur in d. l. si pecuniam. ff. de condi. ob caus. † Item poni potest exemplum regulæ in electione. Nam postquam in scrutinio nominatus aliquem. & electio fuerit subssecuta. vt postquam præstitero consensum electioni ab aliis celebrata. non possum vltorius impugnare. nisi ex causis postea emergentibus. vel nisi morum electi ante celati de nouo pandantur improbitas. seu alicuius alterius latentis vitij vel defectus: quem verisimiliter ignorare potuerim veritas reuelatur: vt supra de electione. capitulo. nulli licere. lib. vj. & apparet. ff. de legatis primo. lege. serui electione. & lege. huiusmodi. §. Stichum. & de legatis secundo. l. statuliberum. §. Stichum. & de optione. vel electione. legata. apud Aufidium. & de decurionibus. lege finali. & argumend. confirmando tutore. vel curatore. lege. in confirmando. cum lege sequenti. Sed contra hoc est ff. de legatis secundo. lege. vnum ex familia. & lege. cum pater. §. a filia. sed

Ab. in cap. publicato. de elec. vide casum meum per petur. §. eo. tit. lib. vj. vbi potest variari quando non sequitur electio ex consensu in scrutinio habito. & Io. And. & Abb. Sicul. in sua dist. in c. causam. de elec. circa fi. & Carde. Alex. in c. quanto. lxxij. dist. an sed in contractibus & vltimis voluntatibus siue legans facta electione admittatur variatio. vide Bar. Bal. Imol. & Alex. in l. quicquid. ff. de verb. obli. & Bal. in l. de die. ff. qui satis. cog. & d. l. serui electione. in prin. & in d. l. huiusmodi. §. Stichum. de leg. j. Et vide Alex. in l. si ex toto. §. si in glo. fi. ff. de leg. j. & Bar. Soc. de Sen. in d. l. serui electione. post Bart. & Dyn. in regula. mutare. §. eo. in prin. & Bald. in consil. xxxij. in ij. vol. & Abb. in consil. ix. vol. ij.

Adde proprio membro huius apostil. Bal. in l. ij. §. fi. in fi. ver. vlt. Dy. inducit huc text. c. cū leg. istum. in l. serui. & ibi posui in apostil. in ver. si. non possint eligere. ff. de leg. j. & no. in apostil. ad lac. Rebus. in l. præcepti. nu. 7. in ver. curia. col. iij. C. de cano. largit. tit. lib. x. & in l. si quis. nu. x. vbi etiam posui in addit. in ver. confirmata. C. de decu. eo. lib. & Cas. omnino in cle. j. §. nos itaque. no. Ro. de iure iurand.

a Adde Alexandr. in l. ficut. & in l. fi. post Cyn. Barto. Bal. & Pau. de Cast. de repud. hære. & pulchrè Cep. in cau. cccxij.
 b Adde glo. & pulchrè Bar. in l. si quis. in princ. ff. de leg. iij. an. & quando secundum testamentum. in quo est facta mentio in genere. vel specie. vel individuo de clausula derogatoria. an in primo testam. apponita valeat. & Ang. Alexan. & Barth. Soc. de Senis singulari
 ter in l. si mihi & tibi. §. in legatis. ff. de leg. i. vbi dicit Socius quod triplex est clausula derogatoria. videlicet potestatis. solennitatis. & voluntatis. Et de ista vltima voluntatis clausula ponit hic Dyn. & Docto. in locis s. alleg. & communis opin. Docto. est. quod non fito. est. quod non obstat quocumque testamento. Nec requiritur illa in diuidualis non obstat tali clausula derogatoria quæ requirit appositionem orationis Dominicæ. vel alterius: sed sufficit illa specialis. videlicet. non obstat quocumque clausula derogatoria.
 ter. est in d. l. si quis. in princ. in verbo. specialiter. & hoc tenet hic Dy. in princ. & ibi Barto. Ang. & Rapha. Cum. & Fed. consil. xlvj. & Cyn. & Saly. in l. i. in cimus. C. de re. sta. & Ang. consil. cccxij. & Cy. l. i. C. de sacrosan. eccle. & idem tenet Card. in cle. j. de sepul. & Petr. de Ancha in c. j. de consil. s. eod. libr. Pau. de Cast. & Ange. in auth. hoc inter liberos. C. testa. & Pau. in l. humana. C. de leg. & in consil. cclxxxj. incip. in facto presentem ponam oblationem. in antiquis. quod est multum sing. & Arch. in c. vltima

reuoc

voluntas. xij. q. ij. & Spec. tit. de instrumentum edii. §. cõpendiose. & Alex. cõsili. ex xij. lib. j. & Lud. de Rom. in cõsili. cccxxxv. & Bal. cõsili. xliij. lib. ij. & in cõsili. lxxij. lib. iij. l. i. & cet. in cõsili. cclxxx. in princ. incip. quæstio mouetur. lib. iij. & in l. humana. C. de leg. & in d. auth. hoc inter liberos. dicat quod sufficit dicere in genere. non obstante quocumque testamento. de quo vide per Doct. s. alleg. & Io. And. in nouel. & Doct. mod. in d. c. j. de cõsili. s. eo. l. i.

reuocauit omnem vltimam voluntatem: & omnia verba derogatoria visitata quæ continentur in eadem dubitatur vtrum valeat primum vel vltimum? Et videtur quod praualeat vltimum: quia voluntas posterior licet ei videatur per priorem derogari quantum ad verba in priori prolata. praualeat prima: vt ff. de leg. iij. l. si. in princ. de iure codicil. l. diuus. §. licet. ergo licet in testamento primo. derogatoria verba prolata fuerint: tamen ex quo aperte apparet de voluntate testantis in vltimo expressa. videtur vltimum praualeat. Præterea id operatur reuocatio generalis quantum ad omnia. quod specialis operatur in speciali cui foret applicata. argu. ff. de adminitrat. tuto. l. si duo. & de acquirenda hæred. l. si seruus eius. C. de prescript. xxx. vel xl. annorum. l. omnes. & de quadrien. prescrip. l. iij. sed constat quod reuocatio specialis facta de primo faceret secundum valere. vt l. si quis in princ. testamenti. de leg. iij. ergo reuocatio generalis expressam in vltimo videtur tollere primi testamenti effectum. Præterea verba derogatoria in primo testamento prolata generalia fuerunt. ite prolata in vltimo similiter sunt generalia: vnde quia in pari causa generalitatis sunt. videntur in dubio posteriora præferenda: & praualere prioribus: vt ff. de leg. j. l. si mihi & tibi. §. in legatis. & de adim. leg. l. iij. §. si. C. de fideicommiss. l. dari. & de vulg. & pupil. substit. l. si quis eum. & de manum. testa. l. si peculium. §. j. Præterea quantum ad tollendum substantiam & effectum substantiæ precedentis ita se habet posterius testamentum ad priorem nouatam. quod patet. quia stipulatio quæ nouat ipso iure aliam tollit. vt §. pactus ne peteret. sic etiam posterius testamentum tollit.

Adde omnino Bar. consil. xxj. incip. dicit & asseruit. & quod ibi posui in apõst. ad ipsum. & cõsili. clxvij. incip. quidã fecit testamentum. Fede. de Senis consil. lxxvij. alias l. i. incip. habita super casu prædicto collatione. Bal. cõsili. cclxxvij. vol. iij. Ang. consil. cccxij. incipiente. quædam domina Maria. Pau. de Cast. cõsili. cccxij. & Alex. consil. vij. incip. videtur prima frõte. vol. iij. cui se subscripsit Ant. de Prato veteri. & hoc dixi plenè & remissimè in tract. meo Clausularum. in ver. derogatoria. vers. ix. & fi.

¶ Adde an sit bona argumentatio de contrahibus ad ultimas voluntates. Dy. & Imo. in l. eū qui chirographum. alleg. hic per Dy. & Ange. Aret. in ff. de lege Fufia cani. tol. & Tac. Butr. & Guli. de Cug. in l. p. actū inter haredē. ff. de pact. & Bal. in l. conuenticulam. col. ij. C. de episc. & cler. & ibi vide in quibus sit argumentatio multum notabiliter. & Alex. in l. j. §. huius. xxj. & xxij. colū. ff. de officio eius cui manda. & Lud. Bol. in l.

si procuratorē. lit primū. vt de iniusto test. l. ij. ff. & innuitur in l. hac con §. si ignorantes. fultissima. §. si quis autē. & l. sancimus. C. sed posterior sit in secundis interpre. ff. mandati. & Andr. Barb. in repe. l. ca. Ray. fol. 17. col. j. in fide test. & glo. in c. j. de col. in vers. prouideat. col. j. fo. 18. in Pragmar. sanct.

¶ Adde quod in legibus condendis sufficit generalis derogatio legū contrariarū. vt tenet Cyn. & ibi Bal. col. ij. vers. ij. quaro. & ibi Pau. de Cast. in l. humanum. C. de leg. & glo. in l. nuptialis. C. de nup. & in clem. eos. de sepul. & amplissimē dixi in tract. de offic. & potest. domini leg. in Prancia. in j. q.

Adde ad propositum eorum quæ hic dicuntur Pan. in rub. de rescript. nume. 2. & quod ibi posui in addit. ad eū. in vers. sic. cōtra ius. Fe ly. in c. nonnulli. lit primū. vt de iniusto test. l. ij. ff. & innuitur in l. hac con §. si ignorantes. fultissima. §. si quis autē. & l. sancimus. C. sed posterior sit in secundis interpre. ff. mandati. & Andr. Barb. in repe. l. ca. Ray. fol. 17. col. j. in fide test. & glo. in c. j. de col. in vers. prouideat. col. j. fo. 18. in Pragmar. sanct.

lit primū. vt de iniusto test. l. ij. ff. & innuitur in l. hac con §. si ignorantes. fultissima. §. si quis autē. & l. sancimus. C. sed posterior sit in secundis interpre. ff. mandati. & Andr. Barb. in repe. l. ca. Ray. fol. 17. col. j. in fide test. & glo. in c. j. de col. in vers. prouideat. col. j. fo. 18. in Pragmar. sanct.

¶ Præterea licet argumētari de cōtra. Etu 2 ad vltimā voluntatē quasi de minori ad maius affirmando. vt de leg. j. l. seruū filij. §. eū qui chirographū. sed in contractu licet sub generalitate verborū omnia præcedentia tollerent: vt ff. de traslac. l. nō est ferēdus. & de ver. obli. l. qui Romā. §. duo fratres. Ergo multo fortius licet sub generalitate verborū tollere effectum præcedentiū in vltima voluntate. ¶ Præterea ita se habet testamētū posterius ad prius. sicut lex posterior ad priorē: quia voluntas testatoris lex est. vt in auth. de nup. §. disponat. sed lex posterior ita se habet: quia tollit priorē. licet sub generalibus verbis cōcipiat. sicut si cōciperetur specialibus. vt in l. præallega. l. ij. de quadr. præscript. & d. l. omnes. de præscrip. xxx. vel xl. anno. Ergo ita tollit vltimum testamentum prius. Præterea faciūtur reuocantur quæ dependent ex voluntate vnius. quā pluriū. vt ff. eo. l. quoties vtriusq. sed quæ dependent ex voluntate plurium. vt contractus. reuocantur etiā per generalitatem verborum. vt dictum est. ergo &c. Item pro hoc. ff. locati. l. cum in plures. §. locator. ¶ Econtrā quod prius valeat. videtur. quia quādo prima volūtas est derogatoria vltimæ. prima præualeat. nisi fuerit specialiter reuocata: sed hæc non fuit reuocata specialiter. sed generaliter: ergo videtur quod prima præualeat. & pro hoc est aperte l. si mihi & tibi. §. in legatis versic. interdum. ff. de lega. j. videtur enim aperte dicere quod oporteat specialem mentionem fieri de primo & de qualitate eius. ¶ Præterea illud appellatur specialit. l. seruus vrbani. §. si. & triti. & oleo. l. ij. & de supel. leg. l. i. legata. & si quis in ius vocan. l. j. & si quis caut. l. sed & si quis.

col. xij. vers. secūda reg. eo. tit. Phil. Fran. in c. j. nu. ix. & ibi posui in addit. ad ipsam in ver. contra. de consti. ti. vj. plene per Pau. de Ca. conf. liij. Alex. conf. j. vj. & vij. vol. v. & conf. vj. vij. vol. ij. & dixi in tract. meo regularū. in ver. regula derogatoria. ver. v. & in vers. non obstantibus. vers. xvij. & illic addes omnino Fely. vbi supra colum. vj. vers. f. amplia secundo.

quis. §. quæsitum. & de iniuriis. litem apud. §. hoc edictū. & de publica. l. j. §. dixerit aliquis. & §. vnde quaritur. Ad idē facit quod not. de flumi. l. quomunio. & de appell. l. si expressim. si ergo lex requirit. quod specialiter se pœnitere dicat. videtur requirere quod descendat ad specialitatem verborū. & a generalitate discedat. ¶ Determinandum videtur dicendum. quod si quis diceret secundū valere. forte non erraret: quia in auth. de test. imperfec. §. & si quidē. nō videtur requirere. quod præcedens testamentum specialiter reuocetur. sed videtur sufficere expressa reuocatio. per generalia. & per conditionalia verba. siue habitatiua. & nō asseritiua. dum dicit hoc ipsum expressim significatē: quia si fecit quōdam talē voluntatē. non tamen eam vltimū valere vult. tamē ego dicerē. quod requiritur reuocatio specialis testamētū primi sequētis derogatoriij. vt prædic. l. si quis. in princ. test. ibi. nisi specialiter dixerit. &c. ¶ Sed si specialiter reuocaret primū vltimi derogatoriū. non est quæstio quod vltimum præualeret: quia non potuit sibi legem imponere à qua discedere non liceat. vt d. l. si quis in princ. testamenti. Sed si non staret in finibus vltimæ voluntatis. sed transfiret ad naturam contractus. a tunc esset irreuocabilis. vt ff. de donat. causa mor. l. vbi ita donatur. quod autem fieri possit illud in testamento quod in contractu. patet de assignatione lib. l. j. §. assignare. & not. de testa. l. hæredes palam. §. fin. Si ergo donaret vel venderet hæredi præsentī vel eo absente alteri pro eo recipienti. sub ea conditione si testamentum reuocari contingat. habebit donatio. vel venditio. effectum irreuocabiliter in eum casum. in quo testamentum reuocari contingeret.

ibi & tenet Bal. & Fulg. in l. eū duobus. §. idē respondet. ff. pro socio. & Bar. in l. adeo. eo. tit. & Bal. in l. ex testamento. C. de fideic. & in l. hæredes palā. §. si. & ibi Ang. Imol. & insuper illustri Doct. Frā. de Aret. col. ij. vers. sed relinquitor. de test. & Bart. & ibi Alex. in additione incip. sed si cōtingat. in l. si quis in princ. de leg. iij. & Sal. in l. sancimus. C. de test. & pulchre Ale. in d. stipulatio hæc. col. j. & ista est cōmunis opi. quāuis Oldr. cōf. cxij. & Cyn. in l. j. ver. vlt. C. de sacrosanc. eccl. sequuntur opi. Dy. hic & Cyn.

¶ Adde. quod Bart. in l. stipulatio hoc modo. in prin. ff. de ver. ob. mand. hanc opi. Dy. in hoc quod dicit Dy. hic. quod si testamentū trasfeat in contrahētū. valet si contingat me facere aliud testamentum. & vel vōdo omnia bona mea. & c. quod testamentum nō potest reuocari. hoc non placet Bar. quia talis donatio auferent liberam testamenti factio nem. & videtur facta talis donatio in pœnā mutantis testamentum: & sic tanquam contra bonos mores non valet. vt d. l. stipulatio. & ita dicit ibi Bar. Dy. con suluisse. licet hic teneat contrarium. & opi. Barto. sequitur

In l. cum antiquitas. C. de testa. vide Alex. in addi. ad Bar. in d. l. haeredes palā. §. si
 sing. Lud. Rom. in cōf. c. xij. & And. Barb. in c. relatu. de test. & Bal. in c. ij. col. ij. v. e.
 extra de seu. dato inuicē leg. com. l. iud. de Rom. cōf. c. x. j. & Bar. cōf. c. iij. lib. ij. &
 conf. c. lxxx. e. lib. & Lud. Boeg. in d. l. haeredes palā. §. si. de test. in fecūdis inter pre
 a Adde, tamen quod contra hanc æquitatem sæpe statuit rigor iuris ex causā
 quo vide gloss.
 ordin. j. q. iij. in
 summa. & xij. j.
 q. ij. in summa.
 Innoc. in c. gra
 uis. & desen. ex
 com. in fi. & per
 beatum Thomā
 ij. ij. q. clxvij.
 art. vlt. & Hoff.
 in summa de pec.
 §. qui & quibus.
 & Oldr. cōsilio
 lxxvj. incip. an
 delicto. & Abb.
 Sicul. & Ioann.
 de Ana. in c. ver
 getis. de hæret.
 & ibi Fely. & la
 tius in eius ge
 nerale. col. pen.
 i. dist. & Docto.
 j. in vlt. apostol.
 alleg. & in l. si
 quis in suo. §.
 legis autem. C.
 de inoffic. testa.
 & Ang. in consi.
 lxxvij.

a Adde, quan
 do nepos præte
 ritus possit ex
 sua persona vel
 sui patris exhæ
 redati testamē
 to, aut quere
 lare, & dicere
 testamentū nul
 lum, siue filius pater nepotis sit exclusus à querela, siue non. pulchrè Barto. in d.
 l. si quis posthumos. §. si filium. ff. de lib. & posthum. §. 7. & Salicet. in l. si quis filium
 & ibi Bald. C. de inoffic. testam. & Barto. in l. si emancipatus. ff. de bonor. poss. con
 tra tab. & Alexand. in d. §. si filium. & ibi Bald. ad id quod Dyn. hic dicit, quod in
 querela inofficiosi testamenti habet locum successōrium edictum. vide Docto.
 Signorel. de Homedeis. Bened. de plumb. & Angel. magistrī Franc. in eorum re

In reg. Non debet. Argumenta.

- 1 Mater non debet filium exheredare propter delictum patris eiusdem.
- 2 Exheredatio legitime facta de filio nepotem excludit.
- 3 Nepos ex filio exheredato, non potest testamentum aui d. cere nullum.
- 4 Nepos quando ad querelam ex persona patris, & quando ex sua vocatur.
- 5 Filius ob delictum patris non est villo pacto plectendus.
- 6 Exheredatio facta de filio nocet nepotibus & posteris.
- 7 Delictum patris quando noceat filio.

REGVLA XX. NON debet aliquis alterius odio prægrauari.

EXEMPLVM istius regulæ ponitur C. de inoffi.
 testa. l. si quis in suo. §. legis autē. ¶ Vbi dicitur, quod ma
 ter non debet exheredare filium propter delictū à possi
 tio eiusdem filij patre commissum. a Item ff. de bo. poss.
 contra tab. l. iij. §. si emancipatus. vbi dicitur, quod si pa
 ter exheredat filium, propter causam ingratitudinis ab
 eo commissam, illa exheredatio non debet obesse nepo
 ti, qui causam ingratitudinis non commisit, si aliquo ca
 su contingat inoffic. querelam ad nepotem deuolui. Sed
 videtur falsum esse, quod continetur in secundo exem
 plo, ¶ quia exheredatio facta legitime de filio nepotem
 excludit, quia si instituitur, vel exheredo filium meum, nō
 habeo necesse mentionem facere de nepote nato ex fi
 lio. ff. de liberis & posthum. l. si quis posthumos. §. si fi
 lium. & l. Gallus. §. in omnibus. & de coniug. cū emancip.
 lib. l. j. §. si pater in potestate. ¶ Respōdeo, b & dico verū

Andr. hic, & etiam Philip. Franc. & Paul. de Castr. consilio cccc. col. iij. in an
 tiq. & Cyn. Bald. Salicet. & Ang. in l. quisquis. C. ad leg. in l. maie. & Ange. Aret. in §.
 sed si quis. in fi. de ingenuis. & Barto. in d. l. iij. de interd. & releg. & Dyn. in seq. re
 gula in fin. & Cepol. in caut. lxxx. & in caut. cccc. vbi ponit, an filius possit contē
 neri pro debito patris, & etiam in caut. cccxj. E contra pater pro filio possit pun
 iri, saltem respectu legitime. vide Fely. vbi §. & singu. Bald. Imol. & Doct. Mo
 dern. in Lex Cornelia. ff. de vulg. & pup. substit. Barto. & Imol. in l. cum filius. ff. de
 verb. oblig. & Bald. in l. j. C. ne filius pro patre. & Ange. Aret. in tract. de Malefic.
 in gloss. dictum Sempronium. in q. vlt. & ibi in addit. per Modern. & Bald. in authē.
 si captiu. C. de epif. & cler. & Abb. in consil. lviij. volum. ij. & ample per Fely in c. cum
 Bertholdus. col. viij. & ix. de re iud. Et no. siug. quæ mihi in curia spiritali Bi
 turicensi facta contingit. quia secundum ius commune vir lueratū dotem pro
 pter adulterium vxoris. vt l. consensu. C. de repud. & l. Lucius. & l. cum mulier. &
 ibi Barto. Bald. Alex. & Modern. ff. sol. matr. & c. plerūque. & ibi gl. Abb. & Prapof.
 Mediol. de dona. inter virum & vxor. modo pater dotem pro quadam eius filia de
 dit quæ adulterium commisit. vtrum pater priuetur dote propter adulteriū filie. Et
 videtur q. sic per tex. in l. si dotem. & ibi hoc tenet gloss. C. de iure dot. & idem tenet
 Io. Cal. in consil. col. iij. in fine tit. de donationibus inter virū & vxorem. sed Cyn.
 ibi. Io. Fabi. & Bal. in noua lectura. tenent contrariū q. patri viuo delictū filie non

petitionibus. l. qui fe patris. C. vnde liberi. & Angel. Aret. in §. placebat. in fi. de leg.
 git. agn. success. & Barto. & Docto. in rubr. C. de success. edict. & Barto. in l. in suis. in
 vitum. q. si. de liber. & posthum. & in l. si quis filium. C. de inoffi. testa. & in l. si pater
 filium. ff. de inoffi. testam.

a Adde, in quibus casibus filius punitur pro patre, Bartel. & ibi Alexander in ad
 dit. in l. diu. fra
 tres. ff. de pæn.
 & Archidia. in
 §. si ergo in vlt.
 colū. vij. q. i.
 & Bal. in l. si filius
 fami. colum.
 vlt. ff. de hir qui
 sui vel aliē. iur.
 sunt. & Cardi.
 Alexan. in cap.
 j. xxij. dist. & an
 filio ad culpam
 delicta paren
 tum imputen
 tur. text. & ibi
 Card. Alexā. in
 c. nasci. lviij. dist.
 & punitur pre
 parate pœna te
 porali vel æter
 na. vide gloss. &
 Card. Alexā. in
 c. vndeunque.
 Card. dist. & Io.
 Andr. hic, & etiam Philip. Franc. & Paul. de Castr. consilio cccc. col. iij. in an
 tiq. & Cyn. Bald. Salicet. & Ang. in l. quisquis. C. ad leg. in l. maie. & Ange. Aret. in §.
 sed si quis. in fi. de ingenuis. & Barto. in d. l. iij. de interd. & releg. & Dyn. in seq. re
 gula in fin. & Cepol. in caut. lxxx. & in caut. cccc. vbi ponit, an filius possit contē
 neri pro debito patris, & etiam in caut. cccxj. E contra pater pro filio possit pun
 iri, saltem respectu legitime. vide Fely. vbi §. & singu. Bald. Imol. & Doct. Mo
 dern. in Lex Cornelia. ff. de vulg. & pup. substit. Barto. & Imol. in l. cum filius. ff. de
 verb. oblig. & Bald. in l. j. C. ne filius pro patre. & Ange. Aret. in tract. de Malefic.
 in gloss. dictum Sempronium. in q. vlt. & ibi in addit. per Modern. & Bald. in authē.
 si captiu. C. de epif. & cler. & Abb. in consil. lviij. volum. ij. & ample per Fely in c. cum
 Bertholdus. col. viij. & ix. de re iud. Et no. siug. quæ mihi in curia spiritali Bi
 turicensi facta contingit. quia secundum ius commune vir lueratū dotem pro
 pter adulterium vxoris. vt l. consensu. C. de repud. & l. Lucius. & l. cum mulier. &
 ibi Barto. Bald. Alex. & Modern. ff. sol. matr. & c. plerūque. & ibi gl. Abb. & Prapof.
 Mediol. de dona. inter virum & vxor. modo pater dotem pro quadam eius filia de
 dit quæ adulterium commisit. vtrum pater priuetur dote propter adulteriū filie. Et
 videtur q. sic per tex. in l. si dotem. & ibi hoc tenet gloss. C. de iure dot. & idem tenet
 Io. Cal. in consil. col. iij. in fine tit. de donationibus inter virū & vxorem. sed Cyn.
 ibi. Io. Fabi. & Bal. in noua lectura. tenent contrariū q. patri viuo delictū filie non

3 esse quod quandiu filius exheredatus viuut, & potest ad
 querelam vocari, excluditur nepos ex eo natus. nec pot
 aliquo iure rūpere testamentū aui. videlicet si ab eo fue
 rit præteritus. ex quo filius vixit post annū. vt in præal
 leg. §. si filii. Sed si filius exheredatus excluditur à que
 rela per repudiationem tacitam vel expressam, nepos
 vocatur ad querelam ex vigore edicti successōrij quod
 habet locum in querela: vt ff. de inoffi. testam. l. si is qui.
 4 & l. pater. ¶ Item si filius exheredatus, moritur antequā
 excludatur à querela, aut ante, aut post: si ante, vocatur
 nepos ad querelā ex persona patris exheredati. Si post,
 vocatur nepos ex sua persona, per edictū successōrium.
 & ita debet intelligi præalleg. l. si quis posthumos. §. si
 filium. & de cōtratab. l. iij. §. si emancipatus. & de coniu.
 cum emancip. lib. l. j. §. si pater. & C. de inoffic. testam. l.
 si quis filium. & in authenti. vt cum de app. cognoscitur.
 §. si cōmictus fuerit. col. viij. ¶ Itē clare patet exēplum vbi
 cunq; caueatur quod propter delictum patris filius puniri
 a nō debet, a nec aliqua macula filio inligi. arg. ff. de pce.

præiudicat. & tenent Dyn. in l. ij. §. que vtrum. & Bart. in §. voluntatem. in prin. ff. fol. matri. & Ang. in §. eit quocumque. in aut. de nup. col. iij. per text. celebrem. & gl. ibi. & in auth. eontra. & ibi Bart. C. de repud. Et idem est dicendum si mulier committens adulterium. habeat filios primi matrimonij. non applicabitur dos secundo viro. I. stud est dictum aureum gl. in c. j. in gl. j. vt lite non contest. & Balin. hac edita. col.

ij. C. de secundis nup. de quo dicto exclamat Flor. de sancto Petro in sua di. spu. que incipit. primo viduata consorte. Frac. de Crema. in sin. gu. suo lxxxvj. & vide que no. Bart. & Alexā. in additionibus. in fi. C. de adult. & quid ex delicto matris. vide Alexā. in l. ado.

ptium. §. patronum. col. j. ff. de in ius voc. & quando filius priuetur feudo ex delicto patris. vide Bartol. in d. l. iij. de interd. & releg. & in l. emancipatum. §. fin. & ibi Alexā. ff. de senat. & in d. §. patronum. Sed Ange. in d. l. iij. tenet quod priuatur filius. siue sit paternum. siue autem. de qua per Alexā. ibi in addition. ad Bar. & Bald. in l. ij. in vlt. q. C. de liber. & eorum libe. & in l. j. in princip. C. de cadu. tollen. & Bald. in consil. cxviij. lib. j. & latius in consilio cccclx. colum. ij. vers. si preest. libro eod. & Alexā. consilio ij. col. v. circa fin. lib. v. Abb. Sicul. in cap. ij. colum. iij. de feu. & in consil. iij. colum. vj. volum. ij. & Bald. in l. j. C. de bonis que liber. Et an imperator propter delictum patris possit filios iure temporalis & spiritualis priuare dic quod non spirituali. hoc est beneficijs vt no. gloss. in clem. pastoralis. circa finem. in versum subiectā. de re iud. & gloss. in c. filius. xvj. q. vij. & Card. Alexā. in cap. satis. xlvj. distin. & est ratio secundum gl. Card. ibi. quia princeps secularis nō in hoc est superior clerici. & sic sentit. q. si esset princeps ecclesiasticus. pūta papa contra quem commiserit pater crimen lesæ maiestatis. possit illum priuare beneficijs. vt in hæresis crimine. de quo vide Card. in cap. quo iure. viij. distinction. & in cap. felicit. vers. si quis de pœn. & ita firmat Ioann. de Imolan. in insolam. in fi. princip. ff. solut. matr. & Lud. Bolog. in d. cap. satis. vij. dist. & Abb. in cap. cum laici. de iure patro. in cap. quanto. in fi. de iudi. & Felyn. in cap. vergentis. col. vlt. de hære. & vide Ioan. Pet. in forma inquisitionis. folio vlt. & Cald. in consil. iij. tit. de hære. & Ang. in consil. lxxij.

Addē propositum quæstorum hic. & signanter. in quantum tangit. an filius ex delicto patris feudo priuetur. Barto. omnino in l. diuis. ver. item hæc Lindus. & quod ibi signauit in apol. ad ipsum post Alexā. in ver. non priuetur. ff. de iure patro. dixi in apost. ad Bal. in l. lege. in princip. in eo. ver. C. de legit. hæred. traçtauit omnino Alexā. consil. xxij. vol. j. & consil. xl. vij. incip. illud afferam. quod est consilium. Andr. Barb. vol. iij.

quæ

A Genere. Ex his & aliis præsertim quæ scripsi in cōs. Paris. §. xxx. quæst. xxxvj. Margrauij Brandenburg. in ses. agnati sui Alberti Marchionis Brandenburg. genitis à Carolo v. Imperatore prescripti. cōtendunt hoc anno 1555. ditionem dicti Alberti non potuisse hac occasione occupari per Norimbürgenses & episcopos & Ferdinandum regem. sed sibi debere ante omnia restitui: quia vocantur à genere & vi feudij. anti.

quæ mediante ministerio filij non quæruntur patri. Si de his quæ possint acquiri patri mediante ministerio filij: tunc habet locum regula contraria indistincte. quia delictum patris non nocet filio in potestate existenti. vt in d. l. quæruntur. sed in his quæ mediante filij ministerio non quæruntur patri. distinguendum est: quia aut eueniebant ab ipso patre. aut genere vteriori: aut à ciuitate. vel à rerum natura. Primo casu delictum patris nocet filio. in secundo & tertio casibus nō nocet. vt ff. de interd. & relegat. l. iij. & de iure patrona. l. diui fratres. & ita debet intelligi C. de quæst. l. diuo Marco. & ff. ad legem

8 Corneliam de falsis. l. si quis patri sui. † Et propter hoc soluta est quæstio de qua dubitari solet. scilicet an filius debeat priuari successione feudi propter delictum patris: quia si erat paternum. priuatur: si à rerum natura. vel à genere a vteriori obueniens. non priuatur. per l. iij. alleg. de interd. & releg. Dyn.

In reg. Sine culpa. Argumenta.

- 1 Poena iure non imponitur. vbi delictum non inuenitur.
- 2 Poena infligitur quandoque nulla culpa precedente.
- 3 Seruus quare ad vindicandam necem defuncti admittatur.
- 4 Seruus quādoque torquetur vt adulterium vxoris eruat.

patronum. cum sit feudum antiquum. gloss. cap. j. §. j. de succ. ff. feudi. Andr. Iser. cap. j. §. vlt. quæ fuit pri. cau. benefic. amit. & c. firmiter. de prohi. feu. alie. per Fede. & c. j. si vasa. feu. priuentur. Alex. consil. xxx. col. v. lib. j. vers. non obstant. Curt. senior consil. xlix. Addo aliam rationem. quia non potuisset etiam expressè abdicare feuda antiqua in præiudicium agnatorum. cap. j. §. hoc quoque. & ibi Bald. de succ. feu. Aluaro. in c. j. §. vlt. conclud. xxxvj. quæ fuit pri. cau. benefic. amit. gloss. Bald. & om. in cap. j. de aliena. feu. pater. in vi. feud. Iacob. de l. Georg. in tract. feu. in ver. & vnus. ex dic. vass. resti. feu. col. iij. Ergo nec tacite. Tum iste prohibitio erat alienare. non tam sui. quàm alienorum fauore. igitur etiam delinquendo non poterat alienare nec amittere feudum. l. statuis. in fin. de iure fise. Bartol. in l. si quis in tantam. colum. iij. C. vnde vi. quem omnes sequuntur. Pau. & alij in dicto §. de vectigal. colum. vlt. Fabia. de monte sancti Savi. in tracta. de emp. & vend. in iij. q. princip. quæst. xiiij. Franc. Aret. consilio xiiij. colum. v. Dec. in l. furiosus. ff. de regu. iuris. Matth. de Afflic. in constitut. Neapolit. de reuocat. alienat. constitut. hac edictali. numer. j. lib. iij. Car. Mol.

▲ Adde gl. & Flo. in l. liber homo. in ff. ad leg. Aquil. tex. & gl. & ibi doct. mod. in l. non videtur. §. qui iussu. ff. eod. Cyn. in l. j. C. vnde vi. & in l. vt vim. ff. de iust. & iur. & Bart. in l. furti. §. qui iussu. ff. de his qui not. infra. & in l. quanquam. hic per Dy. al. leg. & Ioan. de Plat. in l. mouendæ. versu. iij. not. lib. x. C. de delator. & Gand. de malefic. in tit. de bannitis. col. ij. versic. item quæro. statutum est. & Dy. in l. j. ff. de cri. stello. & Ioan. de Plat. in l. pro

6 Prinatus quando licite possit iudici resistere.
7 Iudici quare in dubio parendum.

REGVLA XIII.

QUOD quis mandato iudicis facit, dolo facere non videtur, cum habeat necesse parere.

¶ REGVLAM ponit & rationem regulæ. ¶ Regulæ enim est, qd ille qui facit mandato iudicis nō videtur esse in dolo. Ratio autē est, quia necesse habet parere, necessitas autē facit cessare presumptionē doli. vt ff. de bo. lib. l. qui cū maior. §. si pater. & C. de calū. l. mater. & inducit præsumptionē contrariā, scilicet fraudis & doli non presumendi. vt ff. de solu. l. si stipulatus. §. si lancē. & de aqua plu. arc. l. quanquam. in princ. & quæ in fraudem creditorem. l. qui autem. §. apud Labeonem. ¶ Exempla regulæ est, pone qd mandato iudicis destruxit sepulchrum, quo mediante aqua pluuia nocere poterat, non teneor actione de sepulchro violato, quia iudicis autoritas me excusat. vt d. l. quanquam. Item pone qd is qui depositus penes me decessit relictus quatuor heredibus, & ego restitui vni tantum iudicis autoritate, decetero non teneor alij actione depositi, quia iudicis autoritas omnem fraudis suspicionē cessare facit: vt d. l. si stipulatus. §. si lacena. ¶ Et idem dici potest in executoribus & apparitoribus exequentibus præcepta & iudicis sententias iuste latas. vt ff. eo. l. nō videtur. §. qui iussu. & ff. ad Silla. l. si quis. quasi per totum. Sed opponitur, & videtur qd qui facit aliquid illicitū mandato iudicis, nō excusatur. b7 Imō qd plus est, imputatur ei qui non resistit præcipienti aliquod illicitum fieri: et ecce si præcipiat decurionem torqueri, non solum non debet officialis obedire, imō debet resistere: & si non resistit, c punitur. vt C. de decur. l. omnes. libr. x.

¶ Adde Cepolam in eaur. c. lxxvij. & Bal. in l. certiconēctio. in prin. col. v. versic. etiam

quærit gl. an ille qui. ff. si cer. per. vbi dicit per no. hic per Dy. qd bellulus datus contra militem potestatis quia torserat quendam, & mandato potestatis fuit lacera- tus, tanquā continens apertam exculationem rei. quod tamen Dy. hic videtur te- nere oppositum, vt potes videre: quia in his quæ præcipiuntur contra legem, non est per officiales iudici & potestati obtemperandū: vt in iniuriis hęc allegatis: ergo nō excusantur.

Et tenet Decif. Parla. Delph. q. cccxij. vt in l. si iniurię. ff. de ini. iuris. & Guil. Pap. in trac. suo super statuto, si quis per literas, in prin. & qd iudici volenti iniuste extorque licitū sit resistere de facto, vide Bal. in re- perit. l. j. in col. xiiij. C. vnde vi. & Alexā. consi. cxliij. ver. mo- do sic. lib. ij. qui alleg. Dy. hic. & Pau. de Cast. in consi. xxxvij. in antiquis, & vi- de Fely. in d. c. si quando. de offi. delega. vbi ponit conclusionē cū quatuor fal- tentis, & deci- sionem Capelle Tholos. c. lxxvij. vbi ponit an sit manifesta of- fensa nō pare- re iudici, vt vult hic Dyn. in se- cundo casu. & Doct. in clem. j. de offic. deleg.

etiam probatur in alio casu simili. de excus. mune. Leuident. lib. x. & C. de magi. sacro scrinio. l. j. in fi. lib. xij. ad idem. C. de appel. l. quoniam iudices. ¶ Et ideo distin- guendum est: aut præceptū est aperte contra legem, aut secundum legem, aut est dubium. Primo casu non debet obedire, imō resistere potest & debet per officiales: vt C. de decur. l. omnes. lib. x. de excusa. mune. l. euident. de magis. l. scrin. l. j. in fi. vt omnes tam ciuiles quam mili- tal. l. j. §. officium. & de appel. l. quoniā. & qui milita. non possunt. l. eis quidem. & authē. vt nulli iudi. §. quoniam. 6 col. ix. ¶ Imō etiam per priuatos a resisti potest quando aperte apparet iudicem procedere cōtra legem: vt C. de iure fisci. l. prohibitum. & l. defensionis facultas. lib. x. & de meta. & epidimi. l. deuotū. lib. xij. & ff. de re iud. l. cō- tumacia. §. vlt. Secūdo casu punitur qui non pareat: vt ff. si quis ius dic. non obtemp. l. j. & de re iu. l. contumacia. in prin. Tertio casu pareri debet: vt ff. de iudi. l. si quis ex aliena. ¶ & hoc propter iudicis sentētiā, & præcepti au- toritatem: pro quorū iustitia est in dubio præsumendū, vt ff. ad Treb. l. seruo inuito. §. cum prætor. & de iudicis. l. si prætor. & ne quid in loco publico. l. fi. & ratio patet, qd qui non pareat, præsumitur in dolo: vt ff. eo. tit. l. non potest videri dolo carere. & ecōtra ab eo qui pareat, abest omnis suspicio fraudis præsumēdæ: vt hic. & ff. eo. l. non videtur. §. qui iussu. & de sol. l. si stipulatus. §. si lancē. & de aqua plu. arcen. l. quanquam. & quæ in frau. cre. l. qui autem. §. apud Labeonem, & de iuris. om. iud. l. si quis id quod. §. dolo. & de his qui not. infra. l. furti. §. qui iussu.

In reg. Mora sua. Argumenta.

- 1 Debitoris mora in multis est ipsi nocua.
  - 2 Mora debitoris nocet in fructibus debitis.
  - 3 Fructus quando à die mora dicantur venire.
- & Decif. Parlamen. Gratianopo. Delph. quæstio. cccxl. & quæstio. cccxlv. ▲ Priuatos. Idem in non reparabili Pau. Philip. Deci. l. vt vim. de iustit. & iure. Ioan. de Plat. d. l. prohibitum quem sequitur Panor. ca. si quando. de offic. delega. Alexan. consi. xliij. nu. 2. lib. ij. vbi in annota. dixi. C. M.

† Adde quando debitor teneatur de interitu rei debita in specie vel in genere, post moram vel ante. Bar. in l. nauae Saupheij. ff. loca. & in l. si ex legati causa. & ibi Bal. Pau. de Cast. Alex. & Lud. Bolog. in l. j. ff. de verb. oblig. & Cy. Bal. & Saly. in l. incendium. C. si cert. pet. & Ang. & Imol. in d. l. si ex legati causa. & Alex. in l. Sti. chur. col. j. de verb. obli. & Bal. & Lud. Bolog. in l. ipsa res. ff. quod met. cau. vbi ponunt quid si in

- locum rei perempte subrogetur alia species debitor non liberatur etiam ante moram. & adde Bar. Bald. & sing. Alex. an in l. quod re. ff. si cert. pet. a. & Lud. Bolog. in l. is qui. de act. & oblig. in primis interpreta. & in l. cum exceptione. s. sed quatenus. ff. q. metus caus. vbi dicit quod si res pereat infra tempus quod datur iudicantis quoad debitor est condemnatus, purgatur prima mora, adeo quod liberatur debitor: vt ibi vide. Et adde decis. Parlame. Delphin. quaest. cccxv. ij.
- 4** Mora debitori nocet in interesse, quod peti potest.
- 5** Interesse propter moram debitoris qua actione peti possit.
- 6** Interesse ob debitoris moram debitum, an sit multiplex vel vnicum.
- 7** Interesse an differat a communi estimatione.
- 8** Interesse ad personam, estimatio autem ad rem refertur.
- 9** Estimatio rei quare non sit interesse.
- 10** Estimatio cōsuetudinis & cōuenta an sint diuersae species interesse.
- 11** Actio legis Aquiliae ad id, quod interest, datur.
- 12** Interesse per relationem ad estimationem constituitur in esse.
- 13** Iuramentum in litem datur ob dolum, non autem ob culpam.
- 14** Stipulatio iudicio fidei committitur quanti ea res est.
- 15** Estimatio rei an sit interesse, vel damni estimatio, vel etiam lucri. & nu. seq.
- 17** Deductum in aliud, non est id ipsum in quod deducitur.
- 18** Comprehendens aliud in se non est idem cum comprehenso.
- 19** Estimatio potest in condemnationem deduci.
- 20** Interesse peti potest actione legis Aquiliae, sicut & damnum.
- 21** Estimatio cōuenta, cōmuni & singularis non est interesse.
- 22** Interesse quando vnicum, & quando multiplex sit censendum.
- 23** Interesse cōuentum quod dicatur.
- 24** Pretium commune vel cōuentum non est interesse, licet in estimationem interesse deducatur.
- 25** Relatio interesse committitur ad personam fieri potest.
- 26** Mora in causarum estimatione nocet & ex parte rei, & ex parte actoris.
- 27** Mora principalis nocet fidei iussori.

REGVLA XXV.

MORA SVA CUI LIBET EST NOCIUA.

¶ T T ecce si debitor est in mora soluendi, erit sibi nociua quantum ad plura: quia quantum ad rei interitum etiam casu cōtingentem: vt ff. si cer. pet. l. q. te. & de pos. l. si in Asia. s. si. & de verb. obli. l. si ex legati causa a. & l. si seruū. & de leg. j. l. apud Iulianū. s. ipse quoq;. & l. cum res. s. si. f. l. te quantum ad fructus de quibus tenetur ex die mora: quādo petitur aliquid per actionem bonae fidei b.

vel per

oblig. & Bal. in l. si quis honorum. ff. de leg. j. & in l. fructus. C. de act. empt. & Doct. in l. vnum. ff. si cer. pet. & Bar. & sequaces in l. videamus. s. si actionem. ff. de vsur. & ibi Bal. & Fran. de Aret. in cons. ix. quod est sing. & qua: fit ratio differentiae inter contractus bonae fidei: & stricti iuris, & quare fructus non veniunt iure actionis, vide Bal. & ibi Alex. in addit. in l. j. in vlt. q. C. de vsur. & fruc. le. & Ioā. Fab. & Ang.

- vel per actionem ex testamento, quae bonae fidei actionis sapit naturam: vt ff. de leg. j. apud Iulianū. s. fructus. & l. si quis honorū. & de leg. ij. l. qui solidum. s. etiam. & l. si quis seruo. & ad Treb. l. in fideicommissaria in prin. & de act. emp. l. Iulianus. s. si fructibus. ¶ Sed si agatur actione stricti iuris, si quidem peto restitui quod meū est, veniunt fructus a die morae: sed si peto q. est alienum, veniunt a die litis contestata. ff. de vsu. l. videamus. circa prin. s. in ¶ Fauiana. & s. si actionem. ¶ Item est nociua mora quantum ad interesse quod peti potest, & augetur a die morae in odium debitoris morosi: vt ff. de act. empt. l. ratio. si per venditorē. & de re iudic. l. si Calendis. vbi interesse peti potest & augeri a die morae in odium debitoris morosi. huius autem occasione quaeri potest, an interesse sit
- B** in obligatione post moram, ita q. peti possit per libellum iure actionis, vel an deducatur in condemnationem

ne scis quod si debitor vini vel frumenti est in mora, inspicitur estimatio quam plurimum proueniens a tempore morae: vt d. l. vinum. & ibi omnes Doctores. Quid econtrā si creditor fuit in mora recipiendi: dic quod a tempore illius morae inspicitur estimatio quanti minimi. istud est sing. dictum Bal. in l. si hominem. per illum text. ff. manda. & tenet Franc. de Crema. in suo sing. xciiij.

Adde Matth. sing. xcj. de quo vide do. Lanfrā. in l. iudicio capto. col. iij. in prin. C. de iudi. eundem do. meum do. l. ff. in l. vinum. col. vj. ff. si cer. pet.

- A** Contest. non aliās, scilicet vt ipsius iudicis stricti iuris: sed bene veniunt & peti possunt vt interesse, quantum interest morā non esse factum. l. si fundum certa die, de ver. obli. vt nouē dixi in extrica. Labyrin. de eo q. interest. nu. 236. 239. 247. C. M. ¶ Adde an interesse sit in obligatione vt possit peti per libellum iure actionis. Bar. post Dy. in l. stipulationes non diuiduntur. in x. & xj. opposi. ff. de verb. obli. & Cy. & Bar. in l. vna. C. de senten. quae pro eo q. inter. in iij. q. prin. col. x. quid dicunt Dy. hic. & in d. l. si stipulationes, dicere veritate. & Spec. tit. de fruct. & interesse. s. vfo. ver. qualiter. & ver. quomodo & ver. seq. & in tit. de sent. s. qualiter. vers. debet. cum seq. & Io. Fab. Ang. Aret. col. vj. ver. in ea gl. & ibi Iaf. col. pen. in curare. in lit. de act. & Fran. de Aret. in cons. lxxxij. & Io. And. in addit. Spec. in tit. de fruc. & Bar. Bal. & Alex. in l. certi cōditio in prin. col. iij. & seq. ff. si cer. pet. & quae notauit Bal. in cons. c. ij. in fi. vol. iij. & Bal. in l. si traditio. in iij. q. C. de actio. emp. & omnino vide in l. j. ff. de act. empt. per Bar. & Doct. Abb. Sicu. in cons. vij. vol. ij. & an interesse sit per rationem lucri cessantis, vide quae dixi supra in procm. fo. r. & text. & ibi Bar. in l. si sterilis. s. cum per venditorē. ff. de act. emp. & ibi Alex. in addit. & Bar. in l. ij. s. ff. q. cer. loc. & Cy. Bar. Bal. & Saly. in d. l. vna. C. de senten. quae pro eo. & Abb. in c. per vestras. de dona. inter vir. & vxor. & in cons. lxxij. col.

v. in prin. lib. j. & Bal. & Ludo. Bolo. in d. l. iij. §. fi. in secundis interpret. ff. de eo q. cer. loc. & Alex. conf. cxlij. col. j. & ij. volu. v. & Abb. & Fel. in c. cū venerabilis. col. iij. ante medium. & col. sequē. & de excep. & Inno. & in d. c. sacro. de sent. excō. & Abb. in c. cōque stus. de vsur. & in ca. dilecti. de foro cōpe. & in c. penul. col. j. de offic. delega. & infrā latius per Dy. ver. ad euidentiōrē intellectum dicā. fo. seq. & Signor. de Homedeis in repet. l. si insulam. q. j. & ij. ff. de ver. obli. col. iij. & Franc. de Aret. in consil. di. vj.

A Quidā. Istud & qd sequitur vsq; ibi ar. l. nec si volēs. inclusuē vsq; ad ver. An autē interesse exclusiue, desicibat in aliis & veteribus & nouis exemplaribus, tam dudū quam recentē impresis, & in veteribus manu scriptis quod restitui ex libro vetusto do. Nicolai Molxi Senatoris Parisini. C. M.

interest

per iudicis officium tantū? opinio est inter iuris prudentes, determinat enim aliquando, scilicet ff. de re iudic. l. si quis ab alio. §. vlt. ¶ Interest esse non possit per libellum peti; sed per iudicis officium, in condemnatione deducatur. arg. ff. de verb. obli. l. si seruū. §. vlt. & l. eum qui ita. & de constit. pecu. l. promissor hominis. q. possit habere locū vbi esset in obligatione rem dari; sed vbi est in obligatione factū, scilicet successiuū, vt ire Romā, vel forsam facere, vel domū, tunc post morā etiam est in obligatione interesse debitum ex tacita promissione, si non fuit factum q. in conuentione deuenit; vt ff. de ver. obli. l. stipulationes nō diuiduntur. §. Celsus. & ibi no. & in l. si pōnā. vbi dicitur q. interesse in stipulatione venit; & ideo bene sequitur q. possit per libellū peti. Quidam autē intelligunt hanc distinctionē in facto successiuo, vt facere domū, vel ire Romam, q. tunc post moram, interesse sit in obligatione. non autem in obligatione rem tradi, quia illud factum est momentaneū, & non nisi quaedam executio donationis. & ideo quod tūc non sit in obligatione interesse. ar. ff. de rei vend. l. qui restituere. Sed cōtra illos est l. stipulationes non diui. præalleg. vbi est in textu, rem tradi. Non obstat, quia ibi petebat suū & non liberatur detinens soluendo interesse. Vel dic q. interesse est in obligatione si vult actor: vt ff. de act. empt. & vendi. l. j. Sed quare ratio est diuersitatis, q. in obligatione facti sit interesse in obligatione, & non in obligatione dandi? ratio est, quia quando quis obligat se ad factum, alius sequitur eius industriam, & ille se obligans illam obligat; & ideo cum illa industria nō possit suppleri per alium, iuxta l. inter artifices. ff. de solu. ipse videtur se tacite obligare ad interesse si non fiat quod in cōuentione deuenit; vt d. §. Celsus. de verb. obli. l. stipulationes non diuiduntur. & ideo lex voluit q. ad interesse stipulator possit agere. In obligatione verō dandi, non est ita. cum per alium possit dare, non sic obligatur industria, quare lex voluit q. ageretur ad dandum: & si recuset, vel sit in mora, interesse per officii iudicis deducatur in condemnationē; vt in l. hic alleg. Sed quare sic etiam non agitur ad factū? Respondeo, quia ex quo semel fuit in mora in facto, presumitur q. male ageret; quare lex voluit ad interesse agi, statim post morā. Item dare est in re, & non

A Vnicum, Hęc veritas, vt tenent Iac. Raue. col. ij. & iij. Iacob. Butri. col. iij. Sa. lic. col. xv. in l. vnica. C. de sent. quæ pro eo quod inter. vbi latē dixi in Extrinsicā labyrinthi. nu. 33. cum sequenti quicquid dicat Dynus hic. nu. 12. num. 22. licet eum sequita sit hæc enus communis schola Car. Mol.

3 Adde quod diuersitas est inter testamentū & codicillos etiam in effectu; vt in iuribus hic per Dy. alleg. tamē sed tradere interest, quia si sum dominus, facio te possessionē largē appellatiōne testamenti vt veniunt codicil. vt not. gloss. Doct. in l. j. ver sicu. personales, & ibi Bal. C. cōmunia de lega. q. gloss. in l. hñ. verū. cognationis; & Alex. in l. si idē. in tua lec. & in addi. ad Bal. & in d. l. ij. C. de codic.

Adde q. hoc est verū, quod appellatiōne testamenti veniat codicillis in largia eius significat. quemadmodum & appellatiōne, vbi vltimā voluntatis, scilicet in quantum debet fieri cum eadem solennitate quot requiritur in vltimis voluntatibus, & Bald. in l. hac consulti. sima. colum. iij. verfic. item dicitur hic. C. qui testam. face. possunt. & Barto. omnino in l. ij. verfic. quare statutū prohibet. ff. de lega. j.

interest tua per quē ego dem, quia est facere accipientis, sed tradere interest, quia si sum dominus, facio te possessionē largē appellatiōne testamenti vt veniunt codicil. vt not. gloss. Doct. in l. j. ver sicu. personales, & ibi Bal. C. cōmunia de lega. q. gloss. in l. hñ. verū. cognationis; & Alex. in l. si idē. in tua lec. & in addi. ad Bal. & in d. l. ij. C. de codic.

arg. l. nec si volens. C. de libera cau. ¶ An autem interesse quod debetur propter debitoris morā sit vnicum tantum & singulare: vel an triplex, scilicet singulare, cōmune, & cōuentu. quæsto res. Et q. sit vnicum a se ostendo, quia lex dicit, q. si res vendita nō tradatur, in id quod interest agitur. hoc autē interdū egreditur & c. Si igitur excessus est diuersorum, sicut & qualitas, patet, ¶ quod differt interesse ab æstimatione communi & cōuentu; vt ff. de actionib. empt. l. j. & per eundem modum potest induci. C. de sentē. quæ pro eo quod interest. l. vnica. quia ibi dicit q. interesse potest ascendere vsq; ad duplum æstimationis communis vel cōuentu. Cum ergo excessus sit diuersorum patet quod communis æstimatio vel cōuentu rei, non est interesse. Cum ergo remoueatur commune & cōuentum, relinquuntur vnum tantum, scilicet singulare. ¶ Præterea lex dicit, q. interesse ad personā referatur; & sic in suo esse constituitur per relationem, quare referatur ad personā: vt ff. de verb. oblig. l. ij. §. vltimo. & de noui operis nuntiatio. l. si stipulatio. §. quæsitum. & de reg. iuris. l. quatenus. & æstimatio non referatur ad personam, sed ad rem. ergo sequitur q. non habet substantiā vel regulam, vel naturam interesse. Præterea quoties duo sunt quorum vnū referatur ad aliud, constat non idem esse relatum; & id ad quod fit relatio, licet ex commixtione relati & eius ad quod fit relatio, idem resulter effectus, vt patet in codicillis ad testamentū relatis, ex quorū duorum iuribus commixtis idem insurgit effectus: vt l. ij. §. codicillorum. & l. quædam. ff. de iure codicil. & de constit. insti. l. institutio. & de hæred. insti. l. affe toto. & C. de iure codicillo. l. si idem. si ergo interesse referatur ad

▲ Adde vique ad quem quantitate interesse potest ascendere glo. in verbo. p. in d. l. vna. C. de fem. quæ pro eo quod interest. & ibi. Cyn. in uij. q. prin. & Bar. in iij. q. & Bal. col. iij. & Dyn. Io. Fab. Ang. Arct. & Taf. in §. omnes autem actiones. col. ij. de act. institu. & Angel. de Peru. & Salyc. in d. l. vna. C. de sent. quæ pro eo. inter. & vide Dyn. & quæ ibi dico verfi. oppositum. ver. j. eod. fol. seq.

■ Adde quod valor seu æstimatione reru nō ex affectioe, sed cōmuni & vniuersali appretiatione cōstituitur. vt l. pretia reru. §. h. & ibi Barto. Angel. & vterq; Imo. ad l. Palcid. de qua materia & quomodo pber. & qualiter in iudicijs deducar. vide ibi & glos. & latè Bart. & Bal. in l. j. C. de rescind. vend. & Bar. in suo cōsi. c. & in l. j. §. si hæres. & ibi Io. de Imol. & alij in scrib. ff. ad Trebel. & Ant. & Imol. in c. penul. de empt. & ven. & ibi Doct. maximè per Abb. & Felyn. in c. cū caulam. in ij. de testa. & Ange. Arct. ad saturitatem in §. si quis agens. & Iason. in §. plus. de act. & Flor. de sancto Petro in l. si seruum meū. ff. ad l. Aquil. & gl. & Ana. in c. in ciuitatem. in x. colo. de vsu. & æstimatione rei vt in l. si stipulatio. §. vltimo. ff. de noui oper. nuntia. & l. qui tabulas. ff. de furtis. Restat rei æstimationem nō esse interesse. ¶ Item interdictū vti possidetis datur ad interesse, & refertur ad æstimatione rei. l. si duo. §. penul. ff. vii. possidetis. ergo sequitur qd æstimatione rei non sit interesse, cum relatu & id ad quod refertur, sint diuersa, sicut dictū est. Præterea disponens & dispositū non compatiuntur se sub eodem genere: vt ff. de fundo instruct. leg. lege vltima. sed communis æstimatione & conuenta si excedit communem, disponit & limitat interesse. quod patet, quia nō patitur ipsum excedere duplum sui a vt C. de sentent. quæ pro eo quod interest. l. vna. ergo absurdum est dicere. ¶ qd communis vel conuenta æstimatione rei sint per se distinctæ species sub eodē genere cum interesse singulari. Præterea à quo remouetur genus & qualibet eius species: vt ff. de fundo instruct. & instrument. legato. l. fundi. §. vltimo. sed si conueniat inter emptorem & venditorem, quod nō agatur de euitatione, illa conuentio operatur quod interesse non petatur: & tamen petitur pretium rei conuentum, cum ergo conuentio illa remoueat petitionem interesse, & nō remoueat petitione pretij, patet quod pretium conuentum non est species interesse. vt probatur de actio. emp. l. emptorem. §. quod autem. ¶ Oppositum ostendo sic, actio legis Aquilæ datur ad id quod interest, hoc autem interesse est cōmunis æstimatione rei. Primum patet ff. de furt. l. quidam tabularū. §. de lege Aquila maior questio est. Secundo apparet, quia illud interesse ad quod datur actio legis Aquilæ exponitur in l. ff. ad leg. Aquil. l. sed si seruum meum. & dicitur quod nō æstimatur affectio, sed quanti omnibus communiter valet: communis ergo æstimatione rei est interesse. Item lex dicit, qd ad æstimationem refertur interesse. vt ff. de furtis. l. qui tabulas. in principio. Item alibi, si legatū est mihi relictu sub conditione, & petam tabulas testamenti exhiberi, & non exhibentur, condemnatio fit ad interesse, illud autē refertur ad æstimationem legati si agatur pro legato. ¶ Item hæ-

redit

reditatis si agatur pro hæreditate: vt ff. de tabul. exhibēdis. l. locū. §. cōdemnatio. ¶ Item qd interesse constituitur in suo esse per relatione factam ad æstimatione patet ff. de furt. l. si vendidero. §. cū autē. ¶ Ex his patet qd non est vnicū tantū interesse. Itē dicitur in l. qd doli æstimatione fit nō ex eo quod interest, sed ex eo quod in litem iuratur. vt ff. de iudicis. lege. nō à iudice. sed costar in interesse iurari. vt l. pen. ff. de in litē iurā. & de adm. tutor. l. tutor qui repertoriū. ij. respō. Ergo necessariō sequitur aliam esse specie interesse de qua loquitur lex, nō à iudice, id est cōmune: aliam de qua loquitur lex penul. de in litem iurando. id est singulare. ¶ Præterea cōstat in litem iurari ob doli tantū non ob culpam. vt in l. in actionibus. §. sed in his omnibus. & in l. ij. in fi. de in litem iurando. & tamen iuratur in interesse. vt d. l. penul. Cū ergo ratione doli, quia vbi maius est delictum, maior fiat æstimatione: & ratione culpæ minor, quia minus delictū: & tamen constat ratione culpæ ad interesse agi: vt l. ij. §. interdum. vnde bene sequitur vterius cū alia sit æstimatione doli, & alia culpæ, & vna maior & altera minor, & qualibet appellatur interesse, quod nō sit idē sed diuersum, cū excessus sit diuersorū. vt dictū est. ¶ Præterea constat stipulatione iudicio sisti cōmitti quanti ea res est. vt in l. ij. §. vlti. ff. qui satisdare cogan. & illa appellatur vera æstimatione rei: vt in l. hæc verba. ff. de verb. signifi. & illud appellatur interesse. vt l. vlti. si quis in ius vocā. non ierit. & l. quoties. de verbo. obliga. Cū ergo vera & communis æstimatione rei appelletur interesse, & illam constat differre ab æstimatione singulari: vt ff. de legat. j. l. & si æquo. de lega. ij. l. si cui fundus. sequitur qd illud commune differt à singulari, & non sit idem, sed per se distinctum: & per eundē modum posset induci l. arbitris. in princ. §. nō tamen. ff. de dolo. ¶ Ad euidentiore intellectum huius videndum est, an æstimatione rei sit interesse, vel æstimatione damni, vel lucri in illis casibus in quibus habetur ratio lucri. & quod sit æstimatione rei, nō lucri, vel damni: probatur sic: quia vbi non est damnum, venit interesse: vt patet in legato sub conditione relicto. ff. de tab. exhibēd. l. locum. §. cōdemnatio. Item si peto cauere pro legato sub conditione relicto, & nō cauetur, petitur interesse. Interesse autem dicitur æstimatione eius quod est relictu. Patet ergo quod æstimatione rei est interesse, vt ff. ex

glo. me. hoc ins porrextū. x. q. 6. §. & Alex. con. xi. c. ij. circa medium. uij. colū. volu. v. & vide text. sing. in l. si in emptioem. & ibi Bald. ff. de minorib. vbi interesse affectio nis attenditur, quod est mirabile. secundum gloss. ibi.

▲ Adde qd hodie nō habetur ratio lucri indistincte: sed distinguitur sicut olim reprochata opinio. gl. in d. l. vna. de sentent. quæ pro eo. & tenet Dyn. & l. Proculus. & seq. ff. de dam. infec. & Barto. in l. si quis vxori. §. penulti. per illum text. & glo. ff. de furt. vide Doct. in d. l. vna. & nota in v. addit. magna.

A Sed videtur. Hæc clausula vsque ad versu. oppositū verò, restituta fuit ex præfatio libro de Molai. C. M.

B Adde an in furto & maleficijs interesse possit excedere duplū. Bart. in l. in fun. in prin. ff. de furt. & in l. vna. C. de sen. quæ pro eo quod. vt s. tractatum est.

C Adde quid in foro cōscientiæ. an possit pœna duplicata vel quadruplicata peti ultra sortem princ. & conclu. quibus cau. in posses. eatur. l. pen. j. & ij. respon. Præterea pater q̄ leges dicunt interesse referri ad æstimationem rei: vt ff. de furt. l. qui tabulas. & l. si vendidero. §. cum autem. Sed videtur a secundū Azon. opinio. posita. C. de sent. quæ pro eo quod interest. l. vna. quod sit æstimatio damni contingentis, & lucri absentis. argu. pro eo. ff. ad Treb. l. apud Iul. in fi. ij. respon. & de hoc nota in summa Hosti de sent. excommuni. c. sacro. ¶ **¶** Oppositū verò quod æstimatio vel pretium ei non sit interesse. b. patet sic, quia l. cauetur quod in actione furti non quadruplatum interesse: c̄ sed tantum pretium rei patet igitur pretium rei nō esse interesse: vt ff. de furt. l. in furti. Item quia lex dicit quod pretium rei venit in interesse. ff. de relig. l. liberum. ¶ Constat autē id quod deducitur in alterum, non esse id in quod deducitur: quia ovis deducitur in gregem, non est grex: sed in grege continetur. Item si tignum deducatur in domū, non est domus, sed in domo continetur. vt ff. de vsucap. l. eum qui. & l. rerū mixtura. Item si dos deducatur in sententiā: patet omnibus quod non est sententiā: sed in sententiā comprehenditur. Verē ergo concluditur, si pretiū venis in interesse, quod nō est interesse. ¶ Item si vnum duorū, sui potestate cōprehendit aliud, comprehendens & cōprehensum sunt diuersa, vt ecce actus sui potentia cōprehendit iter: vt ff. de noua. l. si pupillus. §. si. de verb. obli. l. qui vsufruct. & tamen certum est iter nō esse actum: sed speciem seruitutis. distinctam ab actu. vt ff. si seruitus vend. l. loci corpus. §. j. & de adimen. leg. l. j. Item iter comprehendit facultatem eundi: tamen facultas illa nō est iter: quod patet, quia potest esse sine itinere. vt in l. si fundum sub conditione. §. qui fundum. ff. de lega. j. & si vsufruct. pet. l. j. & de vsufruct. l. j. Item actus comprehendit facultatem eundi & agendi: tamen facultas non est actus. Item vsufructus comprehendit facultatem vtendi fruendi: vt in l. prima de vsufructu. & tamē facultas illa non est vsufructus. quod patet: quia esse potest, vbi ius vtendi, fruendi nō est. vt ff. de iure dotium. l. si vsufructus. & solu. mari. l. si vsufructus.

Itus. ergo bene sequitur omnino, quod licet æstimatorio interesse comprehendat æstimationem communem vel conuentam rei, quod ipsa communis vel conuenta non sit interesse. Præterea probatur quod sit æstimatorio dāni, & non rei: quia ipsum interesse in cōdemnationem deducitur: vt ff. de admin. tut. l. si minoris. & de in litē iur. l. penul. ¶ Cōstat autem æstimationem damni in cōdemnationem deduci: quia vbi potest verti æstimatorio dāni, non rei, ibi sit cōdemnatio interesse: vbi non potest, nō sit. ff. ad l. Aquil. l. si quis testamentum. Cū ergo probatum sit quod interesse in cōdemnationem deducatur, Item q̄ æstimatorio damni: rectē concluditur quod interesse & æstimatorio dāni sint idem. **a** Item quia lex dicit iurari in litem in interesse. vt d. l. peaul. Et alia lex dicit q̄ in iuramento in litem deducitur æstimatorio in quantitate cōsistens: vt in l. videamus. §. si tamen. & §. iurare. ff. de in lit. iur. Sic ergo patet, q̄ ex hoc & præcedenti quod **20** interesse est æstimatorio damni in quantitate consistēs. ¶ Itē quia lege cauetur q̄ legis Aquilæ actio datur ad interesse: & alia lex dicit q̄ per legē Aquilæ cōsequimur damnum, & dāni æstimationem: ergo euidenter apparet q̄ æstimatorio dāni esse interesse. Itē pone quod stipulor mihi rem tradi vel præstari nō præcedente cōtractu, de cuius natura debeat trāsferri dominiū vel possessio. Certū est q̄ si non tradatur vel præstetur, quod non æstimatorio proprietatis nec possessio: sed illud solum, quod mihi abest, quia res tradita vel præstita non fuit, & illud appellatur interesse. ff. de ver. obli. l. si fundum præstari. & l. si rem tradi. Item pone q̄ rem quæ volebat centum, & erat obligata pro decem, stipulor liberari: quia non fuit liberata ago ad interesse. illud autem dicitur quod mihi abest: vnde si decem solum mihi absunt, quia illa solui, & habeo rem, patet quod pretium rei non est interesse, sed æstimatorio eius quod mihi abest: quia nō sit quod fieri debuit, vel sit quod fieri nō debuit, vel non fieri conuenit. Itē si stipulor mihi satidari pro centū, si non satidatur, peto interesse: illud autē aliquādo æquipollet quantitati pro qua satidandū est, aliquādo ab ea exceditur. vt ff. de ver. oblig. l. si quis stipulatus. §. vlt. & de re iudic. l. si quis ab alio. in prin. per hoc ergo patet quod interesse nō est idē quod æstimatorio rei: sed diuersum, quia in diuersis non in eodem inuenitur æqualitas, & excessus.

A Sint idem. Tu cōclude breuiter q̄ interest sic dicitur æstimatorio, vel pecunia numerata q̄ succedit loco cuiusque rei, si nō detur: vel facti, si nō fiat: vt debet. vt not. in l. si quis ab alio. ff. de re iudic. & Specul. omnino in tit. de fruct. & interesse. §. ij. in prin. dixi in addit. ad Bal. in l. sed & loci. in princip. ff. si. regund.

Ad hanc q. dico, Hæc veritas: quia in hac materia interesse dicitur respecti-
uè, ad differentiam principalis: & sic aliud est ab eo, & eius æstimatione, vel causa
seu naturali sequela, vt nouè docui in extricatione labyrinthi, de eo quòd inter-
est, nu. viij. ix. & per to. Sed caue, quia Dy. hic more aliorum, mox sibi contradicit:
ibi licet veniat, quia semper sunt distincta, sicut fors & vsura, principale & pœna:
vt dilucidè ostē-
di in dicto tra-
ctatu, quo non
est alius in iu-
re, in quo doctō-
res ad usque ma-
gis sese intrica-
uerint. C. M.

¶ Ad hanc questionem dico, 2^a q^a æstimatio rei cōuen-
ta cōmunis & singularis non est interesse, licet veniat in
interesse cōmuniter vel singulariter æstimādo: & hoc o-
stendo sic, Lex dicit q^a hæc verba, quanti eam rē esse, non
ad id quod interest, sed ad rei æstimationē referuntur. ff.
de ver. sign. l. hæc verba. secundum leges enim indefinita
a quipollent vniuersali. vt ff. de leg. ij. l. si plures. & ff. de
leg. ij. l. hoc legatū. & l. si plures. & de rebus dubiis. l. si
qui ducenta. §. vtrum. Cum ergo indefinitè dicat, quòd
non ad id quod interest, intelligam vniuersaliter: quod
subiicit ad æstimationem, & c. vt sic primum cōprehē-
dat omnem speciem interesse: secundum omnē speciem
æstimationis. hoc idem scilicet, quòd rei æstimatio non
sit interesse, patet. ff. de tutoribus, & curatoribus datis ab
his. l. j. §. considerandum. ¶ Nunc redeo ad primam, nun-
quid est vnum interesse, vel triplex, b & dico quòd cum
damnum possit æstimari singulariter, vt ff. de bonis li-
bertorum. l. libertas. §. qui soluendo. & si quid in fraudē
patro. l. j. §. & alias. Item & communiter. vt l. si seruum
meū. ff. ad leg. Aquil. ibi dum dicit, quanti omnibus, & c.
Item ex conuentione: quia procedere potest conuentio
super dubia futura æstimatione damni. vt ff. rem ratam
haberi. l. procurator. & ad exhib. l. si. & de præt. stipul. l.
si. ¶ Et hoc appello conuentum, id est conuentione æsti-
matum & limitatū, & hoc potest excedere singulare, &
cōmune, & ab eis excedi: ergo non est idē, cū excessus sit
diuersorū, sed est p se distincta species interesse. assūm-
do enim nouā formā, per hoc quod ex cōuentione addi-
tur vel detrahatur, non remanet in singulari vel cōmuni:
sed assūmit speciem nouā, & appellatur conuentū. vt dicitur
in stipulatiōe prætoria, quæ per immutationē extra
formā prætoriae nouam speciem assūmit, & appellatur cō-
uentionalis: vt ff. de. verb. ob. l. in cōuentionalibus. Item
& per eundem modū cōstituitur noua species iuris: vt ff.
de iust. & iur. l. ius civile. ergo & noua species interesse.
nō ergo dico q^a pretiū rei conuentū sit interesse cōuen-
tum, nec q^a cōmune sit interesse cōmune, nec quòd æsti-
matio

Adde quod triplex est interesse: & est triplex, videlicet singulare, & commune,
& conuentum, licet Iac. de Ra. teneat q^a sit vnicum interesse tantum, & probatur
quasi per omnes rationes, & iura quæ Dyn. hic s. in prima parte addicit, & idem
Iac. But. sed Cy. & Bartol. in l. vna. in ij. q. ambo tenent opin. Dyn. & gloss. quòd est
triplex: & ibi Barto. in prim. sequitur eos, & in l. traditio. in iij. q. C. de act. emp. & in
hoc quod dicit

Dyn. hic, & præ-
cedit, columna
quòd pretium
rei non est in-
teresse conuen-
tum, vel præ-
tium commu-
ne, vel singula-
re, vt tener glof-
sa in dicta l. vna.
& ibi Baldus in princip.
& in l. prima.
C. de his q^a nō
domino. fed in-
teresse æstima-
tum singulari-
ter est singula-
re, & interesse
æstimatum cō-
muniter est cō-
mune interesse:
& interesse
æstimatum con-
uentione parti-
um, est inter-
esse conuen-
tum, & sequuntur
Cyn. & Bar-
tol. contra Bal-
dum & gloss. &
Cynus ibi di-
cit non esse di-
scedendū à Dy-
namipse solen-
niter disputa-
uit, & fuit tota synodus legatis phisofophia: hic alleg. & tenentes contrarium fa-
ciunt in iurium reuerendissimi Synodi: vt l. nemo. C. de iust. Tri. Et adde Bartol. in
l. si ff. de præt. stip. in si. & Inno. in c. sacro. colum. ij. de sentent. excom.
3^a Subiungo. Hæc sunt p̄iura verborū. non rerū: somnia non sensa. multū olim
laborauit defendēda et fulcēda cōmuni illa diuisione, sed eo magis eā falsam &
inutilem inueni. vnicum ergo est interesse extra rem: modo propinquū, modo re-
motū: modo lucri: modo dāni. vt dixi in tractatu, de eo q^a interest. nu. 12. 16. 17. C. M.

4ª Quod autem relatio interesse possit fieri communiter
ad personā, patet per illud quòd l. Aquil. ad interesse datur:
illud autem refertur ad id quanti omnibus. vt d. §.
de lege Aquil. maior quaestio est. & d. l. si seruū meum.
Tertiū & quartum concedo, quia probant quòd æstima-
tio rei nō sit interesse. Ad quintum eodem modo respō-
deo, quia concedo q^a æstimatio rei non est indistincta spes-
cies interesse, vt probatū est, & ideo non est sub eodem
genere cum interesse singulari. ¶ Itē nocet mora quā-
tum ad causarū æstimationē tam ex parte actoris quam
ex parte rei: si enim iudex cū causæ cognitione statuat
tempus actori intra quod agat vel reo intra quod exce-

nit, & fuit tota synodus legatis phisofophia: hic alleg. & tenentes contrarium fa-
ciunt in iurium reuerendissimi Synodi: vt l. nemo. C. de iust. Tri. Et adde Bartol. in
l. si ff. de præt. stip. in si. & Inno. in c. sacro. colum. ij. de sentent. excom.
3^a Subiungo. Hæc sunt p̄iura verborū. non rerū: somnia non sensa. multū olim
laborauit defendēda et fulcēda cōmuni illa diuisione, sed eo magis eā falsam &
inutilem inueni. vnicum ergo est interesse extra rem: modo propinquū, modo re-
motū: modo lucri: modo dāni. vt dixi in tractatu, de eo q^a interest. nu. 12. 16. 17. C. M.

A Adde Bart. Paul. de Cast. & Alexan. in l. mora rei. hic alleg. & limita. quòd mora rei non nocet fideiussori, quando post factam obligationem per fideiussorem reus est in mora, vt est text. singul. & non alibi secundum Barto. in d. l. mora. hic alleg. & ita tenet Mat. & Mathesil. in suis notabilibus. fo. vlt. col. j. in princ.

Adde. quòd voluit allegare Mathesil. not. clxxv. incip. not. quòd mora nocet fideiussori. & licet Ange. in alleg. l. mora. secus sensisse visus fuerit: tamè non recedas ab opin. huius lic quam posuit in d. l. mora. & ibi posui in addit. ad ipsi. in ver. fideiussori. & ibi Raph. Imo. Paulus de Cast. Aret. Alexand. & communiter omnes.

B Adde Barto. in l. penult. ff. de duob. reis. vt iustus in l. ex duobus. ff. eod. tit. in j. col. ix. vers. xj. quæro. & Paul. de Cast. in l. mora rei. ff. de ver. oblig. & Barto. in auth. hoc ita. C. de duob. reis. vlt. char. col. iij. q. xi. quæ refert & sequitur Dy. hic.

C Non valet. Còtrarium seruatur in regno Fræcie. quia clericus naturaliter & originaliter subditus est potestatis secularis. etiam de iure diuino, vt dixi in comment. ad edictum contra paruas datas in præfat. nu. 17. Ideo nichil debet allegauerit priuilegium. quod iuris est positiui et humani. tenent omnia acta etiam in criminalibus. adhuc multi sunt casus in quibus illud priuilegium non procedit. C. M.

- In reg. Ea quæ Argumenta.**
- 1 *Iudex secularis non potest in causa clerici sententiam ferre.*
  - 2 *Sententia tempore feriarum neutra partium consentiente lata est nulla.*
  - 3 *Citatus ad non suum iudicem comparere tenetur.*
  - 4 *Iudex quando possit decernere in causa ad se non pertinente.*

REGVLA XXVI.

EA QVAE fiunt à iudice. si ad ius non spectat officium. uiribus non subsistunt.

¶ **T** si iudex laicus còdemnant aliquem què constat clericum esse. & non de iurisdictione suam. nō valet e ipso e iure sententia. Item si iudex laicus condemnat aliquem laicum què constat non esse de iurisdictione iudicantis: tunc non valet sententia, quia à non competenti iudice

A Adde Bart. & Bald. ibi in col. iij. vbi dicit Bal. q. circa incompetentiam iudicis sunt quinque consideranda. scilicet persona. vt l. ij. eod. titu. res. vt d. l. j. hic all. item causa. vt l. si de proprietate. eod. ti. Et episcopus. vt ff. de iurisd. omnium iud. l. eum qui. §. iudicare. iubere item & locus. vt l. extra territorium. de iurisd. omnium iud. & vide Bal. in consi. cxxl. j. lib. j. Et not. quod sententia lata à non suo iudice non potest ratificari.

- lata. vt C. de decur. l. duumuirum. & si non à compe. iud. vt no. Bal. còsili. cexix. in si. ver. & dico. lib. j. & vide eum in l. ij. C. commun. vtriusque indi. & quæ dicam in viti. addit. j. eodem.
- 1 **A** l. j. a. & per totum. maximè in l. fin. & de iurisd. om. iudi. l. vlt. & de off. præf. vrb. l. vlt. & de iniusto rup. testa. l. si quis filio exheredato. §. quod si quis. & de pœ. l. ij. §. fin.
  - 2 **I**tem pone quòd iudex processit tempore feriarum vtraque parte non consentiente: nam non valet ipso iure sententia: vt ff. de fer. l. ij. §. si verò. vel quia dilacione cõcessa processit infra tempus dilacionis. nam non valet

petentiæ iudicis vnum singu. dictum. & digito ligandum quod punit Bar. in l. si per errorem. per illum tex. ibi nichil valebit quod actum est. de iurisd. om. iud. scilicet q. aduocatus vel procurator rei coram incompetenti iudice conuentus non opponat excepti. incompetentiæ: quia hoc modo esset statueret a dorem vt reum coram com petenti iudice conuenire. sed patiatur processum fieri: quia quandoque exceptio incompetentiæ potest opponi. vt no. in l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. de arb. & hanc cautelam refert & sequitur Gerardus de Petra sancta sing. ij. inci. no. pulchram cautelam quæ licet sit quandoque vitilis. ab illa tamen in foro pœnitent. Cy. in l. vnica. C. vt quæ desunt aduoc. dicit esse abstinendum.

B Adde q. licet iudex sit quò ad exercitium iurisdictionis incompetens tempore feriato in honorem Dei: tamen suspectum de fuga potest capi facere tempore feriato: vt est gl. valde sing. in l. h. C. de fer. & tenet Lud. de Rom. in l. pupillo. §. meminisse. ff. de no. oper. nunt. & Bald. & ibi Alex. in addi. & Bar. in d. l. fin. de fer. & Bal. in tra. d. suo de carceri. ver. principaliter. & pulchrè Fel. in c. vlt. col. vj. vers. propter periculum. de iud. & in c. pen. col. ij. ad h. de const. & in c. decatero. col. iij. ad h. de re iud. & c. cum inter. & col. x. vers. limitat secundum de excep. & Philip. Si. moneta in d. cap. vlt. in add. ad Fel. de iud. & Alex. in l. ij. col. j. in fin. ff. de iurisd. om. iud. Quia etiam priuatus personæ licitum est propria autoritate capere debitorem de fuga suspectum. vt l. ait prætor. §. si debitorum. & ibi Bar. & Alex. in addit. ff. de his quæ in fraud. cred. gl. Io. Fab. Ang. Aret. & Ias. de May. inst. de act. in princ. & Ioan. Bapt. in tra. d. suo de debit. suspect. & fugit. & quod no. Abb. in cap. quod ad consultationem. de re iud. & And. Barb. in rub. de pign. vbi dicit quod licet sit permissum creditori debitorem fugitiuum capere: tamen clericum debitorem nō potest capere. per plures rationes per eum alleg. nec etiam capere laicum si de eodem habet pignus. quod not. quia secundum eum potest asserre Iac. & Ianam. & vi de Ias. in §. sed hæc quidem. col. iij. inst. de act.

Ego puto dictum And. Sicul. vulgò Barb. appellati: non esse indubitabile in quantum dicit laicum debitorem non posse capere clericum suum creditorem de fuga suspectum signanter quando periculum est in mora. nam contra eum tenuit eius consilius Pan. in c. cum non ab homine. numer. 10. & ibi in apost. tam antiquam meys. de iud. & ibi ante eum tenuit Bald. in l. ij. col. & in ca. dilectus. col. v. de appel. & dixi omnino in apost. ad L. anfran. in ca. quoniam contra falsam. §. recusationes. process

nu. 3. ver. requiritur ergo. in apost. magna. in ver. quia forensis. de probat.

▲ Adde ibi Cyn. Bart. Bald. Salic. & doct. mod. & quæ dixi post Dyn. in regu. doct. in addition. ij. Ange. Aret. in §. si minus. col. viij. de act. Et dic quod licet pendente dilatione officium iudicis conquiret. & hoc fallit respectu tertij: vt no. Bald. & Imol. in l. si quis filio exheredato. ff. de iniust. rupto testa. per rext. in l. creditor. ff. manda. & tenet Felin. in cap. lu per eo. in princ. de off. d. leg.

▲ Adde Alex. in l. fin. ff. de iurisd. omni. iudic. & Bartol. in l. etiam. de tutel. & in l. legitimus. col. ij. ff. de tutel. & Ioann. Aret. & Iaf. ibi in addi. ad Christoph. Porc. inffit. de auth. tu. §. sed hoc iure. c. Adde ibi Bartol. Pau. & Alexand. Innocē. in capi. praterea. de dila. & Alex. in addi. ad Bar. in l. si quis ex aliena. ff. de iudic. & Ant. Corset. in suis singul. in litera. i. iurisdic. vbi ponit octo limitationes ad d. l. ij. & l. si quis ex aliena. videlicet an iudex possit cognoscere an sua sit iurisdic. & quæ quæstioneatur comparere. adde Ang. Peru. in d. l. ij. & pulchrē Abb. & in super Fel. col. xj. ver. an sua sit iurisd. in c. super literis. de rescrip. vbi ampliat regulam tribus modis. & ponit c. iij. fal. & vide Alex. cons. j. volu. v. & Abb. & Fel. in c. ex parte Decani. col. iij. ver. in quantum. Abb. de rescrip. & Dyn. in regula. quod quis. in fin. & mag. Gul. de Monfarrat. in comment. suo super Pragmat. Sanc. in prima parte. fol. 16. & Ang. in cons. cxcv. Franc. de Aret. in cons. c. xvj. incip. clarissime domine. Et vnum nota quod mihi circa illud hic Bituris contigit. vtrum debeat præmitti summaria cognitio. an locus. vel quis sit de iurisdic. citantus. & debeat primo pronuntiarī super hoc in nota. & communiter doct. in d. c. super literis. concludunt quod sic. licet Bartol. in d. l. ij. si quis in ius voc. non ierit. teneat contrarium. & multies in sequitur. vbi Alex. ponit ad futuritatem & Fel. in c. si clericus laicū. col. ij. ver. si prima conclusio. de for. compet. vbi dicit communem opin. esse contra Barr. & seq. & vide gloss. Bald. & Card. Alex. and. in cap. j. in princ. de inueft. in mar. dum fac. & ibi And. Barbin. in add. ad Bak. qui dicit glo. ibi non esse pro cōmuni opin. alibi tamen decit. Capel. Tholof. ccc. tenet opin. Barr. non recedat a cōmuni opin. quæ in curiis ecclesiasticis seruatur. sed in curiis secularibus opin. Barto. seruatur. quia de stylo illarum ad omnes fines plebiscitantur.

In reg.

In reg. Scienti. Argumenta.

- 1 Dolus scienti & consentienti non fit. sicut nec iniuria.
- 2 Vendens hominem liberum volentem. non tenetur actione iniuriarum.
- 3 Rapiens virginem volentem. an teneatur. & qua actione.
- 4 Deceptus pro volente est reputandus.
- 5 Sententia interueniens quando minuat obligationem.
- 6 Compromittentes an possint petere reductionem ad arbitrium boni viri. si promiscrit se non perituros.
- 7 Pactum de non agendo ad depositum an valeat. & an futurum dolum remittat.
- 8 Compromissum pena adiecta factum an sit seruandum.
- 9 Pater promittens filium se non exheredaturum apposita etiam pena exheredare poterit demeritum.
- 10 Pactum de non reducendo ad arbitrium boni viri. est à iure reprobatum.
- 11 Arbitramenta iniqua arbitrio boni viri sunt corrigenda.
- 12 Arbitrium iniquum nulla lege inuenitur sulcitur.
- 13 Arbitri libertas limitatur & restringitur ad id quod iure licet.

REGVLA XXVII.

SCIENTI & consentienti. non fit iniuria neque dolus.

- 1 DVAS ponit regulas. Prima est quod scienti & consentienti non fit iniuria. Secunda est. quod scienti & consentienti non fit dolus.
- 2 Primæ autem regulæ exemplum potest poni: quia à iure cauetur. ¶ Quod si vido hominem liberum volentem. non teneor actione iniuriarum. vt ff. de iniur. l. ij. §. vsque adeo. Item exemplum secundæ regulæ. poni potest: quia dicitur in iure. si detineo liberum hominem volentem & consentientem: non teneor interdicto de liber. homine exhibend. vt ff. de liber. homine exhibend. l. tertia. §. si quis volentem. Item ad vtriusque prædictarum regularum confirmationem accedit. C. de transfact. l. cum donationis. & de rescindend. vendition. l. venditor. & ff. de in ius vocan. l. quamuis. & de aqua pluuiarum arcen. l. in diem. & quæ in fraud. cred. l. qui autem. §. præterea. & de furt. l. inter omnes. §. pen. & ff. eo. l. nemo videtur.
- 3 ¶ Sed opponitur & videtur. ¶ quod iniuria fiat etiam volenti: quia si rapio virginem etiam volentem. teneor. vt C. de rapt. virgi. l. & in authent. de raptis mulier. & argu. ff. de seruo corrupto. l. prima. §. persuadere. & §. vltimo. Sed dicendum est quod cum ex vna parte interuenit voluntas. ex alia persuasio a dolosa. regula non habet locum: ¶ quia is qui decipitur. pro non volente habetur. & hoc ex eo procedit: quia dolosa persuasio plus est quam violenta

▲ Adde Cyn. in rapt. l. vlti. op. C. de episc. & cleri. qui sequitur Dyn. hic præceptorem suum in solut. hic factus per Dy. & vide Bartol. in l. j. §. vsque adeo. ff. de iniur. & in cons. c. lxxvi. qui allegat hic Dyn. & quæ no. Barto. in l. si inter omnes. §. restē. ff. de furt. & Angel. Aret. in §. j.

violenta

glo. fraudulose. & in §. sed si credat. inst. de furt. & Bart. in l. ij. §. si quis volentem. ff. de libero ho. exhiben. vbi dicit, qd si scholaris qui detinet scriptorem in domo ne mde possit exire, qd non facit dolo malo si scriptor vult: secus si contradiceret, vt ibi. Et etiam dicit ibi Barto. esse ar. contra eos qui subducunt puellas & pueros, & retinent eos & faciunt eos dicere quòd voluntariè stant. quòd not. ad l. vnam. C. de rap. vir. ver. sicu. siue volentibus. & l. raptor. res. C. de epil. & cleri. & vtrubi. que per Bald. & Salic. adde quaz not. Fel. in c. mul. la. col. ij. de accus. in c. i. col. ij. ver. sicu. quid autem. de prescriptio. & Albe. de Gandi. in tract. de malefic. in fin. titu. de multis. q. ver. item quaz de facto contingit. & ibi Iaco. But. in additio. qui all. hic Dy. a Adde quòd istam quæstionem posuit Dy. in l. quidã cum

violenta coactio. ff. de liber. homine exhib. l. ij. §. si quis volentem. ij. respon. & de seruo corrupto. l. j. §. persuade. sed vbi dolosa persuasio in altera parte nõ probatur, scientia cum consensu inducit præsumptionem, qd nõ interuenit iniuria, neque dolus & ita loquitur regula, & leges superius allegataz ad regulam confirmandã. ¶ Itẽ op. ponitur & videtur qd scientia interueniẽs obligationem non minuat. ff. de edi. dicto. l. i. iustissimè. Dicendum est, quòd aut scientia interuenit tempore contractus, vel alterius actus de cuius comprobatione tractatur, & tũc habet regula locum. vt ff. de adl. dicto. l. j. §. si intelligatur. & de act. emp. l. j. in fin. & d. l. quaz autem. §. præterea. ¶ Item videtur facere regula ad quæstionem quaz sæpe occurrit: videlicet si aliqui compromiserunt in aliquem tanquam arbitratorem & amicabilem compositorem, & promiserunt inuicem laudẽ non petere reduci ad arbitrium boni viri sub certa pœna, an is contra quẽ fuerit iniquè pronuntiatũ, possit petere reduci ad arbitriũ boni viri, ita quòd non cadat in pœnam? ¶ Videtur enim

in suo consi. xij. incip. Ptolomeus, & Cyn. & Bald. in l. cum antea C. de arbit. in qua fuerunt opin. variaz quas concordando distinguit pulchre Bar. in l. si societatem. §. arbitratorum. col. ij. vnde, & ibi Alex. in addi. ff. pro socio. di. cens, quòd aut arbitrator iniquè est arbitratus dolo, & talis renuntiatio non valet, quia dolo futuro non potest tacitè nec expresse renuntiare. vt l. si vnus. §. illud. vbi Guli. de Cug. ff. de pact. & hoc modo loquitur tota distinctio Dy. hic secundum Bar. aut arbitrator non fuit in dolo; qd tunc aut est deceptio in magna quantitate, & non valet renuntiatio quia inest tacita conditio: nisi immoderatè læserit. vt l. quæro. §. inter locatorem. ff. loc. cum si. & ita debet intelligi gl. in l. si de meis. §. recepisse. ff. de arb. secundũ Bart. qui vult posse auferre de iure vnus, & dare alteri non intelligi moderatè accipiendo. Si vero est parua quãtitas in qua est excessus, non potest reduci ad arbitriũ boni viri, & tunc valet renũtiatio. Et dicitur magna quantitas, secundũ eũ, si est excessus vltra sextã partẽ. vt l. vnde Nerue. cum prin. l. seq. ff. pro soc. & hanc distinctionẽ sequitur singulariter Lanfr. de Oriano. in tract. suo de arb. in vlt. parte. q. xij. & adde Bar. in l. si. & ibi do. & mod. ff. qui satisd. cog. & Bal. in l. i. cum de his prin. C. ad Treb. & in l. j. C. de his pœn. no. sed Bar. in d. l. cum antea. col. vlt. & Cy. tenet opin. Dy. hic, licet Bal. contrarium teneat ibi tamen non est recedendum a distinctione Bar. & sequacium, & tenetur Abb. Sic. in c. cum dilectus. post gl. col. vj. in prin. ver. in eandem gl. de arb. in c. Quintavallis, de iureiur. & quòd

vide Spec. & ibi Ioan. Andr. in addit. tit. de arbit. §. si. vers. item quid si compromissum est tanquam in arbitrium, & Bart. & ibi Alexan. ad saturitatem in l. qui Rom. §. duo fratres. vers. in gl. magna. col. ij. ff. de verb. oblig. & Alex. in consi. xxxij. col. ij. vers. postremò, cum prin. col. ij. lib. ij. & Bald. consi. cccxxix. aliàs est consi. cccxxxj. incipien. præmissò, quòd ista fuit quæstio. lib. ij. vbi dicit quòd communis

quòd in pœnam cadat propter generalitatem istius regulæ & legum præalleg. ¶ Item si conueniam qd non agam actione depositi, valet pactum, licet inducat tacitam remissionem futuri doli: vt ff. de pactis. l. iurigenium. §. sed & si paciscatur, & l. si vnus. §. illud. Econtrã quòd possit reduci renuntiatione non obstante, videtur primo, quia pacta quorum occasione vel prætextu quis iniuriatur ad delinquendum, non tenet. vt l. conuenire. l. Pomponius. ff. de pact. dot. de verb. obliga. l. si plagij. sed per tale pactum potest arbitrator facile ad male pronũtiandum moueri, & propterea non videtur pactũ valere. ¶ Præterea vbi quicq; promittitur aliquid non fieri, & sub certa pœna si contra fiat, tacitè videtur agi qd pœna non cõmittatur si obseruentur ea quæ debuerunt de iure seruari, & de committenda, si ea non seruentur quaz de iure debuerunt seruari: vt ff. loca. l. quæro. §. inter locatorem. Cum ergo actum videtur qd arbitrator de iure pronũtiaret, si non de iure, sed iniquè pronuntiauit, videtur dicendum pœnam non debere cõmitti. ¶ Præterea si promitto solum non exhæredare, & promitto pœnam si exhæredauerò, tacitè videtur inesse conditio, qd pœna non

primum quòd quæritur, & Abb. consi. lxxij. lib. j. & Lud. de Rom. consi. xc. vers. ij. principaliter. & Pau. de Castr. consi. cccclij. incipien. viso laudo, & celebriter in consi. sequen. incipien. viso compromisso, & in consi. cclj. secundum ordinem meorum, sed secundum aliorum nume. est 254. & adde Franc. de Aret. in repet. l. si quis arbitrator. post Doct. ff. de verb. oblig. & Ange. in dicta l. si duo fratres, & etiam intelligunt Doct. s. alleg. si interuenerit iuramentum de non petendo reductionem ad arbitrium boni viri, & vide Anto. de But. in consi. xxxij. & Alex. consi. cvij. in ij. volu. & Lanfr. de Oria. vbi s. & Cepolam sing. in caute. cclvij. eum tribus seq. & decif. Capel. Thol. cclxviij. & in decif. Parlam. Delph. cccxxx. & Ioã. Cald. in consi. cx cum seq. tit. de arbit. & ibi Pet. de Anch. in consi. vlt. & Ang. in consi. clxxxvij. in col. j. vers. vj. & col. ij. vers. non obstat sexta ratio.

Adde quamuis diffusè & plenissimè tracta, hic fuerit de modo renuntiationis reductionis laudi ad arbitrium boni viri, quòd amplè tangit Bal. in l. cum antea. nu. j. vers. sed iuxta prædicta quaritur, & ibi posui in apostil. ad ipsũ in versic. posset renuntiare. C. de Arbit. & ibi nu. 7. vers. sed quid si per statutum. vbi etiam notau. ponendo cautelam vt valeat renuntiatio talis in apostil. in verb. redditiõis. posui eandem in apostil. ad Bar. post Carlin. l. j. vers. sed quæro, in apostil. in

ead. vers. ff. de leg. i. dixi in tra-
 & a. meo clausu-
 larum. in claus.
 arb. vers. & in
 iudicem vt bo-
 num virum. no.
 Ant. de Peru. in
 repet. l. i. in iij.
 fol. leg. effectu.
 vers. nono ad-
 duco. ff. de iuri-
 riis. Lanfr. de
 Orta. in e. quo-
 niam cōtra fal-
 sam. s. interlo-
 cutorie. & ap-
 pel. num. 64. &
 ibi posui in a-
 posit. in vers.
 enormis lasio.
 de proba. Fely.
 in c. si diligen-
 ti. eel. viij. vers.
 secundum cor-
 relarium. de fo-
 ro cōpe. Alexā.
 cōsi. xlvij. vers.
 j. & Rom. sing.
 l. inci. an à lau-
 do. & omnino
 Thom. Ferr. in
 suo tracta. cau-
 tel. cautela viij.
 incipien. tu scis
 quod si aliquis.
 Non valere
 & bene Philip.
 Dec. cōsi. ccccc-
 xxxij. nu. r. vbi
 in annota. dixi
 & consil. ccccc-
 lxxvij. in fine.
 vide Alex. cōsi.
 cvj. libro iij. &
 quae ibi dixi.
 C. M.

cōmittatur si exhaeredari meruerit; vt ff. de verb. obligi-
 quidam cum filium. §. sed videamus. & in glo. ibi posita.
 Ergo si promittam q̄ non petam reduci ad arbitrium
 boni viri: si postea petam reduci ad arbitrium boni viri,
 illud quod est iniuste pronuntiatū, non incidam in pe-
 nam, sicut incido in pœnam exhaeredando eum qui ex-
 haeredari meruit. † Præterea & pactum quod non redu-
 citur ad arbitrium boni viri à iure communi remotum
 est, cum de iure communi reduci possit & debeat, si ini-
 quitate contineatur: vt ff. pro socio. l. vers. & l. quid enim,
 & de contrahen. empt. & vendi. l. hæc venditio. si remo-
 tum, ergo non videtur tenere: vt in l. iurisdictionum, §. &
 generaliter, secundum expositionem quae veritate con-
 tinere videtur. † Præterea iure publico, & utilitate pu-
 blica suadente inductum est q̄ iniqua arbitramenta per
 boni viri arbitrium corrigatur: ergo pactum quod non
 corrigatur, non videtur tenere. arg. ff. de adm. tut. l. qui-
 dam decedens. & de suis & legit. hære. l. vlt. & de reg. iur.
 l. neq. in pignus. §. priuatorum, & ad leg. Falc. l. quod de
 bonis. §. j. † Præterea leges non concedunt iniquum ar-
 bitrium habere effectū: quod apparet, quia parant viam
 per qua iniquitas remoueatur: vt ff. pro soc. l. societate.
 §. arbitratorum. & ff. de arbit. l. ita demum. C. eo. l. in arbi-
 trorum. Si ergo pactum fiat quod valeat, videtur factum
 contra leges, & propterea non valere a. vt in l. non du-
 bium. C. de legib. si enim in vltima voluntate quæ ma-
 ioris est autoritatis quàm contractus, cauere non potest
 vt locum non habeant leges: vt ff. de leg. j. l. nemo. mul-
 to minus cauere poterat in contractibus. † Præterea cu-
 iuscunq; arbitri libertas quantūcunq; generalis & larga
 ad id restringitur, & limitari videtur quod de iure com-
 muni licet. ff. de condic. indebi. l. si procurator. & quæ in
 fraudem creditorum l. si pater filio. & ad municipales. l.
 Lucius. §. penult. & C. de munerib. non continuandis. l. j.
 §. pro infante. vnde nemo sani capitis diceret, quod ar-
 bitratori videatur concedi quod iniquè, & contra iuris
 communis prohibitionem pronuntiare possit Dyn.

In reg. Quæ à iure. Argumenta.

- 1 Exorbitantia à iure communi ad ipsius iuris regulas de-
 bent restringi.
- 2 Dispensatio illegitimè nati ad beneficia, restringitur ad vnicum beneficium.

- A Adde hic Philip. Franc. & Ioan. Andr. in regula odia, §. eo. & Dyn. quæ ibi dico
 in regula, in argumentum j. eo. & Doct. sequen. post. alleg.
- B Adde ad dicta hic per Dyn. an priuilegia princip. sint latè interpretanda. Bal.
 col. j. & Bar. ibi in prin. in l. si. de constit. prin. & Immo. in c. cum dilecti. de dona. &
 Bart. & Ioan. de Plat. in l. si quando. C. de hon. vacan. lib. x. vbi dicunt quod latè est
 interpretandum
 contra ipsum
 principem: sed
 si alius tertius
 læderetur, in-
 telligitur stri-
 ctè: vt ar. l. ij. §.
 merito. & s. si
 quis à princepe,
 non quid in loco
 publico, hic in
 fi. per Dy. alleg.
 quia debent in-
 telligi saluo iure
 & præiudicio
 alterius tertij.
 Idè tenet Albe.
 de Roza. in di-
 sion. suo. in li-
 tera, beneficiū.
 qui alleg. Arch.
 in ca. cū aliqui-
 bus. de rescript.
 §. eo. vide Doct.
 Moder. in d. l. si.
 de constit. prin.
 & diffensionem
 Dyn. sequitur
 Bar. in lege ij.
 §. si quando. in
 prin. & ibi Bal.
 C. de inofficio.
 testamè. & ad-
 de Lud. Ponta.
 de Ro. in consil.
 lxxxix. vers. i.
 & ita Abb. Sicu.
- 3 Beneficia principis quando ampliari debeant, & quando
 restringi.
- 4 Priuilegium pro conditione personæ, cui conceditur, est re-
 stringendum.

REGVLA XXVIII.

QVAB à iure communi exorbitant, nequaquam
 ad consequentiam sunt trahenda.

- 1 EXORBITANT, id est deuiant vel discordant
 seu quæ sunt contraria iuri communi: oportet enim ea
 restringi a quasi odiosa: nō autem ampliari, & ad conse-
 quentiam trahi quasi fauorabilia. Verbi gratia: † impe-
 trauit aliquis non legitimè natus vt nō obstante defectu
 natalium valeat promoueri ad beneficiū etiam si curam
 habeat animarū. Nam virtute illius dispensationis non
 poterit nisi vnicū beneficium obtinere: vt s. de fil. presb.
 c. j. Ratio est, quia ea quæ sunt contraria iuri communi,
 licet alicui in priuilegium sint cōcessa, odiosa sunt, & in
 dubio restringenda. ff. de act. & oblig. l. in honorariis. §.
 sed cum rescisa. & de testa. milit. l. eius militis. §. militia
 missus. † Sed contra regulam videtur q̄ beneficia prin-
 cipum latissimè interpretari debemus b. vt de constit.
 prin. l. si. & C. de bonis vacantib. l. si quando. lib. x.
 † Sed dicendum est, q̄ ad beneficia conceduntur secun-
 dum iuris cōmuns permissionem. Aut contra. Si cōtra
 iuris cōmuns permissionē, aut conceduntur ei qui iuris
 communis erat capax, aut ei qui non erat de iure com-
 muni capax: si cōceduntur ei qui de iure communi erat
 capax, videtur aliquid superaddere supra ius commune:

singu. & ibi de Bellen. pulchrè in addit. in dicto e. cum dilecti. qui ponit quæ inter-
 pretatio sit etiam in contractibus, donationibus, beneficiis principum, & vltimis
 voluntatibus fienda. & ibi de Bellen. plures sing. limitationes & dicta Doct. & vide
 Bal. in c. j. s. amplius. vers. & princeps. de pace Constā. & vltra allegata per ipsum
 de Bellen. adde Franc. de Aret. Alex. de Imol. & Bart. Socin. in l. Gallus. s. & quod si
 tantum. col. vj. de liber. & posthu. & Fely. in c. super eo. de offic. deleg. & copiosè
 in e. causam. viij. eol. vers. interpretatio. de rescript.

vt ff. de bon. libe. l. etiam. §. j. & ad municip. l. j. in fi. si verò conceduntur ei qui non erat capax, videtur reduci solum ad formam iuris communis. vt C. de inoffic. testamen. l. si quando. & si verba sunt ambigua, potius debent restringi, vt hic. & dicto cap. j. §. de filiis presby. vnum tamen prætermitti non debet. quod si priuilegia dispensationem continentia conceduntur, concedi videntur secundum conditionem personæ cui priuilegia conceduntur. vnde si priuilegium conceditur militi, videtur concedi vt militi; si laico, vt laico; si clerico, vt clerico: vt ff. de iniur. l. rupt. & irrit. testamen. l. si quis filio exheredato. §. sed & si quis. & de testam. milit. l. ex militari. Sed si concedatur secundum iuris communis permissionem, latissimè interpretari debemus: vt dicta l. vlt. de constit. prin. & C. de sep. pas. l. j. & de bon. vacan. l. si quando. sine iniuria tamen curusq; semper concessa intelliguntur, nisi in concessione contrarij exprimat: vt ff. ne quid in lo. publ. l. ij. §. si quis a principe. Dy.

In reg. Quod omnes. Argumenta.

- 1 *Seruitus in fundo communi non potest constitui extra omnium, ad quos pertinet, consensum.*
- 2 *Seruitus aqua ducenda non conceditur in eorū præiudicium, ad quos spectat.*
- 3 *Consensus maioris partis quando sufficiat & quædo singulorum requiratur.*

REGVLA XXIX.

QUOD omnes tangit, debet ab omnibus approbati.

QUISTVS regula exemplum poni potest in omni eo quod est commune pluribus tãquam singulis: ¶ vt ecce si plures habent fundum cõmunem & volunt constituere seruitutem in fundo, oportet omnium consensum interuenire. alijs defectus vnus reddit constitutionem inutilem: vt ff. de serui. rusti. præd. l. per tuum receptum. ¶ Item si plures habent seruitutem aquæ ducendæ ex eodem fonte, & dominus velit cõcedere aius cum diminutione iuris primorū, non poterit sine consensu eorum, alijs si ius primorum non constitueretur deterior, non requiretur eorū consensus: vt ff. de serui. rusti. præd. l. ij. §. si aquæ ductus. & l. per quem locū & cõmu. præd. l. qui per certum. & de aqua plu. arcen. l. in concedendo. & l. in diem. & l. finautem. Item patet exemplum. C. de authen. præstan. l. vlt. Sed oppo. & videtur quòd sufficiat consensus maioris partis: vt ff. ad municip. l. quòd maior. & de regu. iur. l. aliud. §. referretur. & C. de decur. l. nominationis forma. ¶ Sed facilis est solutio a, quia in eo quod est cõmune pluribus, vt vniuersis, statur voluntati maior

vniuersit. nom. & Card. Alex. in c. non potest. de re iud. c. & glo. in c. vbi periculossi, in verbo, concorditer. de elect. §. eod. lib. & adde Bald. & Alex. in l. ciuitas. ff. in cert. perat. & Barto. in l. aliud. §. referretur. ff. eo. titu. Abb. & plenissimè Felyn. in d. c. cum omnes. col. vij. verlicu. in ea glo. cum seq. col. vbi ponit regulam cum pluribus rati. & ibi col. xij. ponit duos casus vbi habetur respectus ad maioritatem, & non ad iustitiam.

maioris partis. vt l. in contrariū alleg. in eo verò qd est commune pluribus vt singulis, requiritur singulorū consensus: vt hic. & d. l. per fundum. & l. receptum. cum suis similibus. tamen fallit ista secunda pars solutionis. per l. ff. de pactis. l. maiorem. & de religio. l. si plures. & de curat. furio. l. consilio. §. si. Dyn.

In reg. In obscuris. Argumenta.

- 1 *Promittens decem libras, si pecunia sit varia, de qua soluere tenetur.*
- 2 *Legans quartam hereditatis, quid legasse præsumitur.*
- 3 *Minimum an sit in obscuris accipiendum, an verò id quod verisimilius est.*
- 4 *Minimum accipiendum esse, locum habet in contractibus, vltimis voluntatibus & delictis.*
- 5 *Minimum an sit in contractibus præstandum, an id, quod mediocre est. & m. c.*
- 7 *Minimum præstari debere an verum sit in generibus.*
- 8 *Minimum in vltima voluntate attendendū, quando sit verū.*
- 9 *Voluntas dubia testatoris munet in arbitrio heredis.*
- 10 *Voluntas vltima an reddatur inutilis si inueniatur dubia.*
- 11 *Obscuritas voluntatem inutilem reddit.*
- 12 *Interpretatio testamenti quando committatur heredi.*
- 13 *Incertitudo duplex in annullato relicto plus operatur quàm vnica.*
- 14 *Interpretatio verborum contra proferentem fieri debet.*
- 15 *Debens duo alternativè verum volet poterit soluere.*
- 16 *Pactum in accessorijs obscurum an sit contra venditorē interpretandum.*

tate vel collegio creatis: an possint obligare singulos de vniuersitate, quod non pro procuratoribus fabricæ parochialium ecclesiarum taglias facientium.

Adde breuiter quòd regulariter maior pars sufficit, nisi reperatur expressim quòd fiat nemine discrepante vel à duabus partibus vt plenè per Card. in clemet. j. questio. iij. & ibi positi in apitol. ad ipsum. de reb. ecclie. non alien. & hec sit indistinctè verum, distictè satis, & super tractat. do. capitol. tit. vi. c. vii. ad Alexā. consi. xl. volum. ij. & Anton. Corf. sing. sus. in versu. cõpromissum. incip. cõpromissum super potestate eligendi.

▲ Adde ibi Bar. post Dyn. ubi etiam ponit de qua regione & tempore intelligatur. vt per Dy. in regula inspiciamus eo. & Oldr. consil. clxviij. in prin. & Paulus de Cait. consil. cxv. col. vlt. in antiq. & Alex. consil. xxvij. circa princ. vlti. col. vlt. & in consil. iij. per totum. lib. j. & Old. consil. xij. & xxxj. & Francisc. de Curtis consil. xj. & Rom. consil. cxxij. & Bal. consil. cxxvij. lib. j. Barto. & Modern. in l. Pau. ff. de solut. & Bald. in

l. accepta. C. de vsur. & Petrus de Anchara. in cle. ij. de deci. & Abbas. & Doct. in cap. quanto. de iureiuran. &

Ioan. de Plat. in l. vna. de col. lat. xris. lib. x. & in l. j. de veter. numif. potest. li bro xj. & gloss. in cap. j. item fuit deliberatū in verbo. vlt. lit. tit. de anna. in Prag. Sanct. & Felyn. in ca. conquerente. in fi. de offic. ordi. qui ad hoc videtur alie. Marc. de Laude in tract. suo de mone. & vide Abb. Sic. in consil. lvi. vol. ij. & Alb. de Roz. in Dictiona. suo. in litera. mone ra. & ibi in ad. di. vbi Alb. dicit quod illi xxx. denarij argentei quibus Iudas tradidit Christum fuerunt primi qui fabricati fuerunt in mundo. quos Thare pater Abrahæ optimus faber ad petitionem Ninu regis Nimue filij Bels fabricauit. deinde per multas manus peruenierunt ad Corbanā Pontificum Iudaorum. quod dicit se legisse in scriptura cuiusdam magni religio. ordi. heremitarum. super passione Christi. & vide Spec. in suo aureo repertorio. titu. de summis expen. & decif. Parlam. Delphij. q. cccc. xij. vbi reperies plura singul. dicta. & in decif. cccc. xij.

17 *Minimum in delictis est eligendum.*

18 *Animus ad delinquendum presumitur ex atrocitate delicti.*

19 *Dilectum certum qualiter puniatur si delinquens sit incertus.*

REGVLA XXX.

In obscuris, minimum est sequendum.

¶ **S**i promitto tibi decē libras. & pecunia multiplex in regione versatur. vna maior & altera minor. & altera minima. nec adparet de qua sit actum. minimā videor promississe. Itē in legato. nā si legē pecuniā. nec adparet de qua. minimā videor legasse. vt ff. de leg. ij. l. si ita relictu. & l. nummis. de leg. iij. ¶ **I**tem si alicui legato quartam partem hæreditatis habetvns hæredū. & partes hæredū. sūt inæquales minimā videor legasse. vt ff. de lega. iij. l. si ita relictu. & l. si concubinam. §. cū ita. & ad idē de verbo. oblig. l. si ita stipulatus x. aut v. & l. inter stipulantē. ¶ **S**ed videtur q. in obscuris non sit sequendum minimum. sed verisimilius. vt j. cod. inspiciamus. & ff. eo. l. semper in stipulationibus. & l. qui non militabat. §. Lucio. de hæredib. instit. ¶ **D**icendum est q. regula debet exponi secundum præmissā cōtraria. nam primo debemus inspicere verisimilius. vt j. cod. c. inspiciamus. In defectu verō similitū sequimur quod est minimum. & ideo hīc debet exponi in obscuris. id est cū verum vel verisimilius nō apparet. verisimilius autē multipliciter apparere potest. vt dicam j. eo. inspiciamus. ¶ **E**t hæc regula locū habet in cōtractibus. vt d. l. si ita. de verb. oblig. & in vltimis voluntatibus. vt d. l. qui concubinam. §. cum ita. & l. nummis. Et in delictis. vt ff. de poenis. l. si præses. & l. penul. & in sententijs. vt l. diem proferre. §. si plures. de arbit. Sed opponitur contra

regulam multipliciter per ordinē. Primò videtur quod **f**alsum dicatur in cōtractibus: ¶ quia nō minimum. sed mediocre debet præstari. vt C. de donatio. l. si quis argentum. §. si verò reditum. Item falsum videtur in vltima voluntate: quia mediocre debet præstari sicut in cōtractu. vt ff. de lega. j. legato generaliter. Item falsum in delictis: quia in delictis. id est cum delinquentis animus nō apparet. interpretamur eos voluisse delictū committere. & per hoc si contrariū non apparet. durius puniendos. vt C. ad legem Cornel. de sicar. l. j. & de iniurijs. l. si nō contum. & nor. de iniurijs. l. illud relatum. Item cū constat delictum cōmissum. & ignoratur per quem. de pluribus assumimus quod maius est: id est omnes deliquisse. & sic omnes puniri: vt ff. ad legem Aquilam. lege. item Mela. §. si plures. & nor. C. ad leg. Iul. de vi publica. l. quoniam multa facinora. & ff. ad legem Corneliam de sicar. l. si. ¶ **E**rgo vel regula falsa. vel male exposita. ¶ **A**d primū de cōtractibus. a dic aliud esse in quantitatibus: & in his que quantitatibus æquipollent: vt in vniuersalibus: quia tunc minimum in dubio est sequendum: vt ff. mandati. l. si de iustorem. & ff. eod. l. semper in stipulationibus. in fin. & de ædil. edicto. l. si quid venditor. in fi. & in his locum habet regula. Aliud in speciebus. & in his quæ speciebus æquipollent. vt artificia: quia tunc mediocre: vt d. l. si quis argentum. §. similique modo. & in d. l. si quid. §. fina. primo responso. & in his regula non procedit. ¶ **I**n generibus similiter non procedit: quia aut promittitur in eodem genere generalissimo. & promittens dicit se de musca fecisse promissum. quia promittitur in eo genere in quo est: & potest aliquid euenire quod habere est profus inutile: & tunc promissio potius iudicatur inutilis a principio. quā spectetur effectus derisorius qui sequitur ex ea: vt ff. de verborum obligationib. l. ita stipulatus. in princ. & de iure dotium. l. cū post. §. gener. Aut in eo genere in quo nihil est euenire profus inutile. vt in boue. equo. asino. & hominibus & similibus: tunc debetur mediocre. vt d. §. similique modo. Ergo quo ad cōtractus regula procedit in quantitate tantum. & in his quæ quantitatibus æquipollent. ¶ **S**ed contra hoc est valde §. ille. si verò reditum. vbi mediocre sit præstatio: & tamen quantitas frumenti. vel vini. erat ex causa donationis promissa: sed nō est contra: quia ibi nō dicit quantitatē promissā. sed nō est contra: quia ibi nō dicit quantitatē promissā.

▲ Adde tamē in cōtractibus in dubio quod minimum est. sit sequendum. Cy. in l. cū quidam. C. de verb. oblig. significat. & Bart. in l. si duo rei. ff. de verbo. obligat. & l. mol. in l. si ita stipulatus fuero x. aut v. hīc alleg. per Dyn. & Bal. in d. l. cū quidam. & Bar. in l. si ita relictu. §. si. ff. de lega. ij. & quod not. Bartol. in l. semper in stipulationibus. ff. de regu. iur. & quādo est promissum in obligatione gentis. qd veniat. vide Barto. in l. ij. §. quādorū. in vlti. quæ ff. de verborum obligat. & gloss. & Barto. in l. Martius. §. duobus. ff. de leg. ij. l. si. in §. in bonæ fidei. versū. in glo. iure aperto. & sicut huic autem. in vlt. colum. in fin. de action. & Bald. in l. si quis argenti. in princip. hīc alleg. & Alex. in l. legato. columna j. versū. nec prædictū. in fine

de leg. i. & Anto. Corset. in suo tract. de minimis. in iij. quest. vers. xxx. in obscuro quod &c. & Bal. consi. clxvij. vol. iij.

A Adde glo. Ioan. And. Abb. & Ang. Are. in §. sed generaliter. in sti. de leg. & Ias. de May. in §. praterea. in sti. de ac. & per Bar. in l. si ita stipulatus. circa cōtraria tertia partis. ff. de ver. ob. & gl. & Bar. in l. legato generaliter. ff. de leg. j. & in l. cū certum. ff. de vino.

tritic. & oleo legato. & Alex. in d. i. legata. col. j. vers. vlti. no. & adde Cy. Bal. & Salyc. in locum quidā. C. de verb. signi. & Bar. Alex. in l. si domus. in prin. ff. de leg. j.

B Adde quando legatarij est electio. an possit eligere pessimum inuito hærede. Alex. in d. l. legato. in j. no. dicit. Imo. & Pau. de Cast. ibi tenere q̄ sic. alie. hic Dy. ita tenere. licet Ang. ibi. & in l. apud Iulianum. §. seio. de lega. j. teneat cōtrariū. vt ibi videas. & Dyn. in regula. cōtra eū qui. in fi. j. eo. etiā quæ ibi dico in si. magna apostil.

Adde ad materia præsentis apostil. & dictorum super quibus fundatur glo. j. in legata. & quod ibi postui in apostil. ad eam in ver. triplex est opinio. ff. de legat. i. l. si Titio. & ibi dixi in apostil. in verbo. hæredis. ff. de usufr. u. leg. dixi in apostil. ad Bart. in l. Lucio. in prin. in vers. est legata. post Alex. ibi. ff. de leg. ij. & ponit Fely. in c. inter ceteras. in prin. de rescript. & vbi tangitur quando electio est hæredis & quando legatarij.

C Adde. quod idem tenet Bar. Bald. Ioann. de Imol. & Alexan. Imol. in l. si quis ideo

ideo regula semper cessare videtur. Respōdeo. illud verum est cū voluntas est dubia circa p̄onas legatarij: sed prædicta procedūt circa rē legatā. ¶ Itē non videtur procedere regula in vltima voluntate. quæ dubia voluntatis interpretatio ad iudicē pertinet. Ergo nō videtur reducenda ad minimū: vt C. de fideicō. i. voluntatis. Respondeo. iudex inter pretatur quod verū simile est ex cōiecturis. id est inspecta conditione p̄onæ legatarij & consuetudine regionis loquētis. & vicinitate scripturarū precedentū. & sequentū. vt l. si seruus pluriū. §. vlt. de leg. j. & de testa. l. hæredes. §. sed si notā. Si verū simile nō pōt perpendi. tūc locū habet regula. vt ff. de leg. ij. l. si nūmis. & inf. ad eo. ¶ Inspecimus. seruatō tamē ordine quē ibi dicā. ¶ Itē vide tur obscūritas reddere voluntatē inutile vnde cessat regula. vt ff. de reb. dub. l. si quis de pluribus. & de manum. testa. l. cū ex pluribus. & de testa. tut. l. duo sunt Titij. Sed in illis nō pōt apparere minimū: a quia in p̄onis duab. licet æstimatio p̄rietatis seruorū possit esse inæqualis. tamē ideo q̄ in rogato versabatur libertas in persona omnium pariter est inæstimabilis: vt ff. de reg. iur. l. non est singulis. §. infinita. est. vnde in l. duo ¶ tutela datio vel delatio nō plus vel minus in personā vnus quā alterius æstimatur. & periculū pupilli cui intēdebat prouidere testator possit in delatione tutelæ versari. Et ideo non mirum si non cōceditur electio hæredi. sed in defectū probatoris redditur inutile dispositio testatoris. Tamē arguitur cōtra responsionē prædictā de dicta l. si quis pluribus. nam ibi erat incertitudo personæ legatarij: ergo recurri debet ad electionē hæredis. non virunq; impediri: vt d. l. si quis seruum. §. si inter. de leg. ij. Item erat incertitudo rei legatæ. & nomen erat expressum: ergo interpretatio conceditur hæredi. vt d. l. si quis à filio. §. si quis plures. Respōsio. non est dubiū. quāuis hæres manūmittere possit vnū si vellet: sed necessitas nō inponitur. sicut nec eligendi vnū de legatariis: vt de reb. dubiis. l. si fuerit. ista respōsio sufficiens est ad §. si inter. sed nō ad §. si quis plures. ¶ Vnde dici potest quod plures operarentur incertitudo duplex circa annullandū relictu. quā vnica. Vbi ergo est incertitudo rei in specie tantū relicta proprio nomine expressio. legatum valet. & compellitur hæres eligere. vt in d. §. si quis plures. vel si non eligat. minimum est in electione. vt d. l. apud Iulianum. §. seio.

vbi personæ tantum, non est in se inutile: sed propter probationis defectum. vnde potest hæres eligere, sed nõ compellitur. vt in dicto §. inter. & ibi not. vbi verò rei & personæ, tunc priorus inutile. a vt in l. si quis pluribus. & l. cum ex pluribus. Ratio autem inter prædicta patet, quia vbi est incertitudo rei tantum, persona superest cui potest obligatio quari: & ideo si non eligat hæres, obligatio in minus contrahitur, iuxta regulam nostram: sed vbi personæ tantum & non rei, obligatus est hæres ad rem: sed quia nõ apparet si nolit eligere, redditur legatum inutile: vt d. l. si fuerit. si vero rei & personæ, non est cui possit obligatio quari nec est res de qua constet. & ideo relictum priorus est inutile. ¶ Item in contrahibus nullo modo videtur procedere: quia interpretatio faciendæ est contra proferentem. vnde non est verum simpliciter, quod minimum debeatur: sed id quod est contra animum proferentis: vt in l. veribus. ff. de pact. & l. cum lege. & l. Labeo. ff. de contrahenda emptio. & infra eod. cap. contra eum. Glossatores iuris civilis dicunt, quod si dubium est in re super qua contrahitur, tunc regula loci habet: si in accessoris, tunc contraria. primū vt dixi simpliciter habet locum in quantitatibus: vt in l. inter stipulante. §. diuersa. & l. si stipulatus fuero x. aut v. & loca. l. si tibi x. In speciebus verò vt dictum est, mediocris debet, & regula cessat: vt no. ff. in d. l. fideiusso. Vnde quantum ad istam partem gl. est falsa, nisi glossa sustineat eo casu, pcedere, quo in contractu deducitur vnū in certum, de pluribus certis: tunc enim cū sit electio debitoris, etiā minimum dare potest. vt l. g. ex pluribus. ff. de ver. obl. Secundū vero, id est de accessoris, non videtur verum, scilicet q̄ contra proferentē fiat interpretatio: vt ff. de act. emp. l. si seruus. §. si. & de contrahen. emp. l. cōprehensum & l. si in emptione. ¶ Vnde dicas, q̄ aut pactum in accessoris est obsecrū, circa qualitatē & quantitatem rei venditæ. & tunc fit interpretatio contra venditorem: vt l. Labeo. & l. si cum in lege. & l. veteribus. & de seruit. vrb. pærd. l. si arborem. §. hæc lex. Aut circa electionē rerum electioni accedentiū: & tunc interpretatio venditoris non est contra eum faciendā. vt d. l. si in lege. & in l. cōprehensum. de cōtra. emp. & l. pen. §. si. ff. de act. emp. tunc enim quasi in genere debitor electionē habet. vt d. l. qui ex pluribus. & instit. de act. §. huic. & not. in d. l. cōprehensum. Ad tertium, id est

Adde, quod legatum est nullum quando reusuit incertitudo personarum & rerum. Bartol. in l. quidam. colum. ij. versic. fallit. ff. de rebus dubiis. qui alleg. Dyn. hic ad hoc. & Joann. Fab. & Ange. Arret. in §. ante hæredis institutione. instituit. de leg. & Bald. in l. si quis seruus. §. si inter. ff. de leg. ij.

17 circa delicta, & dico quod si incertum est delictum, id est quod delictum sit commissum, regula locum habet. sequitur enim quod est minimum: quia non punimus, sed aboluimus: vt l. absentē. ff. de pen. Itē vbi est certum delictum: sed incerta delicti qualitas locum habet: vt si constat aliquē commississe vim: & sic delictum certum: est: sed ignoratur vtrū cum armis vel sine armis, & sic qualitas est incerta: nam sequitur minimum, id est præsumimus q̄ sine armis a vt mitius puniatur. vt l. si præses. & l. interpretatione. ff. de pœnis. & de suspic. tur. l. hę enim cau. 18. §. quid ergo. ¶ Aut verò certum est delictum, & certa delicti qualitas, incertus verò animus delinquentis, non præsumimus minimum, id est q̄ non fuit animus: quia facti atrocitas amouet præsumptionē animi non præsumendi, ex quo persona est habilis ad delinquendum. vt C. 19. de scar. l. j. & de iniuriis. l. si non conuicij. ¶ Itē vbi certum delictum & certa qualitas, sed incerta persona, vt si nullus deprehēditur fuisse in actu delinquendi, certum est neminē puniri. d. l. absentem. Sed si plures deprehēduntur fuisse in actu delinquendi, & ignoratur quis deliquerit: tunc nõ sequimur quod est minimum, quia omnes puniuntur: vt d. §. si plures. l. item Mela. ad leg. Aquil. & no. ff. ad leg. Corn. de scar. l. si in rixa. Et ratio huius est: quia oēs deprehēduntur in culpa: quia omnes fuerunt in actu delinquendi. Item quia ratio publica que suadet maleficia puniri: vt l. licitato. §. quod illicite. ff. de publican. & de fideiuss. l. si a reo. §. quod vulg. ad leg. Aquil. l. si ita vulneratus est contra eos qui priuatam defensionem prætentunt. & ideo præferenda est publica: vt ff. pro socio. l. actione. §. Labeo. & in auth. de non alie. §. quia vero.

In reg. Evm qui. Argumenta.

- 1 Venditor actione ex empto emptori tenetur, qui seruitutem deberi à prædio vendito non detexit.
- 2 Vendēs mancipiū, mores & vitia eiusdē manifestare debet.
- 3 Denuntiatio an debeat fieri scienti.
- 4 Scientia quando non sufficiat sine denuntiatione.
- 5 Denuntiatio ad quid fieri soleat.

REGVLA XXXI.

EVM qui certus est, certiori ulterius nõ oportet.
 ¶ CAVE TVR in iure q̄ venditor qui sciuit securitatem deberi à prædio vendito certiorare debet emptorē, aliàs tenetur actione ex empto ad interesse emptoris: hoc

A Adde Bart. in l. ij. §. exercit. ff. de her. qui not. infra. & in l. si præses. ff. de pœnis. & Innoc. in cap. cum dilectus. super verbo, iustitia, de ordin. cogn. & Dyn. in reg. in pœnis. j. eod. & de off. Parlamer. Delphina. delxxxij. & ibi in addit.

B Adde gloss. Bald. & Ludov. Bolog. in l. rem Mela. §. jff. ad legem Aquil. & Barto. in d. l. in rixa. hic alleg. Cy. & Salice. in l. quoniam multa facinora. C. ad legē Iul. de vi publ. & Dyn. & qua scripsi. §. in regula, rati habitio. in pen. q. & Bar. in l. q. furto. §. si. ff. de fur. & spec. titu. de homici. ver. pone q̄ qua ruor. & in titu. de lapsis. & disp. §. iuxta. ver. quid & quis in rixa. Bol. in consil. lxxxj. libr. j. & Petr. de Ancha. cons. cxxv. ij. & Bal. in consilio vlt. libr. iij. Fely. in c. significasti. in ij. col. iij. vers. not. ibi

discerni de homic. glo. & Card. Alex. in c. quiescamus. xij. dist. vbi concludunt Doct. contra Dy. hic & in regula. in p. n. m. quod omnes absoluantur. vt ibi vide.

▲ Adde Bar. & Bal. ibi quādo vēditōr teneatur de seruitute emptorem certiorare. & tex. & Bal. in l. quod ad seruitutem. ff. de euic. l. & quid si vendit praxidm quod aliterat herbam peltiferam. & non declarauit. vide tex. in l. pen. §. fin. & ibi Bal. & Sahc. C. de adil.

act. sicut in simili quando venditur fundus. & habet malos vicinos. q. venditor tenetur illud exprimere: vt l. quod sape. §. fin. ff. de contrahen. empt. & ven. l. si. & ibi Bal. & Sahc. C. de pact. inter empt. & ven. & quæ no. Bald. in l. ij. ver. iij. casus. C. de pericul. & commo. rei v. Et vltra not. Dy. qn venditor equi. vel alterius rei se mouentis teneatur de morbo vel vitio. dic quod tenetur: etiā siue venditor sciverit. siue non. vt est tex. in l. si in emptione. §. item si venditor. ff. de contrah. emp. & in l. j. §. causa huius edicti. ff. de adil. edic. & idē est in libris mēdosis vēditus. vt est gl. in d. l. j. de adil. edic. & Bal. in l. j. C. eo. tit. & ad oia supradicta. vide Ang. Are. in §. in dupli. col. iij. ver. & primo quero. insi. de act. vbi ponit plures singulares q. quando venditor teneatur de vitio. & modo rei venditæ maxime vbi expressit vitium quod habebat cum pluribus quæ non habebat. & Cyn. Bald. & Saly. in d. l. j. C. de adil. act. & Spec. tit. de emp. & vend. §. nunc dicendum. & Ange. Are. in §. prætorum edicta. insi. de iure natur. & Abb. Sicul. ling. & ibi de Belenz. in addit. in ca. in insi. de rerum permut. & Christoph. Porc. in insi. de susp. tuto. col. vlt. & decif. Capel. Tholo. c. cccx. ij.

▲ Adde aditam q. Bart. & Bal. in d. l. j. §. vēditōr. de act. emp. & Bart. in l. tenetur. §. si. eo. tit. vbi non valet etiam pactum. q. de electione nō teneatur vēditōr. & Bal. in l. si tractatio. in v. q. C. de act. empt. & in l. non dubitatur. & ibi Cyn. C. de euic. & vide Spec. in d. tit. de emp. §. nunc dicendum. ver. si. quid si venditor equi. cū ver. seq. & Doct. §. in præcedeti appositi. alleg. & Ang. Perus. & Alex. Imol. in l. si quis cū aliter. col. vlt. ver. vlt. tene menti. ff. de ver. obli. & pulchrē Bar. & ibi Alexan. in addit. in l. emptorem. §. qui autē. ff. de act. empt. & Ioan. And. in addit. Spec. de empt. §. fin. in princ. & Bal. in l. j. C. de peric. & commo. rei ven. & Ludo. de Rom. in suis sing. fol. 10. col. iij. & Lud. Bol. in suis primis interpret. in l. quæ libertatis. ff. de euic. & decif. Capel. Tholo. c. cccx. j.

ergo

▲ Adde q. Bar. in l. j. §. si. ff. de act. emp. repreh. Dy. hic. vbi dicit q. quandoque denuntiatio fit solum ad certificandū aliquem. non ad alium finem. & tūc ille qui est certus non debet certiorari: vt d. l. j. §. si. & hac regula. & l. i. re. veniū. §. petitam. hic all. quandoq. denuntiatio fit vt incitetur ille cui fit denuntiatio ad aliquod faciendū. vt si denuntietur vēditōri q. mouetur lis emptori vt veniat ad defendendū

emptorem: tūc scienti est denuntiandū q. defendat: vt l. qui absentē. & ibi Bar. ff. de procur. & casus est in d. l. denuntiaste. in princ. & tenent Bar. Bal. & Sal. in l. j. C. de peric. rei ven. & idem tenent Bart. in l. emptor. C. de euic. licet Cyn. ibi. in iij. q. se. quarur Dy. hic sequitur Bar. & in l. emp. act. e. tit. & ibi vide Bar. & Alex. & Bal. Soci. in l. ij. §. si. col. v. in gl. in verb. scire. ff. sol. mat. vbi doctor. sequuntur Bart. & vide latē Alexan. post Bar. in l. non solū. §. morte. in vlti chart. ff. de oper. nunt. & Bar. & Bal. in l. item veniunt. §. petitam. hic alleg. & ibi Alexan. in addit. ad Bart. & tenet Abb. Sicul. opin. Bart. in c. si. in gl. j. de contrah. emp. & ibi de Belenz. in addit. vbi ponit tres limitationes quas posuerat Alex. in d. l. ij. §. si. ff. sol. matr. & vide Bart. in l. qui vxori. §. quid ergo. ff. de adult. & tenet Spec. tit. de emp. §. fin. in si licet Ioan. And. ibi in addit. repetat dicta Dyn. hic. & non apertē decidit. & idem gloss. Bald. & Cardin. Alexand. in cap. si de feudo vasa. ab aliquo interpel. fuerit & quomodo sit facienda denuntiatio venditori. vide ibi & doct. §. alleg. in l. empt. C. de euic. & Ang. in l. libera. a. C. de sentent. & interloc. omnium iudicium. vbi opin. Barto. dicit non seruari de consuetudine. & Bal. in l. cum quæzilio. C. de euic. & in dicta l. emptor. addit gloss. & Ludo. Bolog. in suis primis interpret. in clemens. causam. in fin. de elect. & Ang. consil. c. lxxxvj. incip. in facto. & Fel. in cap. cum contingat. colum. iij. vsque ad fin. de rescript. & in cap. cum M. Ferrariensis. col. xxij. in fin. de constit. & decif. Capel. Tholo. c. cccx. vij.

In reg. Non licet. Argumenta.

- 1 Dilatio concedi debet reo. quæ conceditur actori.
- 2 Actor negatur. quod reo non conceditur.
- 3 Reus ordinarium suum recusare non potest. actor vnum de pluribus eligere potest.

no. oper. nunt. & Bar. & Bal. in l. item veniunt. §. petitam. hic alleg. & ibi Alexan. in addit. ad Bart. & tenet Abb. Sicul. opin. Bart. in c. si. in gl. j. de contrah. emp. & ibi de Belenz. in addit. vbi ponit tres limitationes quas posuerat Alex. in d. l. ij. §. si. ff. sol. matr. & vide Bart. in l. qui vxori. §. quid ergo. ff. de adult. & tenet Spec. tit. de emp. §. fin. in si licet Ioan. And. ibi in addit. repetat dicta Dyn. hic. & non apertē decidit. & idem gloss. Bald. & Cardin. Alexand. in cap. si de feudo vasa. ab aliquo interpel. fuerit & quomodo sit facienda denuntiatio venditori. vide ibi & doct. §. alleg. in l. empt. C. de euic. & Ang. in l. libera. a. C. de sentent. & interloc. omnium iudicium. vbi opin. Barto. dicit non seruari de consuetudine. & Bal. in l. cum quæzilio. C. de euic. & in dicta l. emptor. addit gloss. & Ludo. Bolog. in suis primis interpret. in clemens. causam. in fin. de elect. & Ang. consil. c. lxxxvj. incip. in facto. & Fel. in cap. cum contingat. colum. iij. vsque ad fin. de rescript. & in cap. cum M. Ferrariensis. col. xxij. in fin. de constit. & decif. Capel. Tholo. c. cccx. vij.

Actor

A Adde ibi do
cto. & not. q. in
causis cauilibus
quo ad dilatio-
nes dadas, qua-
uis reo non pos-
sint dari plures
rationes nume-
ro quam acto-
ri. & est ratio:
quia dilaciones
sunt comener:
vt l. petenda. &
Cy. Bar. Bal. C.
de temp. in int.
rest. hic alle. ta-
me possunt ma-
iores & longio-
res dare reo
quam actori gl.
est celebris in l.
sicut. §. sed si
queratur. in gl.
j. ff. si ser. vend.
quam ibi sequi-
tur Bar. & Bal.
de quo vide
Ber. de Belen.
in addit. Abb. in
c. duobus. de re.
& adde not. per
Dyn. & qua ibi
dico in addit. in
regul cum iura
par. §. eod.

Adde Lanfr.
de Oria. in cap.
quoniam contra
falsam. §. dilata-
tiones. nume. 4.
ver. sed pone. &
ibi posui in apo-
st. l. de preba. &
dixi in apost. ad
Pan. in procem.
decre. nu. 8. ver.
in glo. in versu.
qua cassante.

4 Actor reo iudicem suum auferre potest.
5 Reus an audiri debeat probare volens ad se pertinere si ac-
tor in probatione defecerit.

NON licet actori quod reo licitum non existit.

REGVLA XXXII.
LEGISTAE ponunt exemplum istius regulæ, q. si actori petenti datur dilatio propter testes, ergo & reo, quod exemplum locum haberet si regula poneretur affirmatiue: videlicet quod licet actori. licere debet & reo, & multo plus vt patet in exceptionibus opponendis. §. eo. c. nullus. & ff. eo. l. nemo. et iis. Et in numero dilationum: vt C. de temp. in integ. rest. l. petenda. & ff. de fer. l. in pecuniariis. & in pluribus aliis. ¶ Est ergo exemplum conueniens vt si denegatur reo potestas producendi testes post didicita testificata ergo & actori. vt in auth. de testi. §. illud tamen. col. vij. quia communiter loquitur de vtroque. quia rei conditio fauorabilior est, quam actoris. Item si reo non licet reuocare procuratorem post litem contestatam: ergo nec actori. vt ff. de procu. l. post litem. l. quæ omnia. ¶ Opponi autem potest ad regulam dupliciter. & de duobus queri potest. ¶ primo, quia videtur q. plus liceat actori quam reo, certum est q. reus non potest ordinarium suum recusare. C. de iuris d. omnium iu. l. nemo. & tamen actor eligere potest vnum de pluribus ordinariis rei. & consequenter aliu recusare. vt C. de epi. & cler. l. cum clericis. in princ. Sed dici potest q. cum omnis diffinitio in iure nostro periculosa sit. sicut & pleræque fallunt quandoque. & hec ita. ¶ Item opponitur q. actor potest auferre reo iudicem suum per rescriptu ad extraordinarium iudicem impetratum: vt C. de dilat. l. si quando. Et tamen non licet reo super hoc rescriptu impetrare. vt in auth. vt omnes obe. iu. §. hæc considerantes. col. v. & C. vbi de cri. agi oportet. auth. qua in provincia. Solutio vt in princ. Querri autem potest si actor sit paratus probare de iure dominij rei de qua agitur, & reus eodem tempore super iure dominij probationes offert, quis eorum praeferendus sit in probando? & videtur q. reus: quia in iure pari fauorabilior est eius causa. vt j. eod. cap. in re pari. & ff. de verb. oblig. l. si seruum. §. sequitur. & de doli excep. l. apud Cellum. §. Marcellus. & videtur expressum C. de inoff. testa. l. liberi. & ff. de prob. l. circa. & de liber.

caus.

Adde quod idem tenet Ang. Aret. in §. si minus. col. vij. versicu. quomodo. inst. de act. pro quo alleg. tex. in Exceptionem. cum ibi not. per glo. & doct. C. de prob. & hoc in causis ordinariis: secus in causis summaris: quia tunc dilaciones debet ab-
tineri, & terminus ad probandum pariter dabitur reo, & actori. vt habetur in cle. sape. de verb. sign. secundu eum. & ita tenet gl. Bar. & Bal. in l. circa. ff. de prob.

caus. cum necessitas. sed credo sequendam esse opi. Azo. videlicet q. ex ordine primo recipiantur probationes actoris, postea probationes rei. a argu. C. de fal. l. fin. ¶ Item solet queri an quid in qualibet causa audiatur reus, si velit probare rem ad se pertinere actoris in probatione deficientes: & videtur q. non: quia cum in vtroque casu sequatur absolutoria. vt C. de eden. l. qui accusare. & de rei vend. l. vlt. & inst. de interd. §. cum modum. videtur sua non interesse, & propterea nõ audiendus. C. de prob. l. ad probationem. Sed dicendum est sua interesse: quia si probat rem suam esse consequitur ius b agendi. aliis con-
sequitur solum ius excipiendi: vt ff. de inretu. l. sed si pos-
fessorii. & ideo audiatur. arg. ff. de prob. l. circa. §. de proba-
tioniam contra. & quia regulariter quod licet actori li-
cere debet reo, vt dictum est.

In reg. Mutare. Argumenta.

- 1 Eligens, consilium mutare non potest in detrimentu electi.
- 2 Mandatum reuocare licet, & consilium mutare.
- 3 Variare licet quandoque, & sic consilium mutare.
- 4 Variatio quando & in quibus permittatur.
- 5 Filius qui hereditatem paternam repudiavit, an possit ad eandem restitui.

REGVLA XXXIII.

**MVTARE consilium quis non potest in alte-
rius detrimentum.**

¶ **I**N eligente commodè poni potest exemplum, qui non potest mutare consilium in detrimentu electi post scrutinium publicatu, cum per electionem quæsitum sit

Inn. in c. ex conuisione. de rest. spol. sed Host. ibi tenet contrarium. & Bal. in d. l. circa. in antiqua lect. & Abb. Steu. in d. c. ex conuisione. in iij. q. post plura verba tamen Flor. in d. l. circa. ad fi. dicit q. opi. Dyn. & sequacium est vera & communis. vnde dicit ibi Bar. q. ad eligendas opi. debet ad clausula nõ se astringens, de qua dixi in reg. nullus. in prima addi. Adde Bal. in materia in d. l. frustra. in ij. oppo. de proba. C. & Ang. Aret. in §. j. col. pe. ver. in gl. dicat & ibi Taf. de May. col. xix. inst. de act. & Abb. & Fel. in c. cum caulian. in princ. de re iud.

electo

A Adde Bart. & ibi Alex. in addit. in l. cum quis. §. si debitorem. ff. de solut. & pub. chrē Felin. in c. ex parte decani. col. viij. cum seq. vsque ad fin. de rescrip. vbi videat quando reuocatio procuratoris non fuit notificata parti vel procuratori ad recipiendum debitum vel renuntiandum beneficium in manibus superioris constituto noceat. & ibi bene no. plures ampliationes & limitationes ad cle. j. de renun. & Lu. do. Bolog. in ca.

auditis. de prec. & in c. ij. eo. tit. in primis interpret. & Hippo. de Marf. in suo sing. lviij.

Adde an procurator reuocatus obliget dominum ipsum, & dic q̄ sic. per tex. singulare in l. sed & pupil. in l. sed. versic. sed alius. iuncta sua glo. ff. de instit. quoniā ad hoc pro singulari refert Ro. sing. suo cccclxxij. incip. variat cōtinuē. Et an procuratori ad negotia cōstituto absque notificatione, an dānificatus possit agere ad interesse cōtra reuocatē. & dic q̄ ager act. de dolo. vt est casus singul. in l. quidam debitor. iuncta glo. in versic. l. secundum Barto. & Ludouic. ibi ff. de dolo. refert & sequitur Roman. singular. cclxxvij. incip. procurator ad negotia.

B Adde quando quis possit mutare consilium Bal. consi. ccllij. lib. ij. & Dy. & ibi Bar. in l. de rebus. & ibi Alex. in addi. ff. rerum amo. & Bald. & mod. in l. si cum dotem. §. eodem tempore. ff. solut. mat. Et not. quōd licet consultori qui malē consulit mutare consilium vt not. Bald. in l. fin. §. fed cum in secundam. C. de furr. & ibi Alex. in addi. & Bal. Ioan. Fab. & Ange. Aret. in §. his itaque. in fin. in d. iusti & iure. & Barto. in l. serui electione. in prime. ff. de leg. j. & in l. si sterilis. §. fin. ff. de act. emp. Et in varietate do. cto. & sanctorum quid tenendum, vide Felin. in cap. ne inmita. ccl. j. versic. fallit it. de consil. & in cap. j. de præsumpt.

O Filio, etiam emancipato, quia hodie bona suorum extensa ad omnes liberos paternam

paternam, licet videatur semel repudiasse: vt ff. de colla. l. nonnunquam. & de iure delib. l. si quis seruus. & C. de repu. haredi. l. si. in secundo casu variatio admittitur: vt d. l. si sterilis. §. fi. & rer. amota. l. de rebus. Tertio casu reprobat: vt ff. de procu. l. in causæ. & de vsur. l. Caius. & de dam. infest. l. prætor. §. vnde quæritur. & de admittuto. l. cum quæritur. Dyn.

In reg. Generi. Argumenta.

- 1 Generi per speciem derogatur in legatis.
- 2 Legato generis quo casu per speciem non derogetur. & nu. sequen.
- 3 Legatum de duabus statuis marmoris, & item de omni marmore factum, qualiter intelligendum.
- 6 Genus quando restringatur per speciem, aut contra.
- 7 Specierum enumeratio quando genus restringat ad enumeratas.
- 8 Species quando dicantur enumerata gratia dubitationis tollenda.
- 9 Legatum horti instructi qualiter debeat intelligi.
- 10 Genus an quandoque deroget speciei.
- 11 Enumeratio generalis specierum an operetur idem quod specialis.
- 12 Species an restringat genus in institutionibus.
- 13 Substitutio specialis an deroget generali.
- 14 Contractus specialis quando deroget generali.
- 15 Constitutio generalis pontificis Romani non derogat specialibus statutis locorum.
- 16 Constitutio non extenditur ad nō recitata, & qua in facto alieno cōsistunt.
- 17 Rescriptum speciale derogat generali.

REGVLA XXXIIII.

GENERI per speciem derogatur.

EXEMPLA istius regulæ poni possunt in legatis, & in substitutionibus & contractibus & in legumlatoribus, & in rescriptis. † In legatis, quia si testator legauit vni speciei, & alteri genus, generi per speciem derogatur ff. de leg. iij. l. vxorem. §. felicissimo. & l. seruis vrbans. §. vlt. Item si legat libertis alimenta in genere, & vni libertorum legat alimenta in specie, ille cui legatur in specie, non admittitur ad legatum generale: vt ff. de alimen. & ciba. leg. l. alimenta. §. basilicæ. & l. Stichus. in prin. Sed opp. & videtur quōd generi per speciem non derogetur.

2 † Nam si testator legat vni genus, & eidem speciem, per enumerationem specierum non derogatur legato generis: vt ff. de fund. instru. l. quæritum. §. vltimo.

Adde ad nota. hic per Dyn. quando in legatis per speciem generi derogatur pulchre Bar. in l. quæsitum. §. vlt. de fund. instr. hic alleg. qui late tractat hanc materiam per quatuor quæstiones prius pro euidencia materia declarando qualiter hic assumatur genus, species, & individuum. & in hac materia vide ibi Alexan. in addit. & hic Io. And. & Moder. & Bar. in l. si dominus. ff. de leg. j. Abb. Sicu. in c. j. & Latius in c. pastoralis. §. quoniam. col. j. de rescriptis & ibi Fely. in princ. & vide Doct. in sequen. addit. & Bar. & Alexan. in l. j. §. hoc autem. ff. de nouis oper. num. & vltra prædicta in legatis, vide Dynum in l. cum quæstio. C. de lega. & Bart in l. alimen. §. basilica. §. l. libertas quos. in princ. & l. Stichus. ff. de aliment. & cibari. lega. & Bald. in l. Titia textores. in princ. ff. de lega. j. & in materia, Ludo. Bolog. in l. quoniam. C. de conueni. sicut deb. libr. x. in primis interpretat. & Bal. consi. xxx. ij. incipien. ad euidencia. versu. ij. præmittendū lib. j. & in consi. lxx. & in consi. clx. eod. lib. & in consi. cccclxxxv. col. ij. lib. iij. & Abb. Sic. in c. ex parte. ci. j. de of. dele. & Pau. de Cast. in consi. clxxxvij. in nouis & Ang. in consi. cccclv. in j. & n. col. inci. quæstio prædicta.

¶ Dicunt a quidā quod aut legatur vni genus, & alteri species, & tunc generi per speciem derogatur: aut legatur vni & eidem genus & species, & tunc generi per speciem non derogatur, quasi species ex abundantia videatur apponi: vt in l. quæsitum. quod falsum esse aperte apparet: quia in l. cum de lanionis. §. si cui fundum. & §. quidam. & §. sarpe. in prin. ff. de fun. instru. eidem legauerat genus & species, & tamen generi per speciem derogatur, quia legatum generis restrictum videtur ad species enumeratas. & idem probatur de supel. leg. l. legata. & ideo videtur latius distinguendum quam Glo. iuris ciuiliis distinguat: quia aut testator legat vni genus, & alteri speciem: aut legat eidem genus & speciem. si vni genus, & alteri speciem, generi per speciem derogatur: vt d. l. vxorem felicissimo. siue primo genus, & postea species: siue primo species & postea genus legatur: vt ff. de manu. testa. l. si peculium. & d. l. quæsitum. §. vlt. In secundo casu, scilicet legat quando eidem genus & speciem, aut extra legatum generis enumerat speciem: aut enumerat individua, quæ sub certa specie eiusdem generis continentur. si enumerat individua, enumeratio operatur quod legatum generis non extenditur ad alia individua quæ sub eadem specie continentur, siue præcedat legatum generis & sequatur enumeratio individuum, siue e contra. ¶ Verbi gratia: lego Titio duas statuas marmoreas. Item omne marmor. Et licet similes statuas marmoreas habeant, nulla cedit in legatū præter duas: vt ff. de lega. ij. in l. hæres meus. §. j. & de fund. instru. l. cum de lanionis. §. si cui fundum. & de auro & arg. leg. l. j. §. item si duo. Si verò enumerat species individua continentis: aut primo species, & postea copulatiue genus: aut e contra à primo

genus, & postea species. Primo casu videtur ampliare legatum & non restringere: vt ff. de leg. iij. l. hoc legatum. & l. ea tamen.

¶ Sed contra istud membrum distinctionis videtur aperte ff. de vino triti. & oleo leg. l. si §. cui dulcia. a ¶ Nam ibi primo enumerantur species, & postea genus: & per enumerationem specierum restringitur significatio generis. sed illud ibi non contingit propter enumerationem præcedentem specierum: sed propter naturam copulatiuæ, & rei copulata: vt ibi apparet dum dicit, ex collectione vini, &c. & arg. de fundo instru. l. sape. §. Caio. Secundo casu quando primo genus, & postea species, & tunc habet locum distinctio glossæ iuris Ciuiliis posita in præalleg. l. quæsitum. §. vltimo. quia aut species enumerantur ab errate, aut à sciente: si ab errante, enumeratio nihil operatur. & ideo legato generali relicto non videtur detractum: vt ff. de supel. lega. l. legata. in prin. si à sciente, aut causa dubitationis tollendæ, aut causa limitationis, aut dubitatur. ¶ Primo casu species ex abundantia enumerantur: quia potius ad maiorem euidenciam videntur enumerari: quam vt derogetur legato generis: vt ff. de auro & arg. leg. l. pediculis. §. Labeo. & ff. eo. l. quæ dubitationis. Secundo casu legatum videtur restringi ad species enumeratas, & ideo genus ex abundantia exprimitur, cum eius expressio nihil operetur: vt de fundo instru. leg. l. cum de lanionis. §. quidam. & l. Sciz. in prin. & de supelle. lega. l. legata. j. j. & iij. responsio. ¶ Tertio casu quando dubitatur, dicendum est potius quod gratia tollendæ dubitationis videatur exprimere species, & ideo legatum generis non diminuitur: vt d. l. quæsitum. §. si quis fundum. qui proprie loqui videtur in casu dubio. Quid autem si vni legatur sub nomine vniuersaliori, alij sub nomine minus vniuersali: dico q. vniuersaliter habetur loco generis, minus vniuersale habetur loco speciei: & ideo per minus vniuersale derogatur vniuersaliori, sicut generi per speciem. ¶ Verbi gratia: si filio legat hortū instructum: filia verò argentum muliebre quod in horto habuit, illud ad filiam per-

in versu tractatus, post Alexan. & alios. ff. de fundo instruct.

¶ Minus. Idem Alex. consi. lxx. nu. 7. lib. vij. vbi in anst. dixi. Phi. Deci. consi. xvij. col. j. cōs. xliij. in si. consi. cccclxxij. nu. 4. Hier. Grat. cōs. cxxxvij. nu. 14. lib. ij. C. M.

A Adde Bart. in l. quæritum. col. iij. ver. venio ad secundam q. & videtur hic esse defectus in distinctione Dy. vt potes videre. vide Bart. in l. si consil. de adoptio. & Dyn. in l. Titia. §. qui Marco. alias in capite. l. qui Marco. ff. de an. leg. & in l. doli clausula. & ibi Ioã. And. l. mol ff. de verb. obli. post Bar. & Bal.

B Secundo. Quod sit illud & tertium membrum superuacuum, & accipitis laboris existimatum, & Alberic. Bar. & alii antiquis supplere, cum istæ distinctiones erronee sint, quia ex particularibus exemplis legum, quæ non sunt factæ ad finem regularum perperam fabricant distinctiones, omnia complectentes, sed circumstantiæ sui cuiusq; casus attendendi debent. vt sepe dixi. C. M.

C Adde ibi Bar. Bal. & Alex. & Bar. in d. l. quæritum. §. vlti. & Bar. in d. l. ff. ad Trebel. aliter soluit arg. quam Dyn. hic, vt ibi per eum vide.

tinebit: vt ff. de fun. instr. l. quæritum. §. quæritum. & arg. de leg. iij. l. vxorem. §. codicillis. & de pecul. l. seruo manumisso. & de auro & argen. lega. l. j. §. idem cum alteri. Item opponitur ad regulam, & videtur quod speciei per genus derogatur, & non e conuerso: quia si primo lego alimenta quibusdam libertis, postea lego alimenta omnibus, per generalem videtur esse recessum à speciali: vt ff. de alimen. lega. l. libertis. Dicendum est quod aut generale & speciale exprimuntur in eadem voluntate, aut in diuersis: si in eadem voluntate, tunc specialis derogat generali, siue præcedat, siue sequatur: vt ff. de alimen. lega. l. alimenta. §. Basilicæ. & l. Stichus. in princ. Si in diuersis, posterior derogat priori: vt dicta l. libertis. in prin. Secundo b casu siue exprimatur in eadem voluntate, siue in diuersis: item siue præcedat generale, siue speciale, speciale derogat generali: vt ff. de lega. iij. l. vxorem. §. codicillis. in tertio casu videtur neutrum alteri derogare. ff. de alimen. leg. l. alia. in fine. de annuis lega. l. Titia. §. qui Marco. ¶ Item opponitur, & videtur quod specierum expressio generalis nihil operetur: quia quod operatur expressio singularum specierum, operatur solis existimatum, la expressio generis sub qua species continentur: vt ff. de lega. iij. l. si chorus. in prin. & de vsu & habita. l. si ita. in princ. Responden & dico quod vbi solum genus exprimitur, tunc perinde habetur ac si exprimerentur singulæ species in genere comprehensæ, vt in præleg. l. si chorus. sed vbi exprimitur genus & species, habet locum distinctio supradicta. ¶ In substitutionibus autem posset poni hoc modo exemplum: pone, testator instituit patrem & filium in solidum in vna parte, & eos inuicem substituit. Secundo instituit alios hæredes ex reliquis partibus. Tertio dicit, omnes inuicem substituo. ista enim substitutio generalis, non extenditur ad patrem & filium, qui erant in uicem substituti: vt ff. de vulg. & pupil. subst. l. cohæredi. §. qui patrem c. ¶ Sed contra hoc videtur ff. de ad Trebel. l. vlt. vbi per substitutionem specialem non derogatur generali. Sed ibi erant species substitutionis diuersæ: quia prima specialis erat vulgaris siue reciproca, secunda generalis erat & fideicommissaria. sed in §. qui

patrem.

A Adde quando in dispositioibus legalibus specialis deroget generali. Dyn. & quæ ibi dixi in addit. in regula, possessor. fol. 17. Barto. & Alexand. in l. j. §. hoc autem, de no. oper. nuntia. & Alex. in consil. xix. colum. verlicu. vltra prædicta, lib. 2. j. & Barto. in l. libertis quos. in princip. ff. de aliment. legat. & in l. sanctio legum. ff. de pænis. & ibi Alexand. in addit. & quod Bald. Angel. & Salyc. in l. qui sepulchra. C. de sepulch. viol. & Angel. Aretin. in tract. Malef. in glo. capti à spaciulis. in ij. questionibus. & ibi Arg. Aretin. & Bernar. Landrin. in addit. & Bald. consil. ccxx. col. penult. verficu. quadam alia fuerunt. lib. iij. & vide amplè per Doct. 3. proxime alleg. quædo pœna itarum tollat pœnam iuris communis, vel eorum. de quo vide quæ dixi in §. xvj. in gloss. j. de iurisdic. omnium iudic. & Barto. in disputatione sua incipiente in Pisanæ ciuitatis. colum. ij. verficu. vj. & Barto. in l. de quibus. ff. de lega. col. iij. ver. eppo. ad fi. & ibi Alexand. in addit. & etiã Barto. in colu.

patrem specialis & generalis erat eiusdem generis, quia vtraque vulgaris siue reciproca, & ideo generali derogatur per specialem. ¶ In contractibus autem parer exemplum. ff. de verbo. oblig. l. doli clausula. & l. stipulationes commodissimum quia si stipulor ab aliquo librum scribi de die, & non de nocte, per se, & non per discipulum, & dolum generaliter nõ committi, & ipse scribat per alium æquæ malum, non per discipulum, committitur stipulatio ex generali clausula de dolo: sed ad casum in stipulatione expressum non pertinet. In legumlatoribus patet exemplum. ff. de pœn. l. sanctio legum. a Item s. de constit. c. j. lib. vj. ¶ vbi per constitutionem generalem editam a Romano Pontifice, non derogat specialibus statutis rationalibus aliorum locorum, nisi in constitutione generali contrarium caueatur expressè. Sed contra videtur ff. de sepul. viol. l. iij. §. diuus. vbi per rescriptum imperatoris sequens, derogatur consuetudini speciali alicuius loci: sed prout variis modis text. intelligitur. potest variè responderi. Vel potest dici quod s. de constit. c. j. est ius nouissimum iure canonum introductum, & rationabiliter: ¶ quia statuta locorum & consuetudines in facto consistunt: & verisimile est Roma. Pontificè ignorare ea quæ in alieno facto consistunt: ideo non videtur voluisse constitutionem extendi ad ea tollenda quæ ignorauit, cum constitutioni extendi non debet ad tollenda ea de quibus constitutus non cogitauit, vel non est verisimile cogitasse. Arg. ff. de transac. l. cum Aquiliana. & l. qui cum tutoribus. §. j. & §. fi. & l. non est ferendus. & de coarhen. empt. & vendit. l. in lege. & de acquir. hæredit. l. nec is. & l. si is

ij. in princip. ponunt quod consuetudines consistunt in facto, & maxime per Barto. & Alex. ibi in addit. in ij. q. & amplè ibi per Doctorem modernos, & Doctorem in l. j. C. quæ sit longa consuetudo.

Adde deductis hic, Bal. omnino in Lea quidem, ad fi. & quod ibi posui in apostil. ad ipsum. in ver. generalis infamia. C. de accusat. & ad materiã statutorum, an generale restringatur per speciale, vide omnino Alex. consil. suo c. ij. & seq. volu. iij.

M 3 ad quem,

▲ Adde Abb. & Pely. § in j. & ij. addit. alleg. Et quid in privileg. vide text. in q. veniens. de prescript. cum ibi plenè not. & Ludo. Bolog. in dicta l. quoniam. de co. ue. sic. deb. & ad omnia dicta hic per Dyn. vide Angelin. in consil. ex. col. i. verlic. porrò. & in consil. cccxxij.

Adde bonà text. quod & ibi not. in l. alimenta. §. basilica. ff. de ali. leg. & in l. ha. res. §. j. ff. de fun. do in truci. Bar. in l. si servus cõmunus. ff. de sti. pul. seru. & pe. trus de Perus. in tract. de quarta episco. c. ix. col. viij.

Ad quem. ¶ In rescriptis patet etiam a quod speciale de rogat generali. vt §. de præbend. c. dudum. & c. quam. a. us ubi. lib. vi. quæ dicta sunt superius in legatis trahi possunt facile ad rescripta. Dyn.

In reg. Plus semper. Argumenta.

- 1 *Quarta bonorum debetur. si eandem legare intendens dimidiam errore scripserit.*
- 2 *Sententia à pluribus lata, valet in eo, in quo omnes consenserunt.*
- 3 *Absolutus à fundi petitione, præsumitur absolutus à qualibet eius parte.*
- 4 *Stipulatio inutilis est si de vno respondeatur de duobus alternatiuè interroganti.*
- 5 *Stipulatio redditur inutilis per aduersitatem qualitatis.*
- 6 *Imperii merù & iniurisdictionis sunt species abinuiçè distinctæ.*

R E G V L A X X X V .

P L V S S E M P E R I N S E C O N T I N E T Q U O D E S T M I N U S .

¶ Vt ecce si testator intendens legare quartã partẽ bonorũ, scripsit dimidiã, debetur ei quarta, quia dimidia inest: vt ff. de leg. j. l. qui quartã. & de hæred. insti. l. quoties. §. sed si maiorẽ. Item si volens stipulari interrogo de x. & interrogatus respondeat de x. valet stipulatio de decẽ, quia maiorĩ summã minor inest: vt ff. de verb. oblig. l. j. §. si stipulanti. ¶ Item in sententiã, quia si vnus arbitrariũ condemnat in xv. alius in x. & alius in v. valet sententiã in: cum hæc regula vt not. glo. quam faciunt singuli, ibi Angel. Alexand. illustri doctor Francisc. de Aret. in j. col. & Lud. Bolog. in suis prim. interpret. in d. §. si stipulanti. Item in l.imita secundum Alexand. in consilio clxxx. col. vi. verfici, nec etiam. vol. v. nisi diuerfa & separata: sint depositiones, & vna facta de maiori, & alia de minori: quia tũc in maiori summa non comprehenditur minor. vt Lex factio. §. item quæro. ff. de vulg. & pupil. substit. vt ibi vide per Moder. in d. §. stipulanti. & Dyn. j. in reg. in toto & decisi. Capellæ Thol. c. viij.

Potes in super limitare vltra limit. hic positã & alias quas ponit Alex. in Lex factio. §. item quæro. ff. de vulg. & pupil. & in l. Sempronius Proculo. ff. de leg. secũdo. vt per Panor. in c. si de vulg. peti. scilicet hæc regula non procedere quando negatiuè profertur, & ita not. Archud. iij. q. ix. c. nihilominus,

quinq;

▲ Adde ibi Bart. Pau. de Cast. Imol. & Alex. pulchrè. & in d. §. stipulanti. q. magis vitiat diuersitas in qualitate quã in quantitate. & ratio est secundum Barto. & Docto. in d. §. si stipulanti. quia diuersitas in qualitate inducit diuersitatem circa substantiam obligationis. vt sentit hic Dyn.

▲ Adde an iudex maleficiorũ cognoscat de causa ciuili. vide Inn. in c. cũ oporteat. de accusat. & Bal. & Bar. in l. pen. ff. de calũ. & Barto. & ibi Ateu. in addit. in l. interdũ. §. qui firem. ff. de fur. & Cy. in l. si quis ad fundũ. C. ad l. Jul. de vi pub. & Bal. in l. testamen. & ibi Docto. C. de testa. & Ang. Are. in post. gloss. in v. b. tramites. in pro. in l. si tut. col. v. lri. & Bal. & Lud. Bolo. in secũdis interpretat. in l. solemus. §. latrunculator. ff. de iudi. vbi dicit quod incideret bene potest cognoscere.

Adde in quantum dicit iudicẽ maleficiorũ posse cognoscere incideret de causa ciuili. Tu dic hoc verũ viuẽte eo cõtra quẽ est inchoata causa criminalis, secus si moriatur quia contra eius hæredẽ pronuntiare non posset. l. diem functo. & ibi Bar. ff. de offi. assesso. secundum Rom. ling. cccxxv. incip. quæro nunquid, nec etiam contra tertium, vt no. singul. Barto. in alleg. §. qui firem. quod intelligo quando procedatur per viam accusationis, non autem per viam inquisitionis: vt not. Innocent. in capit. cùm oportet. de accus. lices Bald. contra in l. ea quidem. col. lat. vj. C. qui accusare non poss. & Alexand. in l. interdum. §. qui firem. §. allegat. ff. de furt. puro autem quod si tunc vocaretur iudex ciuiliu causaru q. iudex ma-

quinq; cùm in quinq; omnes cõsensisse videtur: ex eo q. plus semper in se continet quod est minus. vt hic, & ff. de arbi. l. diẽ proferre. §. si plures. & §. de arbi. c. j. lib. vj. ¶ Itẽ si sim absolutus à petitione totius fundi absolutus videor à qualibet eius parte, vnde in qualibet eius parte obstat exceptio rei iudic. vt ff. de excep. rei iudic. l. Iulianus. & l. si quis cũ totũ. & ff. de re. iur. l. in eo quod plus. & l. in toto. Itẽ si absolutus sum à petitione vniuersali vt hæreditatis petitione, obstat excep. rei iud. v. dicitur res singulas ex eadẽ causa. vt ff. de excep. rei iud. l. Jul. & l. si quis cũ totũ. & l. eadẽ rone. quia plus semper in se cõtinet quod est minus. ¶ Sed cõtra regulã est, q. si interrogo vtrũ promittas Stichũ aut Pãphilũ: & rñdeas de pãphilo tãtũ. stipulatio est inuulsi, q. interrogatio nõ videt præcessisse, ergo plus nõ semper cõtinet quod est minus. vt ff. de ver. ob. l. in ter stipulãte. §. si stipulãte. j. respõdo. Sed respõdeo, & dico q. ibi nõ impeditur stipulatio valere ex eo q. nõ videt interrogatio præcessisse de Pamphilo: præcessit enim cũ plus cõtineat in se minus: sed ideo impedit, quia cõcepta alternatiuè interrogatio de quolibet. videt cõcepta sub conditione, scilicet si alterũ nõ detur. ff. de opt. leg. l. cùm sita. in prin. ¶ Et ideo si rñdetur ad alterã purẽ, videtur inter interrogationẽ & respõsionẽ in qualitate diuersitas: quæ diuersitas qualitates reddit stipulationẽ inutilẽ. vt ff. de verb. ob. l. j. §. si quis simpliciter. Itẽ cõtra regulã est: quia si cõcedatur alicui merũ imperiũ, vt latrunculatori, cui non videtur cõcedi cognitio de re pecuniaria: b. ergo merum imperium quod est plus, non continet in se cognitiosem causarũ ciuiliu quod est minus, vt ff. de iudi. c. l. solemus. §. latrunculator. ¶ sed dicendum est quod

de accusat. & Bal. & Bar. in l. pen. ff. de calũ. & Barto. & ibi Ateu. in addit. in l. interdũ. §. qui firem. ff. de fur. & Cy. in l. si quis ad fundũ. C. ad l. Jul. de vi pub. & Bal. in l. testamen. & ibi Docto. C. de testa. & Ang. Are. in post. gloss. in v. b. tramites. in pro. in l. si tut. col. v. lri. & Bal. & Lud. Bolo. in secũdis interpretat. in l. solemus. §. latrunculator. ff. de iudi. vbi dicit quod incideret bene potest cognoscere.

Adde in quantum dicit iudicẽ maleficiorũ posse cognoscere incideret de causa ciuili. Tu dic hoc verũ viuẽte eo cõtra quẽ est inchoata causa criminalis, secus si moriatur quia contra eius hæredẽ pronuntiare non posset. l. diem functo. & ibi Bar. ff. de offi. assesso. secundum Rom. ling. cccxxv. incip. quæro nunquid, nec etiam contra tertium, vt no. singul. Barto. in alleg. §. qui firem. quod intelligo quando procedatur per viam accusationis, non autem per viam inquisitionis: vt not. Innocent. in capit. cùm oportet. de accus. lices Bald. contra in l. ea quidem. col. lat. vj. C. qui accusare non poss. & Alexand. in l. interdum. §. qui firem. §. allegat. ff. de furt. puro autem quod si tunc vocaretur iudex ciuiliu causaru q. iudex ma-

M 4 merum

merum imperium & iurisdicōio sunt species distinctæ & ad inuicem separata. vt no. ff. de iurid. om. iud. l. imperiū. & ideo vna concessa nominatim, potius videtur altera denegata. vt in §. latrunculator. arg. C. de procur. l. maritus. & de pact. conuen. l. si. & ff. de vulg. & pupil. sub. l. si ita quis. & l. si cui ex filio. & l. ex facto. §. item quero. hic autē loquitur de illo pluri sub quo minora continentur vel comprehenduntur, vt species, vel partes. & eodē modo responderi potest ad c. cui de non sacerdotali. §. de præben. quia posito etiam q̄ nō sacerdotalis esse maior quam sacerdotalis, concessa nō sacerdotali videtur sacerdotalis potius denegata: quia non se habet vt pars & totum de quibus loquitur regula, sed habent se vt distinctæ species inuicē separate.

leficiorū possidet de illis cognoscere. vt no. Angel. multum notabiliter in l. si vacantia. in ij. opp. ver. itē ex prædicis. C. de bo. vacā. lib. x.

In reg. Pro possessore. Argumenta.

- 1 *Possidere dolo desinens perinde tenetur, atq; si possideret.*
- 2 *Actio utilis & directa non differunt in substantia. & nu. 17.*
- 3 *Possidere qui dolo desijt, quo ad damnum suum possidere præsumitur.*
- 4 *Dolus per coniecturas probari potest.*
- 5 *Cautio de euicōio quando ei præstari debeat qui dolo possidere desijt.*
- 6 *Actio de euicōio an cōcedatur eo casu quo nō fuit cautio.*
- 7 *Actor an debeat cedere actiones ei, qui dolo possidere desijt.*
- 8 *Possidens quo discernatur ab eo qui dolo desijt possidere.*
- 9 *Possidere dolo qui desijt in actionem in rem sine cessione habeat. si æstimationem soluerit.*
- 10 *Solutio æstimationis habetur loco emptionis.*
- 11 *Debitor ad plura alternativē obligatus: eligere poterit quod soluere velit.*
- 12 *Æstimatio quando solui debeat, vel res ipsa restitui. & numero seq.*
- 13 *Æstimationem soluens cum non possideat, an citra cessionē habeat actionem in rem.*
- 14 *Possidere culpa desinens, quo differat ab eo qui dolo desijt.*
- 15 *Dominium vtile an censeatur ut habere, cui ceditur vel venditur actio in rem.*
- 16 *Dominium non acquiritur sine possessionis apprehensione.*
- 17 *Actio in rem transfertur translato dominio.*

REGVLA XXXVI.

Pro possessore habetur qui dolo desijt possidere. ¶ **T**SI dolo detulisti possidere rem, quam à te petebam, i vel petere proponebam, perinde teneris rei vendi. sicut tenereris si possideres. vt ff. de rei vendicatio. l. si autē. §. sed

A Adde Bart. Alexan. & Modern. Doctor. in quo differunt iurisdic. & imperium. & an iurisdicōio contineat in specie merum & mixtum imperiū in pluribus: vt ff. de iurisdic. om. iudi. Adde Barto. in l. quoties. ff. si famul. fur. fecid. dic. & Dy. in regula, bona fide. §. eodem. & Iaco. Butr. Bartol. & Ludouic. Bolog. in suis primis interpretatio. in l. si culpa. ff. de rei vendic. & Bald. & Ludouic. Bolog. in secund.

dis interpretat. in l. si res. ff. de rei vendicatio. in frequenti limitatione. Dyn. hic, quod qui dolo desijt possidere, non habetur pro possessore quo ad commodū suū, sed quo ad sui damnum. & vide Ang. Aret. in §. omnium autem. col. x. vers. in eadem. ¶ in fi. Iason. col. xvj. in sit. de actionibus.

A Adde, an qui dolo desijt possidere conueniatur vtili vel directā. Bart. & Flor. in l. electione. §. j. ff. de noxal. & Bar. no. in l. quāquam. §. Iulianus. ff. de aqua plu. arcen. & in rub. & ibi Bald. ff. de rei vendic. & Bald. Salicer. & Alexand. in l. curatoris. C. de negot. gest. & Cy. in l. vna. C. de alie. iudi. mutan. cau. & Ioan. Fab. in §. omnium autem. col. vj. vers. veniamus ad secundum. & ibi Ias. de Mayo. col. xvj. vers. veniamus nūc ad secundum. in sit. de actio. & ibi Dyn. & Abb. in c. i. de alien. mut. iudi. cau. col. ij. ver. ij. opp. & Io. Andr. & Phil. Fran. hic, & Io. de Ana. in c. cū sit. de sumo. & Fely. in cap. pen. in prin. de excep. ¶ Adde, an utilis & directā differant in substantia vel specie. & Ioan. Fab. in d. §. omnium. col. vj. vers. iuxta hoc. de actio. & Bar. in d. l. Titio. vers. ij. quero. & ibi Bal. & Moder. ff. de neg. gest. Cyn. in l. j. in j. q. & ibi Bal. col. iij. vers. modo venio. C. de act. & oblig. & Bar. in l. j. ff. de act. & obl. col. iij. c. Adde Ioan. Fab. & Ias. in §. omnium autem. col. xvj. vers. veniamus. in sit. de act. qui idem tenent. & Bar. in l. qui petitorio. in prin. ff. de rei vend. & in l. non solum. §. morte. colum. xiiij. ff. de no. oper. & Bal. in Procem. Decret. col. iij. & Inno. in cap. bonæ. el. ij. de postul. prælat. & Ioann. Andr. hic. in mercur. & Bartol. in l. fin. autem. §. si is qui. ff. de rei vendic. Bald. in cap. si. ad finem. de iud. Specul. tit. de emp. & vend. §. nunc dicendum. vers. sed nunquid. & Bart. in l. Fulcinus. §. quid sit latitare. ff. quib. ex cau. in possessionem eatur. quid de eo, qui nō per dolum, sed lata culpa desijt possidere, an dicatur pro possidente, vide Io. Fab. & Ias. vbi §. & Bart. in l. qui restitueret. ff. de rei vendic. & Bald. in l. vna. C. de alien. iudi. mutan. causa. & ad omnia supra dicta vide Ang. Aret. in §. præterea. in sit. de actio. & Fely. in c. pen. col. ij. ver. dum concluditur. & ibi Bal. & Abb. de excep. quando allegans possessorem dolo de sitisse possidere, teneatur probare dolum, & quomodo. & textu in l. dolum. & ibi Doct. C. de dolo.

▲ Adde gl. & Bar. in d. l. ex diuerso. §. petitor. ff. de rei vend. & gl. & Bar. in l. liti. in ij. q. ff. pro empto. & l. in depositi. & ibi vide Modern. ff. de re iudic. gl. & Barto §. propter res. ff. rerum amotarum.

▲ Adde gloss in d. §. petitor. qui tenet quoddam sic fed tu habes glo. in l. sn. ff. ex quibus cau. in possessionem eatur. vbi contra tenet. & Iac. But. ibi. & Barto. in d. l. liti. ff. pro empto. in ij. q. & in d. l. in depositi. & ibi Moder. ff. de re iud.

▲ Adde, & a. cob. Butr. in re. pet. l. si culpa. ff. de rei vendi. & Barto in d. l. in depositi. re. net contra Dyn. sed Alexand. ibi in princip. concordat eos, & dicens, quod rei vendicatio non debet cedi reo possidenti, qui soluit liti æstimationem, sed bene actiones personales. & sic debet intelligi Dyn. & in ceteris vero sequuntur Dyn. quando dolo desit possidere reus, non sunt sibi cedendæ actiones. & pulchre per Bart. & Alexand. in d. l. in depositi. Barto. & Doct. Modern. in l. si fullo. ff. de condic. sine caus. & Bartol. post gloss in l. si propter res. ff. rerum amot. sed an cedens vel vendens tenentur instrumenta sua ostendere, quibus cognoscatur de efficacia iurium suorum, vide text. & Bar. in l. Titius hæres. ff. de ac. emp. & vend. & ibi Bal. in consil. cel. lib. j. Lud. de Rom. in consil. ccij.

sumitur dolo desinere, & ideo cõuenitur ac si possideret, argu. ff. de rei vendicacione. l. si fundum. & ff. de ededo. l. quada. §. nihil. & ex quibus cau. in pos. eatur. l. ij. & no. eo. ut. l. Fulcinius. §. quid sit latitare. ¶ Quæri autē pot̄ circa materiã huius capituli. de pluribus quorū quedam nunquam reperiuntur sufficiēter determinata. ¶ Primum est, an ei q̄ dolo desit possidere, si cõueniat, & æstimationē soluat, debeat de euictione acaueri: & dicendū est quia habuit causã ab actore aut nō: si habuit, caueri debet. ut ff. de don. inter virum & vxorē. l. si donatæ res. in princ. aliã si non habuit causam, nō debet euictione caueri. ut ff. de rei vend. l. ex diuerso. §. petitor. & de condic. fur. l. si seruus. §. cauere. ¶ Secūdo queritur, an ex eo casu quo nō cauet possit nihilominus de euictiōe b̄ agi re euicta cõtra actore cui æstimationē soluta est: Et potest dici quod sic: q̄ æstimationē soluit, emere videtur. ff. rerū amo. l. si propter res. ergo licet nō fuerit dictū q̄ de euictione agat, nihilominus poterit agi. C. de euict. l. nō dubitatur. ¶ Tertio queritur, an p̄ actore debeãt actiones cedi ei qui dolo desit possidere? Et videtur q̄ quadi non debeant: ut ff. de rei vend. l. is qui dolo. & l. nec quasi. ¶ Econtra q̄ cedi debeant. ut ff. de re iudic. l. in depositi. ¶ Mihi videtur esse differentiam inter eum qui possidet & eum qui dolo desit possidere: q̄ qui desit possidere, aut culpa interueniente, aut dolo. Si culpa, debet actiones cedi. ff. de re iud. l. in depositi. si habeat causam ab actore: sed si non habeat causam ab actore, non debet cedi. ut d. l. is qui dolo. & ibi notatur. Si verò possideat. c̄ licet p̄ cõtinnaciã non restituat, & propterea iuramentū in lite delatū fuerit actori, æstimatione soluta actiones debet cedi. ut ff. de rei vendi. l. si res. ¶ Et ratio est, quia actor sibi imputare debet, cū possit petere p̄cise cõpelli possessio-

rem restituere: ut ff. de rei vend. l. qui restituere. & non petiit: sed cura dolo possidere desierat. hoc sibi imputari nō potest, & ideo facilius est causa excusandi eum à necessitate cedendi. Nam cum possideat, & actor petere poterat p̄cise compelli, & non petiit, sed magis æstimationem voluit, sua sponte alienasse videtur, & ideo cedere compelliur: ut ff. de rei vendic. l. eius rei. & l. hæc si res. sed cum dolo desierat possidere non sponte, sed ex quadam necessitate, & ideo cedere non tenetur: ut d. l. is qui dolo. ¶ Quarto queritur, an is qui dolo desit possidere, & æstimationē soluit, habeat actionem in rem sine aliqua cessione. text. enim dicit. ff. rerum amot. l. si propter res. quod in rem actio ei danda est: sed non apparet verū ipso iure, an per cessionem, & ideo videtur dicendum si res erat p̄sens: id est si possessor æstimationem soluens habeat possessionem tempore æstimationis solute, quod statim queritur sibi dominium, & ideo statim habet rei vendicacionem in habitu: a vt d. l. eius rei. & si certum petatur. l. certi condic. §. vlt. licet in actu non habeat nisi desinat possidere: ut notatur de hære. ved. l. fin. Et hoc apparet: ¶ quia æstimationis solutio pro emptione habetur: ut ff. rerum amot. l. si propter. & pro empto. l. ij. & l. iij. Sed si vendo tibi rem meam penes te constitutam, statim transferur in te dominium, quasi videatur tradidisse. ut in l. de rerum diuis. §. nihil. & ff. de acq. rerum dom. l. qua ratione. §. interdum. ergo si æstimationē recipio à te possessore, statim tibi possessori dominium acquiritur: sed si possessio nō erat penes eum qui æstimationē soluit: quia forte dolo desierat possidere, sicut cauetur in text. regulæ: tunc remaneat dominium penes me dominū, qui æstimationē recepit, & consequenter in rem actio, quam cedere teneor, si culpa desit possidere: secus si dolo, ut dictum est §. in proxima quaestione. & hoc in rei vendicacione directæ. Quid autē in vtili, infrã quaestione vj. dicitur. ¶ Quinto queri potest, quid si res rediit ad actorem, qui æstimationē recipit, & is qui æstimationē soluit, velit rem reuocare, & actor paratus sit restituere æstimationē, an excludat eum qui æstimationem soluit à petitione rei: & videtur quod sic. arg. ff. commoda. l. in commo. dato. §. si. & l. rem mihi. in princ. & de condic. sine causa. l. si fullo. Econtra videtur. ut ff. de rei vend. l. si culpa. & ideo Glossatores iuris civilis variant: quia dicūt in l. in cõmodato. §. si. ¶ q̄ est in electione illius q̄ æstimationē recipit verū restituat rem vel æstimationē: & hoc propter hoc est, quia cū alternatiue teneatur ad alterū: vt ibi patet in text. ergo secūdo regulã debet esse electio debitoris cõuenti: ut ff. de iure dot. l. ple runq; & j. eod. in c. alternatiuis. alij distingūt: quia si æstimationē soluit ille qui habet causã à domino: vt cõmodatarius & depositarius, fullo

& familes, tunc est in electione sua petere rem vel aſtimatione: aliàs fit electio domini, ad quẽ redit poſſeſſio: quia aliàs ſi dolo cõmodatarij, vel depositarij res abſit, & mihi eo nomine condemnetur, teneor ſibi cedere aſtiones mihi cõpetentes, vt ff. de rei iudi. l. in depositi. ſecus, ſi non haberet cauſam à me, vt ff. de rei vend. l. is qui dolo. & ita gl. in l. ij. ff. de condi. ſine cau. de rei vendic. l. culpa. & iſta diſtinctio videtur ſatis rationabilis. Mihi tamen videtur aliter diſtinguendum: ¶ quia aut tempore aſtimationis ſolute poſſeſſio rei erat penes eum qui aſtimationem ſoluit: aut non: ſi erat penes eum, dominiũ cõcepit pertinere ad eum. vt ff. de rei vendi. l. eius rei. & cõſequenter deſinit pertinere ad dominum qui aſtimationem recipit: quia nõ poſteſt eſſe apud plures inſolidum. vt ff. commodat. l. ſi vt certo. §. ſi duobus. & de caſtren. pecu. in l. hæreditat. §. pater. Si ergo is qui cõcepit eſſe dominus, petat ab eo qui deſiit in totum dominus eſſe, & poſſidere, neceſſe habebit reſtituere rem: nec auditur, ſi velit reſtituere aſtimationem. argu. ff. de rei vendi. l. qui reſtituere. quia cum ſponte ſemel aſtimationẽ recipit, cum poſſit præciſe conſequi rem: conſequenter videtur renũtiaſſe rei arg. ff. de lege commiſſo. l. ſi fundus. & de pac. inter emp. & vèd. l. cõmiſſariæ & ideo fruſtrà poſtea conatur retinere rem illam cui ſemel renuntiandu putauit. ar. ff. de ſtatu ho. l. liber homo. & C. de rebus cred. l. ſi quis iuſurandũ. ¶ Sed ſi non erat poſſeſſio penes ſoluentẽ tempore aſtimationis ſoluta: tunc dico aut apprehendit poſſeſſionem antequam rediret poſſeſſio ad dominum, aut non. Si reprehendit, ſtatim eſt ei quaſitum dominium, & deſiit pertinere ad eum qui aſtimationẽ recipit, quia rem habere non poterat probabiliter: & poterit habere locum diſtinctio poſita in præallegata. a l. A ij. de cõdi. ſine cau. vt diſtinguatur. Aut ille qui aſtimationem ſoluit, habebat cauſam à domino, aut non, vt dictum eſt. ſed ſi non apprehendit antequam rediret ad dominum, ſubdiſtingue: aut dominus ceſſit actionẽ ſoluenti, aut non: ſi ceſſerat, habet neceſſe reſtituere rem: vt ff. de rei vend. l. ſi culpa. circa ſi. non ceſſerat, eſt in electione ſua reſtituere rẽ vel aſtimationẽ quã percipit. vt d. l. in commodato. §. ſi. & hoc caſu poſteſt propriẽ locum habere gl. ibidem poſita, quã concedit electionẽ conuenito. ¶ Sexto quaeri poſteſt, an ille qui ſoluit aſtimationem

¶ Adde, quod Bartol. in d. l. ſi ſullo, quã eſt ij. ff. de condi. ſine cau. in ij. oppo. dicit Dy. hic diuinarẽ quantũ ad d. l. ij. & vide ibi Bal. maximẽ Fulg. & Mod. & Bar. & Doct. in l. in cõmoda, vbi dicit, tres eſſe aſtiones quã cõpetunt huic qui ſoluit aſtimationẽ: videlicet actio ex eo contractu, conditio ſine cauſa, & rei vendic. & adde Bartol. & Bald. poſt Iac. Butr. in d. l. ſi culpa. & quod no. Bal. in conſ. cccxvj. libro ij. & decif. Capellæ Thoſ. notab. ecvj.

¶ Adde Cyn. in l. vna. in vlt. q. de alic. iudic. mutan. cauſ. facta, & in l. cõrti iuri. C. de hæred. vend. & Bal. in d. l. ſi culpa. ff. de rei vend. & Bart. in l. j. col. v. verſi. quãro ſi vtilis cedatur. ff. de act. & oblig. & Bald. in Lex nominis. C. de hæred. vendicatio. & Felin. poſt Abba. Sicul. & Doctor. antiqui in dicto cap. penult. de exceptionib. in principio.

cum non poſideret, quia culpa fortẽ vel dolo poſſidere deſiderat habere vtilem in rẽ ſine aliqua ceſſione: a quod non videtur. quia lex dicit actionem cedendam: vt dicta l. hæc ſi res. & l. ſi culpa. & ff. de rei iud. l. in depositi. ergo ſine ceſſione non datur: quia ſi ipſo iure ſine ceſſione daretur, ſuperuacua foret ceſſio. & propterea nõ faciendã: vt ff. vt legati nomine caueatur. l. hac ſtipulatio. §. diuus. Azo autem dicit in glo. quã eſt in eo. tit. l. eius rei. & prædicta l. ſi culpa. quod vtilem in rem habet, quia ius actoris emiſſe videtur, dando litis aſtimationem. vnde tanquam emptor habet vtilem. vt C. de hæred. vend. l. ſi. emptorem autem conſtat habere vtilem ſine aliqua ceſſione: b vt eo. tit. l. emptor. & l. poſtquam. & l. verõ. & no. C. de leg. l. ex legato. ergo is cui dolo deſiit poſſidere habet vtilem aſtimatione ſoluta ſine aliqua ceſſione. ad arg. q̄ ceſſio fit ſuperuacua. patet reſponſio: quia per ceſſionem incipit habere directã nomine cedentis, quam ſine ceſſione nullo modo habet. ergo nõ eſt ſuperuacua. ¶ Item contra Azonem, quia ſecundum hoc non videtur differentia inter eum qui deſiit culpa poſſidere, & cũ qui dolo, cum vterque habeat vtilem aſtimatione ſoluta ſine aliqua ceſſione. & tamen lex notabiliter ponit differentiam: quia vni dicit actionem cedendam, alteri non. vt in præalleg. l. ſi culpa. & l. is qui dolo. Sed dicas non eſſe differentiam quantũ ad vtilem quã ex ficta venditione datur: quia illã vterq; habet aſtimatione ſoluta. Sed differentia remanet quantũ ad directã cuius exercitiũ, per ceſſionem tranſfertur. quia cum ceſſio non fiat dolõſe, ſi ab actore cauſam non habeat: ergo vterq; poterit intentare directã. Ei autem qui culpa deſiit poſſidere, fiet ceſſio, & non poterit intentare directã. Item contra Azonem: ¶ quia non eſt differentia inter directã & vtilem: quo ad ſubſtantia imò vtilis & directã eſt eadẽ in ſubſtantia: ſiue eadẽ eſt ſubſtãtia vtilis & directã. vt ff. de neg. ge. l. actio. & no. C. de act. & obli. l. ij. Sed reſpondeo pro Azone: quia licet ſit eadem ſubſtantia vtriuſque, tamen diſſerre poſſunt accidente, ſicut homo ab homine. Accidere enim poteſt

¶ Adde quot ſunt caſus in quibus tranſit vtilis ſine ceſſione. gloſſ. & doctor. in l. emptor. & l. ex legato. hic alleg. & Cyn. Bartol. Bald. Sal. & Alexan. in l. qui ſtipendia. C. de ſiroturato. licet ſit regulare quod nõ tranſeat vtilis ſine ceſſione: vt l. ij. ff. pro ſocio. cum duabus ll. ſequent. & vide Bartol. in d. l. j. colũ. v. verſi. quãro an ex ſolo. ff. de actio. & oblig. & Doctor. in dicta l. qui ſtipendia.

▲ Adde q̄ per istam rationem procedentem tenet Dy. in l. si mihi. in princ. ff. de leg. j. q̄ quando cessionarius agit, debeat exprimeret utrum agat vtili vel directā, & idem tenet Bal. in l. j. q̄ vlt. C. de act. & obl. Alex. consil. cxxxv. ij. col. ij. ver. ij. ex alio vol. ij. de quo per Spec. tit. de procu. §. sequitur. ver. sed nunquid agens ex iure cello, qui tenet contra Dy. licet Io. And. ibi in add. sequatur Dy. sed Bart. in l. si duo rei. ff. de solu. di. cit. q̄ ex tenore libelli potest apparere an intendit directā vel vtilem. & vide ibi Alex. in add. Bar. sed queritur an cessionarius teneatur facere fidem de instrumento cessionis ante lit. contestatā vide Bar. & Bald. ubi i. qui dicunt q̄ si agit directā nomine cedentis, teneatur facere fidem: secus si vtili nomine suo. & ad prædicta omnia. vide Bar. in l. qui stipendia. C. de procur. & ibi Bal. quo ad primam q̄, quia quo ad vltimam tenet ibi in fi. q̄, etiam debet ante litis contest. fieri copia instrumenti cessionis, ex quo in libello fit mentio de cessione, nisi iure tunc se edere non possit: per no. per Inn. in c. j. de prob. & tenet Bart. in l. edita actio. quod no. quia ita solet praticari in curiis. & vide dec. Capel. Thol. cxcv. quādam tenet. licet contrarium teneat dec. Parla. Delph. ccccclxvj.

Adde quod notam in apoll. in præallegata dec. & in addit. ad Stylum Parlam. parte j. tit. an pars agens. ver. j. dixi in add. ad Bar. in l. postquam. si dies. in versu. teneatur post Alex. & alios. ff. de leg. no. caue. Feder. de Semis. consil. cxj. Alexā consil. ij. vol. ij. & Barth. Soc. in suo tract. fal. reg. cxij.

▲ Adde Bal. in l. per diuersas. in xj. q. C. mand. & Bart. in l. fi. de hæ. ven. Dy. Bar. Ang. & Imo. in l. j. ff. pro empto. ad q. domini Dy. vide Bar. in j. col. videndum est. in vlt. membro. ff. de act. & oblig. & Bal. in l. j. col. j. C. de alie. iud. mut. cau. & que not. Bart. & Lud. Bol. in l. fi. res. ff. de emct. & no. q̄ licet ex cessione cōpetat vtilis actio cessionario, non tamen vtile de dominio, quia sine traditione non potest queri vlt. traditionibus. C. de pact. & tenet Dy. hic. & Bal. in consil. cliij. in fi. versu. considerandum. lib. j. & quomodo cessionario debet formare libellum. vide Bar. in l. fina. C. de hæred. vend. ubi dicit q̄ debet dicere q̄ talis pertinet ad Titium iure dominij, vel quasi. & vide doct. s. all. & Bal. in l. i. culpa. & ibi Alex. in add. ad Bar. ff. de rei vend. & Bal. in l. eum qui. §. prætor. ff. de publ. & Dy. hic in fi.

Adde an procedat libellus ille peto tamen fundum quem dico ad me pertinere iure dominij vel quasi. Lanfran. de Oriani. in c. quoniam contra. §. petitiones. & ibi dixi in apoll. in ver. iure dominij. nu. 7. de prob. & Fel. in c. ij. col. vj. versu. ij. aggregatur. post Panor. ibi de libel. c. b.

mentorū inducit transfigurationem dominij; vt C. de dona. l. j. ergo cessio actionis in rem. Econtrā videtur q̄ non transeat, quia ad acquisitionem vnus iuris non sequitur acquisitio alterius, in cuius acquisitione factum verum requiritur, vt ff. de acquir. poss. l. cum hæredes. in princ.

19 ¶ Cōstat autem q̄ in acquisitione dominij requiritur verum factum, id est apprehensio possessionis: vt C. de pact. l. traditionibus. & de rei v. l. p. e. C. & ff. eod. tit. si ager. & de act. emp. & vend. l. Quintus. & de act. & obl. l. obligationum substantia. Ergo licet per cessionem acquiratur vtilis in rem, non propterea sequitur quod acquiratur vtile dominij. ¶ Dico igitur q̄ transferendo dominium, trāsferre videor actionem in rem quod pro dominio datur: vt dictum est s. in proxima q̄. sed econtrā cedendo actionem in rem, non propterea trāsferretur dominium. Et est ratio, quia dominium est causa rei vend. vt ff. de rei vend. l. in rem actio. Econtrā videtur, scilicet q̄ rei vend. non est causa dominij: sed ex dominio procedens, & ideo translato dominio translata videtur rei vëdicatio quæ ex dominio procedit & sequitur, sed nō econtrā, quia principale trahit ad se accessorium. vt ff. de fun. instr. l. fundi. §. si. sed econtrā accessorij non trahit ad se principale, vt ff. de vulg. & pup. subst. l. ex pup. & quib. mod. pig. vlt. hypot. sol. l. Lucius. Quomodo ergo intentat rei vëdicationem qui dominium non habet. cum rei vëdicatio deret domino tantum vt ff. de rei vend. l. in re actio? Respondeo, intentat vtilē ex persona cedentis propter dominium quod ad cedentem pertinet nomine tamen suo qui experitur, directam verò ex persona & nomine cedentis intentat. Dyn.

In reg. Vtile. Argumenta.

- 1 Electio canonica non vitatur per confirmationem inutile.
- 2 Donatio facta ultra quingentos aureos, non vitatur nisi quatenus modum excedit.
- 3 Compromissum factum in liberum & seruum vitatur propter adiectionem serui.
- 4 Vtile quando per inutile vitatur. & nu. seq.

R. E. G. V. L. A. X. X. X. V. I. I.

V. T. I. L. E. non debet per inutile vitari.

¶ H. V. I. S. regulæ innumerabilia inueniuntur exemplā. ¶ vt ecce, iure cauetur q̄ si præcedat canonica electio, non vitatur per quancunq; confirmationē quoquo iure inutile, vt s. de elec. c. si confirmationē. Item si dāno hæredem meū, & regē Franciæ decē dare, tenetur leges, licet regē Franciæ dānare non poterim, vt ff. de her. j. l. si duobus. §. hæres. Itē si pupillo contraheuti præbuit autoritatē vnus tutor verus & alius falsus, a valet nihilominus contractus ea ratione, quia vtile per inutile non vitatur.

▲ Adde q̄ si sint duo testes, quorū vnus est infamis infamia facti, vel aliā de iure inhabilis si & alter verò testis sit multū fide dignus, q̄ isti duo testes faciunt plenam probationem: quia intergrima fides vnus supplet imperfectionē alterius: vt not. Bald. in l. si quis ex argentariis. §. quid enim. in principio.

ibi Lud. Bolog. in suis primis interpretationibus. ff. de edend. & ibi Alex. col. ij. vers. ij. not. & idem tenet Ang. in consil. j. & And. Barb. repet. Ioan. in Ioan. ma. ca. Raynaldus. Card. de testamen. & Barth. Soc. de Senis. in l. Gallus. §. ille casus. col. penul. ff. de lib. & posth. Bal. & Fulg. in l. j. C. de testam. & Alex. in consil. lvj. vlt. col. vers. ij. pot. est. & in consil. ccxij. col. ij. vers. sic. sed artento. vol. ij. & Sal. in l. in bonæ fidei. col. x. C. de reb. cred.

dit. & Felin. in capit. testam. nom. col. m. ij. vertic. ij. nota. de testib. Et idē est in duobus notatis rogatis de vno actu, & vnus est habitus, & alter inhabilis, quod valet scriptura vt vide per Baldum & doctōr. in dicta lege si quis ex argentiariis. & addo Ioan. de Imol. in consilio lxxix. do. a. q. hac sit regula. cætera sint specialia. quæ solutio est plana & expedita: sed in omnibus specialibus esset ratio. in quibus cauetur qd vtile legatum vitiatur propter translationem in inutile: vt ff. de leg. j. l. planē. in prin. & de adi. lega. l. legatum. §. pater. & l. si transferā. & ff. de aqua quot. & asti. l. j. §. itē quaritur. vbi per translationē inseparabile vitiatur vtile per inutile. sed dicūt doc. aliquando a. q. hac sit regula. cætera sint specialia. quæ solutio est plana & expedita: sed in omnibus specialibus esset ratio.

pol. de Mar. in suo singulari. cxcvj. & quæ dixi in §. vj. & ix. in gloss. ij. de iurisd. omnium iud. in lib. Conuict. Biturigum.

Adde Felin. c. testamentum. col. ij. vers. sic. adde alium casum. de test. & do. meum do. Philip. Decium. consil. cxxij. col. ij. vol. j.

Adde ad istam regulam quando vtile vitietur per inutile. Io. Fab. & Ang. Aret. in ff. de iur. stip. §. quod si quis. & Bal. in l. certi conditio. §. quoniam. col. ij. vers. d. eimus. ff. si cer. pet. & ibi Alex. & Bar. in l. Gracē. §. illud. ff. de fideiuss. & solet recurri ad gl. ord. in l. pecuniæ fœnebris. ff. de vsur. & Cy. & Bal. in l. sancimus. C. de do. & Bar. in sua disp. incip. L. apus. col. ij. vers. vij. & Alex. & Fran. de Arc. in l. j. §. sed si mihi. ff. de ver. obl. vbi dant multas remissiones in hac materia præsertim per Alexan. in princ. & vide Spec. tit. de arb. §. ij. vers. si compromittatur. & tit. de app. vers. sed pone. & Abb. in c. cum tempore. de arb. & in c. Massana. in si. post gl. de elect. & Card. Alex. in c. turbat. & c. si quid. xxxvj. dist. Bart. in l. sponfus. §. j. ff. de denat. inter vir. & vxor. & Pau. de Cast. in consil. cccxxij. in antiq. & Io. Fab. in §. fideiussor. res. in ff. de fideiussoribus: & plura cumolata per And. Sicutum vulg. Barb. in repet. & Raynaldus. char. antepe. & seq. de testa. per Spec. in suo aureo repetitorio. tit. vitiarus: vel non. & Ang. in consil. cv. circa princ.

Adde ad hoc not. glo. adiectionem in l. si sibi. in ver. vtile per inutile. ff. de stipul. ser. Dy. in l. Gracē. in ver. an vtile per inutile. ff. de fideiuss. Pan. c. dilectus. nume. 6. in ver. per inutile. de preb. Rom. consil. ccccxxvj. Bart. in l. que testamentum. in vers. vtile per inutile. de leg.

tionem

tionem specialitatis probabilem assignare.

¶ Alij dicunt quod aut vtile ab inutili separari possit, aut non. Primo casu vtile per inutile non vitiatur. Secundo casu vitiatur: vt de aqua quotid. & asti. l. j. §. item quaritur. & §. Trebatius & not. ff. de vsur. l. pecuniæ fœnebris. de condi. furt. l. si seruus. §. bona. & C. de agric. & censit. l. quemadmodum. vbi determinatur aperte quod parte indiuidui irritata totū irritatur. Contra quam solutionem videtur ff. commu. prædio. l. proprium.

¶ Sed dicendum est, qd licet ius seruutis exceptæ esset indiuiduū, personæ tamen à quibus excipiebatur, erant diuiduæ: & ideo facta relatione ad personas indiuiduas, vtile non vitiatur per inutile: quia per relationem prædictam possibile est vtile ab inutili separari. Sed contra hanc resolutionem videtur l. præalleg. parui. §. in seruū.

¶ Vbi erat ius indiuiduum a, scilicet ferendæ sententiæ & personæ diuiduæ, & vtile per inutile vitiatur: sed ibi agebatur de iure quod nõ cadebat in solidum in personam cuiuslibet separatim: aliàs secus, vt eo. tit. l. si ita. & ideo ibi vtile per inutile vitiatur. & in l. prædiū. agebatur de iure quod in solidum in personam cuiuslibet separatim cadebat. & ideo vtile per inutile non vitiatur.

¶ cum sit diuiduitatē reperire circa personas. Latius tamen dici possit quod oportet tres casus distinguere. nam aliquando duo sunt concurrentia ad confirmationem vnus actus, quorum vnus est vtile, alterum inutile: & tunc si vnū per se sufficeret, valet quod agitur: vt ff. quod falso tutore auct. l. j. §. sed Pomponius & de arbit. l. sed si ita. aliàs si vtrunque requiritur, non valet: vt ff. de arbit.

¶ Aliquando vnum solum est factum ex pluribus tamen quibusdam vtilibus, & quibusdam inutilibus commixtum, & tunc habet locum distinctio. Aut potest vtile ab inutili separari, aut non: vt dicta l. j. §. item quaritur. & §. Trebatius, ff. de aqua quotidiana. & astiua. Aliquando plures sunt actus distantes prorsus & separati, & quorum secundus accedere videtur ad reuocationem primi: & tunc secundus omnino inutilis non tollit primū: sed si quid utilitatis licet non perfectæ contineat, tollit primum: vt ff. si cert. pet. l. certi conditio. §. quoniam, & insti. quibus modis tolli. obliga. §. præterea. & ff. de lega. j. l. si seruus legatus. §. si seruus. & de lega. ij. l. si iure. & de iniust. rupto, & irritō testamen. l. ij. & de his quibus vt indignus. l. cum quidam. & de lega. j. l. planē. & de adimen. leg. l. legatum. §. pater. & l. & si transferam.

Adde quod indiuiduum dicitur de tribus modis, vt per Bar. in l. Gracē. §. illud. ff. de fideiuss. & Ang. & Imo. in l. j. §. sed si mihi. ff. de verbo. oblig. Angel. Areti. §. proximi. apost. allega. & qui dixi §. in regula. gener. in j. addit. in prin. & Fely. post Abb. Sicut. in c. cum super abbatis. de officio deleg.

¶ Latius. Imò breuius, & verius danda est vnica regula negativa non vicari, sextus ampliata cum vnica adhuc in propria fallentia, vt nouē dixi in lectu. mea pomeridiana & spontanea Tubingensi. l. j. §. sed si mihi. de verbo. oblig. & in tract. diuidui & indiuidui. C. M.

▲ Adde plenē Cy. Bal. Pau. de Call. & Alexā. Imo. in l. alia. & Bar. in l. Pella. C. de his quibus vt indi. & Bart. late in l. post legatum. ff. de his quib. vt indi. & in l. cū filie. in prin. ff. de legatis j. & Bald. consi. cccclv. incipien. quādam mæchus. lib. ij. & in consi. lxx. incipien. quādo sapientes. volu. iiij. & quod no. Dyn. in regula. beneficium. fol. j. & Bar. in l. si is qui. columna xvij. ff. de vsti. capio. Sed quid si quis accepit id quod sibi debet ex donatio ne causa mortis separata a testamento. an possit testamentum infringere tenet Ludo. de Vrbe in singulari 478. incip. accipiens sibi. quod non. per textum Regul. quem dixit non esse alibi. in l. si verō. versic. sed si mortis. de bonis libe. & vide ad intellectum huius regulæ. Innocen. & Abba. sicu. in cex.

Ista tamen tres vltimæ videntur solutionem destruere. sed non destruunt. quia ademptio legari quæ per eas inducitur. poterat sine translatione vtiliter separatim procedere. & eodem modo respondendum est ad l. iij. §. minor. de fundo instr. lega. Dyn.

In reg. Ex eo. Argumenta.

- 1 Legatum nemo consequi potest ex testamento quod impugnauit.
- 2 Testamentum minus solenne dicens. an si succumbat. positi in eo sibi legatum petere.
- 3 Testamentum dicere falsum. inofficiosum. & minus solenne differunt.
- 4 Testamentum dicens inofficiosum. dicit testatorem non esse mente sanum.

REGVLA XXXVIII.

EX eo non debet quis fructum consequi, quod minus est impugnare.

¶ T S I testamentum in quo mihi legatum erat relictum dixi falsum vel inofficiosum. non possum petere legatum in eo mihi relictum. quia aut pronuntiatum est contra testamentum: & tunc ideo non debetur; quia ex testamento a f. llo vel inofficioso leg. nõ debentur: vt ff. de inoffi. testa. l. Papinianus. §. si ex causa. & l. Titia. & de petit. hære. l. si testamentum falsum. Aut pronuntiatum est pro testamento: & tunc ideo non debetur. quia nihil exiit impugnare. Et ideo non debeo cõsequi fructum ex eo. vt hic. & in d. l. Papinianus. §. meminisse. & C. de his quib. vt indi. l. alia. ¶ Sed opponitur & videtur quod etiam ex testamento. quod minus solenne minus solenne. licet succumbam. petere possum legatum mihi in eo relictum: vt ff. de his quib. vt indig. l. post legatum. Sed dicendum est qd ibi desistit ante sententiam. & ideo paritur ei. sed §. meminisse. & l. alia. vel si perseverauerit vsq; ad sententiam. ¶ Dicendum crit differentiam esse. inter eum qui dixit falsum. & eum qui dixit inofficiosum: & dicendo. succubuit ex parte vna: & inter eum qui dixit minus solenne ex parte altera. Nam qui dixit falsum vel inofficiosum. perdit relictum: vt in præalleg. l. & hic. Et qui dixit. minus solenne. non perdit: vt l. post legatum.

¶ Ratio autem est. quia dicendo falsum. impugno non solum

parte decani. inglo. in verbo. dicebant. & ibi Felin. de rescriptis.

▲ Adde quando quid prohibetur. videatur id per quod peruenitur ad illud prohibitum. Bar. & Bal. in antiqua lect. in l. oratio. ff. de sponsa. vbi sequuntur Dyn. hic & vide glo. Cyn. Bar. & Alexan. Imo. in l. ij. ff. de iurisd. om. iud. & Cyn. Bal. & Salic. in l. j. C. si rector provincie. vbi ponunt quatuor brocarda. primum vt dixi si impeditur principa-

le & eius antecedens. Secundum est quādo principale prohibetur. & eius consequens. de istis duobus habet hic per Dy. & de hoc secundo per Bart. in l. non dubium. C. de legibus. Alia duo brocarda sunt permissiva. scilicet quōd vbi aliquod principale permittitur. & eius antecedens intelligitur esse permisso: vt d. l. ij. de iurisd. om. iudic. Quartum est. cum quid permittitur principali. & cõsequens sine sequela permitti intelligitur. de quibus vide §. per doc. & Bar. in l. ambitiosa. ff. de decret. ab ord. fac. qui secundum Bal. in d. l. j. si rector

solum institutionem. sed etiam legata: secus si dico minus. solenne. cum etiam ex non solenni voluntate. id est non sufficiente ad institutionem. possunt legata deberi.

- 4 ¶ Item cum dico inofficiosum. videor dicere testatorem non sanæ mentis: vt ff. de inoffic. testa. l. ij. & l. Titia. & de leg. iij. l. patronus. §. si. & consequenter nec hæredem instituire. nec legata relinquere posse. Dyn.

In reg. Cùm quid. Argumenta.

- 1 Prohibito aliquo prohibetur ea per que ad illud peruenitur.
- 2 Prohibito aliquo censentur etiam prohiberi ea. que ad illud sequuntur.
- 3 Matrimonio vetito vetita sunt sponsalia. & n. §.
- 4 Venditio si prohibetur. traditio prohiberi cõsetur. et n. §.

REGVLA XXXIX.

CVM quid prohibetur. prohibentur omnia que sequuntur ex illo.

¶ DV AE sunt regulæ quæ videntur æquipollere per omnia. ¶ Prima a cum quid prohibetur: & omne id per quod peruenitur ad illud. videtur prohibitum: vt ff. de sponsa. l. oratio. & de fideiuf. l. cum lex. C. de natura. lib. 2. l. legem. in fi. ¶ Secunda est. cum quid prohibetur. prohibentur & omnia quæ sequuntur ex illo. vt hic. & C. de legib. l. non dubium. & tamen sunt omnino diuersa: quia prima loquitur de consequentia prohibitionis mediolorum. per quæ peruenitur ad extremum: secunda loquitur de consequentia prohibitionis extremorum. quæ procedunt ex primo prohibito. ¶ Verbi gratia: de primo. si prohibetur matrimonium inter aliquas personas. videtur prohibita spõsalia per quæ peruenitur ad ma-

provin. col. vlt. fundavit tractatum in d. l. ambitiosa. super his brocardis quæ firmiter sicut Petro. Et quo ad primum brocardum vide Ioan. And. in clem. eos. super verbo. contrahere. de affinitate & consang. & hic Philip. Franc. & quo ad secundum Bal. in l. si. C. de prædij. mino. & Ang. in authen. vt cdm de appell. cog. & in hac constit. que de dignit. & que not. Dy. in regul. ctm quid vna via. infra eo. & Abb. & Pely. in c. nam concupiscentiam. de consuetu.

trimonium: vt in d.l. oratio. Item verbi gratia de secundo, prohibetur venditio fundi dotalis, vt in l. rē in prasenti. §. & cū lex. C. de rei vxo. act. & in sit. quib. mod. alie. licet. in prin. & ideo si vendatur & tradatur, traditio quæ ex vditione sequitur, videtur prohibita, propterea dominium non transfertur: vt in sit. quib. mod. aliena. licet. circa prin. ¶ Item prohibetur venditio ascriptiij sine gleba, & ideo si vendatur, & datur traditio quæ ex venditione sequitur, videtur prohibita, & propterea dominium non transfertur: vt C. de agric. & censit. l. quem admodum. lib. xj. Item prohibetur alienatio rei ecclesiastica non seruata solennitate quæ à iure statuitur. §. de reb. eccle. non alie. & C. de sacrosan. eccle. l. iubemus. & in authen. hoc ius porrectum. & xij. q. ij. c. sine exceptione. & ideo si vendatur & tradatur dominium, non transfertur: imò ipse prelatus vel œconomus ad vendicandum admittitur: vt d. l. iubemus.

¶ Sed contra primam regulam videtur ff. de ritu nup. l. si quis officium. ¶ Vbi licet matrimonium sit prohibitum, non videntur esse prohibita sponsalia, per quæ peruenitur ad matrimonium. Sed dicas quòd aut causa prohibitionis matrimonij erat perpetua, aut temporalis: si perpetua, videntur esse prohibita. sponsalia: vt in l. oratio. si temporalis, non videntur prohibita: vt in l. si quis officium. ¶ Contra secundam regulam videtur. ff. de fun. dot. l. penult. & de vfucap. l. cum vir prædium. vbi erat prohibita venditio fundi dotalis, & non valebat: & tamen ex ea secuta postea traditione dominium trāsferitur irreuocabiliter. ¶ Sed dicas, aut causa prohibitionis durabat: & tunc habet locum hæc regula. vt C. de legib. l. non dubium, aut erat finita, puta quia matrimonium erat solum, & fundus deserat esse dotalis, & cesserat lucro mariti, & tunc habent locum leges contrariæ. Regula ergo debet intelligi causa prohibitionis durante. Contraria verò, causa prohibitionis cessante. Dyn.

In reg. Pluralis. Argumenta.

- A Adde quòd idem est si dicatur in diebus illis per text. in dicta l. inter illam, secundum glof. & Bartol. Alexan. in lege, eum qui Calen dis. in princip. ff. de verborum obligationibus. & Ange. in l. libertas. §. finali. ff. de manu. te.
- 1 Legatum post annos, debetur post biennium.
  - 2 Testes duo intelligitur, cum numerus incertus requiritur.
  - 3 Locutio pluralis an & quando tria requiratur.
  - 4 Pluralis locutio geminat singularis significationem.

REGVLA XL.

PLVRALIS locutio duorum numero est contenta.

¶ VERBI gratia: si libertas seruo legatur post annos, de biennio intelligitur. ff. de manumissis testamenti. lege, libertas. §. post annos. Item si promittitur vel legatur post dies a, de duobus intelligitur: vt ff. de verborum significatione. lege, inter illam. §. illa legata.

Item

stam. Sed quid si aliquis promittit alicui in tribus terminis dare decem, nec dicit de quibus intelligitur. Dicit Bar. quòd: isti tres termini debent intelligi de tribus annis, vt ipse not. in l. ij. in princ. ff. de annis legat. & Alexand. in d. l. eum qui licet Lud. Rom. ibi tenet contrarium. Et ad omnia prædicta vide Fely. in plerunque, de rescrip. qui idem tenent, seq. Bar.

- 2 ¶ Item vbi requiritur numerus testium si certus non adicitur, sufficiunt duo: vt ff. de testib. l. vbi numerus. ¶ Sed videtur quòd pluralis locutio requiratur tria, & non sit contenta numero duorum. vt ff. de optio. legat. l. j. sed si dici potest vt ibi per glo. notatur. Item contra videtur quòd sit contenta vno tantum, & nõ requiratur necessariò duo: quia si lego tibi Suchum & Pamphilum sub cõditione, si mei erunt cum moriar, & vnus tantum sit meus tẽpore mortis: valet tantum in eo legatum. vt ff. de conditioni. & demonst. l. falsa. §. si. ¶ Sed ibi non dicit quòd pluralis locutio sit vno contenta: sed dicit quòd geminat significationem singularis, id est operatur illud quod duæ singularitates diuisim prolatae: sicut patet. ff. de leg. iij. l. qui concubinam. §. si Stichus. & C. de impub. & alijs substitui. l. quamuis. & ff. si quis caut. l. si seruus. §. j.

In reg. Impurari. Argumenta.

- 1 Condicio potestatiua si non impletur, quando non impletur imputetur. & nu. seq.
- 3 Legatum quando impediatur per casum contingentem in persona alterius.
- 4 Condicio non impleta quando imputetur, & cui. & nu. seq.
- 6 Conditionem implere impeditus quando sibi prædicet.
- 7 Condicio casualis quando pro impleta debeat haberi.
- 8 Condicio mixta quæ sit, & quando pro impleta habeatur.

versu. redeo ad primum. & consi. seq. col. ij. ij. versu. & dico. lib. j. & Archid. & Ioan. Andr. in c. i. cui. §. si verò de præben. §. eo. lib. & Angel. Aret. in tra. c. Malef. in verbo: pluribus. & ibi Angel. de Arimino in addit. & consil. cxj. colum. ij. versicu. propterea. lib. iij. Bartol. in l. qui quartam. §. si quis vnam. & ibi dixi in apost. ad et. in ver. pluralis. in apost. de leg. j.

¶ Adde quòd pluralis locutio verificari possit in sing. Io. Fabr. & Ange. Aret. in sit. de iure perso. in prin. col. j. & Bar. in l. falsum. §. si & ibi Bal. & Bart. Sec. de Sen. ff. de cõdi. & dem. & Fely. pulcherrimè & late in c. omnes leges. i. dist. in prin. & Bal. consil. cccxliij. vultum. j. & Alex. consil. cxxxvj. in si. prin. & in ij. col. vel. l. v.

Adde omnino Bald. in l. quamuis. & in l. pen. de impub. & alijs substitui. & in l. cum quidam. C. eodem titu. Bar. in l. seruus. §. si plurium in princip. si quis caut. Card. Alexand. in cle. j. q. xxxij. de foro compet. Panor. in c. vt priuilegia. num. ij. & ibi dixi in apost. in ver. in singularitatem. de priuileg. & Alexand. consil. lxxxij. vol. iij.

**IMPVTARI non debet ei per quem non stat, si nō
Isciat quod per eum fuerat faciendum.**

¶ PROPRIE procedit istius regulæ intellectus in
conditione potestatiua, quæ pendebat ex facto legatarij
tantum, vel hæredis scripti, vel alterius cui erat adscripta.
Nam si impediatur eâ implere per casum: nihilominus
debetur relictu: quia non stat per eum quominus faciat
quod per eum fuerat faciendū. vt ff. de condit. institu. l. quæ
sub conditione. §. quoties. ¶ Itē in ea quæ pendet ex facto:
illius cui adscribitur, & alterius, si impediatur per eum
cuius facto pendebat. Sed si impediatur per casum in sua
vel alterius persona contingentē, relictu non debetur:
& tamen nō stat per eum quominus faciat quod per eum
fuerat faciendū. vt ff. de condi. & demonstr. in testamēto.
& l. Titio. §. si cum ante nuptias. & ideo melius procedit
in conditione verē potestatiua, id est quæ pendet ex fac-
to illius tantum cui adscribitur. Sed regulæ supradictæ
videntur multa ob stare. ¶ Primo, quia iure cauetur quōd
si legatum mihi relinquatur sub conditione quæ pendet
ex facto meo & alterius, & impediatur per casum in alteri-
us persona contingentem, legatum nō debetur. vt ff. de
condit. & demonstr. l. in testamēto. & s. proximē dictum
est. Item si relinquatur mihi sub cōditione, si intra x. dies
ascendero Capitolū, & impediatur quominus ascendam,
conditio non habetur pro impleta, licet dies quibus fuit
impeditus nō computetur. vt ff. de conditio. & demon-
strationib. l. quibus diebus. ¶ Præterea vt hæc & alia con-
traria ad præsentis regulæ materiam pertinentia soluan-
tur, distinguendum videtur: quia aut erat implendus mo-
dus, aut implenda conditio. primo casu siue impediatur
per casum contingentem in personam meam, siue con-
tingentem in personam alterius, pro impleta haberi de-
bet. vt ff. de legat. j. l. si fundum per fideicom. §. Iulianus,
& de legat. ij. l. Lucius. §. quisquis. Secundo casu aut erat
conditio potestatiua, aut erat casualis. aut mixta. a si pote-
statiua. aut pendebat ex facto meo tantum, aut ex meo
& alterius. si ex meo tantum, aut impediatur per eum cuius
interest non impleri, aut impediatur per casum, aut per
quendam tertiā. ¶ Primo casu pro impleta debet haberi. vt
ff. eo. l. iure ciuili. & de ver. obl. l. in executione. §. si. & de

▲ Adde quōd Bart. in l. Gaio. §. Imperator. in. de. ali. & cib. legat. & in l. Illis liber-
tatis. de condi. & demon. & in l. qui concubinā. §. vxori. ff. de leg. ij. & sing. in confi.
ccxi. reprobatur hoc Dy. onus nō videtur adiectū in dubio favore legatarij specia-
liter in legato alimentorū, licet Dyn. contrarium voluerit & in regula, cūm non
stat. j. ced. & glo. in l. j. C. de leg. & Doct. in l. annua. in princ. ff. de ann. leg. sed Bald.

sequitur Barto. reprehēdo Dy. hic in suo con-
silio. lib. hñ. q. an alimenta legata possint pe-
ti extra domū hæredis. vbi cō-
cludunt Barto. & Bald. quōd non, si in demo-
poteest cōmodē morari: secus si impediatur pro-
pter factum & scēritiam hære-
dis: vt probatur expresse in l. cō-
cubinā. §. vxori. ff. de leg. ij. & de annuis legat. l. Marcia. in
princ. ¶ Sed si ex eo meo & alterius: aut impediatur, per me,
aut per eum ex cuius facto pendebat, aut per casum. Primo
casu nō habebitur pro impleta. Secundo casu pro imple-
ta habetur. Tertio casu aut conditio est adiecta in fauorē
meum, aut illius in cuius personam contingit casus, aut
vtriusque, aut dubitatur. Primo casu habetur pro impleta.
Secundo casu videtur deficere: & ideo non habetur pro
impleta. Tertio quando vtriusque. si impediatur per casum
in alterius personam contingentem, non habetur pro
impleta. Quarto quando dubitatur, præsumitur in fauorē
rem illius cui aliquod erat sub conditione adscriptum:

principio, & §. j. & de alimentis legat. l. iij. §. fina. & ibi Barto. & Alexand. in ad-
dit. & plenē Barto. in l. j. eodem titulo. & Bald. in l. j. & in l. annua. C. de legat. &
Bald. in authent. hoc loco. colum. penultima. C. si secundō nub. dicit quod non erca
non tenetur stare cum priuignis. & idem dicit Bald. in rubric. de cohabit. cleri. &
mulie. Et vide Specula. in titul. qui filij sunt legit. §. versu. quid si vxor absente. &
ibi Ioan. Andr. in addit. & Alexand. in l. j. C. de institut. & substitut. colum. secunda.
& Barto. in l. diuortio. in princ. ff. soluto matrimo. Et idem est in marito qui
atrociter vxorem suam verberauit. & quæ aufugit, secundum Dynum Cyn. & Do-
ctor. in l. quod in vxorem. C. de negot. gest. secus esset si vxor sua culpa recessisset,
vt not. hic in cap. significata. de diuor. & Bald. in l. quattuor. C. de legat. & decis.
Parlamen. Delphin. quaestio. ccccxxxix. & ibi vide materia alimentorum plures
quaest. quid in filio qui debet alii a patre, & vult habitare seorsum, an debeat alii
vide Imol. post alios. & quod dixit Alexand. in l. si cum detem. §. transgrediamur,
in fin. ff. soluto matrimonio. Et ad prædicta vide Alexand. in consilio iij. colum. j.
volum. iij. & Ioan. de Anna. in consilio liij. incip. visis his. & ibi Lud. Belg. in addit.
& Angel. consil. cv. incip. donat. Florian. & Alexan. in consil. c. colū. j. lib. i. & Angel.
& Saly. in d. l. j. C. de leg. & Paul. de Castro. in d. l. diuortio. gloss. Angel. & Ludic.
Belg. in suis secundis interpreta. in authent. de incest. nupt. in princ. Bar. & Paul.
de Castro. in l. cum ij. §. in causa. ff. de transact. secus est in alimentis, & relictu schē-
lari. non debent præstari in loco studij, vt not. Barto. in l. sed si susceperit. §. si li-
bertis. in fin. de iudi. & Ludouic. Belg. in d. l. ca. authent. de incest. nupt. vnde dicit
Inn. in cap. si de magist. quōd doctōr diues tenetur alere scholares pauperes. quia

▲ Adde de natura cuiuslibet cōditionis s. potestatiua, casua lis, & mixta, gl. Cy. Bar. Bal. Sa ly. & Alex. in l. j. & in l. si pot. & ibi Benedi. cum de Plum. in repet. C. de institut. & sub. & gloss. & ibi late Bart. & Doct. Insuper Barth. Socy. de Sen. in l. testamēto. colum. ij. ff. de condit. & demonstr. Et hic adde Dy. & quæ ibi dico in regulā. cum nō stat. j. eo. & Barto. in cōsi. xij. & ibi Ber. Lā. dri. in addit. & Iaf. in d. l. j. & l. si pater. de institut. & substitut.

idem Lud.de Rom.in suis sing.fol.4.colum.iii.

Voluit allegare Rom.fing.fuo cxxxvij.inci. volo vnâ dicere. & inquantu dicit quod pater tenetur filiu alere etiâ habitâ rem seorsum amplior. vt teneatur etiâ aleret vxorē & filios eius si nō habent vnde commodē viuant.vt no.Bald.in l.vbi. versicu. iltâ quæstio. C. de iure dot. dixi. in apolt. ad Barto. in Libertis. §. Lucius. in verb. dom. in fi. post Alexand. ff. de ali. leg. & in addi. ad Pa. norm. in cap. ex literis. nume. §. in versicu. ad alimētandum filios. de conser. in fin. & an pater putatiuus repetat alimen ta â filio putati uo prælitia. vide quod dixi in apolt. ad istum in l. si neg. in versicu. cum alimentan di. ff. de uber. agno. & Barto. in l. j. s. compet. ff. si mulier. ventr. nom. in possess. mit.

& ideo casus in alterius personâ contingens nihil nocet. vt probatur. C. de insti. l. j. & ff. de condit. & demonl. Titio. §. ante nuptias. & §. seq. & l. in testamēto. & de annuis legat. in l. Seio. in prin. & l. Meuia. in prin. & de alim. leg. l. Gaio. §. j. de conditio. & demonstra. l. illis. f. Sed si erat casualis conditio expectaretur euentus conditionis. licet enim impediatur impleri per casum, non habetur pro impleta: vt C. de cad. toll. l. j. §. fin autē. & no. ff. de condit. & demonst. in rubric. f. Si mixta, dicendum est q̄ mixta sumitur duobus modis. nâ in vno casu dicitur mixta, quæ pendet ex facto meo & ex casu, & in illa seruat idem quod in casuali. vt not. ff. de condit. & demonst. in rubri. Alio modo dicitur mixta, quæ pendet ex facto meo & alterius, & in illa quid iuris seruetur, dictū est suprà. Dyn.

In reg. Accessorium. Argumenta.

- 1 Accessorium sequitur naturam principalis.
- 2 Accessorium quando non sequatur naturam principalis.

REGVLA XLII.

ACCESSORIUM naturam sequi congruit a principalis.

¶ Si alicui conceditur gratia, & executores dentur, sicut non finitur gratia morte cōcedentis: ita nec finitur executoris officium, quia accessorium naturâ sequi congruit a principalis: vt s. de offic. teleg. cap. si super gratia. lib. vj. pia. ff. solu. mat.

& glo. & ibi Ludo. Bolog. in l. si. de condit. indeb. in primis inter. pre. & Hyppol. de Marfilii in suo sing. xv. j. incip. accessorium, & Alberi. de Roza. hic. & in seq. regul. & an sublatu principalu tollatur accessorium. vide Cyn. in l. j. & ibi Doctōr. C. de luit. pign. & quod not. in l. si parernam. per Bald. & Ludo. Bolog. in suis secundis interpretet. C. ad Velleian. & Ioan. Fabian. d. l. j. & Barto. in l. j. ff. de penul. leg. & in l. si. §. Lucius. & ibi Doctō. Moder. ff. de condit. indeb. & Philip. Franc. hic. & Card. Alexand. in c. si laicus. xx. distinct. & accessorium non potest trahere ad se principale, nisi exprimat. vt dicunt Petrus de Ancha. & Felynus in cap. cum M. in col. ix. circa princip. de constitut. Et vide quando extinguatur accessorium extincto principali. Lud. Bolog. in l. vtiqui. ff. de rei vendic. in primis interpreta. & Alex. in addi. ad

& videtur

Bartol. in l. non vtique. & ibi Ludou. Bolog. in primis interpret. ff. de eo quod cer loco. & vide Lud. de Rom. in consilio cccxxx. & in singul. ccccclxxvij. versicu. tu habes regulam.

A Adde, ad istam regulam & sequentem gl. & Doct. in c. nonne. de præsump. Cy. & Doct. in l. inuitus. C. de procur. & Bart. in l. quæ dotis. & ibi Doct. Moder. & Bart. & Soc. in l. j. §. voluntatem. ff. solut. matrim. & Angel. Aret. §. penult. in situ. quib. modis ius patrie pte. sol. & de legi. parē. rut. in princip. & Anto. Cerse. in suis singul. in litera. licentia. & in litera. minor. & Barto. in sua disputatio. incipien. mulier habens. colum. iij. versicu. circa secundum. & Alexan. Imol. in consi. j. col. pen. l. fin. libr. ij. & in consi. viij. ij. col. post mediū. versic. sed præmis. lib. v. & Bart. in l. in adoptionibus. ff. de adcp. & Abb. in cap. ex parte decan. in ij. & iij. col. de rescript. & in d. cap. nonne. Innoc. in ca. in Geneti. de electio. & Abb. in consi. lxxx. viij. libr. i. & in cap. penul. de procur. & aliquid id. in c. cum dilectus. in j. col. de consuet. & in cap. dilectus. de arbit. & per Specu. titu. depositi. §. ix. per totum. vbi verò vltra taciturnitatem interuenit aliquis a ctus positiuus: tunc tacens sine dubio, habetur pro consentiente: vt Bartol. in l. quo enim. ff. rem ratam haberi. & ex hoc inferitur quod qui scienter recipit literas alicuius, in quibus dicebatur quod erat debitor mittentis, neque illico reclamauit, videtur consentire. Ad hoc est bonum text. in l. si

& videtur hæc regula obtinere, siue tractetur de principali inducendo, siue tollendo, siue confirmando. de inducendo probatur in d. ca. si super gratia. de tollendo. probatur. ff. de penul. leg. l. iij. & de pecul. leg. l. j. ij. & iij. & de fund. instr. leg. l. fundi. & de eo quod certo loco. l. centū Capuæ. §. fi. & C. de vsur. l. eos. & in reg. iuris ciuili. l. cū principalis. de confirmando, probatur in præal. leg. cap. si super gratia. Obstare tamen videtur. ff. de eo quod certo loco. l. centū Capuæ. l. fin. vbi accessorium naturam non sequitur principalis. f. Sed dic. quod aut in accessorio reperitur prouisio, vel dispositio specialis, aut non. Primo casu habet locum contraria. Secundo habet locum regula, & concordantiæ regulam confirmantes. Eodem modo responderi potest ad l. si cui fundum. de fund. instr. leg. & ratio est: quia prouisio & dispositio specialis derogat illi quæ virtute iuris, vel significatione verborum intelligebatur inclusa. vt C. de pact. conuen. l. si. & de vulg. & pupil. substit. l. cohæredi. §. qui patrem.

In reg. Qui tacet. Argumenta.

- 1 Tacens consentit, si contradicendo impedire poterat.
- 2 Pater dicitur consentire, qui permittit vt filius decurio creetur.
- 3 Consentire creditur qui presens rem suâ obligari permittit.
- 4 Consentit qui alium de iure suo patitur experiri.
- 5 Presens & tacens quando non presumatur consentire.

REGVLA XLIII.

QUI tacet, consentire videtur.

¶ INFALLIBILITER locū habet regula in illis q̄ contradicendo poterat impedire qd agebatur: vt s. de accur. ij. lib. vj. nâ ibi poterat impedire ne

cap. penul. de procur. & aliquid id. in c. cum dilectus. in j. col. de consuet. & in cap. dilectus. de arbit. & per Specu. titu. depositi. §. ix. per totum. vbi verò vltra taciturnitatem interuenit aliquis a ctus positiuus: tunc tacens sine dubio, habetur pro consentiente: vt Bartol. in l. quo enim. ff. rem ratam haberi. & ex hoc inferitur quod qui scienter recipit literas alicuius, in quibus dicebatur quod erat debitor mittentis, neque illico reclamauit, videtur consentire. Ad hoc est bonum text. in l. si

N § ad in

filiosfam. & ibi Bart. Ang. & Paul. de. Cas. ff. ad Maced. quod nota pro literis cam. bij. & vide Bart. in l. Titius Scio. ff. de constut. Per. qui dicit illam l. si filiusfam. esse ad illud dictum singul. pro quo vide bonum text. in elem. j. de procur. & ibi Card. Fler. & Doct. & Aho. in d. cap. penul. de procur. & Alex. in addit. ad Bar. in d. l. qui enim. & Cepol. in cautel. xx. iij. & in consil. l. xij. col. u. iij. vers. v. iij. & Ioan. Bapt. in addit. Alb. de Roza. in dictionario. in litera tacens. & Matthæus de Matth. Innoc. colum. iij. vers. not. mirabilem modum extorquendi confessionem. not. tamen quod in o. nerolis. & maxime obligantibus personâ. regulariter tacens habetur pro contradicente.

& hic per Dyn. in reg. sequen. is qui. & not. ff. de procur. l. filiosfam. §. inuitus. sects in re concupiscibilis. seu & commodum asserente. vt not. in l. qui patitur. ff. de iur. & finit. theoria Innoc. in d. cap. in Genesi. & quod habetur per Ioan. An. in gloss. hic & in cap. licet. de elect. §. eo. lib. & vide And. Barb. in d. c. cum dilectus. de consuet. & Ant. Corf. in suis sing. in litera. taciturnitas. & Alexan. in l. qua. dotis. ff. sol. matr. & plenè per Fely. in cap. cum M. in xvj. col. post princ. de consil. vbi ponit regulâ cum v. fallent. & Io. de Plat. in l. pari. C. de filiofam. lib. x. & Bal. in d. l. filiosfamiliæ. §. inuitus. de procur. & Inn. in c. licet. tus. de simon. & Lud. Bolog. in l. in. ff. de appel. secundis interpre. & Io. Fab. in §. admonendi. in l. quib. mod. ius pat. sol. & ibi Christoph. Porc. Ias. de May. in addition. & sing. Bald. in §. sed & si pater. eo. tit. & in l. si sine voluntate. C. ad sentat. Velleia. & in l. j. C. vnde uir & vxor. & Cardin. Alexan. in c. ferriati. xxxij. dist. & plenè per Archid. & eundem Card. in c. si seruus. in secundo. l. iij. dist. & Ioan. And. hic in nouel. & Phil. Franc. vbi dicitur Archi. Io. And. & Card. Alexan. vnde not. dicam. q. si canonicus fuit electus ad aliquam dignitatē. & episcopus. eo presente dat præbendam suam. & ipse non contradicit. valebit ex nunc talis collatio præbendæ dato quod postea casisset electio dignitatis. non poterit tamen postea iste ad suam præbendam reuerti. quam per prædicta visus est habere pro derelicta. quod not. & vide Bar. in l. j. C. de reit. dicens quod in iudicio tacens videtur consentire. & tenet Bal. in l. iij. C. quomodo & quando iud. vide Cepol. de Vrbe. in suis singul. fol. l. 14. col. m. i. ver. modo pone. & vltra casus fallentiales. q. tacens habetur pro consentiente. scilicet fauore pupilli & Reipubli. vt dicit Dyn. hic in capis qui addit. Lud. de Rom. alium fauore ecclesie. vt ipse not. in consilio cccxj. post princip. acde Bald. Abb. & Fely. in cap. nonne. vbi Fely. ponit tres regulas cum pluribus fallentis. & vide Fely. in ca. veniens. de simon. & in ca. causam matrimonij. col. iij. vers. ij. declaratio. de offic. deleg. & Lanfran. de Oria. in tra. sio. de arbit. super verio. emologatio.

patren

præsentē & non contradicente. cum causam contradicendi haberet. patre experit de genere: quia consentire videtur. ff. sol. matr. l. iij. §. voluntatem. ¶ Idem generaliter in quocunq. qui patitur alium experiri de iure ad se pertinente: vt patet per plura exempla. vt ff. de re iud. l. saepe. sed contra videtur. ff. de fur. l. qui vas. §. veterare. sed ibi contradicendo forte non poterat impedire: & ideo pro consentiente non habetur: vt ff. de leg. i. l. Titia. §. Lucia. & ff. de pig. act. l. Gaius. & ibi no. & in l. præalleg. l. saepe. de re iud. Præterea contra regulam videtur aperte. ff. de re iud. §. iure autem. & de arbit. l. scuti. vbi præsens non videtur consentire. licet contradicendo poterat impedire. Sed dici potest. quod aut agitur de præiudicio generando præsentis & tacenti aut alteri persona præsentis & tacentis. Primo casu habet locum regula. Secundo contraria: sicut patet per simile in persona tutoris qui licet sit præsens his quæ cum pupillo aguntur: non videtur propterea consentire. nec autoritate præbere. nisi expresse loquatur. ff. de auth. tut. l. j. in fi. & l. iij. & iij. Itē cōtraria videtur regula q̄ immediatē subiicitur. is q̄ tacet. &c. sed solues. vt ibi Dy.

In reg. Is qui tacet. Argumenta.

- 1 Tacens nec fateri. nec negari censetur.
- 2 Dominus quando & quatenus de contractu serui teneatur.
- 3 Taciturnitas consensus non operator. vbi de aliquo obligando tractatur.
- 4 Tacens consentire si de præiudicio vel exceptione agatur.
- 5 Tacere medium quoddam est inter consensus & contradictionem.
- 6 Medium quando trahatur ad extrema.

REGVLA XLIIII.

IS QUI TACET. non fatetur. sed nec utique negare videtur.
 1 **Q**UO dicit. ¶ primo q. ille qui tacet. non videtur fateri. secundo quod ille qui tacet. non videtur negare. Ratio autem regula est. q. tacere est mediū inter illa duo extrema. id est expressū cōsensum & expressam cōtradictionē. **Huius autem exemplum proprie colligitur. ff. de tribut. l. j. §. sciētia.** ¶ nam vbi dominus expresse cōsentit cōtractibus serui. teneatur in solidū. vt ibi: vbi verō cōtradicit. teneatur de peculio: & deducit qd sibi debetur. ff. de pecu. l. si quis serui. §. etiā. & l. quoties. sed vbi tacet. & non consentit. nec contradicit. & eo sciētia cōtrahitur. tūc eligitur quædam media via: quia leg. l. j. §. sentētia. Sed videtur hæc regula directē cōtraria præcedēti. Et ideo solē aliqui dicere maxime. ff. de proc. l. filiosfam.
 3 **I**nuitus ¶ qd vbi tractatur de aliquo obligando taciturnitas nō operator cōsensum. vt d. §. inuitus. & hoc fallit propter fauorē Reipub. in patre. quo præsentē & tacētē filius creat decurio. vt ff. ad municip. l. iij. & de decur. l. honores. §. si. Itē fallit fauore pupilli in fideiussore tutoris qui patitur nomē suum scribi. vt ff. de fideiuss. tur. l. iij. §. vlt. ¶ sed vbi agitur de

de aliquo præiudicio vel exceptione paranda, qui tacet, consentire videtur. vt in reg. præcedenti. & C. qui milit. non possunt. lib. xij. l. super seruis. de epis. & cler. auct. si seruis. & ff. de pign. l. fideiussor. §. pater. tamen contra prædictam solutionem est. ff. de fur. l. qui vas. §. vetare. vbi tractatur de exceptione paranda. & tamen qui tacet, perinde habetur ac si non consentiret. Item obstat per eundem modum. ff. de leg. ij. l. Titia. §. Lucia. & de pig. act. l. Gaius. & ideo conuenientius circa secundū art. vbi tractatur de exceptione paranda vel præiudicio, dicendum est sicut cauetur in ista regula iuris, scilicet quod qui tacet, non videtur consentire. nec etiam contradicere: quia tacere est medium inter consensum & contradictionem. Sed aliquando illud medium sumit effectum vnus extremorum, aliquando alterius: nam si contradicendo poterat impedire, tunc tacite assimilatur consensui. vt d. l. fideiussor. §. pater. sed vbi contradicendo non poterat impedire: tunc tacite assimilatur contradictioni. vt l. Gaius. & l. Titia. §. Lucia. & de re iudica. l. i. p. Et hæc vera sunt, vbi propriè non inueniret effectum dispositionis mediæ: ita quod distinguantur à dispositione cuiuslibet extremorum. ¶ Sed vbi est inuenire effectum dispositionis, tunc medium non trahitur ad extrema, id est tacere non trahitur ad consensum, vel contradictionem: sed quadā via media disponitur. vt patet in d. l. j. §. scientiā. ff. de trib. & hoc casū propriè intelligitur hæc regula, & eius exemplum. Dyn.

In reg. Inspecimus. Argumenta.

- 1 Verisimilis attendi debet, vbi verba sunt obscura.
- 2 Consuetudo regionis in solutione pecunie attenditur maximè.
- 3 Scriptura si obscura inueniatur, quis ordo teneatur.
- 4 Verisimilitudo ex quibus percipi possit.
- 5 Significatio propria attenditur, vbi quod verisimilius est non inuenitur.

REGVLA XLV.

INSPICIMVS in obscuris quod est verisimilius, vel quod plerunque fieri consuevit.

¶ **I**N hac regula continetur certitudo & declaratio eius quod est obscure prolaturū, quod percipitur dupliciter. ¶ Nā primo ex verisimilitudine, verbi gratia: Vēdo tibi librū pro x. & ego venditor dico me sensisse te di decē libris Turonen. & tu emptor de x. libris Perusinorum sensisse te di eis. Dubitatur de qua pecunia videatur actum. & dicitur quod primo inspicere debemus id quod est verisimilius. nam si liber valeat x. lib. Turon. actū videatur verisimiliter de Turonē. si x. Perusinorum, tunc videatur actum de Perusina. ¶ Sed si cōmunis æstimatio libri mediū teneat ita, quod non appareat qui esset proximior: tunc sequimur consuetudinem regionis: vt hic, & ff. eo. l. semper in stipulationibus. & ad idē. ff. de reb. dubiis.

dubiis. l. j. & l. vtrum. §. quaesitum. & ad Trebel. l. quoties. Itē si lego tibi x. & non appareat de qua pecunia senserim, inspicimus quod est verisimilius, & ex vicinitate scripturarū præcedentium vel sequentium: vt ff. de leg. j. l. si seruis plurium. §. si de test. l. hæredes palam. §. sed & si notam. & de hæred. insti. l. qui non militabat. §. Lucio. ¶ Sed contra regulam videtur §. eod. c. in obscuris. vbi dicitur quod in obscuris minimum est sequendum. Dicendum est quod illa secundum istam intelligitur: quia sequimur quod est minimum in obscuris. id est, vbi quod est verisimilius non apparet. vt ibi dicitur. ¶ Ordo igitur secundū intellectum scripturarum obscuritatem continentū hic seruandus videtur: quia primo sequimur voluntatem, si de ea potest apparere: vt ff. de cond. & demon. l. pater. in princ. & §. conditionum verba. de reb. dub. l. ambigua. & C. de lib. præter. l. iij. In secundo sequimur id quod est verisimile: vt hic, & est. ff. eod. l. semper in stipulationibus. & de reb. dub. l. cum in testamento. & de leg. j. l. cum res. ¶ Verisimilitudo autem percipitur aliquando ex comparatione rerum adinuicem, vel cōparatione rei ad pretium: vt dictum est superius in exemplo. & ff. de reb. dub. l. j. & l. vtrum. §. cum quidam. Aliquando ex vicinitate scripturarum. vt d. l. si seruis plurium. in fi. Aliquādo ex dignitate personarum: vt ff. de aur. & arg. leg. l. Titia. §. Seia. & de adi. leg. l. cum alimenta. Aliquādo ex charitate & necessitate personarum. vt d. l. si seruis plurium. §. si. Aliquādo ex consuetudine regionis. Aliquādo ex consuetudine loquentis. vt dicta l. seruis plurium. & hic in fine istius regula. ¶ Tertiō vbi verisimilius non apparet, recurritur ad propriam significationem verborum: vt ff. de leg. iij. l. non aliter. Quarto si verborum significatio nō est certa, sequimur quod est minimum. vt §. eod. c. in obscuris. de lega. j. l. si ita scriptum. & l. apud Iulianū. §. Seio. & de leg. iij. l. nummis. & l. qui cōcubinam. §. cum ita. Quinto si non appareat quid sit minimum, iudicatur non valere: vt ff. de testam. tut. l. duo sunt Titij. & de reb. dub. l. si fuerit. & l. si quis pluribus. & de manu. test. l. cum ex pluribus. Dyn.

In reg. Is qui in ius. Argumenta.

- 1 Succedat eo iure ritur, quo prædecessor. & nu. 9.
- 2 Hæredi competis ius excipiendi, quod defuncto competijt.

¶ Adde quando verisimilitudo operetur & attendatur. Bar. tol. Bald. Alexander. & do. Modern. in l. si seruis plurium. §. fin. ff. de leg. j. & Barto. in l. si fuerit. ff. de reb. dub. & Io. de Imol. in l. si ita scriptum. ff. de legatis j. Et quando in testibus, vide Felin. in c. significauerunt. col. v. verfic. rot. ff. de testib. in cap. aut dicit. col. v. de præscrip. & ibi quid dicatur verisimile. & in c. quæ verisimile. & ibi Felin. de præsump. & Bald. in consil. lxxv. incip. literæ j. lib. & quomodo probetur verisimile, vide Bal. in consilio cclxxvj. eodem volum. adde an contra verisimilitudinem admittatur probatio. & distinc. non, nisi causa cognita. vt not. Card. & doctor. in ca. quantum, de præsumpt. Panor. ca. quia verisimile. eod. titu. facit c. filij.

- de heret. lib. vi. 3
- dituse retigit 4
- Archid. vñ. q. i. c. pontifices. & spec. in titul. de probat. §. nunc dicendum. in princ. & vtrum maior veritimi litudo tollat minorē, no. Bal. in l. siue possidetis. ad si. versic. item not. C. de probat.
- 10 Successor qui eode iure vtatur, quo defunctus, cui successit.
- 11 Actio iniuriarū vniuersali etiam successori nō permittitur.
- 12 Actiones quæ quando transant ad heredes.
- 13 Pena ex contractu debite transit in heredes.
- 14 Exceptio excitationis an possit opponi successori singulari.
- 15 Excommunicatio prædecessoris quādo obijci possit successori.
- 16 Compensatio obstat venditori, an possit opponi emptori.
- 17 Emptori potest opponi quicquid venditori potest obijci.
- 18 Exceptiones quæ fideiusso ribus competunt, & quæ non.

REGVLA XLVI.

IS QVI IN IUS SUCCEdit ALTERIUS, EO IURE QUO ILLE VTI DEBIT.

¶ TET de iure agendi & iure excipiendi loquitur regula. vt ff. eo. l. inuitus. §. plerūq; & in successore vniuersali procedit per omnia propriè tam actiue q̄ passiuè: actiue quia ius agendi quod compete bat defuncto, siue erat reale, siue personale, siue mixtum, siue in rem scriptum compete t heredi. passiuè, quia ius agendi quod compete bat contra defunctum compete t cōtra heredem: vt insit. de perpe. & temp. circa prin. ¶ Item ius excipiendi quod compete bat defuncto, compete t heredi: & eontrā quod compete bat contra defunctum, compete t contra heredē. & ideo ad regulæ declarationem & eorū quæ dicta sunt pro regula exponenda. dicendum est q̄ quidam dicuntur successores vniuersales, vt heredes, bonorum possessores, & ex Trebelliano successores. & isti appellantur propriè successores iuris: quia ius in vniuersum quod defunctus habuit succedunt. ff. de heret. insit. l. quoties. §. heredes. & colligitur. ff. de ver. sig. l. nihil. ¶ Quidam verò dicuntur successores singulares, vt emptores singularum rerum & donatarij & legatarij, & isti appellatur propriè successores in re, quia non in ius vniuersum, sed in ius singulare

fucc

¶ Adde quis dicatur propriè successor. Bald. in cōsi. ccccviij. col. ij. versic. si ex secundo. lib. ij. & ibi etiā dicit, q̄ successio vniuersum ius significat. facit l. nihil. ff. de ver. sig. & gi. lo. Fa. & Angel. Aret. insit. de author. tut. in princ.

¶ Adde rex. Cy. & Bal. & sequaces in l. vna. C. vt act. ab heret. & contra heredes. incip. & pulchrum consil. Bal. ad hanc regulam in cōsi. lxxvij. incip. in quodā contractu. vol. iij. & lo. de Plat. in l. qui quis. in ij. not. C. de ehere. lib. x.

¶ Adde quod idem tenet Bar. in sua disp. incip. ciuitatis Pisane. col. iij. versic. v. Sed an successor singularis teneatur stare colono. vide Bar. Bald. Alex. & Fran. de A. re. in l. si filio. §. si succedunt. ff. de eden. l. quād. i. §. his autem. & de iure iu. l. et si in re. & quorū leg. l. j. §. illud tendū. iis præmissis dicendum est, q̄ ius agendi quod cōpetebat defuncto, compete t vniuersali successori. & eontrā, quod cōpetebat contra defunctum, cōpetit contra heredem vniuersalem successorē. ¶ Item ius excipiendi quod compete t contra defunctum, contra heredem compete t. In singulari autem successore dicendum est quod ius excipiendi transit ipso iure in singularem successorē. vt ff.

& Alexan. consil. cxvij. & consil. cxvij. volum. v. & Abb. Sicut in sua disput. incip. Sem premium clericus. versic. ad quantum arg. & Christo. Per. & Ias. in ad. l. ad eum. & ibi Ang. Aret. in §. in de colla. & cond. insit. & in deciso. Capel. Thole. ccccxx. & deci. Parla. Grat. Delph. q. cccclxxx. & tex. in l. arbitros. §. pensiones. & Fran. de Rampo. in suo consil. quod ponit inter consil. Iohann. Calder. titu. de l. ca. consil. i. & in consil. vij. eodem titu. & Ang. in consil. cccxlv. col. v. versic. v. ff. de vstifru. C. y. Bar. to. Bald. & sequen. in l. emptorem. C. de l. ca. & Abb. Sicut in c. fin. ne prælatu vic. suas. & Lud. de Ro. in consil. xxij. col. ij. Bald. in consil. cccxxv. & in consil. ccccxiij. lib. iij. & Ang. consil. cccxiij. & Anto. Corlet. in suis singul. in l. tera. pactum. And. & Barth. in repet. Ioann. in cap. Raynaldur. charta xi. col. iij. in princ. & Old. in xxij. col. ij. post medium. de testa. sed an pactum vel contractum prædecessoris seruare teneatur. vide Lud. de Ro. in consil. cxvi. & tex. & ibi Alb. & doct. mod. in cap. veniens. de transact. & in cap. episcopi de rebus eccl. non alie. & in ca. ij. de rerum permut. & Bald. in dicto consil. ccccxiij. in consil. ccij. in consil. cccxiij. libr. iij. & Cyn. & sequen. in l.igna vox. C. de leg. vbi penunt quid in principe. & vide pulchre Ant. Thole. in suo eleganti tractatu de potestate regia. in q. cxvij. & decisi. Capel. Thole. lxx. vbi ponit de successore in beneficio an teneatur solvere debita prædecessoris.

¶ Adde in quantum querit an successor vniuersalis habeat stare colono: quia de singulari non est dubium q̄ non vt not. in l. emptorem. C. loc. nisi habeat vitia dominium, vel aliud ius. quia conduxit ad longum tempus. quia tunc non potest excipi a successore singulari. not. Alexan. in l. si filio. §. fin. fol. matr. vel nisi habeat hypothecam in re conduca. quia cam retinet donec restituatur sibi pensio soluta, & soluat interesse, vt per Bart. & Alexan. in alleg. l. si filia. fam. l. idem Bart. in l. j. §. quod autem. ff. de superfic. & in l. emptorem. C. loc. & in l. fundum. ff. eod. & Bald. in l. i. C. de fruce. & litium expen. vniuersalis verò successor tenetur stare illi, & vt no. Bart. Alex. & doct. in alleg. l. si filiosa. §. fin. nisi paritarius, vt per eos ibi. vbi etiam Paul. de Cast. & Lud. contra Bal. in l. ceteri. C. loca. & in l. j. C. de fruct. & lit. expen. & quid in vstario successores: & dic quod tenetur ei stare. vt per Alex. & Bar. in alle. l. si filiosa. & in l. i. habitatio. ff. de vstifru. & Secus autem est in vstifruuario, nisi sit expresse dictum, vel pensio reseruata domino. l. arbitros. in princ. ff. de vstifru. & Bald. in l. j. ad fin. versic. pene maritus. C. de fruct. & litium expen.

de contr

A Adde an privilegium personale vt mulier praferatur in personalibus: vt d. l. vna. C. de priuileg. dot. & l. dabimus. & ibi doct. ff. de priuileg. cred. & privilegium reale quod praferatur hypothecariis habentibus tacitam. vt l. alfidus. C. qui pct. in pigno. & §. fuerat. de act. in it. transeat ad haeredes. die quod non. vt tenet Bart. in d. l. vna. versu. quarto igitur. de quo ibi per Cyn. Bald. & Salic. & Ange. Aret. Ioan. Fab. & l. f. in dicto §. fuerat. & que

not. Dyn. in regula. qui prior. & in addition. vt. & not. quando privilegiatur succedens non privilegiatur vtatur privilegio suo in materia in qua succedit. vide singula. remissiones per Fel. in cap. de quarta. de praerip. col. xij. post medium. versu. ponit Abb. & Petr. de Ferrar. in forma libelli. de resti. in inter. primum. in glossa super verb. cum demque. colum. penult. Bartol. in l. sicut. ff. de iur. sic. & Abb. Steul. in consil. ix. lib. i. & decis. Capell. Tholos. q. cccxvii.

Adde inquam hic loquatur de privilegio succedente non privilegiato. Bal. omnino in authent. quas actiones. numero 10. versu. titulo quaestio stat in hoc. &

de contrah. emp. l. dolia. §. eum. & de iure iur. l. etiam si in rem. & de haer. d. vend. l. emptori. & de excep. rei iudic. l. si a te. §. lul. & l. si mater. §. item lul. & de reg. iur. l. iunius. §. pterique. Item contra singularem successorem est immunitas ipso iure. vt ff. commu. diuid. l. in hoc iudicium. §. si inter locos. & pro loc. l. idemque. in fi. & de pigno. l. si superatus. in fi. & de excep. rei iudic. l. exceptio. Et hoc est intelligendum de iure excipendi coherente rei. ¶ In iure autem excipendi coherenti persona distinguitur, quia si successor singularis habeat titulum lucratiuum vel quasi obstat sibi exceptio quae obstat actori. sed si non habeat titulum lucratiuum. tunc non obstat. nisi veretur actione persona actoris. vt ff. de except. l. si in rem legatam. & de doli exce. l. apud Celsum. §. de auctor. & §. si cum legitima. & §. si quis aut. & §. auctor. ¶ Ius autem agendi merè personale non transit ad singularem successorem sine cessione. vt ff. de pec. l. quis ergo. in fi. & vsusfru. quemadmodum. caueat. l. omnes. §. si haeres. & de contrahen. emp. l. q. sape. §. si res. & de adil. edict. l. sciendum. §. de inde. & pecu. l. si Stichus. & de ver. sig. l. sciendum. §. vi. Item nec contra successorem singularem. vt ff. de eden. l. quadam. §. si aut. & l. tribul. l. §. si haeres. C. de act. & obli. l. j. ¶ Cum ius personale in rem rescriptum transit in singularem successorem sine cessione. vt ff. de aqua plu. arc. l. si tertius. §. si quis prius. & de itin. actu. pri. l. appar. §. j. & l. seo. Item contra singularem. vt ff. de aqua plu. arc. l. empto. & l. post venditionem. & d. l. appar. §. j. & quorum lega. l. j. §. illud. ¶ Sed oppo. q. successor non valetur eodem iure quo vitur ille in cuius locum succedit. vt patet in muliere quae privilegiata est in personali de dote. & tamen haeres eius extraneus non vitur eodem privilegio. vt C. de priuileg. dot. l. vnica. & qui pot. in pig. hab. l. si. §. exceptis. Item patet in extraneo haerede mariti. vt solut. matr. l. maritum. & l. seq. & de re iudic. l. sciendum. ¶ ¶ Sed dicit q. aut id erat coherens persona. & in fauorem persona inductum. aut erat coherens rei vel causae. Nam pri

quod ibi posui in apost. ad ipsum in versu. vt iur. suo priu. C. de sacrosan. eccle. vbi etiam Cy. & Ful. & plenè per Gem. post text. & gl. & ibi c. j. de iure patris lib. A Adde quando actio iniuriarum transeat ad successorem. glo. Cyn. Bal. & Saly. in l. fi. C. de haere. vel act. vend. & Bar. ibi Alex. in addit. l. iniuriarum. ff. de iniur. vbi querit Alex. an pro iniuria illata Abbati agat successor pro hoc adde Bal. in l. fi.

¶ §. j. C. de bonis quae lib. col. j. & per Abb. & Docto. in ca. q. si cut. §. super eo. de elect. & vide ad supra dictam glo. per Bart. in l. cum emancipati. §. emancipatus. ff. de collatio. bono. tex. gl. Bal. & Alex. in l. si eum qui. §. iniuriarum. ff. si quis cauit. & Bar. in l. j. §. haeredem. ff. de priuatis delict. & Bal. in l. j. col. x. C. si ex delicto. defunc. & quando actio descendens ex delicto trafcat ad haere. vide ibi glo. & omnes scriben. & Io. Fab. & Ang. Aret. singulariter in §. penult. inffit. de perpe. & tempo. actio. & Bart. & Imo. l. ex iudiciorum. §. j. ff. de accusa. vnum tamen nota in materia iniuriarum. ad quod in practica non aduertitur. quod si ille cui est illata iniuria malefactorem accusat. vel iudicem instigat. vel sollicitat. quod si malefactor puniatur ad vindictam publicam. non potest postea iniuriatus actionem agere iniuriarum pro suo interesse. text. est celebris. & ibi Alex. in addit. ad Bar. in l. sed si vnus. §. sed si ante iud. ff. de iniur. & Cepola singulariter in caute. l. ix. & facit text. & Alexan. in addit. in l. interdum. §. qui furem. ff. de furtis. & dixi in §. xvij. glo. i. in vlt. quaest. de iurisd. omn. iudic. lib. Coniue. Bitur.

¶ Tu adde ad prim. huius apostil. q. verum est quod actio iniuriarum non transit ad haeres aut contra eos. vt per Bal. in l. per diuersas. q. xvij. C. mand. etiam post citationem. vt no. Alexan. & Doct. in l. si eum. §. qui iniuriarum. ff. si quis cauit. scilicet autem post litem contestata. vt no. Bar. in l. cum emancipati. §. emancipatus. de collatio. bono. & in allega. §. qui iniuriarum. & Card. omnino. in clem. i. §. j. de verba

¶ primo casu regula non procedit. secundo & tertio habet locum simpliciter. vt ff. eo. l. priuilegia. & l. in prationibus. & distinctu est plenè §. eo. priuilegium. ¶ Item opponitur de act. iniuriarum. quae successorum eum vniversali non datur a. vt ff. de iniuris. l. iniuriarum. sed dicit quod aut actiones sunt productae ad vindictam. aut ad perfectionem rei. vel poena. Primo casu non transeunt ad haeres lite non contestata. vt in d. l. iniuriarum. & ad leg. Falc. poenales. & de coll. bon. l. cum emancipari. §. emancipatus. ¶ Secundo transeunt ad haeres. si continent rei persecutionem. Item contra haeres. vt ff. de act. & oblig. l. in honorariis. sed si continent persecutionem poena. idem per omnia quantum ad haeres actoris. quia transeunt ad eos vt insit. de perpet. & tempo. actio. §. sed haeredibus. in haeredibus autem rei distinguitur. ¶ Nam si poena debetur ex contractu. transit contra haeres. vt ff. de naut. faeno. l. si. & de verbo. oblig. l. ad diem. & no. ff. de priuatis delict. l. j. in prin. si autem debetur ex delicto. tunc non transit contra haeres. nisi lite contestata cum delinquentem. vt ff. de accusa. l. ex iudiciorum. §. fin. & de regu. iur. l. scienti. & l. poenalia. & C. ex delict. defunct. l. vna. ¶ Queri autem possit an exceptio excommunicacionis quae obstat actori. possit opponi singulari successorum vt donatario vel emptori. & videtur quod sic per

A Non obstat. Adde an exceptio excommunicationis ob istans cedenti, elibet ref. sionario. gl. in c. 17. de iure pat. & ibi lo. And. Card. inde q. vij. de excep. tenet quod non Arch. idem in c. p. 1. de excep. isto lib. Spec. in tit. de procura. s. sequitur. vide in ver. sic. quid si excommunicatus. & Ioan. de Imol. in l. i. cum detem. s. i. patrii. sol. in matrimo. Bart. autem in l. apud Cellum. s. cura legit. ff. de doli except. & in l. doli mali. quaestio. pe. ff. de po. uat. distinguit. & forte melius vt ex causa onerosa qua supra sunt dicta procedant. ex causa vero licitationis secur.

B Adde quod emptori celsio nario potest opponi exceptio compensationis. vel alia cibus sicut poterat venditori & cedenti: vt tenet Cyn. Bal. Ange. & Saly. in leges. C. de compensationib. & Barto. Bald. & Ang. in l. i. quis in re. ff. de procur. & Spec. tit. de procu. s. i. & Bart. Mod. in l. doli. ff. de noua. & Alex. in consil. liij. colum. vt. vol. ij. & Bal. & Saly. in l. que stipendia. ff. de procur. & Bar. in l. qui duos. in prin. ff. de lega. ij. & Pau. de Cast. in consil. xlvij. col. ij. & decif. Cape. Tho. q. xcij. in fi. & decif. Par. Delphi. dist. lvj. & ill. utriusque doctor dominus Franc. de Aret. in consil. xvi. in fi. c. Adde glo. & ibi Bar. singulariter & Alexan. in addit. l. vbi quisque. ff. de fideius. & Bal. pulchre in l. iam mandator. C. de non numera. pecu. & Ioan. Fab. & Ange. Aret. in s. i. in l. de excep. & Ludo. de Roma. in suis sing. fol. g. col. j. & Alexan. de Imol. in consil. lxxvj. vol. iij. & Pau. de Cast. consil. lxxvj. vol. i. in antiquis & qua

not. Bal. in l. j. col. i. vers. quare si succurritur mulieri. C. ad Velleianum. & Alex. in quod.

A Adde quando quis praesumatur sciens vel ignorans. Spec. in tit. de comp. iud. aditio. s. i. vers. sed nunquid. & Bal. in l. verius. & ibi Flor. de sancto Pet. ff. de probano. & Philip. Franc. & Alb. de Reza. hic. & Alex. in consil. xxxj. Et ignorantia an & quando possit quem excusare. vide Bal. in consil. ccxliij. in fi. vol. ij. & quando est ignorantia credenda alleganti. Bald. in consil. lincipien. modo re. litat. eo. volu. & Abb. Sicu. in ca. Innottur. col. iij. de electio. ne. & Arch. in c. proposuiti. dist. iunctio. xciij. & ignorantia non est vitium. l. faccus. de lega. iij. Bald. in consil. ccx. in fine. lib. j. Et an excuset delicto. vide Ange. Aret. in s. penales. vers. in ca. glo. in l. i. de actionib. Et no excusat aliquem faciem actum clam: vt not. Ludouic. de Rom. in suis singularibus in pient. regul. est col. iij. fol. 20. & vide Dyn. & quae ibi dixi in reg. ignorantia.

In reg. Praesumitur. Argumenta.

- 1 Tutor praesumitur ignorare se tutorem datum esse.
- 2 Dominus praesumitur ignorasse seruum militiam suscepisse.
- 3 Ignorantia Iuris nec praesumitur, nec toleratur.
- 4 Scientia an potius praesumatur quam ignorantia.
- 5 Scientia rei alienae praecedens in defuncto praesumitur continuisse in herede.
- 6 Ignorantia iuris quando praesumatur, & quando facti.

REGVLA XLVII.

PR A E S V M I T V R ignorantia, ubi scientia non probatur.

¶ LICET haec regula generaliter loquatur, stringenda est tamen ad ignorantiam facti: vt patet per exempla. ¶ Primus enim exemplum poni potest in tutore, qui praesumitur ignorasse se tutorem datum: vt l. hoc autem. ff. de admin. tur. Secundum patet: quia praesumitur defunctum ignorasse rem quam legauit esse alienam vel obligatam: vt ff. de proba. l. verius. ¶ Item in domino cuius seruus militiam suscepit, quia praesumitur ignorasse: vt C. qui milit. non pos. l. super seruis. quae exempla omnia pertinent ad ignorantiam facti. ¶ In iure autem non praesumitur ignorantia, nec etiam toleratur: vt C. de iur. & facti ignor. l. constitutiones. & de legib. leges sacratissimae: & ff. ad leg. Cornel. de fal. l. diuus. circa prin. & s. c. ignorantia. ¶ Sed opponitur & videtur quod praesumitur scientia etiam in facto: quia si defunctus sciuit rem alienam, & haeres praesumitur scire rem alienam: vt ff. de diuer. & temp. praescri. l. cum haeres. & de publi. l. si ego. s. partus. ¶ sed ibi praescribit scientia rei alienae in persona

¶ Item quari potest, aut exceptio compensationis qua obstat venditori possit opponi emptori: quaestionem hanc mouent Glossatores iuris Civilis. ff. de procurato. l. si quis rem suam. sed non determinant. & ideo prima facie videtur dicendum quod non possit opponi, cum habeat titulum non lucratium: vt d. s. de actoris. & s. si cum legitima. Econtra videtur quod possit opponi: vt ff. de exceptione rei iudic. l. si. & commu. diuidun. l. in hoc iudicium. s. si inter socios. & pro socio. l. idem. q. s. si. ¶ Mihi autem videtur quod possit opponi: quia omnino exceptio cohaerens rei quae poterat opponi venditori, potest opponi & emptori b: vt dicta l. si. ff. de excep. rei vendi. & dicta l. in hoc iudicium. & l. idem. q. ad autem exceptio compensationis rei cohaerens, sic ostenditur. ¶ Iure cauetur quod exceptiones persona cohaerentes non competunt fideiussores ex persona rei, sed cohaerentes rei competunt c: vt ff. de exceptio. l. exceptiones quae persona. in princ. s. rei vero. Sed exceptio compensationis ex persona rei datur fideiussores: vt ff. de compensat. l. si quid. Ergo sequitur quod rei cohaereat, & propterea possit emptori opponi. Dynum,

In reg.

Adde q. voluit allegare Rom. sing. suo doc. xij. incip. regula est, quod quacunque persona, vide quod notauit in ap. ff. ad istum in alleg. regu. ignorantia. s. adde Fel. in c. quomodo. col. pen. in prin. ver. quinta conclusio. de consil. & Bal. in l. j. C. de intermat. pro quibus est text. in c. cum inhibito. de clan. despon. & vide etiam Fel. in c. consiluit. col. vij. vers. glo. in ver. lucem. vt alleg. gl. in alleg. l. j. de inter. matr. defunct

A Adde Bart. in l. si quis dele- gaverit, §. si ff. de noua. & in l. non fatetur, ff. de confes. & in l. Celsus, ff. de vltima, & Ange. Arasin, & Iaf. May. §. si quis, col. ij. & in l. de actio, vbi ex- pressè tenent op. in pprio facto est tolerabilis ignoratia, si sit factu multu de longino: quod intellige verum secundum Iaf. vbi §. quado tra- ctatur de dano vitando; quia tunc ex longin- quitate reפורis bene præsumi- tur ignorantia in facto pprio, secus quado tra- ctatur de lucro, istud est singu- lare qd voluit Bar. in l. qui sum- dus, §. seru⁹ me. per illu text. ff. pro empr. quod comēdat. Ang. & Iaf. vbi §. & limita alio mo- do per Iaf. & ibi adde Abb. in c. ab excommu- nicato, col. vj. de rescript. & Alex. in consi. cxxiiij. colum. pen. versu. qd hæc opin. Saly. lib. j. & Lud. de

defuncti. quæ cōtinuat videtur in persona hæredis cum personam defuncti repræsentet. vt in auth. de iureiuran. à mori præli. colla. v. ¶ Sed contra hoc est aperte §. eo. cum quis. & ff. eod. l. qui in alterius. Sed dicas quod aut hæres contendit per allegariōē ignorantie lucrum cap- rare, aut damnū vitare. Primo casu præsumitur scientia defuncti continuata in persona hæredis: vt d. l. cum hæ- res. & d. §. partus. Secundò non præsumitur: vt §. eod. c. cum quis. & ff. eod. l. qui in alterius. ¶ Vltimò distingui potest, aut allegatur § ignorantia facti, aut iuris, si facti, aut proprij, aut alieni. si proprij, aut proximi, aut du- dum remoti, si alieni, aut extranei, aut defuncti, in cuius locum succedit. Et si defuncti; aut certa de damno vi- tando, aut de lucro captando, aut potuit peritiores con- sultere, aut non: vt plene distingui §. eo. c. ignorantia.

In reg. Locupletarij, Argumenta.

- 1 *Difunctiua altera sui partem tantum veram esse requirit.*
- 2 *Locuples officij nemo debet cū alterius iniuria aut iactura.*
- 3 *Pupillus recuperans rem sine tutoris autoritate venditam, non debet pretium lucrati cum iniuria emptoris.*
- 4 *Aequitas quando rigori sit preferenda.*
- 5 *Expensa facta mala fide in re aliena, domino rei cedunt.*
- 6 *Exceptionem non numerata pecunie intra biennium non opponens, obligatur efficaciter.*
- 7 *Exceptio non numerata pecunie quo casu biennio non excludatur.*

R E G V L A X L V I I I .

L O C U P L E T A R I N O N D E B E T A L I Q U I S , C U M A L T E R I U S I N I U R I A U E L I A C T U R A .

¶ T V E R B A istius regulæ ponuntur difiunctiue, & ideo sufficit interuenire alterum de difiunctis, vt im- peditur locupletatio, quia natura difiunctiue ita se habet, quod non requirit vtrunque, sed sufficit alterum: vt ff. de condi. & demon. l. cum pupillus. §. difiunctiue. sed ff. eo. l. iure naturæ verba ponuntur copulatiue: & ideo requi- ritur omnia copulata concurrere, seu simul vera esse, ff. de condit. institut. l. si hæredi plures. & de verborum oblig. l. si quis ita. ¶ Duo ergo dicit hæc regula. Primum est, quod aliquis non debet locupletari cum alterius ini- juria. Secundum est, quod aliquis non debet locupletari cum alterius iactura, siue damno. exempla verò huius regulæ

Rem. in consi. cccclxxj. & in consi. cclxxij. & Alex. in consi. lxx. colum. iij. circa fin. & in consi. clxvij. in princip. l. b. v. & Dyn. & quæ ibi dixi in regula ignoran- tia. eod. & Cepol. consi. xxvj. colum. vj.

A Adde quis succedat clericis, & in quibus succedat ecclesi. & Bald. & Saly. & se- qua in l. i. quis presbyter. hic ali. & Inno. & Abb. in c. cum in officijs. & c. requisiti. & cap. cum effes. de testa- ment. cum sim. Sed quæro inci- denter, an eccle- sia & clerici te- neantur pro pos- sessionibus solu- vere collectas, tributa, & alia onera quæ laici soluunt: Bar. sin- gulariter, & ibi pulchre Alex. in addit. in l. re- scripto. §. scien- dum. ff. de mu- ne. & hono. & Barto. in consi. clxxx. incip. si aliqua. & Bald. in l. §. fina. ff. quod et vsque vniuersi, nom. & in consilio clxviij. incip. præmissio statuto, volu. j. & Angel. de Perus. in consi. xliij. incip. eccl. & in consi. cccj. incip. inter ordina. & Barto. Bald. & Iaf. de May. in l. placet. & in authent. nulla communitas. & l. de his. C. de episc. & cler. & l. de Plat. in l. si diuina domus. C. de exact. tribu. lib. x. & Innocent. & Abb. Sicul. in c. non ritus de immut. ecclie. & Abb. in consi. vj. vel. ij. & ample in consi. iij. & in consi. vj. volu. i. & Alber. de Roza. in rubr. de sacrosanct. ecclie. & dominum Petrum de Antholi. in tract. suo nu. j. in iij. parte. versu. inter dum quis excusatur à muneribus. & deci. Parla. Delphi. q. lxxix. & in q. cccclxxj. & ibi in addit. & in q. cccclxxxij. & seq. & in addit. & Gaspar. Cal. in consi. x. tit. de Constit. Host. in l. summa, de immu. ecclie. q. quibus. & Ioan. Fabr. in l. placet. C. de sacrosanct. ecclie.

Adde in quantum hic querit an clericis teneatur soluere collectas. Bal. l. si placet. num. 4. & quod ibi posui in addit. ad ipsum in versu. habere. C. de sacrosanct. ecclie. Bar. consi. suo cccx. incip. punctus quaestions talis est. quidam Titus olim de Perusio. Archid. Gemin. & Philip. Franch. in c. quanquam. de consi. §. isto lib. Panor. in c. num. 4. vbi notauit in apothil. ad ipsum in versu. aliquas gabellas. de vita & honest. cleric. Aufer. in repetit. clem. j. in reg. ij. fallen. xxvj. & ibi dixi in apoth. ad ipsum in versu. secundum vtiorem opinionem. de offic. ordi. & nota in l. iteris. Spec. in tit. de cler. conuog. versu. ad huius autem articuli. & Ioan. Per. consi. suo incip. o- mnipotens Dei postulato suffragio &c.

Adde aliam solutionem, quod si locupletari cum aliena iactura non licet, lex tamen propter bonum publicum ne dominia essent in incerto praescriptione induxit contra utilitatem privata, vt no. Card. alleg. in c. ius generale. j. dist. Et vide pauli de Castro in consil. cclxxxix. col. j. in antiquis. qui ponit vnum casum in quo locupletatur quis cum aliena iactura. vt l. fin. ff. de neg. gest. & ibi gloss. & Doctor. Et not. quod ex precepto;

Quod tibi fieri non vis, alij ne feceris. cessit ista regula. Nemo debet cum aliena iactura locupletari. vt not. Holtiens. in sum. praeludis. vnde habuit. Et Cardin. Alexand. in ca. scienti. & ff. de iniur. l. j. §. vsque adeo. Item nam damnum humanum iur. in ij. not. j. distinet. & Dyn. in regula. possessor. in ij. opo. s. eodem.

Adde quando opponi possit exceptio non numerata pecuniae Legittas in iuribus hic allegat. & Angel. Areti. de lit. obligat. institut. Abb. & Doctor. incipit. fina. de solut. & Bald. consilio xlvij. volum. ij. Paul. de Castro consilio cccxxxiiij. in ij. volum. no. uorum. & Holtiens. d. Anton. Abb. ibi sing. Fely. in cap. si cautio. colum. xij. de fide instrumentorum. vbi ponit duas regulas cum pluribus declarationibus & fallentibus. Et quod quis de aequitate canonica admittatur post biennium ad exceptionem non numerata pecuniae. sed Dyn. hic. tenent dom. Anton. & Abb. Sic. in dicto cap. fin. & ibi Imol. & Bald. in d. l. i. ex cautione. in ix. quaestio. & ibi amplissime Saye. in ij. quaestio. & Bald. in l. in contractibus. in princip. colum. ix. eodem & Alexand. consilio clviij. volum. ij. verlicu. nec ebit. & Bald. consilio cccxxvij. in princip. volum. j. & ista est communis opinio secundum Fely. in d. cap. si cautio. colum. xv. in prima fallen. secundae regu. quanquam. Specul. in titu. de restitut. in reg. §. qui autem. & dom. Anton. in cap. quia plerique. de immunit. ecclesiaz. dicant. quod lapsus biennij inducit totale silentium etiam de iure canonico. & communem opinionem tenet Angel. consil. clviij. incip. iuda. & Ludo. de Roma. in l. si diuortio. ff. de verbo. obligat. sed Bal. in l. sciam quis. col. ix. C. de iur. & facti ignor. tenet contra Dyn. & communem opin. Et vide Lt. d. Bologna. l. j. C. de condic. et turp. cau. sam in secundis interpret. Quid si iurauit non venire de iure nec de facto? vide plenissime in decis. Capell. Thelof. cclxxv. Et nota quod Ecclesia potest post biennium opponere exceptionem non numerata pecuniae. vt not. Bal. in auzh. hoc ius porrectum.

non

Et ibi Dyn. & Moder. C. de sacrosan. eccl. & Lud. de Rom. in repet. an then. similiter. C. ad leg. Fal. & dec. Capell. Thelof. ccc. viij. vbi ponit quid de iure. et Arg. in c. n. de iur. circa medium. vbi limitat hic Dyn.

Adde Dyn. & quae ibi remissiuè dixi in penul. additione. in regula. in ebferis. Nota tamen ad hanc regulam quod in enormibus criminibus iudex debet vt seueritate. & non benignitate. vt ledimus. ibi. tene re vtriusq. ff. de re iud. & dicit ibi Bald. in l. ea. qua. in ff. C. de condic. nec ob. & est text. sing. in l. respiciendi. §. plare. ff. de pan. & Alexad. in additio. ad Barthe. in l. praeside peonis. & idem vult Innocent. in c. j. de constitut. vbi dicit esse licitū iudici in poenis transgredi leges. & ibi vide ample Fely. in viij. fal. & Bartol. Bald. & Angel. in l. quid ergo. §. poena gra uer. ff. de his qui notantur infamia. & in l. i. ferrier. C. ex quibus cau. infam. irrogat. & Cepol. in consilio xxx. iij. colum. xiiij. verlicu. x. & vltima.

non num. pecu. l. in contractibus. & l. si ex cautione. & in sit. de litera obligato. ergo aduersarius eius locupletatur cum iactura & iniuria non opponentis: sed de iure cituli respondetur. q. cum fiat legum autoritate. non videtur iniuria fieri. sed negari non potest q. non fiat cum damno. veritate inspecta. Et ideo si is qui confessionem recipiat. sciat se non numerasse. dicerem quid de aequitate canonica exceptio non numerata pecuniae non excluderetur biennio. cum malefidei possessor nullo tempore praescribitur. vt s. eod. cap. possessor. Dyn.

In reg. In Poenis. Argumenta.

- 1 Violentia in dubio sine facta praesumitur.
- 2 Tutor remotus, in dubio ob culpam, non ob dolum praesumitur.
- 3 Vulnerans, animum occidendi habuisse in dubio praesumitur.
- 4 Delictum si nesciatur a quo commissum sit, puniri debent omnes consortes.
- 5 Poena pro delicto quo casu sit insignenda.

REGVLA XLIX.

IN poenis benignior est interpretatio faciendā.

¶ CTSI constat aliquē commisisse vim. nam si ignoratur. vtrum cum armis. vel sine armis interpretatur benignius. Atrem fecisse violentiā sine armis. a vt per hoc minus puniatur. H. de poenis. l. si praes. & l. pen. Itē si colat utorem suspectū fuisse. & ob suspicionē remotū. si ignoramus vtrū propter dolū vel propter culpā benignius interpretatur: propter culpā remotus intelligetur: & propterea nō sit infamis. vt ff. de suspect. tur. l. ha. enim causē in prim. Sed ob stare videtur regulā. ff. de his qui nō. infam. l. ij. §. exercitū. vbi nō interpretatur in parte quae poenā restringat. sed in illa quae ampliat. sed ad hoc responsum best. s. eodē c. odia. Itē opponitur si vulnero aliquē. licet nō occidā. praesumitur in dubio q. habui animum occidendi. si contrariū non probatur. C. de iniuriis. l. si non conuicij. ergo non interpretatur in benigniore parte. id est eam quae inducat euetione poenae. Itē si certū est

▲ Nec apparet querecura deliquerit. Adde quod notauit. s. in add. ad istum in reg. in obsecris. ubi diffuse tractatur materia presentis speculationis, scilicet quod do ignoratur quis ex pluribus delictum commiserit, & in quantum dixit do. Coapostul. meus. s. in princ. apostolus ubi proceden. quod in criminibus &c.

Adde vnum sing. d. i. tum Gerar. de Petra sancta. sing. suo lxxv. in c. magnum est pulchritudo & lau-

dabile nomen habere, scilicet quod si plures essent inquisiti & capti pro aliquo maleficio, & esse dubium a quo esset tortura inchoanda, quod tunc cessantibus alijs indicij inciperetur ab illo qui turpe nomen habet. ita no. Cardin. Flor. in c. eum secundum apostolum. in ij. no. de praxen. lib. vj. pro quo facit gloss. not. do. & praeceptor meo in legibus Iaco. de sancto Georgio, in praludij feud. in ver. Carolus pulcher rimu nomen est.

▲ Adde hic Io. And. & Doctor. mod. maxime per Philip. Fracis. & gl. & Doctor. in l. actus. ff. eod. titur. & Imo. in l. gerit. ad ff. de acq. hared. & Alex. in consil. lxxv. lib. i. Et actus est vocabulum generale: & tamen videtur re-

plures fuisse in delinquendi actu, nec apparet quis eorum deliquerit, a no interpretatur in parte benigniore: quia delictum oes puniri debere. vt ff. ad l. Aquil. l. ite Mela. §. sed si plures. vt no. ff. ad leg. Cor. de lica. l. si in rixa. & Cad. l. lu. de vi pub. l. quoniam multa facinora. ergo videtur regula falsa. Sed distinguendum est, sicut plene distinctum fuit s. eo. c. in obsecris. quia si incertum est verum delictum fuit commissum. regulam. regula locum habet, quia interpretatur minus commissum. & propterea in minorae poena imponenda. vt d. l. si praes. & l. pen. sed ubi certum est delictum & certa delicti qualitas, animus vero delinquentis incertus. Item ubi certum delictum, & certa qualitas, sed incerta persona, regula locum non habet, vt latius est ostensum. s. eo. c. in obsecris.

In reg. Actus legitimi. Argumenta.

- 1 Actus legitimi qui dicantur.
- 2 Electio sub conditione fieri nequit, sicut nec postulat.
- 3 Tutoris datio, quae fit a iudice, conditionem non admittit.
- 4 Aditio hereditatis non potest esse conditionalis.
- 5 Tutoris autoritas non praestat sub conditione.
- 6 Emptio & venditio, cum sint actus legitimi, conditionem non recipiunt.
- 7 Locatio & conductio an fieri possit sub conditione.
- 8 Institutio haredis, licet actus legitimus dicatur, conditionem tamen admittit. Et quare num. seq.
- 10 Conditio in testamentis quare retrotrahatur.
- 11 Correctio iuris in dubio vitari debet.
- 12 Actus legitimi diem recipiunt & conditionem.

REGVLA L.

ACTVS legitimi conditione non recipiunt, neq; die.

¶ DICVNTVR actus legitimi oes quatuor; iuris scripti parte inuenti. iuris autem scripti partes sunt lepraevi. delicti lex, plebiscita, senatusconsulta, decreta principum, responsa prudentium, & magistratuum edicta. vt in situ. de iure natur. §. constat. ff. de iustitia & iure. l. ius autem. Exemplum generale: & tamen videtur re-

autem regulae probabiliter poni potest in electionibus & postulationibus, quae sunt legitimi actus, & ideo neq; electio,

tripsi per sequentia. vt not. Bald. in consil. cclxij. in fin. vol. ij. Et vbi actus potest trahi ad duo diuersa, magis intencitur quod prodelt, quam quod nocet. vt not. Io. de Plat. in l. cum allegas. de caitren. pecul. C. lib. xij. Et not. quod actus qui non potest fieri pure, nec sub conditione, potest tamen fieri sub duabus conditionibus. vt not. Barto. post gloss. ibi per bonos text. in l. diuus. §. fina. ff. de sal. & ibi Alexand. in addito. alleg.

electio. neq; postulatio potest sub conditione fieri: & si trahi pro no facta habetur. vt s. de elect. c. in electionibus. §. lib. vj. ¶ Item in datione tutoris a iudice facta, que non recipit conditionem expressam: & si adiciatur, reddit dationem inutilem. ff. de tutel. l. mutuo. §. sub conditione. quae si dico. emancipatio a filio meo sub conditione, si Imperator in Italia venerit: vel si dominus noster de vrbe recedat, emancipatio nulla est. ¶ Item in additione hereditatis: quae si dico, adeo hereditate sub conditione, si nauis ex Asia venerit, aditio nulla est. vt ff. de acquir. hareditate. l. seum. qui. §. vlt. ¶ Item in tutoris autoritate: quae si dicat tutor, praesto autoritate pupillo, si Titius ascenderit Capitulum autoritatis interpositio nulla est. vt ff. de autorit. tutor. l. et si conditionalis. & probantur per ordinem ista omnia. ff. eod. l. actus legitimi, ubi videtur eadem regula sponi. Sed si haec regula vera est, quod actus legitimi conditionem non recipiunt: ergo emptio, & venditio, quae est actus legitimus non recipit conditionem. quod falsum est. vt in sit. de contrahenda empt. §. emptio. ff. de in diem adiect. l. ij. & de peri. & con. rei vend. l. necessario & pro empt. l. ij. §. si sub conditione. ¶ Item locatio & conductio est actus legitimus: ergo non recipit conditionem. Item societates, mandatum, stipulatio, & ceteri contractus sunt actus legitimi: ergo non recipiunt conditionem, vel diem. quod tamen falsum est. vt per innumera iura probatur. ¶ Item heredis institutio, est legitimus actus: ergo non recipit conditionem. quod tamen est falsum: licet enim non recipiat diem certam: vt ff. de haredibus instit. l. hareditas. & instit. de hared. instit. §. hares. tamen bene recipit conditionem & diem incertam. vt ff. de hared. instit. si quis instituat. & l. sub conditione. & l. qui filio. & C. de haredit. instit. l. extra-

io. l. qui in potestate. col. vlt. ff. de testam.

▲ Adde Bald. in l. potuit. in qua. §. vij. & ibi Salicet. in vij. q6. Modern. C. de iure delib. & Bartolin leg. si conditionalis. & ibi Alexand. in additioibus. ff. de autorit. tutor. vide de autoritate tutoris, & Ioan. de Imol. in dicta l. gerit. ff. de acquir. hareditate.

Adde Bartol in l. ha. reditas. ff. de hæredibus institutis. qui ponit etiam ultra rationem Dyn. aliam & vide Bald. & Salice. in l. extraneum. C. de hære. institutis. Bald. in d. l. hæreditas. ubi tenet contra Bartol. ubi per rationem Dyn. hic quod causa testati trahit ad se causam intestati. unde si quis instituat Titium hæredem vsque ad Pascha & quod post Pascha non sit ulterius hæres: dicit Bartol. quod talis institutio

non valet, propter repugnantiam, quam in seipsa includit. Sed Bahl. tenet contra, vt dixi per rationem Dyn. & idem tenet Paul. de Cast. in consilio cxxij. in antiquis. & sequitur Bahl. in §. hæres purè. propter rationem Dyn. & ibi Christoph. Port. & Ange. Aret. in fin. institut. de hæred. instit. & tenet Angel. de Perusio, in dicta l. extraneum. & Imol. in dicta l. hæreditas. versicu. vlt. tertius queri potest circa prædicta.

Pro parte testatus decedere. hoc est verum regulariter. vt not. Bal. in repetitione l. habeat. numero lxxj. & ibi dixi in apostil. & ad eum in ver. concludo. C. de sacrosan. eccles. Bartol. in l. eum filius. in princip. & ibi dixi in apostil. ad ipsum. in versu. præ parte testatus. ff. de leg. iij. per Philip. Corr. consil. xxv. incip. in casu. in litera F. vol. j. & consilio lxxxv. incip. p. tra. in litera G. vol. iij. & omnino non Barto. Socin. in suo tract. fal. regula cccc. vbi ponit xxij. fallen. ad hoc dictum.

licet

Adde gloss. Bart. Bald. & Salice. in l. i. non dum. C. de fur. & Ioan. Fab. Ang. Aret. in §. sacra. instit. de rerum diuis. & hic Ioan. And. & Philip. Fran. & an. papa possit monachos sine causa restituere mundo. vide Io. Andr. amplè in præcedenti regula. & Alb. Sic. Lan. cap. ex publico. de conuer. coniug. & Barth. Soc. de Sen. in l. Gallus. §. si quid tantum. ff. de libr. & post. & adde ad hanc regulam Mari. Soc. in tract.

licet quidam. sicut & ibi proprie in verbis text. innuitur. & per gloss. exponitur. & propterea generalis regula remanet in contrarium: scilicet quod omnes legitimi auctus diem recipiunt & conditionem: vt in instit. de ver. oblig. §. omnis. C. de iure emphy. l. j. sed fallit in quibusdam. & in illis loquitur regula. nisi dices quod hæc regula corrigit ea iura quæ dicta sunt in legitimis actibus potest adici conditionem vel diem, quod imaginationi mentis meæ non applicatur. Dyn.

In reg. Semel Deo. Argumenta.

- 1 Sacrum semel effectum, nõ debet ad usus profanos transferri.
- 2 Papa solus sacra profanare potest.

REGVLA LI.

SEMEL Deo dicatum, non est ad humanos usus transferendum ulterius.

EXEMPLVM istius regulæ patet cuilibet: quia quod semel factum est sacrũ, & consequenter diuino cultui dicatum, non habet ulterius transferri ad usus a hominũ: unde si ædes sacra in aliquo loco licite. id est iuris solennitate seruata ædificatur: licet adificiũ diruatur, locus remanet sacer: nec debet ad usus hominũ conuerri. vt ff. de rer. diuis. l. intantũ. §. sacra. & de contrah. empt. l. ædes sacra. & instit. de rerũ diuis. §. sacra. Sed videtur obstare. ff. de verb. oblig. l. cõtinuus. §. pen. dicendũ est quod hic considerant iuris possibilitate: ibi vero summi Pontificis potestatem, qui potest sacrum profanum reducere. quia quod vnus solus potestati subiicitur. impossibile de iure reputabitur. ff. de leg. j. l. apud Iulianũ. §. si b.

suo de oblationib. xix. libello. in princ.

Adde, inquit petri, an iure causa papa possit relutere mundo monachos? & dic quod si sine causa quid vult papa, quod tunc non tenetur religiosis obedire eius præcepto in quantum repugnat regule ab eo professe. ita notat Fely. in cap. si quando. colum.

ij. veicu. præterea. dicit Hostien. de rescri. ex causa verbõ posset, vt ibi geum, vbi allegat Doctorem Theologorũ opinionem. idem Fely. in ca. inquisitionis. in princip. de sent. excom. & dixi in apostil. ad Panor. post eũ in cap. ne Dei ecclesiam. num.

in versi. contra reg. & ibi Imol. de simon. Adde. quod id quod a principe venit implorandum, reputatur impossibile propter difficultatum ad eum aditum. & idem tenet Lud. de Rom. in repet. auri. f. m. l. iter. colũ. xvj. in princ. C. ad leg. f. alcid. & Bar. in d. §. fin. hic alleg. qui allegat Dyn. hic. & vide gloss. in l. cõtinuus actus. §. cum quis. ibi Barto. & seq. ff. de verb. oblig. & Alex. in d. §. fin.

In reg.

Adde, an per electionem indigni eligentes, potestate priuatur eligendi. Bartol. Bald. Med. in l. cum quidam. ff. de leg. ij. & Abb. in cap. bonae. in j. & cum in cunctis. de elect. & ad alia hic not. per Dyn. vide Alex. in consil. lxxxi. col. ij. vol. v. & Ioan. And. & Philip. Franc. hic. & Bartol. in l. non puratus. non queris. ff. de contrah. ibi. non queris ex hereditate, sed quae ritè facta est. vbi dicit quòd statutum de mandando execu-

tionis instrumentum, intelligitur de ritè facta. & Bald. in l. non dubium. in ij. col. i. C. de legi. dicit quòd statutum de ga bella imponenda super contrarium intelligitur de valido. & Paul. de Castr. in l. j. §. sancimus. in fin. C. de testa. dicit quòd clausula cassans & irritans omne aliud testamentum, habet tacitam conditionem, videlicet, si illud in quo est clausula est validum. & vide pulchrè Fely. in c. ex tenore. vers. de rescrip. vers. regula, non praestat. col. ij. de rescriptis. qui hanc regulam ornatissimè glossauit, melius quam quis maximè. Et quod not. Fely. in c. paltoialis. col. ij. vers. vltra. Abb. titu. de excep. & Bar. in disput. incip. lapsus. col. ij. vers. v.

Adde pro principio huius apostillae: m querit, an & quòdo eligentes scienter indignum, priuatur potestate eligendi. quod notauit in apostill. ad Gemm. & Philip. Franc. in c. quantum vtrique. in prin. de elect. isto lib. vbi allego do. Co apostillatorè meum tam hic, quam in addition. ad Card. Mandag. in suo tract. de elect. c. ix. in gloss. j. vbi plenè vide. & Fely. in ca. cum olim. col. i. de maio. & obediens. Et casu quo priuatur potestate eligenda propter actionem indigni scienter facta ad quos de iure ius eligendi, vide eundem Mandag. vbi §. & Doct. co apostillat. in gloss. in vers. poterunt. & sequen. & dixi in apostill. ad Panor. in c. cum in cunctis. §. vlt. in fin. vers. ad Metropolitanum. de elect. & in c. cum Vintonienis. tit. ad medium huius apostillae. quando dicit quòd statutum loquens de mandando executionis instrumentum, intelligitur de ritè facta.

Adde, quòd illud non attenditur de statuto penali. notarius enim scribens testamentum nullum & falsum. puniatur de falso licet ex alia causa sit nullum. vt not. Bart. in l. quid ergo. §. cum autem. ff. de irfamib. & in l. quis legatus. & ibi Alex. ff. de fals. Bald. & Salicet. in l. j. C. de sepulchro violato. & Iaco. Rebuffi. in fin. cum, xj. & ibi

In reg. Non praestat. Argumenta.

- 1 Eligentes indignum scienter, an iure eligendi sint ipsi iure priuati. & m. seq.
- 2 Eligendi ius an consumatur per electionem inutilem.
- 4 Legatum pupilla factum si nupserit, non perit ea contrahente nulliter.
- 5 Legatum factum capaci an adimatur, si secundo fiat incapax.

REGVLA LII.

NON praestat impedimentum, quod iure non sortitur effectum.

¶ Si canonici nominauerunt scienter indignum, & electio effectum non habuit: non tamen priuatur iure eligendi: quia non praestat impedimentum, & c. vt §. de elec. c. perpetua. c. si copromissarius. li. vj. de cocef. praben. c. ne captanda. sed contra videtur eo. tit. c. quando. lib. vj. vbi eligentes scienter indignum priuatur iure eligendi: ad dicendum est quod illud. c. quamquam. trahitur ad intellectum illius. c. perpetua. videlicet quia si nominantes indignum adeo persiste-

quo est clausula est validum. & vide pulchrè Fely. in c. ex tenore. vers. de rescrip. vers. regula, non praestat. col. ij. de rescriptis. qui hanc regulam ornatissimè glossauit, melius quam quis maximè. Et quod not. Fely. in c. paltoialis. col. ij. vers. vltra. Abb. titu. de excep. & Bar. in disput. incip. lapsus. col. ij. vers. v.

Adde pro principio huius apostillae: m querit, an & quòdo eligentes scienter indignum, priuatur potestate eligendi. quod notauit in apostill. ad Gemm. & Philip. Franc. in c. quantum vtrique. in prin. de elect. isto lib. vbi allego do. Co apostillatorè meum tam hic, quam in addition. ad Card. Mandag. in suo tract. de elect. c. ix. in gloss. j. vbi plenè vide. & Fely. in ca. cum olim. col. i. de maio. & obediens. Et casu quo priuatur potestate eligenda propter actionem indigni scienter facta ad quos de iure ius eligendi, vide eundem Mandag. vbi §. & Doct. co apostillat. in gloss. in vers. poterunt. & sequen. & dixi in apostill. ad Panor. in c. cum in cunctis. §. vlt. in fin. vers. ad Metropolitanum. de elect. & in c. cum Vintonienis. tit. ad medium huius apostillae. quando dicit quòd statutum loquens de mandando executionis instrumentum, intelligitur de ritè facta.

Adde, quòd illud non attenditur de statuto penali. notarius enim scribens testamentum nullum & falsum. puniatur de falso licet ex alia causa sit nullum. vt not. Bart. in l. quid ergo. §. cum autem. ff. de irfamib. & in l. quis legatus. & ibi Alex. ff. de fals. Bald. & Salicet. in l. j. C. de sepulchro violato. & Iaco. Rebuffi. in fin. cum, xj. & ibi

rint

rint quod ex verbis eorum communis electio subsequatur, tunc priuatur iure eligendi. vt c. quanquam. alias non priuatur: vt c. perpetua. Item potest poni exemplum: si testator legauit mihi unum de seruis quos elegerim, & ego elegeri. & electio non habet effectum, ius eligendi non est consumptum. & ideo non praestat impedimentum volenti iterum eligere. ff. de opt. leg. l. ij. iij. & iij. alias si electio sortitur de iure effectum, consumptum esset ius eligendi, nec liceret ulterius variare: vt §. eo. c. quod semel. de leg. ij. l. statuliberus. §. si. cum multis si. Item potest poni exemplum: ponamus quod legatum relinquatur pupillae sub conditione. si contraheret matrimonium: nam si contrahit matrimonium infra pupillarem aetatem. non sortitur effectum: & ideo non praestat impedimentum: facta enim legitime & aetatis poterit contrahere: & conditionem contrahendo implere. ff. quando dies lega. ced. l. quod pupillae. & de cond. & demon. l. haec conditio. Item contra videtur quod iure cauetur quod si testator relinquit legatum primo capaci, & postea animo adimendi primo, relinquit secundo non capaci: quia licet non sortiat effectum in persona secundi, tamen praestat impedimentum primo, quia impeditur petere legatum. ff. de leg. j. l. plane. in prin. & de adi. leg. l. legatum. §. pater. & l. licet. §. minor. sed dicendum est quod legatum in tacita voluntate adimitur. ff. de adi. leg. l. iij. §. si. & l. ex parte. & de his quibus videtur indigni. si inimicitiae. cum ergo appareat per translationem factam in secundum, testatorem voluisse tacite primo adimere, illa tacita ademptio sortitur de iure effectum, vt dictum est: & ideo praestat impedimentum. Dy.

In reg. Cui licet. Argumenta.

- 1 Pater adulterum filia & occidere, & contumelias afflicere potest impunè.
- 2 Filius familiaris patre consentiente causa mortis donare potest. testari autem non potest.
- 3 Praeses provinciae ad mortem damnare potest, deportare vero non potest.
- 4 Curialis et si praedia donare possit, vendere tamè eade nequit.
- 5 Procurator prorsus reuocari potest. partim non potest.

REGVLA LIII.

CUI licet quod est plus: licet utique quod est minus.

- 1 ¶ LICET patri occidere adulterum cum filia comprehensum, & ideo licebit quod est minus, id est adulterum

dixit apostillat. in verbo notarius. C. de locat. praedio. ciuil. vel fisc. titu. xj. Secus autem si sit nullum vel imperfectum seu de actu imperfecto, ita not. Bald. in l. iubemus. C. de testamentis. vbi plenè.

¶ Adde Angel. Aret. insit. quib. modis restam. in firm. §. posteriore. col. lulum. ij. in gloss. existere. & ibi Ioan. Fab.

¶ Adde quod idem est in marito: vt est text. & ibi Bartol. in l. marito. §. illud. ff. de adult. & ibi etiam in patre. & Bartol. & ibi Alexand. in addition. in l. nec in ea. ff. de adulter. Angel. & Alexand. in l. in suis. in principio. ff. de liberis & posthum. C. yn. in l. in §. C. quae sit long. consuetu. & Fely. in cap. si vero. de sententia excom. & Bald. in l. si quis non dicam rapere. C. de episcop. & clericis. vbi ponunt plures quod

ad hanc regulam. Not. quod pravius est in mente viri adulterium vxoris, quam homicidium filij. testatur l. codicillis. §. penult. ff. de leg. ij. & Bald. in cap. ex parte, & consuetud. & in consi. cxij. lib. ij.

▲ Adde an filiusfamil. possit testari maximè in aduentitii in quibus patri non conqueritur vltimus fructus. Bart. et Alex. in l. Imperator. ff. ad Trebel. & quæ ratio quare magis potest donare causa meritorum, quam testamentum. vide Bart. Bald. & Franc. ferre actori. & ideo debet posse quod est minus, id est taxationem iurisiurandi adicere: vt ff. de in litem iuran. l. videamus. §. penult. ¶ Item est maius concedere et testamentum, quàm mortis causa donare: quod patet, quia filiusfamil. potest mortis causa donare patre consentiente: vt Bald. Salicet. & ff. de donat. caus. mortis. l. tam is. §. 2. j. tamen testari non potest etiam patre consentiente. vt d. l. tam is. §. j. ff. de testamen. & Bart. in l. tam his. §. j. hic all. & Bart.

& Bald. l. habeat vnusquisque, & ibi Taf. C. de sacrosanct. eccl. & per Canonistas in c. Raynaldus. & c. Raynaldus. de testa. Ioan. Fab. & Ang. Are. inst. quibus non est permittum facere testamentum. Sed quid an pro anima possit testari: vide docto. s. alleg. & in c. licet. de sepult. s. eod. & Cyn. Bald. Salicet. & Alex. in l. senium. C. qui testam. facere possunt. & Lud. de Rom. in repet. vltim. similiter. xxij. q. vers. xix. ad col. xxvi. vsque satis ample. C. ad legem Falcid. Abb. Sicul. in consi. lxxij. col. iij. an vers. iij. vel. j. & Ludo. Bologn. in primis & secundis interpret. in l. licet. §. vnderatior. ff. quibus modis pign. vel hypothec. & quando donat. debeat præcedere consentiis patris, vel sufficiat quod subsequatur: vide Bald. in l. i. vxor. C. de condit. insert. & Franc. de Crema in suo singul. lxxix. Quid in filiosfamil. cleric. t. die quòd potest testari. vt est gloss. reparata singul. in cap. quia ingredientibus. xix. q. iij. & text. in authent. presbyteros. C. de episcop. & cler. & de ag. in c. quia nos de testa. & Cepel. in cautel. clvj. cum sequ. & in cautel. cxvij. Et idem in filiosfamil. Brito. num. qui de aduentitii possunt testari: vt nct. Bal. in c. j. §. j. in fin. de fratr. de noua inuelt. & per glo. in verbo, Romanorum. inst. de patria potest. & Franc. de Aret. in d. l. i. qui potestate. col. iij. & Alex. in adli. ad Barto. in l. placet. ff. de acquir. hæred. & vide Dom. de Rot. in decis. ccc. lxx. in antiquis titu. de dona. & Abb. Sicul. in consi. evij. lib. j. & dixi in §. ij. de consuet. iurita. per se. lib. Consuetud. Biturigi. m.

Adde in quantum querit, an filiusfamil. possit donare causa mortis sine consensu patris. & alleg. Franc. de Crema. suo singul. lxxix. incip. donatio causa mortis & c. Tu die breuiter pro expof. princip. huius apostiller. quòd filiusfamil. potest testari in bonis castrensis vel quasi, sine consensu matris: nec in illorum iudicio eius requiritur consensus regulariter. de quò dixi in l. Imperator. an apost. in vers. iudicio autem peculio. posita super glossam in vers. filio. ff. ad Trebel. & in apost. ad Gel. de Cug. post eum in l. huius. §. necessitate. in vers. sine consensu patris. nu. 4. C. de bo. que liber. & ad hoc quòd queritur quid in filiosfamil. clerico: vide omnino Barto. in l. si infanti. col. iij. vers. & ideo aduerte q. in caut. C. de iure debet.

debet

debet mortis causa donare: vt ff. de donat. l. filiusfamil. §. vlt. ¶ Sed contra regulam solet opponi de pluribus. ¶ Primò de prælide qui habet ius gladij, quod est maius. vt ff. de off. prælid. l. illicitas. §. qui vniuersas. 2. & tamen non deportat quod minus. vt ff. de legat. iij. l. j. §. iis quibus. & de iustio testam. l. si quis filio exheredato. §. eius. sed illud quòd non habet insulas suæ iurisdictioni subiectas, aliàs secus: videtur. vt ff. de interd. & releg. l. relegatorum. circa princ. & not. in l. inter pœnas. eodem tit. & ideo hæc oppositio non facit ad rem: licet quidam aliter dicant.

¶ Item oppo. C. de prædiis decur. sine decr. l. fin. ¶ vbi curialis potest donare prædia, sed non vendere: cum maius sit & difficilius permittum donare, quàm vendere. C. de contrar. iudic. l. j. sed illud ideo contingit, quia verisimile est quòd facilius venderet, ad hoc vt pretium ex veditioe deductum deportaret, & ideo facilius inhiæret venditio, quàm donatio: quia in donatione cessat ratio prohibitionis quæ ad venditionem propriè pertineret.

¶ Item oppo. de l. in causa. ff. de procur. ¶ vbi licet reuocare procuratorem in totum, & non in parte. ¶ Item oppo. ff. de admittur. l. cum queritur. & de vsur. l. Caius. vbi licet nomina contracta in totum approbare vel reprobare, sed non partem: sed in illis omnibus diuersa habetur vnus loco ratione connexitatis officij: & ideo non est in eis licitum variare, sicut nec circa eandem rem. vt ff. de danno infect. l. prætor. §. vnde queritur. & determinatum est s. eod. cap. mutare. ¶ Item opponi solet. ff. de penic. & commod. rei. l. j. §. licet. & de pluribus aliis que uo. & rationabiliter soluuntur. ff. eo. l. non debet. & ideo repetere. cum sint rationabiliter scripta, esset potius transcribere, quàm notare. & propterea superuacuum. Dy.

In reg. Qui prior. Argumenta.

- 1 Impetrans primus, in beneficio admitti debet, licet secundus impetrans prior literas presentauerit.
- 2 Impetratio secunda priori sit præferenda. & nu. seq.
- 7 Prior tempore, quando potior dicatur in iure.
- 3 Creditor quando creditori debeat præferri. & nu. seq.
- 10 Mulier quibus creditoribus in dote sit præferenda.
- 11 Possidentis conditio quando melior esse præsumatur.
- 12 Hypotheca expressa quando præferatur tacita, & contra, & nu. sequen.

Pignus

A Adde Bart. ibi. & in l. j. §. his quibus. ff. de legat. iij. & Fel. in c. potuallati. col. x. vers. circa. & vers. limita primo. de re scriptis. & Abb. Sicul. in cap. ex parte. in tercia decima.

▲ Adde quando tempus datæ literarum attendatur. Felin. post Abb. Sicut in cap. eam re. in antepenult. col. versic. tempus de rescript. ubi ponit regulam affirmatiuam cum sex fallen. & vide ipsum in cap. pastoralis. in princ. col. ij. eod. tit. & Bal. & Imo. in l. si quis filio. §. eius. ff. de inuit. rup. testa. & Bart. in l. absentu. si. de donat. & Nico. de Neap. in l. si duas. in si. in princ. ff. de exec. tut. & Ang. Aret. inst. quib. ma. ius pat. §. filius. fa. & doct. in c. 14

14 Pignus pratorium habentes an sint reliquis creditoribus si eo tempore.

15 Creditor habens pignus pratorium an preferatur ei qui habet conuentionale.

16 Prior tempore in duobus dotibus, potior esse debet in iure.

17 Priuilegium reale preferatur personali.

18 Creditorum omnium quando æqua sit conditio.

19 Solutum per debitorem quo casu reuocari possit. Et in seq.

REGVLA LIIII.

Qui prior est tempore, potior in iure.

¶ Si vnus primò impetrauit in ecclesia beneficium, & alius secundo, & secundus primò literas presentauerit, primus debet esse potior: quia qui prior est tempore impetrationis, potior est a in iure beneficij consequendus. vt a s. de rescr. c. si pro te. & c. tibi qui gratiam. lib. vj. Sed contra videtur eo. tit. de rescr. c. si pro te. & c. duobus. ¶ Vbi is qui secundo impetrauit, preferatur priori. sed dicendum videtur, quòd aut vtraque impetratio est simplex, aut altera simplex & altera sub conditione, si ad id episcopi & capituli consensus accederet. Primo casu aut apparet de ordine impetrationis, aut non. ¶ Si apparet, preferatur ille qui primò impetrauit: vt in præalleg. c. tibi. sed si de ordine apparet, tunc subdistingue: quia aut mandauit vni prouideri, & alteri canonicatum concessit: aut canonicatum cõcessit vtrique, aut neutri. Primo casu preferatur is cui canonicatum concessit. ¶ Secundo casu preferatur is qui primò presentauit: sed si ambo in presentando concurrunt, ille preferatur què eligere voluerit illi, vel maior pars illorum ad quos spectat canonicorum receptio, & præbendarum collatio. vt c. duobus. sed si prima impetratio conditionalis sit, secunda simplex, si fiat ante existentiam conditionis primæ, secunda simplex preferatur. vt d. ca. si pro te. ¶ sed videtur quòd existente conditione;

Adde quod positi in addit. ad istu post de. Coapostillatorem. 3. in regula, nõ firmatur. in versic. tempus datæ, tangitur aliquid ad materiam prioritatis quando secundus primum impetrantem conuenit in presentatione rescripti. per Fel. post Pa. & alios in c. ij. de rescr. Ant. in c. plerumq. col. pe. eo. si omnes, & præcipue Phil. Fran. in c. vt debitus. col. xiiij. cum ij. seq. & ibi Card. Alex. col. x. de app.

prima

prima cõditionalis debeat preferri quasi existentia conditionis trahatur ad tempus concessionis a: vt ff. qui pot. in pig. l. si de pericu. & conmo. rei vendi. l. necessario. §. quòd si pendente. quidam, dicunt quòd c. si pro te. sit contra ius cõmune, quòd nihil est: imò dicendum est quòd illæ leges loquuntur, & intelligi debent vbi non erat in potestate contrahentis. primò sub conditione, secundo pure reuocare contractũ conditionalem. ¶ In proposito autem summus Pontifex poterat primam conditionem reuocare, & ideo multò fortius potuit ei per secundam puram derogare: vt s. eo. c. cui licet. & patet ff. qui pot. in pig. hab. l. j. & l. qui balneum. in prin. & §. j. & l. potior. in prin. Item patet in albo decurionũ & consulũ. ¶ Nam qui prior est tempore, prior est in iure ferendarũ sententiarum & faciendarũ electionum cæteris paribus: vt ff. de albo scrib. l. j. & ij. C. de cõsuli. l. j. lib. xij. Item poni possit exemplum regulæ in creditoribus quibus res sunt obligatæ. nam qui potior est tempore, & c. ff. qui pot. in pig. ha. l. potior. & l. creditor. vt C. qui potior. l. si fundũ. sed ad hoc videtur ob stare. ff. de priuil. credit. l. priuilegia. vbi non ex tempore, sed ex causa æstimantur. ¶ Quare distinguendum est plenius: aut enim omnes creditores prætendunt priuilegium reale, aut personale omnes: aut quidam reale, & quidam personale: aut quidam personale, alij nullum: aut omnes nullum. Primo casu quòd omnes prætendunt reale, aut conuentionale omnes: aut omnes pratorium b, aut quidam pratorium, & quidam conuentionale. Et si omnes conuentionale vel quasi, aut omnes expressum, aut omnes tacitum: aut quidam expressum & quidam tacitum. Et si omnes expressum, aut eiuſdem temporis, aut diuersorũ. Si eiuſdem temporis, si quidem simul & eodem actu vtrique sit obligata res, admittitur vnusquisq; pro parte dimidia. Si separatim, nec apparet cui primò, contra extraneũ possessorem potior erit conditio occupantis, inter se potior erit conditio possessoris: vt l. si fundus. §. si duo. ff. de pignori. ¶ Si diuersorum, tunc nota regulam, & instantiam à regulari: regula est, Qui prior est tempore, & c. ff. qui pot. in pig. ha. l. potior. & C. eo. ut. l. si fundũ. Instantia est in mutante in refectionem: vt in authem. de æqual. dot. §. iis conse-

de Abb. Sicut, & Felyn. in capit. cum aliquibus, de re iudic.

▲ Adde Dyn. & quæ ibi dixi in regula, pretium. in dc. addit. & Bar. in l. necessario. ver. vit. no. ff. de pericu. & conmo. rei vendi. & l. si filius. de verbo. obli. & in l. qui balneũ, in prin. & ibi sing. Alex. in addit. & Bal. in antiq. lect. ff. qui pot. in pig. hab. & Bal. in de l. necessario. in antiq. lectu. de peric. & cõmo.

▲ Adde quos sunt species pignoris, Bart. & Alexan. Moder. Doct. in l. a diuero Pio. §. super rebus. ff. de re iudi. & Petr. de Ferra. in forma libelli, in actio. hypothecar. in gl. super verbo, super eadẽ obligatione. col. j. & Io. Fab. Ang. Aret. & insuper l. a. de Mayn. in §. item Seruiana. col. j. in fit. de actio. & Bar. in l. si & iure. col. ij. ff. qui potio. in pig. hab. vbi reprobat distinctionẽ Dyn. hic & aliter distinguit, vt ibi per eum. & ad.

P quens

A Adde an mulier si petior fisco creditore, Cyn. Bar. Bal. Saly. in l. j. & ibi Alex. in addit. ad Bar. C. de priuile. f. & in l. satis. C. in quib. cau. pign. vel hypot. contra. & Ang. de Peris. Imol. & Doct. Moder. in l. i. marito. ff. solu. matrimo.

B Adde glo. Cyn. in l. diuersis. & l. sequen. C. qui pot. in pign. hab. & glo. & Bar. in l. interdum. ff. qui pot. in pign. hab.

C Adde quod ista regula secundum Dyn. non solum habet locum in hypotheca expressa, sed etiam in tacita, unde sicut habens expressam hypo. anteriorem, praefertur omnibus posterioribus creditoribus habentibus tacitam vel expressam hypo. vel etiam habens tacitam hypo. anteriorem, regulariter praefertur posterioribus creditoribus non solum habentibus tacitam, sed etiam expressam, & fisco, & ita refert & sequitur celebris doct. Maria. Secun. de Senis in suo singul. tract. de ob. in xj. & xij. l. bellis, ubi querit, an obligatio debitoris offerentis bona sua, praedicit creditoribus anterioribus habentibus expressam, vel tacitam hypothecam ubi concludit quod

quens. in prin. colla. vij. & ff. qui pot. in pign. hab. l. interdum. Item in negante se possidere qui postea conuictus, praetendit hypothec. vt C. qui potio. in pign. hab. authent. item possessor. item fallit in eo cuius pecuniaria emittitur & expressa obligatur. C. qui potio. in pign. hab. l. licet.

¶ Item fallit in muliere a qua praefertur prioribus habentibus tacitam, vt ff. qui potio. in pign. hab. l. Auidius. Item fallit in eo cuius pecunia militia emittitur, vt C. de pign. l. an. & authent. quod obtinet. Item fallit in habente hypothecam ex instrumento priuato manutrium testamentum signato, vt si agat aduersus eum qui non habet instrumentum simile vel publicum, vt C. qui pot. in pign. hab. l. scripturas. Item fallit in fisco agente ex causa primipili, vt C. in quib. causis pign. vel hypot. contrah. l. satis. Item in agente funeraria, vt l. at si quis. §. si colonus. ff. de relig. & sumpt. fune. & l. impensa. & ibi no. Item fallit in vendente pignus praetorium, & habente causam similem qui non praefertur, sed cum posteriori concurrunt, vt l. is cui. §. qui prior. ff. vt in possess. leg. ¶ Si omnes tacitum, & si eiusdem, non referre eodem vel diuersis actibus, si non apparet cui primo: nam semper inter se melior erit conditio possidentis contra extraneum occupantis. Et si omnes simul ad agendum concurrunt, admittuntur vnusquisq; pro parte, vt ff. de fal. interd. l. j. §. si colonus. & l. h. & ff. de pign. l. si debitor. si diuersorum temporum, tunc qui prior &c. vt hic. & ff. qui pot. in pign. hab. l. insulam. cum similib. ¶ Si quidam expressum & quidam tacitum, aut eiusdem temporis, aut diuersorum, & si diuersorum, aut praecedat tacita, & sequitur expressa; aut praecedat expressa, & sequitur tacita: si praecedat tacita, & sequitur expressa, praefertur tacita etiam fisco, vt C. rem alienam gerentem. l. j. secundo responso. licet glo. c. Circa fiscum dubitet. ff. qui potio. in pign. hab. l. pignus. Si praecedat expressa, tunc praefertur, vt ff. qui pot. in pign. hab. ean. l. Titius. in prin. & §. negotiatorum. & C. eod. l. si fundum. & de remissis. pign. l. si ignorante. ¶ Si

eiusdem

non, & vide Barr. Bal. & sequa. in iuribus hinc per Dyn. allega. & est distinctum, & pot. per Dyn. hic vide Ioan. Perr. de Ferra. in forma libelli. in authent. hypo. in glo. super verbo, eadem ob. colum. iij. versic. sed pone. & Cyn. & Barr. Bald. Angel. & Saly. l. vna. C. de priuile. dot. & Cep. in caut. clxxv. incipien. vulg. regula. cum duabus sequentibus. & Doct. in postil. sequen. alleg.

eiusdem temporis, videtur idem quod est quando vterque profert, tacitam, vel vterque expressam eiusdem temporis, quia tacita & expressa paribus sibus ambulant, vt ex predictis apparet, quia mutuans in refectione praefertur habenti expressam, sicut habenti tacitam. Praeterea illud est speciale, cuius contrarium generale: vt in authent. de non alien. §. vt autem lex. sed speciale est in muliere quae praefertur habentibus tacitam tantum: & sic in eo casu speciali fortior est expressa, quam tacita.

¶ ergo alia regulariter pares sunt. ¶ Si omnes praetorium, aut sunt omnes eiusdem tituli, aut omnes ex contractu, aut omnes ex causa legati, vel omnes ex causa damni infecti, & tunc non prodest praevnire ex tempore: vt ff. de damno infect. l. si finita. §. si plures. & §. Iulianus. & l. prator. §. eius rei. & C. de bon. auto. iud. pos. l. vlt. & ff. de bo. auto. iud. pos. l. cum vnus. a & ff. vt in pos. leg. l. si cui. §. qui prior. aut diuersorum, & tunc qui prior est tempore, potior est in iure: vt C. qui pot. in pign. hab. l. si decreto. & d. l. si cui, §. postquam rei. ¶ Si quidam praetorium, & quidam conuentionale, tunc qui prior tempore &c. & si qui potio. in pign. l. si iure. & C. vt in pos. leg. l. si postquam. secundo casu, quando omnes personale, aut sunt eiusdem tituli, aut diuersorum, si eiusdem regulariter concurrunt, non inspecta prioritare vel posterioritate

conuentionali. vide glo. Bar. Bal. Pau. de Cast. & Alex. in addit. ad Barr. in l. j. de pign. ad. & de Ferra. vbi §. & Abb. & Fely. in c. cum aliquibus. in prin. de re iudi. & Spec. tit. de pign. & hypo. §. j. & l. de May. in §. Seruiana. col. j. in stil. de actio.

Tunc quod differat in modo constituendi, conuentionale enim solo partium consensu contrahitur praetorium vero transitione: nisi in casu leam vnus, §. fin. cum l. seq. ff. de bo. auto. iudi. pos. addit etiam differentiam Alex. in §. alleg. l. j. ff. de pign. ad. factum quod cum requiritur discussio in praetorio, quae alia requiritur in conuentionali hypo. item aliam, quia creditor accipien. pignus praetorium, licet non sit idoneus, liberat debitorem. l. a diuo Pio. §. si pign. ff. de re iud. secus autem in conuentionali. L. creditor qui non idoneus, si cer. pe. & l. si pro mutua. C. de tit. & Bar. in l. non est miru. in fide pign. act. quid sit pign. iudiciale: & an & in quo a praetorio differat, vide gl. rub. C. de prator. pign. & melius per Alex. in La diuo Pio. §. in venditione. in antep. col. ff. de re iud. & quae sit differentia inter pignora, & hypotheca. vide Spec. in tit. de pign. in prin. ver. quid si iudex. & vers. quae autem sit differentia, tempor

P 2

temporis: vt ff. de priuileg. cred. l. priuile. ij. respon. & ff. de positi. l. si hominem. §. quoties. ¶ Fallit in duabus de-
 titibus ab eadem substantia debitis: in quibus qui prior est
 in tempore, potior est in iure. C. qui potio. in pig. l. as-
 duis. §. si. Item fallit in fisco. ff. de priuileg. credit. l. quid
 quis. si diuerforum, si quidem sunt paria priuilegia con-
 currunt: si disparia, magis priuilegiati praeferuntur: vt
 l. prima. primo responso. a & l. si ventri. §. in bonis. ff. de
 priuileg. cred. ¶ In tertio casu quando quidam reale, quid-
 dam personale, reale praeferuntur: vt in l. eos. C. qui potio
 pigno. habeant. & ff. de pactis. l. rescriptum. circa prin. In
 quarto casu quando quidam personale, alij nullum prae-
 feruntur priuilegiati: vt ff. quod cum eo. l. sed an hic. &
 de pec. l. ex facto. §. si. & de priuileg. credi. l. ij. & l. si ven-
 tri. §. eorum ratio. & de cefsio. bon. l. j. & ij. ¶ In quinto
 quando omnes nullum, aut agitur ad dationem quanti-
 tatis, vel speciei, vel generis, aut ad factum. Primo casu
 aut erant bona possessa per creditores: & tunc omnium
 est aequa conditio: vnde si vni soluatur, reuocatur pro ra-
 ta per alios: vt ff. de his quae in frau. cred. l. qui autem. §.
 sciendum. & l. ait prator. §. si debitorem. in fi. ¶ si vero
 non erant possessa per cred. si debitor soluit, aut soluit
 autoritate iudicis intercedente, aut sponte, aut inuitus.
 Primo casu quando soluit iudi. autoritate, tunc non est
 locus reuocationi: vt ff. quae in frau. cred. l. qui autem. §.
 apud Labeo. Secundo casu quando soluit sponte, siue vo-
 lens, & tunc aut omnes creditores pariter instabant: &
 tunc si debitor vni gratificatus soluat, reuocatur pro rata
 per alios. b vt ff. quae in frau. cre. l. pupillus. ¶ Si vero om-
 nes non instabant, & vni soluatur, aut soluitur a debito-
 re sponte, aut extorquetur ab inuito. si soluitur sponte,
 reuocatur per alios: vt praalleg. l. pupillus. & dicta l. qui
 autem. §. sciendum. ff. quae in fraud. cred. si ab inuito ex-
 torquetur etiam reuocatur nisi vbi mora erat periculum
 allatura: vt debitor cum pecunia fugiebat, nec haberi
 poterat iudicis copia: vt in l. ait prator. §. si debitorem.
 ff. de his quae in fraudem creditorum. si extorsit iudicis
 autoritate, non reuocatur. ff. de his quae in fraudem credi-
 torum. l. qui autem. §. apud Labeonem. ¶ Si autem aga-
 tur ad factum, aut petitur, & in condemnationem dedu-
 citur factum: & tunc si simul creditores concurrunt, prae-
 fertur qui primo contraxit: vt ff. locati. l. in operis. sed si

a Adde ibi Bar. qui sequit Dy. hic. & Do. co. in l. vna. C. de priuileg. dot. & de Ferr. vbi s. columna vj. in si. versi. modo venio. & quo ad caetera a not. hic per Dy. vide p ipsum de Ferr. & adde Barto. Sec. de senis in Li. col. iij. versi. iij. not. cum sequen. ff. soluto matri. & Bart. Bal. & Alexan. in addi. ad Bar. in l. in operis. ff. locati.

b Adde quando id quod vnus ex pluribus creditoribus a debitor exigi debeat communi- cari cum aliis. Bart. & Mod. in l. pupillus. s. de his qui in frau. credit. & Ioan. And. & Doct. in rub. de oblig. & solu. & Bald. in l. si. in si. ij. q. ff. de positi. & tex. in l. pecunia. & ibi Saly. in fin. C. de priuileg. fisci.

in condemnationem deducitur interesse, idem seruatur quod dictum est seruari debere, quando agitur ad quantitatem. vt in l. operis. & de verborum obligat. l. stipulationes non diuiduntur. §. Celsus. Dynus.

In reg. Qui sentit. Argumenta.

- 1 Emptori cedit quicquid rei empta accidit.
- 2 Commodum quando sentire debeat, qui tulit incommodum. & num. seq.
- 4 Agnata proximior tutela commodum sentire potest, onus eiusdem sentire non potest.
- 5 Contrariorum alterum e medio tollitur, posito in esse altero.
- 6 Contrariorum quando eadem sit disciplina. & num. seq.

REGVLA LV.

Qui sentit onus, sentire debet commodum, & e contra.

¶ S I C V T post venditionem perfectam omne commodum accedens rei vendita, pertinet ad emptorem: ita & omne incommodum accedere debet: vt C. de periculo & commodo rei vendita. l. post perfectam. ff. eod. l. id quod post rem sicut diminuta parte haeredit scripti per contra tabulas, diminuitur per contra tabulas, augetur & legatorum onus: vt ff. de vulg. & pup. substitutione. l. & si contra. in fi. & de leg. iij. l. si. & ista regula habet locum quando circa commodum & incommodum est per omnia par ratio personae suscipientis commodum & incommodum habitabilis: & hoc patet per exempla. insit. de cotrahend. emp. §. cum autem. & de lega. i. l. si. & de vulgari & pupil. substitut. l. & si contra. & C. de cad. tollen. l. j. §. pro secundo. & de furtis. l. manifestis. §. sunt. §. sed cum in secunda. ¶ sed vbi non est per omnia vtriusq; par ratio, regula non procedit: vt est videre in l. si quis aliena negotia gerens. ff. de neg. gest. & ibi no. & de Procura. l. qui propria. §. procurator. Item in casibus aliis not. in d. l. si quis. ff. de nego. gest. & in l. si quis putat. §. j. communi diuid. & pro socio. l. sed & socius. §. si absenti. Item si non est eadem personae conditio, vel habitabilis circa vtrunq; suscipiendum: ¶ vt si agnata proximior est cum tractatur de deferendo onere tutela. Nam ipsa succedit in commodum, id est in haereditate: & tamen non tenetur

a Adde ibi Io. Fab. in princip. Christoph. Porc. & Ang. Arer. in h. colu. & onus meretur honorum: vt no. Bar. & Bal. in l. iam. i. l. i. am. i. c. i. m. in prin. cip. ff. de excu. sat. tuto. & vide hic Ioan. Andr. in Mercuria. & in capit. ratio. congruit. & ibi Dyn. & quae ibi dico. & Bal. Barto. & Doct. in l. si is qui. §. si quem questum. ff. commo. vbi limitant hanc regulam: vt ibi vide. & Ange. in consi. lxxxv. in. cip. ex themate. colum. j. versic. iij. probatur.

subire tutelæ onus, imò defertur ad agnatū masculum in gradu remotiorem: vt instit. de legitima patron. tutel. §. j. & ff. de legitima tutel. l. j. §. interdū. tamen illud generale quod hic colligitur & in l. allegata, scilicet disciplinam contrariorum eandē esse, non videtur procedere: imò in genere videtur cōtraria: quia cum de vno genere contrariorū prædicatur affirmatio, de altero prædicatur negatio, quod ex eius oppositū, vel quod idem est, si de vno disponitur affirmatio, de altero negatio: vt l. j. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & instit. de tutel. in princ. & ff. de accus. l. qui accusare. ergo non est eadē disciplina, sed contraria. ¶ Præterea patet per id quod dicitur, ad dispositionem vnius contrariorum, sequitur remotio & destructio alterius: vt ff. de verb. significat. l. hæc verba ille. & de instit. actio. l. sed & si pupillus. §. si institutoria. & in authen. de mandat. princ. §. neq; autem. col. iij. ¶ Respon. s. deo, vbi de quolibet contrariorū respondetur affirmando, vel de quolibet negando, simpliciter verū est eadem esse disciplinam contrariorum: vt institut. de contrahen. emp. §. cum autem. & C. de cadu. tol. l. j. §. pro secundo. & de furt. l. manifestissimi. §. sed cum in secunda. & de vulgar. & pupill. l. & si contratabulas. & de leg. j. l. ex toto. in princ. & de lega. iij. l. fin. tunc enim eadem est in genere & eadem in specie: & eadem aliquando quantum ad numerum, vt cum in eadem verborum serie vtriusq; dispositio traditur. ¶ Nam tunc est eadem quantum ad numerum, quia vna est verborum conceptio, quæ vtrunq; contrariorum disponit: sed eo respectu, quia diuersa disponit, potest ratione defectus, & in plura particularia diuidi, & diuersa iudicari. sed vbi de altero affirmatio & de altero negatio non est eadem, sed contraria dispositio se pro tanto dicitur eadem disciplina, ea ratione quia vno cognito habetur cognitio alterius. vt in præallegata l. qui accusat. & l. j. ff. de his qui sunt sui vel alieni iuris. & instit. de tutel. in princ. & ff. de prator. stipulat. l. j. §. stipulationum. Et ratione ergo dicitur eadē disciplina: sed non dicitur eadē ratione dispositionis contrariorū. Dyn.

In reg. In re communi. Argumenta.

1. *Prohibentis quando sit melior conditio.*
2. *Socius quando socium impedire possit in re communi. & nu. seq.*
4. *Occupantis conditio in pari causa quando sit melior.*

Adde Angel. Aret. instit. de rerum diuisione. §. religiosum. & Petr. de Falsis, & probat. vel re. singular. in glo. super verbo. in futurum. & Barr. in l. si adib. lege. ff. inter quos. ff. de damn. infest. & in l. si stipulatus fuero. ff. de verborum obligat. in Balan d. §. religiosum. & in consil. ex. velum. iij. & Cepol. tractatu de seruitut. de pccis. nate & muro. & vide textum celebrem, & ibi Doctor. in l. iij. de ædific. privat. in l. cum duos. bus. s. idem respondet fecit. ff. pro socio.

REGVLA LVI.

In re communi melior est conditio prohibentis.

¶ Si I habeo fundum tecum cōmunem & tu velis adificare domum in fundo. & ego prohibeo: melior est conditio mei prohibentis. quàm tui ædificare volētis. vt ff. cōmuni diui. l. Sabinus. sed videtur q̄ melior sit conditio facientis, quàm prohibentis: vt ff. pro socio. l. si fratres. §. item Mela. ¶ Omnis solutio alius quæ sunt à veritate re mota: dicendum est, q̄ aut socius a vult facere aut recedere in loco cōmuni ad eum vsum ad quem res parata est: & potest etiam inuito socio: vt ff. cōmuni diuidun. l. si ades. & pro socio. l. si fratres. §. item Mela. Aut ad eum vsum ad quem res parata non est: & tunc si interest prohibentis non fieri, melior est conditio prohibentis: vt d. l. Sabinus. & ff. de seruitut. vrb. præd. l. quidam Iberus. §. in partē. & hoc casu potest intelligi regula: ¶ aut nihil in-

terum socij reficiētis vel reparantis, quod not. Et vide Angel. Aret. in §. sequens. institut. de actioibus & Cepol. caur. xxij. ad Ludou. de Rom. in suis singular. incipien. communis res. & Ludou. Bolog. in lex parte. ff. familia. eriscund. in suis primis interpretat. cōmuni de socio expendente pro re cōmuni reficienda. & gloss. in l. Sabinus. hic per Dynum alleg. per quam dicit Bald. in l. cōmuni fratres. ff. de acquir. iud. hereditate. quod si duo habent domum cōmuniem, & vno absente alter solus habitat: non tenetur ad partem perficere absertis vel non habitantis: quia vsum diuidi non potest nisi domus diuidatur. & refert Richardus Malumbr. dicentem fuisse ita iudicatum. & etiam Cyprus in l. si quis petans. in principio: & ibi Dynus. ff. cōmuni diuidun. & refert Bald. in l. j. C. de testamentis. & in cap. j. & præterea dicitur de prohib. feud. alien. per Feder. & Paulus de Castro in dicta l. de testamentis. & Cepol. Veron. in consilio iij. colum. iij. versicul. & pro hoc. l. duo. & c. Iason de Maryr. in repetit. l. quo minus. qua suo. xvi. ff. de summi. Et Salyc. in l. ubemus. C. de sacrosan. ecclesi. & Barth. Soci. de Senis in l. serui ele. C. iore. s. habeo. ff. de legat. j. & singulariter Paulus de Castro. in consilio cccxiiij. in notis. sed Hier. de sacro Petro in d. l. Sabinus. tenet contrariū m. Et nota bene, quia vide de factio hic Bituris: & adde Card. Alexand. in cap. Nicena. xxx. dist. col. ij. versic. si quantur. & aliquid per Felyn. in cap. cum c. mnes. colum. viij. versic. in eadem gloss. de consut. & Petrus de Anchar. & Abb. in c. j. de immunit. eccle. & Bal. in consil. ccc. primo vel. & Abb. in consil. lxxxij. lib. j. & Alexand. in d. §. habeo. vbi ponit plures quæstiones ad materiam,

Adde quâdo sit melior conditio occupantis, & etiâ in pluribus procuratoribus in solidum dantis. Bar. Bal. Alexan. & Moder. in l. si pluribus. ff. de leg. j. & Bart. Pal. & Alex. in addi. ad Bar. in l. pluribus. ff. de procur. & Ioan. And. de sancto Genesim. cap. si duo. s. de procurat. & Abb. Sic. in cap. non iniuste. de procurat. & quæ no. Io. Andr. in c. cum plures. de offic. deleg. s. eo. lib.

Ita sint. Hæc vetus clausula imperatius de se solet ad augenda iura rei, & onerandum venditorem adhiberi. vnde male generaliter colligunt doct. fieri interpretationem contra venditorē, quia iura quo hoc dicunt nō dant regulam, nec generaliter loquuntur, sed in terminis huiusmodi clausularum, quæ non auct ad on' ipsi venditoris apponi solent. vnde aliâs stat regula, siendâ interpretationem contra eum qui se fundat inverbor. signifi. dixi in annotatio. ad Alex. consil. c. iij. lib. ij. Ca. zolus Mol.

terest prohibentis, & potest fieri eo invito: vt ff. de seruitut. vrb. præd. l. h. iustulâ. s. penult. & si. habita tamen distinctione vtru iure seruitus facere vel reficere velit, quia tunc non potest: vt ff. de seruitut. vrb. prædiorum. l. parietem. aut iure communionis, & potest. vt d. l. si fratres. s. idem respondit. Item contra regulâ videtur illud generale, quo cauetur: q' in re vel causa pari melior est conditio occupantis: vt ff. de leg. j. pluribus. & verb. obli. l. si Titius. & de procurat. cap. ii duo. lib. vj. sed hæc regula loquitur in ea re quæ pro parte sua indiuisa ad plures pertinebat: leges vero cōtraria loquūt in eo iure quod distinctum est in vniū executionem qui primo occupauerit litem contestando. Lite enim contestata sibi quærit executionem in solidum, & alterius in solidū excludit, nisi in casibus enumeratis in c. si duo. s. de procurat.

In reg. Contra eum. Argumenta.

- 1 Interpretatio fieri debet contra eum qui apertius loqui potuit. & nume. 2.
- 3 Interpretatio quare fiat pro locatore verba proferente.
- 4 Ambiguitas contra quem debeat interpretari.
- 5 Interpretatio quando fieri debeat secundum id quod est veri similis.
- 6 Confessio quando contra consentē recipiat interpretationē.
- 7 Verba in iudicijs prolata contra proferentem an sint interpretanda.
- 8 Sententia dubia à quo possit interpretationem recipere.
- 9 Præter stipulationem pratoriam interpretari solet.
- 10 Privilegium suum interpretari potest qui illud concessit. Lex dubia vel obscura per quem declarari debeat.
- 11 Testamenti verba dubia à quo debeat interpretari. & nu. se.

REGVLA LVII.

CONTRA eum qui legem dicere potuit apertius, est faciendâ interpretatio.

¶ SI vendo domū, & tempore venditionis & traditionis dico: stillicida vti nunc sunt, ita sint, videor dicere quæ domū

Adde quomodo fiat interpretatio in contra sibus, Dy. in regula, in obscuris. & Bar. & Bald. Alex. & Doct. Moder. in l. veteribus. ff. de pact. & Barto. in l. ea lege. ff. loca. & Bal. in cons. cccxij. vol. ij. Atib. post Inn. in c. colum. de verb. signifi. & Abb. in c. certificari. de sepult. & l. ely. in c. cautam. col. j. de rescript. Et quomodo in iudicijs, vide Bar. in l. pratorius. ff. de prato. stipul. & in l. j. C. de legi. & Pau. de Cast. in cons. excij. in nouis.

domū venditæ debeatur à vicinis seruitus stillicidiorum recipiendorum, non econtrâ, quod domus vendita debeat seruitutem vicinis. vt ff. de seruitut. vrb. anorum prædiorum. l. si arborē. s. hæc lex. & de contrah. emp. l. cum in lege. & l. Labco. & de pact. l. veteribus. & de e. iustitio. l. quæ libertatis. ¶ Sed opponitur, & videtur quod interpretatio non sit faciendâ contra proferentē. ff. de contrah. emp. l. si in emptione. sed ibi verba fuerūt prolata ab emptore: & ideo sit interpretatio contra eum qui verba protulit, in sequēdo tenorē illius regulæ. videtur cōtra regulam. ff. loc. l. ea lege. ¶ vbi fit interpretatio pro locatore qui verba protulit: sed ibi fauore locatoris pactū erat appositum: & ideo non debet fieri interpretatio cōtra eum: ne offendatur regula. quod fauore, & c. vt j. e. c. quod ob gratiâ. Et quia iura sunt varia circa materiâ istâ, ideo vtile est plene distinguere. a ¶ quia

dis interpretationibus, & in confessione. vide Cyn. in l. ij. s. quod obseruari. C. de iur. calum. & Bald. in l. j. C. de confess. col. xxxij. & Barto. & ibi Alexand. in addit. in l. de ætate. s. qui tacuit. ff. de interrog. act. Quid in stipulatione? vide Barto. in l. j. s. fin. & in d. l. in pratorius. ff. de præ. stipul. & Bart. Alexand. in l. in conventionibus. ff. de verb. obl. Et de ea interpretatione quæ fit in priuilegijs, vide Barto. in l. omnes populi. ff. de iustit. & iure. & Inno. & Abb. in d. cap. olim. & Fely. in d. c. cauâ. & Alex. cons. ccc. lib. j. Quid in legibus? vide Abb. in d. c. certificari. & Doct. s. allegata. & Card. Alex. in c. Moyses vid. dist. Quid in statutis? vide Barto. in l. j. & ibi Bal. tos. & Salice. & de legi. Abb. & Fely. in d. c. cautam. de rescript. & Alex. in consilio xxxvj. col. iij. princip. vol. iij. Quid in testamētis? vide Bart. in l. si quis à filio. s. iij. de leg. ij. & Dyn. & quæ ibi dixi in regula; & à iure communi, & in regula, in obscuris. vers. ad secundum. de vit. voluntate. & ibi in addit. j. & ij. & adde ad supradicta Andr. Barb. in repet. rub. de fide instr. col. xij. vers. iij. facit. Aduertet ad vnum sing. quod contractus dubij recipiunt modum & formam ex consuetudine si non sunt aliter declarati ex conventionē partium, vt est glossa & ibi Lud. Bolog. in secundis interpret. in l. quod si nolit. s. qui in asidua. ff. de ædil. edic. pro quo vide tex. in l. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur. & Ange. in cons. ij. & in consilio clivj. & dixi in tract. de offic. & potest. in j. q.

Adde, quod notati in apostila ad Baldum in l. inter omnes. verb. quod enim, & quod ibi posui in apostila, in versiculo rudis. C. communi diuidum. & dixi s. in apostila. ad illud in regula, non est sine culpa. in versiculo. iudicauit. Et adde vnum singulare dictum, quantum ad materiam interpretationis quod incip. declarandi voluntatem. dico in casibus, in quibus declaratio recipitur, non præscribitur spatio

noſſe anertum. ita ſingul. Bald. in l. petros. poſt princip. m. C. de pact. quem ſi ſequuntor. refert & loquitur Guad. de Petra ſan. ta ſingul. luo. xxv. h. m. g. libero a iſtrio. vbi etiam ponit quod declaratio vel interpretatio fieri non poteſt poſt meritem.

A Delegari. Hec addit Dyn. ſequendo gl. ij. d. lab. executor. & communem et. rorem. Sed aliud cit appellatio, aliud interpretatio, vnde index delegatur poſſit cognoſcere de appellatioe a ſuo delegato, & tunc poteſt vel corrigere, vel interpretari per via appellacionis, ſed ceſſante appellacione, non poteſt interpretari. Nō cõbitat l. ſi duo. de re iudic. quia non loquitur de appellacione, nec de interpretacione, ſed de noua cognitione. de integro vt docuit in notis intellect. C. M.

aut ambiguitas interpretatione, indigens reperitur in contractu. aut in confeſſione, aut in iudicio, aut in ſententia, aut in ſtipulatione pratoria, aut in priuilegiis, aut in vbiſ a lege prolatis, aut in vltima voluntate. Si in contractu, aut valere poteſt cõtractus ſecundũ interpretatione alterius tantũ, aut ſecundũ interpretationem vtriuſq. Si ſecundũ interpretationem alterius tantũ, illius interpretatione ſequimur, ſecundũ quem interpretatio contractus valere poteſt: vt l. quoties. ff. de verb. oblig. & de rebu dubiis. l. ſi iſi quid uenta. §. vtrũ. ¶ Si ſecundum interpretationem vtriuſque, valere poteſt, tũ inſpicimus verſimilium. §. eo. c. incipimus. & ff. eo. l. ſemper in ſtipulationibus. & l. ſemper in obſcuris. Sed ſi verſimilium nō apparet, tunc habet locũ regula, videlicet qd fiat interpretatio cõtra proferentem in cuius poteſtate fuit verbalitate concipere: vt ff. de pact. l. veteribus. & de ſeruitu. vrb. prædico. l. ſi arborẽ. §. hæc lex. & de contrahen. emp. l. La beo. & l. cum in lege. & l. ſi empuone. & de verbo. oblig. l. ſtipulatio iſta. ¶ Si in ſtipulationibus. & l. qui ex pluribus. & l. quequid. ¶ Si in confeſſione cogendus erit dicere confeſſus certum: vt ff. de confeſ. l. certum. aliàs fiet interpretatio contra eum: vt ff. de interrog. act. l. de aitate. §. qui tacuit. argu. ff. de ventre inſpic. l. j. §. quid ergo. quod de iure nouiſſimo intelligendũ videtur. ſi reſpondere iubetur, antequã ſe abſentem, aliàs non, ſed eſſet cõtra eum tãquam contumacẽ. prout ratio dictauerit procedendum. vt §. de confeſ. lib. vj. ¶ Si in iudiciis, erit interpretatio faciẽda pro proferente, ſiue verba fuerint: prolata per actorẽ, ſiue per reũ: vt ff. de iudi. l. ſi ſi intentione. & ibi no. & de reg. iur. l. in ambiguis orationibus. & l. in cõtrahẽda. §. j. ¶ Si in ſententia, tũ iudex qui pronũt, ſi eſt de maioribus interpretabitur dictũ ſuũ ſiue ſententia: aliàs nõ licet ſibi interpretari ſententiã ſuã, ſed delegati a ſui tantũ. vt ff. de appel. l. ab executor. in d. prin. & ibi plenẽ no. actorũ tamẽ verba mutari poſſent, ſententiã tenore in totũ perfeuerante. vt ff. de re iudi. l. actorũ verba. ¶ Si in ſtipulatioe pratoria: tũ pratoris iur

interpretatio, pertinet enim ad eum. ff. de præto. ſtipul. l. 10 in pratoris. & l. j. §. vlt. ¶ Si in priuilegiis, interpretatio pertinet ad eum, qui priuilegium conceſſit. vt ff. eo. l. Neratus. & de vulg. & pup. ſubſtit. l. ex factio. circa prin. Si in verbis a lege prolatis ad ſolũ principẽ pertinet interpretatio neceſſaria, & quæ omnes aſtringit. vt C. de leg. l. imperiali. ¶ Si in vltima voluntate, ipſe teſtator poterit interpretari: vt ff. de teſta. l. hæredes palã. §. j. Si interpretatus non fuit, tunc aut valere poteſt legatũ, ſecundũ intellectũ hæredis, & legatarij, aut ſecundũ intellectũ legatarij tantũ: ſi legatarij tantũ, illũ intellectũ aſſumimus. ff. de leg. j. l. apud Iulianũ. §. ſi Titius. & de rebu dubiis. l. quoties. & l. vlti. ¶ Si ſecundum intellectũ hæredis, & legatarij, tũc aut eſt ambiguitas in voluntate relinquente. aut in voluntate adimẽte, ſi in relinquente, ſequimur quod eſt minimum. vt d. l. apud Iulianũ. §. Seio. & de leg. ij. qui concubina. §. cum ita. & l. nummis. ¶ Si in adimente, aut eſt incertitudo rerum & perſonarũ, aut perſonarũ tantũ, in certum tantũ. Primo caſu in nullo valet ademptio, ſecundo caſu valet ademptio in vtroque caſu. tertio caſu valet ademptio in maiori, & remanet legatũ in minori. & hoc probatur. ff. de rebu dub. l. ſi fuerit. & ibi notatur: & de adimẽdis legatis. l. ij. §. ſi quis duobus. & de legat. ij. l. ſi ita ſit aſcriptum. in ſin. Dyn.

In reg. Non eſt obligatorium. Argu.

- 1 Iuramentũ non ligat quod cõtra bonos mores emiſſum eſt.
- 2 Impoſſibilia iure diſcuntur, quæ contra bonos mores eſſe cenſentur.
- 3 Iuramentum an reddat validum, quod alioquẽ erat fieri prohibitum.
- 4 Pactum, quo filia paterna hæreditati renuntiat, an poſſit in iuramento validari.
- 5 Iuramentum quando robur præſtet actui inualido alioquẽ.

REGVLA LVIII.

NON eſt obligatorium, cõtra bonos mores præſtitum iuramentum.

¶ Si iurauit hominẽ occidere, vel furtũ facere, tale iuramentum non eſt obligatoriũ. quia cõtra bonos mores a eſt præſtitũ: & iſtud eſt generale, qd iuramentum præſtitum cõtra bonos mores, vel cõtra leges, nõ eſt obligatorium,

A Adde, quẽdo adũs contra bonos mores, poſſit iuramento firmari. Bald. in l. pacta. quæ contra. in princ. C. de pac. in l. nõ dubium. in xvij. oppo. C. de leg. & in rub. de cõd. ob. turp. cau. & Bar. in l. ſi quis pro eo. in primo membro. ff. de ſidei. & in l. ſtipulatio hoc modo concep. & ibi Alex. ff. de verb. obl. & Alex. in d. l. pacta quæ contra. & Imol. in e. cum contin. in xvj. char. ta. de iureiurã. & Bald. in conf. cxvi. in princip. lib. j. & Abb. in d. cap. cum contingat. & Calderi. in conſil. xix. titu. de conſtitut.

Adde, Bartholom. Socin. in ſuo tract. fal. lent. regu. fal. j. ij. & vj. & Petrus Philippus, Corſet. conſil. ſuo lv. incipien. viſis. in litera m. vol. iij. & vide Anto. de Petra. in repet. l. j. in l. j. eff. tu. ff. de iureiur. an. videlicet, an iur.

ramentum contra bonos mores, civiles & naturales sit seruandum.

A Adde ibi Cyn. Bart. Bal. Salic. & Doct. Mod. & Abb. & Imol. in d. c. cum contingat. de iur. iur. an. & Abb. Sicul. in sua disput. incipien. stante statuto. multum singulari.

B Adde Doct. maximè de sancto Gemin. in dicto c. ij. de iur. iur. s. eo. lib. & Imol. in d. c. cum con-

tingat. & Ang. Arer. in lit. gh. alien. licet. in prin. & Bart. in l. ii. qua. pro eo. ff. de fideiuf.

C Adde quòd Bart. in l. stipulat. hoc modo concepra. ff. de verb. oblig. dicit Dyn. non intel-

lexisse istam regulam in hoc quod Dyn. dicit quòd pactum de succedendo potest iuramento firmari, prout

ibi vide per eum in prin. & Alex. colum. ij. ver. ex his etià. & Bar. in l. si quis pro eo. ff. de fideiuf.

& in l. pactum. Paul. de Cast. Iaf. de May. & Alex. C. de pact. & in l. fin. & ibi Bald. C. eod. ta-

men pactum de non succedendo, iuramento firmatur, vt tenet Bartol. & Docto. etiam supra allegati, & Imol. in cap. cum contingat. in j. membro. de iur. iur. an. & communiter tenetur contra Dyn. licet Bald. in cap. i. §. morib. teneat iur. Dyn. si de feudo sue. controuersia inter dominum & agnat. & vide Bald. consilio cccxlv. vol. ij. & in consilio cxxxiij. eod. volum. & Domin. de Rot. decif. decel. in antiq. titu. de pact. & Oldr. consilio cxxxij. titu. de pact. & plenè per Lud. Rom. in l. qui superstitis. ff. de acquir. heredit. & Alex. and. consilio xxviij. libr. ij. sed quid si filia do-

te contenta renuntiauit successioni paternæ, & maternæ cum iuramento, pater, vel mater, in testamento legit eadem: quaritur, an possit capere relictum sibi in testamento patris, vel matris, non obstat renuntiatione? dic quòd sic. vt tenet spec. tit. de test. §. j. ver. pone filius fecit, & ibi Io. And. in addit. & tenet Bal. in cons. ciiij. lib. ij. & Oldr. cons. cxxij. tit. de pact. & adde ad not. hic decif. Capel. ccccclvj. & Io.

rium, nec firmat rem de qua agitur. vt s. de elect. c. vbi. & c. quia sæpe contingit. & de rebus eccliesiæ non alie. c. ij. ¶ quia quæ cõtra bonos mores sunt, impossibilia reputantur de iure. vt ff. de condi. insti. l. filius. & l. conditiones. & l. quidã. sed impossibilium nulla est obligatio. vt s. eod. c. nemo potest. & ff. eod. l. impossibilium. ergo nec eorũ que sunt contra bonos mores. Sed opponitur, & videtur quod iuramentum cõfirmet ea quæ sunt de iure prohibita. ecce de iure prohibitum est rem minoris alienari: vt ff. de rebus eorum. l. j. & tamen alienatio per iuramentum confirmatur: vt C. si aduersus venditionẽ. l. j. & in auth. sacramenta. ¶ Itẽ prohibita est de iure fundi dotalis alienatio: vt C. de rei ux. act. l. vnica. §. cum lex. & tamen confirmatur per iuramentum mulieris. vt s. de iur. iur. an. c. ij. lib. vj. ¶ Itẽ prohibetur valere pactum per quod filia dotata renuntiat futura successioni paternæ: vt C. de pact. l. pactum quod dotali. & de collationibus. l. pactum. ff. de suis & legit. heredib. l. vlt. & tamen confirmatur per iuramentum: vt s. de pactis. c. ij. lib. vj. ¶ Sed dic, aut sunt prohibita propter turpitudinẽ sui, & tunc iuramentum nihil operatur: vt hic & in iuribus s. allegatis ad idem. Aut in priuilegiũ vel fauorẽ personæ, & tunc iuramentum illius personæ in cuius fauorẽ inducitur, prohibito, est obligatoriuũ, & cõfirmat rẽ de qua agitur. vt in auth. sacramenta. & s. de iur. iurando. c. ij. & de pact. c. ij. lib. vj.

In reg.

& Imol. in cons. j. & dixi latè in §. j. col. vij. de test. lib. Consuetu. Biturigum.

A Adde ibi Bartol. & Docto. Modern. quòd licet hæc regula habeat locum contra petentem & restituerẽ debentem, vt in iuribus hic per Dyn. alleg. tamen intelligitur quando agit ex persona propria: sed non ex iure alterius: quia non potest obuiari hæc exceptioni. vt dicit hic Dy. in fi. & illud do. Fran. Arer. in lex. diebus. in prima & vltima cõ-

In reg. Dolo facit. Argumenta.

- 1 Maritus in dolo esse dicitur dotem petens, quam restitutus est.
- 2 Maritus quando in casu restitutionis dotem petere possit.
- 3 Dolosus quando dicitur & in quibus, qui petit quod eum restituere oportet.
- 4 Spoliatus prius restitui debet, quam de proprietate quaeratur.

REGVLA LIX.

DOLO facit qui petit quod restituere oportet eundem.

- 1 ¶ **I**N marito qui petit dotem quæ est in casu restitutionis, rationabiliter potest intelligi: quia cum esset ipse restitutus si haberet dotem penes se, dolo videtur face-re, quia petit: vt hic. & ff. de doli excepti. l. dolo. & de reg. iur. in condemnatione. §. dolo. Sed opponitur, ff. soluto matrimo. l. si socer. §. Lucius. ¶ vbi admittitur maritus ad petendam dotem quæ erat in casu restitutionis. sed dicendum est quòd ille §. declarat & distinguit effectum istius regulæ. quia aut est restitutus eidem, aut alij, si alij, cessat regula: aliàs omnes procuratores actorum ab agendo repellentur: quia quod petunt, restituti sunt domino, quod est absurdũ & inconueniẽs: & tractatus totus de proc. redderetur inutilis. si verò eidẽ à quo petit, tunc regula locũ habet. vt d. §. Lucius. Item contra regulam videtur. C. ad leg. Iul. de vi publ. l. si quis ad se feudũ. vbi petit sibi reddi possessionẽ sibi violenter ablatam, & nihilominus postea poterit super dominio conueniri, & conuenus restituere cogetur. ¶ **D**ixerunt quidã quod hæc regula locũ habet in petitoriis tantum, & non in possessoriis: quod falsum est. vt patet ff. de Carbo. edi. in l. iij. §. causa. & not. in præalleg. l. dolo. & de iudi. l. si de vi. & de

rus est quod accepit: factus si ex intervallo. casus est in l. fin. §. j. ff. vt leg. rom. cau. & adde Bald. in cap. j. §. possessiones. vers. & no. de pace Constant. col. x. & hic Philip. Franc. & Franc. de Crema. in suo singu. c. iij.

reg

ma & vltima cõ-
lũ. ff. de duobus
re. per text. in
l. vranus. §. ij.
& ibi Ludo. Bo-
log. in secundis
inter. re. ff. de
fideiuf. & vi-
de Ioan. Fab. in
§. in bonafid. in
gl. j. & ibi Ang.
& Iaf. de May.

verficul. quæ sit
differentia in-
ter exceptionẽ
& compensa-
tionis & doli,
instit. de act. &
gloss. & Bartol.
in l. que inui-
cem. ff. de cond.
inde. Bal. Alex.
& Lud. Bologn.
in secundis in-
terpre. in dicto
§. Lucius. & Lu-
do. Rom. in con-
sil. ccciiij. col. iij.
& Spec. titu. de
falar. §. ij. vers.
sed pone. & hic
Ioan. Andr. in
glos. & gloss. &
doct. in c. ex lite-
ris. de ref. spol.
& no. secundum
doct. in d. consi-
quòd ista regula
habet locum
quando inconti-
nenti restitutus

A Adde an in possessoris habeat locum regula, dolo facis &c. Bart. in l. naturali. ter. §. nihil commune. ff. de acquir. poss. & Abb. Sicul. in c. in literis. iij. col. de restitu. spoli. & que dicit Dy. in reg. qui ad agendum. & Ludo. Bolog. in l. i. §. quid vis a me. in secundis interpret. il. quod vi aut clam. & Bar. in l. i. in princ. ff. quor. legat. Quid si inter duos principes vel communicatis facta est pax, & facta sunt capitula vt resituantur abla
 ta particularibus cuius: an illis restitutionibus que debent fieri possit opponi regula dolo per? dic q. sic. illud est singulare verum Bal. & aureum menti teneri dū. in c. j. §. possessor. de pac. Constan. in vii. feu. & tenet Franc. de Crema. in suo singul. cl. ij. incip. facta est pax inter duos principes. Et dū querit an exceptio doli & lis possit opponi in iudicio poss. Ta dic q. potest opponi in iudicio possessorio recuperandi si incōtenti probari potest, nō aliter: vt notat Ange. in l. lile a quo. §. si de testamento. in fi. ff. ad Treb. per gl. in l. i. de vi. ff. de iudic. pro quo est text. & gloss. in l. dolo. ff. de doli excep. & in alleg. l. vt si. quorum legat. not. scribent. in l. ij. C. de edict. diui. Hadri. col. i. Ant. Nūi esset quid irreparabile vel irrecuperabile. A lexan. l. naturaliter. §. nihil commune. col. ij. de acquir. posses. l. i. §. condemnatum. de re iudi. Anto. Rub. rep. §. morte. in l. non solum. nume. 478. de ope. no. nuntia. dixi in stylo parlamenti cap. xviij. §. x. C. M.

reg. i. l. inuitus. §. cui damus actionem. Et ideo distingui oportet in possessoris: aquia aut agitur iudicio adipiscē. dā. aut retinendā. aut recuperādā. possessionis. In primis duobus. scilicet adipiscendā & retinendā regula locum habet. In tertio verō. id est recuperandā. locum non habet: ¶ quia spoliatus antē b debet restitui. quā de proprietate queratur. vt d. l. si quis ad te fundum. & C. si per vim. vel alio modo. l. j. & de dona. inter virum & vxor. l. si maritus. & de agric. & censit. l. si coloni. & ff. de iudic. l. si de vi. & ad leg. iul. de vi. pub. l. qui coetu. §. si de vi. & ideo quod hic dicitur peti. debet largo modo poni: id est agē do iudicio pratorio vel possessorio adipiscendā vel retinendē possessionis: & quod subiicit restituere. scilicet eadem: secus si alij. vt superius ostensum est. Dyn.

In reg. Non est in mora. Argumenta.

- 1 Mora debitoris damnoſa multiplices producit effectus.
- 2 Exceptio legitima que sit propriē censenda.
- 3 Exceptio que potest replicatione excludi. inutilis.
- 4 Pœna quando ex stipulatione peti possit.
- 5 Pœna ex nudo pacto peti non potest. Et nu. seq.
- 7 Stipulatio non committitur super pactione nuda ante litem contestatam.
- 8 Rigor iuris quandoq; relaxatur ne contractus inutilis reddatur.

REGVLA LX.

Non est in mora, qui potest exceptione legitime se tueri.

¶ EFFECTVS moræ afferentis damnum debitori sunt plures. vt dictum est §. eod. c. mora. & ab omnibus prædictorum omnium effectuum excipitur is qui potest

defensione legitima se tueri. vt ff. si cert. petat. l. i. Mecla. & de verb. oblig. l. si pupillus. & de reg. iur. l. nulla. ¶ Exceptio autem legitima a debet intelligi omnino illa quæ nō potest ope replicationis elidi. Nam si exceptioni obstat replicatio. habetur pro non legitima: quia quæ ratione nihil interest vtrum quis non habeat ipso iure actionem. vel habeat eam quæ possit per exceptionem excludi. vt ff. eod. l. nihil. ¶ ita nihil interest vtrum quis non habeat exceptionem. vel habeat eam quæ possit ope replicationis excludi. cum ita se habeat replicatio ad exclusionem actionis vt ff. de excep. l. ij. & hoc etiam cōfirmatur ex eo q. reus in exceptionibus in quibus excipiēdo ponit seu asserit. vices actoris sustinet. vt ff. de probat. l. in exceptionibus. & de excep. l. j. Sed contra regulam potest de iure ciuili opponi: quia lege cauetur. quod si promissisti aliquid nudo pacto: & si nō faceres. promissisti pœnam per stipulationem. quod agi potest ex stipulatione. vt consequenter id fiat quod in pacto deuenit: aliās si non fiat. ¶ consequitur pœnam in stipulatione deductam. ¶ Cū ergo pœna debeatur ratione moræ. & mora non potest esse vbi petitio non est. & petitio non procedat ex nudo pacto. vt ff. de pactis. l. iurigentium. §. sed cū nulla. sequitur q. non possit esse mora: & propterea nec pœnam committi. vnde videtur obſtare C. de pact. l. si pacto. Esti respondeatur sicut primo modo respondent Glossatores iuris ciuili. videlicet q. ibi erat debitum quod nudo pacto debebatur. saltem naturaliter. non erit sufficiens responsio. quia regulariter de iure ciuili sola naturalis actio non parit. vt d. §. sed cū nulla. & de verb. sign. l. hereditores. ¶ Et ideo secunda responsio melior videtur & magis conueniens literæ legis contraria: nam ibi non agitur ad id quod debetur ex nudo pacto: sed ad id quod debetur ex stipulatu. & prætēxtu eius consequitur fortē quod nudo pacto debetur: aliās consequitur fortē quod in stipulationem deuenit. Sed contra hāc responsionem est valde illa l. si pacto. quia nuda pacto præcessit stipulationem pœnalem. ¶ ergo stipulatio non committitur nisi lite cōtestata super pactione nuda: & propterea non potest ex ea agi. vt C. de contrahend. & committend. stipulat. l. nuda. Et si respondeas. quod ibi fuit lis contestata super pactione nuda. diuinare est. Respondetis ergo

A Adde quæ dicatur & sit exceptio. Abba. & Fel. in rub. de excep. in princ. & Angel. Aret. in rub. de excep. in rub.

B Adde quæ ille qui potest se tueri exceptione. non dicitur esse obligatus. vt dicunt Bald. & Ludo. Bolog. in secundis interpret. in l. Marua. §. fundus. ff. sel. matrimon.

C Adde quæ de stipulatio pœnalis committitur. & qua actioe possit cōsequi. Bar. Cyn. Bald. Salicet. & mod. in l. nuda. C. de contrahē. & committ. stip. & Bartol. Bald. Paulde Cast. & sing. Alex. in l. ita stipulatus. in ix. col. de verb. obi. & Bar. in l. si pupillus. ff. de verb. obi. & in l. petens. & doct. in l. si pacto. C. de pactis.

a Adde an ex nudo pacto oriatur actio de iure canon. Docto. in cap. j. de pact. in antiquis. Bald. & ibi Alexan. in addit. col. vij. in l. cum quis. C. de iur. & fact. ignor. & Barto. Alexan. in l. ius gentium. §. figur. ff. de pact. & Barto. in l. quintus. ff. mand. & Innocent. in cap. novit. de iudi. de nobis vnam bonam cautelam consequendi ad quod nobis est promissum nudo pacto. vbi videas etiam per modernor. & Salicetum. & Alex. in dicta l. legem.

C. de pactis. & Ludo. Roman. in consilio xxx. & Bald. in l. petens. §. alleg. col. l. in repe. Padua. & text. singu. in cap. instrumenti. xxij. quaest. v. & Alexand. in consilio xvi. in ij. volum. & latius in consilio xij. col. ij. per totum. lib. ij. & Ang. Are. in §. in personam. col. penult. institut. de act. Ex quo infert Bald. in d. l. petens. quod in terris imperij inter laicos. & in foro Cesaris servatur decisio iuris civilis: in terris vero ecclesie servatur ius canonicum quod simpliciter inter clericos servaretur vbique. & per Bal. in auth. ad hæc. col. ij. in si. cum princ. seq. C. de vsur. & Ang. in repet. l. si certis annis. C. de pact. vbi in ij. col. dicit qd in terris imperij laicus contra laicum potest agere ex nudo pacto in foro ecclesie sicut per viam denuntiationis Evangelicæ: & ad prædicta vide Io. Bap. de sancto Sueri. in suo eleganti tract. & de pac. in q. xij. de ver. vij. & Bal. in l. diuisione. in si. C. fa. erecise. & Io. Imo. in consil. c. ij. col. ij. ver. si sit obicitur quarto. & super omnes Fel. multu celebre in d. c. j. col. j. ver. circa q. irrita. de pact. vbi ponit regulam iuris civilis negotium secundum aliquod contra opinionem Cano. tertio corroborat eodem munem opinionem. & quarto ponit nomen declarationis. & professio non reperitur tã per antiquos. quam mod. melius ordinatũ & elegantius scriptũ. & vide Io. And. & Bal. in proce. Decret. qui dicunt actionem ex promissione in Catalonia non oriri.

sic quando stipulatio pœnalis incipit à præcedenti pactione nuda. lex dispensatiue permittit agere ex stipulatione pœnali nondum commissã. vt metu eius pareatur pacto præcedenti. vt in l. si pacto. §. & est ratio in vtroque casu. ne contractus in totum constituatur inutilis. si nihil relaxaretur de iuris subtilitate. relaxatur enim in l. si pacto. quia permittitur agi ex stipulatione nondum commissã. quod est contra ius commune: vt ff. de ver. obligat. l. ita stipulatio. & de verborum significat. l. cedere diem. & dicta l. auda. Relaxatur similiter: quia permittitur agi & litem contestari super pacto nudo. quod similiter remotum est à iure commune: vt in l. ius gentium. §. sed cum nulla. & C. de pact. l. legem. & de pact. conuent. l. j. sed de iure canonico hoc secundum iure communi sine dispensatione procederet: cum nudũ pactum ita pariat à actionem sicut vestitum. §. de pact. cap. j. Dyn.

In reg. Quod ob gratiam. Argumenta.

- 1 Sententia contra minorem lata nulla est. si sine tutoris autoritate litigauit.
- 2 Contrahens cum minore non potest eo inuito contractum rescindere.
- 3 Minori quæstio de bonis aut statu lata non debet referri. si probationes habeat in promptu.
- 4 Commodum afferre non debet. quod in odium est introductũ.
- 5 Impubes an possit hereditatem locupletem adire sine tutoris autoritate.

placiter inter clericos servaretur vbique. & per Bal. in auth. ad hæc. col. ij. in si. cum princ. seq. C. de vsur. & Ang. in repet. l. si certis annis. C. de pact. vbi in ij. col. dicit qd in terris imperij laicus contra laicum potest agere ex nudo pacto in foro ecclesie sicut per viam denuntiationis Evangelicæ: & ad prædicta vide Io. Bap. de sancto Sueri. in suo eleganti tract. & de pac. in q. xij. de ver. vij. & Bal. in l. diuisione. in si. C. fa. erecise. & Io. Imo. in consil. c. ij. col. ij. ver. si sit obicitur quarto. & super omnes Fel. multu celebre in d. c. j. col. j. ver. circa q. irrita. de pact. vbi ponit regulam iuris civilis negotium secundum aliquod contra opinionem Cano. tertio corroborat eodem munem opinionem. & quarto ponit nomen declarationis. & professio non reperitur tã per antiquos. quam mod. melius ordinatũ & elegantius scriptũ. & vide Io. And. & Bal. in proce. Decret. qui dicunt actionem ex promissione in Catalonia non oriri.

Adde ad hanc apostillam dum querit an ex pacto nudo oriatur actio. istam in l. col. ij. & ibi do. meum do. Ia. May. in l. ut de actio. nome. §. eundem Ias. in l. ius gentium. §. sed cum nulla. post Pla. ff. de pactis. no. Bal. plenè in l. si diuisione. nu. j. verit. sed iure cano. & ibi posui in apostil. ad ipsum in verfic. oriatur pactio. C. famia. erecise. & in auth. ad hæc. nu. 13. C. de vsur. Fely. in c. ecclesia sanctæ Mariæ.

- 6 Pupilli factum quando citra tutoris autoritatem sit validum. & nu. sequen.
- 8 Emens vinu an possit petere acida. si eadè excepta fuerint.
- 9 Impetrans ius iniqum quando in eius lesionem retorqueri debeat.
- 10 Ingenuus sententia promouatus. an perdat iura aureorum annulorum.
- 11 Serui an in fauorem domini sit torquendi.
- 12 Iudei die Sabbati nec conueniri possunt. nec conuenire.
- 13 Conuentio tacita quando habeatur pro expressa.
- 14 Fauorem quando afferat quod in odium est inductum.
- 15 Militia missus ignominiose quod inde commodum censeatur reportare.
- 16 Actus idè. & pœna et præmiũ causa immediata esse nequit.
- 17 Delictum qualiter causa proxima pœna. & præmiũ esse putetur.

REGVLA LXI.

QVOD ob gratiam alicuius conceditur. non est in eius dispendium retorquendum.

ET OB gratiam & fauorem minoris est inductum quod non possit esse in iudicio sine tutoris autoritate: vt C. de auto. præstan. l. clarũ. & qui legit. perso. l. momentaneæ. & ideo si litigauit sine tutoris autoritate. vel curatoris. si quidem fertur sententia contra eum. non valet ipso iure: vt C. qui leg. perso. l. j. & si aduer. rem iudi. l. cum & minores. & ff. de re iud. l. acta. §. contra in defenso. & l. contra pupillum. sed si feratur pro eo. valet: vt C. de procu. l. non eo minus. ¶ Item in gratiam. & fauorem minoris inductum est quod petere possit restitutionem in integrum contra venditorem: ergo si petit & non iuit

vbi agitur de hono & æquo. pactũ nudum producit actionem. ita & no. Bal. in l. si pro ca. C. manda. & ibi Sali. Idem Bal. in l. ij. C. de consil. pecu. licet contrarium tenuerit & malè Ro. in l. si ius. ff. de donat. Et in quantum dictum est. pactum nudum obligare & c. Intellego hoc procedere qn in eo est causa expressa. alias per errorem promissio presumitur. ita no. Abb. in c. si cautio. ver. nunc intro. & ibi Fel. in prin. de sãe instru. & per hoc limitabis. c. j. & ij. de pact. & c. iuramenti. xx. q. v.

A Adde Bar.in fi. & ibi Doct. Moder. & litum expen. & Bal.in c.ij. 4. in quibus de consue. re. hi feudi & ibi Card. Alexan. & Bal.in L. quod fauore. col. j. veru. vltimo de exemplum. C. de legibus.

B Adde quando procedit quod in fauorem alicuius introductum est, in eius lesionem non debet retorqueri. Cyn. Bart. Bal. & Salic. Pau. & Ias. in l. quod fauore. C. de legibus. &

Barto. Bald. & Moder. in leges. nulla. ff. de leg. & Fely. in c. dilectus. in ij. ver. octaua conclus. de rescrip. in c. tuis. post princ. de test. ver. in text. & Spec. in tit. de test. l. ij. ver. iij. & Bald. epafi. ecc. xxx. ante sine. lib. j. & Fe. post Andr. Barba. in c. intelleximus. col. ij. ver. iij. no. ex text. de iudi. c. Adde quando gesta p. pupillum sine tutoris autoritate valeant. glo. & Bar. in L. ff. de nouat. & in l. pupilli. §. pupilli. & singu. in l. oblig. ff. de auto. tuto. qui ponit distind. ionem Dy. hic. licet de eo non faciat mentione. & vide Bal. Christlo. Porc. & ibi Ias. in ad. dx. Ioan. Fab. & Ang. de Arc. in situ. de auto. tut. in prin. Sed quid in iudiciu. vide Cyn. Bar. Bal. Salic. & Alexan. in l. non eo minus. C. de procura. Ioan. Fabr. &

vt beneficio in integrum restitutionis concessio, nunquid aduersarius eius inuito minore possit venditionem rescindere? dicendum est quod non a, ne quod in fauore. n. minoris inducitur, in eius lesionem retorqueatur: vt ff. de minori. l. si iudex. ¶ Item inductum est in fauorem pupilli, cui mouetur controuerfia de statu & bonis, quod questio differatur vsq; ad tempora ubertatis: quia ergo si habet probationes pro se facientes in promptu nō erit differenda: sed de presenti cognoscenda & examinanda: quod in eius fauore. & de Car. bonia. edict. l. iij. §. duz. Item confirmatur regula, & traduntur eius exempla. ff. de le. commif. l. ij. & de in diem addit. l. Sabinus. & C. de fide instr. l. plures. & de secund. nupt. l. generaliter. §. in his autē. sicut hæc b. regula continet veritatem: ita & eius contraria vera est: si aliquid inductum est in alicuius prænam vel odium, non debet in eius utilitate conuerti: vt ff. de lega. j. l. si scilicet plurium. §. qui autem. & de interd. & relega. l. relegatorum. §. vlt. & licquen. & no. in authen. de hære. & fal. §. si verō. & ideo est opponendum ad vtrunque per ordinem. Et primo ad primum. videtur enim ei ob stare l. in qua capetur, ¶ quod impubes nō potest adire hæreditatem etiam locupletē sine tutoris autoritate, ergo quod inductum est in eius fauorem, videtur in eius lesionem redire: vt ff. de auto. tuto. l. obligari. §. pupillus hæreditatem. & insit. de auto. tuto. §. neque.

¶ Dicendum est quod quedam sunt in quibus certum est conditionem pupilli meliorem constitui: & in illis valet factū à pupillo, etiam sine tutoris autoritate c; ne quod in eius fauorem, & de C. de procura. l. non eo minus. & de autoritate præstanda. l. j. & insit. de auto. tuto. in prin. ¶ Quedam sunt in quibus certum est conditionem pupilli deteriore constitui. vt si quis se obliget vel vendat cum dampno suo, in vel actionē cedat in his, factum

vide Cyn. Bar. Bal. Salic. & Alexan. in l. non eo minus. C. de procura. Ioan. Fabr. & si e tur

sine tutoris autoritate non tenet: vt C. de auto. præstan. l. ij. & iij. de inuili. stipul. l. j. Quedam sunt in quibus dubium esse potest vtrū pupilli conditio constituatur melior, vel deterior: vt in hæreditatis additione: quia habere potest latentia onera, & in his factum à pupillo sine tutoris autoritate non tenet: vt d. l. obligari. & §. neque. & hoc est in fauorem pupilli ne oneribus implicetur: vt ff. de acqui. hære. l. more ciuitatis nostre. & l. pupillus.

¶ Sed opponitur ad primam regulam, de iure quo cauetur si ¶ vendo vina, exceptis acidis & mucidis, & emptor velit acida, nō potest: licet in eius fauorem videatur pactum appositum: vt ff. de periculo & comodo rei vendi. l. si vina. Dicunt quidam quod lex contraria locum habet quando fauor inducebatur per pactum: regula verò quando per legem vel priuilegium, quod nihil est: quia in his quæ in fauorem inducta sunt per pactum, locum habet regula: vt patet. ff. locati. l. ea lege. & de lege com. missi. l. i. & iij. & de in diem addit. l. Sabinus. vnde dicendum est quod fauor ampliat priuilegium quod supra vel extra ius commune conceditur: vt ff. ad munic. l. j. & C. de thesaur. l. vnica. lib. x. sed lex, si vina. nihil inducitur per pactum extra vel supra ius commune: & ideo non proprie pertinet ad materiā huius regulæ. Tertio videtur contra regulam ff. quod quisq; iur. l. j. vbi dicitur, ¶ quod si imperio ius iniquū, illud retorqueri debet læsionem meam aduersario postulante. sed distinguendum est, si cut distinguitur in l. iij. eod. tit. videlicet quod si concessum fuerit ad postulationem a meā: tunc habet locum l. contraria. sed si non ad postulationem meam: tunc habet locum regula. Quarto videtur contra regulam. ff. de iure iureo. annu. l. ij. ¶ vbi sententia lata pro ingenuitate, facit eum qui pronuntiat ingenuus, perdere ius autorum annulorum. Sed dicendum quod non operatur illud directē sententia, sed tacita renūtiatio illius qui perit se pronuntiare ingenuum. eligendo enim vnum de duobus contrariis, videtur tacitē renuntiare alteri: vt C. de codic. l. vlt. & de furt. l. j. & ideo ad id cui renuntiasse videtur, per electionē alterius non debet regressus dari: vt §. de elect. c. vt quis. lib. vj. & ff. de lege com. l. si fundus. §. eleganter. & l. post diem. Quinto opponitur de l.

Ang. Aret. in § neque. insit. de auto. tut. & de cessiones. Capel. Tholot. decimo. c. ij. & Alex. in d. l. non eo minus. Et no. quod si pupillus caret tutore, & etiam non possit habere copiam iudicij, potest vel ius ipse adire hæreditatem. vt est glo. sing. secundum Ludo. Roma. & Ludo. Bolog. in primis interpretata. Lde pupillo. §. si quis ipsi prator. ff. de noui operis nunt. & Alex. in l. bonoru. in vltima col. ver. tertio limita. C. qui admitti, ad bon. posses. possunt. licet Lud. Bart. & Doct. in d. l. si quis ipsi prator. velint contrarium, & adde Bal. in d. l. qd fauore. col. ij. & Alexan. in l. ij. §. adipsi. mur. ff. de acq. posses.

A Adde Dyn. & quæ ibi dixi in regula, in iudiciis propē. sin. & Dyn. j. ea. regula, in vj. oppon. & ibi in

additio. & Fely. Sand. in capit. sanctorum, in principio, de rescriptis.

Adde ibi Bar. & Doct. & Bar. in l. j. nuntiatio. ff. de no. oper. nuntia. & Ange. & Alexan. post Bar. in l. si. C. de iure delibe. & Alexan. in l. ij. ver. si. ij. l. m. ita. ff. quod quisq. iuris in alienum itat.

C Adde quod

Baro. in con. cxxx. reprehendit Dy. circa intellectū d. si §. cum inter. in q. pater dedit dotem pro filia, & stipulat^o est do tem tibi reddi solu. mat. morte filia sine li. be. an ea mortua cum liberis debeat restituere dos, vel cedat lucro viri, vel eius filius? & Dy. videtur tenere hic quod cedit deo lucro viri, & ipsum sequitur Bal. & etiam Imo. in l. si cum dotē. in prin. h. fol. matri. & idem tenet Cy. in l. qd fauore. C. de legib. sed Bar. contrariū tenet in d. l. si cū dotem. & i d. cōsi. cxxx. & cōsi. cxxxij. maximē attendit cōsuetudine generali. de qua in l. dos a patre. C. fol. mat. quia remanet apud liberos hāredes matris. & Pau. de Cast. in d. l. si cū dotē. & Bal. in auth. sed si qua. C. de secum. nup. tenent q. d. spectat ad hāredes mulieris quādo pater stipulatus est sibi ipi. secus si filia. de quo vide latē per Alexan. d. l. si cū dotem. col. vi. ver. in cōfessione. extra gl. opp. & Io. Pet. de Fer. in forma libelli, quo vxor agit ad dot.

pridem. C. de quaestio. ¶ vbi serui vel liberti paterni vel materni etiam in fauorem domini vel patroni non torquentur: sed illud ratione conexitatis: quia t pro eo sequeretur quod etiam contra eum, cum testis pro vtraque parte deponere debeat: vt C. de epif. & cle. authen. si iudex. a ¶ Sexto oppo. de l. die Sabbati. b C. de Iudais. ¶ Ibi sicut Iudaei non possunt conueniri die Sabbati: ita nec possunt alios conuenire: sed ibi priuilegium non sicut in finibus concessionis, sed vltra concessis propter aequalitatem, inter litigatores seruandū, & inaequalitatem vitandam. C. de fruct. & lit. expen. l. vlt. & de prox. sac. scri. l. in sacris. ¶ Septimō opponitur de l. inter focerum. §. cum inter. c. ff. de pact. dot. ¶ sed ibi conuentio tacita à contrario sensu cōuentionis expressē percepta debet haberi pro conuentione expressa, sicut intellectus perceptus à contrario sensu legis expressē pro expressa lege habetur: vt ff. de testa. l. ex eo. & de test. qui testamento. §. mulier. & ideo casus ille nō est cōtrarius regula: quia pactum expressum non torquetur in damnum, sed tacitum à contrario sensu expressa cōuentionis percipitur. ¶ Ad contrariam autem regulam oppon. videtur enim ¶ quod id quod indultum est in poenam vel odium, re torqueatur in fauorem: quia inductum est in poenam, & odium tutoris suspecti, quod à tutela remoueatur tanquam suspectus. & tamen conuertitur ad eius commodum: quia non tenetur vterius de periculo administrationis neglecta: vt ff. de suspect. tut. l. decreto. ¶ Item inductum est in poenam, & odium illorum qui de militia per ignominiam remittuntur. quod non possunt immorari in vrbe, vel alibi vbi imperator sit: vt ff. de his qui notan. infra. l. ij. §. ignominia. & tamen conuertitur ad vtilitatem eorum, quia excusantur è tutelae que deferuntur

in vrbe. vt ff. de excusat. tut. l. sed & milites. §. sed ignominia misit. ¶ Solu. dicendū est quod idē actus non potest esse causa immediata poenae & praemij: vt d. l. relegatorū. §. si. & l. seq. & de neg. gest. l. siue hāreditaria. & C. de hāret. l. curiales. & de tutel. l. ne quis. sed causa mediata & remota esse potest: delictū enim est causa poenae: poena vero causa inhabilitatis ad aliquem actum vel officium iudicandum. inhabilitas verò causa remotionis ab actu, remotione autē causa exēptionis ab onere imminente occasione actus. vt d. l. decreto. & d. l. sed & milites. §. sed ignominia. ¶ sed cōtra praedicta videtur ff. de his quib. vt indig. l. j. ¶ vbi delictū est causa proxima quasi poenae & praemij: sed diuersitas personarū & rerū quae ibi erat, tollit contrariū: nam ibi respectu filici meretur, & ideo consequitur praemij respectu autē patroni delinquit, & ideo patit poenam.

In reg. Nullus ex consilio. Argumenta.

- 1 Consilio dato quando quis teneatur, & quando non.
- 2 Consilium datus alicui, quando ex eodem obligetur.
- 3 Consilium praestans alij ad delinquendum, quando de delicto teneatur.

REGVLA LXII

NULLVS ex consilio, dummodo fraudulenti non fuerit, obligatur.

¶ Ipsi dedi tibi consiliū vt pecuniā tuam potius in mercimoniū quam in emptione praediorum conuerteres, & male tibi acciderit: quia fortē merces naufragio sunt submersa. & dubitatur an ego tenear: distinguuntur: quia aut dedi b cōsiliū bona fide, & tunc nō teneor: aut fraudulenter, & tūc teneor. & hoc dicit regula, & cōfirmatur. ff. eo. l. cōsiliij. & mada. l. ij. §. vlt. sed videtur de cōsilio tenei etiā si nō fuerit fraudulentū: vt ff. madata. l. si remunera. §. si tibi. in fi. sed ille §. debet intelligi quādo aliās facturus nō fuerit. quare distinguendū videtur: quia aut datur consiliū contrahēti aut datur consiliū delinquenti. si cōtrahenti, aut erat aliās cōtracturus, aut nō: si nō erat

suscep. & tur. vbi datur quae modo quo his gloss. & Docto. in l. siue hāreditariā ff. de neg. gest. & Albe. de Roz. in Dictionario. in litera, actus, & pulchre Fely. in C. dilectus. ij. colū. ij. ver. in q. cōfessionis. de refer. & in d. c. intelleximus. colū. ij. ver. no. ex text. in fi. de iudic. §. a Adde quādo quis ex cōtra. teneatur. glo. ff. in opere. in l. i. de obl. quae ex deli. & glo. in l. ij. §. in ff. mand. & Bart. in l. non solum. §. si mandato. colū. iij. ver. veniamus, qui tenet opin. Dyn. hic & etiā Alex. in add. ff. de iniurijs. & Bald. in l. non ideo minus. C. de accu. & Bar. & Doct. post gloss. in l. i. p. de verbo. signi. & Bald. in l. cōtra haec verba. vbi multa singularia dicit ff. de his qui notan. infra. &

in l. data opera. col. xiiij. C. qui acculare non possunt, & in l. metum. C. quod metu
 causa. & in l. j. col. j. & ij. C. de ser. fugit. & Cano. plenè præcipit Fely. in cap. xel.
 iij. ver. secundum membrum. de elec. deleg. & Salye. & Moder. in l. j. C. de rap. virg.
 & Doctor. in capit. sicut dignum. maxime Fely. colum. iij. in principio. ver. si. not.
 ubi ponit regulam cum pluribus fallent. & vide Paulum de Leaz. & Card. in cap.
 de poen. ubi est

contracturus. tenetur is qui consiliū dedit: vt l. si remune
 randi. §. si tibi. sed si erat alijs cōtracturus, tunc locū ha
 bet distinctio regular: quia si interuenit fraus in cōsiliū
 te, tenetur vt hic. & ff. eod. l. consilij. & de dolo. l. quod si
 cum scires. & de furtis. l. falsus. §. si quis nihil. & mand. l.
 ij. §. tua. ¶ Sed si datur consiliū delinquenti, variæ sunt
 opinionēs: mihi autē videtur q̄ aut is cui consiliū datur
 non erat alijs facturus, aut erat alijs facturus: si non erat
 alijs facturus, simpliciter tenetur qui consiliū dedit: vt
 ff. de iniur. l. non solū. §. si mandato. & §. Proculus. & §.
 Attilicinus. Sed si erat alijs facturus: aut præbit consiliū
 & non opem: aut opem & non consiliū, aut consiliū &
 opem: si consiliū tantū, tenetur, quia nō oportet lauda
 do malitiā augeri: vt ff. de seruo corrup. l. j. §. persuadere.
 & C. de fur. l. si quis seruo. si opē tantum sine cōsilio prin
 cipali & secundario, non tenetur. vt ff. de fur. l. si ignore.
 §. qui ferramēta. si consiliū & opem, non est dubiū quōd
 tenetur. ff. de verb. sig. l. expe. §. item dubitarum est. & in
 lit. de oblig. quæ ex delicto nascuntur. §. ope. Dyn.

In reg. Exceptionem. Argumenta.

- 1 Excipiens quando presumat confiteri. & nr. 3.
- 2 Exceptionem iuris proponens, an confitatur tacite confiteri.

REGVLA LXIII.

EXCEPTIONEM obijciens, non uidetur de in
 tentione aduersarij confiteri.

¶ Si I opponat cōuentus exceptionē facti siue intentio
 nis, vt qui negat se debere certū est q̄ nō videtur cōfite
 ri de intentione actoris: quia cōfessio & negatio directē
 contraria sunt. & ideo ad positionem vnus non sequitur
 positio alterius, sed remotio. ff. de verb. sig. l. hæc verba.
 & de institut. l. sed & si. §. institutorem. in authen. de mand.
 princi. §. neq; autem. 2 sed si opponat exceptionē iuris, vt
 pacti de nō petendo rei iudicata, iurifuradi, præscriptio
 nis, & similia, ¶ an videtur tacite cōfiteri de intentione
 actoris, ita q̄ actor releuetur ab onere probandi inten
 tionem,

causa. & in l. j. col. j. & ij. C. de ser. fugit. & Cano. plenè præcipit Fely. in cap. xel.
 iij. ver. secundum membrum. de elec. deleg. & Salye. & Moder. in l. j. C. de rap. virg.
 & Doctor. in capit. sicut dignum. maxime Fely. colum. iij. in principio. ver. si. not.
 ubi ponit regulam cum pluribus fallent. & vide Paulum de Leaz. & Card. in cap.
 de poen. ubi est
 notabilis tex. &
 Angel. Aret. in
 §. duplum. colū
 ij. & in §. om
 ner autē. & de
 In fide May. co
 lum. ij. de ad.
 inbit. & Angel.
 Aret. in trati
 tu suo Malefic.
 in verbo, Sem
 promi. in qua
 stio. pen. & fin.
 & ibi in addit.
 Angel. de Aret.
 & Bernar. Lan
 dr. & vide Lu
 dou. de Rom. in
 suis singulari
 bus. fo. 2. co. ij.
 incip. an contra
 ctus. & Ange.
 de Perud. in l. j.
 C. de nū agge
 rib. & Alber. de
 Gamli. in tract.
 Malefic. titu. de
 quibus. quest. v.
 A. Adde an &
 quando exci
 piens vel repli
 cans videatur
 fateri intentio
 nem aduersarij
 Lud. de Rom. in
 lectum mulier.
 col. v. & ibi Bal.
 in repet. xx. col.
 & Ioā. de Imel.
 ff. scilicet. matrim.
 & Bal. in l. alia.
 C. de his quib.
 vt indign. per

Alexand. plenè in l. decem. col. vj. ff. de verbo. oblig. & Fely. in c. cum venerabilis.
 celi. in j. ver. si. an & quando. de excep. ubi ponit regulam quōd non fatetur, & sex
 casus exceptos à regula prædicta, & vide singular. Ang. Aret. in rub. in lit. de ex
 cep. col. xx. Et an dicens se absolutum videatur fateri excommunicatum. vide Abb.
 Sicut e venerabilem. col. penul. & sic adde an confessio possit pro parte accepta
 ri, & pro parte

tionem. & reus afficiatur onere probandi exceptionem: non. Barto. in l.
 dubitatur, & primò videtur q̄ non, quia verba simplici
 ter prolata referri debent ad propriam significationem,
 & non abusiua: vt ff. de lega. ij. l. non aliter. §. Titus. &
 de verb. signi. l. hæpos. sed exceptiones iuris, sunt proprie
 exceptiones, quia excludunt actionem competentem
 facti verò abusiue, quia nō excludunt ad iōnē quā nū
 lla sit. vt ff. de excep. l. ij. & ibi no. Itē quia indefinita qui
 pollet vniuersali, vt hic. & ff. de excep. l. non vtiq; loquit
 ur indefinitè: ergo videtur omnem speciem exceptionis
 comprehendere. Mihi autem videtur ¶ quōd aut exci
 piendo aliquid simpliciter negatur excipiendo, aliquid
 posit. si negat, vt in exceptione non numeratæ pecuniæ,
 & non numeratæ dotis, verum est quōd non videtur con
 fiteri de intentione actoris, vt hic. & ff. de excep. l. non vti
 que ¶ sed si excipiendo ponit aut simpliciter, aut sub con
 ditione: si simpliciter, vt quia dicit sibi pactum factum
 de non petendo. soluisse, vel absolutum esse. tunc de sola
 exceptione tractandum est, absq; eo quōd actor intentio
 nem probauerit. 2 ¶ sed si negat, & sub conditione po
 nit, quia dicit se non teneri: & si apparebit eum tene
 ri, dicit sibi factum pactū de non petendo: tunc non vi
 deatur

to ciuitatis Mediolani, quod posui in s. lib. Cōsuet. B. tit. rig. & adde ibi. & vide glo.
 super verbo. malignantium. in c. cupientes. & ibi do. de s. Ger. de elec. §. eo. & vide
 Barto. in Leon vti que, & ibi Alexand. in addi. ff. de excep. & Cyn. Bald. & Saly. in
 d. l. si quidem. & Cyn. & Doct. in l. ij. C. de den. inter vir. & vior. & Bar. singulari
 ter in l. Aurelius. §. idem quæ sit ff. de liber. leg. & Bald. in l. vna. C. de confes. & Dy.
 in regula. nullus. ver. si. unde mihi videtur. & Iudo. Boloan. l. si te. C. de inge. man. in
 primis inter pre. & Alex. in consi. §. colū. pen. in f. vel. iij. & Fely. & ibi Phil. Simo.
 in addi. in c. examinata. de iudi. col. ij.

Adde Lanfranc. in cap. quoniam contra. 4. confessiones. num. 12. addi. in versicu.
 acceptura. Paner. plenè in cap. bonæ memoria. Ioan. in versu. confes. §. num. 79.
 de postul. prælat. in cap. cum venerabilis. num. 1. in versu. videtur. & Phil. Franc.
 de excep. in ver. a actoris intentionem. dixi in apost. in Style Parla. parte j. titu. de
 excep. ver. si. item si quis.

A. Adde quando excipienti incumbit onus probandi Bar. & ibi Alex. in addit. in l.
 j. ver. item oppo. ff. de excep. & Bal. in l. si ex cautione. col. j. C. de non numer. pecu
 Bar. Imel. & Moder. post Dyn. in l. in illa. ff. de verbo. obligat.

Adde Barto. in l. cum hi. §. eam transactionem. & ibi Bal. post glo. ff. de transact. & glo. Bar. & Alex. in addit. in l. obfer. C. de prædij minor. & Bart. in l. cum lex. & ibi Alexand. in addit. ff. de fideiussor.

Adde ad dicta hic per Dyn. Cy. Barto. colum. ij. Bald. col. v. & Salyc. in l. non dubium. C. de legi. & aliquid per Fely. in c. ij. in j. n. rab. de testibus. & Abb. in c. quæ ad consultatio.

ne. in ij. notab. detur cõfiteri de intentiõe actoris: & ideo nõ afficit onere de re iud. & per probãdi exceptionẽ, nisi actor probauerit intentiõẽ suã. Petrum de Anchara. in c. j. de constit. & Bart. & hæc probatur. C. de excep. l. liquidem. ij. & ij. respõsio.

In reg. Quæ contra ius. Argumenta.

- 1 Alienatio bonorum pupilli contra formam iuris facta, est ipso iure nulla.
- 2 Crimina non sunt pro infectis habenda, licet contra iuris formam sint facta.
- 3 Facta contra ius non valere, in quibus verum sit. & nu. seq.
- 5 Effectus qui retractari nequeant.
- 6 Relegato an liceat bona adimantur.
- 7 Factum illicitum quando tenent.
- 8 Clausula specialis quando præferatur generali.

REGVLA LXIIII.

QVAE contra ius fiunt, debent utique pro infectis haberi.

¶ **I** res ecclesiæ vel pupilli alienant cõtra iuris formã, pro nõ factõ & habent: cum ipso iure nõ teneant, cõ ipso: q̃ facta fuit cõtra iuris prohibitionẽ: vt s. de reb. ecci. nõ alienan. c. ij. lib. vj. & C. de sacrosanct. eccl. l. iubemus. & de administrat. l. lex quæ tutores. & de prædiis minor. l. j. Et ideo ex tali alienatiõẽ nec trãfferẽ dominũ, nec paratur præscribẽdi titulus: vt C. de prædiis minor. l. si prædiũ & de auth. præst. l. eũ qui. & de vulc. pro emp. l. si. & præalleg. c. ij. lib. vj. ¶ Sed contra regulã videtur obstarẽ, ¶ quia certũ est q̃ furta, homicidia, adulteria, & crimina seu delicta contra leges cõmittuntur: vt ff. de iniur. l. j. in princ. & tamen nõ habentur pro infectis. nõ si haberentur pro infectis, nulla pœna pro his imponeretur. Itẽ impossibile est illud quod est factũ, non esse factũ: vt ff. de ca. & postlim. re. l. in bello. §. facta. Dicũt Glossatores Iuris Ciuiliũ ¶ q̃ regula locũ habet tantũ in his quæ de iure fortiuntur effectũ. q̃ videtur nimis pueriliter dictum: imõ de his quæ de iure impediũtur sorti effectũ, quia sunt contra prohibitionẽ iuris. Sed propter reuerentiã dicentũ b̃ sũ: s̃ ineri possẽt q̃ hæc regulã loquitur de his quæ de iure

fortiuntur

Adde Bar. & Bal. in d. l. non dubium. & ibi Alex. in addit. & Bal. & Bart. Bald. & Salic. in l. cum iudex. C. de sentent. & interlo. om. iud. & Ang. Ar. et. in d. §. biduum. & Alb. & Fely. in l. quod ad consultationem. in prin. de iud. & Alexan. consil. lxxxiij. in vlt. col. per totum. vol. iij. & adde quẽd sententia intercurtoria, siue diffinitua lata expressẽ contra regulam iuris communis, est nulla licet reperiantur aliqui casus excepti, in

fortiuntur effectũ, id est quæ sunt aliã de iure permissa, vt pacta, vel similia: sed quando non sunt secundum iuris formã, intelliguntur prohibita: & propter hoc non fortiuntur effectũ de iure. ¶ Clarius autẽ dici potest q̃ regula loquitur in his quæ sunt de iure prohibita: sicut euidenter verba ostẽdunt hic. & C. de legi. l. non dubiũ. tamẽ in his quæ de iure sunt prohibita quãdã reperuntur quorũ effectus potest retractari, id est ad primũ statũ reduci. & executio impediri: prout donationes, venditiones, & ceteri contractus, testamenta, & similia. & in his propriẽ procedit effectus regulæ. ¶ Quãdã sunt quorũ effectus non potest retractari, id est ad primũ statum reduci: vt homicidiũ, & similia. homo enim mortuus reduci non pot ad vitã, nisi virtute solius Dei ad illa non extenditur effectus regulæ. Item opp. iure cauetur q̃ sententia a sub cõditione fieri non debet: & tamen si ferat, lata tenet: vt ff. quãdo app. sit. l. j. §. biduũ. ¶ Itẽ relegato ad tẽpus non debent adimi bona: & tamen si adimantur, tenet adẽptio. vt ff. de interdic. & releg. l. relegatorũ. §. ad tempus. ergo ea quæ sunt contra ius, non habentur pro infectis. Est tamen dicendum. q̃ vbi simpliciter prohibent iura, & non vltra progrediuntur: vel progrediuntur annullando factũ, contra prohibitionẽ iuris non valet, & pro infecto habetur. vt in l. non dubiũ. C. de legi. ff. de iure. l. mutuo. §. sub cõditione. & de test. tute. l. certarum. & l. seq. & in his duobus casibus propriẽ loquitur & intelligitur regula, ¶ sed vbi vltra progrediatur, & tractat qualiter annullatur, dãdo actionẽ vel exceptionẽ, vt pa-

ca vt quis compareat die feriatõ, est nulla, nisi exprimat causa specialis, quõd tempore illo possit procedi. vt not. Innoc. in cap. præterea. de dilation. & Bartol. in l. j. ff. si quis in ius vocatus non erit. & Matth. de Matth. in suis notab. col. iij. & quando nulla sit sententia: & casus in quibus lata contra ius non est in ipso iure nulla, vide plenẽ Fely. in cap. per tuas. columna iij. de accus. & pulchrẽ in cap. j. in prin. de re iud. vbi ponit vij. ampliaciones. & duodecim limitationes.

Adde, in quantum loquitur, de citatione facta ad diem feriatam, & c. & alleg. Matthe. ill. colum. iij. voluit eum allegare sing. vij. incip. nota differentiam. de quo vide Card. in elem. j. in ij. opp. de for. compet. Lanfranc. de Oria. in cap. quoniam

Q5 ter in

contra fallam, §. citationem, in fin. & ibi posui in apostil. ad eum in ver. die feriat. de proba. Fely. in cap. quo ad consultationem. eolum. p. ver. oblat. reat. de re iud. dixi in apostil. ad Guil. de Cungan. l. dies festes. num. j. ver. j. dico q. non. C. de feris. & in additionibus. ad Bald. ibi num. ij. versicu. quart. huc Cy. in ver. an teneatur comparere. & quando queritur an sententia contra ius lata, & c. de omnino Bar

tho. Socin. in suo tract. fallent. regul. celij. & Pet. Phiph. Cer. nel. c. m. h. j. incip. per de. c. sionem. in l. r. m. conf. l. x. j. incip. sed et per m. l. r. e. vol. j.

Adde, not. commodi pos. sessionis. & alia collige per Dy. hic. & Bartol. in l. si inter. ff. de reb. dub. & Bald. in l. sine autem. §. si duo bus. ff. de publi. in l. ordinari. & l. quictes. ibi Taf. de May. & in repetitione. C. de rei vendi. & Fely. in cap. ex literis. colu. j. de probat.

- 1 *Possidentis conditio melior est in causa pari. Et nu. seq.*
- 2 *Possidens quando preferatur non possidenti.*
- 3 *Dolosus nihil doloso.*
- 4 *Accusator quando sit melioris conditionis quam accusatum. Et nu. seq.*
- 5 *Compensatio, quando in delictis locum habeat.*
- 6 *Culpa quando, et cui culpa praeponderet.*

REGVLA LXV.

IN PARI CAUSA VEL DELICTO, MELIOR EST CONDITIO POSIDENTIS.

¶ **I**n delicto pari est exemplum. ff. de verb. oblig. l. si serui. §. sequitur. vbi debitor fuit in culpa leui, & creditor in culpa leui. & ideo melior est conditio possidentis debitoris, quā creditoris agentis. Item sunt exempla. ff. de do. l. si duo. & ff. de contrahend. emptio. l. domum.

¶ Item in pari causa, absque delicto, melior est conditio possidentis, a nam si duo emerunt eandē rem à diuersis, non dominus melior est conditio possidentis. vt ff. de publi. l. siue autem. §. si duobus. ¶ Item si duobus obligatur, eadem res. & ignoratur cui prius, melior est conditio possidentis. ff. de pign. l. si debitor. Item si duobus est concessum beneficium eadem die: vni à sede Apostolica, vel eius legato: alteri ab ordinario loci, melior est conditio possidentis. vt ff. de præb. c. si à sede. lib. vj. Et circa materiā huius

verbo, nominatorum, in Pragmat. Sanct. Fely. pulchre in c. capitulum. col. x. ver. f. de duabus collationibus. de rescriptis.

¶ Adde, quando crimen deductum per viam exceptionis, sit punibile. Bart. in l. ij. §. si publico. ff. de adulter. & ibi Alex. in add. & Cyn. & Salic. in l. si magnum. C. qui accus. non poss. & Bal. in l. si. C. de iude. in lit. & Abb. & Fely. cap. ij. col. ij. circa si. ver. collige octo except. vbi ponit octo notabiles conclusiones. & Ludo. Bolog. in d. l. ij. §. si publico. c. imprunis in terpret.

huius regulæ multa reperiuntur contraria: ideo ad omnium solutionē distinguendum videtur hoc ordine: quia aut pro puniēdo dolum vel culpā agitur criminaliter, vel ciuilititer: & si criminaliter, aut est idē delictum accusatoris & accusati, aut diuersum. ¶ Si idē, repellitur accusator, quia nil dolosus doloso. C. de libera. cau. l. filium. & C. de resti. l. quoniam. & de heret. l. quoniam. ver. inter se. Si diuersum, aut opponitur in modum accusationis, aut in modum exceptionis: si in modum exceptionis: tunc auditur opponēs antequā nomē eius inter eos fuerit receptum: postea verò non auditur, etiā si maius crimē opponat: vt ff. de adul. l. ij. §. qui hoc dicit. & §. si publico. & §. extraneus. & l. maritus. §. præscriptiones. ¶ Si in modum accusationis: aut de pari, aut minori, vel maiori. Si de maiori, auditur antequā nomē suum sit scriptū inter reos: b vt C. qui accus. non poss. l. j. postea verò nullo modo auditur etiam de maiori. ff. de public. iudi. l. is qui reus. & ibi not. ¶ Si de pari vel minori, non auditur nisi suā vel suorum iniuriarū prosequatur: vt C. qui accus. non poss. l. negāda. Si ciuilititer: aut vterq; est in dolo, aut vterq; est in pari culpa: & tūc hinc inde cōpensantur, siue circa idem, siue circa diuersa reperiatur dolus, siue culpa: vt ff. sol. c. matr. l. viro. & l. cū mulier. & de dolo. l. si duo. & de eo per quē factū est. l. i. §. sed & si stipulator. & de contrah.

Adde istum, in l. ij. & quod ibi posui in apostil. ad eum. in ver. sine aliqua excep. ff. de excep. Flor. in l. notandū. ff. ad l. Aquil. Bald. in additione ad Specu. in tit. de instr. c. i. ver. g. exceptionē falsi. Aret. plene in suo tract. Male. si. in ver. ad que relam. colu. i. dixi in apostil. ad Panor. in ca. cū dilectus. nu. xxvij. in ver. non puniendum. de ord. cogni. &

vid. cons. lxxvij. vbi ponit multa iura.

¶ Adde, quando dicatur nomen fuisse inter reos receptum. gl. in §. præscriptiones. & Bart. in l. adulteri. C. de adulter. Bal. & Salic. in l. neganda. C. qui accus. non poss. & Imol. Alex. in l. cum mulier. col. i. ff. sol. matr. & gloss. Bar. & Ioan. de Imol. & Alex. in add. ad Bar. in l. is qui. col. ij. de pub. iudi. & Bal. l. j. col. xvij. C. qui accus. non possunt.

¶ Adde, ibi Cyn. Bald. Bartol. & Lud. de Rom. in l. cum mulier. & singulariter Alexand. ff. soluto matr. & Inno. & Abb. in cap. intelleximus. colu. vltim. de adulter. quando paria delicta mutua compensatione tolluntur. & per gloss. Abb. & Fely. in cap. dilecti. colu. ij. de excep. & Ange. Aret. sing. in lit. de except. in princip. col. xij. versic. est nunc hic omnino videndum. & Ioan. de Imol. in d. l. cum mulier. & Spec. tit. de excep. §. si. & quæ dixi in quodam cons. in ordine post tract. Consuet. Birur. quom. pesto. col. vij. Et an accusatus possit suum accusatorem recusare, vide emp.

ita per Doct. & amplē Barto. & Imolin. l. i. qui. ff. de pub. iud. & Cyn. Bal. & Sa. lice. in d. l. j. & l. neganda. C. qui accus. non pos.

Adde ad prin. huius apertil. quando quarit. an & quādo paria delicta mutua compensa. tione. & vide multum amplē Panor. in ca. m. telleximus. no. v. & quād ita post in apertil. ad eum. in vers. si agitur ad priuatam utilitatē. vbi disting. post Innoc. ibi col. j. in glo. sua in vertic. parit. de adult. & dicit post eūdem Panor. in c. j. nu. j. in vers. mutua compensa. tione.

de iniur. & nor. Bartho. Socyn. in suo tract. fal. regu. lxxvi. & Signor. el. de Hom. consil. l. & consil. lxx.

A Adde. quando dolois praeponderat culpa. A Doct. s. in pceden apertil. allegatos. & Alex. cōf. lxxvj. colum. ij. in fin. & sequent. libro ij.

emp. l. domum. & ne quid in loco publ. l. ij. §. idem ait. & quod vi aut clam. l. si alius. §. bellissimē. & l. vit. §. si ad iantam. & de doli excep. l. apud Celsum. §. Marcellus. ¶ Aut vnus in dolo. & alius in culpa: & tunc si circa idem. non fit compensatio: quia dolois praeponderat culpa. A vt A ff. ad legem Aquil. l. fin. & l. qui foueas. §. haec autē actio. §. l. si putator. si circa diuersa. fit compensatio cum teneatur vterque ad quātitatē: vt ff. de compensa. l. si ambo. & ibi no. ¶ si vnus in lata culpa. alius in leui. praeponderat lata: quia aequiparatur dolo. vt ff. de depoi. l. quod Nerva. & si mīor fal. mē. dixē. l. j. §. lara culpa. & si qui testa. lib. esse iul. f. uer. l. j. non autē. si alius in leui. alius in leuissima. praeponderat leuis circa idem. sicut dictum est §. in ca. su. l. mīor. secus circa diuersa. cum sint inuicem debitorē in quantitate: vt ff. de l. cūm per delictū. Item si vnus in leui in faciendo. alter in negligendo. praeponderat leuis in faciendo: & ideo non compensatur. nec est melior cōditio possidentis. vt plenē no. ff. sol. marr. l. si mora Dyn.

In reg. Cum non stat. Argumenta.

1 *Conditio pro impleta habetur. si per eum impediatur. cui impleti debet. & nu. seq.*

2 *Conditio quando pro impleta habeatur. & nu. seq.*

REGVLA LXVI.

CUM non stat per eum ad quem pertinet. quomodo vnus conditio impleatur. haberi debet ac si impleta fuisset.

¶ HAE C regula debet per omnia intelligi. & exponi sicut intelligitur & exponitur. ff. eo. l. in iure ciuili. & de verb. oblig. l. in executione. §. fin. vt ecce. si testator legat mihi fundum sub conditione. si decem dederō hāredē. & per hāredē stat quominus recipiat conditio pro impleta debet haberi: vt C. de condi. inser. l. fin. ¶ & de statulib. l. iij. in princip. & §. si. Item si testator instituat me hāredem sub conditione. si decem Titio dederō. qui Titius erat futurus hāres ab intestato. Nam si per Titium stat quominus recipiat. habetur conditio pro impleta: vt ff. de cōdi. insti. l. si ita hāres. Item si stipulor a te decem. si ascendero Capitolium. & per te stat quominus ascendam. habetur conditio pro impleta. vt d. l. in executione. §. si. & l. in iure ciuili. ¶ Sed opponitur. & videtur quōd

condit

conditio non habeatur pro impleta: licet is qui implere debuerit impediatur implere. vt ff. de cond. & demon. l. quibus diebus. in princ. sed multum refert vtrum impediatur per eum cuius intererat non impleri: vt quia futurus erat obligatus cōditione impleta. vel erat amittitur rem suam. vel hāreditate non habiturus. q̄ aliās habuisset conditione non impleta. & tunc locum habet regula. A cum iuribus supradictis: sed si per eum. cuius nō intererat. non impleri. non habetur pro impleta. vt l. contraria. & C. de cond. inser. l. si. ff. ad leg. Aquil. l. inde Nera. §. idem Iulianus. ¶ ¶ Sed opp. & videtur q̄ licet stet per eum cuius intererat. non impleri. non habetur pro impleta: quia si testator legat decem liberto suo sub conditione. si cum filio steterit. & filius moriatur: & sic per eum seu per casum in personam eius contingentem stat quominus conditio non impleatur. relicū non debetur: vt ff. de ann. leg. l. Seio. in princ. & de cond. & demon. l. l. lib. libertis. sed dicēdū est multum referre ¶ vtrū stet per eum. id est per factum eius. siue per impedimentum ab eo praestitum: & tunc simpliciter verum est: quia habetur conditio pro impleta. & ita loquitur regula. & de leg. iij. l. qui concubinā. §. vxori. & de adi. leg. l. Mauia. in princ. § & d. l. in iure ciuili. & C. de cond. inser. l. si. ¶ Aut stet per eum. iure per casum in personam eius contingentem: & tunc locū habet quod dicitur in lege contraria: quia tunc distinguitur. nā aut tunc erat relictum contemplatione eius in cuius persona erat conditio implenda: aut fauore eius cui rei inquitur. aut dubitatur. Primo casu relictum non debetur post casum in personam eius contingentē: vt d. l. Seio. in prin. & de cond. & demon. l. illis libertis. in si. Secundo casu debetur. de ann. leg. l. annua. in prin. Tertio casu relictum debet. quasi in dubio interpretandum sit legatarij contemplatione potius relictum. si ex veritate vel coniecturis aliud non appareat. & ideo legatum debetur. ff. de an. leg. l. Gaio. §. Imperator. & C. de lega. l. j. & d. l. illis libertis. in si. ¶ ¶ Itē op. & videtur q̄ hec regula fit superflua. cum idē contineat. s. e. c. imputari. & ideo non ponenda. C. de no. Cod. cōpo. l. j. §. quibus. ff. vt leg. no. ca. l. hec stipulatio. §. diuus. Sed dicēdū est sine dubio q̄ haec regula & illa loquūtur in cōditione potestatiua: sed illa loquitur proprie quando impeditur per casum conditionem impleri: hic autem loquitur quando impeditur

A Adde quōd quādo per eum qui ex euentu conditionis laeditur fit qui minus cōditio impleatur. conditio habetur pro impleta. sequitur Bart. in sua disputatione in cip. Peruliz ciuitatis. & vide Barto. in consil. cxxij. & quae dixi §. in regula. imputari. in secunda addi. & Barto. Imol. Alex. & Bartholom. Socin. de Senis in l. in testamento. in ij. ff. de cōd. & demon. l. & Ang. in l. j. C. de insti. & substi. & Barth. Soci. de Senis in l. in iure ciuili. & l. quibus diebus. in princ. ff. de cond. & demon. & Alex. consil. c. ij. in h. colū. in princ. volu. j. & latius in consil. xlix. col. ij. vers. in volu. ij. & Barto. in l. vter ex fratribus. ff. de cond. insti. & pulchrē Henri. Boich. in c. sicut ex literis. & ibi Prepo. Mediola. nensis de spons.

Adde ad ista regulam & sequentem, & etiam regulam, qui per alium glo. linc. in l. ij. §. j. ff. de admittit. rer. ad aut. pert. hic alle. & Dyn. infra in regula vltima. & Bart. & dicit in hereditaria. ff. de furt. cum linc. & Bartol. in l. Labeo. §. j. ff. de vltim. vol. & Bald. & doctor. in l. neque. C. de hered. instit. Et quando tutor per se vel interpositam personam possit emere rem pupilli vide Bald. in d. §. sed si per interpositam personam & in l. cum ipse. & ibi Cyn. Salic. C. de contrahend. empr. & vide hic Ioan. Andr. in Mercurial. & Phil. Franc.

Adde omnino quod notari in apostol. ad gl. in l. si is qui in apost. in verific. quod per me non possum. & posita in gloss. in verific. & ille. ff. de lit. lega. & in apost. ad Card. in clem. l. §. j. in primi de

ditur per eum, cuius intererat conditionem non impleri. & ideo vna per alium non est superuacua. Præterea circa hanc materiam dicendum est, quod ibi in c. impuati, plenius est distinguendum: nam hæc & illa intelligi possunt in vna specie conditionis mixtæ, id est quæ pendet ex factō implentis & alterius: sed magis propriè in potestatiua procedunt. Dvn.

In reg. Quod alicui. Argumenta.

- 1 Decurio prædia publica nomine proprio sicut tollere nequit, sic nec alieno.
- 2 Tutor nec suo nec alieno nomine rem pupilli potest emere.
- 3 Furiosus per alium potest acquirere, licet non per se.
- 4 Facere quis nequit per se, quando possit per alium. C. nu. seq.
- 6 Libertus nomine alieno patronum in ius vocare potest, proprio non potest.

REGVLA LXVII.

QVOD alicui non licet nomine suo, nec alieno licebit.

¶ SICVT decurio non potest suo nomine proprio prædia publica colere, ita nec licet subiectis aliorum nominibus: vt ff. de adm. rer. ad ciui. pert. l. ij. §. j. a ¶ Item sicut non licet tutori emere rem pupilli suo proprio nomine: ita nec per interpositam licebit: vt ff. de auth. tu. l. pupillus. §. sed si per interpositam. & ad prædictarum confirmationem accedat. ff. de contrah. empr. l. non licet. & C. de her. inst. l. neque. & ff. de vltim. vol. l. Labeo. §. sed eum. cum multis simi. ¶ Sed opp. & videtur quod illud quod non licet per se, liceat per alium. ¶ Furiosus enim non potest acquirere rem per se, & tamen potest per alium: vt ff. de acquir. poss. l. j. §. idem acquirimus. & ad idem accedat ff. quæ res pig. obl. poss. l. Aristo. & de bo. poss. cõtra tab. l. iij. §. plane. & l. non putauit. §. sed si exheredatus. dicendum est quod illud generale reperitur solutum tripliciter. Vno modo, quod ista sit regula, & cetera sunt specialia. ¶ Secundo, quod quis non potest per se nec per alium a se submissum, sed per alium a se non submissum potest. & hæc dux solutiones traduntur in l. his enim casibus. ff. de fur. Tertio modo dicitur soler. quod aut aliquis impeditur per se ratione delicti a persona commissi: aut ratione rei, aut mixta ratione rei & personæ, aut ratione defectus intelligentiæ, primis tribus casibus locum habet regula. Quarto casu habet locum contraria

regula. no. Card. Alexand. in cap. sicut non suo. xlvj. dist. & Card. de Zab. in clem. si de cen. & in quantum hic tangit materiam tutoris, an, quando & qualiter possit cum pupillo contrahere. vide omnino Gerard. de Petra san. fra. lingu. lvj. in ap. qualiter tutoris.

Adde in Barto. Benedictum de Plum. in repet. & Imo, quando & in quo art. in criminab. admittatur procurator. & Bald. consil. vii. col. xj. in verific. quæritur. vol. i. & pulchre Alex. in consil. cxvj. in princ. libr. ij. Bald. & Salic. in l. si reor. C. de ac. & Lud. Bo-log. in l. præses. C. ad legem Iuliam, de plag. in secundis interpretata. & Felin. latissime in capit. memoriamur. col. iij. & v. de accusat. & Lud. de Rom. in consilio clj. & seq. & Cepoi in cautel. cccxij. & in consilio lxxij. in. col. & in consilio so. & Calderin. in consil. iij. tit. de procurat.

Adde in quantum hic tangit materiam procuratoris, an in causis criminalibus possit interuenire. Tu vide Ant. Corset. singular. suis. in verificul. procurator. verific. potest quis. Felin. in c. memi.

In reg. Potest quis. Argumenta.

- 1 Facere potest quis per alium quæ per seipsum potuit.
- 2 Litigare in causis publicis potest quis per se, non autem per alium.
- 3 Illustres per se litigare nequeunt, per procuratorem poterunt. Litigare per se licet in actione populari, non autem per procuratorem.
- 4 Violentum per se licet expellere, non per alium.
- 5 Emphyteutam in possessionem inducere quis potest per se, non per alium.

REGVLA LXVIII.

POTES QUI per alium, quod potest per seipsum.

¶ SICVT possum per me emere, vedere, locare, condocere, litigare: ita possum per alium. ff. de proc. l. j. §. vltus aut. & de iniur. l. sed si vnus. §. idem Iulianus. & §. idem ait. & inst. per quas person. acqui. §. j. sed contra regulam videtur, ¶ quia in causis publicis licet per se litigare, non per procuratorem: vt ff. de pub. iud. l. pe. §. ad crimen. a ¶ Item quia illustribus licet litigare per procuratores, nõ per se. & C.

simul.col.ij.versif. not. ibi excusaret. cum Bartholem. Soc. in suo tra. fallen. reg. cccxxij. vbi ponit xij. fallen. Paris de Puteo in suo tra. cta. Syndic. versif. procur. & Gerarde Petra sancta singu. suo h. j. incip. ferè per totam Italian. & ibi dat caut. tam quod posur &c.

A. Adde & no. que sunt illa que possum per me & non per alium. puta per procura. text. & ibi Bar. in l. cummales. secundum v. tranque le. ff. de aliud. mer. cau. fact. vbi est singula. casus in quo quis cogitur personaliter agere, vel defendere, & ibi Bal. in l. ij. C. de hur qui veniam eta. impe. & Bal. in l. j. penult. ff. de procur. & Innoc. & Abb. in c. quere lam. de procur. Bar. & Bal. in l. Aristo. ff. que res pig. vel hypot. oblig. & singul. Io. de Plat. in l. nullus qui. C. de decurion. libro x.

IN reg. In malis. Argumenta.
 1 Promittens illicitum, non obligatur.
 2 Promittens decem dolo ductus, an teneatur.
 3 Promissum malum dupliciter intelligi potest.

REGVLA LXXIX.

IN malis promissis fidem non expedit obseruare.

¶ I S I promitto tibi occidere hominem, vel committere furtum, vel simoniam, vel aliquid turpè, non expedit fidem seruare, cum promissum ipso iure non teneat. vt ff. de ver. obli. l. generaliter. & l. veluti. & l. stipulatio hoc modo. & l. si plagij. & de fideiussor. l. si a reo. §. illud quod vulgè. ¶ Sed op. & videtur quod etiã in malis promissis fidem conueniat obseruari. licet de acq. iurate detur exceptio. ¶ Nam si induco te per dolum vel metum vt mihi decem promittas, promissio valet, licet agenti ex promissione obset exceptio doli vel metus. vt C. de inu. stip. l. dolo. & ff. de verb. obli. l. si quis cum aliter. ¶ Sed dicendũ quod malum promissum dupliciter b sumitur. ¶ Nã vno modo dicitur malũ, id est super re mala, vel turpi, seu turpitudine continete; interpositũ, & illud non expedit obseruari: quia ipso iure non

non tenet ff. de pact. l. iuris. & §. & generaliter. & de ver. oblig. l. generaliter. & l. veluti. & l. stipulatio hoc modo. & l. si plagij. & l. si stipuler. & inst. de inutil. stip. §. quod ex turpi. Secundo modo dicitur malum promissum: id est male conceptum: quia interueniente dolo vel metu: & tunc licet promissio teneat de iuris rigore, non expedit fidem seruari: quia promissori datur exceptio: vt d. l. si quis cum aliter. & l. dolo. nihil enim interest, vtrum quis non habeat ipso iure actionem, vel possit per exceptionem excludi: vt ff. eo. l. nihil.

In reg. In alternatiuis. Argumenta.

- 1 Promittens duo alternatiue vtrum volet soluere poterit.
- 2 Debitoris an sit electio in debito alternatiuo.
- 3 Hæredis an sit electio in legatis alternatiuis.
- 4 Legatarius quando eligere possit alterum ex alternatiuis legatis.
- 5 Alternatiua affirmatiue concepta quo differat ab ea que negatiue concipitur.
- 6 Alternatiue partem alterã adimpleri non sufficit vbi verba coniuncta non sunt.
- 7 Copulatiua natura que sit, & que disunctiua.
- 8 Soluta est species orationis distincta à coniuncta & disuncta.

REGVLA LXX.

IN alternatiuis electio est debentis, & sufficit alterum adimpleri.

¶ DVO dicuntur in hoc capitulo, & ideo duæ regulæ dici possunt. licet enim vtraque de debito alternatiuo loquatur prima tamen tractat de iure electionis, ad quem pertineat: vtrum ad debitorem, vel ad creditorem. secunda verò de alternatiue obligationis effectu. Exemplum autem regular primæ patet cuilibet. ¶ Nam si promitto tibi Stichum aut Pamphilum, electio est mea quem eorum soluere velim. ff. de iure dot. l. plerunque. in fi. & de eo quod cert. loc. non vtique. §. qui Stichum. & de condi. inst. l. si hæredi. Item si soluo Stichum, non teneor soluere Pamphilum, quia sufficit alterum adimpleri. ff. de condit. & demonstr. l. cum pupillus. §. vlt. & de verbo. oblig. l. si ita quis stipuletur. ¶ Sed opp. quod in alternatiua non sit electio debitoris: quia iure cauetur quod si restator alternatiue legat fundum Seianum, aut vsufructum fundi Seiani, est electio legatarij & non hæredis: vt ff. de lega. ij. l. Lucio. Quidam simpliciter dicunt, quod aliud est in legatis, & aliud in contractibus, quod simpliciter dictum est falsum: ¶ quia in legatis alter-

2 Adde cuius sit electio in contractibus & legatis alternatiuis. Bal. & Doñ. in planē. s. pen. ff. de leg. j. & Cy. Bal. & Salic. in l. cum quidam. C. de leg. & Alex. in l. qui duos. col. i. ff. de lega. j. & ibi vide quid in gratis, & beneficiis. & Io. Fab. Ang. Arct. & Taf. in l. de act. s. huic autem. & ibi Bal. & Bar. in d. l. Lucio. ff. de leg. ij. Henric. Boich. in c. cens. de plus peti. & in c. iudicante. de test. & vide glo. in c. j. de collato. super verb. aut

serucl. fol. 17. in Prag. Sanct. & Abb. Sic. & Fel. amplē in ca. inter ceteras. columna ij. de referrip. vbi ponit Felyn. regulam cum x. fallit. & x. restrictionibus, & vide Lud. de vrb. in cōsil. cōtraix. & Ludou. Bolo. in l. si is qui. ff. de legat. ij. in suis secundis in terp. & in l. ij. s. qui Stichum. ff. de eo quod set. Ioā. & Alexand. in addit. ad Bartol. in l. quamuis. ff. de pign. act. & in l. si quis stipulatur. col. j. ff. de verb. obli. & Bald. in consil. xliij. volum. j.

Adde deductis s. scilicet in quatum loquuntur cuius sit electio in alternatiuis. & dic quod in alternatiuis rerum electio est debitoris. & ita intelligatur hæc regula secundum Guil. de Cug. in l. cum hæreditas. nu. j. & quod ibi posui in apost. ad ipsum. in ver. est electio debitoris. C. de peti. dixi in apost. ad Bart. post eum & alios in l. qui duos. in princ. in ver. est electio. ff. de lega. j. facit quod signaui in apost. ad illum In reg. obscuris. verb. legatarij.

B Adde quomodo ad veritatem alternatiuæ sufficiat vnam esse veram Bald. Cy. & Salic. in d. l. cum quidam. de leg. & Bal. in l. h. C. de obseq. & Bar. in l. pediculis. s. argento. ff. de aur. & arg. le. & in l. si is qui. s. vtrum. ff. de reb. dub. & Fel. in c. inter ceteras. col. vlt. de referrip. vbi ponit regulam cum v. fal.

3 tres sunt orationum species. Nam quædam sunt coniunctæ, id est quæ aliquam coniunctionem copulatiuam habent: quædam disiunctiue, quæ habent aliquam disiunctiuam: quædam solutæ, quæ nec disiunctiuam nec copulatiuam habent. Natura copulatiuæ requirit omnia simul vera. ff. de ver. obli. l. si quis ita. & l. si de cond. instit. l. hæred. plures. natura vero disiunctiue alterū tantum: vt hic. & ff. iud. sol. l. cōquereretur. & de cond. & demon. l. cum pupillus. §. disiunctiuo. soluta vero ex mente certa pronuntiantis aliquando æquipollet copulatiuæ: aliquando disiunctiue: vt ff. de ver. sig. l. alienationis. §. si de mente non appareat, accipitur pro copulatiua. vt d. l. triplici. §. videamus. licet ar. contra. ff. de reg. iur. in eo quod. §. vbi verba. sed in §. videamus. considerari dubij significationis solutæ, & in §. vbi verba considerari effectū significationis, ex eo quod in obscuris minimum est sequendum s. e. c. in obscuris. est ergo soluta per se species orationis distincta à coniuncta & disiuncta. Item aliter significat: quia copulatiua copulatiuæ, disiunctiua disiunctiue, soluta soluta, sed effectus significationis non distinguitur à significato copulatiuæ: quod requirit vtrūq; vel disiunctiue, quæ requirit alterū: quia semper effectus significationis solutæ repræsentat vtrumq; vt copulatiua: vel alterum tantum vt disiunctiua. habet igitur soluta disiunctam & propriam speciem significandi, sed non effectum significati extra seipsam Dyn.

7 latiuam coniunctionem habent. Natura copulatiuæ requirit omnia simul vera. ff. de ver. obli. l. si quis ita. & l. si de cond. instit. l. hæred. plures. natura vero disiunctiue alterū tantum: vt hic. & ff. iud. sol. l. cōquereretur. & de cond. & demon. l. cum pupillus. §. disiunctiuo. soluta vero ex mente certa pronuntiantis aliquando æquipollet copulatiuæ: aliquando disiunctiue: vt ff. de ver. sig. l. alienationis. §. si de mente non appareat, accipitur pro copulatiua. vt d. l. triplici. §. videamus. licet ar. contra. ff. de reg. iur. in eo quod. §. vbi verba. sed in §. videamus. considerari dubij significationis solutæ, & in §. vbi verba considerari effectū significationis, ex eo quod in obscuris minimum est sequendum s. e. c. in obscuris. est ergo soluta per se species orationis distincta à coniuncta & disiuncta. Item aliter significat: quia copulatiua copulatiuæ, disiunctiua disiunctiue, soluta soluta, sed effectus significationis non distinguitur à significato copulatiuæ: quod requirit vtrūq; vel disiunctiue, quæ requirit alterū: quia semper effectus significationis solutæ repræsentat vtrumq; vt copulatiua: vel alterum tantum vt disiunctiua. habet igitur soluta disiunctam & propriam speciem significandi, sed non effectum significati extra seipsam Dyn.

In reg. Qui ad agendum. Argu.

- 1 Agere qui potest, excipere multo magis poterit.
- 2 Excipiens de dominio quando non audatur ante restitutionem possessionis.
- 3 Exceptio domini non excludit interdictum recuperande possessionis.
- 4 Possessor clandestinus an excipere possit de iure domini contra actorem.
- 5 Cōducitor possessionē locatori restituere cogitur ante omnia.
- 6 Sententia lata in petitorio an pariat exceptionem rei indicatæ in possessorio. C. nu. 7.

REGVLA LXI.

Qui ad agendum admittitur, est ad excipiendum multo magis admittendus.

1 §. 1. CVT superficiarius & emphyteuta & quicumq; R 2 alius

A Adde ibi Bart. Bal. & Salic. & Bald. & Cyn. in l. vis. C. de prebat. & Bart. Bald. & Ale. and in l. si alienam. ff. solut. matr. & Innoc. in c. bona. de petic. pral. quando spoliato per violentum possessorem conventum rei vend. possit referre causam dom. & Bald. & in l. in q. xiiij. C. de seruit. & aqua. & Doct. in c. cum esse. qus. de ord. cog. & Lud. de Roman. consil. ccxv. & Balu. in l. penult. C. vnde vi. & Bart. Tol. & Alea. in l. si quis condu-

alius habens dominium vile, possit agere contra dominium vili actione in rem: Ita si ab eo conueniat multo magis excipere poterit. vt ff. de suppi. l. j. §. quod ait. & de regulis iuris. l. inuitus. §. cui damus actione. cum facilius fit causa concedendi exceptionem, quam actionem, ex eo quia fauorabiliores sunt rei, quam actores: vt in regula iuris. & ex eo quod faciliores sumus ad absoluendum quam ad obligandum. vt ff. de act. & obli. Arianus. & de pœnis. l. absentem. Sed opp. & videtur quod qui admittitur ad agendum. non audiat volēs excipere. C. de agri. & censu. l. si coloni. & si per vim vel alio modo. l. j. & ad l. Iulii. de vi. l. si quis ad se fundum. ¶ Sed dicendum est quod illæ leges locū habent in iudicijs recuperandæ possessionis, in quibus excipiens de dominio nō auditur, nisi primò possessionem restituat, cum spoliatus ante omnia restitui oporteat: hæc autē regula aliàs obrinet generaliter in quibuslibet iudicijs generalibus, vt dictum est §. in c. dolo. superbuum enim videtur dicere quod is qui possessorē spoliavit, possit opponere de dominio, quod spoliando amittere meruit. vt C. vnde vi. si quis in tantā. Et propterea Glossatores iuris Ciuilis satis enormiter errasse videntur in eo quod scribunt ff. de iudic. l. si de vi. vbi dicunt ¶ quod exceptio dominiij excludit interdicitum recuperandæ possessionis. Postea contrarium eius notauerunt ff. de vi & vi arma. l. j. §. j. & de verb. signi. l. mulieris. §. j. & de vfucap. l. sequitur. §. si dominus. quod videtur magis proximum veritati. ¶ sed an is qui habet possessionem clandestinam possit contra actorem excipere de iure dominiij, dubitatio est: quia iura videntur velle quod violenta & clandestina acquipollent: sicut ergo non licet habenti violentam possessionē excipere de dominio, vt dictum est ita nec licet excipere ha-

l. si quis condictionis. C. loca. & Bald. in c. in literis. in princ. de rest. ipol.

B Adde quod Barto. in consil. lxxxj. col. ij. in fin. dicit Dyn. hic & in l. ij. §. quæst. ff. de interdictis. non bene dicere, quod exceptio dominiij potest opponi agenti interdicto vti possidetis, retinenda seu de turbata possessione. vt tenet in vltima quaestione hic: quia secundum veram opinionem non potest opponi exceptio dominiij, sicut in interdicto recuperandæ. & vide Barto. in sua quaest. incip. Lupus fuit capris. colum. j. & v. & in l. naturaliter. §. nihil commune. colum. ij. versu. in contra predicta & ibi Imo. & Ale. & Doct. in j. addi. alleg. & Oldr. de Lau. consil. j. in fi. & Alex. in consil. xciiij. col. ij. versu. pro hoc. quia lib. iij. & Card. Alex. in can. nomine Domini. xviiij. distict. colum. vj. versu. sic. gloss. in gremio. & text. Abba. & ipsum Cardin. in cap. constitutus. de appella.

A Adde quado cōductor possit referre quaestione dominiij locatori, Cy. Bar. Bal. & Salyc. in l. i. quis cōducitur. C. loca. & quæ ne. Io. And. in c. licet episcopus. §. de prabend. eo. lib. & Bar. & Alex. in l. commodata. vbi vide etiā de commodatarie. de pōsitario & creditore & Bar. Bal. Alex. & Francisc. de Arc. in dicta l. si alienam. ff. solu. matr. & Bald. consil. ccxj. volu. j. & Alex. in consil. v. colum. vlti. in fin. lib. iij. & in consil. lxxij. colum. ij. versu. accedit etiam. eo. vol. glo. & Doctor. in c. inter dilectos. in fi. sicut per verbo, locatio, & ibi insuper Fely. col. x. de fide instru. Ego puto quod si vult incontinēti probare se dominium rei conductæ, debeat audiri per ea quæ no. Bar. & Io. de Imol. in l. si filio. §. si. versu. idem dicit Bar. col. ij. vbi etiam Alex. col. iij. versu. per hoc etiam dicitur singulariter. ff. solu. mat. not. Ias. in l. quæties. col. xv. C. de rei vend.

bēti clādestinā: vt ff. quod vi aut clām. l. j. §. ij. & ad l. Fla. de plagia. l. eum qui fugiuum. sed mini videtur quod longe improbius si causa illius qui habet violentam, quam illius qui habet clandestinā. arg. ff. de fur. l. si venditor. §. cum raptor. & ideo habens clandestinā possit excipere de iure dominiij: arg. ff. de probal. iij. §. eius. ¶ Item videtur ob stare regula. C. locati. l. si quis cōductionis. & vbi conductor cogitur restituere locatori possessionem, licet conductor paratus sit probare se dominium: sed illud contingit. quia quædā species spoliatiōis esset, si locatori denegaretur possessionis restitutio: vt ff. de preca. l. vi. Et ideo non auditur cōductor volens se probare dominium, nisi primo restituat possessionē: vt dicta l. j. si per vim, vel alio modo. Item videtur ob stare regulæ illud quod legitur in authen. de trien. & semis. §. illud quoque: vbi ille qui negauit se possidere, cogitur in aduersarium possessionem transferre, licet paratus sit probare se dominium: sed illud contingit in pœnam mendaciij. vt in eodem titulo. §. studium quoque. ff. de rei vendic. l. si. C. de non numer. pecu. authen. contra qui propriam. & qui pot. in pign. hab. authen. item possessor. ¶ Quæri autem possit, vtrum sententia lata in iudicio pœtorio pariat exceptionem rei iudicatæ in iudicio possessorio: Et videtur quod non, quia separata est causa possessionis & proprietatis. ff. de acquiren. posses. l. naturaliter. §. nihil. v. & in l. penult. vnde qua ratione lata sententia in possessorio nō parit exceptionem rei iudicatæ in pœtorio. ff. de except. rei iudic. l. ij. & l. an eadem. §. vlti. Eadem ratione la-

licet ibi distinguit aliter, quæ Dy. hic. ibi Ang. in repetit. & nouiter Alex. & glo. Cy. Bal. & Salyc. in l. incerti. C. de interdic. & Ange. Aret. in princ. versu. interdic. in princ. versu. in glo. maximè. & Docto. in c. cum dil. c. de causa posses. & propriet. Et quæ contra lata in possessorio præiudicat in pœtorio. vide Paulum de Cass. in consilio xliiij. in volumine antiquo. & Docto. s. alleg. & Dyn. & ibi dixi in regula, mille pluribus. in vj. additione.

Adde ad propositū principalis quaestio Bal. in allegata l. naturaliter. §. nihil commune. versu. vt igitur liqueat. & quod ibi dixi in spoliatio. versu. possessorio. post Alex. & ibi etiam omnino eundem Alex. in sua lect. ff. de acquir. posses.

benti

A Adde ad istam regulam Bald. & Card. Alexan. in cap. j. si quis decefferit, si de feud. fuer. contro. inter do. & agna.
a Adde Bal. & Saly. in l. servos. C. ad legē Iuliam. de vi pub. quod licet mādātarius non excusetur a pōnātāme mitigatur. & vide Cep. in caut. lxxv. & seq. & Bar. in l. si quis mihi bona. §. qui iussu. ff. de acq. hare. vbi ponit vñū casum sing. de quodā domino quem
 no. & adde Bal. & Saly. in l. non ideo. C. de accusat. & Barto. in opere. ff. de fur. & in l. non solū. §. mandato. ff. de inurij. Et an proprie dica tur p seipsum facere qui per aliū facit. ita q. cōprehendatur in l. tatus maxime ponalibus quz debet proprie verificari. iuxta l. iij. §. hec verba. si de nego. gest. vide Bal. in c. in causis. 4. Opzoni. ver. sic etiam in statutis de pace Constantie. & Doct. i. alleg. & Angel. Areti. in proem. in situ. §. igitur. colū. ij. & in tract. suo Malef. in gloss. Sempronii. ver. sic. xiiij. tex. & Bartol. in l. hęc verba. ff. de adulter. & l. as. in l. si quis id quid. ff. de iuris. omniū iud. & Alex. in l. familia. §. ta. l. j. §. deiecit. & de regulis iuris. l. hoc iure. §. deiecit. ¶ Item licet tenetur lege Cornelia de ficiariis. qui occidit per se. ita v. & qui occidit per alium. C. de accusat. l. non ideo. ff. ad Syllanianum. l. & si certus sit percussor. argu. ad Turp

ta in petitorio parere nō debet exceptionem rei iudicatę in possessorio. & memini quod no. ff. de interdictis. l. ij. §. quzdam. q. sententia lata in petitorio absorbet ius in possessorio. & contrarium huius declaratur. C. de interdictis. l. incerti. ¶ Et propter hoc mihi videtur distingaendum esse. quia si tale est possessorium quod excluditur per exceptionem dominij. vt est possessorium ad iudicandę & retinendę possessionis: tunc sententia lata in petitorio nocet in possessorio. Et ita intelligitur quod no. in d. §. quzdam. sed si tale esset possessorium quod non excluderet per exceptionem dominij. vt possessorium recuperandę possessionis. vt s. ostensum est: tunc lata in petitorio non p̄iudicat in possessorio. & ita intelligitur quod not. incerti. C. de Interdictis.

In reg. Qui per alium. Argumenta.

- 1 Tutor quando directa actione tutela teneatur.
- 2 Deiciens per alium ita tenetur, ac si per se ipsum deiecit. fet.
- 3 Occidens per alium. tenetur perinde ac si per se occideret.
- 4 Calumniatus per alium perinde puniri debet, ac si per se calumniatus fuisset.
- 5 Facere per alium, & facere per se quando differunt.
- 6 Factum per alium an idem sit ac si per se factum esset.

REGVLA LXXXII.

QVI PER ALIUM FACIT. PERINDE EST AC SI FACERET PER SEIPSUM.

¶ **TUTOR** tutor tenetur directa actione tutela quod administrat: sic & quando administrari mandat. quia qui facit per alium. perinde est ac si faceret per seipsum. ff. de administratione tutorum. l. ita. §. quod si quis. & §. gessisse. ¶ Item sicut tenetur interdicto vnde vi. qui deiecit per se. ita si deiecit a per alium. vt ff. de vi & vi arma. l. in l. familia. §. ta. l. j. §. deiecit. & de regulis iuris. l. hoc iure. §. deiecit. ¶ Item licet tenetur lege Cornelia de ficiariis. qui occidit per se. ita v. & qui occidit per alium. C. de accusat. l. non ideo. ff. ad Syllanianum. l. & si certus sit percussor. argu. ad Turp

& posth. & Cy. in l. si p. alius. ff. ne quis eū qui in ius vec. & Alb. in c. mulieres. & ibi Fely. de sent. exco. & Bal. cōl. iij. vol. iij. & Alex. cōl. lxxv. vol. iij. & Cepo. cōl. xxx. in ij. & Bar. in l. si quis. col. xxj. ver. venio ad secundū. de vsuc. & in l. i. vnus. §. j. ff. de iurur. & And. Barb. in repet. rub. de fide instr. col. ix. ante fi. & an mādāns & mādātarius possint excusari in vno & eodē libello. vide tex. sing. & ibi Barto. & Ltd. Bol. in l. Athleta. ver. scriptorem. & ibi scripti a. adm. missis in eo. ver. scriptor. ff. de fals. & Bald. in l. mīstor. de his q. vt indi. & Arg. in §. i. in auth. vt omnes obe. iudic. vbi dicit vnus quod est fortius. qd. etiā si fuissent accusati in diuersis libellis. possunt cōdenari postea simul. & semel in eadē sententia. vnde Lud. Bol. in l. Athletas. dicit quod mandans & mādātarius tenentur eadē lege. secundū Cy. in d. l. nō ideo mītur. C. de accusat. & in l. j. c. si reus vel accus. mor. sue. & vide Bar. in d. §. si mādato. Ang. Are. in §. interdū furti. in situ. de obli. quz ex delict. nascit. & Cepol. in cautela vlr. Hippol. de Marfil. in suo sing. clxxj. Alb. & Doc. i. c. ad audientia. de homi. & Fely. in c. sicut dignū. in prin. co. tit. & Cepol. in cons. xxxiiij. a. Adde Barto. in l. inter artifices. an quis possit legere per si l. litutum. & plenē in l. nemo. & ibi Alex. in addit. ff. de duobus reis. & Cym. in l. quisquis. C. de episc. & cler. & Bald. in l. parabolam. eod. tit. & Io. Andr. hic. & in regula. contra cū in Mercuralib. & Barto. in l. de p̄pof. agent. in reb. lib. xij. & in l. j. §. aduocatus. ff. de vāris & extraord. cog. & Fely. in proem. Decretal. colū. xxx. Et voluit allegare in c. jan. ij. eolum. versico. vtrum Doctor. de sum. Trinit. & fid. catho. & Spec. in tit. de falsariis. §. fina. quz est si Bald. in l. i. ff. de excusat. tut. Bald. & Saly. in l. i. §. vt autem. C. de cadu. tollend. & Docto. c. cū dilecta. de rescrip. & Fely. in c. fi. de offic. deleg. & Lud. Bolet. in l. certe. §. j. in primis interpretationibus. ff. de precar. & Ioan. de

4 ad Turpilia. l. j. §. penulti. ¶ Item sicut punitur tanquam calumniator. qui per se detulit. & non probauit. ita. & qui per alium. ff. de iure fisci. l. ij. §. diuus Pius. & l. non tantum. & ad idem potest induci. ff. de fideiussoribus. l. postulare. cum in finibus similibus. ¶ Sed opponitur. & videtur quod longē aliud sit facere per se. quā per aliū. §. ff. de solut. l. inter artifices. sed dicendum est ¶ quod vbi eligitur personę industria. regula non procedit. C. de cadu. tollend. l. vna. §. ne autem. & d. l. inter artifices. sed vbi non eligitur personę industria. tūc procedit effectus regulę. ¶ Item opponitur & videtur impossibile esse factum per alium perinde haberi. ac si fuerit per seipsum. quia iure cauetur quod etiā factum ab eodem diuersis temporibus non representat identitatem eiusdem facti: vt ff. de condict. indebl. l. si non sortem. §. liberatus. in authent. de fide instrum. circa principium. Dicendum est quantum ad veritatem. impossibile esse. factum vnus dici factum alterius: sed de quādam iuris interpretatione procedit. quod factum vnus. alterius intelligatur. vt ff. de duobus reis. l. nemo. a. & not. ff. de vi & vi arma. l. j. §. deiecit. & §. quod dicitur. sed videtur quod hęc regula sit superuacua per illam quz est posita s. cap. potest. sed non est. si quis bene aduertat. quia illa loquitur de potestate explicandi per alium. ita verō de effectu explicati. Dynus.

Boi. in l. Athleta. ver. scriptorem. & ibi scripti a. adm. missis in eo. ver. scriptor. ff. de fals. & Bald. in l. mīstor. de his q. vt indi. & Arg. in §. i. in auth. vt omnes obe. iudic. vbi dicit vnus quod est fortius. qd. etiā si fuissent accusati in diuersis libellis. possunt cōdenari postea simul. & semel in eadē sententia. vnde Lud. Bol. in l. Athletas. dicit quod mandans & mādātarius tenentur eadē lege. secundū Cy. in d. l. nō ideo mītur. C. de accusat. & in l. j. c. si reus vel accus. mor. sue. & vide Bar. in d. §. si mādato. Ang. Are. in §. interdū furti. in situ. de obli. quz ex delict. nascit. & Cepol. in cautela vlr. Hippol. de Marfil. in suo sing. clxxj. Alb. & Doc. i. c. ad audientia. de homi. & Fely. in c. sicut dignū. in prin. co. tit. & Cepol. in cons. xxxiiij. a. Adde Barto. in l. inter artifices. an quis possit legere per si l. litutum. & plenē in l. nemo. & ibi Alex. in addit. ff. de duobus reis. & Cym. in l. quisquis. C. de episc. & cler. & Bald. in l. parabolam. eod. tit. & Io. Andr. hic. & in regula. contra cū in Mercuralib. & Barto. in l. de p̄pof. agent. in reb. lib. xij. & in l. j. §. aduocatus. ff. de vāris & extraord. cog. & Fely. in proem. Decretal. colū. xxx. Et voluit allegare in c. jan. ij. eolum. versico. vtrum Doctor. de sum. Trinit. & fid. catho. & Spec. in tit. de falsariis. §. fina. quz est si Bald. in l. i. ff. de excusat. tut. Bald. & Saly. in l. i. §. vt autem. C. de cadu. tollend. & Docto. c. cū dilecta. de rescrip. & Fely. in c. fi. de offic. deleg. & Lud. Bolet. in l. certe. §. j. in primis interpretationibus. ff. de precar. & Ioan. de

In reg. Factum legitime. Argumenta.

Pla. in nullus qui. C. de decr. libro x. & ibi Rebusit, & in adit. meis ad eum. & paror. in cap. si miter. in antiq. & not. addit. de sum. Trinita. dixi in gloss. in verb. seruum. in l. Stichum. in apoit. in versicu. eo in faciendo suos. de itatuli.

- 1 *Matrimonium legitime cont. actum non dissoluitur ob superuenientem alterutri superuenientem.*
- 2 *Facendum quando impedit, quod factum tollit.*
- 3 *Tutor suspectus accusari nequit tutela finita.*
- 4 *Actio de partu cognoscendo locum non habet patre mortuo.*
- 5 *Stipulatio seruitutis quando corrumpatur pro indiviso.*
- 6 *Actus perfectus non vitatur si deuenit ad casum, a quo incipere nequit.*
- 7 *Inquisitio inchoata cessat ordinario superueniente.*
- 8 *Legatum d. bini pure factum creditori non valet, in diem autem valet.*

REGVLA LXXIII.

FACTVM legitime retractari non debet, licet

postea casus eueniat a quo non potest inchoari.

¶ **I** homo sana mentis contrahat matrimonium, licet postea fiat furiosus, non propter hoc dissoluitur matrimonium iam contractum. vt ff. de his qui sunt tui vel alieni iuris. l. patre furioso. Item si homo sana mentis fecerit testamentum, licet fiat postea furiosus, non vitatur testamentum. ff. de testam. l. is cui. & de bono. posses. secundum tab. l. j. §. sufficit. & ad huius confirmationem accedit quod generaliter dici solet, non tollit factum, quod impedit faciendum. vt ff. eo. l. in ambiguis. §. non est nouum. & de acquir. hered. l. si seruum quis. §. vltim. ¶ Sed opponitur & videtur quod illud quod impedit ab initio faciendum, tollit iam factum: quia si stipulor seruitutem ad partem fundi mei pertinentem pro indiviso, stipulatio nulla est. Item si stipulor ad totum fundum, stipulatio tenet & si postea partem pro indiviso alienem, stipulatio corrumpitur: vt ff. de seruitutib. l. pro parte. & de verborum obligat. l. si sub vna. §. si quis via. ergo illud quod impedit ab initio faciendum tollit iam factum. ¶ Item si tutela finita est non habet locum accusatio de suspecto. ff. de suspect. tutorib. l. iij. §. quari potest. adeo quod si proposita accusatione suspecti, tutela finitur, expirata accus. de suspecto. ff. de suspect. tuto. l. post finitam. ¶ Item praeiudicialis actio de partu cognoscendo non habet locum mortuo patre vel auo cuius filium vel nepotem qui se esse contendit: adeo quod si praeiudicialis proponatur contra patrem, si moritur pater, expirat iudicium

A Testamentum Facit supra eodem ca. possessor. nu. 21. dicendum vt dixi supra eodem c. j. nu. 26. Car. Mol.

1. Adde ad rerata hic per Dyn. Barto. & Bald. & Moder. in l. patre furioso. l. huius qui sunt tui vel alieni. l. iij. & Barto. in l. p. §. in. & ibi Alexan. de ver. obl. & q. no. Dyn. in prima regula in v. q. & in reg. ij. veric. ij. ep. q. & Cyn. Bal. & Salic. l. iij. Gaudemus. s. de contrahen. emp. & lo. Fab. & Ang. Aret. in §. e contrario. in fine de leg. & Philyp. Franc. in d. reg. j. col. ij.

iudicium inchoatum in actione praeiudiciali: vt ff. de lib. agn. l. iij. §. quia Plautianum verbo. adeo. per quae omnia pater quae casus impediens ab initio, tollit iam factum superueniens ex post facto. Sed dicendum est, quod aut factum erat inchoatum, & non perfectum: & tunc tollitur per eum casum, qui impediret inchoari: vt si stipulatus sum seruitutem praedio meo, & antequam constitueretur totum praedium vel partem eius pro indiuiso, corrumpitur stipulatio: vt dicta l. si sub vna. & dicta l. pro parte. & de cutio. reorum. l. ij. & ff. vt in possessione legat. l. si pecuniam. §. qui fideicommissum. & de adult. l. si maritus. §. si ante. & ad idem tendit d. l. post finitam. de stipulat. ror. & dicta l. iij. §. quia Plautianum. de liber. agnoscend. de his quae pro non script. habent. l. si in metatillum. ¶ sed si factum iam erat perfectum & legitime confirmatum, vt quia seruitus promissa erat iam constituta, testamentum inchoatum erat iam perfectum, & matrimonio erat iam per consensum contractum, & similia, tunc casus superueniens qui impediret ab initio inchoari, non tollit iam factum, & ita loquitur regula. ff. eo. l. in ambiguis. §. j. & de ritu nup. l. si qua. & de seruit. rustic. praed. l. via. §. quaecumque. & de verb. oblig. l. pluribus. §. & si placet. vnde finitur argu. ¶ quod si post inquisitionem per officium inchoatam, & ante sententiam, superueniat ordinarius accusator, inquisitio b quae scilicet si superueniat post sententiam, non tollitur effectus inquisitionis factae, nisi probaretur praeruaricatum processum. ff. de praeruaricatum. l. praeruaricatio. & de liber. hom. exhiben. l. iij. §. si tamen postea. & de accus. §. iisdem. & d. l. si maritus. §. si ante. ¶ Sed contra praedictam solutionem videtur institui. de leg. §. e contrario. & ff. ad legem Falcid. verbis legat. vbi dicitur quod si lego debitum pure creditori, non valet legatum: sed si lege debitum in diem, bene valet legatum, adeo quod si dies veniat testatore viuento, legatum non vitatur. ¶ Sed dicendum est, quod aut superuenit casus annullationis, & tunc habet locum praedicta distinctio: aut superuenit

2. Adde, & no. quod si incepta inquisitione superueniat accusator, finitur inquisitio. de quo vide Cyn. & Bart. in l. iij. §. quia Plautianum. ff. de liber. agno. & Dyn. & Bart. in l. si maritus. §. si ante. & ibi Alexan. in addit. ff. de adult. & Dyn. & Barto. in l. pen. ff. de suspect. tuto. in quibus locis tenet. Dyn. opin. quam tenet hic. Sed contra trarium tenet Innoc. cap. super literis. de re script. & Cyn. in l. ea quidem. in fin. C. de accus. sed Barto. in d. l. si maritus. ponit vnam distinctionem cum qua transit Bald. in d. l. ea quidem. colum. penul. & Felyn. in ca. nulli. col. j. ver. not. ex gl. j. de accus. & ibi Abb. & Bart. in sua disput. incip. vindex malef. col. ij. vers. vij. Et adde quae not. Bal. in l. si seruus

plurium. §. si quis ante. ff. de legat. j. & singulariter Ange. Aret. in tra. Malef. in princip. col. x. ver. quæro, an inquisitus. ibi vide August. de Arim. & Bartol. in addit. & Gand. de malef. tit. l. quomodo de malef. cog. & per inquisitionem. col. iij. ver. sed pone quod in dex.

Adde quando casus superueniens, tendens ad eundem effectum cum legato faciat valere iegatum. Bartol. in l. ij. ff. de his q. pro non script. hab. & latius in pluribus. §. si placet. ubi Paulus Per. & Alex. ff. de verb. obl.

Adde vnum quod dicit Albe. de Ros. in dictionario suo. in litera D. in verb. decima. ver. vi. in fin. quod decimæ quæ ad deuotionem dñi nominis à principio processerunt, intantum propter malos pastores ecclesie distribuere vidit regi Francie sub colore passagij. ad recuperatione terræ sanctæ tempore papæ Ioannis vigesima secundus: & tamen secundum eum, vnum palium vel apparatus non fecit. & sic etiam est concessa & conceditur sæpe alius regibus, principibus, & baronibus, in eorum territoria super papam & Cardinal. vnde alij etiam prælati & clerici inferiores quomodo eas dispensant sicut statuit lex diuina. quilibet dicit, ipse palpare potes. violenter enim & crudeliter eas extorquent à pauperibus rusticis & cultoribus debitas & indubitas, si possunt. nec per eos communiter remanent, non profectò ut eas pauperum

casus ad eundem effectum tendens, & tunc alium tendentem ad eundem effectum quem inuenit, secum concurrere patitur. vt in d. §. è contrario. insit. de leg. & d. l. verbis legati. ad l. Falc. Dyn.

- In reg. Quod alicui. Argumenta.
- 1 Concessum alicui gratiosè, ab aliis in exemplum trahi non debet.
  - 2 Immunitas alicui concessa, non excusat reliquos quo minus ad munera teneantur.
  - 3 Beneficium alicui specialiter indultum, non debet ab aliis trahi in exemplum.

REGVLA LXXIIII.

QVOD alicui gratiosè conceditur, trahi non debet ab aliis in exemplum.

¶ SI summus Pontifex concessit alicui de gratia specialia, quod possit habere plura beneficia cum cura: vel quod possit per procuratorem visitationem facere, vel percipere integraliter fructus beneficiorum suorum, absque eo quod in ecclesiis residere, hoc non debet trahi ab aliis in exemplum: sed ius commune seruari, quod est per omnia contrarium supradictis. ¶ Item si concessit alicui quod non teneatur subire munera publica, vel soluere decimas: quia fortè in aliqua re prospere gesta virtuosè se habuit, hoc similiter trahi non debet ab aliis in exemplum: sed ius cõmune seruari. & hoc est quod vult dicere regulus, & probatur. ff. de constit. princ. l. i. ver. planè ex iis. & C. de decur. l. neg. Dorotheu. & l. nullus. lib. x. & de episc. & cler. l. quoniam. sed etiam videtur, quæ certæ personæ adscribuntur, constituant ius cõmune: vt C. de no. cod. cõpo. l. j. nullaq; dubietate. Dicen-

dam

ribus distribuant, sed concubinis & fornicatoris suis, & filiis adulterinis: quod verè Dominus suo tempore non relinquet inultum, &c.

Adde in quantum hic tangit materiam decimarum. & an ex privilegio possunt concedi laicis, & per quem, vide Archi. & Cardin. Alexan. in c. Hadrianus. l. iij. dist. & in c. in synodo. xcv. ij. dist. notat Hosti. in c. quamur. de deci. Card. in cle. clerici. q. iij. eod. tit. dixi in apostil. ad p. nor. post eum & alios in ca. c. cum homines. nu. iij. in ver. nec prescribere. eo. tit. in antiq. & Fel. c. causam. col. ij. ver. signa theoricam. & ver. limita xx. de prescrip. & Panor. omnino. consil. cxxxvj. vol. j.

A dum est, quod aut rescribitur alicui personæ, vel vniuersitati, concedendo beneficium speciale: & tunc non debet trahi ab aliis in exemplum: & ita loquitur regula, & l. superius alleg. & probatur. C. de legi. l. leges vt generales. in si. aut rescribitur constituendo ius commune, & certæ personæ expressio nihil operatur: quia iura nõ in singulas personas, sed generaliter constituuntur: vt in d. l. j. §. nullaque. C. de nouo cod. compo. & ff. de leg. & senatusconsult. iura. Dyn.

In reg. Frustrà. Argumenta.

- 1 Fides non est seruanda ei qui prior fidem fregit.
- 2 Locator expellens colonum non soluente pensionem, non potest ad penam conueniri.
- 3 Pupillus qui sine tutoris autoritate rem vendidit, fidem emptori seruare non tenetur.
- 4 Emens à pupillo non caret culpa, ideoq; pupillo obligatur. Et non contrà.

REGVLA LXXV.

FRVSTRA fidem quis sibi postulat seruari ab eo, cui fidem à se præstitam seruare recusat.

¶ SI duo fratres habentes domos communes, inuicem conueniunt de non alienando sub certa pœna, & vnus eorum alienauit, & vult quod alter ab alienatione absteat: non auditur: quia frustrà sibi fidem postulat à me seruari, qui fidem seruare recusat. ff. eodem. l. cum pater. §. illi. & de leg. ij. l. cum pater. §. libertus. ¶ Item si locauit domum pro pensione certa, & promissum nunquam expellere, sub certa pœna, & eum expello, quia pensionem non soluit: non potero conueniri ad pœnam: quia frustrà sibi postulat à me fidem seruari, ei qui fidem seruare recusat. ff. loca. l. quæro. §. inter locatore. & quia generale est, quod non seruanti fidem, non debet fides de necessitate seruari: vt ff. de inoffic. testament. l. si insititur. in principio. & C. de pactis. in l. cum propo

Abbe Cyn. Bol. Sobie. & singl. i. i. Alex. & Iasur. d. l. cum prepnas. C. de pad. & de d. pulchre e. i. y. in ca. peruenit. lo. n. de iur. uen. col. ij. & lo. Ard. l. i. in ca. uen. Ab. Alexard. & i. elyn. p. n. ut v. casti. fallen. quod r. in p. n. fidem vel ma. mentum. d. let. fides seruari. vt ibi vide. & Alexan. in l. v. responsum. in princip. C. de transact.

Adde et quod

ritur. an fides sit seruanda ea fragenti. Card. emmo in cap. peruenit. el. ij. de iur. uen. & Barthol. Secin. plerq. in suo tra. ctatu fallit. reg. cxlix. penit. regu. negatiua. & illam septem limitationib. re. stringit. Dixi in ap. i. in versi. eo qui non ser. uat. posita sup. glo. ff. in ver. le. gitim. ff. de lo. co. pub. fru. do. & no. Fely. post Abb. in c. ij. col. ij. versic. venio ad secundam par. tem. de iur. uen.

proponas. ² & de transact. l. si diuersa. & l. si quis maior. ³ Sed contra regulam videtur. ff. de act. emp. l. i. l. si quis a pupillo. vbi pupillus vendens sine tutoris autoritate non seruatur. nec seruare cogitur fidem emptori: & tamen emptor cogitur seruare pupillo fide: sed regula locum habet. vbi eadem est aequalis per omnia personarum contrahentium conditio. In contrario vero non erat aequalitas & poterat imputari emptori: quia sciebat vel scire debebat pupillum contrahendo non posse sine tutoris autoritate obligari: vt ff. de contrah. emp. l. qui a quolibet. b. & de acq. hered. in l. more. Et ideo ratione illius culpae tenetur ipsi pupillo. & non pupillus sibi: aliam autem vbi culpa non possit sibi imputari. quia contraxisset cum tutoris autoritate. sicut pupillo subueniretur per restit. in integ. nec teneretur per restitutionem seruare fidem emptori: ita virtute eiusdem restitutionis subueniretur emptori. vt non teneatur fidem seruare pupillo: vt C. de reput. quae sunt in iudi. in integ. l. vnica. & aduersus cred. l. j. & ij.

In reg. Delictum. Argumenta.

- 1 Delictum persona non prauidicat ecclesiam.
- 2 Ecclesia quatenus ex dolo prelati possit obligari.
- 3 Vniuersitas quatenus ex facto privati teneatur.
- 4 Delictum prelati vel collegij quando in damnum ecclesie possit redundare.

REGVLA LXXVI.

DELICTVM personae non debet in damnum ecclesiae redundare.

¶ **S**I Abbas vel monachus vel alius clericus delinquat. iniuria faciendo. vel danum dando. vel alicuius possessione violenter occupando. ecclesia non tenetur: quia delictum personae non debet in damnum ecclesiae redundare. nam quia ratione delicti tutoris non obligat pupillum. ff. de re iud. l. neque. & de tab. exhib. l. pen. eadem ratione delictum clericum. vel prelatum. non debet ecclesiae obligare. cum pupillus & eccle-

si pupillus. ecclesia. ciuitas. & vniuersitas. & equiparantur. secundum gl. in ap. i. & ibi doct. C. quomodo & quando iud. & glo. Bal. & Lud. Bal. & Lud. Bal. in secundum interpret. in leuatur. ff. si cer. pet. & glo. & doct. in l. res publi. C. ex quibus cau. ma. in integ. cum rest. & Bart. in l. j. §. quod si nemo. ff. quod cum vniuers. nec. de tuto. & prelat. vide in sequenti ap. i. & Ang. pulchre in conu. cxlv. incip. quia omne datum optimum.

& ecclesia parificentur ex vna parte. & eorum admini. stratores parificentur ex altera parte. vt C. de episcop. & cler. l. orphanotrophos. sed occasione predictae parifica. tionis opponitur: quia iure cauetur quod pupillus teneatur de dolo tutoris. ff. ne vis fiat ei qui in poll. l. j. §. hoc edito. & de pecul. l. summa. §. si dolo. & de tribur. l. iij. §. j. & de admitt. tut. l. in dicendum est. §. si ex dolo pre. lani vel alterius clericum peruenit ad ecclesiam aliquid. eate. nus tenetur ecclesia. sicut tenetur pupillus de eo quod ad se peruenit ex delicto tutoris: vt in l. prealleg. sicut pater ex delicto filij. & dominus ex delicto serui quatenus ad se peruenit. ff. de vi & vi ar. l. j. §. quod ergo adiciatur. §. & §. i. quis tamen. & §. si filius. & de pecul. l. iij. §. ex furtiua causa. & sicut tenetur vniuersitas quatenus ad se peruenit ex delicto alicuius quae vniuersitati praest. vt ff. de vi & vi arm. l. si vi & me. & de dolo. l. si ex dolo. §. sed an muni. cept. tunc enim ecclesia non videtur pari damnum. cum de suo non soluat: sed quod ad eam peruenit restituit. & danum dicitur a patrimonij diminutione. ff. de dam. infec. l. ij. Item opp. & videtur quod delictum personae debeat in damnum ecclesiae redundare: quia propter delictum perso. nae confiscatur nauis ecclesiae: vt C. de sacrosanct. eccles. l. i. iubemus nullam. ¶ Sed dicit soler communiter quod delictum commissum a prelato & collegio. scilicet com. munitate consilio. redundare possit in damnum ecclesiae: vt dicta l. iubemus. delictum vero prelati tantum. seu alicuius aut aliquorum de collegio ecclesiae non prauidicant: ita loquitur regula Dyui.

l. filius familiaris. §. diuus Severus. col. xliij. cum sequen. versic. circa verum secundum. ff. de leg. i. & Lud. de Ro. in conu. cxlix. col. vlt. Ant. de But. in c. j. de delo & conu. & Bald. in praesud. eudor. in fin. & Alexan. in consi. v. col. v. cum sequen. versic. v. queritur. & quod prelati equiparantur tutori vel curatori. vide glo. ff. in cap. sententiam in glo. fin. & ibi Abb. Sicu. de pignor. & Abb. in cap. cum decessit. in fin. & ibi doct. de iudic. & Innoc. in cap. cum officij. de testament. adde hic amplius Felin. Sord. in cap. cum dilecti. col. m. ij. de accusat. & Abb. Sicu. in dicto cap. j. de dolo & contumacia. & Ange. consi. cxlij. incip. omne datum. & Felin. in cap. ad audientiam.

In reg.

in ij. colum. iij. vers. secundo limitatur. de rescrip. & Abb. & Felin. in cap. cum ve-
nerabilis. col. v. versicu. ad intellectum regulæ delictum. de excep. ubi dicunt quod
delictum prælati non nocet in iudicialibus. & Felin. in cap. cum accessissent. colum.
xvj. versic. & pro intelligentia &c. de comit. ubi ponit duos casus quibus prælati
tacite potest præiudicare ecclesiæ. & Felin. in cap. accepimus. colum. ij. ante finem
vers. & non so-
lum. de fid. in-
strument.

Adde in quan-
tum querit, an
& quando deli-
ctum prælati no-
ceat ecclesiæ.
Tu vide Bald.
omnino in li-
bemus nullam.
num. 4. & quod
ibi signati in
apost. ad ipsum
in versicu. deli-
ctum prælati
C. de sacrosan.
eccle. & in pre-
lud. feud. col. fi.
dixi in apost. ad
Panorm. in ca.
si diligenti. nu.
34. in versic. no-
cet ecclesiæ. de
foro compet. &
in cap. impera-
torum. num. 3.
in vers. præiud-
icat ecclesiæ.
de iuram. cali.
& quid in com-
missio ante præ-
laturâ. vide eun-
dem Panorm. in cap. cum venissent. numero 17. in versicu. in vita sua. & ibi quid in
seculo. de institut. Bald. in cap. fin. de cap. cor. & Alex. and. consilio xxij. volumine j.
Et de vniuersitate quando teneatur de delicto. vide itum in l. super. & quod ibi
positum in apostil. in versicu. si communicato consilio. si. quod vi. aut clam. dixi post
Iacob. Rebuffi. in l. quinque casus. numero 1. C. de decur. lib. x. melius in additio. ad
eundem in rub. vij. C. de nen numer. pecuni. eodem titu. numero 1. ubi limitari hæc
regulam dixi etiam in addit. ad Panorm. in cap. in cautis. numero 5. in versicu. per
sonum campanæ. de elec. Ang. latè consi. xlvij. vel clvj. Franc. de Aret. consi. clxij.
& Oldrad. consi. lxxv.

▲ Adde Dyn. & quæ ibi dixi in regu. qui sentit. in j. addit. & gloss. & doct. moder.
in l. secundum naturam. ff. cod. titu. vnde beatus Paulus ij. ad Corinth. j. dicit. quod
grauatur

In reg. Rationi. Argumenta.

- 1 Hæres succedens in honore, succedit in onere.
- 2 Succedens in honore, quando succedat in onere.
- 3 Substitutus in honore, hæreditatis, an succedat in onere le-
gatorum.
- 4 Legata quando debeantur, & quando inutilia reddantur,
& nu. seq.

REGVLA LXXVII.

RATIONI congruit, ut succedat in onere,
qui substituitur in honore.

THÆC regula pertinet ad materiam regulæ præ-
cedentis. §. cod. cap. qui sentit. licet enim conuerso modo
loquatur, ad eundem tamen tendit effectum: & proprie
poni potest exemplum in substituto in honore, id est hæ-
reditate quæ honor appellatur: vt ff. de leg. præstand. l. si-
lium. §. si à legato. & propterea succedit in onere, scilicet
legatorum: quæ relicta ab infuturo videtur legis po-
testate tacite repetita à substituto: vt ff. de leg. j. l. licet im-
perator. & de leg. ij. l. si Titio^a & Manio. §. Iulianus. & l.
cum pater. §. ab instituto. ¶ Sed opponitur & videtur
quod substitutus in honore non succedit in onere: iure
cauetur quod si hæredi instituto sub conditione simpli-
citer substituatur alius: onus conditionis in personâ insti-
tutum. ff. de hæredib. instituend. l. sub conditione. sed ibi

sicut socij passim onus est: sic eritis & consolatorum, & beatus Bernardus super
Cantic. ait. O bove lesu quot sunt super terram qui tecum vident habitare in coe-
lo: sed pauci sunt qui vellent tecum sociari in pœna & labore: velle dicitur Matth.
xxvj. omnes, relicto eo, fugerunt.

▲ Adde quando onus vel conditio appositâ in institutione videatur tacite repe-
tita in substitu-
tione: Bart. in l.
sub conditione.
& ibi Bartol. &
docto. modern.
ff. de hæredibus
insti. & Barto.
Bald. & Salcet.
in l. vna. §. pro
secundo. C. de
eadu. tollend. &
Barto. & Io. de
Imol. in l. lega-
tum. ff. de cond.
& demonst. &
Bartol. singula-
riter. & ibi Alex-
and. in l. licet
Imperator. de
leg. j. & celebrè
gl. in l. si cui. §. à
filio. & ibi Bar.
Alex. ff. de leg. j.
s vendere fi-
lium, hoc est ve-
rum si talis fi-
lius sit in pote-
state patris: vt
not. Io. de Imo.
in l. colu. iij. ff.
de vulg. & pup.
l. ij. C. de patr.
potest. no. Spec.
in ti. de feu. §. ij.
vers. quod fallit
in filio sacerdo-
tis: quoniam pa-
ter etiâ propter
necessitatē ven-
dere nō potest.
Ita singu. Host.
in c. iudæorum.
de xta. & qual.
quem ibi scrib.
tit.

grauatur in onere conditionis nouæ quæ in personâ in-
stituti non erat: & ideo ibi conditio institutionis non vi-
detur repetita in substitutione: vt ff. de lega. j. l. licet. Itē
opp. & videtur ¶ qd substitutus in honore hæreditatis, nō
succedat in onere legatorum: vt d. l. licet. de lega. j. Et ideo
distingui oportet: quia aut legata repetuntur verbis testa-
toris expressis: aut non. Si verbis expressis, aut cum eius-
dem diei vel conditionis adiectione, aut simpliciter. ¶ Si
cū eiusdem diei vel conditionis adiectione, expectatur illa,
enā si legatū redderet inutile: vt ff. de leg. j. l. si quis à fi-
lio. circa prin. Si simpliciter deberetur nō expectata cō-
ditione vel die quæ in personam instituti fuerat adiecta:
¶ vt dicta l. si quis à filio. & l. si cui. §. à filio. ¶ Si vero non
repetuntur verbis expressis: tunc legis potestate tacite
repetita intelliguntur, cum eadem semper conditio &
die. vt ff. de legat. ij. l. cum pater ab instituto. nisi talis ef-
fret conditio, quæ redderet legatum inutile: vt ff. de ver-
borum oblig. l. Tina. §. idem respondi. de fideicommiss.
lib. l. vlt. & hæc vera sunt in onere personæ non cohære-
te: in eo enim quod personæ cohæret, non succedit qui
substituitur in honore: vt ff. de adimend. legat. l. legatum
sub conditione. & de condit. & demonst. l. legatum. & de
adimen. leg. l. Caio. in princ.

In reg. In Argumentum. Argumenta.

- 1 Pater fame compulsus filium vendere potest: alias non.
- 2 Sacra, necessitate cogente, alienari possunt.
- 3 Permissa necessitati an possint in argumentum trahi.
- 4 Necessitatis causa permissum trahi potest in consequentiam,
ubi non est nominatum prohibitum.

REGVLA LXXVIII.

In argumentum trahi nequeunt, quæ propter ne-
cessitatem aliquando sunt concessa.

¶ PROPTER necessitatem famis, concessum est pa-
tri vendere filium: b & ideo non debet in argumentum
trahi, vt in alia causa filium vendere liceat. C. de patr. qui

refert & sequitur Hippo. de Marf. argu. ex incip. pater.
 Adde quando querit an conditio appofita in inftitutions videatur &c. iftum in L. firmo. §. pater. & quod ibi pofui in apofit. ad iftum in verfi. non videtur. ff. v. leg. nom. cauta. p. parit Ro. ling. fno de xvij. incip. feis q. c. conditio. & confil. ex. & confilio ex xix. Ant. Corf. iing. fuis. in ver. claufula. incip. claufularum. in fin. appofita Angel. confil. cccxliij.

& vide omnino quod pofui in tract. meo claufularum. in ver. claufula. in prin. cip. & num. 2. & per totum. & et in apofitil. ad Bartol. confilio xxxix. incipien. claufula reliquit.

A Adde hic no. in regu. quae a iure commun. ni. §. eo. & Bart. in l. fi. conftate. & doct. in l. fi. verò. §. de viro. fi. folu. matrim. Cy. Bal. Ang. & Salu. in l. ij. C. de patr. qui fil. diftr. & Fel. in ca. dilecta co. xxij. verfi. fallit vij. de refcri. & Cy.

in Lillud. circa fi. C. de facrofan. eccl. & ibi Bart. quando in legibus & ftatutis exorbitantibus a regulis generalibus procedatur de fimilibus ad fimilia: quia aut feundum Bald. in l. ij. col. ij. de pat. qui fil. diftr. procedere de fimilibus ad fimilia eft æquum, & fauorabile, & tunc procedit vt no. §. l. in l. ob. m. c. de præd. min. licet enim reperitur expreffim a lege prohiberi fecundum doct. §. all. quod eft contra Dy. hie. aut odiofum: & tunc nõ proceditur. vt d. l. ij. C. de pa. qui fi. diftr. & ideo in ftatu iur. penalibus exorbitantibus a iure cõmuni nulla fit extenfio. vt dicit ibi Bal. licet in c. i. §. porrò. col. iij. ver. deinde no. quæ fuit pri. cau. benefi. amit. dicat contrarij. fed intelligo Bal. quando pœna imponitur refpectu alicuius perfonæ: tunc non fit extenfio. vt d. l. ij. & tenet Alex. confil. xvij. col. pe. & fi. & in confil. cix. col. pe. ver. prædictum ftatutũ. & in cõfil. lxxxv. lib. iij. de quo vide in l. fi. quis ferus. C. de fur. & Car. Alex. in c. j. col. ij. xxvij. diftr. & Abb. Sicu. in c. cum dilecta. de confir. vitil. vel. m. i. & pulchre Ant. Corf. in fuis fingul. in litera. extenfio. in j. & ij. & Ang. Are. in §. ex maleficiis. col. x. ver. in ea gl. in fi. in ft. de act. & Iaf. de May. in §. fequens. col. ij. & in §. in perfonam. col. x. in fi. post Ioan. Feb. & Carf. Alex. in d. c. j. §. prædictis. quæ fuit prima cau. & Ioan. de Imo. & Lud. de Ro. in d. §. de viro. & Alex. in d. l. fi. conftante non

non debeant separari in cõftitutione iuris, vt dictum est: in princ. col. iij. ver. ite inquantum. & Cy. Bar. & Cal. in l. non dubiũ. C. in lefi. & Ioan. And. & Docto. in regu. odia. §. eo. tit. in Mercurial. & Salic. in l. ij. C. de noxa. & plenè per do. Matthe. de Mathan. fno elegati tractat. extenfionij. Cũ pater poffit vendere filium ex causa necessitatis. vt in iuri. bus §. allegatis fallit in filio presbyteri. fecundum Hipp. de Marf. in luo. fing. c. j. quod notat.

In reg. Nemo potest. Argumenta.

1. Vendens rem aliquam, id iuris transfert solum, quod in eadem habet.
2. Venditio rei fit cum onere suo.
3. Bona pupilli an possunt r. succipi.
4. Traditio rei an possit aliquid transferre, quod penes tradentem non fuerit.
5. Transferre qui possunt plus iuris quam habeant.

REGVLA LXXIX.

NEMO potest plus iuris transferre in alium, quam sibi competere dignoscatur.

¶ S I vendo tibi & ex causa venditionis trado rem aliquam illud iuris quod erat penes me venditorem transiit in te emptorem. Vnde si eram directè dominus, directũ dominium transfertur in emptorem: si vtiliter, vtile dominium transfertur in emptorem. ff. de act. em. l. exem. pro. in prin. ¶ Item si erat libera penes me venditorem, transiit libera ad emptorem. Item si seruitutem debebat, cum seruitute transiit. Item si erat alijs obligata & poterat a me per hypothecariam aduocari, cum eadẽ obligatione & possibilitate aduocationi: transiit: quia res transit cum sua causa: id est cum suis oneribus. ff. de acq. re. do. l. tr. ditio. & de contrah. emp. l. alienario. & C. rem alie. geren. l. j. C. sine censu vel reliq. l. ij. ¶ Sed opp. & videtur quod aliud iuris fit penes tradentem, & aliud penes eũ qui fit traditio. ¶ Constat enim rem pupilli in usufructu esse. ff. de acquir. re. do. l. bonæ fidei. & tamen legitime vendat alijs & tradit, incipit esse usufructuabilis. vt ff. pro empt. l. ij. §. si a pupillo. Sed dicendũ est quod priuilegium personæ ad quam pertinet dominium, reddebat eam in usufructuabilem. Et ideo persona domini mutata mutatur conditio rei venditæ, vt ff. de acquir. her. l. Paulus respondit. §. j. & de colla. bo. l. j. §. si is qui

in princ. col. iij. ver. ite inquantum. & Cy. Bar. & Cal. in l. non dubiũ. C. in lefi. & Ioan. And. & Docto. in regu. odia. §. eo. tit. in Mercurial. & Salic. in l. ij. C. de noxa. & plenè per do. Matthe. de Mathan. fno elegati tractat. extenfionij. Cũ pater poffit vendere filium ex causa necessitatis. vt in iuri. bus §. allegatis fallit in filio presbyteri. fecundum Hipp. de Marf. in luo. fing. c. j. quod notat.

Adde ad fin. huius apofitil. quod no. in addi. preceden. in versicu. vendere filium, & Io. de Ana. in ca. si quis. col. ij. ver. tu adde & de furto. & ratio est quia illud operatur ordo sacer. seu clericalis, vt plenissimè poffit idẽ Hipp. de Marf. in repe. rub. de fidei. char. ta xv.

A Adde quãdo obligatio personalis vel realis & hypo-

thecaria transeat contra quencumq; possidore, gl. & ibi Bart. in l. ij. ff. de alimen. leg. & Bar. in l. fundus quem. & in l. Caus. ff. de ann. leg. & rex. sing. in l. fin. & in Alex. in add. ad Bart. ff. de contrahend. & Ang. Arc. in l. h. ver. in gl. peccoris. in l. de ser. & Bar. in col. xxij. col. n. ver. circa hypothecariam. & Bald. con. xxx. ij. lib. j. & glo. in Prag. Sanct. de ann. item fut. in ver. teneatur.

A Adde quan do plus transie rat qua habeat. Io. Fabr. Chris. stopho. Por. & Iaf. in addit. An ge. de Arc. in §. j. instituit. quib. mo. alie. licet & Io. And. hic. & De. Moder.

bona. & de publi. l. licitatio. §. vlt. ¶ Itē opp. & videtur q; traditio trāsferat illud, quod nō est penes tradentem: constat enim q; si habeo dominiū rei, quod non habeo vsufructū. cum res tua nemini possit seruitutē debere. ff. h. vsuf. per l. vsufrui. & de ser. vrb. prad. l. in re cōmuni. tamen possūm constituere seruitutē vsufrui. ff. de vsufr. l. quod nostrū. sed ibi non trāsferatur plus sed per constitu tionem variatur tantū species vsufr. quia penes me do minum erat causalis, & non erat species seruitutis: penes eū cui cōstitutur formalis, & erit species seruitutis: Fal lit autem haec regula in tutore vel curatore. Itē in pre curatore. iudice. executore. creditore, in mal. f. d. vendi tore. Item in censitore. Item in flumine. In libertatis datione, & in Imperatore: & Angusta de quibus latē no tari solent. ff. de acq. re. do. l. traditio. & de reg. iur. l. nemo plus iuris. & insit. quibus alien. licet. circa prin. a. & ideo superuacuum foret hoc scribere. Dynius.

In reg. In toto. Argumenta.

1 Absolutus à petitione totius fundi, absolutus à qualibet eius parte.

2 Actus legato non potest iter adimi.

3 Iter bifariam sumi potest.

REGVLA LXXX.

In toto partem non est dubium contineri.

¶ DE materia huius regulæ tractatum est s. eo. ca. plus. sed nihilominus ex abundantia dicendum est q; qui ab soluitur à petitione totius fundi, intelligitur absolutus à qualibet eius parte. cum in toto pars continueatur. ff. de except. rei iud. l. si quis cū totū. q; autē regula falsa sit. po test ostendi: quia iure cauetur q; in actū cōtineatur iter. ff. de ser. rustic. prad. l. actus. & insit. de serui. §. actus. & tamē qui absolutus ab actu nō videtur absolutus ab ite nere. quod est pars actus. nec cōtra: vt ff. de except. rei iud. l. si mater. §. si quis ita. & ibi not. ¶ Itē iure cauet q; si testator legat actū, & postea adimat iter, adēpio est inu alis: quia non videtur ademisisse totū, vel partē eius quod legauit.

leg. & Bar. in l. fundus quem. & in l. Caus. ff. de ann. leg. & rex. sing. in l. fin. & in Alex. in add. ad Bart. ff. de contrahend. & Ang. Arc. in l. h. ver. in gl. peccoris. in l. de ser. & Bar. in col. xxij. col. n. ver. circa hypothecariam. & Bald. con. xxx. ij. lib. j. & glo. in Prag. Sanct. de ann. item fut. in ver. teneatur.

A Adde quan do plus transie rat qua habeat. Io. Fabr. Chris. stopho. Por. & Iaf. in addit. An ge. de Arc. in §. j. instituit. quib. mo. alie. licet & Io. And. hic. & De. Moder.

3 Cum in to to pars cōtinea tur. Adde quod aliquando etiā totius appella tione venit te tum. vt no. Bar. in l. plures. ff. de damn. infest. & Alex. in l. h. C. de here. instit. quod an. & quā do sit verum, vi de qd not. ple nē in l. xxi. in ap. in ver. totum cōtinea tur. & ibi etiam glo. & Bar. ff. de leg. ij. & de his vide Ant. Corf. sin. suis. in v. f. pars. incip. licet appellatione partu.

1 Adde quando iter sit pars actus. Bar. in l. j. & ij. ff. de ad. leg. qui sequitur Dy. hic licet de eo non faciat mentionem.

2 Adde an vicarius episcopi sine mandato speciali possit conferre beneficium Dyan re beneficium & que ibi dixi & per dec. hic & Io. And. de S. gem. in de. cum in generali. hic alle. & Abb. in c. ex frequenti. & c. ex autoritate. de instit. & in con. l. lxxvij. volu. j. & qua. rot. Fel. in c. quora. col. ij. vt lite nō cō teit. s. j. quōd si vicarius episcopi ex speciali mandato, cum ignoret aliū vi carium fuisse creatum; contu lit vnū benefi cium, an valeat collatio. vide Lud. de Rom. in suis sing. fol. ij. versicu. fuit quæstio. col. j.

legauit. ff. de ad. leg. l. j. ergo pater q; in toto, nō conti nent pars. ¶ Licendum est q; iter ad dupliciter sumitur.

3 Tamen vno modo sumitur pro distincta specie seruitutis, & sic eo modo sumpta nō est pars actus: imō species ser uitutis actus opposita & cōaqueua: vt ff. si ser. ven. l. loci corpus. §. j. & d. l. j. de ad. leg. ¶ Alio modo sumitur iter pro commoditate eundi, & hoc modo sumptū, habet se ad actum. sicut pars ad totum: quia est pars subiectiua ad actum, & actus est totum potestate ad iter, quia sui pote stare iter comprehendit. & in hac significatione sumitur. ff. serui. rustic. prad. l. j. §. actus. & de verbo. oblig. l. qui vniuersit. & de nouatio. l. si pupillus. §. vlt. Dyn.

In reg. Generali. Argumenta.

1 Vicarius episcopi beneficia non confert sine mādato speciali.

2 Filius donare nequit, cui libera administratio concessa est.

3 Filius cui cōcessa est peculij administratio libera, in fraudem creditorum alienare non potest.

4 Concessio generalis quæ continere solet.

REGVLA LXXXI.

In generali concessione, non veniunt ea quæ quis non esset verisimiliter in specie concessurus.

¶ EXEMPLVM poni potest in generali vicario episcopi qui conferre nō potest beneficia, nisi super hoc mādatum habeat speciale. bvt s. de ofi. vic. c. cum in ge nerali concessione. Ratio autem est: quia non est verisimile quod episcopus foret specialiter concessurus bene ficiorum collationem. & hac eadem generalitas confir mat s. de pœ. & remis. c. ij. & de iure iur. c. j. & de proc. c. qui ad agendū. li. vj. ¶ Item patet exemplū: quia iure cauetur q; si pater cōcedat filio generalē & liberam admi nistrationem peculij, non videtur concedere q; donet, cum non sit verisimile quod foret specialiter donare concessurus. ff. de dona. l. si filius. ¶ Item si pater con cedit filio liberam administrationem peculij, non vide tur concedere q; alienet in fraudē creditorum: quia non est verisimile quod illud fuisset specialiter concessurus.

▲ Adde generali obligatione veniat id quod specialiter non erat obligatura. Bartolus & Bald. in l. prima. c. qua: res obli. poss. & que nota Bartol. & ibi Az. in addit. in l. generali. s. vxori. ff. de vfu. lega. & Alexand. in addit. ad Bartol. in obligatione. ff. de pig. & Ludo. de Roma. in suis singul. folio iij. col. ij. ver. volo. & Bald. in l. certi. C. loca. & Bartol. sing. in l. ir qui ducenta. s. vtrum. columna vltima. ff. de rebus du. bñs.

Dum allegat Roma. fin. suis fol. lxiij. in p. volo. dic quod est sing. cxxxvij. quod inci. volo vnum dicere. sed melius facit sing. eiusdem numero devij. quod incipit. accipio a te pecunia mutuo. & plenus Gerar. de Petra Sancta. singul. xxxv. vbi dicit quod in obligatione generalis non venit res alteri hypothecata: nec postea redimatur.

vt ff. quae in frau. cre. l. si pater filio. ¶ Item si dominus concedat seruo suo administrationem peculij. committere non videtur generaliter ea quae non erat specialiter concessurus. ff. de pecu. l. qui peculij. ¶ Sed opp. & videtur quod omnia deducantur in generali concessione. cum illud operetur generale. quantum ad omnia. quod speciale operatur in qualibet specie. vt ff. de adm. tut. l. si duo. & de leg. ij. l. si corpus. in princ. & de vfu & hab. l. si ita. & C. de quadr. praescri. l. ij. & de praescri. xxx. anno. l. omnes. Sed illud in his quae verisimiliter erat in specie concessurus: ad alia verò non trahitur concessio generalis. quia derogatur ei per praesumptionem contrariam: vt in hoc c. & in leg. bus supra allegatis. Dyn.

In reg. Qui contra iura. Argumenta.

- 1 *Emens a pupillo sine tutoris auctoritate censetur in mala fide.*
- 2 *Emens a praelato bona ecclesiae citra debitam solemnitate. contra iura mercari dicitur.*
- 3 *Emens ascriptitium sine gleba. mercatur contra iura.*
- 4 *Emens contra prohibitionem iuris. quando sit in mala fide.*
- 5 *Bona fides semper praesumitur. nisi mala adesse probetur.*

REGVLA LXXXII.

QVI CONTRA IURA MERCATUR. bonam fidem non praesumitur habere.

¶ QVI emit a pupillo sciens illum pupillum esse. sine tutoris auctoritate. praesumitur mala fidei: quia contra iura mercatur: & ideo non praescribit de auctoritate praestant. l. eum qui. & de vfu. cap. pro empto. l. vltima. & ff. de cotrahend. emp. l. qui a quolibet. ¶ Item qui emit a praelato bona ecclesiae. non seruata solemnitate quae de iure seruari debet: vt c. sine excep. xij. q. ij. & C. de sacrosanct. eccle. in authen. hoc ius porrect. contra iura mercatur: & ideo non praesumitur habere bonam fidem. ¶ Item qui emit ascriptitium sine gleba contra legum interdicta mercatur: quia nullus eam abigit mala fidei possessorem. & ideo nullo temporis spatio praescribitur. C. de agri.

▲ Adde & not. quod vbiq; quis emit rem vend. prohibitam ratione personae vel rei etiam ignoranter. quod emens praesumitur scire quo ad hoc vt non vti capiat de quo per Bar. & Ioan. de Plat. in l. quemadmodum. in fin. C. de agri. & censu. lib. xj. & To. And. hic. & seq. Cyn. in l. h. C. de vfu. pro empto.

▲ Adde Cyn. & Bar. Bald. & Salyc. in d. l. pen. C. de rescin. longi temporis quanto praesumatur bona fides. & Angel. Arer. Ioan. Fabr. Christoph. Per. & ibi Ias. in addit. in l. ite. de vfu. cap. in prin. & Bart. in l. fin. C. vnde vt. & hic per Mo. der. & vide no. Dyn. & quae ibi dixi in reg. possessorum in prima & ij. addit. & Bar. in l. Celsus. colum. pen. ff. de vfu. & Alexand. cōs. xxxv. col. iij. versu. & ideo secūdu volum. iij. & pulchrè Ang. Arer. instit. de rerum diuit. §. si quis à nō domino. colum. j. & Abb. Sicul. in consil. cñ. col. i. lib. j. & in consil. iij. volu. ij. Facunt ad not. in hac apost. in princ. scilicet an & quando praesumatur bona fides Cart. in cle. quod circa. q. vj. in si. de election. Gem. in cap. abbate sane. post gloss. in verb. dominij. vel quasi. §. de

agri. & censu. l. quemadmodum. in si. & §. eo. c. possessor. ratio autem est. ¶ quia aut emptor sciebat prohibitionem iuris aut ignorabat. Si sciebat. planum est quia mala fides aperte concluditur in ipso. Si ignorabat. est mala fidei praesumptione iuris. cum in iure errauerit. a ff. de vfu. cap. §. si fur. ¶ Sed oppo. quia semper praesumitur bona fides si abesse non probetur. C. de praescrip. long. temp. l. penult. b Argum. ff. de fideicom. lib. l. si eum. §. ex iniuria. & de administra. tuto. l. hoc autem. & de probat. l. verius. & de legat. ij. l. si cum ita legatur. §. species. Sed dicitur est quod aut allegatur ignorantia facti aut iuris. Si facti. tunc praesumitur bona fides: quia iuris praesumptio allegationi non resistit: vt §. eodem c. praesumitur. & in l. praesalleg. Sed si allegatur ignorantia iuris: tunc praesumitur mala fides. vt hic: quia praesumptio iuris allegationi resistit: vt §. eo. c. ignorantia. & ff. pro empt. l. ij. §. si a pupillo. & §. si a furioso. & C. de legi. l. leges sacratissimae. & de iuris & fac. ignor. l. constitutiones. Dynus.

In reg. Bona fides. Argumenta.

- 1 *Exactum semel an & quando iterum licite exigatur. & m. 3.*
- 2 *Legatum sub conditione si ea pendente exactum fuerit non poterit eadem eueniente iterum exigi.*
- 4 *Exigere non possum. etiā ab alio. quod semel exegi ab vno.*
- 5 *Exactio vnus quādo nō impediatur per exactiōem alterius.*

REGVLA LXXXIII.

BONA FIDES NON PATITUR. ut semel exactum iterum exigatur.

¶ Hoc intelligendum est quod non exigatur. scilicet ab eodem vel ab eo qui ab exacto causam habet. vel contra exactum est habiturus regressum: sed a diuersis personis potest bisidem exigi: vt patebit in solutione contrarium. Exemplum autem poni potest sic: ¶ Si testator legat mihi centum sub conditione. pendente conditione egi contra heredem interdicto de ta. exhib. & quia non exhibuit condemnatus fuit ad interesse meum. id est ad solutionem legati: & postea existere conditione volo

re iud. inst. lib. vi. Old. consil. ccc. lxxij. & Alex. consil. ccc. cix. vel. lxxij. & omnino Barth. Cepol. in titu. de ser. vrb. c. xx.
1 Adde Bar. qui sequitur Dyn. hic in l. locum. §. condemnatio. ff. de tab. exhib. & in l. planē. §. si eadem res. & ibi Bal. & Moderat. de leg. j. Bart. in l. ij. §. Meia. iude. de præleg. Ioan. And. Phil. Franc. & Moder. inc.

2 Adde quan- agere ex testamēto, & iterum peto legatū, non sum au-
ditendus: quia bona fides non patitur &c. vt hic & ff. eod. l.
bona fides. & de tab. exhib. l. locum. §. condemnatio. ¶ Sed
opp. & videtur qd semel exactum iterum exigatur, ¶ quia §.
si egi contra eum qui dolo de sit possidere, & consecutus
sum astimatorē. nihilominus possum agere contra pos-
sessorē ad rem, vt ff. de peti. hære. d. l. nec vllam. §. item
si quis. & de solū. l. Stichum. in ij. §. dolo. sed dicant, aut
petitur ab eodem a quo fuit exactus, aut ab alio. Si ad
eodem. locum habet regula. Si ab alio, locū habent con-
traria: vt probari videtur in d. l. locum. §. condemnatio.
Sed hæc solutio non est sufficiens: ¶ quia iure cauetur qd
semel exactum non possum iterum exigere etiam ab alio: vt
ff. si famil. fur. fecit. dicitur. l. quoties. & de rebu-
eorum qui sunt sub tutel. illicitē. & de re iudica. l. si quis
dolo. §. si quis creditorem. & ideo videtur dicendū quod
si peto ab eodem, non audior: sed si peto ab alio. si quid
non est habiturus regressum contra exactū tunc audior:
vt d. l. nec vllam. §. item si quis. & l. Stichum. §. dolo. & l.
locum. §. condemnatio. ¶ ¶ Item oppo. & videtur quid
etiam ab eodem possit iterum exigere: vt ff. de dona. l. fun-
dum Cor. fed ibi erant obligationes diuersæ & ex diuer-
sis contractibus originem sumētes. Et ideo exactio vnus
non impeditur per exactiōnem alterius: nisi quādo om-
nes causæ essent lucratiuæ: ¶ tunc enim exactiōne facta
ex vna impeditur exactio ex altera: vt ff. de act. & obli.
omnes. & de legat. ij. l. M. vnius. §. duobus. Præterea in l.
fundum. vna obligatio contracta erat super fundo: alia
super æstimatione fundi. vnde cum nō super eodem sed
super diuersis procedat duplex exactio, sequitur quod ad
regulam non pertinet. Dynus.

In reg. Cum quid vna via. Argumenta.

- 1 Pater vt pater administrare prohibitus, non poterit idem vt curator.
- 2 Succedere qui nequit iure ciuili, alia via non debet admitti. Et numero 4.

- 1 Adde quod emancipatus eim de iure ciuili non succedat heredi de iure praetorio. Cy. Bar. Bal. Saly. signero. de Homedeis in l. qui se patris. ff. vnde liberi. & Ansg. Are. in c. emancipatus. & ibi To. Fa. in ibi. de exhare. lib. sed hodie emancipatus succedit ad similitudinem sui: vt tenet Bar. in l. j. §. si filius. in si. fi. de legi. hære. & an sub- lara sit differentia emancipationis & patriæ potestatis. vide per Bar. in l. emancipa- ti. circa si. & ibi Doct. C. de col- lat. & maxime Ludou. Bolog. in suis secundis interpretation. Ratio autē assi- gnatur per Bal. in auth. in suc- cessione. num. j. C. de suis & le- gi. & an tollat emancipatio ag- nationem; vide de Ange. Are. in §. in. i. de legi. agræ. succes- glos. in l. qui se patris. C. vnde leg. & Barto. in l. j. §. demini. l. ij. ff. ad Sila. & ita tangitur ma- teria de qua hic agitur.
- 2 Adde Barto. in dicta l. si cui. de condi. & de- monit. quando pater cogatur emancipare fili- um. & gloss. Bartol. & Alex- and. in l. cog. §. si pater. ff. ad Trebellia. & Bartol. in l. filius famil. §. secundum vulgarem. ff. de lega. i. & ibi Bal. & Angel. Aret. in §. fina. & ibi Inf. in addit. ad Christoph. Por. instit. quibus mod- iu: pat. pot. solui. & Barto. in l. quidam cum filium. ff. de verbo. obli. & Bal. & Alex. in l. seruum. C. de testam.
- 3 Adde an & quando pater iniuus filium emancipare cogatur, Ioā. de Imol. post Barto. in l. quidam cum filium. ff. de verbo. obli. & Alex. in c. m. in l. vtrum eod. ritu. & non potest. de adop. & Paul. de Cast. consil. suo lxxj. Et an filius cogatur consentire emancipationi, not. Bald. post Barto. in lex liberis. C. de colla. & l. quā- tus. C. de iudic. com. & Inno. & Alex. vbi §. proximo.

REGVLA LXXXIII.
CVM quid vna via prohibetur alicui, ad alia non debet admitti.

FISTIVS regulæ exemplū propriè ponitur §. de cler. coniug. cap. j. lib. vj. poni etiam potest sicut cauetur. ff. de tuto. & curato. da. ab his. l. scire oportet. §. si mater. ¶ nam si pater prohibetur administrari tanquam pater, nec poterit, nec debebit administrare tanquam curator: vt non alia via quā quæ voluit testatrix faciat. ¶ Itē qui prohibetur ad successiōne vocari de iure ciuili, non admittitur per alia viam. id est de iure prætorio. ff. de bon. pos. cōtra tabu. l. ij. §. liberi. & l. si post mortē. §. ex hæredati. ¶ Sed opp. & videtur qd emancipatus qui prohibetur succedere de iure ciuili, vocatur de iure prætorio. ff. de bon. pos. l. si 3 cum patrono. §. bonorū. ¶ Itē si legatū relinquatur patri, & rogatur filiū emancipare: licet filius prohibeatur emāci- pationē petere vna via, id est iure actionis ex testamēto: tamē admittitur alia. id est per officii iudicis: vt ff. de cō- di. & demon. l. si cui. a. ¶ ¶ Itē si alicui duplici iure defera- tur hæreditas, licet vno iure succedere prohibeatur. nihil- ſominus admittitur alio: vt ff. de re. iu. l. quoties duplici. & C. de iu. delib. l. suū hæredē. ¶ Itē filius b exclusus ab vnde

liberj

liberi, vocatur per vnde legitimi, & excusatus ab vnde legitimi, vocatur per vnde cognati. ff. de success. edic. l. j. §. sed videndum. Item repudiatus ex testamento, succedere potest ab intestato. si erat de numero eorum qui vocantur ab intestato: vt ff. de acqui. heredi. l. nec is. §. j. per quos omnia videtur concludi posse regulam esse falsam. sed dici potest quod regula locum habet vbi vis resistit in odium prohibiti: sed vbi assistit propter alium contingentem defectum, habent locum contraria.

In reg. Contractus. Argumenta.

- 1 Contractus ex conventionem legem accipiunt.
- 2 Dolus lata culpa & levis quando ex natura contractus debeantur.
- 3 Culpa leuissima quando debeantur ex contractus natura.
- 4 Casus fortuitus in quibus praestet contractibus.
- 5 Deponens conuenire potest vt depositarius de leui & leuissima tantum culpa teneatur.
- 6 Pactum an valeat quod quis teneatur de casu extra naturam contractus.
- 7 Pactum generale in contractibus quando operetur, & quando speciale.
- 8 Pactum de dolo non praestando an sit validum.

REGVLA LXXXV.

CONTRACTVS ex conventionem legem accipere dignoscitur.

¶ DE natura quorundam contractuum est, quod debetur tantum dolus & lata culpa: vt in deposito & precario: in deposito, ideo quia eius reuocatio dependet in voluntate deponentis tantum: in precario, ideo quia eius reuocatio pendet ex libera voluntate concedentis solum. vt ff. de positi. l. j. §. vlt. l. quod Nerua. & de precario. l. j. & l. quæsitum. §. illud. & l. cum precario. ¶ Item de natura quorundam est quod debeatur dolus lata culpa, & leuis: vt in omnibus contractibus qui celebrantur gratia vtriusque, & in quibus non licet vni altero inuito à contractu discedere, vt in emptione, venditione, locatione, cōductione, dotis datione, societate, & similib. vt ff. de leg. j. l. si seruus legatus. §. cum quid. & cōmoda. l. si vt certo. §. nunc videndum. & de reg. iur. l. contractus. ¶ Quid vñ fuerit in quibus debetur de natura contractus culpa leuissima: vt in mandato

adde quādo & quomodo genus perire nō possit. Cy. Bar. Bal. Salic. Moder. in l. incōdiū. C. si cer. pet. & Alex. & Doc. in l. ratio. §. incerta aut. ad l. falc. & Bar. Paul. de Cass. Fulg. & Rapha. & vtrūque in l. in l. ex legati causa. ff. de ver. cbl. §. adde an casu fortuito possit renuntari: hoc est dicitur, an valeat exceptio casus fortuiti: licet abas non teneatur. Cy. Bar. Bal. & Salic. in l. j. C. commod. & Bar.

Bald. Paul. de Cass. & Alexan. in l. & i. quis. §. quæsitum. ff. si quis caut. Ioan. And. & Abb. Sic. inc. vno. col. penult. de commoda, & amplius Felyn. in ca. l. des. cel. ij. vers. clausula. de rescript. & Alex. in cons. xxvij. col. v. vers. capio secū dum debuit. l. j. quod casus eperi tur in ij. vol. cō. si. xxxj. & Spec. tit. de locat. §. iam dicendum. & ibi Ioan. And. in addi. vers. j. de hoc fati. & Pet. de Ferr. in forma libelli, quo agitur ad fisci præta. in glos. inuestitur. & c. & in decisione Parlam. Delphin. cclxviij. & in supradictis locis reperies quādo clausula generalis sublequens post speciales casus expressos operetur: vt renuntatio generalis trahatur etiam ad alia remedia competentia saltem non

mandato propter tacitā assertionem industriae suscipientis mandatum, cum procurator propter solam induitiam eligatur: vt C. in manda. l. à procurat. & in commodato cōcesso gratia commodatarij tantum, quia teneatur de culpa leuissima: vt d. l. si vt certo. §. commodatum. ¶ Casus autem fortuitus, de natura nullius contractus ex quo debetur species certa, praestatur. vt dicta l. contractus. in fin. in contractu autem mutui teneatur de casu non propter naturam contractus: nam celebratur gratia vtriusque: sed propter naturam debiti. est enim in genere debitum quod perire a non potest. C. si certum petat. l. incendiū. & ff. de act. & obligat. l. j. §. is quoque. & ad leg. Falcid. l. j. in ratione. ij. §. incertae autem. ¶ Si ergo in contractu depositi in quo de natura contractus debetur dolus & lata culpa, conueniat inter deponentem & depositarium, quod depositarius teneatur de leui culpa & leuissima, pactum valet. Item si in contractu in quo debetur leuis, conueniat quod debeat leuissima, pactum valet: quia contractus ex conuentione legem accipiunt. ff. de positi. l. j. §. si conuenerit. & §. si saepe euenit. Item e contra, si in contractu in quo debetur dolus & lata culpa ac leuis, & conueniat vt praestetur dolus tantum, conuentio valet. vt d. l. contractus. nisi in dote. vt ff. de pact. dot. l. conueniri. & l. Pompon. ¶ An autem valeat pactum, quod aliquis de casu teneatur extra naturam contractus? Dicendum est quod si culpa deprehendi potest videatur procedere casum, vel mixta cum casu, quod pactum habeat effectum, quia teneatur etiā sine pacto. ff. de act. & obligat. l. j. §. is verò. & cōmoda. l. in rebus. §. quod autem. & arg. ff. de dāno infec. l. fluminū. §. idem Seruius. & §. idem ait. & §. 7. in apud. ¶ Sed vbi culpa deprehēdi non potest: tunc conuenit dicitur quod pactum generale nihil operatur: specialiter verò effectum habet. Item si quidam casus specialiter exprimitur, & generalis subiicitur clausula, valet pactum, & extenditur ad omnes casus in conuentione non expressos. Plenè determinari solet. b. ff. si quis cautio. l. sed & si quis. §. quæsitum. & est argumentum supra hoc libro, de

Adde q. Dy. hic ponit ea quae dicuntur text. & glo. in l. contractus. ff. eo. tit. de quo vide ibi per Doctores. Moder. & Bart. in repet. l. quod Nerua. ff. de positi. & ibi Alex. in addi. & Bald. in l. qui fortuitus. col. penult. & fin. C. de pigno. act. & Bald. & Modern. in l. si constante. §. si maritus. ff. de solu. matri. & gl. Io. Andr. Abb. Si. cū. & Andr. cū. sic. vulgō Bart. in c. vno. de cōmoda. & Io. Fab. in §. item is cui. insitit. quibus modis cōtrahitur obligatio.

maier expreffis. & in e. qui ad agendum. f. eo. de procurat. & in cle. non potest. de procurat. & Alex. consil. xlvj. col. vj. verfic. ix. lib. j.

Adde in quantum quare an remissio casus fortuiti valeat. de quo & an hec casu comprehendat casum qui venit culpa aduersarij. vide Rom. sing. ccccxxx. in ep. to. si hinc casum. quid si res sibi fuerit data a statuta? vide Bald. in l. q. ij. C. commo. vbi de hec omnino. & in l. si pascenda. nu. vj. ver. querit hic Petrus. C. de pact. & ad secundam partem apostoli. vide Ant. Corlet. sing. hinc. in verfic. tuum. neip. no. vnum dicitu. & dicit in tract. meo regularij. in verfic. regula generalit. verfic. xv. & precede. a. Adde. an dolus futurus vel preteritus. possit in contractibus. vel vitimis voluntatibus remitti. Barto. in l. si vnus. §. illud. & ibi Baldus Angel. & Alex. ff. de pact. & Bart. in l. Aurelio. §. Gaus. ff. de liber. leg. & Cyn. & Bald. Salicet. Paul. de Casir. & Alexan. in l. ij. C. de transac. & Alex. in l. sub preteritu. col. vlt. C. eod. tit. & Bald. in l. cum necessitate. C. de fidei commissis. & Alex. consil. clvj. col. m. in verfic. nec etiam. lib. i. & in consil. clxij. col. ij. in prin. vol. v. & decil. Parlomer ti Gratiano. p. cl. Delphin. q. ccccxxv.

- In reg. Damnum. Argumenta.**
- 1 Procurator sua culpa damnatus, si penam soluat sibi imputare debet.
  - 2 Procurator, vel negotiorum gestor, indebitum solvens, sibi imputat.
  - 3 Socius ob delictum suum ad penam damnatus, sibi & non societati imputabit.
  - 4 Damnum quod quis sua culpa sentit, quando alij imputare possit.

REGVLA LXXXVI.

DAMNUM quod quis sua culpa sentit, sibi debet & non alijs imputari.

¶ **TSI** procurator sua culpa condemnatur, & penam imputat debet sibi imputari, non autem domino cuius est procurator. ff. de procurat. l. qui proprio. §. procurator. verfic. penam. ¶ Item si procurator, vel gestor negotiorum indebitum soluit, sibi imputari debet: non autem domino. cuius administrationem gerebat: vt ff. de nego. gest. l. si quis negotia. ¶ Item si vnus sociorum condemnatus fuerit propter delictum suum, non poterit penam propter delictum solutam societati imputare. quia propter culpam suam c sibi potius imputari debuit quam c

Adde Barr. & Bald. in l. si quis negotia. hic alleg. & in l. si neg. eod. tit. & Ioann. Andr. Philip. Franc. & Moder. hic. c. Adde de qua culpa teneatur socius socio sue. Alex. in consil. xvij. col. j. & iij. vol. i. & in consilio en. col. i. lib. ij. & etiam de qua culpa teneatur procurator, vide Alexan. in d. consil. xlvj. in prin.

alij. ff. pro socio. l. cu duobus. §. vlt. & l. seq. ¶ Et ad istius regula generalis constitutione accedit. ff. rem ratam habent. l. si sine. §. cum autē. de iur. l. sed & si quis. §. pupillus. & familie. ecclesie. l. inter eos cohæredes. §. qui ex factis. Sed opponitur & videtur quod quis possit imputare alij damnum q sua culpa sentit. ff. pro socio. l. si igitur. Sed dicendum est q aut alij potest imputari culpa participationis causa propter quam damnum ingeritur, aut non potest imputari tunc habet locum quod dicitur. in d. l. igitur. in fi. Si non potest imputari, tunc procedit quod continetur in regula & ff. supradictis. Dyn.

In reg. Infamibus. Argumenta.

- 1 Infamia duplex, iuris & facti, & que sit infamia iuris.
- 2 Infamia facti qua dicatur, & qualiter contingat.
- 3 Interdictum vnde vi est non infam. iure, existimationem tamen grauat.
- 4 Filius quis in patris testamento incipatur, in existimatione grauat.
- 5 Infames in dignitatibus cum viris integris non debent communicare.
- 6 Infamia nuda impedit, sed & remouet à dignitate.
- 7 Infamia sola delatione citri sententiam non irrogatur.
- 8 Infamis au possit esse arbiter.

REGVLA LXXXVII.

INFAMIBVS porte non pateant dignitatum.

¶ **INFAMIA** reperitur duplex. a vna iuris. & altera facti. Infamia iuris appellatur illa que irrogatur per sententiam in casibus illis in quibus iure canonicorum condemnatum esse infamem. vt patet in eo qui fari. vi bon. rap. iniuriarum, de dolo malo damnatus pœnitenti fuerit. & in alijs casibus qui enumerantur ff. de his qui no. inf. m. l. j. ¶ Infamia verò facti appellatur que grauat opinionem apud bonos b & graues. & illa contingit multipliciter. vel quia damnatur quis actione, ex delicto de cedente, quod infamiam iuris non irrogat vt in edicto. one futuina. quam certum est infamiam iuris non irrogat. ro. ff. de actio. & oblig. l. cessit. ¶ Item interdicto vnde vi, quod similiter non irrogat infamiam iuris. ff. de vi & vi

summa. §. dist. col. antepe. multum sing. & Io. de Plat. in l. infames. de infam. l. x. & Bal. in sua Margarita. in litera. infamia. Calder. in consil. j. tit. de accusat. B. Adde quid sit infamia iuris. & facti Doct. §. proxime alle. & pulchrè per Fely. ar. l.

post And. Barh. in c. testimonium. in si. iij. col. cum seq. de test. qui sequitur Dyn. hic & Balan. l. fratres. C. de inoff. test. vbi vide quos effectus habet.

▲ Adde quòd infamia quaeritur non solum excludit à dignitate consequenda. vt l. ij. de dignit. & ibi Bart. & Io. de Plat. & Luc. de Penna. lib. xij. sed profectò à dignitate habi. vt not. Bartol. & Ioan. de Plat. in l. infamia. de decur. Et vide Inno. & Doc. in cap. cum oporteat de accusat. etià ipso facto ante latà sententiam. vt tenet Ludo. de Rom. in suis singul. in verb. infamia. per text. in l. Iulij. §. miles. & ibi Ludo. Bol. in primis interpret. sing. ff. de his qui no. infra. & Philyp. Franchic. & de c. Capel. Tholof. quaestione clxxij.

Adde quòd voluit allegare Rom. sin. ccccl. xli. an. incip. fuit à me quaesitum. pro quo facti quod no. Specu. in tit. de posit. §. vij. verbi. xix. quod tñ puto eelim. tandu. vt procedat tantu in eo qui prouenit ex maleficio. non ex còtra. etu. quia minor est. secundu Balan. l. in re mandata. C. mād. & Im. in c. quali. & quado. de accus. Aduerte tamè q. infamia facti licet repellat quò à dignitatibus habèlis. vt no. in alleg. l. infamia. C. de dignit. lib. x. no tamè repellit à dignitatibus questis. nisi dicatur in sententia. ita not. Balan. l. j. C. de her. in sti. Guil. de Cug. in l. cunctos populos. nu. v. & ibi dixi in apof. in ver. à dignitate. C. de sum. Trin. Iac. Reb. in l. j. nu. j. vbi etiam dixi in addi. in ver. ab honoribus & dignitate. C. de infra. lib. x. dixi in apof. ad Pan. in c. super eo. nu. ij. in ver. impedit. de elec. & Paul. de Call. col. cxcvj. & qd in dignitatibus ecclesiasticis & beneficis. vide quae dixi in addit. ad titum. supra. in regul. beneficium. in verbo. homicidium.

▲ Adde an accusatus pendente accusatione possit promoueri. & consequi honores & dignitates. Barto. post Dyn. in l. reus delatus. & ibi Lud. Bolog. in primis interpretat. ff. de mun. & honor. & Abb. & Felyn. post Maria. in cap. omnipotens. & de

accusat. & Ioan. Calder. in consilio iij. titulo de accusat.

▲ Adde Ioan. Fab. & Angel. Arctin. in titut. de exception. §. fina. & Ioan. de Plat. & Luc. de Penna. in l. i. qui procurator. de decur. libro decimo. & Bald. in l. Castus. columna iij. versicu. & not. ff. de senator. vbi dicit quòd interdum officium procuratoris est vilissimum. & non repellitur. vt dicto §. fina. de exception. in titut.

aliquando est tro qui potest esse licet infamis. ff. de arbit. l. penult. dicendum erit quòd esse arbitrum non est dignitas. cum nudam & simplicem cognitionem habeat. & iurisd. cutionem nullam. vt dici solet. ff. de re iudicaria. l. ait prator. item si oppo. de procurat. qui in iudiciis potest esse licet infamis. a institut. de exception. l. vltima. dicendum erit quòd ministerium procuratoris non est dignitas. sed onus infamissimum & vilissimum. vt C. de decu. l. si quis procuratorem. lib. x. Dyn.

In reg. Certum est. Argumenta

- 1 *Legem implere non dicitur qui verba sequens mentem non imitatur.*
- 2 *Legis sententiam non seruans eadem pena plectitur qua qui facit contra eiusdem sententiam & verba.*
- 3 *Fraus quibus modis fieri soleat legi.*
- 4 *Mutuas frumentum vel vinum. vt his destratis pecunia habeatur fraudem facit legi.*
- 5 *Præsides prouinciarum qua munera à subditis accipere possint.*
- 6 *Maritus donans uxori quando fraudem facit legi.*
- 7 *Fraus quando de persona ad personam legi dicitur fieri.*
- 8 *Licere nemini debet per alium. quod non licet per seipsum.*
- 9 *Fraus qualiter fiat legi de contractibus.*
- 10 *Fraus legi potest fieri de nomine ad nomen de tempore ad tempus. & de loco ad locum.*
- 11 *Legis verba an offendere liceat sententia seruata. & numero 12.*
- 13 *Mens legis seruari debet si appareat verbis contraria.*

vide Bald. in di. 2a l. Castius. & Bartol. & ibi Alexand. ad addit. in l. ea. ff. ad legem Iuliam repet. & Ange. Arctin. in titut. de iure person. §. serui. & Oldrad. consil. lxxv. & Ange. consilio cclxxvij. & Anton. Corsi. in tra. dat. de potestate regia. in quest. xcv. vbi ponit de consiliario & coquo ac procuratore principis. & de procurat. ad de Ludo. de Rom. in suis singul. fol. vlt. & colum. vlt. versicu. tu habes. & Ludo. Bolo. in l. nemo. C. de dignit. libro decimo. in primis interpret. & Ioan. de Plat. in l. infamia. de decur. libro duodecimo. & ibi de arbit. & per Barto. & Bald. in l. penult. ff. de arbit. & an infamia priuet ab aduocatione seu pokulatione. vide per Ioann.

R. E. G.

de Plat. in dicta l. infamia. & Barto. & Bald. l. §. cit. prætor ff. de postular. & de fur. prædictis, vide in cap. l. iij. quasit. vij. & decisio. Parlamenti Delphinalis. questione lxxix. & ibi in addit. & quest. xc. & in addit. & vide Calder. in consil. ij. titul. de fide instrum. in notario satis nota. & ibi de arbitrio, & procuratore.

Adde quod voluit allegare Rom. singu. suo ceter. quod incip. tu habes officium, quod officium

procuratoris, & quando loquitur de coquo principis, ac habeat dignit. dic quod sic, vt nec; Bald. singula. in cap. primo. quis dicatur Dux; Com. vel Mar. in vltimis fendo; refert & sequitur Rom. singu. dcl. incipientes; nunquid esse eo quæ. Felin. in rubri. de officio deleg. col. 1. m. a. v. versiculo tribus modis. & Francisc. de Crema. singulari xvij. incipiente, statuto canuatur.

REGVLA LXXXVIII.
CERTVM est quod is committit in legem, qui legis uerba complectens, contra legis uoluntatem.
¶ **SICVT** facere secundum uerba legis, & secundum sententiam item secundum sententiam tantum, uerbis non seruatis paria sunt; vt ff. de uerborum significat. l. nominis. §. uerbum. Ita contrario facere contra uerba & sententiam, & facere contra sententiam tantum, paria reputantur & est regula intellectus, vt probatur C. de leg. l. non dubium. ff. de leg. contra legem. & l. fraus. ¶ Et ideo illa pœna punitur faciens contra sententiam, qua punitur faciens contra uerba & sententiam. de d. l. non dubium. vt patet exemplum in omnibus modis in quibus fraus fit legi. ¶ Hi autem modi proprie intelligendi sunt quatuor: de re ad rem, de persona ad personam, de contractu ad contractum. Item de contractu ad eundem contractum. sed non eodem modo, & propterea uidetur alius contractus, & fraus facta de contractu ad alium contractum, de re ad rem, prohibitum est per senatusconsultum Maced. pecuniam mutuarè filiofam. ¶ Si ergo non mutatur pecunia, sed frumentum, uel uinum, uel oleum, ut his distractis pecunia mutuetur, factum uidetur contra uoluntatem senatusconsulti, licet non contra uerba; & ideo filiofamiliæ a subuenitur. ff. ad senat. consultum Macedonianum. l. sed Iulianus. §. mutui. ¶ Item est prohibitum ne præfides præuinciarum uel alij qui præuincias regunt accipiant a subditis munerâ: Sed permissum est quod percipiant esculenta & poculenta. quæ intra paucos dies consumi debeant; b si ergo

recip

Adde Bartol. Bald. & Ange. in l. solet. §. fina. hic alleg. Innocent. Ioann. Andr. & Abl. in cap. et m. ab omni. spect. de uita & honestate clericorum, & dominus Petr. de Ancharan. & Philip. Francisc. in cap. statuto. §. in super. de rescrip. libro sexto, vbi est text. celebris.

a. Adde Bald. in l. si sponsus. in princio. ff. de donation. inter uirum & uxorem, quod not. contra Bituricenses. qui licet de iure & consuetudine non possint donare uxori, alios tamen amicos de quibus confidunt donant, vt inde illorum ministerio ad uxores donata peruenerit, quia tales donationes sunt nullæ. Et simili modo donationes per uxores factæ uiris sunt nullas efficacia. vt l. tertia. §. non tamen. & l.

recipiunt esculenta & poculenta quæ trahi possunt ad munerum qualitatè uidentur uerba amplecti, sed offendere uoluntatem dicuntur, unde faciunt fraudem legi de re ad rem. ff. de offic. proconsul. l. solet. §. fina. & de offic. præsid. l. plebiscito. de persona ad personam patet exemplum ¶ in marito, qui non potest uxori donare: nam si donat alij, vt eius ministerio quaratur uxori, fraus uidetur facta de persona ad personam. ¶ Et propterea non ualeat donatio: vt ff. de donatio. inter uirum & uxorem. l. si sponsus. in princio. & l. iij. §. non tantum. & §. uicino.

lumea secunda. uolum. iij. & que Teod. post sequen. addi dicam super uerbo, uenitio. & Ange. in consilio v. Quid si maritus donauerit uxori censante matrimonio pretiosa iccalia seu bagas de perlis, gemmis margaritis, & albis lapidibus pretiosis, in soluto matrimonio per mortem uiri lucratur dicit iccalia? vide Bartol. in l. prima. §. nec casirent. ff. de collat. bonor. & in l. quamuis. ff. de auro & argento. & Bald. in l. cum te. C. de donation. ante nuptias, & Dyn. Barto. Bald. Ange. & Alexand. & modern. in l. penult. §. j. ff. de soluto matrimo. & Salic. in l. licet. C. de donat. inter uirum & uxorem. & Alexand. consil. xxx. colum. penult. propè finem quarti libri. & Bartol. in consil. incip. filius Petri de Florentia. & in tractat. suo de dictis fratribus, & in alleg. l. filie cuius. C. famil. erciscun. & Franci de Crema. in l. iij. singulari. xij. & Alexand. in consil. xlij. colum. v. in fin. cum sequen. lib. j. in aliquibus locis reperies aliam. Quid de uellibus & coctis (quas lingua Occitana Gonnellas uocat) & statui mariti in numero grandi, uxori bus condonant & illas & bagas præpter consuetudinem uel contractum (vt plerunque in ipso opponi solet) per mulieres fortè intrudendam post mortem maritorum uolunt præcipuas habere, & lucrari uia eum dote & donatione propter nuptias siue doteo ac de Turo. Paris. irrantum quod nihil aut parum remaneret liberis uel alieno soluto non caperent: & ideo caueant deceterò mariti, licet enim non debeant lucrari, quia tales donationes talium iccalium pretiosorum non ualent factæ constante matrimonio, illa iccalia & uelles non ueniunt in legato quæ non conueniunt mulierum statui & conditioni, uel quæ statuto portari uetite sunt; vt tenet Bartol. in dicta l. quis. & locus §. alleg. nec æstimatio debetur. licet Bal. in dicta l. cum te. teneat contractum bonum, profectò esset quod rex in regno uel episcopi in diocesis eorum interdicerent statum mediante mulieribus maxime plebeiorum portare ueltes superuacuas, uel nimis sumptuosas, uel instantes ad immunditiam. argumento l. cum supra. C. de re milita. libro duodecimo. & in authentic. de referen. vbi dicitur quod excedere modum nihil habet honestum, licet non sit mulieribus de iure prohibitum portare ueltes pretiosas. vt l. prima & secunda. & ibi Ioann. de Plat. & Luc. de Penna. C. de uell. oclber. & in l. j. nemini licere in frenis libe. vndecimo. tamen propter mala exempla, scandala & pauper rates quæ exinde sequuntur, quia plerunq;

ad intertenendum talem statum, quem inopia excusat, manutenendum, plures se in grande meritorum parentum dedecus prostitutum, esset ita statuendum. v. no. Bald. in proem. Grego. in ver. violentos. col. v. in fin. cum sequen. Ioan. And. in regul. ea que sunt s. eodem titu. & Alber. de Rosat. in l. factum a iudice. ff. eodem, & in ij. tempore stat. quest. cxvij. & deberet tale statutum esse quod mulieres non possent etiam

¶ Et generaliter dici potest, scilicet fieri fraudem de persona ad personam, vbiunque persona prohibita facit contra prohibitionem alterius ministerio: quia videtur offendi legis voluntas. ¶ Cum non debeat licere aliqui facere per alium quod non licet per seipsum. ff. de administr. rerum ad ciuit. pert. l. ij. §. j. & de author. tuto. l. pupillum. §. sed & si per interpositam. l. & ad Macedon. l. filium. & C. quod metus cau. l. si per impressionem ¶ fit etiam fraus a de contractu ad contractum. vt ecce maritus qui non potest donare, fingit se vendere cum aliis venditurus non esset. Nam non valet venditio, quia contra legis voluntatem nititur, si aliis venditurus non erat: aliis valeret venditio, nisi quatenus contractus in speciem donationis incideret. ff. de donatio. inter virum & vxorem. l. si sponsus. §. circa. Fit etiam fraus de con. lxxxij. licet Lud. de Ro. in repe. s. de viro. l. si verò. ff. solu. mat. in fallent. xxij. teneat contrarium Barto. & idem Alexand. in addit. ad Barto. in dicto s. hoc interdicitum, quod etiam de fidei intelligeretur, sicut de veris & idem Barto. in consi. xxxix. lib. ij. & non solum de vestib. mulierum, sed etiam virorum, præcipue ecclesiasticorum pariter esset statuendum. nam prodigalia. e. vestimenta modernus abusus induxit. secundum Bald. in ciuit. aut. col. vlt. vers. sanè. de proba. vnde Rober. Gagui. in Chronica Francorum sic ait: fuisse enim hoc tempore per Franciam vestimentorum nimiam deformitatem, omnes autem, ita vt iactulatoriam vitam (vt sic dicam) agere Francos a vestibus iudicares. Crediderem non defuisse illis & lasciuiam atque superbiam quotidiana gentis mala. Itaque continuo vix decennio vnus indumentum pruat nouitatis semper studiosa: atque vel angustia, vel laxitate. item breuitate feu longitudine vestimentorum Galli peccant semper. & vide Valer. Maxi. lib. ix. cap. j. titu. de luxuria. vers. cu. de mul. Rom.

Adde q. vbi statutum non prohiberet mulieres, vt talibus indecentibus indumentis, tamen illud expresse prohibet: vt not. Tac. Reb. in l. fortissimis. nu. 1. & ibi po. in add. ad ipsium in ver. debet esse maioris pretij. C. de milit. ver. lib. xij. not. Spec. in tit. de aduoc. s. refer. videtur. in prin. & Flo. in l. sed & si quid. §. emanc. ff. de vsufru. ¶ Adde quod fraus sit legi de re ad rem, de contractu ad contractum, de persona ad personam. gloss. & Auer. in cap. plerique. xiiij. q. ij. & Ioan. Andr. hic in Mer. & Barto. & docto. in l. contra. ff. de leg. & Cyn. Bald. & Salic. in l. non dubium. C. de leg. & doct. j. in vlti. add. allep. & gloss. & docto. in cap. quanto. de pruitleg. signante per Ioan. And. & per Barto. & doct. in l. qui test. ff. de prob. & Bald. in l. hac edita. in fin. princ. C. de secund. nup. in antiq. lect.

¶ Adde Bald. in l. si sponsus. §. circa venditionem. ff. de donat. inter virum & vxorem. tractu

Quid si maritus confitetur se mutuo ab eius vxore habuisse animo donandi certam pecuniam summam, & post mortem viri vxor repetat, an possit dicere quod non per d. s. circa venditionem. & maxime si constaret vxorem colante matrimonio nulla bona præter dotem habuisse, aut aliàs cum alio viro prius matrimonium non contraxisse ex quo fortè non habuisset vel lucrata fuisset iure vel iniuria

tractu ad eundem contractum, vt cum mulier vellet pro alio intercedere, actum est vt principaliter obligationem suscipiat, vt non iuuetur beneficio Velleiani: nam nihilominus iuuatur, cum reuera intercedere videatur. ff. ad l. Velleia. l. quamuis. & l. si cum essem. ¶ Dicunt etiam quidam Doctores quod fit legi fraus de nomine ad nomen, & de tempore ad tempus, & de loco ad locum: sed mihi non videtur probabile dictum: quia si quis rectè respexerit, sunt reducibiles ad prædicta vel ad aliqua de prædictis: & ideo non est ponere nouas species, sed contingentias speciales. ¶ Quæri autem solet an liceat offendere verba legis seruata sententia? Et quidam dicunt quod non. ff. de exercit. l. j. §. si is qui nauem. & qui, & à quibus. l. profpexit legislator. econtrà q. liceat, videtur aperte. ff. qui petant tuto. l. credendum. & de excus. tuto. licere oportet. §. aliud. & quia sensum non verba spectamus. ff. de condi. & demonstr. l. pater. in princip. §. conditionum verba. & l. in conditionibus, & c. ¶ Soler auctore magistraliter dici, quod si appareat aliam mentem esse, & est reducta in scriptis, tunc licet offendere verba seruata sententia. Si verò non appareat, tunc non licet. ff. de leg. iij. l. non aliter. & de exercit. l. j. §. si is qui. & de test. mil. l. quod constitutum. mihi autem videtur, q. cum mens nihil aliud sit quàm ratio quæ legislatorè mouit, tunc verba legis non extendantur nisi ad eum casum ad què extendatur ratio. ff. de iure patr. l. adigere. §. quauis. ¶ de re milit. l. milites agrum. circa princip. ¶ Et videtur q. vbiunque constat de ratione legis, seu de mente verbis a contraria, licet offendere verba, mentè seruado. a ff. qui

tuum. libro j. quod elicit ex dictis Cyn. in l. non dubium. C. de legat. & Bald. in l. scire. de excusatio. tur. & in l. si quis seruo. C. de fur. & tale quod solum debemus recedere à verbis legis & seruire mentem, vbi mens est expressa, sed etiam vbi mens, seu ratio, non est in lege expressa, dummodo illa ratio præfinita sit naturalis, & naturaliter, & communiter possit probari per simile, per quam rationem etià si lex esset, contrariū imaginari potest. vt no. in d. l. scire. §. sufficit de excus. tur. dicit ibi text. ex naturali institutione, & latius vide in dicto consilio per Abbat. Et quod

idem sit mens & ratio legis, vide Bartol. in l. cum mulier. & ibi Modern. ff. soluto matrimonio. & Alexand. in l. forem. columna prima. C. de his quibus vt indign. Bald. consilio cccxcix. col. ij. lib. j. & in l. Gallus. §. nunc. de leg. in fin. ff. de lib. & post. hu. vnde dicit Bal. in l. quamuis. ff. de fideicommiss. per illum textum, quod vbi vna ratio reddi potest, illa habetur pro expressa. & istud voluit Abb. in cap. fina. de re iudicat. & Bartol. in l. maximum. C. de liberis prateritis. & Abb. in cap. secundo requir. de appellatione. & Alexand. dicto consil. liij. colum. quarta. verficu. v. plus volumin. iij. & Andr. Barbat. in repet. rubricæ de fide instrumentor. columna ix. & sequen. Et quando lex ex identitate rationis possit extendi, pulchrè Ludo. Roman. in repet. authent. similiter. colum. xxij. cum sequen. C. ad legem Falcidiam. Nicolaus Boërius.

Explicit celebris & solennis Tractatus de regulis iuris, à famosissimo I. V. monarcha domino D Y N O de Muxello aditus. Vnà cum additionibus Do. Nicolai Boërij vtriusq; iuris Licent. de Montepessulano oriundi, curiæ Metropolitanæ & primatialis Bituricen. aduocati. deinde magni consilij Regis ordinarij consilijarij. postremo Præfidis Senatus Burdegalensis.

* *

*

L V G D V N I,

Excudebat Ioannes

d'Ogerolles,

1556.

